

Өфө,
гинуар
2009

1 (1030)

ӘЗӘБИ-НӘФИС ӘМ ИЖТИМАҒИ-СӘЙӘСИ ЖУРНАЛ
ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ
И ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ

Ойоштороусылары:

Башкортостан Республика ы Хөкүмәте,
Башкортостан Языусылар берлеге,
Редакция коллективы.

Учредители:

Правительство Республики Башкортостан,
Союз писателей Республики Башкортостан,
Коллектив редакции.

1923 йылдың март айынан башлап сыға.

Башкорт телендә айына бер тапкыр басыла.

Издается с марта 1923 года.

Выходит один раз в месяц на башкирском языке.

АГИЗЕЛ ● АГИДЕЛЬ

Баш мөхәррир

Әмир ӘМИНОВ

Мөхәрририят:

Роберт БАЙЫМОВ,
Рауил БИКБАЕВ,
Рәмил ЙӘНБӘК (*баш мөхәррир урынбағары*),
Марат КӘРИМОВ,
Фәнил КҮЗБӘКОВ,
Фәнил КОЗАКАЕВ,
Ноғман МУСИН,
Ғайса ХӨСӘЙЕНОВ,
Сабир ШӘРИПОВ (*бүлек мөхәррире*),
Әмир ЮЛДАШБАЕВ.

Редакция хезмәткәрҙәре:

Харис Сәғитов (*хужалыҡ эштәре буйынса баш мөхәррир урынбағары*),
Гөлнәз Котоева (*яуаплы сәркәтип*),
Тамара Ғәниева, Мөхмүт Хужин (*бүлек мөхәррирҙәре*),
Ләйсән Марақанова (*өлкән мөхәррир*),
Зилә Йәнбәкова, Рүзилә Саптарова (*корректорҙар*),
Рәйсә Камалетдинова, Ләйсән Ишембәтова (*компьютерза йыйыусылар*),
Роза Шәйнурова (*компьютерза нәшергә әҙерләүсе*),
Рима Нәзифуллина, Зөлфиә Биктимерова (*бухгалтерҙар*).

Журнал Башкортостан Республика ының Матбуғат әм киң мәғлүмәт министрлығында
1992 йылдың 10 декабрендә теркәлдә.
Таныҡлыҡ № 646.

Журнал редакцияла компьютерза йыйылды әм биттәргә алынды.
Бағырға күл куйылды 11.01.2009. Офсет қағызы. Форматы 70x100 1/16.
“Times” гарнитура ы. Офсет ысулы менән бағылды.
Шартлы баға табак 15,6. Исәп нәш. табак 18,1.
Тиражы 5 200 экз. атыуза хақы ирекле. Заказ № 2.0001.09.

Безен адрес: 450001, Башкортостан Республика ы,
Өфө кала ы, Октябрь проспекты, 2, 4-се кат.
«Ағизел» журналы редакция ы.

Наш адрес: 450001, Республика Башкортостан,
г.Уфа, проспект Октябры, 2, 4-й этаж.
Наш адрес в Интернете: Agideljurn@mail.ru.
[http:// www.jurnal-agidel.narod.ru](http://www.jurnal-agidel.narod.ru).

Баға Матбуғат әм киң мәғлүмәт коммуникациялары буйынса федераль
агентлыҡтың финанс ярҙамында сығарылды.

Выпуск издания осуществлен при финансовой поддержке
Федерального агентства по печати и массовым коммуникациям.

Башкортостан Республика ының «Өфө полиграфкомбинаты»
дәүләт унитар предприятие ында бағылды.
(450001, Башкортостан Республика ы,
Өфө кала ы, Октябрь проспекты, 2).

Отпечатано в ГУП РБ «Уфимский полиграфкомбинат»
(450001, Республика Башкортостан, г.Уфа, пр.Октябры, 2).

Банкыла безен реквизиттар: журнал «Агидель» ИНН 0274014887
р/с 40602810200830000004, к/с 30101810600000000770
филиал ОАО «Урал-Сибирский» банк г.Уфы, БИК 048073770

БЫЛ АНДА:

СӘСМӘ ӘҘӘРЗӘР

Роберт Байымов. Каруан килә Бағдадтан.
Тарихи-документаль роман. Башы.5

ШИҒРИӘТ

Кәтибә Кинйәбулатова. Ғүмер түгел, бер көн үткәндәй...
Ш и ғ ы р з а р65
Мөхәммәт Закиров. Таньузары киммәт. Ш и ғ ы р з а р68
Зө рә Алтынбаева. Кайза минең Та и р ы м ? ! Ш и ғ ы р з а р73

САТИРА ӘМ ЮМОР

Мар. СӘЛИМ. Сатирик пенсия-ха сы-ха-ха!
(*Автопародия, йәғни үзеңдән үзең көлөү*).77

ӘЗӘБИ ТӘНКИТ

Әнгәм Хәбиров. Үзенә тоғро шағир (*Марат Кәримовтың
яңы быуат башындагы ижадына бер караш*).88
Тамара Ғәниева. Шағир ыз милләт буламы?104

КӘЛӘМДӘШТӘР ТӨҘӨ

Фәрзәнә Акбулатова. Яктылык.117

БЕЗҘЕҢ КАЛЕНДАРЬ

Миңлегәли Нәзерғолов. Мәғрифәт саткылары
(*атаклы ғалим әм әзип Ризаитдин Фәхретдиновтың
тыуыуына 150 йыл тулыу уңайынан*).132
Гөлфирә Гәрәева. Санқыны бөркөт булып...
(*Әмир Чаныштың тыуыуына 100 йыл*).138
Рәмзиә Мостафина. ӘҘәрзәре – тере шишмәләр
(*Баязит Бикбайзың тыуыуына 100 йыл*).141

ТЕЛ ХИКМӘТТӘРЕ

Рәшизә Ғиззәтуллина. Башкорт, курай әм йога.147

ПУБЛИЦИСТИКА

Ризван Хажиев. Көрәшкә қоролған тормош
(*Куренекле педагог Ильяс Вәлиевкә 60 йәш*).156
Хәмит Нәбиев. Йылдар аша тапты рухы тынғылык169
Тәһзилә Дәүләтбирзина. Тарих биргән абак
(*Башкортостан Китап палата ы ойошторолоуға 80 йыл*).179

“АҒИЗЕЛ”ГӘ ХАТТАР КИЛӘ

ӘЗӘБИ-МӘЗӘНИ МӘХИТ

2009 ЙЫЛҒЫ ЮБИЛЯРЗАР

В НАШЕМ НОМЕРЕ:

ПРОЗА

Р. Банмов. Шел караван из Багдада (*документально-исторический роман*).
Начало.

ПОЭЗИЯ

К. Киньябулатова, М. Закиров, З.Алтынбаева (*стихи*).

САТИРА И ЮМОР

Мар. Салим. Ай-да сатирик-пенсионер! (*автопародия*).

ЛИТЕРАТУРНАЯ КРИТИКА

А. Хабиров. Поэт, верный своему кредо (*о творчестве М. Каримова*).
Т. Ганиева. Разве есть нация без поэта?

ЖИВАЯ ПАМЯТЬ

Ф. Акбулатова. Устремление к свету.

НАШ КАЛЕНДАРЬ

М. Надергулов. Плоды просвещения (*150 лет со дня рождения известному ученому и писателю Р. Фахретдинову*).

Г. Гареева. Возвысился клекотом орла (*100 лет со дня рождения Амира Чаныша*).

Р. Мустафина. Живые родники (*100 лет со дня рождения Баязита Бикбая*).

ПРЕМУДРОСТИ ЯЗЫКА

Р. Гиззатуллина. Башкир, курай и йога.

ПУБЛИЦИСТИКА

Р. Хажиев. Жизнь в борьбе (*60 лет известному педагогу И. Валиеву*).

Х. Набиев. Душа его нашла успокоение.

Т. Давлетбердина. Уроки истории (*80 лет со дня образования Книжной палаты Башкортостана*).

ПИСЬМА В “АГИДЕЛЬ”

ЛИТЕРАТУРА, КУЛЬТУРА

ЮБИЛЯРЫ 2009 ГОДА

Телефондар:

Баш мөхәррир – 277-76-88 (факс)

Баш мөхәррир урынбасары әм яуаплы сәркәтип – 274-89-65

Шигриәт әм сәнғәт, тәнкит, публицистика бүлектәре – 277-87-73

Проза бүлеге – 277-87-50

Бухгалтер – 277-78-90 (факс)

- Редакция фекере авторзар фекере менән тап килмәскә лә мөмкин.
- Редакцияга килгән кулъязмалар рецензияланмай әм кире кайтарылмай.
- Журналда сыгкан язмаларзы күсереп бағканда «Агизел»дән алынганлығын күр өтеу мотлак.
- Нәшриәт гәйебе менән киткән етеш езлектәр осөн редакция яуап бирмәй. Улар хақында 223-76-62 телефоны менән хәбәр итергә кәрәк.

А в т о р ҙ а н

Беҙҙең эраның урынысы быуаты — Фрэнс-Волия районы төркө шөлө халыҡтары өсөн хал иткес оҫф. Сөнкө нәтк ошо йөз йыллыҡтың төрө сирегендә ислам төһөгө иҙе Бәдәдтан ҡоро ер буылап, зур хәтәр менән, күр кенә төркө кешеләре йәшәгән биләмәләр аша Иҙел (Волия) бөләфзәрына ыфәтпәр ислам диннен алып килә. Үз төһөндә оҫраған халыҡтарҙы, шуи нсәптән башҡорттарҙы ла, Фәзлан уғы айыфрым билдәләп күр әтә, башҡорттарҙы «төркөкүфзәң иң уҫалы» тип тә өбөрә. Ләкин эш урида ына ла түрел, әлеге мәлдә беҙҙең өсөн иң мөһөме — иһн Фәзландың ошо миссия ы, ислам диннен таратып йөфәрененү башҡорттары нисек тәүсир итеү мәсәлә ө.

Сал тарих күрпә күрпән: бөһөк империялар тыуа торған, тарҡала барған; ҡөзүрпәлә төтөкмәтә ҡай ы бер батшалар өҙәтк быуаттары дан алын, әммә ахыр килеп барыбер мәңгелектән төп өз утҡынында эз өз юлын. Ләкин шуи өмереклекләф өсендә бер нәмә савыштырмаса даими, ул — халыҡ рухы, кеше күрелә, милләт асылы. Рухиәт замана өдәрәнә тип эңә бифешеп бармай, уны көс, ҡарал менән дә яулап буғмай, бифәтк тә был рухиәт ила нәткә таян а. Рухиәт, йән — мәңгелек, тип рәғләмәндәф шәфәктән исламғаса буғған мәш үр Зафәһәстәризм динненә табыныусы халыҡтар, шуи нсәптән бәһөннә башҡорттар ҙа. Ошо дин пәйғәмбәрә иҙе Зафәһәстәри үҙенәү Раббы ынан: “Аһрүз Аһрүмандың кешеләргә күптәфәф иң зур зыяны нимәлә?”— тип өфәтә, ыны ы: “Аһрүмандәф үрмерә ҡыйыфрә, ҡатынын, балаларын үрләп күптәргә йә барытк дөһгә байлығын төтк ишәргә мөмкүн. Шик бөләфзә уи ис тә зур зыяны аямай,— тип яуаплый.— Ә ына уи бәргә өнә йәнә, күрелен үрләп төтк иш а, уны өсөн был зур байфам, ало шанғана! Йән үрләү, йән аҙаштырғыу — яһрүзүтк раббы ының төп шөһөлә”. Был әңләшылә ла: сөнкө, рухиәт үрләфәү менән кеше асылы ла үрләфә, йәнә аҙашыу менән шәхәс тә тарҡала, тип нсәптәләндәф бәһөннәләф. Дин менән дә шулай. Дин — уи әҙәм төтөткә ы, дин үрләфәү менән айыфрым шәхәс кенә түрел, ошо пнаныуҙары нитәзләгән бәфса йәмғыәт ҡарлошо ла төтөткә сыы. Шуи ла рухиәттә, динендә, рухи пнаныуҙары алыштырғыу, бер ятқан, төпөндәфәтәс Зил-зилә буи а (тарихта дин өсөн ҡанлы бәрелештәр аз түрел), икенсе ятқан, күлсәк тарихыңды яңынан башлау, бұлғышыңды үрләфәү, яҙғышыңды алаҡәт алдына ҡурыу. Беҙҙең эраның урынысы быуаты — Фәзлан уғы Әхмәт әм урың төһө юлдәштары күлпәтәфән ислам төһөмәтә ла башҡорттар өсөн тағы бер хәтәр тарихи ынау, халыҡтың күлсәк яҙғышы билдәләү өсөрө була. “Каруан күлә Бәдәдтан” әсәрәндә башҡорт халыҡының нәтк ына ошондай хал иткес мәлә үрәтләгән. Тарих төһөкәүгә ятып ҡалған тип нсәптәләгән вәткнәләф, ҡырҡыу бәхәстәрҙә ата-бабаларыбыҙ уи сәтләп айыған төл, ис шик өз, беҙҙең бөһөннә бұлғышыбыҙға ла нытк тәүсир итә. Шуи ла тарихты бөлөү, уны төрәл әм айытк ба алау әр тарихтан дә бик ҡиммәтлә.

**Роберт
БАЙЫМОВ**

КАРУАН КИЛЭ БАҒДАДТАН

ТАРИХИ-ДОКУМЕНТАЛЬ РОМАН

Беренсе киҥәк

Изге юл сәхиғәләре

Күз күреме етмәй йәйрәп яткан ыу даръя ы буйлап кабарынкы тулкындар аша бер түбәнгә, бер юғарыға калка- икерә кескәй карап-кайыктар ныкыша-ныкыша алға үрмәләй. Даръя ярзарының ике яғында ике донъя: караптарзың уң яғындағы күк йөзөндә бер-бере ен бастырышып кыуып, офокто биләп алған дә шәтле кара-зәңгәр болоттар куйыра. Әленән-әле был болоттарзы ялт та йолт килтереп йәшен уттары телгеләй, уның артынса ук дөбөр-шатыр килеп күк күкрәй.

Ә даръя ярзарының ул яғында әлегә икенсе донъя, асык зәңгәр күк кабағында балкып торған нурлы кояш: билдә ез хәуеф уятқан, утлы ептәр менән сорналған кара-зәңгәр болоттар ул тарафка әлегә барып етмәгән. Хәйер, ентекләберәк каран, хәзер унда ла үзгәрештәр изелә бара, түнәрәк көләс кояштың да сит-ситтәре, сибәр күззәргә өрмә тарткандай, карағускыл дүңгәләктәр менән каплана...

Алғы кайык-карап моронда тәбигәттең ошо мөгжизәүи күренешен гәжәпләнеп тә, окланып та урта буйлы, теремек тығыз көүзәле, кара күзле йәш кеше күзәтеп тора. Әхмәт ибн Фазлан, йәғни Фазлан улы Әхмәт тизәр уны. Хәйер, Гәрәп хәлифәтенен йөрәге, Йы ан кала ы тип йөрөтөлгән изге Бағдадта уны оло-локлап Әхмәт ибн Фазлан ибн Алаяз ибн Рашид ибн Хамаз, йәғни Хамаз улы Рәшид, уның улы Алаяз, уның улы Фазлан, уның улы Әхмәт тип ата-бабаларын да искә төшөрәп өндәшерзәр.

Фазлан улы Әхмәттең хәлифәт арайындағы тормошо ла даръя ярының ул як күгендәгеләй кояшлы, якты, тағы ла нурлана ғына бара ымак ине. Көтмәгәндә әлегә кеүек йәшенле кара-зәңгәр кот оз болоттары кайзан килеп сыкты?! Ни сәбәптән уны, илдән өрәп ебәргәндәй, капыл ғына ылтау табып, сығарып ебәргәләр? Ә шуғаса нисәмә йылдар Сүриәлә ислам дошмандары карматтарзы кыйратқан, хәлифәткә бөйөк Мысырзы яулап, бихисап байлык тейәп кайтқан мәш үр сардар Сөләймән улы Мөхәммәт кулы астында эшләне, уның яклауында йәшәне. Фазлан улы Әхмәткә хәлиф арайы ишектәре асылыуы ла ошо куркыу белмәс, аяу ыз сардар арка ында ғына булманымы икән? Хәлиф Джафар Әл Мөктәдир кашында ла ярай ы ук юғары күтәрелгәйне бит Фазлан улы Әхмәттең абруйы. Сәйед Әхмәт, йәғни Әхмәт әфәнде тип кенә йөрөтә башлағайнылар. Әлбиттә, уның шағирлык әләте, йор, теремек холко ла сәбәп булғандыр быға. Сөнки мөһминдәр хакимы әл Мөктәдир үзе лә, йәш кеше буларак, сетерекле

Роберт Нурмөхәммәт улы Байымов – БДУ-ның башкорт әзбиәте әм фольклоры кафедра ы мәдире, Башкортостан Фәндәр академия ының ағза-корреспонденты, БР-зың әм РФ-ның Языусьлар союзы ағза ы, С. Юлаев исемендәге республика дәүләт премия ы лауреаты.

дәүләт мәшәкәттәренә караганда күберәк хәрәмендәгә бейеүсә кол кыззары, кәнизәктәр уратма ында күнел асыу мәжлестәрен, шау-шыулы уйындарзы, шигыр, шарап байрамдарын яратыр булды. Ара-тирә ундай мәжлестәргә башкалар менән бергә сәйед Әхмәтте лә сакырырзар ине. Тиз күнекте Фазлан улы бындай күнел асыу уйындарына, кешеләр менән тиз аралашыусан, музыка коралдарында оқта уйнаусы, үткер телле шигырзар әйтәүсә был омгол йәш кешегә тирә-яктагылар за игтибар итә башлагайны. Фазлан улы быны үзә лә изә, бик тә якын, кул узымында ғына тора дан, шө рәт, югары даирә өстөнлөктәре. Ун өс йәшендә хәлифәт тәхетенә ултырып алған әлегә хәлиф Джафар тигән малайзан ни яғы менән кәм ул? Ошондай хәүефле уйзар за килеп куя торгайны уға кайсак. Кулыңды үз за бәхет кошо – хакимлыкты тот та ал! Әллә ошо кәрәкмәгән нәфсе, хәүефле хыял харап иттеме уны?

Бәлки, сәйед Әхмәт эштәренен кирегә китеүендә уның мәш үр үз ошта ы Әбү Абдаллах Рудаки менән осрашыу касафаты булгандыр? Хәлиф уны әм тагы ла бер нисә кешене үз-ара мөнәсәбәттәргә яйга алыу өсөн хәлифәттән айырылып, үзаллы дәүләт төзөгән, көндөн-көн көсәйә барған Парсаларзың саманый хакимдарына ебәргәйне. Шағир буларак, Әхмәт быга шатланды ғына: бына кайза күрәсәк ул телдәрзән төшмәгән, риюәйттәргә ингән мәш үр шағир Рудакизы! Исемә кыска әйтәл ә лә, даны йырактарга киткән уның. Малай сакта ук асылы Рудакизын ижад әләте. Үзә шигыр язган, үзә йырга алған, үзә шуны тамбур кылдарын сиртеп, зур осталык менән уйнап, йырлап башкарған да. Йәш сағында берәзәк шағир булып та йөрөгән, тизәр. Бул а ла булыр, шағирзы кала урамдарында ла, сауза-базар майзандарында ла, батша арайзарында ла берзәй таныйзар, яраталар. Уның әр яңы шигыры көтөп алына, телдән-телгә, кулдан-кулга йөрөй... Бохара, Мерв, Балх, Сәмәркәнд әмирлектәрендә хәзәр уның тиәтәләрсә шәкерттәре лә бар... Шөрәктәгә мәш үр хакимдарзын кай ы ы ғына уны үзенең арай йырсы-шағиры итергә теләмәй икән? Араларында зур бүләктәр тәкдим итәүсә, йәшәү өсөн олма шарттары тыузырырға әзәрзәре лә етерлек. Әбү Абдаллах Рудаки уларзың бере ен дә кабул итмәй, тик Иран дәүләтен яңынан тергезәргә тырышыусы саманый батшаларына ғына баш әйә. "Саман батшаларынан башка берәүгә лә хезмәт итмәнем, – тиер ул унырак горуранып. – Шө рәттә лә, матди ярзамды ла, донъя кыуаныстарын да тик уларза таптым".

Хәлифәттә генә яратып бөтөрмәйзәр ошо Әбү Абдаллах Рудаки тигән дәүеренен ысын талантын. Сөнки шағир хәлифәткә түгел, ә баш бирмәс Иран саманыйзарына хезмәт итә. Хәлифәт үткәргән сәйәсәткә каршы килеп, быгаса ике йөз йыл сама ы Иран мәзәниәтенә лә хезмәт иткән изгә көрән теле – гәрәп теленән йөз сөйөрөп, әсәрзәрен үззәренең урам өйләшендә, фарсыса язып маташа. Мосолман ка армандарын, ислам тип йөнен физа кылгандарзы данлай ы урында, үззәренен әллә қасанғы мәжүси маздасыларын мактай, шәригәткә каршы килеп, катынкыз нәфислектәрен, улар менән мөнәсәбәттәгә тотанак ызлыкка якын хис-тойголларзы йырлай...

...Иран саманыйзарына килгәндән бирле Фазлан улы Әхмәттең бына ошо кешене күргә е килеп йөрөнә. Тик быгаса ис тә форсат тейгәнә генә булманы. Ни - айәт, кисә уларга Хәрәсән әмиренең йәйге арайында "Уңыш байрамы" үткәреләсәгә, унда хәлифәт илселәренең дә сакырылыуы хакында әйттеләр. Тантанала Әбү Абдаллах Рудаки катнашасағын, әмиргә арналған яңы әсәрен укыясағын да белдерзеләр. Шундай форсатты нисек кулдан ыскындырмак көрәк! Хәлифәттә быны хупламаясактарың белеп тор а ла, Әхмәт Фазлан улы ис икеләнмәй риза булды.

"Уңыш байрамы" тигәнә шунан гибәрәт икән: ер эше менән шөгәлләнәүселәр

йыл айын кемден иң зур уңыш алыуы хакында ынау тотә, үз-ара ярыш үткәрә. Юғары сифатлы әм иң күп уңыш алыуы енеүсе тип табыла, зур бүләктәр ала, хөрмәт әм дан қазана. Сикләүзәр юк, унда эре ер биләүселәр зә, ер эшкәртеүсе ябай дихкандар за катнаша ала. Илде бөтәйтеүгә йүнәлтелгән был ярыштарға зур ә әмиәт бирелгән, улар зур тантана менән үткән. Енеүсе шәрәфенә үткәрелгән арай мәжлесен әмирзәрзән әмире, Хөрәсәндәге саман батша ы үзе алып барған.

...Бына әле лә байтак вакыт дауам итә инде был тантана. Арзаклы халыктар йыйылған, Иран иле бөйөктәре ултыра бында: Саманый батшаларына қараған әмирзәр, азаттар (затлы нәселдән булғандар), данлы дихкандар...

Тантана барған арай қысымы, моғайын, махсус әзерләнгәндер, артык йи аздар юк, бик иркен. Сағыу төслә келәмдәр, парса әм алтын, көмөш әйберзәр менән бик купшы бизәлгән. Шунда ук билдәле бер тәртип менән зур-зур гүзәл ауыттарза ярышта катнашқан емеш-еләк, ашлык төрзәре, быйылғы уңыштын башка үрнәктәре. Ян-якта, мәжлес тирәләй, йәнә күз яуын алып торған ләлә, рауза, йәсмин сәскә бөйләмдәре, кәсәләрзә қызыл якут төслә шарап... Муллык әм гүзәллек бында...

Ә бары ынан өстәрәк, алтын ялатылған тәхеттә әмирзәрзән әмире, Хөрәсән батша ы үзе ултыра. Уның эргә ендә — Сеистан әмире, быйылғы ярышта нәк ул енеүсе булып танылған. Иран ялпак таузарының төньяғына урынлашқан был әмирлектә бик тә эш өйәр көүемдәр көн итә. Бик боронғо халык, әйтеүзәрәнсә, улар скиф токомдары, был ерзәргә төньяктан килеп ултырғандар. Уңыш байрамында уларзың енеп сығыуы шуға ис тә гәжәп түгел.

Әле ике әмир, бер туған ымак, йәнәшә ултыра, улар тирә ендә хакимдарының әр ишара ын үтәргә әзер ал ыу йөзлө, купшы кейемле йәш егеттәр басқан.

Тантана дауам итә. Иранда ниндәй генә кәбиләләр юк : фарсылар, төркизәр, тағы әллә кемдәр. Шуға бындағы уйын қоралдары ла төрлө: тамбур, чанг, барбат кеүек шәрәк халыктарының күбе енә уртак қыллы уйнау қоралдары, төркизәрзән най тигән калмыш ыбызғылары, карнай, орнайзәр за бар. Ахырмаман етеүен фәрештәләр нәк ошо карнайзы қысқыртып хәбәр итерзәр, ти бит. Ана, хатта күсмә тормошта йәшәүсе бәзәүизәрзән дә өс қыллы ғуттарының думбраға окшаш қалын тауышы ишетелә! Үззәре ер әше менән шөгәлләнмә ә лә, байрамдары уртактыр, күрә ең. Айырым булғанда уйын қоралдарының әр бере е үзенсә тауыш сығар а ла, бергә куш аң, гәжәп моң арқыла килеп сыға икән дә ба а! Бына тағы... арай әсенә қояш нурзары бәрәп керземе ни, талғын моң уңайына тулқынланып бейәп торған, енел өйәкле, ығылмалы, омғол ынлы, ғашик күззәрзә ым ындырыр, тилерткес гүзәл қыззәр ағымы килеп инде. Бере енән-бере е матурырак қол қыззәр! Аяктары, қараштары, көүзәләре менән нимә генә қыланмай улар, иң тотанаклыларзы ла уштан яззырыр, тоғролоктарына хыянат иттерер ым-хәрәкәттәр... Бейәүсе қыззәр арай әсен иҫерткес хуш ес — мускус, амбра, йәсмин тулқындыры менән тултырзы... "Қол қыззәрзың үз өстөнлөктәре, — тип қапыл уйлап қуйзы ниңәләр Әхмәт Фазлан улы.— Улары, исма ам, үз гүзәллектәрен сәңгәт юғарылығында асықтан-асық күрәтә ала, ләззәтләнә. Ә азат қатындар быны эшләй алмай, тәндәрен генә түгел, йөззәрен дә қаплап қына йөрәргә тейеш..."

...Бейәүсе қыззәр сығып китеүе булды, тына башлаған оқланыу ауаздарын қапыл ғына яңғырап киткән тамбур моңо бүлдерзә.

— Рудаки!

— Әбү Абдаллах Рудаки! — тиеште байрамда катнашыусылар.

Рудаки тигәндәре ярай ы ук олпат, қылыс танаулы, ақыл әйәләренә хас тыныс йөзлө ир урта ы. "Әбү Абдаллах Рудаки, йәғни Абдаллахтың ата ы Рудаки. Тик "Рудаки" тигәнә — шағир тыуған ауыл, — тип уйлап алды Әхмәт ибн Фазлан. — Үзе-

нең төп исеме нисек икән?" Рудаки тубыгында яткан тамбур кылдарын усы менән ыпырып алгандай иткәйне, унан мең төрлө гүзәл ауаздар ишетелеп калды. Шул ук мәлдә йырсы-шағирзың тантаналы үззәре лә зыңлап китте:

*ин беззең бәхеткә Раббы ебәргән ша ,
Бөлгән Иран илен иттең оҗмах.
ин әззел ша , ин беззең қояш,
Мәңге йәшә, Иран иле хәзер күптәргә баш...*

– Касыда әйтә шағир, бөйөк ша ыбызға касыда сығара, мәзхиә йырлай,– тиште баяғылар.— Калай оҗта, үззәрен уйлап та торма, тезә лә тезә...

*Без ауа әм ыу, ут әм тузән,
иңә буй онорға куша безгә изге көрән...*

Ә шағир-йырсы, быларзың бере енә лә игтибар итмәстән, мәжлестәгеләргә үзе-нең бер ниндәй кағылышы булмаған кеүек йә капыл тамбурын көслә сиртеп, йә үззәренә басым я ап, кайсак хатта шыбырлаузарға ла күсеп, шигри әсәрен үз йа-ына тағата бирә:

*Әгәр ин үзгә оҗта бул аң,
Уны шигырзаның менән данла,
Әгәр ин акыл эйдә е икән,
Тормоштан өйрәнәм ти әң,
ис тайшанма, ша ыбыз эзенән атла!*

Оҗта быларзы ниндәйзер эске моң менән амаклай, кылдар сынлауы күнел кылдарын да кузғыта. Уға кушылған дайра моно, уның туғыны эсендәге вак шөңгөрзәр, йоморо кыңгыраузар селтерәүе тойғоларзы нескәртә. Бары ы ла үз көсөнә, моң көсөнә мәкиббән, әйтер ең дә, быларзы Рудаки түгел, ә әр кем үзе уйлай, үзе әйтә. Илгә ирек, шө рәт килтергән үз хақимдарын данлайзар бит улар, уның хезмәтен ба алайзар, үззәренәң тормошон, яттар кысымына карамай, үззәре кора алыузарына кыуаналар. Күптәре, ана, донъяларын онотоп, сихырлангандай әкрен генә моң ыңғайына бәүелеп ултыра, кай ылары осорға әзерләнгәндәй талпынып-талпынып куя... Шигыр көсә был, шағир кеүәте...

Рудаки үззәренәң мәҗзитәүи көсә, кешеләргә тәҗсире хақында Фазлан улы Әхмәттең әлегергә тә ишеткәнә бар ине. Бер мәл ул, ана, Бохара әмирен Гератка озата барған икән. Әмәлгә қалгандай, ил хақимына Герат бик окшай, кәйеф-сафа короп унда бик озак йәшәй, әйтер ең, Бохараға кире қайтыу хақында бөтөнләй онотқан. Тик уны озатып йөрөүселәр, ят ерзә толқа тапмай, тыуған яктарын, га-илләрен нык ағына. Әммә олуғ хақимға был турала базнат итеп нисек әйтмәк көрәк?!

– Әмиребез алдында абруйың зур,– тизәр шул сак Рудакиға башқалар.— Қайтыу хақында үз кузғатып карамаҗ ыңмы, бик ағындырзы тыуған як. Тыңла а ине генә тыңлар ул...

Рудаки озак уйлап торма, Бохараны данлап әлегеләй касыда – мәзхиә яза. Шул көндәрзә әмир торған Гератта королок, күрмәгәндәй әсә көндәр башлана. Рудаки и ә Бохаранан иҗкән талғын елдәр, ундағы йәшелгә күмелеп ултырған еләс урамдар, ыу фонтандары, сәскә назына сүмған гөл-баксалары тура ында, үззәре-нең өйөклә әмирзәрен көтөп ағынып, арғайыу сигенә еткән Бохара сибәр-кәйзәре хақында йырлай. Шаянланып, йәнә: “Шатлан, Бохара, кыуан, Бохара,— тип тә өстәй.— инең тажың менән никахланған, зәңгәр күктәге тулы ай ымак якты, тирәктәй нык, шанлы хақимығыз иҗән- ау. Озакламаҗ ул бында, өйөкләләре янына қайтыр, ағынып қайтыр... Акбуз аттарыбыззы ла күптән инде қайтыр якка әйрәләп қуйғанбыз...”

...Көндөзгө томра эселә әр яклап аяу ыз кояш кыззырган арай бүлмөләренән бере ендә әл ерәп ятканда ишетә көзрәтлә әмир Бохаралағы талғын елдәр, еләҗ баксалар, урғып торған ыу фонтандары хакындағы әлегә мәзхиә-касыданы. Шул саклы нык тәҗсир итә уға был әсәр: әмир әфәнде башта үзенең нишләп аман бында ятыуына гәҗәпләнә, унан тамам йөрәк еп икереп тора ла, ярым яланғас көйө атына атланып, Бохарға табан сыгып саба. Хезмәтселәре, озатып йөрөүселәре быны измәй зә кала. Әмирзәрен, имеш, тик ярты юлда ғына кыуып етәләр...

Ә бында мәҗлес кызгандан-кызга бара. Рудаки за “Уңыш байрамы”ндағы енеүсене мактап уңғы үззәрен әйтә ине шикелле:

*О, Сеистан ша ы! Мәртәбәң зур,
Халык мактай ине, күтәрә.
Саманый батша үзе фатиха бирә
Иран илен оҗмах итәргә.*

Шағирзың ошо үззәренән уң Хәрәсән хакимының йөззәре асылып, ихла с йылмайып, тәхетенән күтәрелде. Шунда ук көрәгәселәрзәң омғол берәү е әмирзәр әмиренә кызыл якут төсөндөгә шарап тулы, сит-ситтәренә алтын йүгерткән сеүәтә килтереп тотторзо.

– Арзаклы олуғ шағирыбыз ра с әйтте, – тине тантаналы итеп саманый батша. – ин хаклы быға, о, Сеистан әмире! Иран иленә артабан да шулай физакәр хезмәт ит! Ошо нур тулы шарап ымак, тормошон якты бул ын, кайнап тор он. Әйзә, шулай мең йөшә, Иран менән Сеистан!

Олуғ хакимдың үззәрен мәҗлестәгеләр әлеп алды, озак кына ауала котлаузар, алкыштар, дәрәтләнәргес ауаздар эленеп торзо. Берәү зә тыйманы башланып киткән ошо шау-шыузы: әйзә, теләгәнсә күнел ас ындар йылына бер тура килгән ошо байрамда. Улар хаклы быға.

Дәрләп янған усакка яғыулык өстәгәндәй, шунда йырсы-шағир Рудаки за йәнә үзенең тамбур кылдарын сирткеләй- ыпырғалап ниндәйзәр күнелле ауаздар сыға-рып алды ла қапыл шаян, дәрәтлә көй уйнап ебәрзә:

*Дәрәтә таш ын, өйөкләңдә ярат,
Донъя хәлә бигерәк борғандак.
Үткәндәрзә онот, алдағы ын уйла:
Йөшә шулай, гүйдә, шаулап ағыр йырғанак...*

Тына ғына башлаған шау-шыу тағы бермә-бер кызып китте.

– Афарин, бозор* Рудаки! Хуб! – тигән шатлыклы ауаздар янғыраны. – Биназир остад*!

Ә Рудаки, тағы ла рухлана төшөп, янынан-яңы "көфөр" йырзарын тезә генә бирә:

*өйгәнең менән үбешәү
Тоҙло ыу кеүек гиллә:
ин эсә ең, ыу ын канмай,
Әскәндән-әске килә...*

Уйын-көлкө, йыр, бейеүзәр... Дутар, дайра мондары... орнай әм най ызғыры-зары... Хатта Багдад арайында ла былай булмайт.

"Көнләшерлек бит шағир язмышы, – шулай уйлай сәйед Әхмәт, Рудаки өсөн шатланып. – Хакимдар менән килешеп иҗад итеү ис тө насар түгел, хаким да көнәгәт, шағир за".

Ләкин шағирзәр менән батшалар дуслыгының даимилыгында, күрә ең, ул да яңылыша. Тигез хокук, мөлкәттәр уртаклығын талап иткән карматтар хәрәкәтенә теләктәшлек күр әткәнә өсөн генә лә мәш үр шағир унырак саманый батшалары-

*Бозор (фарс) – бөйөк.

*Биназир остад (фарс) – тиңе булмаған оста.

ның кә әренә юлыға, күззәре укырайтылып, арайзан кыуыла...

Ләкин былларзы Фазлан улы Әхмәт белмәй әле, вакыты етмәгән. Шуға Рудакига окланып, уның өсөн шатланып ултыра бирә. Бик озақ дауам итте ул көн был байрам...

Фазлан улы Әхмәт тантананан күнелдәре күтәрелеп, хыялында йөрөткән олуғ шағир менән осрашыуына кыуанып кайтканы. Тик уны Багдадта гына бөтөнләй икенсе кәйеф көткән икән. Гәзәттә, илселәр үззәренен эш өзөмтәләре буйынса исәп-хисапты хәлифәттәге яуаплы кешеләргә – вәзирзәргә тапшыралар. Ә Фазлан улы Әхмәтте, нишләптер, хәлиф гәли йәнәптәренен каршы ына сакырзылар. Күрә ең, сәбәбе лә шулай зурзандыр... Шулай булып сыкты ла.

– Ислам тәғлимәтен тарата ы, хәлифәт мәнфәгәтәрен кайгырта ы урында, эз гәли йәнәптәре, – быны ын хәлиф мысқыллап әйтте шикелле, – мөжүсилекте, мөжүсизәр пәйгәмбәрен данлап йөрөй өгез икән дә ба а барған ерзәрегеззә! Алла илсе е Мөхәммәт гәлиәссәләмде әллә оноткандармы ул тарафтарза? еззе унда ни өсөн ебәргәйнек?

Фазлан улы Әхмәт бер мәлгә аптырабырак калды: әллә ни көфөр эштәр булмаганы бит, гәйеплүзәрендә нимәне күззә тотә икән хәлиф гәли йәнәптәре?

Джафар Әл Мөктәдир өн өз ораузы аңланы, шикелле – тотлокмайса капыл шиғыр юлдары әйтте:

*Заратуштра уты яндырамы сикә-яңактарың,
Иркәләйме елкәй бөзрә сәсең тулкындарың,
Караштарың, мускус тының йөрәгемде өтөп алды.
Тыйып булмай ярыу ағыш ялкындарың...*

– Шундай шиғырын укынымы саманый арайында фетнәсе Рудаки тигәндәре? Әллә ин ул шағир йораты телгә алған Заратуштраның кем икәннен белмәй ең? Бәлки, үзегеззәң мөжүси маздасылар пәйгәмбәре икәннен дә онотоп ташлаган ыңдыр? – Хәлиф зә әрен сәсә бирзе. – Уның бар белгәне – гәрәптәргә каршы угышкан Саманый батшалары ла Заратуштра уйлап сыгарған мөжүси Апастак китабы. Маздасы ул Рудаки тигәнегез, әллә касангы өр өп бөткән Исфандияр, Хисрау кеүек мөжүси батшаларын мактаузан бушамай...

Шунан ул йәнә үз-үзен кыззыргандай:

– Кара ин уны, быгаса изге көрән язылған гәрәп теле хәзер окшамай уларға, – тип кузгың бирзе. – Шиғырзарын үззәренен парса телендә язып маташалар. Шуның менән халыкты кужгыта, боласы дошмандарға хезмәт итәләр.

Фазлан улы Әхмәтте хәлифтен Заратуштраны "үзегеззәң мөжүси маздасылар пәйгәмбәре" тигән үззәре лә ағайта куйзы. Тиктәскә генә әйтмәй быны хәлиф гәли йәнәптәре, күрә ең, Фазлан улы Әхмәттен иран сығышлы булуы хакындагы имеш-мимешкә ишара я ай. Әхмәттен ата-бабалары үззәрен гәрәп анай. Тик, кем белә, гәрәптәрзәң Иранға ислам динен алып килеүзәренә өс йөз йылдан ашыу. Был арауыкта током да, быуындар за үзгәрмәс тип кем әйтә ала? Шулай булған хәлдә лә хәлифәт өсөн инендәй кәүемдән булуың түгел, ә ин түзә мосолман булуың, мосолман исемдәрен йөрөтөүң киммәт.

Нисек бул а ла, аклана алманы шул, үзгәрзе капыл Әхмәт Фазлан улы өсөн донъя, қараңғыланды күк. Хәзер, ғасабиланып, бының сәбәптәрен эзләй Фазлан улы. Ана, арайзағы бөтмәс мәжлестәрзәң бере ендә шағир Әхмәт аклык кәрәклеген дә онотоп, бәйге мәлендә мауыгып китеп, шиғырзарын йәш хәлиф эргә ендә өйөрөлүсе хур кыззанының бере енә арнап, хатта исемен дә атап мактап укығайны. Хәлифтен уга карата мөнәсәбәте үзгәрәүгә, бәлки, ошо ла сәбәптер? Хәйер, бындай хәлдәрзәң элек тә булгылағаны бар: улай гына түгел, хәлиф хәрәменен дә алып булмастай кәлгә түгеллеген бындағы күптәр белә. Сәбәп, моғайын, икенселә, тәрәндәрәк ята бул а кәрәк. Шәриғәткә ыймақ артык иреклекте, шиг-

риәттәгә сик ез хөрлөктө яратып бөтөрмәйзәр Багдадта, бигерәк тә шағирзары ла фарсы сығышлы бул а. Сөнки улары, үззәренәң саманый батшалары ымак, ислам мәзәниәтен, гәрәп тәртиптәрен аң ынмай кылана, үззәренәң меңәр йыллык рухи мирастары булуы менән шапырына, шәригәт канундарын бозоп, азғынлыкка, йүгән езлеккә сакырған шиғырзарын яза. Хәлифәттен көс өзләнә барыуын күреп, улары хәзер, аяу ыз язалаузарға ла карамай, көндөн-көн арта ғына бара. Әсе теле, хәлиф даирә енә төбәлгән сәнескеле шиғырзары өсөн данлы шағир Бәшәр Бурд улын, укыр тип тә тормайса, йәне сыкканса уктыралар. Ибн ар-Руми тигәнән хәлифәт арайы әмере менән ағыулап үлтерәләр. Ләкин фарсы шағирзары, азғынлык менән сиктәш йүгән езлеккә өндөп, ислам нигезле гәрәп мәзәниәтен таркатыузан туктамайзар. Бигерәк тә Абу Нувас тигәндәрен ис тә тыйыр хәл юк. Хәзер уны исламға ис тә ыймаған бәй ез көфөрлөктә, әскеселәктә, шиғырзарында Алла ыны хурлауза гәйепләйзәр. Хәйер, ысынлап та, барса кайғыларынды онотторған, тәненә көс-кеүәт биргән, гишык уттарын кабызған якут төсөндәгә кызыл шарапты данлаган, хыялый иҗерәү ләззәтен мактаған хәмириәтте – хәмер шигриәтен башлап ебәрәүсе лә шул Абу Нувас түгелме ни? Фарсылар менән бер катарзан, уларға дәрт биреп, хәмер, азғынлык, ирек даулап, "суфый" тип йөрөтөлгән гәрәп шағирзары ла которона.

Абу Абдаллах Рудаки за, әлбиттә, ошо ук заттан. Тик ул мәш үр талант эйә е. Шағирзың даны шул тиклем югары, хатта уға Багдадтың да теше үтмәй.

Фазлан улы Әхмәттең Хәрәсәндә сакта Рудаки менән осрашыуы, Багдадка кайтқас та уны ололоклап телгә алыуы хәлифәт хакимдарының колактарына барып етмәй калмаҗ. Сәйед Әхмәт язмышын да, бәлки, нәк ошо нәмә хәл иткәндер. әр хәлдә ошонан уң Фазлан улы Әхмәтте башкаса хәлиф арайындагы шигриәт мәжлестәренә сакырманлылар.

Фазлан улы Әхмәт, уйлана-уйлана, уйзарының осона сыға алмай. Әллә ни күп тә түгел гүмереңдә тағата башла ан, унда үзәң окшағаны ла, окшамағаны ла тулып ята икән дә ба а! Ибн Фазландың капыл ғына илдән өрөлөп тиерлек ниндәйзәр, «етәнсе климат» тип йөрөтөлгән шык ыз төньяк тарафтарына ебәрәлеүеңдә, бәлки, уның Джафар тәхетенә ым ынған ике туған аға ы, донъяға «Бер көнлек хәлиф» ләкәбе менән инеп қалған Ибн Әл Мутаза менән танышылыктары ла сәбәп булдымы? Ибн Әл Мутаза – Джафарзың ата ы Әл Мөктәдиргә саклы хәлиф булған Әл Мутазаның улы. Гүмере арайза үткән, юғары мәзәниәтле була, бына тигән белем ала. Етмә ә, тирә-якка данлыклы шағир булып таныла. Тик шул шө рәте менән кәнәгәтләнмәйсә, капыл арайға башып инеп, ун өс йәшлек кусты ы Джафарзың тәхетенә, алдын-артын уйламай, ашыгыбырак ултырып та ала. Шағир данына әүрәп, шағир бәхетен батша тәхетенә тиндәп, ауаланып киткәндер инде ул байғош. Тик шигриәттә үзән ыузағы балык ымак той а ла, ақтыртын өсләтеүселәре алып биргән хәлифәт тәхетендә ул тулы бер көн дә ултыра алмай. Шул көндөң кисенә үк хакимиәт арайынан йә әт кенә сығып шылырға мәжбүр була. Хәзер, ана, Джафар Әл Мөктәдир нәфрәтенән қасып, бай йы азлы өйөнә кайтырға ла қурқып, кайзалыр йәшеренеп йөрөй...

Йәшерәк сакта Фазлан улы Әхмәт шигриәттә Ибн Әл Мутаззанан да күп нәмәгә өйрәңдә. Сөнки Ибн Әл Мутаза ла, Рудаки ымак ук, канундарға ыймай, ирекле ижад итә. Хәлифәт арайындагы юғары вазифа ы бының өсөн хәүефләнәргә урын қалдырмай. Шуғалырмы уның ижадындагы ирекле мөхәббәт, нәзәкәтле тойғолар, хатта хәмириәт шиғырзары ла яза балта ынан ситтә қала бирзе. унынан да остазының йәшеренеп ятқан даирә е менән дә хәбәрзар булманы түгел. Джафар хәлифкә қуштанлары әллә ошоларын да еткереп торзолармы? әр хәлдә ибн Фазлан хәлифәт мәртәбәләре тарафынан үзәнә қарата игтибарзың қәмегәңдән-қәмей, хали* хәленә қала барыуын тойоп, йөрәгә өшөп йөрөнә. Әммә

өмөт өзлөктөн дә сиге була.

...Бер көндө көтмөгөндө уны халиф арайына сакырзылар. Эллэ ни аңлатып та тормастан, уға әллә кайзағы, "етенсе климат" тип йөрөтөлгөн төньяктағы Болгарға илселек барасағын, Фазлан улы Әхмәттең ошо илселеккә сәркәтип итеп тәғәйләнәуен әйттеләр. Хәзерзән үк әзерлек эштәрен башларға кәрәклеген дә белдерзеләр. "Әзерлек эштәре"нең исемлеге лә зур булып сықты: акса юллау, илселекте кемдәрзән ойоштороу, ислам тәғлимәтен Болгарза өйрәтер тәҗрибәле мөғлимдәр йыйыу, шәриғәттең хоқуки канундарын күзәтер факи тар эзлөү әм яллау... Бындай эштәр Фазлан улының бығаса төшөнә лә ингәне юк ине лә ба а! Сәфәргә йәнә халиф арайында абруйзары юғарырак булған Төрк Тәкин, Сусан Әр-Расси кеүек мәртәбәле шәхестәр зә бара икән. Сусан Әр-Расси хатта илселектен етәксе е итеп тәғәйләнәнгән. Тик ни өсөн барса яуаплылык уларға түгел, ә нәк бына уға, арайзағы әлеге шиғыр кисәләрен исәпкә алмағанда, бер вазифа ы ла булмаған тиерлек йәш кешегә йөкмәтелгән? Унан, кайза ун ул Болгар тигәндәре? Ниңә унда мотлак бына ул, Фазлан улы Әхмәт, барырға тейеш?!

Шуға ла алыс тарафтарға сәфәр хакындағы қапыл ябырылған был хәбәр Әхмәт Фазлан улын шаңкыта биреп куйзы, каршылыклы уйзарға батырзы. Бер кара аң, халифәттән донъянын башка тарафтарына илселек ебәрәү, хәрби төркөмдәрзе яуға озатыу, Мөхәммәт гәлиәссәләм дәүерзәренән алып, әр сак бөйөк тантана, данлы язмыш булған. Мөхәммәт пәйғәмбәр үзе, уның яқындары Али батыр, Әбү Бәкер Сиддык, Омар, Абу-Сүфьян, "Алла кылысы" Хәлид бен Әл-Вәлид, уңғы замандарзағы ошондай бөйөктәрзән Мысырзы яулаған Сәләймән улы Мөхәммәт...

Күпме дан әм мал килтергән улар гәрәптәргә? Хәлифәттең хакимиәте хәзер ярты донъяға таралыуына ла ошо шө рәтле шәхестәр сәбәп түгелме ни?! Икенсе яктан уйла аң, бындағы инде көйләнгән ләззәтле тормошто ташлап, өстөнә таза кейем кейә алмай, тирә-яктағы нурлы күззәр иркәләүенән мәхрүм булып, айзар, хатта йылдар буйы ат йә дөйә өстөндә елкенеп кырағай дала буйлап йөрөү нимә бирер?

Әхмәт Фазлан улын аптыратканы тағы шул: Болгарға сәфәр хакындағы өйләшеүзән уң уға карата тирә-яктағыларзың мөнәсәбәте қапыл ғына үзгәрзе лә куйзы. Әүәл уның арайзағы абруйына ыйынып, уның нурында койоноп, күнел асып, туйып икергән сәүектәй юрғалап йөрөгән, дустары аналған бәғзе бер куштаннар хәзер Әхмәтте күрмәмешкә алыша, орағанда ла урап үтә башланы. Фазлан улы башта быны көнсәлләк сире тип уйланы. Ләкин озақламай элекке әшнәләренең бере е менән осорашыу уның был фекерен дә какшата биреп куйзы.

— Йәджудж менән мәджудж тарафтарына сәфәр кылырға йыйына ығыз икән, — тине ул, Әхмәтте әллә йәлләп, әллә астыртын көлөп. — Зөлкәрнәйен булдыра алмағанды ла, шөт, башкарып кайтыр ығыз әле бер мәл, иншалла...

Әхмәт Фазлан улы башта аңламай торзо:

— Ниндәй "йәджудж, мәджудж" ул тағы? Нимә өйләй ең?

— Бәй-й, "Искәндәр диуары", Зөлкәрнәйен ка арманлыктары хакында ишеткәнәң юкмы ни? — тине гәжәпләнеп быны ы үз сиратында — Изге көрөндә лә әйтелгән дә ба а!

Бына ошо әңгәмәнән уң койолоп төштә лә куйзы Әхмәт Фазлан улы. Белә ул, ишеткәнә лә бар көрөндәге Зөлкәрнәйен атлы бөйөк сардарзы. Йәджудж менән мәджудж тигән кырағай халыктар менән яу яланында осрашқан. Шәрәктә

*Хали — ырыуынан кыуылған хоқук ыз кеше.

"Искәндәр" тип йөрөтөлгән боронго юнан батша ы, бөйөк сардар Александр Македонский.

Көрһәнгә Александр ана шулай "Зөлкөрнәйен", йәғни "Куш мөгөзлө" ләкәбе менән инеп калған. "Куш мөгөзлө" кушаматына килгәндә, уны, әлбиттә, гәрәптәр үззәре генә уйлап сығармаған. Бөйөк сардар Мәңгелек капка ына инеп киткәс, уның ватандаштары үззәренә аксаларына Александрзы, Мысыр раббы ы Аммон ымак итеп, башына ике мөгөзлө тимер торка кейзереп, сүкеп ынландыргандар. Был аксалар, әлбиттә, Гәрәп ярымутрауында ла күпләп таралған. Изге көрһәнгә лә бөйөк сардар "Куш мөгөзлө", йәғни "Зөлкөрнәйен" булып, ошо сүкеп уғылған үрөттәрзән килеп ингәндер, могайын. Тик мосолмандар уның Искәндәрзе, йәғни Александр Македонскийзы аңлатыуына ис тә шикләнемәй. Мөгөзлө батшалар, әлбиттә, боронго иран, гәрәп кисса-дастандарында ла тулып ята. Әммә нәк ошо Зөлкөрнәйен, Искәндәр ымак ук, йәджудж менән мәджудж тигән имәнес, кырагай көбиләләрзән башкаларзы күрсалау максатында, ике араға кош та осоп үтә алмаслык бейек корос диуар койоп куя.

Ишеткәнә бар ине бит быллар хақында Әхмәт ибн Фазландын, йәджудж менән мәджудж халыктарының да "етәнсе климат" тип йөрөтөлгән, илселек йүнәлә е төбәктәрзә көн итеуен тойомлай ине. Нишләп был фекер уның башына элегерәк килмәгән?

Ошонан уң Фазлан улы йәджудж әм мәджудж халыктары хақында китапханаларза ныклап төпсөнә башланы. Боронго Мысыр, Табари, пәхләуи, юнан, кытай язмаларын актарзы, уларзың күбе е гәрәпсәгә тәржемә ителгәйне; галим-гөләмәләр, сәйәхәтселәр, йондознамә оқталары менән әңгәмә тотто. Бағдадта уны, арай шағирын, якшы беләләр, китапханалар, кульязма хазиналар аклаусы биналарзың ишектәре сәйед Әхмәт өсөн әр ерзә асык. Төпсөнә торғас, Фазлан улы Әхмәт шуны асыкланы: йәджудж, мәджудж тигәндәре тик Зөлкөрнәйен, йәғни Искәндәр-Александр Македонский исеме менән генә бәйле, имеш, "уғыш сукмары", "уҫал яугир" төшөнсә ен аңлата. Ә Александрзың үз халкы – юнандар уларзы "гог", "магог" тип тә атаған. Миләди туғызынсы йөз йыллыкта йәшәгән атаклы фарсы географы Худуд ал-Алам үзенең "Донья сиктәре" тигән зур хезмәтендә Көнъяк Уралдың көнъяк-көнсығыш тарафында "Кимақ-Кыпсак" тигән халыктарзы күрәткән. Ә уларзың төньяғында осо-кырыйы күренмәгән, әзәм үтмәслек таулы калын урмандар башлана. Быны кытай язмалары ла раслай. Кай ы бер сыганактарзән күренеуенсә, әлегә йәджудж менән мәджудж, йәки юнанса йит әң, гог әм магог тигән серле кәүемдәр нәк бына ошо калын урманлы, каялы қараңғы таузар ара ында йәшәйзәр, имеш.

Бындай мәғлүмәттәрзән уң Фазлан улының кызык ыныуы арта ғына төштә, Зөлкөрнәйен-Александр-Искәндәр хақындағы бихисап язмаларзы актарзы, үзе өсөн күз күрмәгән, қолак ишетмәгән бик күп гәжәп нәмәләр асты. Иҫ китерлек эштәр кырган икән ул Искәндәр тигән сардар, ақыл, хәйлә, көс ярзамы менән. Бәләкәй генә Румдан сығып, үзе буй оңған Иран империя ын кыйратыу, унан индостан, Кытай, башка мәш үр дәүләттәрзе тубықландырыу... Бына шул Искәндәр бер сак Төньяк илдәрәнә, Кимақ-Кыпсак, йәнә "төрки" тип йөрөтөлгән халыктар иленә, йырып сыккы ыз кара урман, таузарза йәшәгән башка кырагай кәүемдәргә килеп сыға. Алтын-көмөштән генә торған таузар хақында ишетә, гәскәрәнә аяу ыз қаршы торған бә ләуән кырмаысқалар менән уғыша. Уны бигерәк тә бер үзе тотош гәскәрзе кырып алған, йыргылып бөткән арык тире енән тегелгән тунлы, гифрит киәфәтле алпамыша аптырата. Уның қоралы юк, ырғаклы тимер таяк қына тотоп алған. Әммә үзе тимергә төрөнгән ба адирзәрзы себен урынына ла күрмәй, ырғағы менән әләктереп ала ла бармақ араларына қысып ыта ла куя. Ә үзенең тире е ағас ымак қаты, қылыс үтмәле түгел. Аптырағас, уға

каршы уғыш өнөрөнө өйрәтелгән ажғыр фил дә сығарып қарай. Ә был гифрит аптырап калмай, қотороноп китеп, үзенә ташланған таузай йыртқыстың озон томшоғонан тотоп ала ла тамыры-ние менән ура ла сығара...

Ошо хакта укығас, Фазлан улы шатланып та куйзы: “Йәджудж, мәджудж тигән затмы әллә был?” Ләкин язмалар менән артабан танышыу уның өмөтөн аklamаны: кайзандыр килеп сыққан яңғыз алпамыша икән ул. Урындағы халық уны урманда йоклап ятқан сакта бөйләп алып әсир иткән. Хәзер уғыш яланына ла, касып китмә ен тип, аяғына йбуан, озон сылбыр тағып қына сығаралар икән ...

Шулай за тапты Фазлан улы Әхмәт йәджудж, мәджудж хакындағы язмаларзы ла. Искәндәр уларзы тағы ла төньяктарак, қояшты қаплар қырыс қаялар ара ында осрата. Дөрөсәрәге, ошо қаялар артында йөшәгән йәджудж, мәджудждарзан яклауын орап Искәндәргә Кирван тигән ил халқы мөрәжәғәт итә.

Яу қырында енә алмай уларзы Искәндәр. Шуға қаялар ара ындағы үззәренен тар тарлауықтарына тимер койма койоп бикләп китә...

Бына нимә дәрлөндәрзе, канат куйзы Фазлан улы Әхмәткә. Язмалар йәджудж, мәджудждар йөшәгән тарафтарзы ап-асық күр әтеп тора ла ба а! Бығаса уны тапмағандар икән, тимәк, язмаларзы ентекле өйрәнмәгәндәр. Нисек шуны күрмәскә мөмкин? Қытайзан кайтышлай Искәндәр-Александр Сәмәркәнд қала ына нигез ала... Рей, Нишапур, Мерв, Балх қалаларын талай, зур байлық йыя. Унан Қыпсақ – Кимак далаларына йүнәлә, хазарзар, буртастар, исуйлылар, берберзәр, аландар, тағы бик күп гәййәр көүемдәр менән айкашып алыша, Төньяк илдәрөнә үтеп китә. Кай ы бер язмаларза, Искәндәр Болғарға ла нигез алған, тигән мәғлүмәттәр бар. Фазлан улы Әхмәт әле ойштороп йөрөгән хәлиф илселеге лә нәк ошо ил әм қалалар аша барасак бит. Нинә тәүәккәләп қарамақса? Әгәр шул йәджудж, мәджудж тигәндәрән таба қуй а?! Донъяны шаулатасак бит ул, бөйөктәр хәл итә алмағанды юл ыңғайы ғына башқарып сығасак! Ни тиерзәр икән ул сакта әле уны күрмәмешкә алышып, йөз сөйрәп йөрөгән қай ы берүзәр? әр хәлдә башқаса уны “парса”, “мәүлә” тип кәм етә алма алар, йәджудж, мәджудждарзы таба алмағанда ла, Әхмәт өсөн әллә ни хәуеф юк, илселек Болғар батша ына барып, Бағдад хәлифе қушқанды үтәй зә қайта. Ә был сәфәрзән әллә ни қурқмай Фазлан улы, юлдың ярты ы тиерлек Бағдадка буй онған, исламды қабул иткән теләктәш илдәр аша үтә. Қалғаны – ик ез-сик ез далала тырым-тырақай күсенеп йөрөүсә мәжүсә көүемдәр ... Бөйөк дәүләттәр баш алғанда, исламға қаршы торор рух булып ти еңме шуларза? Бигерәк тә илселекте гәскәр озатып барғанда? Унан үззәре ук сакырып торған Болғар за алыс қалмай. Бәлки, Болғарза ярзам да табыр: иземләуенсә, йәджудж, мәджудждар йөшәгән қалын-қалын урмандар, мәғрур қаялар, серле мәмерйәләр зә шул тарафтарза ята, бугай ... Шикләнә е түгел, бөйөк эштәр көтә уны, бары ы ла Алла ы қулында, язмыш бүләк иткән берзән-бер осрақтыр за, бәлки, уның өсөн был сәфәр...

Шунда ибн Фазлан, үзе лә көтмәгәндә, теге сакта Рудаки әйткән шиғырға оқшатыбырақ, қырыс қына амақлай қуйзы:

*Дәртең таш а, сық майзанға,
Донъя хәле бигерәк борғандак.
Үткәндәрзе онот, алдағы ын уйла,
Йөрәмә аман, гүйә, ырғандак...*

Нимә көтә Фазлан улы Әхмәтте был юлда: шө рәтме, әллә, кире енсә, хурлықмы?

Джафар Әл Мөктәдир билла тың хәлифәт тәхетенә ултырыуына инде тиңтә

йылдан ашыу вакыт үтеп китәлә, уға әле аман ни бары егерме алты ғына йөш. Тәхеткәлә ул уйламаганда тиерлек, ата ы хәлиф Әл Мөктәдир капыл вафат булыуы сәбәплә, уның урынына килтереп ултыртыла. Озон колактар өйләүенсә, кескәй Джафарзың хәлиф булып китеүендә төп уйынды мәрхум ата ының карт хезмәтсә е Сафи Әл Хәрәми уйнаган, имеш. Сафи Әл Хәрәми арай эсендәгә тәртиптәрзең үтәлеуен тикшергән әм хәлифтең зур хәрәменә баш-күз булып йөрөгән ул сакта. Шуға ла, вазифа ынан файзаланып, үлеп барган хәлиф янына берәүзәлә индермәгән, берәү менән дә аралаштырмаган, үз мәлен көткән. Гәли йәнәптәре Әл Мөктәдир күззәрен мәңгелеккә йомоуы була, Сафи Әл Хәрәми уның кулындагы хәлифәт мисәтен йә әт кенә эләктерә ала ла, сер ыйырзай вәзир Хәән улы Аббас менән көндәш күззәрзән касып, ошо тәхет вариҫы кескәй Джафар йәшәгән йортка йүгерә. Шунда ун өс йөшлек малайзың кулына хакимиәт билдә е – хәлифәт мисәтен тоттороп, хәлиф я ап, уны әлегә вәзир ярзамында бик зур аклык менән илдең төп арайына килтерәләр. Башкалар ни булғанын да белмәйсә аңшайып торганда, йола ына тура килтереп, Джафар тигән ун өс йөшлек малайзы Бөйхә хәлифәт тәхетенә ултыртып та куялар... Азак, уштарына килгәс, төрлө юлдар менән был урынға башкалар за ынтылып карай. Улар аранда әлегә ”Бер көнлөк...” йәки ”бер сәгәтлек хәлиф” кушаматы менән тәүрихтарға инеп калган әлегә Джафарзың ике туған аға ы, шағир Ибн Әл Мутазза ла була.

Тик быуындан-быуынға килгән тәхет тамырын яклаусылар за ишле булып сыға: Джафар Әл Мөктәдир хәзер инде, ана, күпме йылдар йы ан кала ы, мөгжизәуи Багдад тәхетендә ултыра, төрлө илдәрзә йәшәгән, ярты донъяны каплап алган мосолмандар менән идара итә. ”Мөьминдәр әмире” тип танызар үзен.

Ләкин тыныс түгел әле уның мәшриктән мәгрипкәсә узылган дәү мәмләкәтендә. Мөхәммәт пәйгәмбәр заманынан башлап ислам байрагы астында ярты донъяны яулап алған Гәрәп хәлифәте, шартлау хәленә етеп, эстән калтырай. Бигрәк тә Мысыр менән Ирандың хәлифәттән торған айын бойондорок оз була барыуы хәуәфләндерә. Хәйер, дәүерзәр узымында өзлөк өз барган канлы уғыштарза тыуған гәләмәт зур дәүләттең башка тарафтары ла, Багдад хәлифен тыштан ғына кабул ит әләр зә, гәмәлдә, бигерәк тә хәл иткес мәлдәрзә, уның менән бик үк иҫәпләшәп тә бармайзар. Гәрәптәрзең үз эсендәлә, мосолман донъя ында ла берзәмлектәре самалы. Хәлифәт тәхетенә ым ыныусылар ғына түгел, әле теге, әле был тарафта исламды бозоп, яны дин уйлап сығарыусылар, кайзандыр килеп сыккан яңы пәйгәмбәрзәр, хатта үззәрен Раббы тип иглан иткән, хак диндән айырып, үззәре артынан барырга сакырган бәндәләр йышайгандан-йышая бара... Табаристандагы алидтар, Сүриәләгә карматтар, хурамиттар, Алла ы шө рәтен шиккә алыусы суфыйзар... Хәлифәт канундарына каршы сыккан кара тәнле колдар фетнә е, әленән-әле булып торған төрки сығышлы гәскәрзәр кузғалышы ла ил берзәмлеген ныгытмай. Ә яу килемдәре, гәнимәт иҫәбенә йыйылган казна йок-аргандан-йокара бара. Сөнки хәлиф ярзамында зур-зур биләмәләрзә, хатта тотош илдәрзә кулдарына эләктергән эре ер хужалары хәзер дәүләттәкән түгел, иң тәүзә үз кешәләрән кайгырта.

Әлбиттә, Джафарзың ата ы хәлиф Әл Мөктәдир менән уның оло аға ы Әл Мөктәфи, йәнә уларзың сардарзары дәүләттә кайтанан ныгытыуза зур тырышлыктар күр әтте. Иран яңынан яулап алынды, баш бирмәс Рей халкы хакимы итеп Әл Мөктәфи үзә тәгәйенләнде. Ике йылдан уң Мөхәммәт Ибн Сөләймән зур гәскәре менән барып, баш бирмәс Мысырзы йәнә хәлифәткә кайтарзы. Джафарзың ата ы хәлиф Әл Мөктәдир сардары Мөхәммәт Ибн Сөләймәндән дә күберәк гәрәптәр өсөн тырышкан башка берәүзә күр әтеп буламы икән?! Сүриәлә кармат-

тарзың зур болғаныштары башланғас, Хама янында боласыларзы канға батырып, тураклап ташлаусы, башлыктарын Бағдадка килтереп башын киҫеүсе лә шул сардар ине лә ба а! Карматтарзы кайтанан күтәрелмәслек итеп, күпләп кырзылар ул мөл. Башкаса мөмкин дә түгел ине, барса халыкты эйәртә башланьлар бит арттарынан. Бигерәк тә тигез хокук талап итеп, фетнә башлап йөрөүселәренә ис тә шәфкәт күр әтелмәнә. Нәсими атлы карматсы шағирзарының, абак өсөн, тереләй тире е тунап алынды. Уның урынына, ошоларзы күреп, Бохара, Хәрәзм хакимдары ақылға килгәндәй булды, Бағдад хәлифен улар за Баш хаким итеп таний башланы.

Шулай за ярты донъяны тезгенләп яткан хәлифәттә тынысланырға ис тә урын юк. Хәлифәтте тәшкил иткән дәүләттәр, халыктар, ырыу-кәбиләләр кай ы сак дауыл алдынан ик ез-сик ез сүллектә ерейешкән ком таузарын – бархандарзы ла хәтерләтеп куя: бына-бына дә шәтле койон-өйөрмә килеп сығыр за әлеге тау-бархандарзы күккә күтәрер, бар донъяны ары қараңғылык бақыр, эшләгән эштәрәң, бөйөк дәүләтәң күз асып күз йомғансы борхолдап осоп та китер...

Хәйер, йәш хәлиф Джафар Әл Мөктәдирзә илдәге ошо хәүефле хәлдәр әллә ни борсоманы ла шикелле. Малай ғына көйө тәхеткә ултырып, унын өсөн башкалар, бигерәк тә үзенә яқын вәзирзәр хәл итеүенә артык күнегеп киттеме, мөслимдәр* әмире дәүләт эштәрәнә бик үк қысылып та барманы. Уның урынына байрамдары күп ине, шарап яратты, күнел асыу мәжлестәрәнә баш-аяғы менән сумды; кәни-зәктәрә, кол қыззары, шәхсән хәрәме артты; мөгжизәләр, гәжәп хәлдәр, гибрәтле йәнлектәр менән мауықты, башка илдәрзән килгән ниндәйзәр кешеләр, үткенсе шағирзәр, кәмитселәр, күрәзәселәр, шымсылар, тағы әллә күпме шикле кешеләр зә урын таба ине хәлиф арайында. Кай ыларын ул үзе лә сакыртып алғыланы, кай ылары үз-үззәрән тәкдим итеп әр езләнде.

Йәш хәлиф үзенсә йәшәй бирзә, окшағандарын йомарт иркәләне, қазна иҫәбенән башка ыймақ зур бүләктәр бирзә, куштандарын яулап алынған қала-илдәрәгә хаким итеп ебәрзә, алтын-көмөш, ер биләмәләре, мөлкәт өләште. Ил хәстәрән шулай үзенсә үтәп, ләззәтле шау-шыу есендә көн итте. Шул ук вақытта үзенә тоғро хезмәт итеүсе, тура ын әйтеүсе қырыстарзы үз енмәнә. Тик шул арқала, үзе лә измәстән, күп кенә тәхет терәктәрән юғалта қуйзы. Заманында хәлиф Әл Мөктәдиргә лә тоғро хезмәт итеп, Мысырзы яңынан хәлифәткә қайтарып биргән бөйөк сардар Мөхәммәт Ибн Сөләймәндең башы зинданда серене...

Ата ының тоғро хезмәтсе е, үзен хәлифәт тәхетенә үрләткән Сафи Әл Хәрәмиз-ең қапыл ғына вафаты ла Джафар өсөн зур ынау ине. Ярай әле, уның урынына Нәзир исеMLE икенсе бер тоғро Хәрәми килде. Уны ы ла хәзер Джафарзың әр теләген алдан күреп, уның ауызына ғына қарап тора. Тик бына башқалары...

Хәйер, Джафар Әл Мөктәдиргә яқынлашыу өсөн гәрәп булыу за мотлак түгел. Тәрқизәр, фарсылар, хатта қара тәнле зинджалар* арайза иркен йөрөй. Нәзир Әл Хәрәмизәң яқын әшнәләре рәүешендә, ана, Төрк Тәкин тигән берәу, тағы әллә кемдәр бында үззәрән хужаларса иркен тота. Хәлиф шулай уй ыз-ни ез күңел асканда, иззәрмәй генә хәлифәт нигеззәре емерелә.

Хәлифәт өсөн ошондай хәүефле мәлдәрзән бере ендә изге Бағдадка әллә қайзағы Төнъяк илдәрәнең бере е Болғарзан Башту улы Абдаллах Хазарин атлы бер илсе килеп төштә. Абдаллах Хазарин әллә үзе лә донъя күргән кеше булдымы, әллә уны ебәргән сакалибтар батша ы Шилкә улы Алмыш хәлифәттәге әске эштәрзә, унда кемдәрзән хакимлық итеүен яқшы белгәнме – Болғар илселәгенәң Бағдад-

*Мөслим (гәрәп) – мосолман.

*Зинджә (гәрәп) – қара тәнлеләр (негр).

тағы эшмәкәрлеге әр тарафтан ныклы уйланылған булып сықты. Болғар батшасы үзенең илсе е аша бер юлы өс хат-мәктүб биреп ебәргән: мөьминдәр әмире Джафарзың үзенә, уның хәрәм әм арай эсе тәртиптәре өсөн яуаплы кеше, әлеге Нәзир Әл Хәрәмигә әм хәлиф вәзире Аббас улы Хәмиткә. Хаттарзың бере енен тап ошо вәзиргә тәғәйенләнеүе лә орақлы түгел. Сөнки хәзерге вәзир Хәмит теге сакта Сафи Әл Хәрәми менән бергә ун өс йәшлек Джафарзы хәлифәт тәхетенә күтәргән мәрхүм вәзирзең улы ине. Тимәк, Болғарзыкылар хәлифәт тарихын, уның сетерекле сәйәсәтен тәрәнтен белә, шуларзы иҫәпкә алып эш итә. Әммә донъяла илдәр, халыктар күп, ә Хәлифәт әм уның хәлифе берәү генә: әр килгән илсене кабул итергә Багдад хәлифе Джафарзың вақыты ла, теләге лә юк, донъя мәшәкәттәре, сәйәсәт менән шөгәлләнергә, ана, уның яуаплы кешеләре, бихисап вәзирзәре бар. Шуға Болғар илсе е Башту улы Абдаллах озақ тапана хәлифәт арайының буй етмәс бейек капкалары алдында. Аптырағас, ул башкасарак юл айларға була. Хәлиф арайында әүәл Болғарза булып киткән Төрк Тәкин тигән берәүзе белә ул. Әлбиттә, Төрк Тәкин арай хезмәтсе е иҫәплән ә лә, уны хәлиф кашына ебәрмәстәр. Ләкин Джафарға йоғонтоло кешеләр ара ында йөрөй зә ба а, берәй әмәлен табыр, могайын. Болғар батша ы Абдаллахка Багдадка еткәс иң тәүзә ошо кешегә мөрәжәғәт итергә кушқайны, ышаныслы, эште башкарып сығарырга ярзам итер, тигәйне...

...Төрк Тәкинде хәлиф арайында, ни сәбәптәндәр, башкаларзан айырым өстәнлөктәр менән файзаланыусы, хәлифкә яқын гөләм-хезмәткәр итеп таныйзар ине. "Төрк" исемен йөрөт ә лә, уның төрк халыктарының қай ы ынан икәнән бындағыларзан берәү зә белмәй. Хәрәзмдә йәшәүе, тимерсе өнәрән үзләштерәүе, дала төркизәрәнән уғыззар, йәнә Уралдағы башқорттар ара ында тимер сығарыу, атыу эштәре менән шөгәлләнеүе хақында ғына имеш-мимеш хәбәрзәр йөрөй. Нәк ошо өнәре, могайын, мәлендә уны Болғарға ла илткәндәр. әр хәлдә Багдад арайына барып юлыкқансы, Төрк Тәкиндең Болғар батша ында ла хезмәт итеүе бәгзе берәүзәр өсөн әллә ни сер түгел. Болғар менән бәйләнешен ул, күрә ен, уңынан да юғалтмаған, Багдадка илселәр килеүен дә алдан белеп торған! Шуға ла Болғар илселеге башлығы Абдаллах ибн Башту ярзам орап иң тәүзә уға мөрәжәғәт иткәс, ул ис тә гәжәпләнмәнә, кире енсә, был эште нисек башкарып сығыу хақында баш ватты. Әлбиттә, хәлифәт арайындағы үзенә бәйләнештәре арка ында Болғар батша ы Алматынан килгән өс хаттын өсә ө лә тәғәйенләнгән кешеләрәнә, шул иҫәптән әлеге вәзир Аббас улы Хәмит ярзамында мөьмин мосолмандар әмиренең үзенә лә үз вақытында тапшырылғайны инде. Тик хаттар, ыуға ташлаған таштар ымак, қайзалыр төпкә китте лә батты, байтак вақыт үтеүгә карамастан, улар хақында хәзер ләм-мим. Мәсьәләне хәлифтең үзе генә хәл итә аласағын Төрк Тәкин аңлай ине. Тик уның үзенең генә ундай мәсьәләне хәл итеү кулынан килмәйәсәк, ниндәйзәр мөгжизә менән хәлиф кашына үтә ал аң да, файза ы булмаясак. Мосолмандар әмире купыр Джафар ине, ябай бер ялсы ын, тыңлап торор ти еңме? Башкалар за тиз генә күндәрә алмас уны. Ил эсендә гәрәсәт кубырга торғанда нимәгә кәрәк Багдад хәлифенә әллә қайзағы ер сигендә ятқан ниндәйзәр "сақалиб" тигән халыктар язмышы? Төрк Тәкин самалауынса, арайза Джафар хәлифкә йоғонто я арлык тик бер генә кеше бар. Ул хәлиф арайында эске тәртиптәр үтөлешен етәкләүсе, шул иҫәптән хәрәм ағында тороусы Нәзир Әл Хәрәми. Ул белмәгән сер арайза юк. Вазифа ы менән дә ул әр сак Джафар янында, уның теләктәрен тойоп, ойоштороп йөрөргә тейеш. Шуға ла Нәзир Әл Хәрәми үзенең хужа ының нимәгә әләтле икәнән дә, уның йомшак яктарын да белмәй

булмаҫ. Мосолмандар әмире тыңла а ла тик уны ғына тыңлар...

...Төрк Тәкин менән Нәзир улы Хәрәми электән үк якшы мөнәсәбәттә ине. Тик башта был да ярзам итмәне, “Башты балта астына куйырға итә еңме? – тип хәуефләнде Әл Хәрәми. – Сәйәси эштәргә минен ни кысылышым бар?!”

Ләкин тама-тама тамсы ташты тишә. Озақ өйләшәү-кәнәшләшәүзәрзән уң, бер карарға килеп, Нәзир Әл Хәрәми зә Болғар батша ы аманатын мосолмандар әмире кашына еткерергә ризалык бирзе...

...Шулай за Нәзир Әл Хәрәми Төрк Тәкин тәкдименә озак каршылашыуы менән, күрә ең, хаклы булған: күпме генә ынтылып карама ын, хәлиф уның үззәрен едтигә алманы, тыңлап та торманы. Күңел асыу эштәрендә, балкышлы кисәләр ойоштороуза, хатта ғишык серзәрендә Джафар Әл Мөктәдир үзенен ышаныслы арай тәртиптәре етәксә енә таян а ла, сәйәсәт эштәрендә әллә уны анламаны, әллә үзенен дәүләт мәшәкәттәре менән артык шөгәлләнә е килмәнә әм Нәзир Әл Хәрәми үтенесен аман илтифат ыз калдыра торзо.

Шулай за түземлек үзенекен итте. Джафар ғәли йәнәптәренен кәйефлерәк сағында тағы бер кат Болғар батша ына килгән мөктүб хакында исенә төшөрғәс:

– Нимә орай уң ул сакалиб батша ы беззән, – ти куйзы, әллә ни кызык ыныу белдермәгәндәй. – Нимә көтә, нимә кәрәк уға? – “Үзенә тапшырылған хатты укыманымы икән ни? – тип икеләнәп куйзы Әл Хәрәми. – Юк, хәбәрзарзыр, юрамал белмәмешкә алышалыр. Вәзир Аббас улы Хәмит уның менән кәнәшләшмәй буламы!”

– Әллә ни орамайзар, шикелле,– тине Әл Хәрәми йыуашланып, карашын, ниңәлер, мөбминдәр әмиренән йәшерә төштә. – Дин белемдәрен, ислам канундарын өйрәтәүсә мөғәллимдәр ебәрәүзе, мәсет төзәп бирәүзе... Тағы дарыузар ебәрәүзе...

Ләкин торған айын кәйефе кырыла барған хәлиф Джафар хезмәтсә ен тағы тыңлап бөтмәнә, тупаҫ кына бүлдерә куйзы:

– Ер башы ерзән сакалиб батша ы дарыу орап өсөн генә зур илселек ебәрмәгәндер бит? – Уның кузгыуы йөзөнә сыкты.

Әл Хәрәми үззә артабан узыузың үзе өсөн хәуефле икәнән аңлап алды, шикелле, йә әт кенә әйтә алды:

– Тағымы? Тағы дошмандарынан акланыу өсөн хәлиф ғәли йәнәптәренән Болғарза кәлғә-хәрби нығытма төзәп бирәүзе үтенә...

Джафар Әл Мөктәдирзәң йөзә бер аз асыла төшкәндәй булды.

– Шунан башларға кәрәк ине инә, – тине тынысырак. – Ислам ғилеме, көрбән үзе кәрәк ти еңме уларға? Кем килмә ен, теләнселәүзән башлайзар. Әйте-р ең, хәлифәттә бөтмәҫ хазина ята...

Бағдад хакимы бер азға уйланып, тынып калды. Нимә тип әллә кайза ятқан бәләкәй генә иленән Болғар батша ы якын-тирә хахимдарына түгел (унда ла бит көслөләр бар), ә туранан-тура бөйөк ислам хәлифәтенә мөрәжәғәт итергә йөрбәт итә? Әр ез бер катлылыкмы, әллә мәкерле сәйәсәтме? Бәлки, гәрәптәргә аяу ыз каршылык күр әткән Хазар қағанаты менән уртақ тел тапкандарзыр? Джафар улай ук мәғлүмәт ез түгел. Болғар тигән илдә шул тарафтағы бик күп халыктарзың мәнфәғәттәре сырмалған, был хакта күптән түгел вәзир Хәмит Аббас улы менән дә фекерләшкәйне. Ул әм башка кәнәшселәре әйтеүенсә, йәйзәрен куйы йәшеллеккә батқан үзенсәлекле тәбигәтле был тарафтар ифрат бай за икән: дала тултырып йөрөгән иҫәп ез- ан ыз мал көтөүзәре, кәрәгенсә бөртөклә ашылык баҫыузары, таузарында бөтмәҫ-төкәнмәҫ киммәтле таштар, төрлө мәғдән яткылыктары; урмандары тулы киммәтле тире йөрөткән йәнлек өйөрзәре. Ә үззәре ыжламай за аман мәжүселек каранғылыгында йәшәп ятыузары... Сакалиб батша ы үзе орап

торғанда ислам нурын, бәлки, шул тарафта ла токандырып булыр? "Батып барған кеше аламға йәбешә" тизәр түгелме әле ул тарафтарза?

Мосолмандар әмиренең тынып калыуын ризалык тип уйланымы, кыйыулана төшөп, Әл Хәрәми тағы баягы үззе ялғаны:

– Болғарзы улай ук ер сигендәге, донъя сәйәсәтенән ситтә ятқан халык тип әйтмәс инем, хәлиф ғәли йәнәптәре, – тине ул түбәнселек менән. – Шәрәк донъя-ы әүәл-әүәлдән Хазар диңгезе, Итил буйы ил халыктары менән алыш-биреш, сауза эштәре алып бара. Болғар иле лә хәзер – бик мө им сауза үзәге. Мосолманлыкка ла битараф түгел икән улар. Күп йылдар әүәл донъяны өйрәнәүсә үзәбездән гәрәп ғалимыбыз Ибн Дастә язғанса, Болғарза исламды тотоусылар ғына түгел, хатта мәзрәсәләр, укымышлы мәзиндәр зә бар... Был гәжәп тә түгел, Хазар диңгезе, уның Итил даръя ы буйлап Болғар йәнә Ибн Дастә искә алған Башкорт таузары тарафтарына Хәрәзм, хатта инд яктарынан да саузагәрзәр, сәйәхәтсә ғалим-ғөләмдәр, руханизар ағымы ис тә өзөлмәй. Ә төньяктан уларға Скандинав илдәрәнән дә килеүселәр күп икән...

Ғәзәттә, шым ғына үз вазиға ын йыйнак үтәп йөрөгән хезмәтсә енең ауызынан был үззәрзә ишетеп, хәлиф ғәли йәнәптәре гәжәпләнә лә куйзы, шикелле, йөзөндә кызык ыныу за уянғандай булды.

– Ә ул ыу юлы кем кулында, хазарзарза түгелме ни? – тине ул. – Ә улары бөләкәй генә Болғарға түгел, безгә лә күсәк күтәрәп маташа.

– Коро ерзән дә каруан юлы бар, – мосолмандар әмиренең ыңғай үзенән Әл Хәрәми зә йәнләнә төштә. Бындай орау тыуыуын алдан ук изенгәйнеме, тотлок-майса тәфсилле аңлата куйзы – Уны ы Хәрәзм аша... Хәрәзм даръя ын* көньяк-лап урап үткәс, Әс йорт такырлығы аша уғыз еренә килеп сыға ың. Унан дала үтеп, Яйык йылға ын кисә ең... Артабан Болғарға ла йырак калмай. Коро ер әм ыу юлдары буйлап Болғарға, бая әйткәнсә, Скандинав әм башка төньяк илдәрәнән дә күп төрлө өнәр кешеләре килә...

“Ғәли йәнәптәре ни әйтер?” – тигәндәй, Әл Хәрәми хужа ына күтәрелеп караны. Ләкин уны ы былларзы белә инеме, башкаса кызык ыныу белдермәне. Кире - енсә, үз бөтөүән аңлатқан ишара я аны. Нәзир Әл Хәрәмигә түбәнселек менән баш әйеп, сығып китеүзән башка сара калманы...

Көтөлмәгән фармандан шаңқып төшкән Әхмәт Фазлан улы башына килгән каршылыклы уйзарынан озак кына арына алмай йонсоно. Әлбиттә, арайза абруйы күтәрелә барған, дыуамалырак йәш кешене – шағирзы ер аяғы ер башы ергә ебәрәүзәрән унан котолорға теләү, илдән өрөү тип тә аңларға мөмкин. Ләкин төптәнерәк уйла аң, Әхмәттең үзә өсөн был тәкдим сетерекле хәлдән сығыу юлы ла түгелме? Кайза ғына юлланмай хәзер гәрәп ғалим-ғөләмәләре, йәнә сәйәхәтселәре? Төркизәр дала ы, Византия, Кара тәнлеләр биләмәләре, қояш байышындағы тарафтар? Уларзы донъяла белмәгән кеше юк. Нәк ана шул сәйәхәтсә ғалим-ғөләмәләр яны ерзәр, яны илдәр аса, шө рәт қазана, хәлифәткә дан килтерә. Ә гәрәптәр барып етмәгән "етенсә климат" тигән тарафтарза ниндәй генә серзәр ақланмай ти ең? Ана, бик боронғо дәүерзәрзә Искәндәр-Зөлкәрнәйән тигән ярты донъяны яулап алған мәш үр сардарзың ғәскәрзәре лә ниндәйзәр йәджудж әм мәджудж тигән қырағай көүемдәр менән уғышып йөрөгән! Уларзы хатта мәш үр сардар за ең алмаған. Шуға улар йәшәгән тау араларын кеше үтә алмастык бейек диуар менән қаплаған. Әхмәт Фазлан улы хәтерләүенсә, хәлифәт хакимдарының қай ы ылыр ана шул диуарзы табыу максатында заманында хәрби

*Арал диңгезе.

төркөм дө ебөргөн. Гәрәп сәйәхәтселәре языуынса, кайзалыр шул тарафта "баш-жардт" тигән, төркизәрзең ин усал башкисәрзәре лә йәшәй, имеш. Уларзың бересе, әзмәүерзәй кәүзәле е, хатта Болгарға барасак илселек сафына ла теркәлгән. Исеме лә сәйер: Артыр бей... Нисек әйт әң дө, серле яктар, ана, үззәре менән бергә барасак Төрк Тәкин дө бер мөл үзенең Болгарза хезмәт итеүе, унда гәзәттән тыш дөү бер алпамыша йәшәүе хакында өйлөгәйне. Бәлки, ысынлап та Әхмәт Фазлан улын да ошо юлда ниндәйзәр гәзәти булмаған хәлдәр, яны асыштар, шө рәт әм дан көтә торғандыр, кем белә? Тик быға ныклап әзерләнергә, әлеге хәлдәр хакында ла иҫке китаптарзан, төрлө сығанактарзан мәғлүмәт эзләүзе дауам итергә – кәрәге теймәй калмаҫ ...

... Нисек бул а ла, ижризең 309 йылы сәфәр айының ун беренсе көнөндө кесе йомала күп мәшәкәттәр менән төзөлгән илселек Бағдадтан сығып китте. Ләкин уның юлы артабан әллә ни ыраманы. Сөнки әлеге "илселек" тигәндең исеме генә бар, ә хәүефле әм озон юлды үтер өсөн кәрәк булған ақса, азык-түлек, кейем- алым, озатып барыусы гәскәрзәрзе ибн Фазландар әр кала-касабала туктап, вақыт әрәм итеп, хәйер орағандай йыйып алырға тейеш булып сықты. Болгар батша ы Алмыш хәрби ныгытма-кәлгә төзөү өсөн ораған аксаны ла улар Хәрәзмдә хәлифәткә хыянат иткән Ибн Әл Фурат тигән кешенең мөлкәтен атыузан табырға тейеш. Дүрт мең мусаяб динарына ба алай был мөлкәттә хәлиф, ошо ақса табылма а, әллә кайзағы Болгарға барыузың бер мөгәнә е булмаясак. Ә вақыт үтә. Каруан юлындағы тәүге кала Нахраванда ла тәүлек үткәрәргә тура килде. Алдағы Даскарза ла өс көн үтеп китте. Артабан Хулван менән Кирмасан калаларында ла икешәр көн, ә Хамаданда өс тәүлек вақыт үтте.

Шунан уң ғына илселек үззәренә ярзам итергә тейеш Рей кала ына килеп етә алды. "Кешеләр кеүек, әллә илдәрзең, калаларзың да үззәренә генә хас холоктары, язмыштары буламы, – тип уйлап алды Фазлан улы Әхмәт, бындағы хәлдәр менән танышкас, – Искәндәр-Зөлкәрнәйен дө нәк бына ошо Рей кала ында кан койошло каты уғыштар алып бара, халкын кыра, утка табыныусыларзың мөңгелек тип аналған мө абәт гибәзәт каналарын ер менән тигезләй". Ысынлап та, бында тағы бола-сыуалыш, шуға гәрәптәр каруанының юлы тағы билдә ез вақытка тоткарланып калды.

Әш шунда: Рей кала ы – хәлифәт менән Иран саманыйзары ара ындағы бәхәс-талаш үзәге. Миләдизең 651 йылында хәлифәт гәскәрзәре исламдың йәшел байрағы астында Иранға көслә өжүм башлай. Ләкин канлы уғыш бик озақка узыла. Рей кала ы ла кулдан кулга күсеп йөрөй. Тик бынан биш-алты йыл элек кенә, миләди 916-ла, Рей, ни әйәт, йәнә хәлиф Әл Мөктәдир гәскәрзәре тарафынан уғышып алына. Шулай булуға карамастан, сик буйы мәсьәләләре буйынса ығызығы әле лә дауам итә.

Әлбиттә, гәрәптәрзең тәүге өжүме үк иранлылар язмышына кырка үзгәреш индерә. Шунуң менән сәсэн Ардашир Папакан нигез алған, дүрт йөз йыллык шө рәтле тарихы булған сәсәний дөүләтә кыйратыла. Ә уның уңғы батша ы Йездегерд өсөнсө уғышта үлтерелә. Батшаның үсмер кызы гәрәптәргә әсирәлеккә әлгә. Шәрәк тарихына Шә ребану исеме менән инеп калған был кыйыу кызыкый хакында шундай кары үз зә тороп калған. Имештер, Шә ребанузың ылыулыгына окланған хәлифәт башлыктарының әр кай ы ы уны үзенә кәләшлеккә алырға тырыша икән.

– Күпме ора ағыз, шул саклы түләргә ризамын, – тигән хәлифәттән тәүге хәлифе Әбү Бәкер.

– Юк инде, – тип уға каршы төшкән Мөхәммәт пәйгәмбәрзең кызы Фатимаға өйләнгән Али батыр, нимәгәләр өмөтләнеп. – Батша кыззаны атылырға тейеш

түгел. Кейөүзе ул үзе айла ын.

Хак үз менән бәхәсләшеү кыйын. Мөртәбәле гәрәптәр берәм-берәм Шә ребаныу алдынан үтә башлайзар. Бына кыз кашына яузарза арысландай алышкан, исламга йәне-тәне менән бирелгән Әбү Бәкер килеп баҫа.

– Әбү Бәкер хәзрәттәре оло хөрмәткә лайык, затлы ла, – тип яуаплай кыйыу кызыккай, – тик миңә кейөү булыр өсөн ул үтә карт.

Быны ишетеп шатланған пәйгәмбәр кейөүе Али батыр хәзер ысынлап үз бәхетен ынап карамак була:

– Али – гәрәптәрҙән беренсе батыры, даны тирә-якка таралған, – ти хәйләкәр Шә ребаныу. – Әммә уға кейөүгә сык ам, теге донъяла уның катыны изге Фатима күзенә нисек күренермен?

Кызың зирәклегенә хайран калған Али йә әт кенә ситкә китә. Сират хәзер Али батырдың улдарына килеп етә. Башта өлкән улы Хәсән ибн Али килә. Әммә кызыккайдың яуабы уға ла кәтғи:

– Хәсән миңә йәше, заты менән дә ярарлык кейөү, – ти ул. – Тик уның минән башка ла бисәләре күп. Көрбән талап иткәнсә, улардың әр кай ы ына калай итеп берзәй игтибар бүлә алыр икән ул?!

Затлылар сафы бөтөп бара, ә кызыккай аман хужа ыз. Аптырағас, уның алдына елтерәтеп Хәсәннен бер туған энекәше Хәсәйенде килтереп баҫтыралар. Хәсәйен әле өйләнмәгән, йәш, оялсан, йәнә, Али батырдың улы буларак, затлы ла. Шә ребаныу уны йылмайып каршылай:

– Бына ул миңә, исма ам, әр тарафтан тура килә, – тип ризалаша, ул ни әйәт. – әр кем үз тиңен табырға әм кәзәрләргә тейеш, – тип өҫтәй. – Шун ыз ер йөзөндә бәхет юк...

Бына шулай башлана гәрәптәрҙән Византия, Рум менән типә-тиң алышкан бөйөк фарсылар илен буй ындороу эштәре. Ошонан уң ике быуат сама ы Иран биләмәләрендә гәрәп теле, гәрәп гөрөф-ғәзәттәре, гәрәп мәзәниәте хөкөм өрә, менәр йыл халыкка хезмәт иткән Заратуштра тәғлимәте ислам тарафынан кысырыклап сыгарыла.

Әммә исламды қабул ит әләр зә, иранлылар ят телде, көсләп тағылған гөрөф-ғәзәттәрҙе үз енмәйзәр, тарих төпкөлдәренән килгән үзәрөнен бөйөк мәзәниәтенә тоғро калалар. Иран ша тары токомо яңынан тергезелә, хакимиәткә саманый нәселле хакимдар менеп ултыра. Яңынан фарсы телендә яңы әзәбиәт, мәзәниәт барлыкка килә. Әҫәрзәрән халыктың өйләш телендә язған Әбү Абдаллах Рудакизы хәзер кемдәр генә белмәй! Шулай әр тарафта саманыйзар үзаллылык даулай, кәзимге көслә дәүләттәрен аякка баҫтырырға тырыша. Шуға ла хәлифәт менән саманыйзар ара ындағы тартышты ис тө тамамланған тип булмай.

Бына Рей кала ы ла – хәлифәт менән саманыйзар ара ындағы күптәнгә бәхәс йомғағы. Дүрт-биш йыл сама ы элек кенә ул яңынан хәлифәт гәскәрзәре тарафынан яулап алынғайны. Бағдадтан әйтеп ебәрәүзәрәнсә, Рей кала ы хакимдары илселек сәфәрә өсөн азык-түлек, башка кәрәк-ярак йыйып әзәрләп торорға тейеш.

Ләкин гәрәптәрҙән өмөттәре ында ла ақланманы. Рей кала ы башлығы итеп тәғәйенләнгән Әхмәт ибн Али урынында булмай сықты. "Ашығыс эш менән Хува кала ына китте", – тинеләр. Белмәс ең, әллә ысынлап та ашығыс йомошо булған, әллә илселек менән осрашмаҫ өсөн шулай қасып киткән. Тик бер ни эшләр хәл юк, азык-түлек ез нисек йырак юлға сыға ың? Қасқалак Али улы Әхмәттә көтөп қаруан Рей кала ында, эш езлектән яфаланып, йәнә ун бер көн ятты. Унда ла қайтмағас, ике көнлөк урау юл үтеп, үззәре Хуваға уғылып китергә мәжбүр булды...

Бынан уң гәрәп илселеге зур ауырлықтар менән Симнанға, унан Дамғанға

килде. Тик бында ла уларзы көтөп тормағандар, илселекте азык-түлек, кейем- алым кеуек кәрәк-ярак менән тәьмин итергә ашығып бармайзар. Кире енсә, Багдадтан алысlaşа барған айын хәлифәткә буй онмәска тырышыусылар, хатта дошманлык хисе менән караусылар арткандан-арта барзы. Табаристанда хәлифәт дошмандары әләүизәр, исламды анламаусы карматтар оялаган булып сыкты. Хәйер, хәлифәт Иранды яулап ал а ла, ундағы исламғаса көслә булған, әлеге Заратуштра тәғлимәтен тамам қысырықлап сығара алғаны юк әле. Мөжүси маздасылар хөкөм йөрөтә был тирәлә. Ярай әле, илселек ис көтмәгәндә Дамғанда ошо маздасылар ғәскәре башлығы, хәлифәттең кан дошманы Ибн Каранды күреп калды. Шуға бында тукталыу илселек өсөн үтә хәуефле ине. Арыған-талсыққан каруан йә әт кенә кабаттан кузғалып, күп михнәттәр менән Ирандың иң зур калаларының бере е Нишапурға килеп йығылды.

Ләкин илселеккә бында ла әллә ни ярзам итә алманылар. Сөнки уларзы қаршы алырға тейеш хәлифәткә тоғро Нишапур сардары Лейла Ибн Ноғман улар килгәнсе үк үлтергән булып сыкты.

Өмөттәре қиселә барған илселәр артабан осраған вағырак каласықтарзы урап үтеп, тура Мерв кала ына килде. Бында тукталмай булмай, сөнки алда – йәйрәп ятқан сүллек. Шуға ла Қушмаха тигән қышлақта дөйәләргә әм кешеләргә өс көнлөк ял биреү бик тә файзалы булды. Юк а, тамақтарзы қырып кан ыратыр коро ел, ком бурандары аша шундай қиң сүллекте юғалтыузар ыз ғына үтә алырзар инеме? Йәнә шуны ы ла бар: сүллектә қораллы өжүм хәуефе әзерәк. Әйрәнелгән укмақтарзан ташбака азымы менән бара бирә ең...

Сүллектән сыққас, тәүге күргән калалары Амул* булды. Унан йә әтләп Джейхун* йылға ын кистеләр зә Та ир Али рибатына, йәғни нығытылған сик буйы Афирабр кала-кәлгә енә килделәр. Әлбиттә, бында тағы ял итеп китергә булыр ине, иркен каруан арай за бар. Ләкин илселеккә ис тә тотқарланырға ярамай, юлда вакыт бушқа күп сарыф ителде. Шуға юл буйы калаларында башкаса туктамайса, түтә Бохараға килеп төштөләр. Каруанды азык-түлек, башқа кәрәк-ярак менән тәьмин итеү йә әтендә бында күп эштәр қаралған. Тура кил ә килә бит, илселекте Бохарала көтмәгәндә шәректең билдәле ғалим-географы, әмир арайы вәзире Әбү Абдаллах Мөхәммәт Ибн Әхмәт Әл Джейхани үзе қаршы алды. Джейхани саманыйзар Ираны кеше е бул а ла, ғәрәптәргә яқшы қарай. Ул, күрә ең, Рудаки катнашқан "Уңыш байрамы" тантана ын да онотмаған, илселекте ул яқты йөз менән қаршы алды. Шунда ук ярандарына юлсыларзың барлык үтенестәрен кәнәғәтләндерергә, ял итеү өсөн әйбәт йорттарға урынлаштырырға қушты.

Ләкин вәзир Джейхани нисек кенә қунақсыл, булдықлы булма ын, илселек мохтажлықтарын бер үзе генә хәл итә алмай. Унан... Әхмәт хәзрәттәрендә Бохара әмиренә тапшыра ы хат та бар...

Шуға илселек етәкселәре вәзир Джейханизан ныкыша-ныкыша Бохара әмире Наср Ибн Әхмәттең үзе менән осраштырыузы талап итә башланылар. "Әмир менән генә хәл итер мө им мәсьәләләр бар", – тинеләр. Тик вәзир был ныкышыузарға ниңәләр йылмая биреп кенә қуя ине, ни әйт, риза булды.

"Бохара әмире менән едти мәсьәләләр хәл итеү" хақында үз сыққанда вәзир Джейханизын йылмая биреп қуйыуын Әхмәт Фазлан улы хақим арайына килеп ингәс кенә аңлағандай булды. Сөнки "Бохара әмире" тип түбәнселек менән ололап әйтелгән дәрәжәнең хужа ы 15-16 йәштәр генә тирә е, битендәге бала йөнә лә нығынып етмәгән йәш үсмер икән дә ба а!

*Чарджоу.

*Аму-Дарья.

Әммә илселәр башта каушап калгандай бул алар за, үззәрен йә әт кулга алып, әмиргә торошло ихтирам менән баш эйзеләр.

– ез минең әфәндемде, Мөктәдир хәзрәттәрен, Алла уның үзенә, якындарына озон гүмер бир ен, – тине Бохара әмире Наср, доға кылгандай узып, – ни хәлдә калдырып киттегез?

– Хәйерле сәғәттә. Алла уға хәйерен арттыр ын, – тине Әхмәт Фазлан улы. – Дәүләте ныгк, гәскәре көслә...

– еззең гәли йәнәптәре шәрәфенә уның мәктүбе лә бар ине, – тине бер аzzан илселек етәксе е Сусан Әр-Расси кеселеклелек менән.

– Укыгыз!

Сусан Әр-Расси илселек сәркәтибе Фазлан улы Әхмәткә ишара я аны. Уны ы хәлиф исеменән язылган хатты, шартына килтереп, кыскырып укып сыкты. Унда бойорок рәүешендә Ибн Әл Фурааттың мөлкәтен тартып алып, хәрәзмле Әхмәт Ибн Мусаға тапшырырга, теге йәки был камасаулык кылма ындар өсөн, Бохара әмиренә үзенә кул астындагы Хәрәзм вәлиенә кәтги күр әтмә ебәергә кушылгайны. Хәлиф йәнәптәре әмир Насрға шундай ук күр әтмәне Болгарға барасак илселектен именлеген аклау өсөн гәскәри төркөм бүлеүзе талап итеп "Төрк капкаына", йәғни Джурджаниялагы Әс йорт хәрби ныгытма команда ына ла ебәергә куша.

Бохара әмире хатты игтибар менән тыңлап, бер аз үз езултырзы.

– Ибн Фурааттың мөлкәтен кабул итеп алыр Әхмәт Ибн Муса үзе кайза уң? – тип ораны азақ.

– Без уны кай ы бер эштәр менән Багдадта калдырып киттек. – Сусан Әр-Расси шулай яуапланы. – Ул беззе озакламай кыуып етергә тейеш.

Әмир Наср йәнә бер аз уйланып торгандай булды ла:

– Баш өстә, минең хакимым, мөьминдәр әмире Джафар Әл Мөктәдир әмерен тыңлайым әм буй онам, Алла уға озон гүмер бир ен, – тине. – Хәрәзмгә лә, Әс йорт сардарына ла тейешле күр әтмәләр ебәерелер...

Әмир Наср шулай тине әм үзендә торзо. Әлеге калаларға сапкындарын ебәрзе. Ләкин илселек ағзалары бында ла иртәрәк шатланган булып сыкты. Хәрәзм Иран саманыйзары пайтәхете Бохараға әм бер үк вакытта хәлифәт үзәге Багдадка бойондорокло булуына карамастан, ундагы тәртиптәр аман да исламғаса булган мөжүсикле калыбында. Хахимдары ла, үззәрен исламғаса булган боронго сасаный осоро арийән ак өйәктәре анап, гәрәптәрзе түбән мәзәниәтле баскынсылар тип кенә карамаксылар; мөжүси Раббыларына йә асыктан-асык, йә йәшерен табыныузарын дауам итәләр. Шуға ла Ибн Әл Фураат мөлкәте хақында Бохара әмире күр әтмә ен ал алар за, уны үтәргә бик үк ашыгып барманылар. Кире енсә, Ибн Әл Фурааттың тоғро кеше е тартып алынган мөлкәткә хужа булырга тейеш Әхмәт улы Мусаға каршы мәкерле эш башланы. Хәлифәт кеше е Муса илгә куркыныс енәйәтсе тип иглан ителә әм, тиззән тотолоп, зинданға ябыла. Әммә был хакта илселек бер ни зә белмәй, уны көтөп ятыуын дауам итә. Тик, билдәле, Әхмәт Ибн Муса килмәй. Ул булмағас, Болгарға хәрби ныгытма төзөү өсөн алып китә е дүрт мең муссайаб динары ла юк. Акса ыз гәрәп илселеге кайза кузғала ал ын?! Бер ни эшләр хәл юк, илселек язмышы йәнә өләкәт алдында қала. Тагы ай сама ы вакыт ошондай билдә езлек шарттарында әрәмгә үтә. Риза ызлыктар, өмөт өзлек ауаздары хәзер илселек кешеләре ара ында ла көндән-көн йышырак ишетелә башланы. Күрә ең, мөлкәтен аклап калырга теләгән Ибн Әл Фураат кешеләре бында ла хәйләле мәкерзәрен таратырга өлгөрзә. Хатта Болгар кеше е Абдулла Башту улы ла, үз иленә дүрт мең динар алып кайтыузы ныгырак кайгырта ы урында: "Бында ятыузан ни фәтеүә, Муса улы Әхмәт килә кал а, беззе кыуып етер өле, –

тип юлға сығыузы ныкыша башланы.— Был яктарға қыш қапыл килә, хәзер үк төркизәр яғына кузғалма ақ, Болғар иленә юл бөтөнләй қиселәсәк".

Әйтә е түгел, быллары ла хак үззәр. Ай буйы Бохарала ятып, барлы-юклы мөл-кәттәрә, азык-түлектәрә лә юкка сығып бара. Ә иң қуркынысы — илселек кешеләренә рухы төшә, қасып китеүселәр зә бар. Сусан Әр-Расси менән Әхмәт ибн Фазлан қысқаса ғына кәнәшләшәп алғас, Хәрәзмгә үззәрәнә барырға, хәлдә шунда, урында, асықларға килештеләр. Бының өсөн улар кайтанан Джейхун йылғанына барып, Хәрәзмгә саклы карап ялларға мәжбүр булдылар. Хәрәзм бынан яқын түгел, ике йөззән ашыу фарсах*. Шуға шәп ағымлы, тулы ыулы Джейхун буйлап бер нисә тәүлек қазаплы йөзөргә тура килде. Етмә ә қаты ыуықтар за башланғайны.

Ләкин Хәрәзмдә илселәр өсөн тағы сәйер хәлдәр башланды.

Әйтә е юк, Бохаралағы ымак, хәрәзмша Мөхәммәт Ибн Ирак та илселәрзә яқты йөз менән каршыланы. Йәшәр өсөн унайлы урындар табырға қушты, хатта бүләктәр таратты, "Кәзерлә гәрәп қунактары әр төрлө хәстәрлеккә лайык. Мохтажлык кисермә ендәр",— тине. Ләкин тыштан өтәләнеп тор а ла, эстән Мөхәммәт Ибн Ирак, күрә ең, бөтөнләй икенсе төрлө уй йөрөттө. Тәүзә ул илселек етәкселәрен қабул итмәй йонсотто, уларзың рәсми ораузарына ла асық қына яуап бирмәне. Аптырағас, гәрәптәр үз белдектәрәнә Хәрәзмдә булырға тейеш Әхмәт Ибн Мусаны эзләп тә, орашып та қараны. Әммә уның да эзенә төшә алманьлар. Әхмәт ибн Фазлан, ни әйәт, уңғы сараны қулланмаксы булды. "Хәлиф ғәли йәнәптәрә Джафар Әл Мөктәдирзәң Болғар батша ына тәғәйенләнгән мәктүбендә уға дүрт мең муссайаб динары ебәрәуә хакында әйтәлгән,— тип яззы ул.— Уны эззән, Хәрәзмдән, алырға кәрәклегә хакында ла күр әтмәләр бар. Акса табылмай икән, без сәфәрзә лә дауам итә алмайбыз. Хәлиф ғәли йәнәптәрәнә ни тип яуап бирербез?"

Был язманы Фазлан улы хәрәзмша ка тапшырта алды. Ләкин уның орауы тағы яуап ыз қалды, хәрәзмша аксаға әйләндереләргә тейеш Ибн Фурат мөлкәтә хакында ла бер ни белмәмешкә алышты.

Ни әйәт, бер нисә көндән ун хәрәзмша илселектән тик Сусан Әр-Расси менән Фазлан улы Әхмәтте генә қабул итәсәген белдерзә. Ләкин былларының ишектән күренеүзәрә булды, хөрмәтләп каршылай ы, үтенестәрән тыңлай ы урында, асыулы кузғып, көтәлмәгән тупақ үззәр әйтеп ташланы:

— Мин эззән берегеззә лә ул төрки далаларына үткәрәп ебәрә алмайым. Йырткыс хайуандар ымак йәшәгән, дин ез, қырағай қәүем биләмәләре аша барырға тура қиләсәген белә әгезме? — тине ул яр ып. — Улар унда бихисап, ниңә күрәләтә үлемгә барырға? Шул Төрк Тәкин мәкерәнә ышанып башығыззы балта астына қуя ығызмы?!

Хәрәзмша тың үз-үзен тотошона башта гәжәплән әләр, Төрк Тәкингә қағылышлы үззәрә уларзы бөтөнләй аптырашта қалдырзы:

— Төрк Тәкингә ни булған? — ти алдылар илселәр ике е бер юлы.

— Шуны ла белмәй егезме? — Хәрәзмша үз үззәрәнәң былларға барып етеуәнә кәнәгәт ине, шикеллә, күззәрә хәйләлә йылтырап китте. — эззән бар тырышлыктарығыз — ана шул Тәкин әтлегә, уның хәйлә е. Бында уны яқшы беләләр, әлегәрәк йәшәп тә киткәйне. Болғар тарафтарында ла күп сыуалды. Мәжүсизәр араында тимер сауза ы менән шөгәлләнде. Күрә ең, Болғарзың байлығы хакындағы безгә өйләгән әкиәтен Бағдадка ла еткергән. Йә, кем яқшы белә Болғарзы, безме, әллә Бағдадмы? Бағдад қайза ята ла, Болғар қайза? Ана, шул-шул... Ниндәй баш ызлыкка барыуығыззы аңланығызмы инде? Ташлағыз буш хыялығыззы, ун

*Фарсах — ыбайлының бер сәгәт эсендә үтер юлы, 7 сакрым сама ында.

булмаҫ борон...

– Без үз иркебеззә түгел, илселекте Хәлифәт ебәрзе, – тине ибн Фазлан, каушауын енеп. – Хәлиф гәли йәнәптәре күр әтмәләре еззең өсөн дә мотлак түгелме ни?

Был тәүәккәл үззәргә хәрәзмша бер аз каушагандай бул а ла, күренеп тора: башка саманыйзар ымак ук, гәрәптәрзе яратып бөтмәй.

– Мин бит сәфәрегеzzeң хәуефле булуыуына хафаланам, – тине ул, кузгыуын баҫа төшөп. – Багдад хәлифе, Алла уға бәрәкәттәр өстә ен, Итил, Урал тарафтары менән бәйләнешен беззең әмир Әхмәт Ибн Наср аша эшләй алмаймы ни? Итил, Урал тирә е дәүләттәре менән без борон-борондан тыгыз аралашып йәшәйбез. Ә езгә бына бында килеп етеү өсөн генә лә әллә күпме киң даръялар, сүллектәр гизергә тура килгән. Тагы күпме шундай хәуефтәр көтөүен тойомлай ыгызмы? Багдад өсөн быны без унышлырак үтәй алыр инек. Сөнки Болгарза хәзер беззең руханизар за бик күп. Мөьмин мосолмандар исеменән Итил, Урал кәүемдәре менән өйләшергә беззең әмиребез күберәк хокуклы түгелме ни? Уның башы аша туранан-тура Багдадтан тороп өйләшәү Әхмәт Ибн Насрға карата гәзел езлек, анға укмау булмаҫмы?

Гәрәп илселәге етәкселәре, ни әйтергә белмәй, бер-бере енә карашып, капылда тынып қалдылар. Хәрәзмша быны килешәү тип анланы, шикелле, урынынан калкынып, унайлырак ултырзы ла киҫәк кенә үз карарын әйтте:

– Мин кисекмәстән әмир Әхмәт Ибн Насрға мәсьәләне аңлатып хат язасакмын. Әйзә, еззе төркизәр тарафына үткәреп ебәрергәме, юкмы – Багдад хәлифе менән үз-ара килешеп өйләш ендәр. Ә шуға тиклем бынан берегез зә бер кайза кузғалмаясак...

Быны ы илселәрзе бөтөнләп аяктан йықты.

– Был ни тигән үз ул тагы?! – Әхмәт Фазлан улы түзмәне. – Болгарға барыу, уның өсөн тәьминәт мәсьәләләрен еззә хәл итеү, башка әр төрлө ярзам күр өтеү тура ында Багдад хәлифе ебәргән хатта бер мәртәбә язылған бит инде. Ниңә уны икенсегә борсорға? Унан ни мәгәнә?!

Ләкин хәрәзмша сигенмәне:

– Әйттем бит, кәрәкмәгән эш был, Төрк Тәкин этлеге генә, тип. Хәлиф гәли йәнәптәренә ныклап төшөндөрөргә кәрәк был мәкерле хәйләне, аңлар ул, әр эштең үз яйы бар...

Аптырағас, илселәр хәрәзмша асыулы телгә алған Төрк Тәкинден үзенән ораға булдылар.

– Бәлки, аңлатыр ын, – тине Фазлан улы кырыс кына, хәрәзмша әйткәндәрзе кыҫкаса кабатлағандан уң. – Нимә тип қаршы төшә ул сәфәр барышына? Ниңә быларзы инең этлегең анай?

Хәрәзмша тың кайза кайырыуын, уның нимәгә хәуефләнеүен Төрк Тәкин, әлбиттә, Фазлан улының теүге үззәренән үк аңлап алды. Ләкин капыл гына асылманы, уйланғандай торзо. Хәрәзмша Мөхәммәт Ибн Ирактың Төрк Тәкин тураындагы үззәрендә хаклык та юк түгел. Ысынлап та, ул Болгарза, шәрәк илдәрендә, шул исаптән Хәрәзмдә лә, Урал мәгдәне, тимер сауза ы менән шә рәт қазанған кеше. Урал тарафтары бай бындай хазинаға. Яны эраға тиклем икенсе мең урталарынан башлап Урал мәгдәне әм унан эшләнгән қорал, көнкүреш, хужалык кәрәк-ярактары Төньяк Айропанан Кытайғаса киң биләмәләрзә таралыу таба. Көньяк Урал мәгдән сығарыусылары менән бигерәк тә борондан ук бына ошо Хәрәзмдәң бәйләнештәре тыгыз. Сөнки Хәрәзмдәң үзенең мәгдән яткылыктары юк, шул аркала Урал буйы тимер эшкәртеү эштәренә туранан-тура бәйле. Урал мәгдәненә алмашка Хәрәзм тимер эшкәртеү, хужалык мәнфәәттәре өсөн кәрәкле қорамалдар бирә... Бына нимә борсоуға алған хәрәзмша ты, гәрәптәр ул

тарафтар менән бәйләнешкә ин ә, Урал мәгдәннен Хәрәзм башы аша тура хәлифәткә китеүенән курка. Ләкин, хәлифәткә буй оноулы ил булуы арка ында, ул быны туранан-тура ярып әйтә лә алмай.

Төрк Тәкин ошолар хакында, йомшарта биреберәк, илселек етәкселәренә үз фекерен еткерзе. Ләкин бындай хәлдә илселектен артабангы язмышы тагы ла катмарлаша төшә түгелме?

Артыр бейзән кәңәш ораусы булманы, күрә ең, уга хезмәтсе итеп кенә каранылар. Әммә ул, Төрк Тәкин менән килешкән хәлдә лә, хәрәзмша Мөхәммәт Ибн Ирак кылыктарын тәрәнерәк аңлай ине, шикелле.

...Йыл әйләнә енә тиерлек болот күрмәгән Хәрәзм үзе лә "Кояшлы ер", "Кояш батшалыгы" тигәнерәк мөгәнә аңлаткан. Был төбөк халыктарының гүмер бакый утка табынуызары ла, бәлки, юктан түгелдер. "Кешелек бишеге" тип тә әйтәләр ошо тарафтарзы. Бул а ла булыр, кешелек рухиәте, донья яралыуы хакындагы барса бөйөк дини тәғлимәттәр әм уларзы тызуырыусы барса пәйгәмбәрзәр зә тик ошо тирәлә яралған: Будда – индостанда, Конфуций – Чинда, Моисей – Мысырза, Иисус – Ирусалимда, Мөхәммәт – Мәккәлә. Ләкин был тәғлимәттәрзән бары ынан да боронғорак, исламғаса мең йылдар сама ы элек тыуған, изге китабы Апастак* тип аталған, тагы бер бөйөк дин бар. Уның пәйгәмбәре Заратуштра нәк бына ошо Хәрәзмдә тыуған, унырак уның исемен дин үзе лә алған, Зароастризм тип аталып киткән.

Боронго Хәрәзм, ис шик ез, нык алға киткән, язма мәзәниәтле ил булған. Артыр бей был хактагы мәғлүмәттәрзе Рум, Чин, Әрмән язмаларында ла күргәнә бар. Агизел буйзарынан сауза каруанына хезмәтсе булып ялланып, тәү кат Хәрәзмгә килгәс тә, ул бындагы сыбар кейемле шау-шыулы базарзарға, бейек-бейек мөабәт мәрмәр арайзарға, еләс, йәшел баксаларға исе китеп карап йөрөгәйне. Бай йәшәйзәр, ер әше менән шөгәлләнәләр, мал үрсетәләр, калалар төзәйзәр...

Ә тагы ла боронғорак сығанактарзан күренеүенсә, хәрәзмеләләр, ысынлап та, – бик кәзимге халык, уларзың тамырзары тарих барып етер төпкөлдәрзә үк ята, арийән* кәбиләләренен бер ярсыгы анала. Улар – Иске Ғә еттә* үк телгә алынған Нух пәйгәмбәрзән улы Йәфәт әм уның балаларынан таралған током.

Арийәндәр, йәғни асыл йәндәр – тоғролокло, намыслы кәбиләләр, башта Урта Азия Ясы таулыктарында күсеп йөрөй. Азак уларзың бер өләшә зур-зур төркөмдәр менән йәйрәп яткан дала аша Көнъяк Уралға күсә, ә кай ылары Көнсығыш Айропаға ук үтеп китә.

Ә Азияла калған арийән кәбиләләренен бер өләшә, ғалимдар әйтеүенсә, индостанда төпләнә, индо-айропа токомона нигез ала. Икенсе өләшә көнъяк-көнбайышка китә әм ошо Хәрәзм биләмәләренә килеп урынлаша. Бына шунан уң Хәрәзм тиз арала нығынып, байып китә, сәскә атқан көслә дәүләттәрзән бере енә әүерелә. Хәйер, быны ы – Хәрәзмдән бәхете лә, бәхет езлеге лә: байлык йыш кына юлбазарзарзы ылыктыра, Хәрәзм байлыгы ла Ассирия уғыш сукмарзарын ым ындыра. Корал менән яулай алмағас, улары үззәренен кан көсәүсә, күпләп корбан килтереүзе талап иткән уғыш Раббылары Молох тәғлимәтен Вавилон, Иран, шул исәптән Хәрәзм халыктарына ла көсләп тағалар. Заратуштра пәйгәмбәр нәк ошо мәлдә йырткыс холокло, кан ыз Молох тәғлимәтенә қаршы

*Авеста (белем, тәғлимәт).

*Арий.

*Тәурат, Ветхий Завет.

сыга, кешеләргә гәзеллекте, әзәмиәттә*, акыл менән эш итеүзе талап иткән Зароастризм тип аталасак кешелекле динде, Апастакты тәкдим итә. Был вакифалар миләдигә саклы VI-V йөз йыллыктарга тура килә.

Окшай Заратуштра дине халыктарга, инде мең йылдан ашыу хезмәт итә. Хатта ислам да тулы ынса хужа була алмай әле был тарафтарга. Тыштан буй оноу белдер әләр зә, әстән аман үззәренекен кайыралар. Бына хәрәзмша та Болгарзың үзенң башы аша туранан-тура гәрәптәргә мөрәжәгәт итеүен дә, шулай ук хәлифәттең дә гүмер бакый дала менән тыгыз эш иткән Хәрәзм, Бохара мәнфәгәттәрен анга укмай эш йөрөтөүзәрен кисерә алмай. Көнъяк Урал менән Хазар диңгезе* аралыгындагы ик ез-сик ез далаларза уның арийән кан-кәрзәштәре лә бихисап. Хәзер килеп уларзы үз ез-ни ез гәрәптәргә тоттороп ебәр енме?! "Багдадтан тороп өйләшеүгә караганда, беззәң әмиребез быга күберәк хокуклы түгелме?" – тип юкка ғына яу күтәрмәй бит инде ул. Шуға хәрәзмша тан нимәлер көтөү файза ыз. Ләкин башына килгән был уйзарын Артыр бей берәүгә лә белдермәне. Хәйер, кемгәлер әйтеп кара а ла, унан ғына ни фәтеүә?

Ошонан уң илселек ни эшләргә белмәй, бөтөнләй аптырашта калды. Көндәр буйы тегендә уғылып, бында ни эшләргә белмәй вақытын бушка узгарзы. Хәрәзмша ы Мөхәмәт Ибн Ирак кашына инеп, кайтанан өйләшеп, аңлашып карарга ла уйзары юк түгел ине. Тик уны ы башкаса қабул итмәне, күрә ең, был саманый ак өйгә Багдадтан да бик үк куркып бармай ине...

Шулай тагы күпмелер вақыт үтте. Юлда йыйыла килгән әз-мәз азык-түлек тә юкка сыга бара, ыуыктар башланды, кейем- алым да бындагы шарттар өсөн бик накыс. Вәгәзә ителгән дүрт мең муссайаб динары язмышы ла асык түгел, илселек ораузарына хәрәзмша тың яуабы ла, ярзамы ла юк.

Кире боролоу тура ында уй булырға ла тейеш түгел, ундайзарға хәлифәттә урын юк... Уйлаштылар-уйлаштылар за: "Хәрәзмша тың мәкерзәрен белеп булмай, имен сакта китеп коталайык", – тип илле фарсах алыслыкта яткан Джурджания-га юлга сыгтылар. Унда, төркизәр капка ы Баб-Әт Төрк рибатында, хәрби ныгытылган кәлгәлә, илселекте артабан курсалап барыр гәскәри төркөм бирергә тейештәр. Хәрәзмдә үтәй алмаган башка эштәрзә лә унда башкарып булыр, бәлки.

...Джурджанияла, ысынлап та, илселектең юлы уңды, ни айәт, төрки далаларын хәуеф ез үтер өсөн бейеп торған аттарға атланған бына тигән гәскәри төркөм бирзеләр. Әс айға етерлек икмәк, тары ярма ы, кипкән ит, башка азык-түлек табырға, йылы кейемдәр атып алырға ярзам ителәр. Хәлифәт менән ик ез-сик ез төрки далалары ара ында яткан был ил Багдад илселегенә, Иран саманыйзарына караганда, тоғорак булып сыкты.

Әммә илселектең артабангы юлы бында ла қисәлеп қалды. Мерв, Бохара, Хәрәзм юлында вақытты бушка сарыф итеп, илселек нык унлаған. Улар ары-бире иткәнсе был тарафтарға хас, осоп барған коштар тунып төгәрәрлек, кот оскос ыуыктар башланып китте. Бындай шарттарза аттарзың ғына түгел, хатта дөйәләрзәң дә қор ағына етер қалын қар кисеп, таныш булмаған қырағай далаға барып инеү акыл ызлыктың сиге булыр ине, моғайын. Аяу ыз қаты қыш тырнағына элгәп, илселек хәзер инде бик озакка торған ерендә тукталып қалды. Рәжәп айы тамамланды, унан шағбан, рамазан, йәнә шөүүәл... Ниндәй зә озон булды был айзар гәрәптәр өсөн, низәр генә күрмәне лә низәр генә ишетмәне улар ошо вақыт. Йыл әйләнә енә әсә ауа улап, қоролукто ғына күрәп өйрәнгәндәр өсөн бындагы тәбиғәт бик ауыр, қар қатыш әсә ел үзәктәргә үтә. Йылынайым тип

* Гуманизмды.

* Каспий диңгезе.

мунсаға барған Фазлан улы Әхмәттең, ана, кайтып еткәнсе, еүеш акалы ап-ак булып укмашып, туңып катқан. Улар йәшәгән бүлмәләрзә ыу бозға әүерелеп, куржыктар ярыла... Джейхун йылға ы ла калын боз менән капланған, уның өстөнән тыныс кына аттар, кешеләр, дөйәләр, ишәктәр әм мулдар йөрөп ята... Бер көндө ике әзәмдең урманға утынға китеп, шунда дөйәләре менән бергә туңып үлеүзәрен дә өйләгәйнеләр...

Шулай за бушка үткәрмәне илселек ағзалары был вакытты. Шөүүәл айы урталарында сәфәрзәрен дауам итеү әзерлектәрен яңынан башлап ебәрзе, күпләп төрки дөйәләре, аттар атып алды, азык-түлек казна ын тулыландырзы... Шулай эш менән мауыгып йөрөгән арала Джейхун даръя ында боззар ирей башлағайны инде. Йылғаны аша сығыу өсөн дөйә тире енән зур юл токтары тегергә кушылды. Урындағыларзан Фалис исемле бер фарсы юл күр әтеүсе булып яланды. Ни айәт, илселек тағы юлға сығырға әзер ымак ине. Тик каруанды кәрәк-ярак менән тәьмин итеүсе Джурджания кешеләре, йылы кейемдәрзе барлап сыккас, уларзы мотлак күберәк алырға кәрәк (“ еззе ул тарафтарза ыуыктарзың тағы ла яманырағы көтә”), тип искәртә куйзы.

Өстәп тағы йылы кейемдәр алырға тура килде. Тик бының қапыл кире яғы ла сығып куйзы. Озон өс ай буйы ыуыктарзан интеккән халык, алда уларзың тағы ла катырак буласағын ишетеп, тамам киреләнде, тамуктың тағы ла әшәкерәгенә инергә теләмәне. Бағдадтан ук бергә юлға сыккан бер нисә ханзада, йәнә Болғарза ислам диненә өйрәтергә тейеш мөгәллимдәр, хокук белемдәрен таратыр факи тар юлды артабан дауам итеүзән кырка баш тартып, тәртәләрен кирегә борзо.

Нишләй ең, алда яткан хәүефле юлды хәзер илсе Сусан Әр-Расси, әлеге Төрк Тәкин менән Болғар кеше е Барыс, исламды кабул иткән башкорт Артыр бей, Джурджанияла юл күр әтеүсе булып яланған фарсы Фалис, йәнә тағы бер нисә кеше менән генә дауам итергә тура килә. Әлбиттә, тағы ғәскәризәр, хезмәтсе колдар, каруанды карап барыусы бихисап башка кешеләр...

Ни айәт, ижри 309 йылдың Зу-ль-када айының өсөнсө көнөндә* күп михнәттәр күргән илселек, язьмыштарын Алла ы ихтыярына тапшырып, сәфәрзәренәң иң яуаплы арауығына – Болғарзы айырып торған ик ез-сик ез төрки дала ына инеп китте. Билдә езлек баштан ук үзен нык иззерзе, тәүге көндәрзән үк Джурджания кешеләре искәрткән ауырлыктар башланды. Каты ыуыктар аралаш, тоташ ап-ак диуар булып яуган кар шаршаузарын аяктан йығыр көслә бурандар алыштырзы. Дөйәләр бата, ана, әле генә тағы берәү е йығылып та қалды, икенсе е... Аттар түземләрәк, барған ыңғай кар йокарак урындарза өскә сығып торған коро үлән остарын дерелдәүек ирендәре менән әләктерергә тырышалар. Улары ла хәзер йыш кына (безгә хәзер барыбер тигәндәй) карға бата- икерә бара, кыу аң – атлай, кыума аң – урынында катып, бөршәйеп тик тора. Ә кешеләр уң? Дөйә йә ат өстөндә кузғала алмастай кат-кат кейенеп, күззәрен генә қалдырып, йөззәрен сепрәк-сапрак менән бәйләп, әзәм ынына қарағанда йыуан балас төргәгенә окшаған кешеләрзе асык дала буйлап искән әсе ел ызалай, әйтер ең, иңә бихисап энәләр қазала. Бындағы шарттарзан уң Хәрәзм, хатта Джурджанияла кисергән ыуыктар йәйге көн алкынлыктары ымак кына тойола башлай. Дөйә үркәстәренә, ат ырттарына қуша тунғандай хәрәкәт ез қалған қараскылар тезмә енең осо-қырыйы юк, арттағылар килеп сыккансы, алдағылары буранлы ақ монарға инеп юғала. Бындай хәлдә каруанда тәртип ақлау за – ауыр эш. Кисәлә, ана, төнгөлөккә тукталғас, ғәскәри төркөмдән бер нисә атлының гәйеп булы-

*922 йылдың 4 марты.

уы асыкланды. Касып кирегә киткәндәрме? Хәйер, уларзын был кылыктары ла — үлем менән шаярыу: күмәк булганда әле кемгәлер ярзам итеп була, ә төкөргән төкөрөгөн ауала туңыр, үтәнән-үтәгә киҗер әсе елле, осо-кырыйы күренмәгән карлы далала япа-яңгыз нишләр ең?!

Фазлан улы Әхмәт үзе лә, инде нисәнсе кат, сәфәренен ни менән тамамланырын күз алдына килтерә алмай ызаланып-ғазапланып килә. Белә ул, илселек әләкәткә озра а йә куйылган бурасын үтәмә ә, иң тәүзә уға, Фазлан улы Әхмәткә, яуап бирергә тура киләсәк. Хәрәм аксы ы Сусан Әр-Расси — өлкән кеше, илселеккә лә ул Фазлан улы Әхмәт кеүектәргә күз-колак булыу өсөн генә тәғәйенләнгән. Унан ярзам көтөү файза ыз. Каруандағылар за быны изә, барса күззәр, өмөттәр үзенә төбәлгәнән тойоп йөрөй Фазлан улы. Әммә нимә эшләй ала уң ул? Сәфәренен ярты ын да үтеп өлгөрмәгән, әммә Бағдадтан килгән юлдаштарының күбе е юкка сыккан. Калғандарын да ошо шык ыз далала тундырып бөтөрмәсә? Кисекмәстән берәй әмәлен тапма аң, башкалар уның үзен дә язмыш косагына ташлап китмәс тимә.

Башкалар ымак сепрәк-сапракка төрөнөп, ыуыктан ызә сигеп, ауыр кисештәр эсендә барган Әхмәт ибн Фазланды капыл эргәлә генә әлегә Төрк Тәкинден кыскырып көлөп ебәрәүе искәндәрзе. Хәрәзмша хурлаған Төрк Тәкин сәфәр барышында иң бошонмас, теремек кеше булды. “Әүәл Болғарза ла, Хәрәзм тарафтарында күп йөрөнә, тимер сауза ы менән шөгөлләнде”, — тип раслауында хақлы булгандыр хәрәзмша. Төрк Тәкин юл йөрөүзә үзен иркен тоя, кай ы сак юл күр әтеүсе Фалис та хатта уның кәңәштәренә колак ала. Өстөнә лә ул, башкалар ымак, кат-кат итеп нимә әләк ә шуны түгел, ә ел үтмәстәй йылы кейем кейеп алган. Шуға уның атына ла еңел, үзе лә хәрәкәтсән. Тәкин-тимерсе эргә ендә әр сак башка төркизәр, бигерәк тә Бағдадтан ук илселек менән бергә сыккан Артыр бей атлы мәслим башкорт та урала. Уларзы төркөмдәргә йыйып, үзәренсә нимәлер бытылдаузарына Әхмәт хәзрәттәренә элек тә шиктәре куйырып, асыуы килгеләй ине. Әле килеп, ошондай мәлдә Төрк Тәкинден капыл хахылдап көлөп ебәрәүе уның үзенән, илселек сәркәтибенен килбәт ез кәүзә енән көләлер ымак тойолдо.

— Нимә тип күз аскы ыз ыуыкта ауыз йырып бары ың? — тине ул изелерлек тупаҗлык менән.

Төрк Тәкин асыуланманы:

— Баянан бирле бына был хезмәткәр,— Тәкин илселекте хезмәтләндәргән берәүгә күр әтте,— ныкыша-ныкыша инән, Әхмәт хәзрәттәре, орарга куша: “Нимә теләй беззең хужа-әфәнде, нимә тип беззе ошондай ыуыкта яфалай? Нимә кәргән әйт ә, без уны күптән үтәгән булыр инек. Хәзер бул а ла әйт ең,” — ти.

Быны ына Фазлан улы Әхмәт үзе лә йылмайып куйзы:

— Әйт уға,— тине ул, тыныслана, асыла төшөп. — Уларзан миңә бер ни кәрәкмәй, тик: “Алла ы әкбәр! Алла ынан башка Раббы көзрәте юк”, — тип кенә әйт ең.

орау биреүсе гәрәп телен белә инеме, әллә шаярыузы аңлары, Төрк Тәкинден төржемә ең азақкаса көтөп тә тормайса:

— Улай еңел генә булғас, ниңә башта ук әйтмәгән шуны,— ти алды.— Хәзер үтәйбез уны: “Алла ы әкбәр!”

Быны ына тирә-яктағылар бары ы ла ирек еззән көлөп ебәрзе.

Ошо кескәй генә шаярыу илселек ағзаларына йоконан уяткандай, йән өрөп ебәргәндәй тәҗсир итте, ауыр уйзарзы ситкә кыузы. Буран да басылгандай тойолдо. Алда аркырыға узылған кара ызат төсмөрләнде. Якынырак килгәс, уның ярай ы үк куйы урман икәнә асыкланды. Ошонда туктап, ышыкта ял итеп китмәк булдылар. Урманда коро-оро күп ине. Кешеләр төркөмдәргә бүленеп, кай ы ы усактар якты, кай ылары сатырзар корзо, мөлкәттәрен барлап, хайуандарын кай-

гыртты. Усак йылы ы күнелдәрзе лә яктыртты, көс бирзе. Бары ын әзерләп, кайнар сәй эсеп, тамак туйзырып алғас, донъя бермә-бер йәмләнде, унан, үз куйышкандай, капыл әммә ен йоко басты...

Улар уянғанда буран басылғайны инде. Йә әт-йә әт кистән калғанын капкылап алып, урмандан сығыуға, алда йәнә офоктарға барып тотошкан ап-ак дала пәйзә булды. Был көндө каруан туктамайса тиерлек көнө буйы барзы. Яктыла хәрәкәт итеү унайлы, аттар, дөйәләр кайза басырын белеп атлайзар, төндәрзәге ымак сокорға йә берәй упкынға колап барып төшөү хәүефе әзерәк. Ләкин илселек етәксе е Сусан Әр-Расси менән Фазлан улы Әхмәткә сәфәрзе көндөззәрен генә дауам итеү уйынан кире кайтырға тура килде. Был тарафты якшы белгән әлеге Тәкин менән Артыр бей килделәр зә:

– Тирә-якта бушлык тип алдана күрмәгез, – тинеләр. – Был тарафтарза кейез тирмәләрзә көн күрәүсе, малдары менән бер урындан икенсе урынға күсеп йөрөүсе кәбиләләр мыгжып тора. Койроғо әллә кайза тороп калған каруандын көнө буйы асыктан-асык барыуы үтә хәүефле. Уларға күренмәүең, көн элгәре фашланмауың хәйерлерәк булмаҫмы?

Акыллы кәңәште кире какманы илселек етәкселәре. Урманда ял итеп китер алдынан әлеге бер катлы юлсыларынын: “Нимәгә ызалай ул беззе? Алла ы әкбәр! тип әйттерәү өсөн генәме?” – тигән шаярыуынан уң был икәүгә Әхмәт ибн Фазландың да ышанысы арта төшкәйне. Юк а, хәрәзмша та Төрк Тәкингә ниндәйзер мөкер тагып маташқайны бит. Насар уйлыларға окшамағандар, әле лә белеп үз йөрөтә торғандарзыр. Хәзер каруан күберәк төндәрен хәрәкәт итә. Кояш сыккандан уң башлыса йә сокорло үзән буйлап, йә йыш осраған курғы-кыуактарға ышыккланыбырак барыр булдылар. Көндөң икенсе ярты ы – ышыктағы тагы бер ял. Көндәр зә йылытыуға табан бара. Ә Фазлан улы Әхмәткә әлеге бер катлы орау тынғы бирмәй: “Нимә тип ызалата икән ул беззе? Алла ы әкбәр! Алла берәү!” – тип әйттерәү өсөн генәме? Ысынлап та, ни өсөн? Нимә тип үзенекен генә түгел, менләгән йән әйә енең язмышын хәүефкә қуйып, әллә кайзагы илде юллап сыгып китте уң әле Фазлан улы? Нимә кәрәк уға? Болғарзың мосолман булуымы? Уның қысылышынан башқа ла Болғар мосолманлаша бара бит инде. Джафар Әл Мөктәдир әмерен хөрмәт итепме? Хәйер, хәлифтең ни өсөн Әхмәтте ошо бозло тамук әсенә индерең ебәрәү сәбәптәрен дә төшөнгәндәй ул. Сөнки Джафар Әл Мөктәдиргә илселек Болғарға барып, бурысын үтәп қайт а ла – шө рәт, шунда мәнгегә ятып қал а ла – дан. Бөйөктәрзән язмыштары шулай. Әле лә, ана, Әхмәт кеүектәр баштан-аяқ қар йә әннәмендә батып йөрөгәндә, хәлиф хәзрәттәре йомшак келәмдәр өстөндә шарап әм шәрбәт менән, сыр-суу қилтереп, кәнизәктәрен иркәләй торғандыр әле...

Әйзә, шулай за бул ын. Тик Әхмәт Фазлан улы үзенең язмышына ла ис тә үкенмәй. Көнләшеү зә файза ыз. Әлбиттә, хәүефле сәфәр, телә ә, бармай қалыу юлын да табыр ине. Теләмәне, был тәңгәлдә үз уйзары, үз ниәттәре бар уның. Күр әтергә тейеш донъяға Әхмәт ибн Фазлан үзен. Джафар Әл Мөктәдир алдына ла, бәлки, сәфәр уында Фазлан улы бөтөнләй башқа сифатта қилеп басыр...

Үзенең илселек сәркәтибе итеп тәғәйенләнеүен ишеткәндән уң ул күп уйланды. Гүмер сәфәрзән уң да дауам итер, тик нимә менән, ниндәй киәфәттә қайтыр Әхмәт Фазлан улы Болғарзан?

Үзәнә йөкмәтелгән бурыстан тыш, Әхмәттең бик төптә, күнеленә йәшерелгән бер ниәт-хыялы, сәйәхәт барышында асықлай ы әштәре бар. Әгәр, қушылғанда-

рынан тыш, шуларын да аткарып сыға ал а, Фазлан улы Әхмәттең исеме юғалмас, хәлифәткә хезмәт иткән, гәрәптәр өсөн башкалар булдыра алмаған эштәрзә эшлэгән шәхестәр сафында торор. ис юғы күргәндәре хақында китап языр; кем белә, бәлки, уға яңы ерзәр, кәүемдәр асырға язғандыр, бәлки, анау йәджудж менән мәджудждарзы бикләп тотқан (Искәндәр диуары) тигән серле нәмәнә лә нәк бына ул, Әхмәт, ни айәт, барып табыр...

... инд, Иран, Чинды яулағандан уң Искәндәр мәгрипте лә буй ондора. Унан ком оз караштарын төньяк-көнбайышка бора. Бейек таузар, кар каплаған қая ырттары үтә. Ни айәт, күге ытык йөз ымак қараңғы бер илгә килеп сыға. Йыл әйләнә е тиерлек рәхим ез еүеш ыуык көндәр, имәнес қыштар тора икән бында. Урындағы халықтар за, бер-бере енән қото осоп қурққандай, қайзалыр тырым-тырақай қасып бөткән, әз анлы ырыу қалдықтары ғына қалған. Чин, индостан, Иран кеүек сәскәлә йәшеллеккә күмелгән, алтын-көмөштән, асыл таштар күпләгенән күктәре, йөззәре балқып торған бәхетле тарафтарзан уң таланған, кәберлеккә әүрелдерелгән қот оз бындай илдең ер йөзөндә булығына хатта донъяны әйләнәп сыққан бөйөк сардар Искәндәрзән дә исе китә.

Ул шулай ни эшләргә белмәй аптырап қарап торған арала, көслә гәскәр килеуен ишетеп, Искәндәр-Зөлкәрнәйенде урындағы ақ ақалдар ырып ала.

– ин бар донъяла гәзел тәртип урынлаштырзын, – тизәр улар бөйөк сардарға.
– Халықтарзың язмыштарын юлға алдың. Ә без әлегәсә инең яқлауыңдан мәхрүмбез. Бигерәк тә йәджудж менән мәджудждар тыңғы бирмәй. Зин ар, хәйерле сәғәттә қылысыңды ал да беззә уларзан қотқар!

– Қайзан киләләр улар? – тип орай сардар.

– Донъя сиге булған тау артынан. Қирван тигән ил аша ябырыла безгә был қотосқос бәлә. Ул тау ырттары шундай бейек, хатта қояш яқты ын томалап тора.

– Үзегеззән ул яқта, мәджудж, йәджудж илендә, булғанығыз бармы уң?

– Юк, ул тарафқа үтермен тимә, әр кемде үлем ағалай. Тик ишеткәнәбез бар, унда ике гәжәп тау бар, уларзың бере е – алтын, икенсе е – көмөш. Башка таузары ла тик зиннәтле таштарзан, бик кәрәкле матдәләрзән тора, ти. Ана шул алтын менән көмөш таузарын ақлайзар икән мәджудж менән йәджудждар. Ә үззәре яуға киткәндә быларзы ақларға ниндәйзер гифриттәй дәү, йөнтәс йән әйәләре менән бергә айыу-бүре ымак эре кәүзәле қырмысқалар бақа, ти, қарауылға. Унда үтә алған кеше кире қайтмай.

– Ә үззәре бейек таузарзы нисек артылып килеп сығалар икән уң был ятка?

– Тау ауызында қараңғы йырык – текә ярлы тар аралық бар. Ошо қысыңқы тарлауық буйлап килә йыртқыс йөзлә, қан ыз йәджудждар. Уларзың ябырылыуы киәмәт қубуға тин. Юлдарында осраған бар нәмәнә қыйрата, үлтерә, қыра, ер менән тигезләй. Йәджудж менән мәджудждар үткән ерзә иген басузары ғына түгел, ябай үлән бөртөгә лә қалмай. Был қырағай йыртқыстар бер ни қалдырмай, ат, ыйыр, арық... – барса малдарзы қыуып, ақтық азық-түлектәрзә қырып- епереп ала ла китә. Уларзан қотолоу юлы юк...

– Ниндәйерәк кешеләр уң улар? Киәфәттәре нисек? – тип орай йәнә Искәндәр гәжәпләнәп. Сөнки донъяны гизеп сыққан сардар бындай халық тураында ишеткәнә лә, күргәнә лә юк. – Нимә е менән қотоғоззо алды икән улар?

Ақ ақалдар ярыша-ярыша мәджудж, йәджудждар тура ында, бере е әйткәнде икенсе е юкка сығарып, кемузарзан қысқырыша башланы:

– Қот оскос йәм еззәр, тутық-қызыл йөзлөләр...

– Юк, юк, қара, қара тәнлеләр лә бар..

- Унда ағыулы ыузар аға, ауалары ла ағыулы...
- Улар бер ниндэй кейем кеймэйзэр, ялангас тэндөрөн ашыктарынаса алынып төшкөн озон колактары менэн каплап йөрөйзэр...
- Йөнтәс тәнлеләре лә бар. Әшеүәт ез дәү кәүзәлеләр...
- Яу менән килгәндә йөззәренә төрлө йырткыс киәфәтле битлектәр кейеп ала-лар..
- Күззәре которган дейүзеке кеүек, танау тишектәре – мейес торба ы...
- ыбай йөрөйзэр. Үззәре ымак, аттары ла тимергә төрөнгән. Йәджудж, мәджудждар аттарына куша тегелгәндәй кымшанмай нык ултыралар...
- Караңгыла ғына киләләр, тэндөрөн йыракка узылган утлы ажда а булып ағылалар...

Искәндәр уларзың буталсык үззәрен башкаса тыңлап торманы – куркытылган халык ни өйләмәс тә күззәренә нимә күренмәс. Шулай за “тимер кейем”, “утлы ажда а” тигәндөрөнән йәджудж менән мәджудж тигәндөрөнән бик тә тасыллы, якшы коралланган әм усал уғышсылар икәнән аңланы. Аттарына койоп ултыртылган ымак төптәй нык оста ыбайлыларзың, майлы сепрәк яндырып, өзлөк өз утлы ағым булып, тэндөрөн өжүм итеүзәрен үзе алып барган уғыштарза күп күргәйне инде ул...

Шулай за бөйөк сардар бер карарға килмәгәйне әле. Төптән уйламайса, ул дошманы менән маңлайға-маңлай килеп уғышырға ашыкмай, ақыл, хәйлә менән алдыра. Мәджудж, йәджудж илендәге алтын, көмөш таузар, киммәтле таштар хакындағы баягы үззәр зә Искәндәрзә битараф калдырманы, халык үзе нигезез булмай. Тик алабарман қыланып, күптәр бәддога укыган ошо кот оз төпкөлдә күп яузарза ыналган, үзенә тоғро гәскәрен түшөп ала алмай бит инде ул...

Әммә бәрелеш котолго оз күренә. Тик юлда гәскәр нык арыған, бөгөнгә ял итәен. Тейешле күр әтмәләрен биргәс, бөйөк сардар, ял итмәк булып, үзенә королған сатырға йүнәлде. Ләкин баш төртөргә лә өлгөрмәнә, тышта капыл кот оскос шаушыу купты:

– Тау яғында мәджудж, йәджудждар яралды, касығыз!

Тирә-якта илаш-ыкташ, кыскырыш, сыр-сыу ауаздары көсәйзе, үгенеү, кайзалыр йүгергән күмәк аяк тауыштары, сабып үткән ат тояктары тыпылдағаны ишетелде.

Йүгерешеп килеп еткән яқындары уратма ында Искәндәр йә әт кенә атына атланып, калкыуырак урынга менеп бақты. Ә унда... Бейек тау урта ындағы әлеге тау қысымынан йуан ут йылға ы булып өзлөк өз ағым сыға... Уралып-уралып, урғылып килә. Был дә шәтле ағымдың қойорого аман тау эсендә, ә башы, утлы ажда а телендәй, икегә айырылған. Мөгжизәүи кот оскос күренеш! Ут якты ында күктөргә олғашқан қуйы тузан болоттары төсмөрләнә... Тимәк, бәрелеш ысынлап та котолго оз, күрә ен, уларға Искәндәр гәскәре килеүе хакында хәбәр еткерелгән, капыл ғына шулай қыбырламастар ине.

Искәндәр гәскәре лә, сардарзың ишара ын күреп, йә әт кенә был хәуефле сәйер ағымды қаршы алырға әзерләнде. Ут ағымының өнгө остарына май ендерелгән сепрәк урап, шуны яндырып килеүсе баштан-аяк коралланған рәхим ез башкисәрзәр икәнән корал тотоузарынан, аттарында ышаныслы сабып килеүзәренән дә күреп була ине. Тимер кейемдәләр. Йөззәрен күрер хәл юк, баштарына төрлө йырткыс хайуан, ажда а киәфәтле битлектәр кейеп алғандар. Икегә айырылған ут ағымы бик йә әт яқынлаша. Ике арала хәзер урындағы халык қазыған озон ғына ур-сокорзар ята. Ул ғына кәртә булырмы был ут йөрөтөүселәргә?

Ысынлап та, ыбайлыларзың алдағылары, ана, сабып килгән ыңғай ур-сокорзарзы зур тасыллык менән икереп тә сықты... Ә, юк, ара-тирә сокор төбөнә

мәтәлләп барып төшкәндәре лә бар икән, улары өскә сығырға тип сәбәләнә. Ләкин сокор аша үтәселәре сағыштырғы ыз күп. Ә улты ташкын шул тирәлә укмаша бара, укмаша бара... Караңгыла хәзер уларзың кайзалыгын ул тармактары аша ғына тосмаллап була. Уттар әле бында, әле тегендә Искәндәр гәскәре менән айкаша, акырыш, йәнтәслимгә үлемесле кыскырып ебәреүзәр, бер-беренә бәреләп қорос сынлауы, сай-сойлап йән биреүсе аттар кешнәүе... – бары ы бергә үрелә. Был төн күптәр өсөн ерзәге кот оскос тамукка әүерелде, ике яктан да бихисап гәскәр қырылды. Тик яктыра башлағас қына әлегә әжүм итәүселәр, дауыл күтәрәп алып киткәндәй, қапыл ғына юкка сықты...

Ләкин үлемесле алыш бының менән генә тамамланманы. Искәндәр гәскәре үз яраларын барлап та өлгөрмәнә, икенсе төндә лә сакырылмаған қунактар тәүгенән дә көсләрәк ут йылға ы булып тағы ябырылды, өңгөгә- өңгә, қылыска-қылыс қуйып, кан койош китте, уктар осоуынан тирә-як дөйөм ызғыруға әүерелде... Был мәхшәр өсөнсә төндә лә қабатланды... Искәндәр күпме тырышма ын, төнгә асық уғышта уларзы қыйрата алманы, барлы-юклы қалдық гәскәрен йыйып, уңайлы урында боққонға қуйзы, йәшеренеп серле гәскәр қилеуен көттә. Ләкин улары, нишләптер, башқаса күренмәнә, Искәндәр үзенә алданыуын тойзо. Мәджудж, йәджудждар иленә үтеп инеп, уларзы эзәрлекләргә лә батырсылық итмәнә – гәскәрен бөтөнләй юғалтыуы бар. Ни эшләргә? Урындағы халық унан ярзам орағайны ла ба а!

Шунда Искәндәр-Зөлкәрнәйенгә бер қызыклы фекер килде: йәджудж, мәджудждарзы, башқаларзы яфалама ын өсөн, үззәренә таузары әсенә мәңгегә бикләп қуйып булмаймы? Уйлаған эш – бөткән эш. Бөйөк сардар донъяның үзе яулап алған барса тарафтарынан: Рум, инд, Чин, Иран, Сүриәнән тимер иретәүсе, қорос койоусы атаклы оқталар сакырта. Йәджудж, мәджудждар инеп-сығып йөрөгән қысыңқы, текә тарлауыққа табан төрлә яктан менәрләгән дөйәләр бакыр, қурғаш, тимер ташый башлайзар. Шунда ук көнә-төнә бихисап қорос иретәү меiestәре лә эшләй башлай. Уларзан әлегә қараңгы, текә тарлауыққа ут йылгалары ағыла. Улар өстөнә юғарынан андықтай әре таштар ишеп төшөрелә. Тирә-якка, күкте ялап, қуйы кара асық төтөн тарала, йәшен атқандай, ажда а ысылдағандай, күк күкрәгәндәй қурқыныс тауыштар бар донъяны қаплай. Ун менләгән ташсы көнән дә, төнән дә айырмай эшләп, ярты йыл тигәндә йәджудж, мәджудждарзы башқа халықтарзан айырып торған, бейеклегә күктәргә китеп юғалған қорос диуар-қапка күтәрә. Искәндәр диуары.

Бынан уң Искәндәргә лә эш қалмай. Қалдық гәскәрзәре менән кире Румға қайтып китәргә мәжбүр була.

...Шәрәк тарихнамәләренән укып белә был мөлүмәттәрзә Фазлан улы Әхмәт. Гәрәп, Рум, Иран, Чин сәйәхәтселәре, ғилем әйәләре дала халықтары хақында бик күп қызыклы хәтирәләр язып қалдырған, уларзың йәшәгән ерзәрен самалап, карталар төзөгән. Гәрәпәрзән үззәренә шундай бер ғалим-географы Хордарбех миләди туғызынсы йәзийллықтың икенсе ярты ында ук әле улар үтеп барған биләмәләргә күсмә тормош менән йәшәгән кимак-қыпсақтарзы, уғыззарзы урынлаштырған. Ә қыпсақ-кимақтарзың төньяк-көнбайыштағы күршеләре – ниндәйзер "башжард" тигән халық. "Йәджудж, мәджудж, башжард, – тип қуйзы ибн Фазлан. – Ниндәйзер окшашлық та бар ымак. Язмалар рақлауынса, шул ук биләмәләрзә ик ез-сик ез урманлықтар йәйрәп ята. Урмандар шундай зур, қуйы. Әлегә шәрәк комартқыларында искә алынған қырағай холокло йәджудж, мәджудж қәүемдәре нәк ошо серле, сихырлы урындарза йәшәй, имеш. Аяу белмәс, бик тә сая, ыбай йөрөгә гәжәп тоқолло булузары менән дә шә рәт қазанғандар улар. Қәблә миләдигәсә* йәшәгән юнан тарихсы ы Геродот та ошо

тирәләге кәүемдәрзе, ыбай йөрөүгә оҫта, уғышсан "етез атлылар" тип ба алаған, тизәр. Юкка ғына шө рәтле сардар Зөлкәрнәйен, уларзы корал менән ең алмағас, тимер капка менән тау ара ына бикләп куймағандыр бит. Ғәрәптәрҙән Ибн Саид әм кай ы бер башка сәйәхәтселәр донъяның "етенсе климаты" тип йөрөтөлгән төньяк тарафтарҙа "Башгарт" – "Башкорт" атамалы тауҙар тезмә е барлығы хақында язалар. Башкорт тауҙары эргә ендә башкорттар йәшәмәй башка кем йәшә ен?! Ана, Хазарҙар биләмә ендәге даръя "Хазар дингеҙе", римлеләрҙеке "Рум дингеҙе" тип аталмаймы ни?

Шөрөктә йәджудж, мәджудж, йәнә "Искәндәр диуары" хақындағы үззәр күп. Был хакта кары үззәр зә, дини китаптар за, сәйәхәтселәр зә иҫкә алмай калмай. Әммә был мәғлүмәттәрҙең дөрөҫмө, түгелме икәннен тикшереп, төрлө бәхәстәргә нөктә куйыу ынтылыштары әле лә тамамланмаған. Узған йөз йыллыҡтың 40-сы йылдарында, йәғни Ғәрәп илселегенә ошо тарафтарға йүнәлеуенән ни бары 80 йыл сама ы ғына әүәл хәлифәттең ул сактағы хәлифе Әл Вәсих та дәүерҙәр аша килгән ошо хәбәрҙе тикшереп карарға була. Йәджудж әм мәджудждар илендәге "Искәндәр диуары"н табып тикшерәү өсөн үзенә Саллам исемлә сардары кул астында ошо тарафка кораллы махсус ғәскәри төркөм ебәрә.

Ләкин сардар Саллам төркөм хәлиф Әл Вәсих өмерен тулы ынса үтәй алмай. Сардар Саллам хазарҙарҙың баш кала ы Итилгә килеп етә лә "Искәндәр диуары"н кай ы тарафтан эзләргә кәрәклеген урындағы халыктан ораша башлай. Ләкин әллә Саллам донъя тарихын, уның карта ын насар белгән, әллә уны урындағылар аңламаған – бынан уң диуарҙы эзләү барышы нык буталған. "Искәндәр диуары"-на юл күр өтәүселәр Салламды ул юлланған төньякка түгел, ә, кырка бороп, кояш сығыр тарафка ебәргән; "Диуар-стена" тигәндә улар, әлбиттә, донъялағы кәзимдән билдәлә Бөйөк Чин* диуарын күззә тотқан. Шул аркала хәлиф Әл Вәсих сардары йәджудж әм мәджудждарға барып етә алмаған. Зур өмөт баглап, байтак акса түгеп, зур ғына хәрби төркөм қушып ебәрелгән кешеләр хурлыҡлы рәүештә мәҫәләне донъяға киң билдәлә Чин диуарына килтереп терәгән... Ә йәджудж, мәджуджд мәҫәлә е тарих өсөн йәнә асылмаған сер булып қалған.

Ләкин кемдер, ни әйәт, асықларға тейештер бит инде уны, бөйөк сардар Искәндәр-Александр Македонский менән бәйлә тарих буш үз булырмы? Хәкикәттә донъяға кем иглан итер?

Башкорттар йәшәгән урындарҙы, Уралдың ике яғын шулай ук үтеп булмаҫлыҡ кара урмандар, кеше аяғы баҫмаған серлә төпкөлдәр баҫқан, тизәр. Бағдадта сакта ук илселек сәфәргә әзерләнгәндә иҫкә алдылар ошо тарафтағы йәджудж, мәджудждарҙы әм, ниңәлер, далаға сықкас бигерәк тә "башкорт" тигән төркиҙәрҙән ақланырға кәрәклектә кат-кат иҫкәрткәйнеләр. Шул сакта ибн Фазлан үзә лә көтмәгәндә капыл: "Йәджудж – мәджудж" тигәндәре шул башкорттар түгелме икән? – тип уйлап куйғайны. – Улар за "етенсе климат" тигәндең иң төпкөлөндә, донъя сигендә йәшәйзәр бит. – Ләкин был хәл, нишләптер, уны қурқытманы, дәртләндереп тә куйзы хатта: – Бығаса берәүзәң дә қулы етмәгән, Искәндәр Зөлкәрнәйен үзә хайран қалған серлә кәүемдәр менән орашыу ихтималы асылырға тора түгелме?" Был халықтарға исламды таратыу мөмкинлегә хақында хыялланмай ибн Фазлан. Әммә улар тура ында мәғлүмәт алып қайта кал а, Бағдадтағыларҙың күзә маңлайына менер ине мәғәр...

Бына ни өсөн ағайып та, қызык ынып та көтә Фазлан улы Әхмәт башкорттар менән орашыузы.

*Беззәң эраға кәзәр.

*Қытай.

Башкорт хан

Тыныслык юк төрки донъя ында. Уғыззар, бәшнәктәр, болғарзар, башкорттар үз-ара низаглаша. Был көүемдәрзән бары ын да, үз сиратында, йә аманаты, йә я - ағы, хатта ғәскәрзәрен ебәрәп Хазар қағанаты яфалай. Изел, Урал төркизәренә хәзәр тағы бер көтөлмәгән яңы афәт асылырға тора. Торған айын бығаса мәжүсилек өрөмөндә, төньяк-көнбайыш урман, азлыктарында көн иткән урыс көүемдәре теремекләнгәндән-теремекләнә бара. Башта күрше көүем биләмәләрәнә барымтаға барыу менән сиклән әләр, хәзәр кескәй карап-кайыктарға ултырып хатта Изел буйлап Хазар диңгезенәсә талап, туззырып йөрөр булып киттеләр. Зур Изелдең ике як ярзарына ла тынғылык бирмәйзәр, ул тарафтарза ла йыракка үтеп инә башланьлар. Бәшнәктәргә уларзың тәүге өжүмдәре бынан утызкырк йылдар әүәл үк башлангайны. Хәзәр башкорт биләмәләрәнә лә ынтылмаксылар. Бигерәк тә йылдың бына ошо мәле хәүефле. Иртә яззан башкорттар йәйләүгә сыға, мал көтөүзәре артынан тирмәләре, ғаиләләре менән бергә күсенеп йөрөйзәр. Кыш буйы тибенлектәрзә генә тукланған мал, бигерәк тә менге аттар, был осорза бик ябыға, әл ерәй, корал тотор ир-аттар за хужалык эштәрәнә сума. Шуға қапыл килеп баққан яу кайтарыр әмәл дә әзәйә.

Был юлы урыстар башкорттарға Ағизелдең ул яры буйлап килде. Куйы урмандарға йәшеренеп, камыш баққан азлыктар, баткаклықтар аша бақкынсылар байырак башкорт йәйләүзәрәнә ябырылалар. Йәй көндәре бында йәшеренергә лә, өжүмдә кире қағырға ла унай: камыштар бейек, алпамышалай зур кешеләр, хатта ыбайлылар за унда юғала ла куя. Тик бына көндөззәрәнә камыш ара ында усақ яғырға ғына ярамай: унда ят кешеләр барлығын күккә олғашыр төтөн бағаналары фашлаясак. Шуға кайнар азықты төндәрән генә әзәрләйзәр. Куйы, тотош диуар булып күтәрелгән камыштан усақ уты күренмәй.

Шуға ла был юлы башкорттар бақкынсыларзы башта измәйерәк қалды. Өс йөзләгән урыс, икегә бүленеп, аңғарамастан ғына башкорт йәйләүзәрәнә өжүм итте лә ир-атты кырып, йәшерәк катын-кыззы әсир итеп, көтөү-көтөү малдарын кыуып алды ла китте.

Бақкынсыларзың юлын бүлеү әм зыян күргән урындағы ырыу-кәбиләләргә ярзам итеү максатында хан арайынан кисекмәстән Байғөбәк бей кул астында уғыш өнәрзәрәнә өйрәтелгән йөз илле ыбайлы ебәрелде. Илгә зур хәүеф килгәндә башкорт ғәскәре урындағы ырыу-кәбиләләр исәбенә туплана. Ә Байғөбәк бейзәке ымак баштан-аяк кораланған, махсус өйрәтелгән кескәй ғәскәри бәрәмектәр үзәктә, Башкорт хан карамағында, тора. Уларзы ырыу-ара каршылықтарзы юлга алыуза, йә булма а әлегеләй илгә бақып ингән айырым дошман төркөмдәрән кыуып ебәрәү өсөн файзаланалар. Сабый сактарынан ук ат ялына йәбешеп үскән, ук-азак, сукмар, өңгә, кылыс менән кораланған егерме-утыз йәшлек был төптән мықты, еләүендәй йылғыр егеттәр яу кырында ла йәшенле койон кеүектәр: дошман сафтарын май телгән үткер бысак ымак уртаға ярып үтеү улар өсөн бер ни тормай. Бына ошо егеттәр көнә буйы тиерлек сабып килеп, ни айәт, бақкынсыларзы кыуып етте лә ышыктан тороп ак кына күзәтә башланы.

Алдан урыстарзың йөзгә яқын ыбайлылары уғыш тәртиптәрә кушқанса төркөм-төркөм ойшооп бара. Арттарак, үр як асыклығынан, мал көтөүзәре, талланған байлык тейәлгән йөк арбалары бара, уларға йәнәшләп әсирзәри төркөмә атлай. Мал көтөүзәре лә, әсирзәр зә – барса каруан – атлы ғәскәрзәр уратма ына алынған. Иң артта тағы бер ғәскәри төркөм күренә. Кан есен изгән бүреләр ымак, әйәләштеләр бақкынсылар Ағизел буйзарына. Йылдың-йылы барыр йүнәләштәрән үзгәртә-үзгәртә, кеше йөрөмәгән төпкөлдәрзән башкорт иленә

төрөнөрәк инә баралар, инә баралар. Байгөбәк батыр яугирзары аклык аклап хәрәкәт иткән баһкынсыларзы ышыктан тороп күзәтеуен дауам итте. ан яғынан бермә-бер күберәк икән быллар. Алдағы төркөмдәре, күрәң, – юл ярыусы, көтөлмәгән хәлгә әзер бара. Үзенә аз анлы яугирзары менән Байгөбәк уларға каршы асык яланға сык а, асыл егеттәрен әрәм генә итәсәк.

Шуға Байгөбәк сардар ашыкмаһка булды. Хәйлә кәрәк бында, хәйлә... Вақыт бар әле, урыһтар бара ы тарафта, алда, йәйрәп ятқан бейек камышлы азылктар ята. Баһкынсылар уны, әлбиттә, урап үтергә тырыһасактар. Бына нимәгә юл куй-маһка, юлды быуырға кәрәк уларға...

Байгөбәк батыр гәскәри төркөмөн йә әт кенә күтәрзә лә үзә генә белгән урмактарзан, азыл, сокор-сақырлы үзәндәрзән ярты сәгәт сама ы сабып барғайны, баһкынсылар каруанын байтак артта қалдырып, ирәк ағаслы ялпак қалқыулық итәгенә килеп тә сықты. Қараңғы төшә башлағайны инде. Байгөбәк яугирзарына қалқыулықка менеп, төнгөлөккә шунда урынлашырға қушты. "Төнгә қарай күрәләтә үззәре белмәгән азға инеп батырға теләмәһтәр, туктарзәр", – тип аңлатты ярзамсыларына. Тирә-якка изгер күзәтеүселәр куйырға кәрәклеген дә иһкәртте.

Шунан арттарак торған башка яугирзарына боролдо:

– Уһактар яғырға рөһсәт итәм, – тине, быларзы гәжәпкә қалдырып. – Уттарығыз йыракка күренеп торорлоқ бул ын! Ни тиклем күберәк бул а, шул тиклем әйбәт...

Тирә-як күренеп торған асык түбәгә сығарып уһак яғырға қушыуын аңлап етмә әләр зә, яугирзәр сардарзарына үз ез буй оноп, дәррәү эһкә кереште. Қараңғы төшәүгә ялпак қалқыулық өһтөн, күк көмбәзәндәге йондоззәр ымақ, биһисап уһак ялқындары ялпылдауы қаплағайны инде...

Байгөбәк үзә қалқыулық түбә ендәге ялқындары айырыуса юғары күтәрелгән уһак аһына килеп ултырзы. Уһак хужалары бүрәнәләй йиуан ағастарзы өйрәп килтереп өйгәндәр зә, аһтына коро- ары алып, ут төрткәндәр...

...Был тарафты якшы белә Байгөбәк батыр. Башқорттарзың якынлығын изеп қал алар, урыһтар, уңға қайырылып, хәуефле урынды урап үтергә тырыһасактар. Көн әлгәре өркөтөргә ярамай, үззәренсә бара бир ендәр. Алда тағы күп сақрымдарға узылған, ыбайлы юғалырлық куйы камышлы, ара-тирә қыуаклықтар тырпайған, түмгәкле-түмгәкле, тар үзәнле азыл. Арырак, текә ярзәрға табан, мәңге кипмәһ батқаклықтар башлана. Нисек тә шунда қыһырықларға ине баһкынсыларзы. Әле егеттәренә асык түбәгә сығып, қызыу уһактар яктырыуы ла шуға бәйле. Был тарафта гәскәр барын белгән баһкынсы, йыракка узылған каруанын хәуефкә куйып, туп-тура ут әсенә барырға баһнат итмәһ. Телә ә-теләмә ә лә, азылқка табан боролор. Ә башқорттар өсөн был биқ уңай, ундай тарлықта баһкынсылар ан яғынан өһтөнлөктәрен фәйзалана алмаһтар, төпкәрәк үт әләр, аттары ла батқаклықта батып бөтәр...

Әммә әләгә был хакта баш ватырға иртә, алда башланмаған төн ята. Ялпылдап янған утка қарап, Байгөбәк ирек еззән уйзарына бирелә. Утты хөрмәт итә инде башқорттар, уны изге анай. Борон ут табузәр ауыр сақта хатта уларзың маһсус ут ақлаусылары ла булған, тизәр. уғыһтарза, башка ауыр эһтәрзә улар қатнаһмаған, әммә иң зиннәтле хазина, затлы азык-түлек, иң әйбәт уғыһ гәнимәттәре башта уларға бүлеп бирелгән. Ут – ул қот. Бер изге қары үззә әйтелгәнсә, Тәңре кешеләргә ташты ташка уғып нисек ут токандырыуы ысулын күр әтә лә: "Был ут атабыззың көзрәтенән сыққан ялқындыр, – тигән әм тағы шулай өһтәгән: – Қоһ менән айзән ығып сығарылған ыу".

Уттың дауа ы ла, фәйза ы ла, көсә лә зур. Тәрқизәр борон-борондан ут менән

кешеләрҙән насар ниәттәрән, насар рухтарын кыуғандар, яман сирзәрәнән дауалағандар. Миләди VI йөзйыллыкта башкорттар за ингән Көнбайыш Төрки қағанаты хақымына килгән Византия илселәрән мотлак ике ут ара ынан үткәрер булғандар. Ут ихтимал булған насар уйзарзы, яман рухтарзы, хыянат итеү теләген кыуа, тип иҫәпләгәндәр. Шуға утка төкөрөү, ыу ибеп үндерөү, утгы ихтирам итмөү оло язык аналған. Утка арнап қорбан килтерелер, доға укылыр булған. Утка карап алдан юраузар за – төркизәрҙән борондан килгән шөгөлө. Байғөбәк ирек ездән алдындағы, торған айын көслөрәк дөрләй барған усақ ялкынына игтибарлырак карап алды. Бына, әйтәйек, юғары күтәрелгән ялкын телдәрә йәшкелтерәк бул а, бәрәкәтлә ямғыр әм изгелек булырын көтәләр. Әгәр ялкын кызыл төс ал а, тот та уғышка әзерлән. ары төс тө насар, ул, ата-баба уйынса, төрлө сирзәр, алкын кыш килтерә.

Ә усақ ялкыны кара төтөнгә тонсоға башла а, уныш ыз сәфәр йә хатта ил хақымының үлемен фараз иткәндәр...

Байғөбәк шунда йәнә алдындағы усақка ентекләберәк күз атты әм гәжәп итте: был уттын холко бөтөнләй башкаса икән дә ба а! Йыуан-йыуан ағастар ызғырышып, тауышланып яна, әллә улары еүешерәк булды, әллә башка сәбәп... Хәйер, ырым буйынса усақтың шулай шаулап-шыйылдап яныуын шайтандар уйынына йә йырактан килер яман хәбәр, йә башкаса хәүеф булырына ла юрайзар. әр хәлдә изгелеккә түгел инде был. Ярай за, был фараздар ошо баҫкынсы урыстар менән генә сикләнеп кал а...

ис тә тыныслык күргәнә юк әле Байғөбәктән, үткән йыл әйле тарафтарынан кәләш әйттереп, уны ырыуына алып та қайтқайны. Хәйер, үзе түгел инде, бер кеше шөгөлө түгел был. Туй эштәрә менән ата ының туғандары, ырыу кешеләрә шөгөлләнде. Килендең алыстан килгәнән мактай бит башкорт. Шуға бер йыл алдан ук кәләш алырға ниәтлөүзәрә, тиң күреп коза булырға теләүзәрә хақында ошо тарафка үз алғайнылар. Бәхеткә каршы, ул яктан дә әллә ни каршылык булмаҫын белдерзәләр. Ырыу нык тырышты инде Байғөбәк өсөн, күрә ең, быуынға ултыра башлаған етди карашлы был егетте башлы-күзлә итеп, ергә еректерергә, алдағы көндәрзә ырыу башлығы бей итеп үрләтергә лә булғандыр иҫәптәрә. Сөнки хәзәр уның ырыуы ла ултырак тормошка күсеп бөтөп бара. Кышлактар төзөй, мал үрсетә, унарға йөрөй, урыны менән иген дә игә, хақимдар йәшәгән қала тормошо ла тарта. Тарқала шулай башкорт көсә, дала тормошонан айырыла бара. Бохара, Хәрәзм йә и ә Скандинав илдәрәнән килгән саузағәрзәр зә боза халықты, гүмер бакый иләнгән етен, киндер, кесерткән ептәрәнән тегелгән кейемдәрзә, тире, күн әйберзәрән торған айын ситтән килгән ебәк йә башка затлы тукымалар алыштыра бара. Донъя, замана ы үзгәрә, шуға ырыуаштарының зирәк ақыллы, уйлап эш итеүсән Байғөбәккә ниндәйзәр өмөт менән караузары ла тиктәскә генә булмаҫ.

Тик, нишләй ең, Байғөбәк үзе риза түгел бындай тормошка: нисек инде, күкәй баҫқан тауык ымак, йылдар буйы кузғалмай бер урында йәшәмәк кәрәк? Тар зиндандағы әсир ымак, үз иркең менән түшәмә түбәнә тейеп торған, дүрт яғы ла диуар менән қоршаулы “йорт” тигән ситлектә қалай түзеп йәшәр ең?! Үзәнде күрәләтә қол йәки тозақка килеп йә айыу ямына эләккән йәнлек я ау түгелме ни был?!

уңғы вақыт малсылык менән көн итеүсә, иркең дала менән йәшәүсә башкорттар за қалаларға, төрлө көсеп эштәрәнә тартыла, қышлактарза бүрәнәнән йәлләк түшәмәле торлактар төзөй башланылар.

Қаты ыуықтарза йылы тота бындай қоролмалар, тик ошондай қысыңқы ояла кеше нисек йәшәргә тейеш? Донъяның барса мәзәни халықтары торлақ түшәмен

борон-борондан улай түбән, йәлпәк эшләмәгән, хан арайымы ул, ғибәзәтхана йә көшәнә, тирмә йә кыуышмы, йә башка королмамы, уларзың көмбәзле түбәләре ослайып күккә төбәлгән. Уранхайзарзың, ана, ураса, йөрәнгә аталмыш торлактарының осло түбәләре хатта, ниндәй генә каты ыуыктар булма ын, Тәңрегә асык кала, усақ төтөндәре лә шуна күтәрелә. Бындай торлак түшәмә кешенә, аяк астында калған бөжәк ымак, басып-изеп тормай, үзән дә, ауыр йөк күтәргәндәй, эйеләп-бөгөләп йөрәмәй ең, түбән далалағы ымак күккә асык, Тәңрәндән йәшерер нәмән юк инен... Уйла аң, әзәм бала ы үзән бер вақытта ла ғәләм юғарылығынан айырмаған, Раббылар йә күктә, йә бейек тау баштарында йәшәй, шуна тороп кешеләргә ямғырын да, королюгон да, шәфкәтен дә, кә әрән дә ебәрә, тип фараз иткән; Тәңренекенә окшатып, уға ыйынып, үзе йәшәгән королманы ла кескәй генә көмбәзле доньяға әүрелдергән. Ошонан тороп өмөт тулы караштарын ми ырбанлы, серле күккә төбәгән, көндөззәрән қояш нурзанында койонған, төндәрәндә төп өз күк көмбәзәндә асыл таштарзай емелдәгән исәп ез- ан ыз йондоззар қылығын күзәткән, шуларға қарап үз язымышын да билдәләргә тырышқан...

Тик, ни эшләй ең, хәзәр донья қысылуға, ә кеше кесерәйүгә табан бара ымак Байғөбәккә. Әүәл үзән йәйрәп ятқан сик ез дала, хатта ғәләм хужа ылай тойған башқорт бала ы торған айын, оя ына боққан йомран кеүек, үзән күрәләтә бүрәнә йә таш ситлеккә яба, шуның менән ирек өйәр ғәййәр рухын да юғалта...

...Байғөбәк азым айын тиерлек дәрләп янған усақтары менән тотош ялқынға әүерелгән, әлегә үззәрә қунақлаған қалқыу түбәләскә күз алды, сәбәбе исенә төштә, фекер ебе лә үзгәргәндәй булды: “Хәйер, йомран да ер тишегенә әр сак үз ихтыяры менән йүгермәй инде, – тип уйланы. – Хәүеф йә каты ыуыктар ябырылғанда ғына. Қара яу бәсқанда беззәң халык та ел үтмәс тау араларына йә қуйы урман есенә боқмаймы ни? Қала-кәлғәләр, ғәскәрле хан арайы тирә ендә бына бөгөнгә бәсқынсылар үз өйөндәге ымак иркен йөрәп ятырға йөрәт итерзәр инеме икән?” Тик Байғөбәк тағы шуны аңлап етмәй: ошондай тормошто бәзгә берәүзәр йәшәйештен юғары бәсқысы, мәзәниәтлелек тимәксе. Улар фекеренсә, күсмә тормош менән йәшәүселәр артта қалған, тәүтормош кешеләре кеүек қырағай кәүемдәр, Байғөбәк ис тә килешә алмай бының менән. Тәүтормош кеше енен йәйәүләп, арка ына бар мөлкәтен йөкмәп, доньяның бер сигенән икенсе сигенә күсенеп йөрөүән күз алдына қилтереп қара әле ин! Қире енсә, ултырак тормош сикләүзәрә, бигерәк тә атты қулға әйәләштерәү, тәгәрмәс уйлап табыу кеүек мәзәниәттең юғарырак бәсқысына күтәреләү сәбәп булғандыр, – тип уйлай Байғөбәк, – кәүемдәрзәң йәшәгән урындарынан дәррәү қубарылып, донья буйлап айқышып йөрөүзәрәндә. Арба өстөнә өйөн ултыртып, шунда ғәилә ең, бар байлығын тейәп, қайза тұкта а шунда үзән хужа тойоп, ил гизеп йөрөгән әзәм, әлбиттә, ғәжәп ақылға әйә булған. Шулар арқала ул хыялға ыймас ирек, ила и рух, яңы йәшәү рәүешә алған, үзән бәслә хужа итеп тойған. Башқорттарзың, шулай ук барса төркизән ата-бабалары ундар, скифтар ошо сифаттары менән бар доньяны шаулатқан, батырлықтары, яугирлықтары менән үззәрән данға күмгән...

Шуға ла қала кешеләрәнә ис тә қызықмай Байғөбәк, хан пәйтәхетенә қайтып-китәп йөрөгән арала ғына ла бындағы урам-тыкрыктарзан, күк йөзән қаплар бейек-бейек йорттарзан уның тыны қысылғандай, үзән таш мәмерйәгә бикләп қуйғандай тоя. Ошондай қысынқылықта қырмысқалай ығы-зығы қиләп йөрөүсә түшәмдәрә түбән кешеләрзә йәлләп тә қуя хатта. Хан пәйтәхетенә қилгәнә бирле Байғөбәк күзәтеп йөрәй: қала кешеләре уға, нисектер, шиксел, бар нәмәгә ағайып қарар, қурқағырак халык ымак тойола. Тирә - як хакында хәбәрзәр булмағас, күрә ең, қайзан қиләп бәсырзәр тигәндәй, хатта күршеләрәнән дә шикләнеп, мәңгә қояш төшмәс таш бүлмә ендә бикләнеп ята бирә. Ә дала қиң,

унда әр караскы йырактан күренә. Каршы тора алмас хәуеф килеп тыуа кал а, баш тарткан якка кастың киттең. Дала буйлап ине берәү зә эзләп йөрәмәй. Дала кеше е үз көнөн үзе күрә, кемгәлер алышып бармай, кейектәй иркен йөрөй.

Байгөбәк үзе — дала улы. Йәшерәк сакта ат көткәнә лә, эсә йәй төндәрәндә тын, аулак далала бер үзе төп өз йондозло күккә карап ятканы ла күп булды. Ундай сакта, әйтер ең, инә канаттар үсә, ила и көстәр уяна: донъяла инән башка берәү зә юк, тик ин генә хужа ошо төп өз йы анға!

Ә калала йә өйөнә бикләнеп йәшәүселәр күрәмә, тоямы ошо ила и бөйөклөктәрзә? әр кыштырлаузан өнөнә йүгерә торған йомрандай йәшгә е килмәй Байгөбәктең, тынсыу дүрт диуарға бәйле түгел ул, кайза төн кыуып етә — шунда уның өйө, шунда йоклап китер ястыгы. Кала кеше е ымак, юлда тукланыу өсөн йөк-йөк азык йөрөтә е лә юк. Тирә-яктагы күл, йылгалар тулы балык, дала, урмандарында исәп ез- ан ыз унар коштары, йәнлектәр... Теләгәнәнде тот та тамак ялга... Ә көндәр буйы ат өстәндә елкенеп талсыккан тәнәнә ял кәрәк икән, баш астыңа — әйәр, түшәк урынына — хуш есле калын үлән... Диуарзар тынсыуы юк бында, исерткес саф ауа, әйзә, рәхәтләнеп йокла. Көндәр ыуығырак тор а ла, әллә ни зарар юк, тамагына әзерләгән усак көл-күмерен ситкә этәр зә ул йылыткан урынга ят, таңга тиклем үзәнде йылы әсә косағындагылай тойор он... Байгөбәк — дала кеше е, уға ерзә казыныу түгел, ил гизеү кәзерләрәк.

Шугалырма, бына әле лә ул ырыуаштары бары ы йыйылып, йәйләүгә сыгып ләззәт кисергәндә, үзе лә мал карап, иген үстәрәп, тәбыгәт косағында йәш кәләшен иркәләп йәшәр бер мөлдә, корал күтәрәп, хан хезмәтенә йөрөй. Бында ла үзе теләп килде ул, әр ырыу-кәбилә, гәзәттә, сиратлап башкара был эште, тасыллы, көслә ир-егеттәрән билдәле бер вакытка хан хезмәтенә ебәрәп ала. Байгөбәк аңлай бының кәрәклеген, шулай күмәкләп, берзәм эшләмә әң, йәйрәп яткан башкорт илен әр ез башкынсыларзан кем курсалар?

Бына шул сакта үзе теләгән язмышка юлыкты ла индә Байгөбәк. Уның тасыллыгы, батырлыгы арай хакимдарының да күзенә салынып кала. Уға хан гәскәрәндә төркөм етәксә е вазифа ын тәкдим итәләр, кесе сардар итеп үрләтәләр, ышаныс белдерәләр. Хәйер, Байгөбәк үзе лә ырыуына кире қайтырға ашкынып барманы, шикелле, әлегә ултырак тормош тартманы уны. Тик унда қалған йәш кәләшен генә нык ағына ине. Тора-бара уны ы ла хәл ителде — арай ризалыгы менән Байгөбәк уны үз янына алдырзы. Баштарак, қайзальыр йыйына башла а, кәләше: "Мине лә ал, ярзамым тейер, яу сабыр тасылым юкмы ни миңә?" — тип бәйләнәп тә маташкайны. Тик Байгөбәк қаты торзо, уны юғалтыузан қуркты, юрамал тупасырак үззәр менән кәләшенәң ихтыярын ындыра килде. Ә бына Байгөбәктең был китеүендә қатыны, нишләптер, ис тә ныкышманы, тик айырылыр мөлдә генә, уға мөлдәрәп карап, үзенәң йөклә булуыын әйтте... "Йырак йондоззарзы күргән, уларға қараштары менән генә бул а ла ынтылған кеше был донъяла юкка ғына йәшәмәй", — тигәндә ишеткәнә бар Байгөбәктең. Бәлки, шулайзыр за, ана, йондоззар за қалкты... Қатыны әйткәнә хак бул а, вакыты еткәс, уның үзенәң дә якты йондозо тыуыр... Ә иртәгә бик тә яуаплы көн, башкорт иленәң, тыуасак йондоззарзың, уларзың киләсәген курсалау бурысы тора...

Байгөбәк, қиҫәк кенә қалкынып, тирә-якка күз алды. Далала қараңғылық көсәйә, быны изәп ара-тирә аттар бышқыра, ниндәйзәр төнгә коштар сырқылдап қуя...

...Иртәгә ен Байгөбәк батыр үззәрәнәң бындай сакта йыш файзалана торған хәрби хәйлә ен қуллианырға булды. Гәскәри төркөмөнән иң йылғыр, тасыллы, күп

тапкырзар ыналган утыз яугирын айырып алып, уларға урау юлдарзан барып, баҫкынсыларзың алдына сығырға кушты. Унан, алышка инмәйсә, уларға ук яузырырға. Азак, енелгән булып, үззәренә йә әт кенә азылкы төпкөлгә касырға.

...Байгөбәк сардарзың исәбе дөрөҫ булып сықты. Баҫкынсылар артынан эзмә-эз тиерлек озатып килгән башкорттарға урыҫтарзың әр азымы ап-асык күренеп торзо. Ана, уларзың алдан барған кесерәк ғәскәри төркөмөнә низер булды, аттар кешнәп үрә баҫты, қай ылары кирегә боролдо, күгәуен тубы өжүм иткәндәй буталды. Күрә ең, шул тарафка киткән башкорт егеттәре ышыктан тороп уктар яузыра башланы.

Әммә бер мәлгә генә буталып қалған баҫкынсылар төркөмә юғалып қалманы, йә әт кенә тағы бер тупка ойошоп, әлегә уктар килгән камышлы азылкка қарай тороп сапты. Алдағыларына арткы төркөмдәр зә кушылды. "Хәйлә барып сығырға окшаймы әллә? – тип шатланды Байгөбәк. – Башкорт егеттәрен қыуалармы? Әзерәк көтөргә лә, былары күззән юғал а, безгә лә уңларға ярамай". Тағы бер аз шау-шыу баҫылыуын көтөп торзо ла үзе менән қалған яугирзарын йә әтләп әлегә азылк ауызына алып китте.

...Камыш ара ына инеп киткән бер нисә тиҫтә генә ыбайлыны қыуып барып, енел енеүгә исәп тотқан урыҫтар, хәрби тәртип тә ақлап тормайса, киң йәйелеп, айт- айтлап әле тегенән, әле бынан баштары ғына күренеп қалған йылғыр ыбайлыларзы озақ қына эзәрләп йөрөнә. Үззәренән алданыузарын улар батқакләй азылкка килеп тулғас қына аңлап алды. Ләкин уң ине инде, енел аякы, тоттормаҫ ыбайлылар ниндәйзер үззәре генә белгән укмактарзан ирәк-мирәк ялбыр қыуактары тырпайып торған камышлыгк ара ына инеп тә юғалғайны. Күмәк ат тояктары күтөргән қуйы бысрақка буялып бөткән баҫкынсы ғәскәргә үгенә-үгенә кирегә боролорға тура килде. Ләкин азылк ауызына килеп етеүгә уларзы яңы афәт көтөп торған икән: алдағы ыбайлылар асыкыгкта күренәү менән, ауала көсәйә барған, күмәк ызғырыуға окшаш ниндәйзер сәйер тауыш ишетелде. Ул да булмай, қаушап қалған баҫкынсылар өҫтөнә болоттай булып шыйылдап үткер осло, ауыр уктар яуа башланы. Уктар шул тиклем күп, тайшанып қотолормон тимә. Қайзан килеп сықты икән был башкорттар? Уларға тоҫқап тора ы ла түгел, укмашып килеп сыққан төркөмдән уктар ситкә китә алмай, аттар йығыла, ыбайлылар қолай... Буталып, сығынсылап, үрәпсеп тапанған ат тояктары аҫтында, сытыр-сатыр ымак шытырзап, келәм булып түшәлгән уктар ына, улар менән бергә аттарынан йығылған кәүзәләр түшәлә...

...Бындай көтөлмәгән мәхшәрзә лә урыҫтар барыбер ақыллы эш итте, бөтөнләй қыйралыуға барманы, бер тирәгә йыйылып, азылктан сығыу өсөн башка юлдар эзләп кирегә китте. Башкорттар за уларзы эзәрләп торманы, баҫкынсы ғәскәр аны менән дә күп, якшы уғышсылар за, йөзгә-йөз айқашқанда ни булмаҫ. Қыуып ебәрә алдылар, шул еткән, абак булыр, хәзер был тарафтарға тиз генә юлыкмаҫтар, моғайын.

...Байгөбәк батыр атынан төшөп, үзе өсөн қоролған сатырына табан атланы. Яугирзарынан бер төркөм егеттәре әсирлектән қотқарылған кешеләрзе, баҫкынсыларзан тартып алынған малдары менән, кире йәйләүзәренә озата китте. Ә Байгөбәк үзе төп көстәре менән озата киткәндәр әйләнәп килгәнсе ошонда көтөп торорға булды: азылкка инеп киткән баҫкынсылар, боролоп килеп, қыуа сығыузары ла ихтимал. Уларзың башка төркөмдәре лә булмаҫ тимә...

Ләкин Байгөбәк батырға бөгөн сатырында ял итергә язмаған икән. Күп тә үтмәнә, ағауылда торған егеттәре уға хан арайынан ашығыс сапкын килеүе хақында әйтте.

Сапкындар өсөү, уларзың урталагы ы, олпатырагы алғарак сыкты:

– Бик йә әт кайтып етергә куштылар, – тине ул, ихтирам билдә е итеп кулдарын күкрәгенә терәнә. – Ырыу әм гәскәр башлыктарын барса башкорт иленән йыялар...

Байгөбәк батыр аңланы, йә әт кузғалды, тимәк, тагы низер купкан, гәзәти хәл генә бул а, арттан сапкын ебәрмәстәр ине. Тыныслык юк шул башкорт илендә лә. Яттар менән генә түгел, ырыуаштар ара ында ла ызгыштар куба тора. Байгөбәк бындагы гәскәр төркөмөнә киткәндәрзә көтөп алып, кайтыр юлга бергә сыгырга кәрәклеген бойорзо ла, үзе сапкындар менән бергә юлга сыкты...

Байгөбәк сардар хан арайына кайтып еткәндә ырыу бейзәре әм гәскәр башлыктары йыйылып бөткәйне инде. Хан арайы Акташ тауынан йырак түгел, Каризелден Ағизелгә койған бер бөгөлөндә урынлашкан. Хәрби кәлгә-ныгытма рәүешендә төзөлгән олуғ мә абәт бина. Ә уны тирәләп зур ғына кәрийә-каласык йорттары ибелгән. Бындагылар үззәрен ошо тарафтарза хакимлык иткән боронго мәш үр Акташ хандың тура вариҫтары итеп анай. Көтмәгәндә дошман килеп баҫа кал а, хан арайынан Каризелгә сыгыр йәшерен ер аҫты юлы ла бар, тизәр. Ләкин яуаплы йыйын үткәрерлек иркенлектәр зә, шарттар за юк бында. Шуғалырмы, йыйын арайза түгел, ә байтак ситтәрәк, киң йәшел яланда үтсәк икән. Көндәр йылыға китте, унда хандың ун бер канатлы иркен ебәк сатыры королған. Уны тирәләп, ярай ы ук алыҫлыкта, килгән ырыу вәкилдәренәң енел тирмәләре кунаклаған. Хужалык әйберзәрен куйыу, менге аттарзы тотуо өсөн махсус урындар бүленгән. Шуға ла был тирә тип ене тапалып, куйы йәш үлән изелеп, кыуарып бөткән. Тирмәләр кашығына ырыу, кәбилә тамғалары куйылған. Ана, уларзың бере ендә, талғын елдә тере ымак, бүре башы елкенә – түнгәүерзәр булыр. Күп кенә төркизәр ымак, бүрене хөрмәтләйзәр инде түнгәүерзәр, үззәренәң язмышы, курсалаусы итеп күрәләр. Бүре тешен хатта бетеү итеп тә йөрөтәләр... Түнгәүерзәр менән йәнәш табындар урынлашкан. Туғыз ырыулы табындар – башкорт кәбиләләре ара ында иң зуры. Шуғалырмы, тамғаларына карағанда, уларзан бер нисә ырыу вәкиле килгән. Тирмәләрзәге сүмес, туҫтак, дүңгәләк, кабырға кеүек тамғалар за ошоно раҫлай булыр. Арырак сатраш куйылған ике таякка окшаш тамғалы меңдәр, тагы ла арырак тарак, каз тәпәйе тасуирланған юрматылар тирмә е тезелгән. Унан – даға, сыбык тамғалы тамьяндар... Ырыузар ымак, тирмәләр зә бик күп. Шулай за Башкорт хан тирә ендә берләшкән кәбиләләрзән барса ырыу вәкилдәренәң бары ы ла килә алмаған. Уларының, күрә ең, үз тәйәктәрәндә едтиерәк эштәре булыр. Әммә әр кай ы ынан ышаныслы кешеләр ебәрелгән. Әле улар бер-бере е менән таныша, хәл-әхүәл ораша, ни сәбәптән сакырылыузары хақында баш вата. Үззәре лә, кейемдәре лә төрлө уларзың.

Тамьяндар менән үсәргәндәр бер тирәгә урынлашкандар. Күптәре йәйге баш кейемендә, уғылған ақ буҫтаузан эслек ез генә тегелгән купшы көләпәрә кейеп алғандар. Уның кырзлары түнәрәкләп, йәнә түбә тирә е кызыл, йәшел таҫмалар менән аркыс-торкос бизәлгән. Өлкәнәрәктәре, күрә ең, алкындар менән әлегә хушлашып өлгөрмәгән, сит-ситтәре өҫкә күтәрелә биреп куйылған, кара тукымаы бәрәс тире е менән каймаланған йока кәпәсен дә ташламаған. Уларының салбарзлары ла йәштәрзәке ымак йәйге киндерзән түгел, ә алкынға сызам йока буҫтаузан... Юл йөрөү үз шарттарын куя, күптәр тула ойоктары йә йомшак ситектәре өҫтөнән әр оракта кулай күн ката кейеп алғандар.

Хәйер, вәкилдәрзәң бары ы ла тиерлек ыбай йөрөгәндә уңай, хәрбизәрзәкенә

якын кейемдә. Кайыш-билбау каптырғаға уң яклап тышы ырлап эшлэнгән күн калта асылған. Унда гәзәттә сакматаш, шулай ук юлда кәрәк булған башка вак-төйәк нәмәләрзә йөрөтәләр. Ә ул каптырғаға күн йә тире менән тышланған ағас тында унар бысағы, уның янындағы кайыш ауытта кайрак ташы була.

Әлбиттә, кындарзың ат тире енән, кайын тузынан я алғандары ла, йүкәнән үрелгәндәре лә оспрай. Тик уларын ярлы, ябай халык йөрөтә. Ә бөгөн бында баш-корттарзың затлы вәкилдәре йыйылған. Шуга ырыу йә гәскәр башлыктары, бигерәк тә табын, түнгәүер кеүек көслә көүем вәкилдәре билдәренә купшы кушактар, киммәтле кәмәрзәр быуып алған. Улары ырлап бизәлгән, каптырмаларына хәтле дүрткел ез, хатта көмөш киҫәктәре менән капланған. Ә көмәр каштары кызыл акык, күк, йәшел фәйрүзә таштары менән бизәлгән.

Башкорт иле – хәзер зур ил, халыктары ла төрлө. Уның биләмәләрен көнсыгыштан – Тубыл, көньягынан – Яйык, көнбайыштан Зур Изел, төньягынан Сулман йылгалары ыулай. Бөйөк йылгалар! Улар башкорттарзы барса калған донъя менән бөйләй. Хан сакырыуы буйынса килеүселәрзән әр бере е ошо зур ил өсөн яуаплы.

...Озакламай ырыу вәкилдәрен хандың иркен сатырына сакырзылар. Сатыр эсен тәү кат күреүселәрзән бындағы йы аздарзың байлыгына әм күркәмлегенә иҫ-акылы китерлек. Игтибарзы тартканы, әлбиттә, аяк астына түшәлгән затлы иран, әрмән келәмдәре, терәлеп ултырып өсөн өйөлөп куйылған ебәк йә атлас тышлы мөндәр-ястыктар, Бузантара барса ы менән көпләнгән хан тәхетә йә был якта күренмәгән йылтыр ауыт- аба ла түгел. Улары әр хәлле башкортта ла бар.

Күптәрзән, бигерәк тә гәскәризәрзән, күзен кыззырганы башка: сатыр-тирмөнәң бар тағарактарына ла затлы коралдар эленгән. Ук-йәйәләр, кылыс-хәнийәрзәр, тағы әллә ниндәй ят коралдар асыл таштар, алтын йә көмөш менән бизәлгән калъян- азактарза, ауыт-кындарында тора. Ят телдәге языу, нағыштарына карап кына ла уларзың төрлө илдәрзән, донъяның төрлө тарафтарынан икәнән тойомлап була. Үззәре катнашкан язурза әсир төшкән гәнимәт мал булыр быллар, бүләк итеп бирелгәндәре, аманат итеп алынғандары ла барзыр...

Байгөбәк батыр бындағы тәртиптәрзә якшы белә, тәү кат кына катнашмай хан йыйындарында. Вәкилдәрзән ингән бере хан сатырының үзенә тейеш билдәле бер еренән урын ала. Ана, хандың уң яғында – күп язурза катнашкан баш сардар. Күрә ең, йыйында караласак мәсьәлә бик мө им, яу менән бөйлә, гәзәти йылдарза гәскәр башлыгының урыны унда булмай. Был икәү алдында, сатыр тултырып, затлы иран келәмдәре өҫтөндә юрматы, табын, үсәргән, түнгәүер, тамъян, бөрийән, мең көүемдәре вәкилдәре айрым-айырым урынлашкан. Төрлө башка башкорт көүемдәре лә бар бында. Тик улары бергәрәк ойшоуп, ситкәрәк ултырган.

Башкорт хан үз кашындағы узамандарға уйсан ғына карап алды: таянып буламы уларға, каршы тора алырмы Башкорт иле көтмөгәндә калкып сыккан үтә лә хәуефле ынауға? Ана, мәртәбәле урында бер нисә ярандары менән бөрийән батыры ултыра. Баштан-аяк кораллы, күндән генә кейенгән омгол, кара сәсле теремек бә леүәндәр. Күн кейемдәре лә ябай ғына түгел, матурлап ырлап эшлэнгән. Агаска, күнгә уйып, семәрләп төрлө үрәттәр эшләргә әүәс инде был карагускыл купшы бөрийәндәр. Купшылык уларға кыйыу яугир булырға камасауламай. Яугирлыкта уларға еткән башка ырыу-кәбиләнә атап буламы икән әле? Бөрийәндәр кояш сыккан тарафтан алып ул байыған ерзәргә саклы ик ез-сик ез биләмәләрзә эсенә алған беренсе Бөйөк Төрки Кағанатының көнбайыш канатында бик күренекле урын алып торған, Кағанат алып барған барса уғыштарза бик теремек катнашкандар. Миләди алтынсы йөзйыллыкта ук бөрийәндәр, башка төркизәр менән бергәләп, кеүәтле Эфталит империя ын пыран-заран килтерәләр, харабаларға

әүрелдерәләр. Шул ук йөзйыллыктың азактарында төрки гәскәрзәре менән бергә Сасаныйзар Иранына баһып инәләр. Унан, Бузантара-Византия, Ғәрәп биләмәләре, Урта Азия... Хәйер, донъяла бөрийәндәр булмаған йә бара алмаған ерзәрзе күр әтеү енелерәктер зә әле. Кайза ғына булма ындар, әр тарафта уларзан төрән эззәр кала килгән. Иран маздасыларының Әс изге утының бере е – Бөрийән уты, ә Памир бейеклектәренен бәгзе е Башкорт тауы тип аталыуы осраклы хәл булырмы? Яугир халык бөрийәндәр, бары ы ла үззәре менән йөрөй, бары ын да үззәренә үззәре эшләп ала. Өйөр-өйөр малдары бирә уларға барса кәрәк-яракты: тире илөү, кейез баһыу өнәрзәре, күндән көнкүреш әйберзәре, кейем- алым, аяк кейемдәре тегеү... әр ерзә тулып яткан кесерткән йә киндерзән бөрийәндәр бына тигән үс алып, тукыма угалар, иләнгән ептән таһтамал, балаһ тукыйзар йә йомһак кейем әтмәләйзәр. Булдыклы бөрийәндәр әр яклап, моғайын, хәзәр зә ынатмаһтар... Башкорт иленен Яйык үзәндәренен тыныһлығы башлыһса ошо бөрийәндәргә бәйле.

Үсәргәндәр, әр сактағыһса, бөрийәндәр йәнәшә ендә урынлаһкан. Башкорт хан карашын икенсе төркөмгә күсерзә. Был ике халыктың язмыштары ла күп йә әттән уртак, яузәрза ла урындары йәнәш. Үсәргәнден бә леүән Көтөр батырзәры тура ында күпме йырзәр язылған, даны донъяға таралған. Улар за ынатмаһ, төплә, мул, иркен йәшәй үсәргәндәр, күпләп мал тоталар. Кыштарың балһык йә бүрәнәнән алынған ызмаларза йәшәйзәр. Башкорт иленен көнъяк-көнбайыш өлөшөндә ныклы терәк инде был үсәргәндәр. Болғарға ла бик якындар... Үсәргәндәр эргә енән башкорттарзың тағы бер ин кеүәтле ырыу-кәбиләләренен бере е – тамъяндар урын алған. Башкорт хан, ййылған зыялыларзың түземлеген ынағандай, ашыкмайһса ғына караштарың әле бер, әле икенсе төркөмгә күсерзә. Бик боронго көүем, ырыу тамғалары – даға, үззәре лә бына тигән ыбайлы яугирзәр. Яйык менән Әмба ара ын төйәк иткәндәр, уғыззәр менән нык аралашып йәшәйзәр. Килеп тыуған әлеге хәлдә ин тәүзә уларзың ярзаһы кәрәк булыуы бик ихтимал...

Башкорт хандың ынамак карашы урта тирәлә урын алған тағы бер төркөмгә тукталды. Бик боронго табың көүемдәре вәкилдәре улар. Тарихтағы эззәре ис тө бөрийәндәрзекенән кайтыш түгел. Юкка ғына улар үззәренен ата-бабалары тамырың Бөйөк Төрки Кағанатың төзөгән мәш үр Төмән каған исеме менән бәйләмәйзәрзәр бит. Зур көүем, мәртәбәле көүем. Улар ыулаған Ык, Сәрмәсән, Тук, Кесе Уран, Ырғыз-Кәмәлек, Тубыл йылғалары үзәндәрендә табындар йөзөндә ысын хужа бар. Табындар Урал арыяғында ла, уғыззәр илендә лә етерлек. Зур көүем, сәйәһәттә мәртәбәле, көслә, ойоһкан көүем. Бөйөк Биар илендә хөкөм йөрөткән биар-биләрзәрзә бәрәп төшөрәп, тәһеткә болғарзәрзың үрләүенә булыһлык итеүһәләр зә ошо табындар түгелме ни?

Табындарзан уң Башкорт хан башка көүем вәкилдәренә карашын ирпеп кенә үттә. Ана юрматылар, шулай ук башкорттарзың ин эре, ин боронго кәбиләләренен бере е. Күп ынаузар үткән, бер өлөшә көнбайыһшка, Панонияға, киткән, тизәр. әр хәлдә ышаныһлы көүем, улар булғанда Сулман, Изел тарафтары ла яклауһы ыз калмаһ... Юрматыларға йәнәш меңдәр, Миңзәлә, Ык, Сөн, Зәй йылғаларың ыулаған башкорт көүемдәре: байзәр, биләрзәр, юрмыйзәр, ирәктеләр, бүләрзәр...

...Хандың ни әйтерен көтөп, ййың тыһып калған. Ырыу-кәбилә вәкилдәре, бигерәк тә бейзәр, хан эргә енә йыһ ййылмай. Ғәзәти шарттарза быға мохтаһлык та юк, әр ырыу, кәбилә үз хәлен үзә хәл итергә тырыһа, башкаларға алыһып бармай. Әлеге осракта, күрә ең, күмәкләп уйланыр ниндәйзәр гәзәттән тыһ берәй нәмә килеп сыккандыр, юкка-барға хан ер аяғы ер башы ерзән ил ағаларың

йыйып ултырмаҫ.

Ысынлап та, Башкорт хандың тәүге үззәре үк ырыу башлыктарын ағайырга мәжбүр итте.

– Сапкын килде, хәуефле хәбәр килтерзе, – тип туранан-тура башланы Башкорт хан, уратып-суратып тормайса. – Бығаса ишетелмәгән ниндәйер кара яу килә. Алыҫ Бағдад тарафынан... Хазар биләмәләрен урап үтеп, хәзер төрки дала-ларына килеп сықкандар, бәшнәктәргә яқынлашкандар. Күп меңләгән ат әм дөйәләрҙән торған каруанды бихисап ғәскәриҙәр озата килә, ти...

Көтөлмәгән был хәбәргә йыйын башта ни әйтергә белмәй торҙо. Нимә кәрәк икән уларға? Беренсе булып тамъян ырыуы бейе тауыш бирзе:

– Максаттары нимәлә?

Башкорт хан йыйындарҙа сығыш я аусыларҙы әллә ни тыйып бармай. Үзен бұлдереүсегә ул әле лә асууланманы, етдиләнә генә төштө.

– Төркиҙәрҙе аға-баба рухынан, Тәңреләренән яззырға, үз диндәренән көсләп такмаксы икән гәрәптәр. – Башкорт хан үзенең алдында иран келәмдәрендә ултырған бейзәргә ынамыҡ карап алды. – Шикле йомартлыҡ та күр әтәләр, ти. Юлдарында орағандарға был тарафта тан ыҡ булған тәм-том, емеш-еләк, йөзөм, хәлүә өләшәләр, түрәләргә хатта затлы халат, алтын, көмөш тәңкәләр зә эләгә, имеш. Төрлөсә әүрәтергә тырышаларҙыр инде халықты...

– Төбәп кенә кайҙа баралар икән улар? – Быны ын катай ырыуы бейе ораны, шикелле. – Яу менән киләләрме, әллә...

Башкорт хан уны тыңлап бөтөрмөнә, нимә орағанын белеп тора.

– Сапкын килтергән хәбәр дәрәҫ бул а, гәрәптәр үззәре башлап әжүм итеп бармайзар, ти. Кире енсә, зурырак ырыу тупланмаларын урап үтергә тырышалар. Уларҙын мәкерен белер хәл юк, бәлки, унай мәл көтәләрҙер. Ә былай алдан да, арттан да – әр яклап уларҙы ғәскәр күрсәләп бара. Уйзары изге бул а, нимә тип ғәскәр әйәртеп йөрөүҙәр икән?

– Ә кайҙа баралар улар? – тип кабатланы орауын катай вәкиле. – Кай ы илгә?

– Бығаса үткән юлдарына карағанда, гәрәптәр бәшнәк, уғыз аша безҙең тарафтарға йүнәләләр...

– Үззәре әйтмешләй, кырағай йәджудж, мәджудж тарафтарында нимә эзләй улар? – тип үз алдына өйләнгәндәй әйтте берәү. – Хәлифәт әле яңы ғына Айрупа яктарында Андалузия өсөн уғыша ине түгелме?

Быны ына Башкорт хан яуап биреп торманы, ырыу бейзәре килеп тыуған хәуефкә тейешле игтибар бирмәй кеүек тойолдо уға. Әлбиттә, башкорт бейзәренең донъя хәлдәре менән хәбәрҙәр булыуы менән ул кәнәгәт. Ысынлап та, ислам байрағы астында хәлифәт хәзер ярты донъяны яулап алды, Иран, Мысыр, Туран... Көнбайышта ул Андалузияға барып етте. Хәлифәттең хәзер төньяк илдәренә, борон-борондан күркүп та, көм етеп тә "йәджудж әм мәджудж" тип йөрөткән кырағай халыктар ғына йәшәр ерзәргә лә күз ала башлауын измәйҙәрме уның бейзәре?! Шуға, тауышына кырыҫлыҡ сығарып, кырка ғына әйтә куйзы:

– Гәрәптәр килгән тарафтағы безҙең ырыу башлыктары үззәренең сапкындары артынан орау ебәргән: "Ни эшләргә? Ғәскәр йыйырмамы?" Безҙән улар кәнәш әм кеүәт көтә. Шуға сақырҙым еззе. Ни әйтер егез?

Йәнләнә генә башлаған әңгәмә, күрә ең, хәлден яуаплылығын тойоп, капыл тынып калды. Башкорт хан бер аз түземле генә көтөп торҙо ла, өндәшәүсә булмағас, асыуы килгәндәй киҫәк кенә әйтә куйзы:

– Хәбәрҙең айышына төшөндөгөз микән? Илгә бығаса булмаған астыртын хәуеф килә: безҙе ата-баба рухынан биззәреңгә уйлайзар. Көсләп үззәренең динен

такмаксылар. Шулай булма а, нимә тип бихисап ғәскәр менән килер улар? Дине-беззән яз ак, илебеззән дә, рухыбыззан да язмабызмы?

— Хәбәр ни кимәлдә хак, — тине шунда, хандың кузғыуына игтибар итмәгәндәй, әр нәмәне үлсәп өйләргә өйрәнгән кыпсак вәкиле.— Көн элгәре бола күтәrmәйбезме? — Кыпсактар — зур халык. Иртыштан Көнбайыш Айрупағаса йәйрәп яткан Кимақ-Кыпсак қағанатына ыйына. Шуға уларзың вәкиле хан алдында ла үзен иркен тотта. — Бәлки, әллә ни хафа ла юктыр, кемдәр генә, ниндәй генә халыктар йөрәмәй хәзер иркен дала буйлап?

— Хәбәр хак! — тип киште йәнә Башкорт хан, кыпсактың артык ирәуәнләнәуен окшатмайса. — Улар ара ында беззән тараф Уралды якшы белгән Хазар әм Болғар кешеләре лә, хатта исламды кабул иткән башкорттар за бар, ти.

Хан шикләндеме, уларзың исемдәрен әйтеп торманы:

— Кай ылары хатта Бағдадтан ук киләләр икән, — тиеү менән сикләнде.— Урал буйзары хәзер ишектәре шар асык әрпеш катын өйөнә окшай башланы түгелме? Тәртип юк, кем теләй шул килә, хужа булып үтәнән-үтәгә йөрөй...

— Инде динебеззән дә яззырырзар микән ни? — тип куйзы аранан тағы берәү. — Тыныс йәшәргә ис ирек бирмәйзәр бит, әй... Үз-ара ызғыш тын а, әллә ниндәй гәрәптәре килеп сыға.

— Афәт килә, афәт!

Үсәргән батыры олорақтарзың өмөт өз мыжыузарына түзмәне:

— Изел күрмәй, нимә итек сисәбез әле, йәмәгәт? — тине.— Кил әләр ни, диндәрен кабул итмәйбәз зә куябыз!

Ләкин башкалар шунда ук уға каршы сыкты:

— Улай еңел карамайык әле,— тинеләр йыйында катнашыуы олорақтар.— Гәрәптәр хәзер ислам байрағы астында ярты доньяны яуланы. "ез беззән динебеззә кабул итә егезме, юкмы?" — тип орап қына тор алар, быны эшләй алырзар инеме ни? Дошман мәкерен төшөнөп бәтә е түгел...

— үззәрегез хак, ка армандар, — тип йөпләне быны Башкорт хан.— Юлдарында тура килгән бәшнәк, уғыз ырыузарын исламға күс ендәр өсөн төрлөсә бик өгөтләйзәр, ти. Түрәләргә киммәтле бүләктәр, ебәк, атлас халаттар, алтын аксалар бирәләр, — тип кабатланы ул баяғы үзен,— ябайырақтарзы тәм-том, емеш-еләк, бизәү әйберзәре менән алдайзар: ғәскәри башлықтарына хәлифәттең ниндәйзәр йәшерен хаттарын да тараталар икән. Исламды кабул иткәндәргә алтын таузары ла вәгәзә итәләр, ти.

— Башта ғына шулай улар, — тип йөпләне хәрби кейемдәге хан сардары. — Беләбез бит инде гәрәптәрзән башка халықтарзы нисек буй ондоройын. Башта өндәй, вәгәзә бирә, унан корал менән килеп баға. Үззәрендә лә бит улар ярандарына күпләп байлык — ер, мал биргән. Ә буй онмағандарға күтәрә алмаслык алым алған. Я ак түләй алмағандарзың мөлкәтен, уны ы булма а, катынын, балаларын атқандар. Улары ла булма а, үзен кол итеп алып киткәндәр... Йоклап, битараф калып, без зә мәкер тозағына әләкмәйек.

— Бының өсөн нимә эшләргә кәрәк уң безгә? — тип асыулы кыскырзы шунда ук ғәскәри кейемдәге бер нисә узаман бер юлы. — Тәнребеззән яззырыузарын көтөп ятайыкмы ни?

— ис улай түгел. — Хан сардары, ниңәләр, йылмайғандай итте.— Бындағыларзың әр бере енә үз ырыуына кайтып, яу сабыр ир-егеттәребеззә барлай тороу кәрәк булып. Әгәр теге йәки был хәл килеп тыу а, езгә сапкын ебәрербез. Ырыу биләмәләрегез зә яклаусы ыз қалма ын. Катын-қыз, бала-сағаны вақытлыса кайза йәшәреү, мал-тыуарзы кайза қыуыу хакында ла уйлашығыз...

Сардарының үззәрен Башкорт хан эләктереп алды:

— әр хәлдә дошман алдында бәлтерәп калмайык, корал тотмаған моң оу сабый түгелбез,— уның тауышы капыл каткылланып китте. — Илбасарзар безгә килеп мантығаны юк. Кайзан кил әләр, шунда китерзәр зә. Ярты донъяны яулаған Искәндәр тигән сардар за башкорттарзы тез сүктерергә маташқан, әммә барып сыкмаған, мәххәрәле кыуып ебәрелгән. Килә ятқан был яу за шул тарафтан. Акташ хан тура ындағы кары үззе онотмаған ығыззыр бит?! — тип тауышын күтәрә биреп ораны Башкорт хан көтмәгәндә. Яуап дәррәү яңғыраны:

— Юк, юк!.. — Йәшерәктәр икереп торзо.— Нишләп онотайык ти?!

Башкорт хан яуаптан кәнәғәт калыуын белдереп баш какты ла үткер карашын ситтәрәк ултырған Байгөбәк батырға төбәнә:

— Ә бына күп кенә яузарза үзен күр әтеп өлгөргән йәш батырзы егеттәре менән бәшнәктәр тарафына ебәрергә кәрәктер, тип уйлайым. Тәжрибә е бар, әле кисә генә урыстарзың басып ингән гәскәри төркөмөн бик оқта кыуып ебәрзе...

— Улары ла маза бирмәй уңғы вақыт...

— Байгөбәк батырзы әйтәм, — тип йәнә үзен ялғаны Башкорт хан.— Гәрәптәрз-ен үззәренә иззермәй генә каршы барып, артабан уларзың тын алышын, кылык-тарың күзәтер. әр азымдары хакында хәбәр итер. Ә без бында, бер-бер хәл була кал а, әзер торорбоз...

...Бейзәр таралышқас та, Башкорт хан озак кына уйланып ултырзы.

Ни булды уң был төркизәргә? Үз-ара ызғыштары етмәгән, әле был, әле теге тарафтан яу килеп сығырын көт тә тор. Парсамы, Кытаймы, Руммы, башкамы — әр кай ы ы, үз биләмә ендәге кеуек, төрки дала ына бүсеп килә лә инә. Хәзер бына гәрәптәре. Кайза булды мәш үр империяларзы калтыратып торған, ярты донъяны тез сүктергән бөйөк төрки қағандары? Тарихта түгеләрзән булып нәк төркизәр Кытайзан Айрупаға саклы биләмәләрзә ик ез-сик ез дәүләттәрән төзөгәйне түгелме? Қағанат исәбендә башкорттар за әле Иран, әле Юнанға барған йә шул тарафтарзан килгән яузарзы каршыларға мәжбүр булған. Ә хәзер бына хазарзар, гәрәптәр... Тынғылык юк башкорт иленә, элек тә булмаған, алдағы көндәре лә саф аяз күренмәй. Бәшнәктәр, болгарзар, аландар, барсилдар, тағы бик күп халыктар ымак ук, башкорттар за Хазар қағанатынан азат түгелдәр. Эш хираж түләү ауырлығында ғына бул а икән, әр ұзаллы азымына, кайза басырына қаған ризалығын алырға кәрәк. Ә ризалык еңел бирелмәй, Болғар илтабары Алмыш, ана, шуның бәрәбәрәнә қағанға аманатка улын, ястығына кыззарын илтеп алырға мәжбүр. Башкорт иленәң хәле Болғар менән бәшнәктәргә карағанда отошлорақтыр за әле: ул Хазар пайтәхете Итил қала ынан ситтәрәк ята. Кай ы бер ұзаллы эштәрзә қағанат күрмәй зә қала. Ләкин башкорттарзың қулы барыбер бәйле, аяктары тышаулы. Қаған үзенә гәскәр кәрәк булғанда ғына был бығаубәйзәрзә ыскындырырға рөхсәт итә. Унда ла хираж-я ак йыйыусылары башкорт биләмәләрәнән сыға белмәй. Мал, байлык көсәү, башқалар өстөнән хақимлык итеү теләге көслә қағанда. Каршы торор әмәл дә күренмәй.

Бынан тишәт йылдар элек башкорттар, бәшнәктәр менән бергәләп, Хазарға яу менән дә барып карағайнылар. Тик көстәр тигез түгел, кырылып, койрок кысып, кире қайттылар. Берзәмлек юк қағанға каршы гороуза, төркизәрзән әр кайы ы, көслөнән тукмалған көсөктәй, үз яра ын, шым ғына сыйнап, үз оя ында ялай. Ә ырыузар ара ына таяк тығып, халықты қорт күселәй қужғытырға, илгә хужа булып алырға ым ыныусылар ис тә көмемәй. уңғы йылдарза ғына башкорт биләмәләрәнә урыс кенәзлектәрәнән барымтаға килеүселәр йышайзы. Мал-тыуарзы ғына түгел, ир-атты кырып алып, қатын-қыззы кыуып алып китәләр. Улары, ярай, ят қәбилә.

Ә бына кан кәрзәш уғыззарзың оло яу менән килеп, бар мөлкәтте утка тотоп, катын-кыззы көсләп, яуыз дошмандарса ил талаузарын нисек аңлатырға?! Ә башкорт ырыузарының үзәрәнен, юк кына сәбәп табып, үз-ара ызғышыузары, коралға тононорға тороузары?!

Әлбиттә, хәзер килеп, сапкын килтергән гәрәп афәте кайзан килеп сықты, тип белмәмешкә лә алыша алмай Башкорт хан. Гәрәптәр йөзөндә донъяла бығаса күрелмәгән дини көс барлыкка килеуен, Төрки Кағанатының көнбайыш канатындағы башкорттар за башта ук күрәп-белеп торзо. Башта улар Саманый Иранын буй ондорзы. Унан өжүмдәре Урта Азия төркизәрәнә йышайзы. Тик гәрәптәр төркизәр тарафына кузғалыуы булды, башкорт ырыузары ла, бигерәк тә бөрийәндәр, Хәрәзм гәскәрзәре менән бергә, уларға каршы сықты. Ләкин гәрәптәр зә тынысланманы. Миләди 673 – 675 йылдарза гәрәптәрзән Хәрәсәндәгә хакимы Зияда улы Гөбәйзулла зур ғына гәскәр менән Джейхунды кисеп сыға ла, болоттай ябырылып, көтөлмәгәндә Пайкент әм Бохара тарафтарын басып та ала. Ундағы халыкты аяу ыз талай. Бохараны яклап барса төркизәр күтәрелә...

Шулай за гәрәптәр, көстәрәнен самалы икәнән күрәп, ул сакта Бохаранан ары китергә базнат итмәй. Тик бер йылдан уң ғына Осман улы Сәйет етәкселегендәгә гәрәп гәскәрзәре Сәмәркәндкә килеп сыға. Әммә фарсы телле Согдиана әм тирә-як төрки көүемдәрәнен, шул исәптән бөрийәндәрзән дә, каты каршылығына осрай. Тик миләди 713 йылда ғына гәрәп сардары Кутейба Сәмәркәндте аяу ыз кыйрата, талай. Азағырак кытайзарзыкы аналған Ташкент кәлгә е лә гәрәптәргә баш ала. Унан... Хазар дингезе тирә ендә лә каты уғыштар башланып китә...

Төркизәр гәрәп тозағына ана шулай килеп эләгә. Миләди игезенсә йөзйыллык ахырында карлук ханы исламды кабул итә. Ошонан уң төркизәр ара ында ла ислам бик йә өт тарала башлай, хәзер гәрәптәр дала төркизәрәнә каршы уғыштарында нәк ошо ислам диненә аузарылған карлук көүек төркизәрзә файзалана... Гәрәптәрзән бәшнәк, башкорт тарафтарына үрмәләгән әлегә гәскәри төркөмдәрәндә лә етерлек улар, мөүлә* көүем вәкилдәре, хатта, әйтәүзәрәнсә, мосолман башкорттар за бар. Шулай булыр за, Көнбайыш Төрки Кағанатын кыйратыуза ла гәрәптәр заманында шул ук төркизәрзән үзәрән, хазарзарзы, файзаланғандар бит. Был юлы, күрә ең, ниәттәре тағы ла зурырак: Урта Азия төркизәрән файзаланып, тағы ла алыскарак, төньяк-көнсығыш илдәрәнә үтеп инеү... Ундай ниәттәрәндә гәрәптәр тәүгеләрзән түгел, юкка ғына Башкорт хан үз зыялыларына Акташ ханға яу менән килгән Искәндәр сардарзы искә алманы бит...

Үз бейзәрәнә лә бары ын әйтәп бөтөрмәнә әле Башкорт хан. Төрки дала ы аша гәрәптәр Болғарға үтмәксә, тип еткергәйнеләр уға. Тик Болғар за ер сигә түгел, унда ла байтак башкорт ырыузары йәшәй. Нимә көтә уларзы?

Йыйындағыларзың ораузары Башкорт ханда ошондай хәтирәләр уятты. Был вақиғаларза ниндәйзәр уртаклыктарзы тойоп ултыр а ла, башкорт бейзәрәнә бер ни өйләп торманы. Вақыты ла, шарты ла, урыны ла был түгел...

Далаға сығыу менән тирә-як хозурлығына гәрәп илселәрәнен истәрә китте. Ик ез-сик ез офоктарға барып тоташкан иркенлектәр. Карлы-буранлы көндәр артта қалды. Инде мөхәррәм айы башланырға тора. Иртәләрен, тындарзы иркенәйтәп, ерзән быу күтәрелә, йәш үлән баш төртә, сағыу қояш нурзарында ысык бөртөктәре бихисап ынйы булып емелдәй, донъяға язғы сафлык бөркөлә.

Илселек сәркәтибе ибн Фағландан әз генә арттарак барған Артыр бей зә тәрән уйзарға талған. Ошо тыуған яктарынан айырылғандан уң кайзарза ғына булманы

*Гәрәп булмаған мосолман.

ул! Ком бурандары уйнап торған сүллектәрзә лә, ташлы Алтай, Тибет тарафта-рында ла, Мысыр яктарында ла...

Тик бындай за иркен хәтфә яландарзы, саф ыулы, балыктары уйнап торған көмөштәй йылға, күлдәрзе, дауага тинь шифалы ауаны ул башка бер генә ерзә лә осратманы. Вакыт-вакыт Артыр бей Фазлан улы Әхмәткә лә ынамак карап ала, уның йөзө лә етдиләнәп, тәъсирләнәп китеүен күрә. Нимә уйлай икән ул? Бик юғары фекерзә түгел инде Әхмәт хәзрәттәре был як халыктары хақында, уларға мосолман күзлегенән мәзәниәттәре түбән, бысрак мәжүсизәр итеп, тәкәббер карай. Ләкин Артыр бей изенә: унда ла ниндәйзер үзгәрештәр тойола, уйсанлана бара. Шулай булмай, далаларза бит мәнҗелек а әң изелә, быуаттар тауышы ишетелә, йәшәү сығанағы, донъя тотка ы иллек, тыныслык та ята был кинлектәрзә. Тәъсир итмәй ти еңме ни кала баксаларынан башка йәшеллек күрмәгән, тын кыуырыр ыу ыз сүллектәрзә сарсап үскән Әхмәт Фазлан улына?

...Ләкин Фазлан улын был гүзәллектәр әллә ни шатландырмай за, шикелле, бөтөнләй башка кисерештәр биләп алған әле уны.

...Далаға сыккас, урындағы төркизәр менән бер ике-өс мәртәбә осрашып, әңгәмәләшкәйнеләр инде улар. Сусан Әр-Расси, етәксе буларак, күп меңлек каруан язмышы өсөн яуап бирә. Шуға дин хақындағы был өйләшеүзәрзә йыш кына катнаша алмай, хужалык йә башка мәшәкәттәр артынан йөрөп кала. Был бурыс тулы ынса Фазлан улы Әхмәткә йөкмәтелгән. Уның эргә ендә әр сак тиерлек Төрк Тәкин, Болғарзан хәлифәткә хат килтергән хазар Башту улы Абдаллах, болгар Барыс, башкорт Артыр бей була. Был әңгәмәләрзә, исламды кабул итеү мәсьәлә ендә бер ниндәй өзөмтә булма а ла, урындағылар сәпсәп каршы ла сыкмайзар, шым ғына тыңлайзар, килешкәндәй, хатта баш қағып ултыралар. Был Әхмәт хәзрәттәренә урындағы халык менән уртақ тел табырына, ислам орлоктарын калдырып китеренә өмөт тә уята ине әле.

Тик уғыз биләмәләрендәге бер осрашыу илселек сәркәтибенәң был хыялдарын да юкка сығара куйзы.

...Ғәрәптәр туктаған ерзе урындағылар тиз шәйләнә. Үззәренекенә окшамаған ниндәйзер сыбар кейемле, баштарына сәллә ураған, ат, дөйәләргә атланған ят кешеләр килеүен ишетеп, якин-тирәләге халык тиз йыйылды. Әхмәт ибн Фазлан, уның тоғро юлдаштары кәзимгәсә ислам, Мөхәммәт пәйғәмбәр, Алла ы көзрәте хақында үз башланы. Халык бында ла тыныс кабул итә уларзы, ара-тирә хатта орау за бирә. Шулай әүетемсә генә өйләшәп ултырғанда араларынан берәү е тылмас аша:

– Әфәндегез үзе мактаған әлеге дин, пәйғәмбәр, Раббы хақында, – тине, – берәй нәмә йырлап күр әт ен әле!

"өйлә ен", "уқы ын" түгел, ә "йырла ын" тине. Далала аралар алыс бул а ла, хәбәрзәр тиз йөрәй, күрә ең, уның көрбәнде көйләп укыуын "йырлау" тип килтереп еткергәндәр. Ләкин Фазлан улы быға игтибар итеп торманы, уның өсөн изге көрбәнде тынларға теләүзәре киммәт, булдыра алғанса монло итеп ул Әл Ихлас (Ихласлык) сүрә ен көйләп ебәрзе.

Бисмил-лә и-Ррәхмәни-ррәхим!

Әйт: "Ул – Алла – бер,

Алла мәнҗе,

Ул тыузырманы әм тыузырылманы, әм бер кем дә уға тиндәш булманы!"

Тыңлайзар бит ысынлап та, ихлас тыңлайзар, йөззәре уйсанланып, караштары асылып киткән...

"Алланың ярзамы әм еңеү килгәс, әм ин кешеләрзәң Алла диненә төркөмләп инеүзәрен күргәс, шул сакта Раббыңды данлап тәсбих әйт әм Унан ярлыкау ора.

Ул, ысынлап та, тәүбәләрзе кабул итеүсе!"*

Уйланып тороп Фазлан улы укыуын әкрәнәйттеме, йыйылыусылар ара ынан тагы бере е, кәнәғәт езлеген белдереп:

– Әйттегез уға, туктама ын, – тине, – дауам ит ен... Тагы... Көйләй бир ен...

Фазлан улының ошонан уң кәйефе тагы ла күтәрелеп китте: тимәк, окшай уларға көрьән, ана бит, уның артынан күбе е "Алла ы әкбәр!", "Алла ы әкбәр!" тип кабатлап ултыралар, укыу көйөнә тура килтереп ниндәйзер башка хәрәкәттәр зә я айзар...

"...Арабызза Аллага бирелгәндәр зә, юлдан язғандар за бар, ә кем бирелгән – ул тура юлдан бара. Ә юлдан язғандар – улар тамук киçеүе**".

Шулай күпмелер үтте. Фазлан улы сүрәнә укып бөттө лә, тейешле йола ын үтәгәс, тыңлаусыларының ни әйтерен көттө. Ана, ысынлап та, бая укыузан туктамаҗка кушкан әзәм, тылмаска табан үрелеп, тагы низер әйтте. Ә быны ы, уның үззәрен Әхмәт хәзрәттәренә тәржемә итә е урында, капыл каушап, кызарып китте.

– Нимә ти ул? – Сәйед Әхмәт хәүефләнә қуйзы. Тылмас ык-мык итте, тагы ла нығырак кызарынды, нимә әйтергә белмәй азап торзө.

– Тура ын әйт! – тине быны күргән Фазлан улы, кәтғи итеп. – Вазифанды оноттоңмо ни?

Быны ы ирек еззән асылырга мәжбүр булды:

– ора әле үзендең әфәндендән, – ти, – әле ул өйләгән көзрәтле, тиндәше булмаған Алла ының бисә е бармы икән?

Быны ишетеп, Фазлан улы үзе лә каушаны, ни әйтергә белмәнә, үзенә алданыуынан нык гәрләнде: бына нимә уйлап ултыралар икән был вәхшизәр изге көрьән укығанда! Ә ул, бер катлы әзәм, көрьән шулай тәҗсир итә, тип уйлай. Хәйер, гәрәпсә белмәгәс, көрьән үззәрен нисек аңла ындар, ти, улар? Тимәк, изге үззәрзән бигерәк, кәмит короуп, гәрәп суфыйзары ымак, былар Фазлан улы Әхмәттең моңло тауышына бөүелеп- елкенеп ултырғандар...

Ошонан уң Фазлан улында был томана мәжүсизәрзе ислам тәғлимәтенә өйрәтеү теләге бермә-бер үрелә төштө.

Шулай за илселек етәкселәренәң уғыз атамалы был кәүемдәргә ышаныстары юғалмағайны әле. Бағдадта сакта ук Нәзир Әл Хәрәми үзенәң ышаныслы ы, илселек башлығы Сусан Әр-Рассифа хат тоттороп, уны ошо уғыззарзың гәскәр башлығы Әтрәк Катаған улына тапшырырга кушқайны. Күрә ен, үз-ара электән бәйләнештәре булған. Хаттың йөкмәтке е лә сер түгел: хәлифәт хақимдарының бере е Катаған улы Әтрәкте әм уның кул астындағы кәүемдәрзе исламды кабул итергә өндәй. “Нәзир Әл Хәрәми, кәм енеп, юк-бар шәхәскә хат язып тормас, ни-гезе барзыр,” – тип уйланылар илселек етәкселәре. Шуға ла уғыззар сардары менән осрашыуға зур ышаныс әм өмөт баглап барзылар.

Башта осрашыу, ысынлап та, көткәндән дә әйбәтерәк барзы. Катаған улы Әтрәк гәрәп илселәре өсөн бик күп тирмәләр корзорзо, ый өсөн бихисап қуй қыуып килтерте. унарға ла алып сықты, сабыш барған ат өстөнән ук менән атып, бейектә оскан қыр қазын атып төшөрөп, үзенәң мәргәнлеген дә күр әтте. Унан Әтрәк сардарға хәлифәт бүләктәрен тапшырыу тантана ы булды. Ә бүләктәр затлы ине бит: бер мысқал мүсқус, илле динар ақса, қызыл күн, аяк әм өң кейемдәре, Әтрәк катынына киммәтле бизәнәү әйберзәре...

Ләкин аңлашыу тантана ы шуның менән тамамланып та қуйзы. Нәзир Әл Хәрәми ебәргән хәлифәт хаты менән танышып сыжқас, Катаған улы Әтрәк башта

*Әл-Наср (ярзам сүрә е).

**Әл-Джинн (Ендәр) сүрә е.

төсө бозолоп, байтак кына өндөшмөй торзо.

– Капыл ғына езгә бер ни әйтә алмайым, – тине бер аzzан, нинәлер караштарынын йәшереп. – Үземдән карарымды езгә илселек Болгарзан кире кайтканда белдерермен, хәлифәт өсөн язма рәуештә еткерермен...

Былары ак кына хәлифәт мәнфәгәте, исламды кабул иткән кәүемдәргә унын йомарт ярзамы, бөйөк вәзир Назир Әл Хәрәми ышанысы хакында үз башлағайны, Катаған улы Әтрәк капыл ғына кузғыны ла китте:

– ез был эште астындағы атыңды алыштырыу ымак та күрмәй егез, шикелле, – тине ул кырыс кына. – Ана, беззә Йынал тигән бер башлык ислам кабул итергә йыйынғайны, халкы уға: "Ят дин кабул ит әң, безгә башлык була алмай ың", – тигәс, тиз ууынды. Миңә лә шул язмышты теләй егезме? Әллә кайзагы хәлифәттән кәнәш биреп ятыуы енел ул...

Шунан тағы ла кырысырак өстәп куйзы:

– Әйттем бит, азақкы үземде ез әйләнәп кайтканда әйтермен, тип.

Нишләй ең, юкка хөкөм дә юк. Ләкин эш бынын менән генә тамамланманы. Күнелдәрә бөтөнләй өрөмләнгән илселәр сардар Әтрәктән юлдарын дауам итеүгә рөхсәт орағас, быны ы көтмәгәндә тағы киреләнде.

– Юк, мин еззе, беззекеләр менән кәнәшләшмәй тороп, ары үткәреп ебәрә алмайым, – тип кырт кисте, үзмә- үз тиерлек теге сакта хәрәзмша әйткәндәрзе кабатланы. – Уға беззең зыялыларзың рөхсәте кәрәк...

Уларзы шунда ук каруандағы башкаларзан айырып, әлеге зыялылары янына алып киттеләр. Унда тиштә сама ы кеше, – күрә ең, ырыу башлыктары, гәскәризәр, затлы ак акалдар йыйылған. Араларында берәү е, олорак йәштәге е, донья күргән, яззар кисергән кешегә окшаған: тома укыр, етмә ә бер аягы зәғиф, сатанлап йөрөй, бер кулы ла хәрәкәт ез асылынған. "Тархан" тизәр уға, дәрәжә еме, исемеме шулай. Бары ы ла уға игтибарлы, моғайын, затлы токомдандыр. Илселек етәкселәрән уларзан әз генә ситкәрәк бастырып куйзылар. Тылмасты ла сакырғандар, күрә ең, гәрәптәр бары ын күреп, ишетеп тор он тигәндәрзәр.

Бары ы йыйылып бөткәс, Катаған улы Әтрәк сардар үз башланы:

– Бына быллар, Гәрәп батша ы илселәре, Болгарға минең кейәү менән Алмышка китеп баралар, – тине Әтрәк сардар. – юлдарын дауам итергә рөхсәт орайзар. Ләкин мин, еззең менән кәнәшләшмәй тороп, уларзы ебәрмәнәм. ез никсе уйлай ығыз?

Тынлык озақка барманы, укыр күпте күрә, сатан күп йүгерә, тигәндәй, үззе әлеге Тархан эләктерзе:

– Без бындай хәлде, илебез аша ниндәйзәр дәүләттен илселәре үтеү кеүек күренеште, гүмерзә күргәнебез юк, – тине ул, тик торғандан кыза башлап. – Атабабаларыбыз за күрмәгән. Мин уларға ышанмайым, гәрәптәрзең берәй яман этлеге булмағайы. Хазарзарға барып, уларзы безгә каршы уғышкә күтәрергә уйламайзармы икән?

Бары ы ла тынып калды. Тик әңгәмәне алып барған Әтрәк кенә кабатлап ораны:

– Былар менән нишләйбез уң? Үткәреп ебәрәйекме?

– Нишләтәбезме? – тине быны ы тыныс кына. – Бары ын кылыс менән сапкылап турайбыз за мөлкәттәрән үзебезгә алабыз.

– Юк, юк, ниңә уларзы үлтереп кул бысратырға? – тине шунда ук аранан тағы берәү. – Мөлкәттәрән тартып алабыз за үззәрән кайзан килгәндәр, әсәнән тыума калдырып, шунда кыуабыз... Шәрә көйө, азык ыз сик ез далала үззәре лә озақ бара алмаҫ.

– Ниңә тозақка үзе килеп кергән бәхет кошон кире ебәрергә, ти? – Урталарак

ултырган гәскәризең тауышы ярай ы ук эшлекле яңгыраны. — Беззең батыр егет-тәребезең хазарзарза әсирлектә яфаланып ятыузарын оноттоғозмо әллә? Былар-зы үлтермәйек тә, кыумайык та, ә шул әсир егеттәребезгә алыштырайык!

Ләкин былар бер-бере ен тыңлаузан узғайны, шикелле, — шау-шыу китте. Тәк-димдәр күп әм төрлө ине. Тик күбе е "шикле кешеләр", "тере кал алар, әллә ниндәй этлектәр эшләрзәр" тип илселәргә үлем талап итте.

Ошондай бәхәс-тартыш ете көн буйы дауам итте. Ете көн буйы илселек етәкселәре ни үле, ни тере хәлдә, коттары осоп, калтыранып, үззәренең язмышы нисек булырын көттө...

Тик үззәренең тотконлокта ятыузарының етенсе көнөндә генә кай ы ынындыр башына быларга бүләк биреп карау уйы килде. Шунда ук Сусан Әр-Расси сардар Әтрәккә кеше ебәрзе: бындағы хөрмәтле ил ағаларын бүләкләргә теләүзәрен белдерзе...

Бына шулай, уйламаған зур ғына сығымдар, азык-түлек, затлы кейем- алым исебенә сак котолоп калды улар кеше үлтәреү бер ни тормаған аяу ыз, ярым кырағай ошо дала юлбасар-башкисәрзәренән.

Акыл менән аңларлык түгел был халыктарзы. Әле лә, ана, "бүләктәр"зе кулга төшөрөүзәре булды, бары ын бер юлы ел алдымы ни: аттарына икерешеп менеп алдылар за, гәрәптәрге бөтөнләй оноткандай, уларзы язмыш қосағына калдырып, кайзальыр сабып сығып та киттеләр.

— Бына кемдәр менән эш итергә тура килә безгә, — тип әсе зарлана куйзы Сусан Әр-Рассига Әхмәт Фазлан улы. — Без уларга иман нуры килтерәбез тип тырышабыз. Ә улар? Темескенеп, шул бүләктәрге алыу өсөн генә беззе азна буйы ут эсендә тоттолар...

Илселек сәркәтибенең асыуы нык кабарғайны, шикелле, озақ тыныслана алманы. "Гәскәр башлығы, сардар, имеш, — тип мысқылланы ул йәнә Катаған улы Әтрәкте. — Ә үзенең күн кейеме астындағы күлдәге теткеләнеп, йыртылып бөткән..."

Уларзан йырак түгел атын атлатып барған Артыр бей был үззәргә астыртын ғына йылмайып куйзы. Бая әсирлектән котолмак булып, бүләктәр алғас, Әтрәк сардар, шунда ук эске күлдәген алыштырмак булып, хәрби кейемен алғайны, уның үзенеке йыртык булып сықты. Көнөнә нисәмә йыуынып- ыланып, нәзәкәтле арай мәжлестәренә йөрөп өйрәнгән ак өйәк Әхмәт сәйедкә төркизәр сардарының был киәфәте, әлбиттә, — башка ыймақ шақшылык. Азналар, хатта айзар буйы ат өстөндә йөрөп, кайза тура килә шунда ятып йоклап йөрөгән кеше тормошон аңлаймы ни ул? Тир тозона кейем тиз теткеләнә, уны көн дә йыуып, алыштырып тороузы дала шарттарында кайзан таба ың?

Фазлан улы Әхмәт йәнә шуны аңлай алмай: назанлыкта, томаналыкта, айзар буйы кейем алыштырмай бысрак тормошта көн иткән ошо кешеләр ни өсөн тәртип, сафлык, әзәп талап иткән әзәмсә тәғлимәтте үз енмәй маташа? Қараңғылыктан яқтыға атлай ылары килмәйме? Быны аңлай алмай әле ул, аңла а, бәлки, енеләрәк тә булып ине...

...Тигез дала буйлап кил әләр зә, ыбайлылар был юлы ашықмай ғына, тирә-як гүзәллеген туйғансы күреп калырға теләгәндәй, аттарзы үз яйына куйып, тезгенде ул кулга ушлап, атлатып қына килә. Артыр бей белә: ыртында ултырған кешене ат тойоп торорға тейеш. Шуға ла, үз иркенә куй а ла, Артыр бей, өйрәнелгәнсә, сирактарын вакыт-вакыт еңелсә генә ат кабырға ына терәп ала, үзенең барлығын, изгер икәннен иззәрә тора. Өзәнгәгә кейзерелгән аяк остары бер аз күтәреlep тор а ла, уның урынына үксәләре кабырға тирә ендә генә. Кәрәк сакта балтырзар

үззәренән-үззәре кысылып, үксәне йә әт кенә эшкә егергә әзер. Шуға ла ыртында ултырган ыбайлыны тойоп килгән ат артык иркенләй алмай, йәйәүлене еткермәс әлмәк азымдар менән тигез генә, ырамлы атлай бирә...

Илселек етәксләр Сусан Әр-Расси, Фазлан улы Әхмәт дөйәләрзә бара. Унда урын ат ыртына караганда иркенерәк тә, унайлырак та: үркәстәр ара ына йомшак япмалар түшәлгән, сәйәхәт өсөн сатырға окшаш махсус королма королган. Унын эсендә ятып, йоком орап барырға ла мөмкин. Унда тезгенде кулдан ыскындырмау тура ында ла уйлана ы түгел, дөйәләрзә йөрөтөр махсус хезмәтселәр бар. Артыр бей караштарын уларзан алып, үзе менән катар ыбай килгән Төрк Тәкин, Фалис задегә карап ала. Улары оҗта, гүмерзәре ат өҗтөндә үткән. Эйәрзә йөрөп өйрәнгән тәҗрибәле ыбайлы ат өҗтөндә үз тирмә ендәге кеүек иркен ултыра, ял итә-итә бара. Сөнки уға шулай кәрәк, эйәр уға – тыуган йорт, сәгәттәр генә түгел, көндәр, азналар, айзар, йылдар – барса гүмере эйәр өҗтөндә үтә. Шунда йәшәй, шунда ашай, серем итеп тә ала. Башкаса ултыра алмаслык итеп бәрәп төшөрмә әләр, күсмә тормош менән йәшәгән дала кеше е эйәрзән ирәк кубарыла. Барган сакта йоко баҗа башлай икән, борсолма, көнө буйы ат өҗтөндә еңкелдәп талсыккан ағзаларыңды ял иттер; куркма, йыгылмас ың, күнеккән тән үзенекен эшләр; атың көтмәгәндә азымдарын шәбәйт ә, юрта башла а йә абынып кит ә лә, коламаҗ ың, уянып өлгөрөр өн...

Йокоң килмәй икән, бүкөндәй катып тик ултырма, тирә-якты күзәт, башкаса форсат әллә була, әллә юк. Уйлан, башкаларзан фә ем ал, әлегә донъяң улай ук теүәл түгел дә ба а, хәл итә е нәмәләрең бихисап...

...Башкалар ат өҗтөндә ярым йоком орап барган бер мәлдә, Артыр бей аман да уяу, дала тәҗирендә тыуган уйзарына сумып килә. Ысынлап та, кемдәрзә генә күрмәгән был ерзәр! Яны эра баштарында юғары мәзәниәтле сарматтар көн иткән. Уларзы ундар кысырыклаган. Ат өҗтөндәге халык йылдам, әле көнбайышка ынтылган, унан кире көнсыгышка йә башка тарафтарға... Тулкын-тулкын булып тоташ халыктар, ыбайлы төркөмдәр туктау ыз йөрөп яткан, ик - ез-сик ез дала, кырмаска оя ылай, мыжгып торган. Ул да булмай, ундарзың вариҗтары – төркизәр күтөрелгән. Алтай, Кытай тарафтары, Бөйөк дала, Урта әм Үзәк Азия, Көнсыгыш Айропа...

Тик нисек кенә көсәйеп китмә ендәр, ниндәй генә ик ез-сик ез биләмәләрзә хакимлык кылма ындар, азак килеп, империяларзың бары ы ла пыран-заран килгән, кыйратылган. Күрә ең, әр халык үз тамырзарына тоғро булып, үзенә йәшәргә тырыша. Иртәме, уңмы халыктар бығаузарын өзөп, барыбер үз асылдарына кайта, башкалар эсендә йотолоп калма а әгәр. Кан йөрөтә кеше әм көүемдәрзә, тамыр көсө йәшәтә. Ата-баба рухына тоғро көүемдәр генә көслә әм бәхетле. Кан әм йән билдәләй кеше асылын. Был хакта Артыр бей иранлыларзың исламғаса булган маздасылык тәғлимәте язылган изге Апастак китабын укып та бер мәл хайран калғайны. Ундағы тәү кеше Йима үзенә Раббы ынан: "Яуыз Ахримандың* кешеләргә килтергән ин зур зыян-каза ы нимәнән гибәрәт?" – тип орағас, быны ы: "Ахриман кешеләрзәң бар байлыгын тартып алып, гайлә ен, якындарын үлтереп бөтөр. Ләкин ул быны кешеләргә килтергән зыянының зуры тип анамай, – тигән. – Ә бына Ахриман кешенә йәнә урлап алып китә йә уны үзенә буй ондор а, яуызлык тантана ының сиге булмай, быны ул үзенә ин зур енеүе анай".

Калай дөрөҗ әйткән иранлыларзың Акыл әм Гәзеллек раббы ы. Сөнки кешене, көүемдәрзә ила и бар иткән шул "йән" түгелме ни? Йән генә мәңгелек, рух кына йәшәтә кешеләрзә, илдәрзә. Әзәм бала ының, барса халыктың үззәренә генә хас

йөндөрөн урлайзар йә рухтарын икенсегә бозалар икән, тимәк, шуның менән уларзы юкка сығарырга, нәсел тамырзарын, ата-бабаларын онотторорға, үзенен кемлеген белмәгән мәхлүк я арға тырышалар. Борон-борондан килгән был мәкер, шуның нигезендә халыктарзы бер-бере енә каршы куйып, уғыштырып, бөйөк империялар коргандар.

Юнандар батша ы Искәндәр-Зөлкәрнәйен — Александр Македонский ярты донъяны корал менән аяу ыз яулап алып, бер милләтле дәүләт төзөргә ынтылмаймы ни? Йәки бына кәрзәш халыктарзы — иранлыларзы ғына ал. Юнандар менән бер үк вақытта тиерлек уларзың Кир Икенсе тигән хакимы Азияның барса илдөрөн эсенә алған бер генә асыллы ик ез-сик ез бөйөк дәүләт төзөмәк була. Бактрияны, Лидияны яулай, Вавиланды тез сүктерә. Унан сак кәбиләләрен, Мысырзы... Урта Азия халыктарын кан эсендә йөззәрә...

Тик үзәрөн Раббыға тинләр бындай хакимдар за мандымай, халыктар өсөн корган тозақка, улар өсөн казылған базға үззәрә лә барып эләгә. Кир Икенсенен бөйөк империя төзөү хыялын Урта Азия, дала халыктары: скифтар, массагеттар, төркизәрзән боронго ата-бабалары боза. Енеләү белмәс Кирзың тәкәбберлеге лә сәбәп булгандар, бәлки. Сөнки ул скифтарзың башында торган батшабикә Тамаристы, бисә кеше тип карап, енел енеүгә исәп тота. Ләкин Тамарис куркып, юғалып калмай, акыл менән эш итә, баҗкынсылар гәскәренен Аракс йылға ын кисеүен каршылык ыз, тыныс кына күзәтеп тора. Йылғаның был яғындагы үз ерендә аклап уғышыу яугирзарга көс, рух бирер, тип уйлай.

Ләкин Кир үзе лә яузарза сыныккан, хәйләкәр сардар була. Скифтар иленә бүсеп инеп китә лә, бер аз барғас, шикләнгәндәй, туктап кала. Ә иртәгә ен йә әт кенә сигенергә куша. Ә кунып киткән урында, ашығыслыктан, йәнә е, оноткан булып, бик күп шарап әм зиннәтле азык-түлек калдыра.

Батшабикә Тамариска дошман гәскәрзәренен капыл касып китеүе хақындагы хәбәр килгәс, башта ул аптырай, унан гәскәренен өстән бер өлөшөн үз улы етәкселегендә фарсыларзы эзәрлекләргә ебәрә. Сардар буларак, батшабикәнен оло хатаы була был. Яузарза бик үк катнашмаған йәп-йәш егет, Тамаристың улы, Кир хәйлә енә алдана. Дошманды эзәрлекләй е урында, үзен енеүсе анап, Кир калдырған нигмәт исәбенә оло байрам кора, башын юғалта. Хәйләкәр Кир төндә кире әйләнәп килә лә башта Тамаристың улын, унан исәрәп йоклап яткан барса гәскәрзе уйып сыға...

Шулай за әзәм күтәрә алмаслык аяныслы кайғынан бөгөләп төшмәй Тамарис, мәкергә мәкер менән яуап бирмәк була. Тау ара ындагы тар ғына тарлауыкка боҗкон куя ла гәскәре менән үзе, Кир кеүәтенән кото оскандай, йән-фарман касы башлай. Кир шунда үзе лә Тамарис корган капканға эләгә: уны эзәрләп, таузар ара ындагы тар тарлауыкка сабып килеп инә. Шуны ғына көткән скифтар тарлауыкты ике яклап бикләп куялар за, кузғалыр әмәле лә калмаған фарсы гәскәренә өстән ук ямғыры яузырып, таштар бәрәп, каяларзы ишәп төшөрәп, мактансык Кир Икенсенен ике йөз мең гәскәрен түшәп алалар. Берәү зә котола алмай, хатта кайтып фарсыларға ошо кот оскос хәл тура ында хәбәр еткерәүсе лә калмай. Батшабикәгә Кирзың кәүзә енән кыркып алынған башын килтерәләр. Ә быны ы, сәстәрәнән тотоп, усал Кирзын башын кеше каны тулы зур куржыкка батыра ла былай ти: "Әйзә, кинән, тере сакта әр сак канға сарсап йөрөнөн, туйманың, хәзәр әс бүккәнсе әс әзәм канын..."

Әлбиттә, Кир Икенсенән айырмалы, Александр Македонский — Искәндәрзән

*Яузылык раббы ы.

язмышы аяулырак булган, үз үлеме менән үлгән. Тик, күрә ең, ул да ғүмеренең аз-ағында донъялағы барса байлыкка, барса халыктарға хужа булырға, уларзан бер үк камырзы әүләп курсак я арға тырышыузың файза ыз икәнән тәрән андаған. Шуға ла тәхеткә, байлыкка ынтылыусыларға абак итеп, варистарына шулай тип әйтеп қалдырған: "Мин үлгәс, — тигән, — ике буш усымды табуттан тышка сығарып қуйығыз. Халыктар күр ең: бар донъяны яулап, алтын, көмөш таузарына әйә бул ам да, әхирәткә, бына, буш қулдарым менән китеп барам". Бөйөк сардар ғына түгел, ақыл әйә е лә булғандыр инде Искәндәр — Александр...

Тик тарих, күрә ең, күптәрзе бер нәмәгә лә өйрәтмәй. Ғәрәп хәлифәте лә бөгөн әлеге Кир Икенсе менән Александр батша эзенән бармаймы ни? Тыйнак қына үз ярымутраузарында қоролоктан сарсап, йәшәү өсөн тырмашып ятқан, бығаса бер кемгә лә тиерлек билдәле булмаған ғәрәптәр қапыл ғына ислам байрактарын елберзәтеп, "Алла ы әкбәр!" орандарын яңғыратып килеп сықтылар за "ә" тигәнсе тирә-йүнде, шул исәптән Кир Икенсе варистары иранлыларзы, Мысырзы, йәнә Урта Азия төркизәрән буй ондороп та қуйзылар. Хәзер улар донъя хакимлығына ынтыла, Көнсығыш Айропанан уң, ана, Урал, Изел тарафтарына йүнәлә...

...Уйланып барып, Артыр бей күпме вакыт үтеуен дә измәй қалған. Уның юлдаштары ла, ана, ат өстөндә йоком орап қилгәндән уң тамам уянып, төндөрөндә яңынан еңеллек әм көс тойоп, тирә-яқты қызык ынып күзәтә қиләләр. Ә қилгән юл ик ез-сик ез тигез дала ти әң дә, ис тә бер төрлө генә түгел. Болғар илселәре, йәнә Төрк Тәкин, юл күр әтеүсе Фалис заде, Артыр бейгә, әлбиттә, таныш йәйрәп ятқан ошо дала күренештәре. Тик бығаса әсе сүллекте, ком таузарын, тау-таш, тақырзарзы ғына белгән ғәрәптәр өсөн бындағы тәбиғәт — үзе бер мөгжизә, үзе бер сихырлы донъя.

Күз күреме тирә-йүндә, иран баласылай йәшелләненеп, қабарып, йәшәрәп ятқан ерзә ат тояктары тауышы ла күмеләп, үнеп қала. Зәңгәр күктән ибелгән қояш нурзары ла бында тын юлдарын қиптереп, қыуырып бармай, кире еңсә, қинәйтә, сафландыра, талғын ғына дала еле әллә ниндәй хуш естәр қилтерә...

Далаға сыйқаны бирле Әхмәт ибн Фазланды йәнә гәжәпләндерәп қилгәнә — тип-тигез дала урта бында ара-тирә осраған йәлпәк убалар әм улар өстөндәге эре-эре ниндәйзер таштар. Баштарак әллә ни игтибар итмәгәйне уларға Фазлан улы, "ерәйеп торған зур таштар бында қайзан қилер икән?" — тип кенә уйлап қуйғайны. Тик барған айын таштар йышырақ осрай, қаруан атлаған юлға яқынырақтары ап-асық күренә башлағас, уларзың ябай ғына таш түгеллеге лә асықланды: ниндәйзер ындар, кеше қулы ырлап эшләгән таш ындар, балбалдар... Қай ыларында улар күп, урталағы бейек яңғыз тораташты түнәрәк я ап тезелгәндәр, әйте-р ең, ғәилә башлығы яқындары менән әңгәмә қороп ултыра. Қай ыларында таш балбалдар берәм-әрәм генә, хатта яңғыз ғына ерәйеп торғандары ла бар. Күпмелер барзыңмы — уба, уны тирәләп йәнә таш ындар... Ана, тағы бере е күренде алда. Уны ы қаруан юлына яқын ғына, уба өстөндә ап-асық төсмөрләнә. Ярай ы ук бейек, таш ын...

— Нимә ул? — тип ораны ибн Фазлан йәнәшә ендә үз ез қилгән Төрк Тәкиндән. — Артта ла улар байтак қына булғайны.

— Был тарафтарза күп меңләгән бындай ындар, барса дала буйлап ибелгән, — тип яуапланы Төрк Тәкин, әллә ни исе китмәгәндәй. — Төркизәрзең ата-баба йола ы...

— Ә ниңә қай ыларында зұры янында бәләкәй ындар за бар, ә быны ы яңғыз ғына?

Төрк Тәкин быны белмәй инеме, нисек унайлырак яуап биреү хакында уйландымы — бер мәлгә тынып қалды.

– Былар – кәбер убалары, ә улар өстөндөгә таш ындар, аңлаган кешегә, гүр эйә е хақында бик күп мәлүмәт бирә ала, – тине әңгәмә менән кызык ынып, ни аралалыр улар янына килеп еткән Артыр бей. – Затлы ак өйәкме унда ерләнгән, батыр яугирмы, әллә ябай кешеме ... Ниндәйзәр боронго изге гибәзәтхана йә берәй шанлы скиф батша ы кәшәнә е булып сыгыуы ла бар ... Ә бындай таш ындар, – Артыр бей әлегә убаға ымланы, – гәзәттә, хан йә гәскәр башлыктары хөрмәтенә куйыла.

– Кай ы бер төркизәрзә улар еңгән йә үлтерелгән батырзәр анынса була. Былар теге донъяла ошо атаклы шәхесте аклап, курсалап тороусылар тип исәпләнә.

– Кызык икән, тере сактағы дошмандары аkläймы уны теге донъяла?

– Ә якындары уның үзә янында: яуга йөрөр аты, колдары, кай ы сакта хатта катыны ла бергә ерләнә. Дәрәжә енә карап, хужа ы менән бергә уның тиствәлгән, хатта йөзләгән аттары ла ерләнгән, мәрхүм янына, яугирлык рухы комарткы ы буларак, тере сактағы хәрби коралдары ла алынған. Шунда ук уға азык-түлек, зиннәтле хазиначарын да куйғандар. Ундай әйкәл-комарткыларзың иң күренеклеләре, могайын, Үзәк Азияла Көнсыгыш Төрки Кағанатын төзөүсә Көлтәгин, Билге каған, Төнийәкүк шәрәфтәренә куйылғаны булып. Колтәгин менән Билге каған әйкәлдәре Орхон йылга ы кушылдыгы Кокшин-Орхон ярында, күркәм ы затланған таузар уратма ындагы дала үзәгендә урынлашқан. Бөйөк төрки сардары Көлтәгин шәрәфенә королғанын мин фәкирегезгә лә күрергә насип булды. Яндырылған әм яндырылмаған кирбестәрзән, мәрмәр таштарзән торған катмарлы королма-гибәзәтхана, корбан килтереу урыны, мәрмәр таштар, кеше ындары... Гәжәп дәү мәрмәр ташбака өстөндә такталай шымартылған бейек дүрткел таш бағана, уны тирәләп бик күп башка бөләкәйерәк таш ын – балбалдар тезелгән. Ә бағана йөзөнә төрки кағанаттарының ка арман тарихы сокоп уйылған...

Ләкин Төрки Кағанаты хақында Фазлан улы хәбәрзәр түгел инеме, әллә "бөйөк төрки сардары", "ка арман тарих" тигән үззәр окшаманы, Артыр бейзы тыңлап та бөтмәй, тағы Төрк Тәкингә боролдо, нинәлер кузгый төшөп, орай куйзы:

– Төркизәр ошо таш бүкәнгә табынамы?

– Юк, төркизәр бер Тәңрегә, Күк Тәңре енә генә табына, – Был юлы Төрк Тәкин тауышы ышаныслы яңгыраны. – Ә балбалдарзың мәгәнә е төрлө. Ундай ындарзы ла таштан ғына түгел, төрлө киәфәттә әм зурлыкта ағастан да, хайуан тире енән, кайын тузынан, кейеззән дә я ағандар. Тәгәйенләнештәре лә бер төрлө генә түгел. Берәй енең бик якыны – улы, катыны, ата ы... үлеп кит ә, уға окшатып зурмы, кескәйме ын-киәфәт эшләгәндәр зә шуны берәй изге урынға куйғандар йә үззәрендә аkläғандар. Мәрхүмдәрзән иствәлегә булып аналған улар...

Төрк Тәкиндең кәйефе кырылғандай теләр-теләмәс яуаптары ағайттымы, Фазлан улы башкаса төпсөнмәнә. Тораташ ерәйгән әлегә уба тапкырына килеп еткәйнеләр инде.

– Якынырак барып карарға ярайзыр бит? – тине, тыныслана төшкәс, ибн Фазлан.

– Хуп, мәйелен...

Улар, өс-дүрт ыбайлы, башкаларзән айырылып, тигез ергә өйөлгән түбә эргә енә килеп егтеләр.

– Аттарзән төшөргә кәрәк булып, – тине Төрк Тәкин йәнә. – Был изге таш...

Ибн Фазлан атынан төшөп, әлегә ынды әйләнәп, ентекләберәк карап сықты. Ике аршындан артыгырак булып, кеше киәфәтенә окшатып эшләнгән таш ын. Йөзә менән көнсыгышка каратып куйылған. Кендеге тапкырында каушырылған кулдарында йәлпәк ауыт.

– Якын килгәс, былай ғына китергә ярамай, – тине тағы Төрк Тәкин. – әр кем

кулынан килгәнсә корбан килтерергә тейеш. Көтөүсә үт ә, берәй арығын, ыбайлы яугир юлык а, берәй коралын, ис юғы бер уғын калдырып китеүе фарыз. Былар мәрхүмгә теге донъяла ла, ерзәге ымак, мохтажлык күрмәй, иркен йөшәргә мөмкинселек бирә. — Шунан Төрк Тәкин башкаларға қарап алды ла, “Минен кеүек эшләгез!” тигәндәй, әлегә таш ын алдында тезләнде. Унан қайзандыр төпкө кеңә енән көмөш акса килтереп сығарзы ла, ихтирамлы эйелеп, балбал қулындағы әлегә ауытка килтереп алды. Башкалар за шуны қабатланы. Күпмелер икеләнеп торған Фазлан улы Әхмәт тә, тезләнеп тормайса ғына, корбан ауытына үз өлөшөн индерзе. “Табыныу түгел бит был, — тип йыуатты ул үз-үзен. — Башкаларзың йола ын хөрмәт итеү генә”.

Ә Артыр бейгә билдә ез яугирзарға қуйылған был тораташ икенсе бер комарткыны — Кокшин-Орхон йылға ы ярындағы бөйөк сардар Көлтәгин әйкәлен хәтерләттә. Зурлығы әм мө абәтлегә яғынан был комарткыларзы сағыштырып булма а ла, асылдары уларзың бер булыр. Ситтән бик үк күренеп бармаған икән, был тораташ уратма ында ла, ана, эреле-ваклы төрлө киәфәтлә тистәләгән таштар ята. Тимәк, был да үз кимәлендә ка арман яугир, ырыу башлығы йә сардар булған. уғыштарзағы гәйрәте, шәхси қыйыулығы менән шәрәт қазанған Көлтәгин дә аға ы Билгә қаған заманында гәскәр башлығы булып йөрөй, үз илендә генә түгел, барса көнсығыш халықтарында тәүгә мәш үр төрки ка арманы булып таныла. Шуға уның әйкәлен уратып тезелгән “аксы” балбалдар за яузарза ул үлтергән дошмандар анынса — 169 таш. Әммә иң мө име был түгел. Боронгоно өйрәнәүселәр әйтеүенсә, шымартылған был әйкәл-таштар битендәгә язмаларза Төрки қағанаттарының барса тарихы, Бумын, Билгә қаған, Төңйөкүк, Көлтәгин кеүек ошо қағанаттарзы ойшоңороусы бөйөк шәхестәрзең физакәр ка арманлыктары тасуирланған, тизәр. Төркизәрзең иң боронго дәүләттәренен бере е, төрлө ырыу-кәбиләләрзең хәрби-сәйәси берләшмә е Қағанат рәүешендә VI быуат урталарында ук барлыкка килә. Үззәрә әйтмешләй, улар бында “юғарыла зәңгәр күк, ә түбәндә көрән-қуңыр ер яралыу менән үк йәшәй башлаган”.

Төркизәрзе тәүләп қағанатка ойшоңороусы — Бумын қаған, ә уның эшен артабан дауам итеүсә — Истәми қаған. “Күк төркизәрә” тип йөрөтөлгән был халықты Бумын менән Истәми қағандар дүрт яклап қамап алған дошмандарға қаршы яуға алып китәләр, уларзы тез сүктерәләр. Көнсығышта — Кандыркән, Оло Хинган таузарына, көнбайышта Фиссар тау ырттары эсендәгә Бузғала тигән тарлауыктағы Тимер қапкаға барып етәләр әм был ерзәрзе лә Төрки Қағанаты биләмәләре итәләр. Бейзәр, кеүөтлә гәскәр, бар халық қағандарға тоғро була, ата-баба үзен тота, илен нығыта, төрки дәрәжә ен юғары күтәрә. Бумын қағандың эне е, тарихтарға инеп қалған Көлтәгин ун алты йәшендә талантлы гәскәр башлығы булып танылған, уғыштарза енеләү белмәгән. Төрки Қағанаты ана шул аркала мәш үр империяға әүерелә, Қытай, Иран, Византия кеүек мәш үр илдәр менән хәрби-сәйәси бәйләнешкә инә.

Көлтәгин шәрәфенә қуйылған ында уйылған сыбар язманы ул үзе лә күрзе. Язмалар төркизәр ара ындағы үз-ара ызғыштарзы бөтөрөргә, ата-баба рухына тоғро қалырға, төрки дәүләтен нығытырға сақыра. Ундай әйкәлдәр әм азыузар Көнбайыш Төрки Қағанаты биләмәләрендә лә бихисап. Был гәжәп тә түгел, әлә күптәнме ни Көнсығыш әм Көнбайыш Төрки Қағанаттары бер үк язмалы бер дәүләт, бер халық булған бит. Ундай әйкәлдәр илселек килгән юлда ғына ла әзме ораны. Юкка ғына башкорт ырыузарынан түңгөүерзәр — “Төңгә аксылар” — үззәренен башланғыстарын ошо мәш үр Көлтәгингә, ә табындар хатта унан да әлегерәк, алтынсы йөзйыллыкта ук тәүгә Төрки Қағанатын төзөүсә Төмәнгә (Бу-

мынға) илтөп төрәй? Бына әле үззәре эргә ендә басып торған тораташ йөзә лә юйыла төшкән ниндәйзәр ырлы языузар менән сыбарланған. Ундай тораташтарға тарих та, бағышлау әм бәхилләшеүзәр зә, кары үз әм шигри әсәрзәр зә уйыла. Тик уларзы йыйыусы әм өйрәнеүсе, тарих итеп языусы шәхестәр генә юк. Ә дәүерзәр уларзы кызғанмай, әкрәнләп юкка сығара бара. Ана, үззәрен "Күк төркизәр" тип йөрөткән кағанат халыктары ла Көлтәгин шәрәфенә куйылған әйкәл әм ындарзы ла башта, күрә ең, күк төсөндөгә сая зәңгәр төскә, ә тыш яктағы ыр-бизәктәрен кызылга буяғандар. Артыр бей күргәндә лә язмалы тораташтарзың ян-яктары ап-асык зәңгәр төстә ине. Ә башка ындарза буяузар төсмөрләнмәнә. Булмағандармы, әллә далалағы ел-дауыл, кар бурандары, койма ямғырзар йыуып киткәнме? Аяуыз дала қояшы был мөңгелек таштарзы лә сәрпәкләгәнме? Артыр бей күрәп йөрөнә: күп кенә ошондай тарихи комарткылар емерелеп, таштары ярылып ята, языузары төс өзләнә. Касандыр төркизәр зә ошо ындарзы изгеләштереп, хәзәр мосолмандар Мәккәгә йөрөгән кеүек, мөңгә таштарға килеп баш эйгәндәр, якты язмыш орап доға қылғандар, тизәр. Артыр бей барған сакта әйкәлдәр янында ундай күмәк халықты күрмәнә. Әммә зур майзанды биләп торған королмаларзың төрлө тарафтарында доға қылыпмы, ял итепме, үз уйзарына бирелепме ултырған берәм-әрәм мосафирзарзы шәйләргә була ине әле. Борсоғаны шул: халыктар аман уғышыузан бушамай, бере е корғанды икенсе е емерә. Былай бар а, төркизәргә бөйөк тарих биргән был таш ындар за, уларзағы язмалар за әлегә уналып барған буяузар язмышын кабатламас тимә. Ата-баба рухын онотқан, үзенең тамырын юғалтқан халықтың киләсәгә булырмы?...

Хан фарманын алыу менән Байгөбәк батыр кисекмәстән юлға сықты. Яугирзары күп түгел уның — урыс барымтасыларын азға батырып қыуып сығарған әлегә ыналған гәскәри төркөм. Был юлы улар, уғыш хәүәфе сыға қал а, үззәренән бигерәк урындағы ырыу халқына ярзам итергә, хан даирә е менән үз-ара бәйләнәш булдырырға бара. Башқорттарзың бындай бәйләнәштәрә ил эсендә генә түгел, Тәңрегә шөкөр, донъяның әр тарафтарында тиерлек: Хәрәзм, Дәрбент, Мысыр, Фарсы, Гәрәп илдәрәндә лә бар.

Башқорт иле Урта Азиянан Болғар, унан Скандинав илдәрәнә үткән йәнле сауза каруандары юлында ята. Урал әм Шәрәк илдәрә, бигерәк тә Хәрәзм менән тығыз бәйләнәштәр бик тә боронго замандарза барлықка қилгән. Ағизел, Каризел, Сулман-Изел даръялары, ә унан Зур Изел аша Уралдан тимер, бакыр мәгдәндәрә, киммәтлә йәнлек тиреләрә, күн әйберзәрә сығарылған. Ә кирәгә Иран, Византия, Румдан ауыт-аба, алтын-көмөш бизәү әйберзәрә, башка киммәттәр қилгән. Урал тарафын Рум диңгезә*, Ку стан*, Урта Азия менән тоташтырған коро ер юлы ла бар. Шуға ла Көнъяк Урал кәүемдәрә менән Шәрәк илдәрә ара ында көнкүреш, хужалык әйберзәрә генә түгел, рухи киммәттәр зә ике арала йөрөп ята. Шулай була а, боронго Иранда яңы эраға қилем ук барлықка қилгән Заратуштра диненән изге қитабы Апастак тәғлимәтән қай ы бер башқорт кәбиләләрәнән дә үз итеүен нисек аңлата ың? Хәйер, ундай үз-ара уртақлықтар өсөн ис тә сиктәр зә, каршылықтар за юк: Урал менән Шәрәк илдәрә ара ындағы ик ез-сик ез қиңлектәрзә телдәрә лә, мәзәниәттәрә лә кәрзәш кәүемдәр көн итә. Ә башқорт боронборондан үзенең токомон, яқын әм алыс кәрзәштәрән ололоқларға гәзәтләнгән, уларға тоғро қалған, берзәмлектә данлап қобайырзар ижад иткән... Бындай тоғроқка башка кәүемдәр зә битараф түгел.

Байгөбәк батыр аман да кисәгә йыйын хакында уйланып бара: хан үзән ысын ирзәрсә тотто: Ақташ ханды ла бик урынлы искә төшөрзә, ошонан уң йыйында-

ғылардың күнелдәре бермә-бер күтәрелеп китте. Әйе, Байғөбәк батырдың да ишеткәне бар Акташ хандың Искәндәр-Александр атлы мәш үр сардарзы мәсхәрәле кыуып ебәрәүе хакындағы риүәйтте.

Бик затлы була Искәндәр. Зур булмаған ғәскәрә менән Румдан күтәрелеп, башта күршеләрен — Фарсыны яулай, унан Гималай ырттары аша үтеп индостанды, артабан Кара тәнле халықтар йәшөгән илдәрзе, йәнә Кытайзы, Уйғырзы, Хөрәсәнде, Мысырзы, Төркөстанды, Кустанды, Сәмәркәндте, тағы әллә күпме илдәрзе баһып ала.

Әлеге Акташ ханға бәйле вакиғалар за бик боронғо дәүерзәрзә, менәр йылдар әүәл булған бит инде. Искәндәр-Александр, имештер, көнбайыш әм көнсығыштағы ярты донъяны яулап алғас, ком оз карашын ик ез-сик ез төрки далаларына йүнәлтә. Шунда был донъяның төньяғындарак, Ак ыу — Ағизел йылға ы буйында бер кемгә лә баш бирмәс зур ил әм уның башлығы Акташ хан тура ында ишетә. Әлбиттә, шә рәте менән бығаса бөйөк илдәрзе үз ез тезләндәрә килгән мәш үр сардар юғары мәзәниәттән ситтә ятқан кырағай төпкөлдә үзе ымак енелмәс тағы берәүзән булыуы хакында иштергә лә теләмәй. Кәм енеп, ул ерзәргә үзе барып тормай, сапкын ебәрә: “Акташ хан миңә килеп баш ал ын йә кисекмәстән тәхетенән баш тарт ын. Шулай булма а, озакламай ғәскәр менән үзем барып етәм. Ул сакта — яза ы каты булыр”.

Әлбиттә, бындай дорфалыққа Акташ хандың да нык асыуы килә. Ләкин быны иззәрмәй, илселәрзе якшы каршы ала. Ә былларының Акташ хан иленең хозурлығына истәрә китә: ғәжәйеп йәшел сәхрә урта ындағы йәлпәк тау башында алыстарзан ук күренеп торған гүзәл хан арайы. Уның тирә-яғы — офоктарға олғашқан ик ез-сик ез иркенлек... Йәйрәп ятқан куйы урмандар, арырак сәскәлә болондар, туғай кинлектәрә... Көмөштәй ялтырап ятқан тулы, саф ыулы йылға, күлдәрә... Ә улар ауа ы ун? Унан сәскәлә болон есе лә, ылыслы ағастар, бал төме лә, тау йылғаларының дәртләндәргес алкынса сафлығы ла тойолғандай... Күнелдәрзе елкендерлек сафлык, затлы шараптарың ары тор он...

Ә Акташ хан, Искәндәр талап иткәнсә, уның каршы ына баш алып барасағын әйтеп илселәрзе озата ла, үзе хәйлә қора. Төрлө тарафтарза ханлык әм бейлек қылған қырк улына, ун ике кейәүенә Искәндәр афәте янауын әйтеп сапкын ебәрә. Улары шунда ук, ике йөз тук ан мең ғәскәр әйәртеп, йә әтләп Акташ хан кашына килеп тә етә. Уғаса Акташ хан үзе лә ете йөз мең ғәскәр йыйған була. Улдары әм кейәүзәрә килеп етеү менән, Акташ хан үзе көтөү-көтөү мал, затлы бүләктәр тейәлгән зур қаруан әйәртеп, оло тантана қороп, Искәндәр каршы ына китә. Шуның менән уға үз ез буй оноуын белдәрә.

Сардар Искәндәр — Александрға Акташ хандың шулай үзен бөйөктәргә генә хас баһалқы, тыйнақ тотоуы оқшай төшә. Зур ми ырбанлык анап, уға үз илендә батшалық итеүгә ризалық бирә.

Ошонан уң, тағы ла кеселекләрәк қыланып, Акташ хан Искәндәр сардарзы, күреп китер ең тип, үзенең Ак ыу* ярындағы арайына қунаққа сақыра. Илселәрә қайтып, ул тарафтарзың гүзәллегә хакында өйләп өлгөргән, күрә ен, — Искәндәр сақырыузы ихлас қабул итә.

“Кеше қунаққа әллә ни зур ғәскәр әйәртеп йөрәмәс”, — тип уйлағайны Акташ хан башта, хәйлә енең сере лә шунда ине. Ләкин Ағизел буйына Искәндәр-Александр көтмәгәндә йөз егерме мең яугир озатыуында килеп төшә. Қаушабырақ қал а ла, Акташ хан Ағизел аша сығып, ярандары менән Искәндәрзе үзе каршы-

*Қара диңгез.

*Кавказ.

лай, оло хөрмәт күр этә, ат уйнатыр ергә шө рәтле кунактар шөрәфенә мискә-мискә затлы шараптар килтертә. Оло, бай мәжлес короп ебәрә. Шул ук вакытта кейәүзәрән әм улдарын ете йөз мең гәскәрзәре менән тирә-як урман, тау аралары, сокорло үзәндәргә йөшерә, мәжлес кызып киткәс кенә, капыл өжүмгә күсеп, Искәндәр гәскәрен кырып алырга куша.

Ләкин ярты донъяны яулап, хәйлә-этлектә шулай ук зур тәҗрибә туплаган Искәндәр сардар за бик изгер, ак эш итә. Гәскәренә күбе ен ул да иззермәй генә төрлө тарафка акка куйган, кай ыларын Акташ ханга белгертмәгән дә, шымсыларына уяу торорга әмер биргән икән. Ана шуға ла мәжлес кызып кына киткән бер мәлдә төрлө яктагы урман ауыззарынан Акташ хан яугирзәры пәйзә була башлагас, хәлдә аңлап, шунда ук Искәндәр гәскәре лә өжүмгә күсә... Ошололай башланып киткән кан койош Ағизел буйында өс көн, өс төн өзлөк өз дауам итә: әле искәндәризәр кысырыклай башкорттарзы, унан Акташ хан яугирзәры өстөнлөк ала. Был уғышта ирзәр генә түгел, Акташ хандың катындары ла, өлкән улдары менән йәнәш ун бер йөшлек малайы ла ук- азак менән кыйыу эш итә. Искәндәрзәрең тән аксы ы Акташ ханды яруынан яралағас, хандың йөш катыны озон күлдәге эсенә йөшерелгән кылысын урып ала ла дошманы өстөнә карсығалай ташлана...

Аю ыз була уғыш, күз күрер киңлектәрзә ер өстә менләгән мәйет менән каплана, гәзиз илдәрен баскынсыларзан аклап, дошман менән аралаш асыл башкорт ир-егеттәре лә кат-кат булып түшәлә.

Таң ары ынан кара төнгәсә туктау ыз айкашыузан ике як та үлемесле арий, “яралан ам, исма ам, әз генә ерзә ятып ял итермен” тигәндәй, яугирзәр ук, өңгөләрзән дә акланмай башлай. Әммә тиң ез алыш туктамай, ике гәскәр, әле бер-бере енә кушылып, әле кан коҗоп, яңынан кушылыр өсөн айырылып китеп, дүртенсе көнөн дә яу яланын ташламай. Тик баскынсылар бына-бына енелә, касып китә тигәндә генә, искәндәризәргә ярзамға йәнә алтмыш меңлек гәскәр килеп етә. Акташ хан яугирзәры калын урман эстәренә, тау араларына сигенергә мәжбүр була. Бына шулай башлана башкорттарзың бөйөк сардар Александр Македонский, ә шәрәксә әйткәндә, Искәндәр менән тәүге танышыузары. Әммә Акташ хан был озракта сигенергә мәжбүр бул а ла, Искәндәр менән алышыузан туктамай. Бер үзенәң көсө етмәгән белгән сактарында Саксин, Хәрәзм, Көнсыгыш халыктары, хан кағандарынан ярзам алып, гәскәрен тулыландырып, искәндәризәргә өзлөк өз өжүм итеп торган. Искәндәргә Акташ хан ымак бер кем бер қасан ундай яуыз каршылык күр өткәнә булмаган. Шуға, имеш, азак Искәндәрзән дә түземлеге бөткән: “Илдәре гүзәл, тик халыктары уҗал, тыныс йөшөргә барыбер ирек бирмәҗ улар, иҗән сакта китеп котолайык”, – тип Ағизел буйы ерзәренән ваз кисеп, гәскәрзәрен кире алып киткән. Шул тиклем йөндәренә тейземе икән был халыктар – киткән сакта Искәндәр үзе артынан быларзы бикләп, таш койма, әзәм үтә алмаслык бейек диуарзәр койоп калдырган, тип тә өйләйзәр...

Бөйөк булган Акташ хан. Ағизелдең уң яғындагы Акташ исемле бейек тау башында урынлашқан унын баш қала ы. Зур қала, гүзәл қала була ул, хан арайы ла шунда күктәргә ашып, горур ерәйеп торган. Ошонан тороп Акташ хандары озақ дәүерзәр мәшрик тарафына, хатта Кытай, индостан, Ку стан яктарына хөкөм йөрөткән... уңырак Акташ тарафтарында көслә Табын дәүләте барлыкка килгән. Унан шул ук табындар тағы ла уңырак кайзандыр килгән болғар кәбиләләренә әле Ғәрәп илселеге йүнәлгән үз исемдәрендәге яңы Болғар дәүләтен төзөргә ярзам иткән.

*Ағизел.

...Уйзарынан арынып, Байгөбөк батыр алға күз атты: аман да ик ез-сик ез кылганлы дала. Был уны борсомай, даланы якшы белә ул, тәғәйенләнгән ергә барып етергә лә күп калманы хәзер.

...Хан сардары килеп етеп, урындағы ырыу башлыктары менән кәнәшләшеп тә алды. Эйе, “Илселек” тип аталған был оло яу ил аша үтер өсөн рөхсәт тә орап тормай, йылдам хәрәкәт итә. Үззәрен әләк дорфа тоталар, күрә ең, арттарында торған ярты донъяны тиерлек тез сүктергән дә шәтле Ғәрәп хәлифәте кәсөн тоялар, шуға аркаланалар. Тирә-яктағы халык, кораллы ғәскәр озатыуындағы күбе е дөйөгә атланған сәйер кейемле, өндәшмәс был каруанды әлегә қысылмайса ғына, хәуефләнәп озата. Әммә бындағы ырыу башлыктары илселек хақында хәбәрзар булыу сара ын күреп тә өлгөргән: тирә-якка ағауылдар, күзәтселәр куйған. Хәзер уларзан каруандың қайза булыуы, низәр қылыуы хақында мәғлүмәт килеп тора. Ошоларзы ишеткәндән уң Байгөбөк тыныслана төштө, бер төркөм ғәскәрзәре менән алдан ук илселек үтергә тейеш урындағы ағаслыкка инәп йәшеренде.

...Төрки далаларына тәрәнерәк үтеп ингән айын ғәрәп сәйәхәтселәре лә ағырак эш итә башланы. Әлбиттә, был тарафтар әлегә үззәре хәуефләнгән башкорт биләмәләре түгел. Илселек килеп еткән Мөхәджир таузарының кәнъяк итәгенән ағып сыккан Яғанды йылға ы ярзарында уғыз кәбиләләре көн итә. Бынан ике тистә йыл сама ы ғына әүәл башкорттар, бәшнәктәр менән берләшеп, Хазар дингезе ярзари буйында уғыз, карлук, кимак кәүемдәре менән қаты уғыша. Тик ул бер қалыптан уғылған төркизәрзе нисек аңлап бөтә ең: бөгөн уғыша, иртәгә килешә, тигәндәй, бөгөн генә ғәрәптәр барыр тарафтарза ниндәйзәр хәрби төркөмдәр йөрөүен хәбәр иттеләр, төркизәрзең ұсалдарынан башкорттар булмағайы. Шуға ла ғәрәптәр был төркөмдәр қапыл килеп сығып, өжүм итмә ендәр өсөн, шунда ук ақлык сараларын да күрә башланы. Иң хәуефле е – илселек йылға қискән мәл. Тирә-яктағы тарафтарза әр қыуакты үз тирмә е ымак якшы белгән был йылғыр ыбайлыларға хәлдән тайып йылғанан сыккан ғәскәрзәрзе лә, илселек ағзаларын да аяу ыз қырып алыу бер ни тормаясақ. Башкорт қапқанына аңғарамастан килеп әләкмәс өсөн, ғәрәптәр алдарынан кәслә хәрби төркөм йөрөтәр булып китте. Улары, алға үтеп, барыр юлды тикшерәләр, нимә барын төп кәстәргә хәбәр итеп торалар. Йылға йә башқа берәй тәбиғи тотқарлықты үткәнсе каруанды әр яқлап күзәтеп, курсаларға әзер торалар.

Байгөбөк егеттәре кәтөп, күзәтеп ятқан хәрби төркөм дә ғәрәптәрзең әлеге алсабар яугирзары ине. Ләкин қасып ятқан ерендә үзенде алдан иззәрмәс өсөн быларын тотқарлак ыз үткәреп ебәрергә кәрәк. Төп кәстәрен кәтөргә, унан күз күрер.

Башкорттарзың иземләүе дөрөс булып сықты. Ысынлап та, озақламай кәнсығыш тарафында ауала, дала қаплап, ақ ыл болот күтәрелгәндәй тойолдо. Зур каруан қилә былай булғас. Ул да булмай, ошо болот өсенән тағы бер төркөм кораллы ыбайлылар килеп сықты. Алдағы ыбайлының әйәренә ғәрәп хәрәфтәре менән низер язылған тар ғына йәшел әләм беркетелгән. Улар артынан үркәстәренә қабарыңқы итеп йөк тейәлгән, қойрокка қойрок килеп атлаған дөйәләр каруаны күренде. Қай ыларының өстөндә сатырға оқшаған, төслә ебәк менән қапланған ниндәйзәр қоролмалар қуйылған. Күрә ең, тирә-якты күзәтеп барыр өсөн был қоролмаларзың дүрт тарафынан тар ғына уйымдар уйылған. Урталағы сатыр-қоролмаға йәнә ақ әләм эленгән. Быны ы әйбәт, был – қилешәү билдә е, тимәк, у-

ғыш теләмәйзәр. Ысынлап та, каруандын был өлөшө бер кайза ашыкмағандай тыныс бара. Ана, урталағы бер сатыр-япма асык, уның эсендә ултырған кешеләре лә күренеп тора. Уларының кейемдәре лә башкорттар күрәп өйрәнгәнсә түгел, карамакка сәйер генә икән дә ба а, сағыу сыбар кейемдәләр. Бары ында ла төрлө төстәге буйлы озон халат, баштарындағы төрбәләре (уларзың кай ылары кара төстә), ярай ы ук йылы булуға карамастан, йөззәрен қолактары менән куша уратып бәйләнгән. Бында ком бурандары юк та а, шул көйө нисек тын алмак кәрәк? Башкорттарзың да күбе е баштарына ыуык сакта биттәрен дә капларлык көләпәрә кейеп алған. Ләкин йылы сакта қолактарын артка бәйләп куйып, йөззә дала еленә шар асырға була. Ә күптәрендә осло түбәле кырма бүрек. Хәйер, гәрәптәр ара ында ла баштарына ак төрбә, сәллә урагандары бар икән...

Бер нисә сакрымға узылған каруанды алдан, ике яктан әм арттан гәрәптәрҙән кораллы сиреүзәре курсалап бара. Затлы кейемдәренә, үз-үззәрен тоташтарына, хатта ат, дөйө өстөнә алынған япмаларына, сатыр йы аздарына карағанда, каруандын был өлөшөндә илселектең ак өйәктәре әм уларзы хезмәтләндерәүселәр урынлашкан булырға тейеш.

Күзәтеп ятыусылар өсөн кызык та был күренеш. Бигерәк тә бына дөйө сафта-ры. Төрки дала ы өсөн тан ығырак сүл хужа ы улар. Озон муйындарын алға оноп, арттағы ы алдағы ының койроғона йәбешкән ымак эзмә-эз тоташ сылбыр я ап баралар. Ашыкмайзар, етди хайуанға окшағандар, ырттарында — йә зур төргәкле йөк, йә — әзәм бала ы. Хайуандар уларға игтибар за итмәстән, әүетмсә әлмәк кенә атлай бирә. Ситтән күзәткәндәргә гәжәп тасури күренеш. Гәрәп ярымутрауындағы халыктар, йәнә ком сүллектәрендә ултырған илдәр нәк ошо дөйө тигән хайуан арка ында ғына тере қалғандар, тигән фекер йөрөй шәрәктә. Сөнки дөйө — бик тә сызам хайуан, ашамай-эсмәй ком сүллегенән азналар буйы туктау ыз бара ала. Кире енсә, талсыккан, ыу ызлыктан сарсап йығылған юлсыларзы өтө менән ыу ындарын қандырған, ите менән аслыктан котқарған, үркәс майы хәл еззәргә көс биргән.

Ә бына аттары!.. Араларында, бигерәк тә затлы кейемләрендә, озон сираклы, баштарын юғары тотқан бик тә омғолдары бар. Кәүзәләрен енел уйнатып, бейеп кенә баралар. “Гәрәп аты” тигәндөрелер былары. Әммә күпселеге — кәүзәгә кесерәк, йөнтәс төрки аттары. Уларын, күрә ен, гәрәптәр далаға сыккас йүнәткән. Былары гәрәптәрзәке ымак дорфа уйнақлап бармай, тәртип ақлай, сафтарын бозмай, күренеп тора — хәрби өнәргә өйрәтелгәндәр...

Койорого офокка барып терәлгән, әкиәттәге ажда а-йыланға окшаш шыушқан был хәрәкәттә ярандары менән Байғөбәк сардар бик озақ күзәтеп торзо.

Каруандың сыбар сатырзарында ултырған затлылары үтеп киткәс, тузан эсенән тағы бер ағымдың башы күренде. Быны ында кешеләр аз, ат, дөйө өстөндә төргәк-төргәк йөктәр, араларында низер тейәлгән ике тәгәрмәсле тау арбалары ла бар. Уларында, күрә ен, азык-түлек, хужалык кәрәк-ярактары... Илселектең хужалык бүлегелер был, моғайын. Шулайзыр, ана, улар артынан әллә күпме арык, ыйыр қыуып килеүзәре күренде. Башкаса буш далала был тиклем халыкка нисек азык тапмак кәрәк?

...Менәрләгән ат, дөйө, кеше, тәгәрмәс астында қалған, яңы баш төрткән йәшеллек — қаты дала сизәме лә сызамай, тапалып ыуала, тузанға әүерелә, тоташ диуар булып күккә күтәрелә. Каруан күтәргән тузан болото башкорттар йәшеренгән ағаслык ара ына ла үтеп инә, саф дала ауа ына өйрәнгән тын юлдарын әсетеп ызалай. Әргәндән генә максаттары билдә ез ят гәскәрзәң хужаларса ил тапап, тузан осороп барыуы асыуға тейә, изелер- изелмәс шом да ала.

Шулай за Байғөбәк батыр был юлы үззәрен иззәрмәскә булды. Каруандың үтеп

бөтөүөн дә көтмәстән, арттарак ышыкка куйылган аттарына йә әт кенә атланып, килгән яктарына сабып сыгып та киттеләр...

Ошонан уң Байгөбәк егеттәре был “сакырылмаган кунактар”зы күззән ыс-кындырманы. Күзәтеүселәре, төрлө тарафка махсус куйылган яугирзары каруан-дың әр азымын хәбәр итеп торзо. Илселекте иззәрмәй генә күзәтә барып, кәрәк сакта ябай үткенсе йә унарсы рәүешендә “осраклы ғына” каруансыларға тап бу-лалар. “Сер итеп” уларзың хәүефле юлдан барыуын әйтәләр әм үззәре теләгән “унайлы ы”на бороп ебәрәләр.

...Бына әле лә сапкын килеп еткән: каруан Яғанды йылға ына якынлаша, кисеү эзләйзәр икән. Тау йылға ы көслә аға, тәрән дә, киң дә. Каяларзан агып төшкән был даръя йәйге селләләрзә лә теш камаштырырлык ыуык. Ә хәзәрге иртә язза ул тәрән кар базы төбөнә тин. Әсегә өйрәнгән көньяк кешеләренә енел булмақ йыл-ғаны кисеү. Байгөбәк батыр егеттәре менән, иртә таңда ук саптырып килеп, йыл-ғаның гәрәптәргә каршы яктағы ярына туктаны, яр буйы урмандарына ыйынды. Был тараф, – әлбиттә, уғыззар биләмә е. Әммә башкорттар за күптән үз иткән ошо ерзәрзе, килешеп йәшәйзәр, йәйләүзәре лә бар.

Алғарак үтеп, Байгөбәк батыр каршы якка күз алды. Язгы ташкын әлегә кай-тып та бөтмәгән, йылға болғана-болғана, күбекләнеп аға. Йылғаның был тәңгәле тәрән, төбө сокор-сакырлы, гәрәптәр уны нисек аша сығырға уйлайзәр икән? Хәйер, быны ы башкорттар өсөн бик тә кулай, ят гәскәр менән алышырға телә әң, ошонан да унайлы урынды табыу кыйын булыр. Илбасар гәрәптәргә карата Башкорт хан, Башкорт иле куйған бурысты нәк ошонда хәл итергә кәрәк. Байгөбәктең аз анлы егеттәренә йылға үзе ярзам итер, алкын ыуза күшеккән, каршылык күр әтә алмаған гәскәрзе ук менән анау бер ни тормақ. Ә теге як ярза калғандары, быны күреп, үззәре лә қасып бөтәр...

Башкорттар яр буйы ағаслыктары ара ына йәшеренеп, каршы ярға килеп өйлә барған ят каруанды өн өз генә, көсөргәнешле күзәтә торзо.

Ә теге якта кисеүгә әзерләнгәндә була торған тәбиғи мәхшәр купты. Ят телдә бойрокка окшаш өзөк-өзөк қырка ауаздар яңғыраны, буталыш китте. Яр буйы ығы-зығы менән тулды. Быны күреп, Байгөбәк егеттәре лә фарман көтөп тыныс-ызлана башланы. Ул арала гәрәптәр алты-ете кешенән торған төркөмдәргә бүле-неп, нимәлер тултырылған зур-зур тире токтарзы өйрәп килтереп ыуға төшөрә башланылар. Байгөбәк батырзың ишеткәнә бар: гәрәптәр дөйә тире енә сепрәк-са-прак, кеймдөрән тултырып алалар за юлдарында осраған ыу даръяларын шуларға атланып йөзөп сығалар икән. Тик быны күргәнә генә юк ине. Гәрәптәр хәзәр йыл-ғала байтак инде, йәлләк зур тупка окшаш ошо нәмәгә корал аққан биш-алты ке-ше атланып ала ла, кулдарына нимә элгәгә шуның менән ишә-ишә, каршы якка ынтыла. Ә аттары, дөйәләре, нишләптер, аман күренмәй. Артта калдылармы икән ни? Хәйер, юк, ана, уларын да қуйы ағаслык артынан йылғаға табан қыуа-лар.

Байгөбәк эргә ендәге ярзамсы ына үззәренәң арттарак торған гәскәри төркө-мөнә барырға, уларға гәрәптәрге каршы алырға, уғышка әзер булырға кәрәклеген әйтергә қушты. Яугирзың ағаслыкка инеп юғалыуы булды, Байгөбәк тағы йылға өстөнә күз алды. Бигерәк тәржибә ез икән дә ба а был гәрәп тигәндәре. Үззәре ай-ырым, малдарын айырым йөззәрөп алып сықмақсылар микән ни йылғаны? әләкәт эзләйзәрме?

Әсенә тыңқыслап ыуык сакта кейгән кеймдөрән, башка сепрәк-сапрактарын тултырған йоморо дөйә тиреләре, башкорттарзың сокоп эшләнгән бүрәнә көймәләре ымак, бигерәк уйнак. Көслә ағым уларзы өйләндереп-тулғандыра, уйнаклай-уйнаклай килгән шыма шар өстөндәгеләр ыпырылып ыуға қолай, күптәрән шунда ук тулқындар йота... Ә башкорттар улай эшләмәй, йылға

кискәндә аттарынан да төшөп тормай. Эйәрзәренә ике яклап эленгән тире куржыктарына ауа өрөп тултыралар за телә ә ниндәй даръяны аты менән еңел генә йөзөп сыгалар за китәләр...

...Ә йылгала кот оскос хәл дауам итте, йоморо көймәләрзән боззай ыуыкка колаған гәрәптәрзән ирек еззән кыскырып ебәрәүзәре, бәхилләшкәндәй “Алла ы әкбәр!” тигән аяныслы ауаздары ишетелә. Йылға өстөн каплап йөзгән аттар әсе итеп үлемесле кешнәй, дөйәләр акыра, уларзың әле бере е, әле икенсе е көслә ағымға қаршы тора алмай, айырылып ағып китә... Улар урынына қаршы ярзан яңы төркөмдәр килә...

Нисәмә сәғәт барзы икән был мәхшәр?

Алдан сыккан хәрбизәр асық ақланда бер аз туплана бирә лә, арттағыларын көтөп тә тормайынса, ары китә. Йыйылыу урындары, күрә ең, алдарак. Йылғаны кисеү бик озак әм яфалы барзы, аттар, дөйәләр, йөктәр, кешеләр ара-тирә ыу төбөнә йә артабан ағып китәләр зә, кисеү тукталманы. Теге як ярза хәзәр гәрәптәрзең бик азы ғына тороп қалғайны...

Байгөбәк узаман уларға искәрмәстән өжүм итеү уйынан кире қайтқайны инде. Был хакта үл фарман көтөп ятқан егеттәрәнә лә йә әтләп еткерзе.

Әлбиттә, сақырылмаған қунактарзың юлын тамам кисеү өсөн ошонан да унайлы шарттарзың булыуы мөмкин түгел. Яр ыу даръя әсендә үлем менән йәнтәслим алышқан дошманды берәм-берәм укка алыузы Байгөбәктең аз анлы яугирзары ла булдыра ала. Ярға сығып өлгөргәндәрән дә шул ук язмыш көтә. Тик был күшеккән, озон юлдан әм боззай алкын ыузан хәл езләнгән меҫкен кешеләрзе қырып алыу егетлекме ни? Башқорттар – ил аксы ы, көс өзгә, ярзамға мохтаждарға өжүм итеү – улар йола ы түгел. Былар үззәре лә уғышырға әзерләнгәнә окшамай. Тыныс қына үз әштәре менән мөшгүлдәр, юлдарын дауам итәләр. Башқорт ере лә түгел бит әле был, уғыззарзыкы. Хәйер, уғыз менән башқорт ике араға тимер көртә қуймаған, бер-бере енә иркен йөрөшәләр, йәйләүзәргә мал да қыуышалар. Тик шулай за уғыз ерендә тиктәстән генә гауға куптарыу ярап етмәс. Күзәтергә көрәк уларзы тағы ла, максаттарын асықларға. Алда хәзәр Башқорт иле йәйрәп ята, унда гәрәптәр үззәрен нисек тотор? Бына Яйыкка ла күп қалмай, шунда, бәлки, бары ы хәл ителер...

(Азағы бар.)

Кәтибә КИНЙӘБУЛАТОВА

Ғүмер түгел, бер көн үткәндәй...

Барам әле, барам!
Байрамдарза
Күнелдәрем үсеп киткәндәй.
Йылдар, айзар йүгерешә, гүйә,
Ғүмер түгел, бер көн үткәндәй.

Шулай хис итәм мин ысын-ихлас,
Асып куйып әлеге йөрәкте,
Ғүмерзәрем, гүйә, рәхәт үткән,
Өзмәгән дә тормош үзәкте,
Ә бирзе бит, бирзе кәрәкте!..

Мин мин түгел...

Өйзә бөттө тәкәт,
Тышта фәкәт
Ак кар ғына
Мине йуата.
Басқанда ла карға,
Бакқанда ла нурға
Уй-хистәрем йәнде
Уята.
Сатнап ярыла аңым,
Тирә-яғым
Утлы өйөрмәләр яузыра.

Кәтибә Кинйәбулатова Силәбе өлкә енең Арғаяш районында тыуған. Башкорт дәүләт педагогия институтын, Мәскәүзә Юзары азәби курстарзы тамамлай. “Әзәби Башкортостан” (хәзерге “Ағизел”) журналы редакция ында эшләй. “Башкортостан кызы” журналының тәүге баш мөхәррире була. Башкорт әм рус телдәрәндә нәшер ителгән бик күп китаптар авторы.

Күпме гүмер йәшәп,
 Йәшәлмәгән төслө,
 Юк иткәндәй барлык
 Барзы ла.
 Моңдарым илаймы,
 Бер ынык кураймы, –
 Кайгы-хәсрәт алды
 Косакка.
 Унан атты-бәрзе,
 Әрнетеп бәгерзе,
 Мәңге үнмәс
 Янар усакка.
 Атылдым мин уктай,
 ап- ау сыккас уттан,
 Өтөлмәне тәнем,
 Тере калды йәнем.
 Хатта көймәне лә
 Бер бөртөк сәстәрәм.
 Түгелмәне ниңә
 Түгелер йәштәрәм?
 Мин мин түгел хәзәр
 (Ниндәй көс үземдә),
 Түгелеп йырлайым –
 Тыуған як телемдә...
 Тәгәрләп аунауым
 Тыуған як еремдә.
 Шулар сак инде гәжәп,
 Булды ниндәй сәбәп...
 Коткарған икән дә
 Тыуған як моңдарым,
 Туған тел моңдарым!

Кил ин миңә!

Тамара Ғөниеваға

Кил ин, әйзә, кил дә серзәреңдә
 Аузар миңә, юк, юк, тартынма.
 Тура ын яр, йәшермәйсә генә,
 Шик-шөб әң куй пәрзә артына.
 Кил ин миңә – төнмө, айлы кисме,
 Айлы кистә серзәр килешер,
 Беззең якта ап-ак кайындар за
 Инде ихлас серзәр бүлешер.
 Кемгә лә бит хәзәр ышаныс юк,
 Тип әйтмә ин, сыза бар ына,
 Хәйер, мин дә өзгөләнәм бик йыш
 индәй тоғро дуҫтар азына.

Узған гүмер

Кай ы вақыт ни кылманың
 Миңә, язмыш?
 Нисә тапкыр канатымдан

Қайырзың ин...
 Йәшлек юлын йүгереп елеп
 Үткән сакта,
 Йәндәй күргән дуҫтарымдан
 Айырзың ин..
 Кайза хәзер йән дуҫтарым –
 Хәйәт, Йы ан?
 Үкенестәр таузай инде,
 Әгәр йый аң...
 Фани ғына был донъяны
 Аңлап кара...
 Узған ғүмер – күз асып күз
 Йомған ара.

Мөхәббәт

Май ямғыры ибелә генә түгел,
 Утлы йәшен телә донъяны.
 Тәбиғәттең үз шөгөлө шөгөл:
 Әллә көлдө, әллә иланы...
 Нимә булды, тимә, был күктәргә,
 Болот-болот сәсен тағат а,
 Гүйә, мин ул, берсә көлә, илай,
 Мөхәббәтте сарсап ярат а.

Тормошта мин ябай кеше

Тормошта мин ябай укытыусы,
 Ябай әсәй, ябай бер кеше.
 Йөрәгемдә барлык изгелекте
 Бүлешәүем булыр бар әшем.

Нисә тапкыр, нисә кабат инде
 Әсәй, өләсәй мин – өйөнөс!
 Тик ғүмерзәр ыузай акты китте,
 Ғүмер үтеүзәре – көйөнөс..

Юк, юк!
 Зин ар, зарлана, тимәгез,
 Бик күптәргә терәк инем бит,
 Атай ызға – атай, әсәй езгә – әсәй,
 ыу- ауалай кәрәк инем бит.

Қайғы-шатлыктары балаларзың
 Йөрәгемә еңгән-тулышқан.
 Әзәм генә белмәй, үзем беләм
 Күпме түзем, сабырлыктар кәрәк,
 Инәй өлөшө төш ә язмышка.

Мөхәммәт ЗАКИРОВ

Таныузары киммәт

*Баймакта бит ат башындай алтын
Тырма ына килеп тығылғас:
Қатлы-қатлы үгенеп, ағай уны
Йыраккарак алып томорған.*

*Шул ук алтын икенсегә тырма
Тешен кырған, кә әр уккыры.
Ағай үзен үккән: карабырак
Йөрөү кәрәк, күзең сыккыры!..*

*Кайзан бел ен алдарында донъя
Алтын төстәр менән балкырзы.
... Табыузары ан ат булма а ла,
Таныузары киммәт алтынды.*

уңғы яңылыктар

*Өфөләрзә азып-тузып йөрөгән
Бик күптәр, ти, башын юйғандар.
Хөппөниса әтәсен дә кисә
Күршеләре тотоп уйғандар.*

*Бер кара аң, бәхетле лә кеүек
инең менән бергә сакта без.
Тик икебез ике хәкикәт без,
Тик икебез ике хата без.*

*Мөхәммәт Закиров Қаризел районында тыуып үскән. БДУ-ны тамамлай. Ғүмере буйы журна-
листикаға хезмәт итә. Әле "Қызыл таң" гәзитте редакция ында эшләй.*

Ни айәт, мин азат “Был донъяла
 Ник йәшәйем?” тигән канундан.
 Матурлыкка орау менән түгел,
 ораузар ыз ғына табынам.

Тоям кайтмаҫ өсөн үткәнлеген
 Кабатланмаҫ әр бер мизгелдең.
 Атын тоталмаған малай кеүек,
 Тоталманым вақыт тезгенен.

Алышына йылдың дүрт мизгеле,
 Ә офокта шул ук болоттар...
 Кәзерлерәк була бара аман
 инең менән бергә минуттар.

Бер кара аң, бәхетле лә кеүек
 инең менән бергә сакта без.
 Айырылмаҫ ике хәкикәт без,
 Кушылалмаҫ ике хата без.

Яндыра ым килә мөхәббәтте –
 аман ызлап торған ярамды.
 Ул ызлау за юкка сыға икән,
 Унан уң мин иҫән каламмы?!

Ул ызлау за юкка сыға икән, –
 Кан – йөрөштә, күкрәк тын ала, –
 Мөхәббәт ез калған йөрәк нишләр,
 Унан кем мин якты донъяла?

Онотор оң. Эйе, был донъяла
 Мине онотоу ғына — ерунда.
 Катын-кыз ул хатта үзен юя
 Крутойырак ирзең кулында.

Майзай иреп сыға ымак юкка
 Матурлығы ыккан наззарзан.
 ... Ә бәхеттең тик язғаны язған,
 Язмағаны мәңге язмаған.

еҙҙән башка...

Назар карттар, Хәким карттар, Муса карттар*, –
 еҙҙән башка оса еҙҙең аттар.
 ағыналыр еҙҙе тыуған яктар,
 еҙҙең әйәрзәрзә юк алмаштар.

еҙҙән башка оса еҙҙең аттар,
 Улар кискән ауыр уғыштарзы.
 А, елдәре йөззәремә қағыла,
 улышыма бәрелә улыштары.

*Шағирҙар Назар Нәжми, Хәким Ғиләжеев, Муса Ғәли.

еззең кулдан, гүйө, ыскынмаған
Көмөш тезген, алтын йүгөндөр.
окланырлык булған еззең гүмер,
Их, күрерлек булған күргөндөр.

Күңелдәрзең язгы күкрәүзәре,
Бөйөк еңеүзәрзең даны бар.
Шиңә белмәс “Кызыл үлөндөр” бар**,
әм “Мәңгелек уттар” йәне бар***.

Мәңгелеккә ашты еззең гүмер
Үзе менән алып үткөндәрзе.
еззең хакта япрак коя-коя
өйләй тағы Өфө йүкөләре.***

Каризелдең уйсан нараттары

Каризелдең ташлы ярзары –
Йәшлегемдең алтын таңдары.
Изел буйзарының зәңгәрлеге
Күззәремдә, ахыры, калманы.

Матурлығы кырыс,
Кырыслығы
Менән гүзәл ошо тарафтар.
Канаттарын, ана, әңерзәргә
Әлеккесә йәйгән нараттар.

Ул нараттар мине онотмастар,
Улар аклай йәшлек карашымды.
езгә кайттым тағы, нараттар, тип
Яндарына әллә бара ымы?..

Уйсан нараттары Каризелдең,
Зәңгәр Изелле ез, ерле, күкле.
Мине лә бер юк ыныр ығыз за...
Мин йырайым еззең мәңгелекте.

Ак күбәләк

Мәңге үтмәс кеүек был төн:
Еп табал аң – асылын.
Таянысмы тапмай, ниңә
Бәргеләнә акылым.

Мине бер кем коткаралмай, –
әм, әлбиттә, үзем дә.
Күңелдәрем тулғангалыр,
Кипмәй йәштәр күземдә.

** Муса Гәли поэма ы.

*** Назар Нәжми шигырзары.

Ак күбәләк – кара төндә,
 Ак күбәләк, әй, йәнем.
 Талпына утка, утында
 Аз янгандай донъяның.

Уттарға инмәксе кабат
 Ила и сәғәттәрзә.
 Кабат уттарға инергә
 Юк кеүек сәбәптәр зә.

Офоктарза болоттарға
 үрән таң алы каба.
 Ямғыр яуа. Тәмәке юк:
 Был – йәшәү тип атала.

Еҫле кәзә төкә е

Үсмер сакта киҫкен торзо
 Мөхәббәт мәсьәлә е.
 Күз сибәргә төшә... Үзең –
 Еҫле кәзә төкә е.

Тәмәке ен дә каба ың,
 Теге ен дә уртлай ың.
 Шулай иткәс, үз-үзеңде
 Егет итеп сутлай ың.

Озата ың. үз ката ың
 Үзеңсә етди генә.
 Аптырай ың: матур кыззың
 Иҫе лә китмәй иңә.

Кистәрен кыззар кыуала,
 Көндөзөн – йөзләп бызау.
 Нисәмә элэгә яззы
 Табағас, уклау, ижау.

Үзең белмәй ең нишләргә
 Кыз менән икәү калғас.
 Ай нурлы ауыл төнөндә
 Йөрәктәр яна янғас...

Кайза калды ул вакыттар,
 Кайза калды ул кистәр?
 Ярай, аман иҫән әле,
 Әл дә иҫән ул хистәр.

Ғүмер буйы бызау булдым,
 Бызау көткәнгә микән?
 Бары ы ла ағындыра –
 Ғүмер үткәнгә микән?

А, ызылған каштар...

Килмә якын!..
 А, ин гона лы ың.
 Хозай ярлыкамаҫ гона ты.
 Беззе язмыш үзе осраштырзы –
 Мөхәббәткә беззән йыракмы?

Килә күрмә, инмә, калмай инән
 Эйәрерзәр имеш-мимештәр.
 Мөхәббәттең сафлығынмы ағынып
 Сылтырайзар көмөш инештәр.

Әйзә, йүгерәйек етәкләшөп,
 Ысык кисөп, ағым ыузарға.
 Хозай ярлыкамаҫ гона булмаҫ –
 Бәхөткә тик кәрәк юрарға.

Ниндәй гона ? Мин аташам, ахыры,
 Әле нишлөгән без ысында?
 Минөң кулдар инөң кулда икән,
 инөкөләр – минөң кулымда.

Минө дөрөҫ аңла ин нисөк тә:
 Шартлылыктар менән көм өтмө.
 Әйтөллөмөгән беззөң өйөү үзөн
 Күктөң өтө каты ишөтө.

Матурлығың..
 Ниндәй ул матурлык,
 Уны ниңә булмай аңлатып?
 Татлы төндөр бүлөк итә көүөк
 Күпмө ир-өгөттө каратып.

А, ызылған каштар!
 Нескө сөнгөт.
 А, бер төнлөк узғын мөхәббөт.
 иңә ниңә кәрәк булды икән
 Мең ғазапка дусар был рәхөт?

Күззәрөңдән түгөп кайнар йөштөр,
 Йөрөгөңдө асма бер кемгә:
 Янғас, бары ы бергә дөрлөп ян ын
 Гона исөмө алған бер төндө...

Быңдай түгөл инөң. Нишлөттөләр?
 Сайкала ың барған өрөңдән.
 Ағым ыуы алып китмөк була
 ыуза шулай талды билөнән.

А, ыузарзан утка ташлана ың,
 А, уттарза ут ыз яна ың..
 Нисөк кенө итөп дауалай ы
 Күңөлөңдөң эз өз яра ын.

Зө рә АЛТЫНБАЕВА

Кайза минең Та ирым?!

*Картайғансы берәй күрмәмме, тип
Йәшәнем мин ерзә қаңғырып.
Язмышкайым, язғаныңды укы:
Кайза миңә тигән Та ирың?*

*Та ир – Зө рә.
Ике гашик йәндең
Мөхәббәте – тарих битендә.
Бер-бере е өсөн тыу алар за,
Язмыштары яңылыш кителгән.*

*Мин дә Та ирымды таба алманым.
Яңғыз яндым йондоз шикелле.
Үр әлэнгән язмыш азаштырғас,
Табыузарым инде икеле.*

Хәкикәт

*Алданылар.
Тағы алданылар.
Көткән күңел кинәт кителде.
Дөрөслөк уң қасан өстөн булыр?
Шуны көтөп ғүмер ителде.*

*Уңға бақ ам, уңда алданылар.
ул якта ла ялған ялманы.
Төрөн ө лә ялған матур төскә,
Күңел қабул итә алманы.*

*Зө рә Алтынбаева Мәсетле районының Ләмәзтамақ ауылында тыуған. Мәсәғүт педучилище ын,
БДУ-ны тамамлай. “Ватандаш” журналы редакция ында бүлек мөхәррире булып эшлэй.*

Хәкикәтте андык төптәренә
 Йәшерзәләр –
 Бер кем күрмә ен.
 Ә ул имән булып калкып сыкты,
 Ай-кояшка табан үрләне.

Бер алдан аң, ышаныуы кыйын,
 Ялған төслә язған язмыш та.
 Күңел генә хәкикәтте эзләй
 Ялғанлыкты еңер үзмышта.

Өләсәйзе ағынам

Коймак бешкән,
 ары майға төшкән.
 Шыжлап тора, ана, самауыр.
 Мәтрүшкәле сәйзән хуш ең аңкый,
 Тик өләсәй генә юк, ауыр.

Өләсәйзең иркә косағында
 Татып үстек күңел наһзарын.
 Тейзәрмәне безгә кыш алкынын,
 Күркәм итте килер язһарһы.

Уятканы иртән иркә бағып,
 Аркаларһан өйөп калыуы,
 Өһтәлдәргә тәмле-татлы куйып,
 Безһе сәйгә көтөп алыуы...

Тороп калды изге доға укып
 Сығып киткән сакта юлдарға.
 әр бер үзе, изге доға төһлө,
 Оһатып бара оһон юлдарға.

Хәһер инде үзем өләсәй мин,
 Әммә ине аман ағынам.
 Күңелдәге изге орлоктарың
 Емеш бирә, ана, тағы ла.
 Доғаларың күһсте телдәремә...
 Ейәндәрһең кунды иңдәренә.
 Бәхет юллап канат кағына.

Хушлашмайым

Хушлашмайым әле йәһлек менән,
 Низәр генә, нимә булма ын.
 Айырылыш ак, изәм хистәремдең
 Уйылып-уйылып кына туһа ын.

Әллә кайһа сакыра етеһ юлдар,
 Араларға итә мизгелдәр.
 Ә мин боролам да кире кайтам,
 Устарымда әлегә теһгендәр.

Барса юлдар йәһлегемә илтә,
 Уртақ таңыбыһһы ағынам.
 Минең әле кәрем үрелмәгән
 Бары ын башлар өһөн яңынан.

Тыуған йортка

Тыуған йортом – йәтим бала төслө,
Баға миңә капка төбөнән.
Таушал а ла, көзрәткәйе көслө,
Тарта мине аман үзенә.

Тәзрә бизәктәре төсөн юйған –
үрәнләнгән микән ағыштан?
Картлығымда яңғыз итте, тиеп
Үпкәләүе микән язмышка?!

Атай йорто аман көтә беҙҙе.
Көтә көзөн, көтә кыштарын.
Тел осонда тора кәртнәйемдең
Тел йоторлок тәмле аштары.

Тыуған йорттоң туңған тәзрә енән
Бала сағым карай үрелеп.
Ике ятып бер төшәмә ин ә
Ошондай ға көндәр килере...

Яралы өйөү

Йозрок саклы ғына йөрәгемә
ыйған күпме өйөү-ғазаптар,
Мөхәббәттең унда наҙ, ләззәте
әм хәсрәте өткән аҙактан.

Уртақ ине бит уң өйөүебез,
Ижадсы ы инек икебез.
Нисек тырыш аң да, коршап булмай,
Ялғап булмай уның китеген.

Арып албырғаған юлсы төслө,
Ғүмер инде кискә ауышқан.
Язмышымдың шундай бер мәле был:
өйөү менән нәфрәт кауышқан.

Яралы ярҙар

Артык текә булғанғамы икән,
Ташлап киткән йылға ярҙарын.
алкын кыштар йылға урынына
Түшәгәндәр ап-ак карҙарын.

Вақыт – табип,
Яраларҙы ялай.
Аҡ карҙар ға бер сак каралыр.
Йылға инде яңы ярҙар тапқан,
Иске ярҙар ғына яралы.
Иске ярҙар аман яралы...

Көз килгәндә

Алмалары – алда,
Хөрмәләре – телдә,
Килә ергә көззәр изерәп.

Тик ниңәлер күңел болок оуза –
Яз килгәнән көтә тизерәк.

Йырак әле ак томанлы яззар,
алкын кыштар ята арала.
Ә күңелдә, тере күзүн өрөп,
Ғазаплы бер өмөт ярала...

Хыялыйзар итте хыялдар

Бер көн килеп япа-яңғыз калдым:
Ташлап китте барса хыялдар.
Зәңгәр күгем кара болот төслө,
Донъя оро төскә буялған.

Кояш та юк күктә,
йондоззар за.
Таянырға кайза хыялым?
Тирә-якка қарарға ла куркам,
Үз-үземдән хатта оялып.

Кайза булған ал ыу, кызыл төстәр?
Бары ы ла капыл уңғанмы?
Йөрәктәге ак канатлы хыял
ыуыктарза өшөп туңғанмы?

Эй, хыялдар, ниңә ярты юлда
Яңғызымды ташлап киттегез!
Мин бит ез ез канат ыз кош төслө,
Ниңә хыялыйзар иттегез?!

Бала

Балам, тиеп йәшәй әсә ерзә,
Бала бағыу – уның асылы.
Катын-кыззың барса гүзәллеге
Әсә булғас китә асылып.

Бала көтөп туғыз ай буйына
Тулкынлана әр бер улышы.
Ә бала ы тыуғас, бар донъяны
Солғап ала уның булмышы.

Ак яландай бала күңеленә
Яға әсә матур бизәктәр.
Иң матурын айлай, иң сағыуын,
Уңма ын, тип курсый азақтан.

Үсеп еткән бала – барыбер бала,
әр азымы өсән кыуана.
Бала күңеле далаларға күс ә,
Бәлиғ булды, тиеп йыуана.

Мар. СӘЛИМ

САТИРИК ПЕНСИЯ-ХА СЫ-ХА-ХА!

(Автопародия, йәғни үзеңдән үзең көлөү)

Юбилей табынында катнашыусылар:

*Юбиярзын Важная персона, Эшем эйәәе, Акыллы баш, Ялағаев, Бюрокра-
тов, Самогонсы Сәмигә, Ығышбай, Хәмершин, Ғәйбәтбикә, Тиҫкәрәбай ә.б.
сатирик геройзары.*

Юбилей табынында катнашмаусы:

Юбияр үзе.

**Юбиярзың сатирик геройзары шау-гөр
килеп байрамға әзерләнә. Кемдер гармун
тарта, кемдер богаз йырта. Бере е
курайза уйнай, икенсе е бейей-бейей
такмаклай.**

Самогонсы Сәмигә. Бөгөн байрам,
бөгөн туй!

Хәмершин. алып ебәр – эсеп куй!

Эшем эйә е. Уйнайык та көләйек...

Ялағаев. Файза ы күп – беләйек.

Акыллы баш. Йырлап ал да бейеп
куй.

Ғәйбәтбикә. Бөгөн байрам, бөгөн
туй!

Бюрокрагов. Ни айәт, беззең урамға
ла байрам килде!

Тиҫкәрәбай. Бындай бәхетте күрер
көн дә бар икән!

Ығышбай. Ура, азатлык! Хөрриәт!

Хәмершин. Котולהбыз! Сатирик пен-
сия-ха сы-ха-ха!

Сәмигә (такмаклар).

Таянабыз бөйөргә лә

Тотонабыз бейергә.

Безгә лә, ай, язған икән

Был көндәрзе күрергә!

Сатирик геройзар (уға кушылып йыр-
лай-йырлай бейейзәр).

Вәт, маладис ин, сатирик,

Пенсияға китә ең.

Пенсияларға китә ең,

Бигерәк шәп итә ең!

Важная персона инеп, уларзы туктата.

Важная персона. Туктағыз! Сто-оп!

Эшем эйә е. ин кем? Беззе туктатыр-
ға ни хақың бар?!

Важная персона. Белмә әң бел, кус-
тым: мин – Важная персона. Сатирик
Мар. Сәлимдең особо важный геройы.
”Важная персона” исемле китабынан
килеп сыктым.

*Мар. Сәлим (Марсель Сәлимов) 1949 йылдың 3 гинуарында Борай районы Сәйет-Көрийә ауылында
тыуған. БДУ-ны тамамлап, армияла хезмәт иткәс, “әнәк” журналы редакция ында эшләй башлай.
Әлеге көндә шул башмала баш мөхәррир. Егерменән ашыу китап эм сатирик ике томлык (“Акыллы
баш, тиле сәс”, “Көлкө тоқсайы”) авторы. Юмористарзың Халык-ара “Алеко” премия ы (Болга-
рия) лауреаты. Кәләмдәшебеззе юбилейы менән котлайбыз!*

Эшем эйә е. Мактансыгк! Между прочим, ул миңең хакта ла китап язган: "Эшем эйә е".

Важная персона. Колағына киртеп куй, кустым: ин Эшем эйә е бул ан, мин – Важная персона! Анланыңмы?

Эшем эйә е шымыш кала.

Ялағаев (*Важная персона алдында тәрилкә тотоп*). Мин аңланым, иптәш Важная персона әфәнде. Бик якшы аңланым езде.

Важная персона. Мине якшы аңлауың менән котлайым, иптәш кем...

Ялағаев. Ял... Ял... ағаев буламын.

Важная персона. Ял-ял-ағаев... Кызык фамилия. Шулай за күнелгә ятышлы. Ошо минуттан ин миңең өсөн просто Ялағаев булыр ың. Анланыңмы?

Ялағаев. Аңламаган кайза ул, иптәш Важная персона әфәнде! Ялағаев – сатирик Мар. Сәлимдең үлеп яраткан геройы.

Ығышбай. ине генә түгел, бөтәбеззе лә ярата ул. Шуға күрә безгә тынғылык бирмәй. Әле беребеззе осло кәләме осона элөп ала, әле икенсебеззе «әнәк» менән елкеп ала.

Хәмершин. Ә миңең турала игез йәштән үк шиғыр яза башлагайны, аман язып туйганы юк.

Ғәйбәтбикә. Туя белмәй – тимәк, убыр! Бисә е азык еткерә алмай азапланалыр инде, хи-хи-хи.

Хәмершин. Дөрөс өйләй ең, Ғәйбәтбикә. Хәзерге заманда ашауға караганда эсеү ос озға төшә. Шуға мин азык-түлеккә акса әрәм итмәйем, эсәм генә!

Сәмигә. Эйе, Хәмершин, миңең аркала типтереп йәшәй ең. Ә бит мине белмәгән кеше юк: Самогонсы Сәмигә. (*Такмаклар.*)

*Бөтә е лә танып тора,
Хәмершиндар табып тора,
Самогоным тамып тора,
Первый сорты янып тора...*

Эшем эйә е. Тукта әле, Сәмигә, улай бик ирәйеп китмә. Был сатирик – бөтәбеззең дә уртақ ата ы. Ул язган хикәйә әм юморесткаларзағы, шиғыр әм мәсәлдәрзәге, скетч әм интермедиялар-

зағы, повесть әм поэмаларзағы, комедия әм драмаларзағы геройзарзы бергә йый аң, сәхнәгә генә түгел, сәхнә артына ла, тамаша залына ла, изән астына ла, түшәм өстөнә лә ыйзырып бөтөрөп булмаҫ.

Бюрократов. Сәпсим назайыл инде ул безгә. Иркәнләп йәшәргә ирек бирмәй.

Хәмершин. Нисә йыл буйына мине мысқыллап яза. Сызар әмәл калманы.

Ялағаев. Ә мине, тәрилкә тоттороп, кемдәр алдында ғына тезләндермәне!

Ығышбай. Миңең хакта нимә генә язманы! Ығышбай – эт ялкауы, имеш: бер аяғын күтәргәнсе, икенсе ең эт ашай... Әйтер ең, мин эт асрайым. Эт түгел, үземде карарға ла иренәм әле!

Ғәйбәтбикә. Рәхәтләнөп, ауыз тултырып ғәйбәт өйләр хәл юк, кәләме осона әләктерә лә куя.

Хәмершин. Ауызын Бәләбәй аракыынан бушаған шешә шикелле йәйөп, беззән кәлөргә генә тора.

Важная персона. Бына хәзер үзенән кәләйөк. Ха-ха-ха!

Ялағаев. Кәлөр өсөн сәбөп булды – сатирикка алтмыш тулды!

Эшем эйә е. Ура! Сатирик пенсия-ха сы-ха-ха!

Бөтә е лә шаркылдап кәлә.

Ығышбай ғына кәлмәй.

Бюрократов. Ә ин, Ығышбай, ниңә кәлмәй ең?

Ығышбай. Кәлөү – етди эш. Ә мин эш өймәйөм. (*Ситкә китеп, бәләкәй мөндәрәнә узылып ята.*)

Акыллы баш. Йокла ын әйзә. Ялкауға ла ял кәрәк.

Эшем эйә е. Ә без рәхәтләнөп байрам итәйөк!

Сатирик геройзар (*такмаклар*).

*Күп йәшәнөк дер калтырап,
Курка-курка "әнәк"тән.
"әнәк" башын күптән алға
Озатырға кәрәккән!*

Кәлә-кәлә бейейзәр.

Важная персона (*уларзы тыйып*). Сто-оп! ез нимә "ихахай" за

”михахай”?! Беззең алда особо важный эш тора.

Ялағаев. Мин әзер, иптәш Важная персона әфәнде. Ни бойора ығыз?

Ғәйбәтбикә. Ниндәй эш хакында өйләй егез? Хәзер бәтә донъяға тара тып сығам.

Хәмершин. Важный эште... (*Богазына сиртеп.*) Бынан башлау хәйерле.

Сәмиғә. Бер сирек егерме, Хәмершин?

Ығышбай. Ашыкмағыз. Эш айыу түгел, урманға касмаҫ. (*Боролоп ята.*)

Эшем эйә е. Ә шулай за нимә эшләйбез?

Важная персона. Сатириқты пенсия-ха сы-ха-хайлау шатлығын тантаналы рәүештә билдәләп үтеү мотлак. Тик юбилейзы юбилейзарса юбилейлаштырыу алдынан особо важный мәсьәләне асықларға кәрәк: кем ул юбиляр?

Бюрократов. Юбиляр, кем бул а ла, шәп кеше инде ул.

Тисқәрәбай. Юк шул. Был юбиляр ”Шәп кеше”нең авторы ғына. Ә шәп кеше е – мин!

Эшем эйә е. Шулай за ул – әйбәт ағай.

Акыллы баш. Путёвый бабай!

Хәмершин. Крутой коза!

Бюрократов. Башлы бажа!

Ялағаев. Зәмичәтәльнәй езнә!

Сәмиғә. Игелекле ир!

Ғәйбәтбикә. Нисауа ғына любовник...

Эшем эйә е. Любовник?

Ғәйбәтбикә. Әйе, любовник. Йәғни үзебезсә, саф башкортса итеп әйткәндә... э-ә... (*Тотлоғоп кала.*)

Эшем эйә е. Йә, йә, әйт башкортса!

Бюрократов. Ысынлап та, башкортса нисек була ул?

Ғәйбәтбикә. Бер нисек тә булмай! Сөнки башкорттарза любовниктар юк, любовницалар ғына бар – өйәркәләр то есть...

Сәмиғә. Ул бит элек шулай ине. Ә хәзер яңы башкорттар барлыкка килгәс, любовниктар за бар.

Бюрократов. Үззәре булғас, тимәк, уларзың башкортса атамалары ла бу-

лырға тейеш.

Эшем эйә е. Әйзә, Рәшит Шәкүрзән орайык. Яңы терминдар комиссия үрәйесе бит ул, белә торғандыр.

Акыллы баш. Бер кемдән дә орарга кәрәкмәй. Үзем әйтәм. ”Любовник” башкортса ”өйәрмән” була.

Бюрократов. Ысынлап та, ”көйәрмән” үзе булғас, нишләп әле ”өйәрмән” үзе булмаҫка тейеш?!

Эшем эйә е. Афарин, Акыллы баш! Сатирик ”тиле сәс” тип көлә лә, сәстәрәң дә акыллы инен.

Важная персона. Ярай, егте. ”Акыллы баш, тиле сәс”те үз юбилейында мактарбыз. Әле алдыбызза торған важный мәсьәләне хәл итәйек.

Эшем эйә е. әм дә ошо важный мәсьәләне хәл итеүзе дауам итеп, йәнә шуны әйтәйек: юбилярыбыз – настоящий өйәрмән. Сөнки ул юмор өйә, көлкө ярата.

Бюрократов. Көләсмән, тимәк.

Эшем эйә е. Әйе, был көләсмәнде хәзер республикала ғына түгел, бәтә Рәсәйзә, хатта сит илдә лә беләләр. Сөнки ул билдәле, күренекле, данлыклы...

Важная персона. Сто-оп! Беренсенән, әлегә бында билдәле, күренекле, данлыклы кеше берәү генә – мин генә.

Сәмиғә. е, Алланың кашка тәкә е!

Ялағаев. Иптәш Важная персона әфәнде хаклы. Сөнки сатирик үзе уны шундай важный итеп туюзырған.

Хәмершин. Үз башына, ха-ха!

Важная персона. Икенсенән, иптәштәр-әфәңделәр, хәзер донъя ”билдәле, күренекле, данлыклы”лар менән тулған.

Ялағаев. Шулай булғас, нечөгә уны ”билдәле, күренекле, данлыклы” тип әйтергә!

Важная персона. Әйе, бик билдә ез, бик күренек ез, дан ыз, мал ыз...

Эшем эйә е. Ни өсөн ”мал ыз”?

Важная персона. Өйөндә эсе эскә йәбешкән бер баш таракандан башка малы юк сөнки. Ха-ха-ха!

Ғәйбәтбикә. Ә мин, уның өс катлы кәттиже бар, тип ишеткәйнем.

Важная персона. Күрше енеке бит ул.

Сәмигә. Машина ы ла күршенекеме? **Важная персона.** Уйынсык машинамы? Ейәненеке!

Ығышбай. Вәт ялкау! Алтмыш йәшкә еткәнсе, пенсияға киткәнсе бер машиналык та акса йыймаған.

Хәмершин (*богазына сиртен*). Бында ала барғандыр.

Эшем эйә е. Юк, унда түгел, аклык касса ына алған. Машиналык акса йыйып бөткәс кенә, хактар ыскынып киткән. Дефолт... Фьют! Кризис... Фьют! Акса ы елгә оскан.

Ялағәев. Эзәм көлкө ө! Кешенән көлгән була бит әле, үзен белмәй.

Сәмигә. Шулай инде, көлгән кеше — бөлгән кеше.

Важная персона. Әле өйләшкәндәрзән сығып, бер тауыштан шундай карарға киләм: ата авторыбыздың юбилейын юбилейзарса юбилейлаштырыу эшен әллә ни тантаналап торма ак та, юғары юмористик кимәлдә аткарырға көрәк. Ошо айканлы ойштороласак тантана ыз көлкө табынын тантаналы рәүештә үткәргәргә әзерләнеү мәсьәләләрән ентекле карау буйынса Үтә лә мө им комиссияның особо важный рәйесе итеп... (*Кулын күтәрәп.*) Бер тауыштан үземде айлайым.

Ялағәев. Бик дөрөс, иптәш Важная персона әфәнде! Без зә нәк шул фекерзә.

Хәмершин. Бындай йылы урынды йыуып алыу фарыздыр.

Ғәйбәтбикә. Был хәбәрзә бөтә доньяға таратырға көрәк.

Ығышбай (*йоко аралаш*). Ашыкма, Ғәйбәтбикә. Ашығып, ашка бешәуең бар. (*Әйләнәп ята.*)

Ғәйбәтбикә. Гүмер буйы йыбанып йшәнәң, Ығышбай.

Важная персона. Ғәйбәтбикә дөрөс әйтә. Был хәбәрзә бөтә доньяға таратырға көрәк. Ни ти әң дә, алтмыш йылға бер генә була торған шатлык бит.

Ялағәев. Тәрән мөгәнәле фекер әйттегез, иптәш Важная персона әфәнде.

Важная персона. Әлбиттә. Шулай итеп, иптәштәр-әфәңделәр, мин — Үтә лә мө им комиссияның особо важный рәйесе. Комиссия ағзалары итеп беренсе сиратта...

Ялағәев. Мин әзер, иптәш әфәндем!

Важная персона. Сабыр ит, Ялағәев. Беренсе сиратта Эшем эйә ен, унан ун...

Ялағәев. Мин әр вақыт әзер, иптәш әфәндем!

Важная персона. Ашыкмай тор, Ялағәев. Комиссия ағзалары итеп йәнә Ғәйбәтбикәне, унан қала Самогонсы Сәмигәне, унан қала Хәмершинды, тағы ла унан қала Ығышбайзы билдәләйем. Ә ине, Яла-ағәев кусты, гел дөрөс фекер йөрөтөүенде исәпкә алып, урын-бағарым итеп куям.

Ялағәев. Бик дөрөс карар, иптәш Важная персона әфәнде.

Важная персона. Хәзер конкрет эшкә тотонайык. Иң элек иң шәп шабашниктан юбилярзың портретын я атып алырға көрәк.

Хәмершин. Ә ә, бер “ярътылык” эш булды! Остом! (*Сығып китә.*)

Важная персона. Котлау телмәрзәрән әзерләүзә, Ялағәев, иңә йөкмәтәм.

Ялағәев. Мин әр вақыт әзер! (*Баи эйәп, сығып китә.*)

Важная персона. Ә ин, Ғәйбәтбикә, юбиляр тура ында бик шәп мәкәлә языр өсөн мөхәррир Мөртәевка бик шәп заказ биреп куй.

Ғәйбәтбикә. Бир әм бирәм инде ул мин, хи-хи-хи!.. (*Сыға.*)

Сәмигә. Банкет мәшәкәттәрән үз өстәмә алам. (*Сыға.*)

Важная персона. Банкеттан алда концерт көрәк. Бар, Эшем эйә е, артистарға әйт: репетиция я ай башла ындар.

Эшем эйә е. Мин ул әрәмтамактарзы хәзер үк эшкә егәм! (*Эшлекле атлап сығып китә.*)

Важная персона. Ә мин особо важный эштәрзә ойштороу эштәре артынан сабам. (*Сығып китә.*)

Бөтә е лә сыккас, Ығышбай сәхнә ситендә гырылдап йоклай. Юбилярзың шаржын тотоп, Хәмершин инә. Ул Ығышбайға абынып йығыла.

Хәмершин (*тороп*). Нимә аяк астында йәйәләп ята ың?

Ығышбай. Йәйелеп ятмайым, байрам итеп ятам.

Хәмершин. Шулайзыр. Ялкауға көндө байрам. Әйзә әле, бынау нәмәнә элөп куяйыгк.

Ығышбай (*кирелеп-узылып*). Нимә уң ул?

Хәмершин. Юбилярзың портреты. Бер шабашникка "ярты" төрткәйнем, ярты минутта әтмәләп бирзе.

Ығышбай. Иренмәйенсә... (*Башын мөндәрәнә терәп, йокларға самалай.*)

Хәмершин (*кысқырып*). Тот, давай!

Ығышбай (*ауыр ғына кузгалып, Хәмершинға ярзамлаша*). Между прочим, бындай эш өсөн сәхнә эшсе е бар.

Хәмершин. Юк.

Ығышбай. Нисек "юк"? Бая ғына, ауызын узып, банкет кайза була, тип орашып торгайны.

Хәмершин. Банкетка кейеп килер өсөн туфлийын ремонтлатырға киткән.

Ығышбай. Ниңә аман урап килмәй?

Хәмершин. Мастерской бикле икән. Туфли ремонтлаусы оқта телевизорын ремонтлатырға киткән.

Ығышбай. Ә ул оқта ниңә аман килмәй?

Хәмершин. Килер ине, телемастер сәгәтен төзәтергә киткән.

Ығышбай. Ә телемастер ниңә аман килмәй?

Хәмершин. Килер ине, сәгәт төзәтеү мастеры юбилей кисә енә киткән.

Ығышбай. Хас Мар. Сәлим хикәйә-ендөгесә. Ярай әле, мин бар донъяла! Мин булма ам, бер эштең дә рәте булмаш ине.

Сәхнә урта ындагы $14+36+10=60$ андары өстөнә юбилярзың шаржын яткырып элөп куялар. Арка ына әнәк асқан сатирик был рәүештә әнәк өстөнә ятып торған кеүек күренә.

Хәмершин (*хата ын аңлап*). Яңылыш элгәнбөз зә ә.

Ығышбай. Нимә е окшамай?

Хәмершин. Ул бит ятып түгел, баһып торорға тейеш.

Ығышбай. Алтмышка еткәс, ятып тора ал аң да әле...

Хәмершин. Әйе шул. Бер аз кыйыгк тейәп тә ебәр әң... Әйзә, киттек!

Ығышбай. Кайза?

Хәмершин. Юбилярзың портретын йыуырға!

Хәмершин менән Ығышбай сыға. Эшем эйә е менән Гәйбәтбикә инә.

Эшем эйә е. Гәйбәтбикә, был донъяла ин белмәгән нәмә юк. (*Портрет астындагы $14+36+10=60$ андарына кур әтеп.*) Бынау андар нимәнә аңлата ул?

Гәйбәтбикә. 14 аны Марсель Сәлимов әсәрзәренәң 14 йәшенән "әнәк" журналында баһыла башлағанын күр әтә. 36 йыл буйына ул ошо журнал редакция ында ултырған.

Эшем эйә е. Ә ун йыл кайза ултырған?

Гәйбәтбикә. Бер кайза ла ултырмаған. Журналистар союзы рәйесе вазифа ында бәтә Башкортостан буйлап сабып йөрөгән.

Эшем эйә е. Ә 60 аны нимәнә аңлата?

Гәйбәтбикә. Юбилярзың алтмыш ум акса ы бар, бугай.

Эшем эйә е. Бәлки, уның алтмыш кешегә бурысы барзыр?

Китап тотоп, Важная персона инә әм уларзы тыңлап тора.

Гәйбәтбикә. Ә-ә, белдем! Алтмыш бисәнәң башын әйләндөргән!

Важная персона. Сто-оп! Гәйбәт атыуыңды туктат, Гәйбәтбикә! Алтмыш йәшлек юбилярзың алтмыш түгел, ә теп-теүәл тук ан туғыз мөхәббәте бар. Бына, үзе язған: "Тук ан туғыз мөхәббәт". (*Китапты биреп.*) Мә, Гәйбәтбикә, ошо китапты укы ла тук ан туғыз мөхәббәтен эзләп табып, юбилярзы котларға сақыр!

Гәйбәтбикә, китапты актарып, анай-анай сығып китә. Сатирик геройзар сәхнә ситенә кресло менән өстәл индереп куя.

Эшем эйә е. Юбилярзы ултыртырға урын әзер!

Важная персона. Кайзан алдың был креслоны?

Эшем эйә е. Президенттың арткы бүлмә енән.

Важная персона (*креслоны бармактары менән ыйпан*). Шәп!

Ялагаев. Ә ез уға ултырып карағыз.

Важная персона (*ултыра*). Тә-әк, иптәштәр-әфәнделәр... Күренек ез, дан ыз әм мал ыз... э-э... Кем әле, исемен оноттом...

Ялагаев. Билдә ез...

Важная персона. Эйе, билдә ез, исемен лә онотолған сатириктың пенсия-ха сы-ха-ха-рыу айканлы ойштороласак тантана ыз көлкә табынын тантаналы рәүештә үткәргәргә әзерләнеү мәсәләләрен ентекле карау буйынса Үтә лә мө им комиссияның особо важный рәйесе буларак, мин езән шуны талап итәм...

Ялагаев. Бик урынлы талап, иптәш Важная персона әфәнде. езең ошо гәзел талабығыззы тойоп, мин үзем юбилярзы юбилейлаштырғылаштырғылау эштәрен киң йәйелдереп ебәрзәм.

Важная персона. Маладис, Ялагаев! Ә башкаларзың эштәре нисек? Йәле, Гәйбәтбикә, әйләп ебәр!

Гәйбәтбикә. Гәзиттә юбиляр тураында иҫ киткес шәп мөкәлә басылып сыкты. Мөхәррир Мөртәев юбилярзың исемен бөтөнләй ызып ташлаган. Ә юбиляр үрәте урынына үзенәң фотын куйған.

Эшем эйә е. Ха-ха-ха! Ну, кызык иткән! Бигерәк юморлы кеше икән мөхәррир Мөртәев!

Важная персона. Ләкин беззә юмор кайғы ы юк. Без — етди кешеләр, әм етди эштәр менән шөгәлләнәбез. Гәйбәтбикә, ин юбилярзың тук ан туғыз мөхәббәтен эзләп таптыңмы?

Гәйбәтбикә. Тук ан игезен таптым. Бере ен генә таба ы калды.

Важная персона. Кара уны, Гәйбәтбикә, юбилейза юбилярзың тук ан туғыз мөхәббәте лә бул ын!

Гәйбәтбикә. Булыр, булыр.

Важная персона. Самогонсы Сәмигә, банкетка әзерлек нисек?

Сәмигә. Югары кимәлдә. Кырмыскалы, Шишмә әм юбилярзың тыуган ягы Борай райондары баһыузарында үскән шәкәр сөгәлдәрә утын Корғазак әм Танып менән Шүлейә йылғалары кушылған ерзән алған хуш есле ыузарға кушып бутай-бутай, юбилейно-юморной зернонан махсус шифалы әсемлек я ап куйзым. Табында, күгәрсен өтөнән башка, бөтә нәмә лә буласак.

Важная персона. Ә ни өсөн күгәрсен өтә юк?

Сәмигә. Сөнки мин — ауынсы Сәмигә түгел, Самогонсы Сәмигә!

Важная персона. Хәмершин! Көл әң — көл, үл әң — үл, әммә юбилейға күгәрсен өтә тап!

Хәмершин. Табырмын! Донъяла юк нәмәне лә табам мин. (*Куйыныннан шешә сыгарып.*) Шыйык валюта ғына бул ын!

Важная персона. Тә-әк, иптәштәр-әфәнделәр... Юбилярға юбилей мизалы тапшырырға кәрәк икән.

Ығышбай. За что?

Важная персона. Мин дә шулай тим шул. На что уға награда! Кәрәк бул а, артынан үзе йүгереп йөрөр ине. Башкалар шулай итә бит. Ә ул, бер нәмә лә кәрәкмәгәндәй, көлөп ята, ана! (*Портретка күр әтә.*)

Хәмершин. Исма ам, килеп хәлебеззе лә белмәй. Берәй ”ярты” кыстырып...

Эшем эйә е. Ә без бында уның өсөн тир түгәбез.

Важная персона. Минәң акыллы етәкселегем астында. Шуға күрә был мизал...

Ялагаев. Бик дәрәҫ, иптәш Важная персона әфәнде, карарығыз алтын.

Важная персона. Мин бер ниндәй зә карар сыгарманым бит әле. Сыгарырға ғына торам.

Ялагаев. Ана шул сыгарырға торған карарығыззы әйтәм дә инде. Алтын, тим.

Важная персона. Шулай тип уйлай-ыңмы?

Ялағаев. Башкаса уйлау мөмкин түгел.

Важная персона (*кәңәгәт*). Э ем... Алдан күрә белеү әләтеңде иҫәпкә алып, мин инә, Ялағаев, иҫтәлекле бүләк тапшырам. (*Күкрәгендәге значокты алып, Ялағаевтың түшенә казай.*) Пионер значогы. Ә юбилейный мизал миңең үземә самай! (*Значок урынына мизал казап куя.*)

Ялағаев. Килешеп тора калай!

Важная персона. Хак әйтә ең, ялағай! (*Башкаларға.*) Ә ез карағыз уны, юбилярга ялағайлана күрмәгез! Шешәләрегеззе, бүләктәрегеззе, ришәүәттәрегеззе якын да килтермәгез. Без уны икенсе төрлө юл менән әүрәтәбез.

Бөгә е лә. Нисек?

Важная персона. Алдап! Сатириктың кәләме каты бул а ла, күңеле йомшак. Йыр-моң менән алдап арбайбыз уны.

Әшем әйә е. Көлә-көлә безгә килә икән, көлә-көлә уны каршы алырга көрәк!

Важная персона. Кәләменәң осо кәкрәйеп, «әнәк» тигәнәнен йәбе әлперәйеп төшөрлөк бул ын. Донъя ярып йырлағыз, ер елкетеп бейегез!

Важная персонанан башкалар бейей-бейей сығып китә. **Важная персона** креслога йөйелеп ултыра.

Ишек шакыйзар.

Кем?

Тиҫкәрәбай. Мин.

Важная персона. Ин! (*әләмә кейемле Тиҫкәрәбайы курағас, куржып.*) Абау, был ниндәй қот оскос нәмәкәй?! Кайзан килеп сықтың?

Тиҫкәрәбай. Мар. Сәлимендең "Шәп кешә" исемле китабынан.

Важная персона. Кем ин?

Тиҫкәрәбай. Исемем Тиҫкәрәбай, ә үзем бына шундай!

Важная персона. Исемен хөрт икән. Әшкә алып булмай инде.

Тиҫкәрәбай. Исемемә карама, характеристикам шәп миңең! (*Важная персонага кағыз сыгарып тоттора.*)

Важная персона (*уқый*). "Әсмәй... Тартмай... Уңған... Булдыклы... Кулынан килмәгән әше юк... Тынлаусан... Акыллы... Мораль яктан тотанаклы. Сит бисәләргә карамай, үз бисәләрен генә карай. Тугыз катынын да туйындыра, кейендерә. Утыз тугыз өйәркә енең әммә ең дә тигез өйә..." Шә-әп!!!

Тиҫкәрәбай. Шәп булмай, үзем яззым бит!

Важная персона. Ысынбарлықта ин ниндәй кешә уң?

Тиҫкәрәбай. Шәп кешә! Шулай тип йөрәтәләр миңе.

Важная персона. Ярай, ынап карайык. Әшкә алам. Миңең дачаны ақлар ың. Килеш-килбәтең бик шәп. Баксаға караскы қуйып тора ы ла юк. Ха-ха-ха!

Тиҫкәрәбай. Комплиментығыз өсөн рәхмәт. (*Сыға.*)

Ялағаев инә.

Ялағаев. Иптәш Важная персона әфәнде...

Важная персона. Нимә бар, Ялағаев?

Ялағаев. "Янғантау" санаторийына бер путёвка бар. Әллә шуны юбилярга бирәбезме? Әс йыл отпускыла булғаны юк бит.

Важная персона. Янғантауға барып, арт яғын қыззырып, ал яғын яндырып қайт ын әйзә, ха-ха-ха! (*Бер аз уйланып торғас.*) Ә ул унда әзәмсә ял итә белерме уң? Әс йыл отпускыла булмағас, нисек ял итергә лә онотқандыр инде.

Ялағаев. Шулай шул. Путёвканы әрәм генә итер.

Важная персона. Әллә, мин әйтәм...

Ялағаев. Бик дөрөс әйтә егез, иптәш Важная персона әфәнде. Лутсы үзегез барығыз курортқа.

Важная персона. ин ысынлап та шулай уйлай ыңмы?

Ялағаев. Ысын-ысынлап! Бынау юбилей мәшәкәттәре менән йонсоп та бөттөгөз.

Важная персона. А, ул юбилей! Тамам хәлдән тайзырзы. Янғантауға барып, бер аз ял итеп қайтмай мөмкин

түгел. Тик ялга кәзәр юбилей докладын карап китергә кәрәк. Доклад әзерме?

Ялагаев. Әзәр, әзәр! Ана үзе!

Зур портфель тотоп, Акыллы баш инә.

Акыллы баш. Юбияр тура ында доклад өйләргә килдем.

Важная персона. Ә-ә... Доклад өйләр өсөн нимә кәрәк?

Акыллы баш. Беренсенән, трибуна.

Важная персона (*кысқырып*). Трибуна!

Ялагаев Акыллы баш алдына трибуна килтерә.

Тагы нимә етмәй?

Акыллы баш. ыу.

Важная персона (*кысқырып*). ыу! Докладка ыу кәрәк.

Ялагаев графин менән ыу куя.

Акыллы баш, трибуна артына басып, күзлеген кейә.

Ялагаев. Юбияр тура ында трибуналы, ыулы, тәрән йөкмәткеле доклад өйләү өсөн үз фән туп алары академия Акыллы баш, тиле сәс әфәндегә бирелә. (*Кул саба-саба сығып китә.*)

Акыллы баш портфеленән кағыз алып укый башлагас, Важная персона, колагын каплап, сәхнәнән сыга.

Акыллы баш. Кәзерле коллегалар! Андотекринлы юбилеустың бөгөнгө актуаль турбулентлы потенциалы проблемалары нигезендә фекер йөрөтөп, тринитросцелограф диафрагмалары менән монетаристик реформалар ясылыгында кара ак, юмор сатириуска якын да килмәй.

Юбилейзар теория ының сағыштырмалылығы структур-гипермоник юл менән иҗбат ителә әм көлөү хе-хе синусы, сатир-ра котангенсы гипотеза ы тарафынан инкар ителә.

Азимуналь концепция интродукция ы аморфлы флюидтарга әйләнгәс әм ыңғай модулдәр ез клопометрик сфераларза таралып бөткәс, юмор менән сатириус толерантлы консенсуска инә.

Юғарыла әйтелгәндәргә йомғак я ап, "а" квадрат" плюс "б" квадрат минус алмыш синус плюс ун дүрт ко-

синус плюс утыз алты тангенс әм йәнә плюс ун тампакс тигез була алтмыш юбилеус икәнлеген иҗбат итеү әуыр түгел. Игтибарығыз өсөн рәхмәт, коллегалар. (*Күзлеген алып.*) Мине икенсе урында көтәләр. Банкетка урап килермен. Пока!

Акыллы баш сыга. Ялагаев инә.

Ялагаев (*кул сабып*). Иҗ киткес шәп сығыш! Юбилей кисәләрендә өйләнелә торған докладтарзан ис тә кәм түгел. Афарин, Акыллы баш әфәнде! Ә хәзәр, юбиярзы котлау өсөн, уның яратқан геройы Бюрократов иптәштә сақырабыз.

Бюрократов инә. Ялагаев сыга.

Бюрократов. Әйе, иптәштәр әм әфәнделәр, ысынлап та, мин — сатириктың яратқан геройы. Уның, ни айәт, пенсия йәшенә етеүе, картайып калтайып-ялпайып, кәкрәйеп-бөкрәйеп бөтөүе айканлы үткәреләсәк танта на ыз юбилей табынында сығыш я әу хакындағы тәкдимгә килгәндә, әлегә өзөп кенә бер ни зә вәгәзә итә алмайым. Бындай мәсьәләләр еңел хәл ителмәй. Уйлашырга, кәрәкле кешеләр менән кәнәшләшергә, тейешле инстанцияларзан ризалык алырга әм компетентлы органдарза расларга кәрәк. Үзегез аңлап тора ығыз, бындай яуаплы карарзы кабул итеү өсөн апарук вакыт талап ителә. Уны кайзан табырга? Бөгөнгө кытлык заманда. Донъяла кризис, инфляция которғанда... Ярай, бер нисә айзан уң янынан хәтергә төшөрөр өгөз әле. Бәлки, реформалар уңышлы бөтөп куй а, кабатлап әйтәм, бәлки, бөтөп куй а, берәй әмәлен уйлап табырбыз. Нимәлә туктағайнык әле? Ах, да-а, юбилей!.. Юбилей мәсьәләнә килгәндә, иптәштәр әм әфәнделәр, мин езгә конкрет шуны әйтә алам: әлегә был мәсьәләне хәл итеү өсөн конкрет булмаған инстанцияларзан конкрет күрәтмәләр юк. Шуға күрә 1913 йылғы 999—01 анлы инструкцияның 33-сө параграфын астан өскә әйләндереп карарга кәрәк. Гәфү итегез, бының

өсөн әлегә вақытым юк. Кәңәшмәгә, ултырышка, йыйылышка, семинарға, съезға, симпозиумға, коллоквиумға, конгреска ашығам. Гуд бай! (*Сығып китә.*)

Кул саба-саба Ялағаев инә.

Ялағаев. Иҫ киткес шәп телмәр! Ярай әле, Важная персона ишетмәне, курортта калды. Ишет ә, уштан язып үлер ине. Сеү, ана, үзе килә! Кайтып та еткән. (*Каршы алып.*) Иҫән- ау кайтыуығыз менән, хөрмәтле Важная персона әфәнде! әйбәт ял иттегезме?

Важная персона (*көр өнөп*). Какуй ял! Санаторий пенсионерзар менән тулған. Әбей-әбейзән башка катын-кыз заты юк.

Ялағаев. Янған икән ялығыз. Ә без бында янып эшләнәк.

Важная персона. Йый, давай, әрәмтамактарзы!

Ялағаев (*ызғырып*). Йыйылышка килегез!

Шаулашып сатирик геройзар инә.

Важная персона. Иптәштәр-әфәнде-ләр, Үтә лә мө им комиссияның особо важный рәйесе буларак, мин езгә шуны әйтергә тейешмен...

Ялағаев. Кыйыу фекер, иптәш Важная персона әфәнде, үтә лә кыйыу фекер менән кайтқан ығыз курорттан.

Важная персона. Кысылма, Ялағаев! Бер фекер зә әйтмәнәм әле.

Ялағаев. Ана шул әйтергә теләгән фекерегез хақында әйтәм дә инде, иптәш Важная персона әфәнде. Бик кыйыу фекер!

Важная персона. Ә-ә-ә, шулаймы? Уны ы хак, әлбиттә. Шулай итеп, иптәштәр-әфәнде-ләр, юбиларзы юбилейзарса юбилейлаштырыу эштәрен ойоштороу мәсьәләләре тейешле юғарылыкка менеп етеп килә. Ялағаев, юбилей кисә ендә тост әйтергә теләүселәр исемлеге әзерме?

Ялағаев. Әзер! Бына, илле туғыз кеше.

Важная персона. Ул кәзәр болтун касан өйләп бәтә инде?

Ялағаев. Йыл азағына...

Важная персона. Гәйбәтбикә, кунак-

тарға хәбәр алдыңмы?

Гәйбәтбикә. Бәтә донъяға сәстем. Сақырмаған алкаш калманы.

Важная персона. Юбиларзың тук ан туғызыңсы мөхәббәтен сақырзыңмы?

Гәйбәтбикә. Вәт, уға кыуаныслы хәбәрзе еткерә алманым. Сөнки тапманым. Ә, бәлки, ул донъяла юктыр. Автор фантазия ығына түгелме икән?

Важная персона. Булмаҫ. Автор – серьёзный кеше. Юкты язмаҫ. Әзлә, Гәйбәтбикә, тап! Концерт нисек, Эшем эйә е? Артистар әзерме?

Эшем эйә е. Мин уларзы кыуып ебәрзәм. Акса орайзар. Концерт куйырга сигандарзы сақырзым.

Важная персона. Улар менән нисек иҫәпләшергә итә ең?

Эшем эйә е. Көмөшкә менән ыйлайым.

Важная персона. ин әзерме, Самогонсы Сәмигә?

Сәмигә. Күптән әзер. Ата авторымдың юбилейына тип әллә касан ун биш мискә, егерме биш силәк, ун өс ялғаш, утыз туғыз тас көмөш төслә көмөшкә кайнатып куйзым. Сифаты ”во!” Первач! Әсеп ебәр әң, эсәктәрәнде яндырыр. Йәл, запивать итергә күгәрсен етә генә юк.

Важная персона. Хәмершин! (*Унан ауап булмағас.*) Хәмершин кайза?

Гәйбәтбикә. Ул юбилейзы йыуа, хи-хи... Ауылда, пенсионер әбейзәргә эйәрәп, хәмер емереп йөрәй.

Важная персона. Тапқан вақыт! Ығышбай, бар, тиз генә алып кайт үзен!

Ығышбай. Иртәрәк булмаҫмы? Банкет башланмаған бит әле.

Гәйбәтбикә. Йыбанма, Ығышбай. Иренеп торорға түгел, донъя ын емереп орорга кәрәк бөгөн.

Важная персона. Ә ин, Гәйбәтбикә, теленә алынма. Эшендә бул!

Гәйбәтбикә сыға.

Ауа-түнә Хәмершин инә.

Ығышбай (*кыуанып*). Бик вақытлы кайтың, Хәмершин дуҫ.

Важная персона. Фу-у, алкаш! аман

айнымаған.

Хәмершин (*Важная персонаны косакларга итен*). Ә, Важняга! аумы, Важнюк дуэ?

Важная персона (*кырыс*). Якын килмә! Ниңә эстен, Хәмершин?

Хәмершин. Шатлыктан. Күгәрсен өтө...

Сәмигә. Боже мой, күгәрсен өтөн эскән!

Хәмершин. Эйе, "Күгәрсен өтө"н бу кеүек эстем... то есть, укыным.

Важная персона. Нимә өйләй был алкаш? Әллә аташа инде?

Ялагаев. Шулайзыр. Күгәрсен өтөн укып буламы ни?!

Хәмершин. Их, ез, назандар! (*Кеңә енан китап сыгара.*) Бына бит ул ниндәй "Күгәрсен өтө" – сатириктың китабы.

Бөтә е лә китапты карай.

Важная персона. Кайзан таптың ин уны?

Хәмершин (*эре генә*). Ете кат ер астынан.

Эшем эйә е. Маладис, Хәмершин, алкаш бул аң да, кулындан эш килә.

Сәмигә. Бына хәзер табын кор аң да ярай. Давай, кыймылда, Ығышбай!

Ығышбай (*иренен*). Иртәрәк булмаҫмы?

Важная персона. Иртә түгел, сап-самай. Көлкө табынын башларга вақыт. Стакан килтер, Хәмершин! Юбилярзы күтәрәнке кәйеф менән каршылайык.

Ғәйбәтбикә йүгереп инә. Тулкынлану-зан үзен дө әйтә алмай.

Ғәйбәтбикә (*тотлогон*). Тә-тә-тә-тә...

Важная персона. Ниңә тәтелдәй ең? Теленде йоттонмо әллә?

Ғәйбәтбикә. Унан да яманырак.

Ялагаев. Башкортостанда ер тетрәгәнме әллә?

Ғәйбәтбикә. Унан да хәтәрерәк.

Эшем эйә е. Әллә Өфөлә берәй яңы банк бина ы ишелеп төшкәнме?

Ғәйбәтбикә. Юк. Унан да шак каткысырак.

Тисқәрәбай. Кала урамдарын сүп-сарзан тазарткандармы?

Ғәйбәтбикә. Юк.

Сәмигә. Әйбер хактары төшкәнме әллә?

Ғәйбәтбикә. Төштө, ти, көт!

Акыллы баш. Нимә булды, улай а, әйт!

Ғәйбәтбикә. Юбиляр юбилейга килмә-ә-әй... (*Илан ебәрә.*)

Важная персона. Нисек "килмәй"? Кем кушкан уга килмәҫкә?! Не позволю!!!

Бюрократов. Бәлки, уның эше күптер.

Ығышбай. Пенсионер кешенен ниндәй эше бул ын! Йоклайзыр.

Хәмершин. Юрган астында хәмер емереп, юбилейын билдәләп яталыр.

Ғәйбәтбикә. Ә-ә, белдем! Белдем ысын сәбәбен.

Ялагаев. Әйт, Ғәйбәтбикә, без зә беләйек.

Ғәйбәтбикә. ез уйлаганса, ул йоклап та, юрган астында хәмер емереп тә ятмай. Минеңсә, ул теге тук ан туғызынсы мөхәббәте менән... ни... хи-хи-хи... эшләп ята!

Важная персона. Што такуй? Был ни хәл?! Не позволю! Барыгыз, хәзер үк алып килегез! Мөхәббәте-ние менән!

Ирзәр сыгып китә.

Кара ин уны! Алтмышка еткән, үзе аман йәштәрсә шаярыуын ташламаған. Вәт юморист!

Сатирик геройзар юбилярзы карауатта яткан килеш алып инә.

Эшем эйә е. Юбиляр юбилейга килде. Ура-а-а!

Ялагаев. Дан юбилярга!

Сәмигә. Йәшә ен юбиляр! Тагы ла алтмыш йыл... Күберәк тә инде, ну, чурт с ним!

Юбиляр уларга игтибар итмәй, йоклай.

Ул пижама кейгән, аягында – ак ойокбаш. Эргә ендә – көкре таяк.

Акыллы баш (*юбилярзы уятып-уятып, торғоза алмагас*). Вәт йоклай! Ыжламай за...

Эшем эйә е. Әзәм көлкө ө! Күпме юбилейзарга йөрөп, бындай хәлдә

күргән юк ине.

Важная персона. Оят ыз!

Ығышбай. Үз юбилейында йоклап ята. Ата ялкау!

Бюрократов. Ә бит бәгзе бер юбилярзар, аяктарына баҫа алма а, микрофон таягына тотоноп бу а ла торорға тырыша. Тотоноп та тура баҫа алмағандары креслоға ултырып тора. Ә был сәпсим слабак!

Ғәйбәтбикә. "Мөхәббәтле кәләм", "Мәңгелек мөхәббәт", "Тук ан туғыз мөхәббәт" исемле китаптар язған бит әле, хәстрүш. Бер мөхәббәте куйынына ла ыймаған үзе, хи-хи-хи!

Ялағаев (*карауат аяғына тибен*). Тор, йоко сүлмәге!

Важная персона. Нисек уятырға был йүн езде?

Сәмиғә. Алдатырға кәрәк уны.

Ғәйбәтбикә. Нимә менән?

Эшем эйә е. Юбилейы менән қотлап, төшөндә лә күрмәгән кәттиж төзөп бирәйек.

Ялағаев. Пенсия-ха сы-ха-ха-хы кешегә ни бысағыма кәттиж! Мунса алып бирәйек.

Хәмершин (*шешә сығарып*). Бына быны эс ән, бер ниндәй мунса ла кәрәкмәй! (*Әсеп қуя.*)

Сәмиғә. Был сүп кенә, Хәмершин. Сәмиғә еңгәндең сәмәйенә етмәй!

Тисқәрәбай. Юк, файза ыз... Бар тип тә белмәй.

Важная персона. Дә-ә, был юбилярзың тормошқа интересы бөткән икән. Бер нәмә менән дә кузғатып булмай.

Сәмиғә. Нишләп булма ын, була! Бер нәмә менән генә кызыктырып, алдатып, азырып була уны.

Бөтә е лә. Нимә менән?

Сәмиғә. Юбилярзың иң нык яратқан берзән-бер тук ан туғызынсы мөхәббәте менән.

Бөтә е лә. Кем ул?

Сәмиғә. Сатира ылыу! Ана, үзе килә!

Сатира инә.

Сатира. Эйе, был языусыны мин генә алдай алам, мин генә арбай алам. Сөнки уның бөтә язмышы миңә бәйләнгән. Минең өсөн күпме тукмалды, күпме макталды. Минең аркала шелтә лә, орден да эләкте үзенә. Мин уны ат кеүек ектем, мин уны күренекле кеше иттем. Шуға күрә төшөрә лә, күтәрә лә алам уны. Тор, күтәрел, йәнем!

Юбиляр капыл йәнләнеп китә. икереп тора ла: "Сатира, йәнем!" — тип, кәкре таяғын тотоп, уның артынан саба.

Сатира, борғоланып- ырғаланып, юбилярзы үзенә ылықтыра. Юрий унан тоттормаған була. Кыуышалар. Ахырза юбиляр таяғы менән Сатираның итәгенән эләктереп ала. Косаклашып карауатқа ауалар. Унда шаярып көрмәкләшәләр. Башта юбиляр Сатира өстөндә ят а, азак Сатира уның өстөнә менеп атлана. Юбиляр йәшәрәп китә әм, дөртләнеп, карауатты тирбәтә...

Сатирик геройзар, уларзы уратып алып, бейей-бейей йырлайзар:

Көлә-көлә килә-килә,

Алтмыш йәшкә еткән ең.

Алтмыш йәшкә еткәндә лә

Егет кеүек икән ең!

Важная персона (*авансценаға килеп*).

Ижад эше — интим эш. Қалғанын карап тормайык, тәнәфес я ап алайык. Алдағы юбилейға саклы!

Күнелле йыр дауам итә:

Сатириктар картаймайзар —

Быны якшы беләбез.

Пенсияға сығканда ла

Рәхәтләнеп көләбез.

ҮЗЕНӘ ТОҒРО ШАҒИР

(Марат Кәримовтың яңы быуат башындағы ижадына бер караш)

“Быуаттан быуатка күскәндә” (“Ағизел”, 2003 йыл, 1-2-се андар) тигән мәкәләмдә Марат Кәримов тура ында үз сыккас, халык телендә ул күптән инде – халык шағиры, халык телендәгәне рәсмиләштерергә лә вақыт етмәне микән, тигәнерәк уйзарым менән уртаклашканым. Уйзарым фәрештәнен “Амин” тигән сағына тура килде инде әллә, озақ та үтмәне, хатта шул ук йылда, Марат Кәримовка “Башкортостандың халык шағиры” тигән мактаулы исем бирелде. Бының менән, шағирзың язмышын хәл итешәүзә мин дә катнаштым, тип тыйнак ызлык күр өтергә йыйынмайым. үз бары тик мәкәлә авторы белдергән фекерзән рәсми ойшмаларза ултырған түрәләрзән карашына тап килеүе хакында ғына барырга мөмкин.

Әзәбиәткә илле йылдан ашыу тоғро хезмәт итеү осоронда Марат Кәримов, күп кенә кәләмдәштәренән айырмалы буларак, үзе тура ында язылған гәзит-журнал мәкәләләренә кытлык кисермәне. Уның ижадына, аллы-артлы сығып торған шиғри йыйынтыктарына тейешле ба а вақытында бирелә барзы.

үз сәнгәте тип аталған серле арайзың туп а ын кыйыр-кыймаң кына атлап ингән йәш шағирзы иң башта Мостай Кәрим күреп шатланды. Шатланды, ләкин башынан ыйпаманы: азашының “Бөрөләр” тигән тәүге китабы айканлы Балтик буйынан – Рига ярзары тип йөрөтөлгән ерзән язып алған хатында ул “Башкорт поэзия ына изгер йөрәкле, күтәрәнке күңелле, үткер күзле яңы бер шағир килә”, – тип белдер ә лә, йыйынтыктағы кай ы бер етеш езлектәргә ис тә күз йомманы. (Йәйәләр әсендә генә бул а ла шуны хәтергә төшөрөп китеү урынлы булыр: Марат Кәримовтың 56 битлек был китабы 1956 йылда басылып сыккайны, ә Мостай Кәримдән хаты 1956 йылдың декабрь – 1957 йылдың гинуар айзары менән даталанған.)

Артабан Марат Кәримовтың ижад язмышы профессиональ тәнкитселәр әм әзәбиәт белгестәре карамағына күсте. Улар ара ында йәш шағир тура ындағы тәүге үззе билдәле тәнкитсе М. Фәйнуллин катты. Уның үзен танылған тәнкитселәр әм әзәбиәт белгестәре Н.Зарипов, Ә.Хәкимов, С.Сафуанов, Ғ.Хәсәйенов, Р.Бикбаев, Р.Әмировтар кеүәтләне. Атаклы Назар Нәжми зә үзенң кәләмдәш туғанына битараф калманы. Тәнкитселәр әм ғалимдар ара ында М. Кәримов шәхесенә хатта кат-кат әйләнәп қайтыусылар за булды. Шулай за шағир тура ындағы төп үззе башкорт әзәбиәтенә алты томлығында Ғайса Хәсәйенов әйтте, ти әк, ис тә хата булмаң.

Бында исемдәре аталған әм аталмаған авторзарзың төрлө йылдарза язылған әм төрлө басмаларза донъя күргән мәкәләләрен күз уңынан үткәреп, уларзы яны факттар, яны фекерзәр менән байыт аң, халык шағиры Марат Кәримов тура ында бынамын тигән китап барлыкка килер ине. Ләкин...

...Бынан ун-ун биш йылдар сама ы әлек мин Марат Кәримовтың замандашы әм кәләмдәше, күренекле шағир Абдулхак Игебаевтың ижады менән етди генә

шөгөлләнәп алдым. Байтак кына материал туплангайны. Күләмле генә мәкәлә лә язылды. Ул “Йәнле шишмәләр” тигән йыйынтыгыма инәп китте. “Ағизел” журналында ла донъя күрзе. Шул мәлдә башка кызыклыгына бер уй килде. Әзәбиәт, мәзәниәт, сәнгәт өлкәсндә ирешкән уңыштарзы билдәләү өсөн республикала төрлө мактаулы исемдәр булдырылган. Шулар ара ында, халык шағиры әм халык языусы ынан кала, Салауат Юлаев исемдәгә премия зур урын алып тора. Ул исемдә яулаған лауреаттар байтак кына булып киткән. Ниңә ошо премия хөрмәтенә “Китап” нәшриәтендә махсус бер серия асып ебәрмәскә әм лауреаттарзың әр кайы ы тура ында дүрт-биш табаклык кына бул а ла очерк китаптары язып бастырмаска?

Уйым менән нәшриәттә уртаклаштым. Абдулхак Игебаевка бағышланганын үзем язырға әзерлегемдә лә белдерзем. Рәссам булма ам да, уйланылган серияның хатта эскиз-макетын да эшләп бирзем. Кызганыска каршы, был тәкдим хуплау тапманы. Эскиз да шунда югалды, буғай. Әгәр ошо хыял тормошка ашқан бул а, бөгөн Салауат Юлаев исемдәгә премия лауреаттарының тормош әм ижад юлын яктыртқан бәләкәй форматлы китап донъяға килгән булыр ине. Ә бындай китаптарға тәу сиратта мәктәп укытыусылары мохтажлык кисерә.

Әле бына Рауил Бикбаевтың “Йөрәктә калган эзәр” (“Ағизел”, 2000 йыл, 1-се ан), Гөлләрә Назарованың “Таузарға талпыныусы шағир” (“Ағизел”, 2003 йыл, 6-сы ан), Рәшит Сабиттың “Шиғыр күрке – үзәр балкышында” (“Ағизел”, 2005 йыл, 1-се ан) тип аталған әм Марат Кәримов ижадына арналған мәкәләләрзе кайтанан укып ултырам да, башка тағы уй килә. Беззән бит халык шағирзарыбыззың да аны ундан ашқан. Ләкин уларзың тик дүрте е – М.Ғафури, С.Кудаш, Р.Нигмәти, М.Кәрим – хақындагына монографиялар бар. Был монографияларзың да хәзер мәктәп китапханаларында акланыуы-акланмауы шик астында. Тимәк, уларзы яңынан нәшер итеү сара ын күрергә кәрәк. Калган халык шағирзарының (Н.Нәжми, Ә.Атнабаев, М.Кәримов, Р.Ғарипов, А.Филиппов, Ә.Хәкимов, Н.Мусин) ижадтарын тикшереүгә арналған китаптар язырға ла вакыттыр инде.

Әгәр ошо хыялдарзың бере е тормошка ашып, Марат Кәримов тура ында очерк китабы языл а, унда, моғайын, шағирзың XXI быуат башындагы ижадын яктыртқан бүлек тә булыр ине. Сөнки ул яңы быуатта ла әүләгесә әүзем әм егәрле эшләй: республикала нәшер ителгән башка бәсмаларзы исәпкә алмайынса, тик “Ағизел” биттәрәндә генә лә ете йыл әсендә биш тапкыр сығыш я аны әм етмешләп шиғыр бастырзы.

Әүзем әм егәрле эшләй, тинем дә тағы уйға калдым. Әзәби ижад, бигерәк тә шигриәт хақында үз барғанда был төшөнсәләр урын ызырак яңғырамаймы икән? Әүземдәң яқынса антонимы – үлпәнлек; егәрленеке – ялкаулык (быны ы ла – яқынса, әлбиттә!). Быйыл мин 2001 – 2007 йылдарза “Ағизел” биттәрәндә донъя күргән шиғырзарзың әм уларзың авторзарының картотека ын төзөнәм. Бәләкәй генә бул а ла, үзенә күрә бер антология барлыкка килде. Шул антология-картотекаға күз ташла ан, быуат башындагы шигриәтебез ус төбөндәгә кеүек ялтырап ята. Буш үз булып яңғырама ын өсөн, бер нисә факт та килтерергә мөмкин.

Әйтәйек, “Ағизел”дәң ете йыл дауаында нәшер ителгән ик ән дүрт китабында шигри әсәрзәр менән сығыш я аған авторзарзың аны йөззән артып китте. Шуларзың кырк ике е – берәр тапкыр, ун алты ы – икешәр, ун ете е өсәр тапкыр басылды. Күренеүенсә, ошо дәүәрзә журналда дүртәр, бишәр, алтышар тапкыр “кунакта” булыусыларзың аны әллә ни күп түгел – утызлап кына. Ә ете йылдын бер генә йылында ла журнал менән араны өзмәүсәләр икәү генә: улар – Тимер Йосопов менән Нәжибә Әминова.

Әзәби тәнкит мәкәлә е өсөн мәзәгерәк тойолған был “статистика”нан сығып, ирәк язышыусыларзы ис кенә лә әүземлектә, егәр езлектә, үлпәнлектә, булдыкызлыкта гәйепләргә йыйынмайым. Кайы берәүәрзән матбуғат биттәрәндә

онотканда бер күренеп калыузары, бөлки, файзаға ғыналыр. Шигыр ирәк-мирәк тыуа икән, тимәк, тәбиғәттең үз менән генә аңлатып бирә алмай торған “ила и мәле” лә ундайзарза ирәгерәк қунак булалыр. Ә ил ам ыз, көсөнөп язған шигырзан кемгә әм ниндәй файза? Ижад шишмәң ургылып тор а ғына шигыр тыуа бит. әм ул хужа ынан: “Минәң өсөн иңә күпме түләрзәр икән?” – тип орап тормай – ағыла ла ағыла. Бәхәс ез, ундай шигырзы ирәк тейә торған ял сәғәттәрәндә ләззәтләнөп укып ултырыу – үзе бер гүмер.

үземде туранан-тура Марат Кәримов ижадына күсерер алдынан, лирик сигенүгә тартым тағы бер искәрмә я амай булмастыр. Үрзә, андарға таянып, кай ы бер фактар килтергән өсөн, был мәкәләнең авторы шагирзар ара ында социалистик ярыш ойоштороға йыйынмай микән, тигәнөрәк уй тыуып қуйма ын. Юк, әлбиттә. Ундай фекерзән башыма ла инөп сықканы юк. Хәйер, ярыш сәме ижадсылар өсөн дә бөтөнләй үк ят нәмә түгелдер инде. Бер-берәндән уззырырға, яңы образдар тыузырырға, уларзы тормошқа ашырыр өсөн таушалмаған үрәтләү саралары қулланырға, хәтергә өнеп калырзай деталдәр табырға тырышыу гәрлекме ни?

Дөрөсөн генә әйткәндә, был сифаттар шагирзарға ғына түгел, әзәбиәт әм сәнғәт өлкә ендә эшләүсә бөтә ижадсыларға ла (шул исәптән – тәнкитселәргә лә) хас тейештер ул. Марат Кәримов та уларзан азат түгелдер, могайын. Юғи ә, башкорт шигриәтендә тулланған бай тәжрибәне уғата үстөрәү әм байықтырыу өстөндә арымай-талмай эшләү дәүерәндә ул тәү қарамакқа искәргәндәй, тапалғандай тойолған темаға ла яңыса қараш ташлап, уға йөн өрөп, күззән яуын алырлық итеп балкытып ебәрә алыр инеме ни? Быны мин, М.Кәримовтың шигриәттә сәмләнөп эшләү өзөмтә елер, тип уйлайым.

Марат Кәримов әлек-әлектән йор үзлө, юморға әм сатираға әүәс шағир буларак билдәлө. Кай ы берзә: “Был сифаттар уға тыумыштан килгән микән, әллә “әнәк” журналында озайлы эшлөгән йылдарзың бер шаукымымы?” – тип тә уйлап қуйыр ын. Булыр, ике е лә булыр: сатирик журналға юлды тыумыштан тапкыр үзлелеге ярыуы ла ихтимал; журналдың да уға ыңғай йоғонто я ауы, тәбиғәттән бирелгән талантын артабан да үстөрәргә әм тормошқа ашырырға булышылық итеүе мөмкиң.

Кулына корал тотоп яу яланында канын қойған быуын вәкиле булма а ла, Марат Кәримов – ярай ы ғына катмарлы тормош әм ижад юлы үткән әзип. Шуға күрә уғыш осоронда әм унан уңғы йылдарза ил инәнә төшкән ауырлықтарзы башынан кисереп, йөрөгә аша үткәргән, заманында гәзелдәрзән-гәзел, изгеләрзән-изге аналған сәйәси әм әзәби мәктәп ынаузары аша үткән шағирзың лирика ы форма йә өтенән дә, йөкмәтке е менән дә ифрат бай әм күп яклы икән, ис тә гәжәпләнә е юк.

Шигриәт хакында үз сықканда, иң тәүзә уның тема әм жанр төрлөлөгөнә игтибар итергә күнеккәнбөз. Мөхәббәт лирика ымы? Фәлсәфәүи лирикамы, әллә граждандық лирика ымы? Касандыр, бигерәк тә Пушкин менән Лермонтовты өйрәнгәндә, сәйәси лирика, патриотик лирика тигән төшөнсәләр зә йыш қына қолакка салына торгайны. Сәйәси лирика Европа илдөрөнөң шигриәтен дә урап узмаған. Ул айырыуса ундағы дәүләттәрзән нигезен дер елкеткән ихтилалдар заманында сәскә атқан, тизәр. Әммә, шигриәттә тема әм жанрзар төрлөлөгә йшәргә хаклы бул а ла, ул бик шартлы рәүештәлер. Сөнки алтын – саф түгел бит. Шуның ымак, шигриәттәгә төрлөлөктә лә саф килеш кенә қузаллауы қыйын. Быға Марат Кәримов шигриәте мисалында ла ышанырға мөмкиң.

Буяттар қауышканда донъя күргән “Кителгән әйкәл” әм “Ни булды безгә, ни булды?” тигән шигырзарзы, мәсәлән, кай ы жанр төрөнә индерер инегез? Формалары йә өтенән улар үтә гәзәти: ике е лә дүртәр юллы строфа менән язылған. Хатта строфаларзың аны ла тап килгән: әр кай ы ында – етешәр. Юлдарзағы ижектәр зә бер төрлө аралашқан: 8–7–8–7. Рифмаларзың теүәллегә хакында өйләп тә тора ы юк – Марат Кәримов гүмер бакый шигыр техника ына бик игти-

барлы булды. “Кителгән әйкәл”дә, әйтәйек, икенсе әм дүргенсе юлдар рифмалашкан. Был юлдарзагы уңгы үззәр әске яңгыраштары менән генә түгел, күп озракта ундагы уңгы ижектәрзәң йә ауаздашлығы, йә бөтөнләй тап килеүе менән дә айырылып тора: “үззәре—әлгәре”, “арбаған — арбанан”, “алдарга—аңларга”, “аклай ың — яклай ың”, “сайкала — ни кала” .б. “Ни булды безгә, ни булды?”ла ла шундай ук теүәллек: “алкыштарзан — балкыштарзан”, “ташыу — якынлашыу”, “хәзәр — әзәр”, “танымаслык — кабынмаслык”.

Хәзәр был шиғырзарзың йөкмәтке енә игтибар итәйек. “Кителгән әйкәл”ден лирик геройы беззәң бөгөнгә ысынбарлығыбыз хақында уйлағанда “хәзрәти” Пушкиндың “Кавказ тотконо” тигән поэма ы әм “әйкәл” тигән шиғыры араында нисәмә йылдар буйы йәшәп килгән, ләкин бығаса ябай укыусы күзәнә биүк бәреләп тормаған идея каршылығын изеп кала. Бак аң, “әйкәл” шиғыры тунгустарга, калмыктарга, Рәсәйзә йәшәгән башка халыктарга ихтирам тойго о менән уғарылған бул а, “Кавказ тотконо” поэма ында и ә бөйөк Пушкин Кавказ халыктарын коллокка төшөрөүзә яклаған икән дә ба а. Атаклы шагир ижадындагы был каршылыкка күзә асылған лирик геройзың гәйрәте кайта, әм мәктәп йылдарынан бирле уның күнелендә яралған әйкәлден бер ташы кителәп төшкәндәй була. Ләкин М. Кәримовтын “Кителгән әйкәл”дә әйтергә теләгәнә, миңенсә, Пушкин әсәрзәрәндәгә “каршылык”ты (“Кавказ тотконо”н язғанда уға ни бары 21 йәш тирә е булғанлығын, өстәүенә, был поэманы ул көньякта өргөндә ятқан сакта ижад иткәнлеген, тагы килеп “Смирись, Кавказ: идет Ермолов!” тигән юлдың поэма әсендә түгел, ә бары тик уға унынан өстәгән эпиллогта ғына урынлашыуын искә алғанда, әле үз барған каршылык, бәлки, Пушкин гәйебе менән дә барлыкка килмәгәндәр әм шуға күрә бөтөнләй үк гәфү ителмәслек тә түгелдер?) фашлаузан да бигерәк, шул замандагы кай ы бер күренештәр, кызғаныска каршы, беззәң көндәрзә лә үззәрән иззәрәп куйғылай, тигән фекерзәр. Юл ыңғайында хәтерегезгә төшөрәп үтәйем: үз вакытында ошоға тартым мотив Назар Нәжмизән “Мискә”(1994) тигән шиғырында ла яңгырап киткәйне. М.Кәримовтын “Кителгән әйкәл”енә килгәндә и ә йөкмәтке е йә әтенән ул — бик үткер, художество эшләнеше яғынан теүәл, ыксым әсәр. “Түбән бейеклек” тигән оксиморон, юмор әм ирония аңкып торған “Шул арбаузар индә төшәп калды миңә арбанан” кеүек юлдар шиғырзың төбөндә ятқан кинәйәле фекерзә уғата ла көсәйтеп ебәрә. Был әсәрзә М. Кәримовтын әстетик караштары ла сағылып китә. “Ирек әм азатлык — шагир өсөн үз башы” тигән девизды алға өрә ул Пушкиндың “Кавказ тотконо” исемле поэма ы хақында уйлағанда.

“Кителгән әйкәл”де Марат Кәримовтын быуат башындагы ижадында Кавказ тема ын асып ебәрәүсә әсәр тип тә атарға мөмкин. Сөнки был әсәрзәң төбөндә ятқан кинәйәле фекер уның артабангы “Блокпоста”, “Озатыу”, “Госпиталдә”, “Хәрби сводка” тигән шиғырзарында бер ниндәй ым-ишара ыз, туранан-тура ярып алынған. “Блокпоста” исемле шиғырза, мәсәлән, икегә бүленгән ябай кешеләр бер-бере ен атып үлтерәләр, “ер канға бата”, ә шул вакытта “кемдәрзәр акыл ата”. Яңгырашы буйынса шиғырза бер аз ирония саткылары изеләп кал а ла, йөкмәтке е йә әтенән ул шаян-көлкөнән бик алыс тора. “Гильза сәсрәй, пуля бейей” кеүек метафораларзы, тауышқа окшаған өндәрзә кабатлау аша автор блокпостагы драматик хәлдәрзә йөнле итеп күз алдына килтерәп бастыра.

“Хәрби сводка” тигән шиғырза и ә ирония саткылары изеләп кенә калмай, ә күзгә бәреләп тора. Бәрелештәр вакытында ике якта ла корбан булуысылар анының бик примитив ысул менән ишәпләнәүенә ишара я ала унда. “Тук сырайлы генералдар”ға ла “өлөш” сыжқан бында. Ошондай сетерекле теманы яктыртқанда авторзың ифрат оқта дипломат икәнлегә лә изелә.

Ә бына “Озатыу”, “Госпиталдә” тигән шиғырзарза юморға ла, иронияға ла урын калмаған — уларзы үпкә тойго о әм әсе күз йәше алмаштырған. “Оза-

тыу”зың исеменә үк тәрән мәғәнә төрөлгән: озатыу, хушлашыу күренеше кешелә әр сак шом уята, йөрәкте ызлата. Әлеге конкрет озракта и ә үз йәш алдатты башта Кавказға озатыу, унан уң “курғашлы табутта” әйләнәп кайткан өлөктәй егетте, “зар илап”, кәбергә озатыу хақында бара.

“Госпиталдә” тигән шиғырза ла шундай ук аяныслы хәл үрәтләнгән. Зур начальник яраланып госпиталгә эләккән уғышсыларға орден, мизал таратып йөрөй; рухландырып, алдаттарзың аркаларынан да қағып ала. Арала берәү е мизалды кабул итә алмай, сөнки уның кулдары юк – яу яланында өзөлөп калған. Бөтә фажиғә әм әрнәш тә бына ошонда. Үзенән-үзе “Ул орден, мизалдың ни хәжәте?” тигән орау тыуа; кемдәрзәндер иктисади-сәйәси мәнфәғәттәрән курсалау ниәтенән, кемдәрзәндер саманан тыш көсәйеп киткән нәфселәрән кәнәгәтләндрәү өсөн башлап ебәрелгән уғыш әм озақка узылған кан койош укыусыны уйға алмай калмай, әлбиттә.

Йөкмәткеләре буйынса Марат Кәримовтың Кавказ шөлкеменә ингән шиғырзары бигүк кыуаныслы булма а ла, эшләнәштәрә яғынан юғары кимәлдә. Был юғарылыктың бер сере шағирзың тел байлығында бул а, икенсе е – шул байлыктан ошта файзаланыуза. Дүртәр юллы дүрт строфанан торған “Озатыу” шиғырында, әйтәйек, 1-се, 2-се, 4-се юлдарзағы уңғы үззәрзәң ауаздаш булуызары, уларза хатта ижектәр анының да тап килеүе, тартынкы әм узынкы өндәрзәң билдәле бер тәртиптә аралашыуы – быға асык миҫал. “Госпиталдә” тигән шиғыр за “Озатыу”зан кайтыш түгел: күләме менән дә, рифмаларзың теүәллеге йә өтенән дә. Кәрәкмәгән бер генә үз зә тапмаҫ ың был шиғырза. “Хәрби сводка”ла строфалар аны күберәк, әммә әр строфаның 2-се, 4-се юлдарындағы уңғы ижектәр шул тиклем теүәл рифмалашкан – улар бер-бере енән айырып алғы ыз.

М. Кәримовтың егерменсе быуат азағындағы ижадын күз уңында тотоп, Ф. Хөсәйенов былай тип язғайны: “Шағир кешене замандың базар мөнәсәбәттәрә, кирегә боролоу күренәштәрә, дәрәзәң төрлө алып атарзары, йәнкыярзары, кырағайлыктар аптырата, күнеленә оло шом, хәүеф ала” (Башкорт әзәбиәте тарихы, 6-сы том, 1996, 407-се бит).

Шағир күнелендә хәүеф-хафа, шик-шом уята торған сәбәптәр, кызғаныска каршы, яңы быуатка аяк баскас та үззәрән иззәрәп кенә тора. уңғы йылдарза ижад ителгән “Ни булды безгә, ни булды?”, “Казанда абантуй”, “Әх, донъя ы!..”, “Эмигрант”, “Тукай кәрәк”, “Күнелдәрәм тыныс түгел”, “Кемдең урыны кайза?”, “Милләтебез”, “Алдан әле”, “Бар ине” тигән шиғырзар – тап ана шул сәбәптәрзәң асык бер кәүзәләнеше.

“Казанда абантуй” исемле шиғырзың нигезендә реалы факт ята. Ул факты радионан ишетеп йә и ә телевизорзан күрәп белмәгән укыусы әсәрзә бигүк аңлап та бөтмәскә мөмкин. Ә бына шағир ошо факттан бик ошта файзаланған. Катык алған ауыттан биш тинлек бер бакырзы “ә” тигәнсе әләктергән ил хужа ын хуплап, аяк тибәп кул сапкан тамашасыны күзәтеп ултырғанда, ул бына ниндәй уйзар кисерә:

– Бакыр тинде, ай, тиз тапты!
– Шулай за ул шулайын,
Белә микән уң ул ситкә
Күпме алтын шыуғанын?

Шулай итеп, бәләкәй генә бер деталь ярзамында ис көтмәгән ерзән тәрән йөкмәткелә зур өзөмтә я ап куйылған.

“Әх, донъя ы!..” тигән шиғырза бөгөнгә донъябыз әм беззә сорнап алған ысынбарлык козғон оя ына тинләнгән.

Йәнәбеззә сукый ул,

*Безгә ясин укый ул,
ез бит беззең өсөн генә,
Тип туктау ыз тукый ул, —*

тигән юлдар әм уларға төрөлгән фекер менән килешмәй сара юк. Стиле буйынса шиғыр юморға тартым тойол а ла, уның төбөндә әсе хәкикәт ята. Әсәрзең йәйәләр әсендәге “Күнел ез минуттарза” тигән өстәмә атама ы ла юктан ғына хасил булмагандыр.

М. Кәримов стилиенә хас юмор алымы уның “Әмигрант” исеMLE шиғырында ла изелеп тора. Әйтергә кәрәк, юмор аша әсәрзә ярай ы ғына етди мәсьәлә күтәрелгән әм ул мәсьәлә әлеге лә баяғы шул “үзгәртеп короу” сиренең өзөмтә е буларак алга килеп басқан. Ил таркалгас, лирик герой әм уға тиндәр — әмигрантка, ә олигархтар ерле халыкка әйләнгән, йәнә е:

*Илдән илгә күстем дә ул,
Ерем калды шул килеш.
Бак аң, ошо үз еремдә
Мин дә әмигрант, имеш.
Ерле халык тигәндәре
Олигархтар икән,
Улар и ә ергә ыймай,
Киң донъялар тар икән.*

“Тукай кәрәк” тигән шиғыр за бик фә емле. Унда беззең көндәр Тукайзы аткан Бесән базары менән сағыштырылған: “Күр, илебез окшап калған зур бер бесән базарына”. Әсәр бындай юлдар менән тамамлана:

*Етемлекте үзе еңгән
Тукай рухлы ирзәр ирәк.
Беззе үргә әйзәр өсөн
Тукай кәрәк! Тукай кәрәк!*

Алтышар юллы өс строфанан торған “Күнелдәрем тыныс түгел” тигән шиғырзың лирик геройы и ә үзенең әске халәте менән уртақлаша. Буш вәғәзәләр, илде басқан ас дейеүзәр уның күнелен тыныс ызландыра. Төзөлөшө йә өтенән дә әсәр бик үзенсәлекле. Стрoфаларзың өсө ө лә “А , күнелем тыныс түгел” тигән юл менән башлана, ике е — “Шун ыз күнелем тыныс түгел”, өсөнсө ө “Шуға күнелем тыныс түгел” тигән юл менән тамамлана.

“Кемдең урыны кайза?” тигән шиғырза ла беззең заманға хас көнүзөк мәсьәлә яктыртылған: төрмәлә ултыра ы урынға, карактар за, бандиттар за — үрзә, түрзә, “улар өстөн закондан”. Шиғырзың төп мәгәнә е уның уңғы юлында асыккланған:

*Тормошобоз “бар” әм “юк”тың
Ара ында тирбәлә.
Уйлап куям: улар түгел,
Без икән дә төрмәлә.*

Заман еле, заман тема ы “Милләтебез” тигән шиғырзы ла урап узмаған. Бында улар, бәлки, көсләрәк исеп, көсләрәк яңғырай торгандыр әле:

*Ил арба ы тәгәрмәс ез,
Күсерме эскән атып?
Әй, өйрәйбез шул арбаны
Кара тирзәргә батып.*

“Милләтебез” шиғырына ойотконо Тукайзың “Без угышта арысландан көслөбөз. Без тыныста аттан артык эшләйбез” тигән юлдары алған: татар классигының ошо үззәрен башкорт халык шағиры үз әсәрендә эпиграф итеп алған.

Хәйер, эш эпиграфта ғына ла түгел. Эске а өңе менән “Милләтебез” үрзә тикшерелгән “Тукай кәрәк”тең дауамы шикеллерәк кабул ителә: ике шиғыр ара ындағы фекер уртаклығын измөү мөмкин түгел. Тукай мирасынан оҫта файзаланып, “Милләтебез”зең авторы ике халықтың да зыялыларын уйға калдырырлык өзөмтөгә килгән:

*Арысланлыҡ онотолған,
Ат эше — беззең гәмәл.
Йөк тартырға егелгәнбез,
Котолорға юк әмәл.
Кайза тимер тәртәләрзе
Емерерлек йылғыр сак?
Боролорға ла ирек бирмәй
Тәртә, камыт, ыңғырсак.*

“Алдан әле” тигән шиғырға ыйған фекер бәләкәйерәк бер поэманы тәшкил итерлек. Лирик герой донъяға килгәнсе үк әле уны әм уның замандаштарын кара алабута ашы, киндер күлдәк-ыштан күтөп торған. Улар быуыны ыйыр егеп, баһыуза абан өргән, кара тирзәр түгеп, зурзәр менән бер катарзан эшлөгән; тыштан властарзы мактап, эстән үккән. Ләкин бары ына түзгәндәр. Хәзер килеп, озон кулдар ил байлығын кеһе енә алғандар, ә теге түзем быуын йәнә ярык ялғаш янында калған. әм ошонда лирик герой, ни айәт, үзенең характерын күр әтә:

*Етте, етте, артып китте
Без күрергә язғандары.
Килер быуындарғалыр ул
ынаузарзың калғандары.*

Шиғырзың исеменә йәшерелгән мәғәнә уның уңғы строфа ында асыклана:

*Мин ышанам: безгә тигән
Матур көндәр алда әле.
...И, бер катлы, гел алдандың,
Тағы бер кат алдан әле.*

Карап тороуға М. Кәримовтың лирик геройы ярай ы ғына тура үзле бул а ла, ул юкка-барға лаф ороп гауға күтәрәүсе лә, буш үз өйләп вақыт әрәм итеүсе лә түгел. уңғы вақытта атлаған айын тиерлек үзгәрәп торған донъя хәлдәрен йөрәге аша үткәргәндә, башта ул мотлак был хәл-вақиғаларзың асылына төшөнөргә әм шунан уң ғына уларға тәғәйен ба а ын бирергә тырыша. Кызғаныска каршы, өмөтә какшап, күнеле кайтқан сактары ла, аптырау арба ына ултырған мәлдәре лә булғылай уның. Ошо йә әтгән “Бар ине” тигән шиғыр бик гибрәтле тойола. Уны илебез тарихынан алынған айырым биттөргә тиңләргә мөмкин. Үз халкы йүнле-башлы икмәккә лә туймаған сакта, мәһәлән, ул ил әллә кайзағы илдәрзән тамағын туйзырған. Ара-тирә ул ил “тыңламаған күршеләрен кыйнаған” икән. Шул ук илдең кай ы бер “етәкселәре нәһсе ен тыймаған”. “Шул хәлдә лә” ул ил “тормош йөгөн тарталған”. Ләкин ошо илде таркаткандан уң бағланған якты өмөттәр ис кенә лә ақланмаған:

*Өр-яңы ил төзөйбөз, тип
Кабынған сак бар ине,
Эш сыкмағас, элекке ен
ағынған сак бар ине,—*

тиергә мәжбүр лирик герой. Шиғырзың елегә уңғы строфалалыр:

Бар ине, тип язған сакта

*Әсем тулы зар ине.
Зар ыз “бар”зың була ына
Өмөттәрем бар ине...*

Шиғырзың атама ына тәрән фекер төрөлгәнлеге әм уның күп мәғәнә аңлатқанлығы тура ында үз куйыртып тороузың хәжәте юктыр ында. Ысынлап та, бер гүмер арауығында ғына ла без тормоштон ыңғай за, тишкәре лә яктарына әз ша ит булманык. Шул ыңғай әм тишкәре күренештәр хақында шағирзың, үрзә әйтелгәнсә, укыусыға дөрөштә өйләргә тырышыуы уның үз намысына тоғролок аклауынан киләлер. Я алма рәуештә түгел, ә фәкәт йөрәге кушканса ғына.

Өстәрәк М. Кәримов шигриәтендә жанрзар төрлөлөгә, темалар байлығы хақында үз сықканда “Ни булды безгә, ни булды?” тигән әсәр телгә алынғайны инде. Дүртәр юллы ете строфанан торған был традицион шиғыр заманалар үзгәрәү менән рухи донъябыззың изелеп арлылана барыуы, үззән, хатта шиғырзың да кәзере китә башлауы тура ында.

*Ғәжәпме ни! Шиғыр бит ул –
Ярзарға ыймай ташыу,
Күктәргә ашыу, Алланың
Үзенә якынлашыу, –*

тигән юлдарза йәнә шағирзың эстетик караштары сағылып киткәндәй була. Элек халык шигри үззәргә алкышла а, хәзер и ә бәндә тиндәр, умдар өсөн йәнән бирергә әзер, ти ул. Шигриәт Аллаға тиндәнә икән, тимәк, уның кешегә я аған йогнто о әм көсө тиндәр- умдар менән генә ба алана алмай.

Тик ошонда бигүк аңлашылып бөтмөгән, бер аз каршылыклы фекер уята торған хәл килеп тыуғандай була. Совет хөкүмәте қыйратылғанға шатланып, мәсеттәр, сиркәүзәр төзөлгәнгә қуянып, иманыбызға кире қайтабыз, тип өрән алдык- алдык та хәзер и ә:

*Алланан кире китәбез,
Көн шуға қалып бара.
Алланан кире киткән юл
Иблискә алып бара... –*

тип көр өнөп қуябыз түгелме уң? Тимәк, мәсеттәр, сиркәүзәр төзөп кенә күнелдәрзе тазартып, рухыбыззы байытып булмай? Иблислектән котолоу өсөн, бәлкә, башка саралар эзләргә әм табырға кәрәктер?

үз ында “Ни булды безгә, ни булды?”ла үткәрелгән идеяны инкар итеү хақында бармай, әлбиттә. Кире енсә, шигриәттен бәсен әм әәмиәтен күтәрәүгә, уны әр төрлө нахактан, тупаслықтан, бысраклықтан курсалауға, яклауға йүнәлтелгән был идея бары тик хуплауға ғына лайыклы. Шиғырзы, шигриәтте Аллаға тиндәүзән дә әллә ни зыяны юктыр. Был сағыштырыуы, автор тарафынан уңышлы әм урынлы файзаланылған бер әзәби алым, тип кенә ба аларға мөмкин.

Үзенә Октябрь революция ына тиклем үк язылған поэмаларында рустың билдәле шағиры Владимир Маяковский Алланың әзәми зат киәфәтендә индерелгән ынын да көүзәләндергән, юғи ә. Ләкин бик тәрәндә ятқан, төрлө караштар тыузырған, төрлө уй-фекерзәр уятқан, бынан күп быуаттар әлгегәрәк төрлө илдәрзә йәшәгән төрлө халыктарзы, хатта үз-ара қан койоуға тиклем илтеп еткергән ила и йолаларзы, гәрәф-ғәзәттәрзе ашқына-ашқына тергезгән сакта, уларға, ис шик ез, ихтирам күр әтеү менән бер қатарзан, зур ақлык менән дә қарау хәйерлерәк түгелме икән? Артык мауығып китеп, бер-беребеззе “бәзрәфтә еүешләтеү”гә барып етмәйек, тиеүем.

уңғы вақытта шағирзар, тәнкитселәр, публицистар лексиконында “Заман башка – заң башка” тигән үзбәйләнеш күзгә йышырақ салына башланы. Афоризмдырмы ул, фразеологик берәмектерме, әллә бер юлы ике ролде лә үтәй тор-

гандырмы – уны ын тел белгестөрөнә калдырайык. Әлеге оракта и ә ошо өйләм М. Кәримовтың “Шағир әм палач” тигән шиғырын төптәнерәк аңларга ярзам итә ымак. Шәйехзада Бабичтың фажигәле үлеменә қағылышлы конкрет матери-алға таянып язылған был шиғыр бик тәрән әм көслә дөйөмләштәреүгә эйә: палач – кызылмы ул, акмы – барыбер палач. Автор бында ла үз стилинә тоғро калған. Мысқыл катыш көлөм өрәп, бына нимә ти ул:

*Хәзер атта өйрәтеү юк,
Ысулдары бар алмашка.
Ни ти аң дә, прогресс бит,
Заман башка – яза башка.*

Бер аз уңырак ижад ителгән “Татыузар кәберлеге” тигән шиғыр нимә е менәндер “Шағир менән палач”ка ауаздаш ымак. Йөкмәтке е менән – уйланды-рырлык. Туранан-тура әйтелмә ә лә, ил күләмендә ХХ быуат башына хас булған хәл-вакиғалар хәзерге көн менән сағыштырыла унда:

*Яузар безең ауылды ла
Канға батырып үткән,
Кызылдар за шә ит киткән,
Актар за шә ит киткән.
Корбандарзы бер үк ергә –
Бер ләхеткә күмгәндәр.
Дошманлыктың ни икәнән
Беләме ни үлгәндәр!
Әгәр уйла аң үткәнде,
Уйла аң хәзергене,
Тотош Ер шары үзе лә –
Татыулык кәберлеге.*

Шиғырзың тема ы ла, идея ы ла уның уңғы дүрт юлына төрөлгән:

*орауым бар, яуабым юк:
Йәшәү терәге кайза?
Асты өскә әйләндерер
Заман төрәнә кайза?..*

Әйтергә кәрәк, М. Кәримов “үзгәртеп короу” осорона хас кишкен факттарзы, көсөргәнешле хәл-вакиғаларзы шиғри юлдарға алыу менән генә сикләнмәй, бәлки, уларға қарата үзенең шәхси мөнәсәбәтен белдерә, шуны укыусы менән дә уртаклаша. “Дуэлянт” тигән шиғырза, мәсәлән, ул, батша Рәсәйе заманында ар-мияла хөкөм өргән тәртипте оқта файзаланып, иҫ киткес тәрән фекер әйткән. Шиғырзың урта ындағы:

*Маяк ыз ил, аяк ыз ил,
Иман ыз ил кайза бара?
Ирек еззән иҫкә төшә,
Офицерзар, еззең сара,—*

тигән юлдарзан түгел, бөтә шиғырзан гражданык пафосы аңкып тора. уңғы дүрт юлда лирик геройзың, офицерзар шәйенә инеп, беззең замандың намыс ыззары менән дуәлгә сығырға әзер булыуы хайран калырлык:

*Честь имею! Намыслымын!
Килмәй башка зарлана ы.
Мин –дуэлянт! Барьерға баҫ,
Намыс ыззар замана ы!*

Гражданык пафосы быуат башында язылған “Без – бер бөтөн” тигән ши-ғырза ла көслә яңғырай. Шиғырзың нигезендә “ Айырылғанды – айыу,

бүленгәнде бүре ашар” тигән халык мөкәлә ята. Әсәр, илде “үзгәртеп кора башлагас”, “билдәлелек” тигән уйзырманың өзөмтә е буларак, төрлө милләт халыктары ара ында килеп сыжкан ығы-зығыларзың асык бер сағылышы булып кабул ителергә хаклы. Карап тороуга ябай ғына күренә лә, йөкмәтке е менән уйға алырлык. Әйтәйек, “Төрлө милләт – тигез хөрмәт, тигезлектә булмай өстөн” тигән фекер үзе генә лә ни тора! Шиғырзың авторы берзәмлектә, бергәлектә яклап сыға, халыктарзы айырылмасқа, бүленмәскә сақыра.

М. Кәримов шиғриәтәндә безең заманға хас глобаль проблемаларға ла урын юк түгел. Шағирзы бигерәк тә кешенәң тәбиғәткә қарата бәгер ездеге, йыш қына уның менән ақыз, хатта тупақ мөгәләмә итеуе борсой. Тәү қарамакка шиғриәттән алыс торған тема ымақ тойол а ла, шағир уны поэтикалаштырыу өсөн тейешле сара ын таба. “Нисек қала ы” тигән шиғырза, мәсәлән, ул, күрер күзгә бигүк бәрелеп тормаған йәнәшәлек аша, гәйәт төптәрәк ятқан мәсәләне күтәрә – кеше әм уны уратып алған мөхит тема ы измәсәтән кеше әм власть тема ына күсә. Тәбиғәт бала ы булғанлығын онотоп, үзен уның батша ы итеп тоя башлаған кешегә көтөлмәгән бәлә-қазалар ябырыла башлай:

*Йә, әйтегез, батшаларзан
Кем уң күргән игелек?
Күпме йәшәп була шулай
Изәлеп тә тибелеп?
Хатта сабыр тәбиғәттең
Түземлеге қажшаны,
Тәхетенән төшөрмәксе
Самозванең батшаны.*

Цунами, торнадо, ер тетрәүзәр, вулкандарзың йәнләнеуе, ағыулы ямғыр кеуек катаклизмдарзы анап үтә лә уңғы строфала шағир төп үзен әйтә:

*Тәбиғәттең бына шулай
Үзен ақлау сара ы.
Безгә нисек батша түгел,
Бала булып қала ы?*

Үрзә Марат Кәримовтың әстетик қараштарына бәйле үз сығып қуйғайны. Шуға бер аз тукталып китеүзе урынлы анайым. Әлбиттә, әзәбиәт әм сәнғәт ә елдәренәң (шағирмы ул, прозаикмы, драматургмы, рәссаммы, режиссермы) әстетик зауықтары тура ында төплә әм тәрән фекер йөрөтөу өсөн уларзы бөтә ижады менән яқшы таныш булыу мотлақ. Был талаптан М.Кәримов та ситтә қала алмай. Илле йылдан ашыу шиғриәт өлкә ендә ярай ы ук әүзем әм уышлы эшләп қилгән шәхестең әстетик қараштары бай әм фә емлелер, тип уйлайым. әм ул махсус тикшереүзе көтә. Бында и ә, артық төпкә төшмәйенсә, уның яңы быуатқа аяқ бақсак ижад ителгән “Шағир аэродромы”, “Шиғырсылар”, “Минәң үззәр”, “уңғы нөктә”, “Ил ам қошо менән өйләшеу” тигән шиғырзары хақында бер нисә үз әйтәп үтергә исәп.

“Шағир аэродромы” – ифрат оригиналь шиғыр: Башқортостандың халық шағиры Назар Нәжмизәң күркәм ижады уның тыуған ауылы Минештенәң символик образын мәнғеләштереүгә қилтергән. Ләкин эш тышқы бизәктә генә – Минештенә аэродромға тиңләүзә генә түгел. Фекер төптәрәк ята:

*Назар Нәжми қиң донъяға
Осмағанмы ошонан?
Уның үлмәс йырзарына
еззәң моңдар қушылған.
Ул бит осқан ошонан.
Шағир шағир буламы ни
Йыры ерзә тыума а?*

*Рухы кире кайтмаҫ ине,
Куныр урын булма а.
Йыры бында тыума а,—*

тип раслап, автор “тыуған ере талантлы шағирға ил ам биреп, канат куй а, исеме бөтә илгә таралған шағир и ә, үз сиратында, тыуған еренә дан өстәй” тигән идеяны алға өрә әм уның менән енешкән берәүзе ошо идеяға күндәрә.

М. Кәримовтың эстетик талаптары уның “Шиғырсылар” тигән әсәрәндә бик асык сағылған:

*Йыйын юк-бар языусыға
Рифма табылып тора.
Шиғырсыға шағир тигән
Исем тағылып тора.*

Автор шағир менән шиғырсы ара ында зур айырма ятканлығына ишара я ап кына калмай, уға хатта төртөп күр әтә. әм, рифмалар табылып тор а ла, шиғри юлдар әтмәләгән әр кем шағир була алмай, тигән фекерзе кеүәтләй. Юл ыңғайында шуны ызык өстөнә алып әйтергә мөмкин: әзәбиәткә әм сәнгәткә булған юғары талапсанлык М.Кәримовтың әлегерәк язылған шиғырзарында ла изәлеп торзо. Был талапсанлык йыш кына юмор калыбына алып бирәлеүсән булды.

Марат Кәримов эстетика ында үзән кәс-кеүәтен ба алауға, уның бәсен аклауға,кәзерен бәлеүгә зур әәмиәт бирелә. Ошо йә әттән уның строфаларға бүленмәгән “Минәң үзәр” тигән ун алты юллык шиғыры бик үзәнсәлекле. Автор карашынса, әгәр күрә әм тоя бел әң, үзән кеүәте бәззе уратып алған бөтә мөхиткә таралған. Уны дауылдарза ла, бурандарза ла, урмандарза ла, Изәл тауышында ла, гашиктар күнәләндә лә, андуғаслы таңдарза ла изәмләргә мөмкин:

*Шул ибелгән үзә йыйып ала ы бар,
Йыйып алып,шиғри көйгә ала ы бар.
Берәй енә кәрәге лә тейеүе бар,
Был шағирға рәхмәт инде, тиеүе бар...*

Йөкмәткә е менән “унғы нөктә” тигән шиғыр за бик тормошсан янғырай. Уның лирик геройи дуҫтар әм дошмандар хақында фекер йөрөтә. Дошман ин үлгәс тә дошман булып кала — йылан шикелле, инәң исемендә сағыуын дауам итә. Лирик герой и ә, ерзән киткәс, уның өсөн уңғы үзә барыбер дуҫтары әйтеренә, уңғы нөктәнә лә улар куйырына өмөтләнә.

Башкортса ла, татарса ла бер төрлө языла торған бик матур бер үз бар. Ул — ил ам. Рус теләндә лә йәм ез түгел был үз. Ни өсөн шулай? Сәнки уның йөкмәткә е матур. Әс телдә лә ул башлыса шиғри әсәрзәрзә йышырак кулланыла. Шул ук вақытта ул үзә лә шиғри әсәрзәр ижәд иткәндә алыштырғы ыз ярзамсы булып тора. Бына ошо үзгә тағы берәүзе өстәп, М. Кәримов “ил ам кошо” тигән үзәнсәлекле генә символик образ тыузырған. Хәтерләмәйем, быға тиклем шиғриәттә был образ булғандырмы, юкмы, әр хәлдә “ил ам шишмә е”, “ил ам сығанағы”, шуның кеүек башка үзбәйләнәштәрәнә иш янына куш ул. “Ил ам кошо менән өйләшәү” тигән шиғырза и ә был образ йәнлә кешегә әйләнгән, әм шағир хәтерәнә төрөлгән бына был үзәрәндә шаянлык та, етдилек тә бергә кушылған:

*— Календарза кызыл көндәр
“Ял ит” тиеп тора котлап.
Уларзы ла отпускыға
Плюслатып куйыу мотлак.*

Шағир “Ил ам кошо”ноң отпускыла булыуы менән килешә килешәүен, әммә “бөтәнләй юк була күрмә ен” тигәнәрәк хәүефен дә йәшәрмәй. М. Кәримовтың күп кенә шиғырзарына хас булғанса, быны ы ла юмор саткыларынан мәрхүм түгел:

—Ил ам кошом, берүк мине

*Ике кул ыз итә күрмә.
Күпме кәрәк — ял ит, әммә
Пенсияға китә күрмә!..*

Әзәбиәт әм сәнғәт ә елдәренәң эстетик караштары уларзың кәләмдәштәренә, сәхнәләштәренә булган мөнәсәбәттәрендә лә сағылыш табыусан. Ә ул мөнәсәбәттәр и ә төрлөсә белдерелергә мөмкин: теге йәки был айканлы язылган мәкәләләрзә, берәй вакиға уңайы менән әйтелгән сығыштарзә, шиғри йәки башка төр әсәрзәрзә .б., .б. Ошо йә әттән М. Кәримовтың “Әнғәм Атнабаев үлгәс...”, “Мостай Кәримгә ик ән йәш тулғас язылган шиғыр”, “Төш” исемле әсәрзәре игтибарға лайыклы.

“Әнғәм Атнабаев үлгәс...” — күләме яғынаң бәләкәй генә шиғыр: дүртәр юллы әс строфа әм биш юллы бер строфанан тора. Йәмғе е ун ете юл. Ә шул ун ете юлга тәрән фекер төрөлгән, хатта фәлсәфәүи фекер, тип әйтер инем. үз унда бер Атнабаев хакында ғына түгел, йәшәү менән үлем арауығының асылы тура ында бара. Карап тороуға ябай ғына күренгән үззәр ярзамында шиғырзә Әнғәм Атнабаевтың үлем ез образы тыузырылган.

Өстә исемдәре аталған әс шиғырзың ике е Мостай Кәримгә арналған. Тәүге е — шағир исэн сағында, ик ән йәшлек зур юбилейын билдәләгәндә, икенсе е, кызғаньска күрә, уның вафатынан уң язылған. Тәүге ендә авторзың тыйнаклығы, итәгәтлелеге, инсафлығы күзгә бәрелеп тора:

*Риза бул а, мин әзермен
Шуға үз бирешергә:
Уның ик ән йәшен генә
Урталай бүлешергә.*

Әлбиттә, шаяртып әйтелгән был үззәрзә кесе Кәримовтың оло она карата булган ихтирамын шәйләмәй мөмкин түгел. Шуны ы мө им: бында бер ниндәй зә ярам акланыу за, юкты бушка, бушты юкка аузарырга тырышыу за юк, бары тик бер фамилияны йөрөткән атаклы ике шағир ара ындагы мөнәсәбәт кенә бар. “Төш” тигән шиғырзә был мөнәсәбәт уғата ла асығырак итеп күр әтелгән: гүр әйә енә әйләнгән Мостай Кәримдәң ыны гел ак буяузар менән генә үрәтләнгән. Әгәр Марат Кәримов, әзәбиәтебеззәң юғары басқысында урын алған М.Кәрим, Н.Нәжми, Ә.Атнабаев кеүек кәләм өсталарына мөрәжәғәт итеп, уларзың ижадында ауаздашык таба икән, был уның эстетик зауығын аныклап әм эстетик кимәлен күр әтеп тороусы фактор түгелме ни?

Шик ез, эстетика — бик катмарлы күренеш. Ул беззәң бәтә булмышыбызза. Уға философияның бер тармағы тип караусылар за булманы түгел; үз аллы гилем тип раслаусылар за табылып торзо. Философиялағы кеүек, уның әр өлкәлә лә осрай торған әм капма-каршылыкка нигезләнгән үз билдәләнештәре лә атап күр әтелгеләне. Әйтәйек, гүзәллек әм шык ызлык; юғарылык әм түбәнлек; трагиклык әм комиклык; бөтөнлөк әм бүлгеләнгәнлек .б. Кай ы берзә уға әхлак кағизәләре лә ялғанып киткеләне. Шуға күрә, донъяла абсолют нәмә юклығын әм бәтә нәмәнәң дә тик сағыштырмаса ғына икәнлеген истә тотоп, эстетика әм философия категориялары тура ында ла өзөп кенә, кырт киһеп кенә фекер йөрөтөү мөмкин түгелдер. Быға М.Кәримов шиғриәте миһалында ла ышанырға була.

“Вақланыу әм акланыу” тигән шиғырзың лирик геройы әзәми затты вақланыузан, мактаныузан, кеше кайғы ына шатланыузан, башкаларзан бары тик мутлык эзләүзән, аш менән атканға таш менән атыузан, вак дан артынан кыуыузан ак булырға сакыра. Карағыз инде: егерме юллык шиғырға күпме ақыл ыйған! “Математик йыры” тип аталған шаян шиғырзың да төбөндә тормош хәкикәте ята:

*Минус ир... Минус катын...
орама тормош шартын.*

*Әле алдын күр әтә ул,
Әле күр әтә артын.*

Йә булма а “Үмерзе мин өйләм итеп күрәм...” әм “Каззарым” тигән шиғырзарзы алып карайык. Улар за бит рифмаларға алынған коро үззәр тәзмә е түгел: әр кай ы ы формалары менән әллә ни зур кызык ыныу уятырзай түгелдәр ымак. Ләкин кат-кат укып, уйланып ултыр аң, уларзың былай ғына ябай булып күрәнгәнлегенә төшөнә башлай ың.

“Үмерзе мин өйләм итеп күрәм...”дең лирик геройы уйынса, мәсәлә, әр кемдәң үмере (әм уның менән килешмәй мөмкин түгел) – бер өйләм. Шуға күрә, әр кемдәң йәшәү рәүешенә карап, уның азағына ла төрлө тыныш билдә е куйыла. Әйтәйек, тыныс кына, артык бошонмай, армай-талмай, янмай-көймәй генә йәшәгәндәрзәң үмер азағына ябай ғына нөктә куйыла. “ин кешеме?” тигән ынаузы үмер ахырына орау билдә е ярашлылыр, тип вәғәз итә лирик герой. Ә бына ул үзә донъя шаулатып йәшәгән. Язмыш уны йәлләп тормаған, хатта ергә аунатып типкеләгән. Ләкин ул бирешмәгән, шашкан, ергә ыймай, күктәргә ашқан. Уның ошо йәшәү рәүешә күптәргә хуп килмәгән. Әммә, күптәргә хуп килмә ә лә, лирик герой, ахыр сиктә, үмеренәң азағына имез өндәү билдә е куйылырына шигән белдермәй.

“Каззарым” да “Үмерзе мин өйләм итеп күрәм...”гә бирешерлек түгел. Йөкмәткә е буйынса ла, төзөлөшә йә әтенән дә, фекер тәрәнлегә яғынан да. Уларзың хатта күләмдәре лә бер үк. Был әсәрәндә шағир кыр каззарын – шатлыктарым, йорт каззарына ағыштарым тип атаған. Уларзың ике е лә шағир күчеләнә инеп урынлашқан. Тик, “кыр каззары бейеклектәр қоса-қоса канаттарын каккан айын, йы андарза йырзар” ос а, йорт каззары и ә “ергә бәйләп куйған язмыштарға күнгән...” Ошо сағыштырыузан кешенәң Ерзә йәшәү фәлсәфә е тыуған. Лирик герой уны былай тип белдергән:

*Әле ағыш, әле шатлык,
Әле изән, әле түшәм.
Әле күккә күтәреләм,
Әле кире ергә төшәм.*

Ә “Маймыл йылын қаршылағанда” тигән шиғыр “Каззарым”дан нимә е менән кәм? Дүртәр юллы ете строфанан торған был шиғырза шаяртып кына, майлап-яйлап, тозлап-борослап кына ифрат тәрән фекер әйтәлгән дә ба а: хайуан исемдәре менән аталған йылдар бар, ә кешә йылы кайза ун?

*Безгә тигән шул йыл кил ә,
Иркәләп тын алыр инек,
Исма ам, бер кешеләрсә
Рәхәт йәшәп қалыр инек,—*

тигән уфтаныу катыш өмөттәре менән уртақлаша лирик герой.

Ижад практика ында билдәлә булыуынса, шағир хыялында яралған образды үрәтлүгә карағанда анык шәхестәң әзәби ынын кәүзәләндәрәү күпкә ауырырақ та, катмарлырақ та, яуаплырақ та. Сөнки ундай шәхестәң художестволы образын тыузырғанда ижадсының мөмкинлектәре изелерлек сикләнгән: ул уңға ла, улға ла тайпыла алмай. Ләкин, шул ук вакытта, был образ укыусының игтибарын йәлеп итерлек, уның эстетик талаптарына яуап бирерлек булырға тейеш. М.Кәримов ошо ярай ы катмарлы бурысты уңышлы хәл итә, минеңсә. Юғарыла уның Н.Нәжми, Ә. Атнабаев, М.Кәрим тура ындағы шиғырзарына бер аз тукталгайнык инде. Уларға “Брест батыры” әм “Батырзар кайтырзар” тигәндәрән дә өстәргә мөмкин.

“Брест батыры”ның үзәгендә Бөйөк Ватан уғышы ка арманы Ришат Сәлих

улы Исмәғилевтың юйылмағ ыны. Шиғырдың нигез ташы “Язмыштан узымыш юк” тигән әйтем менән бәхәс. Автор раслауынса, уның геройы язмыш колона әйләнмәгән, кире енсә, язмышына үзе хужа булған. Шиғырҙа хәтерҙә қалырлық ызаттар ярҙамында Брест батырының йәнле портреты тасуирланған. Минен быуын был шәхесте яугир ғына түгел, бәлки, бөтә ғүмерен халық мәғарифына арнаған атаклы педагог итеп тә белә. Ә бөгөнгө быуын нисек икән? Хәзер уларға кайы бер әсәрҙәрҙе, Пушкиндың “Евгений Онегин”ын укығандағы шикелле, белешмәләргә таянып өйрәнергә калмаҫмы?

Йөз зә ун ике юлдан торған “Батырҙар кайтырҙар”дың жанры тәғәйен генә билдәләнмәгән. Ғәзәти лирик шиғыр тиер инен, күләме бик зур. Лирик поэмаға ла етеңкерәмәй. Бәлки, балладаға якынырақтыр? Әсәрҙә үз тарихи өс шәхес һақында бара. Рогервикта йәннен биргән Юлайдың күзен уның улы Салауат яптырған, доға қылған. Салауаттың күзҙәрен уның яузашы Кәнзәфәр йомдорған. Ошонда без Марат Кәримовтағы бер асышқа тап булабыз. “Ни булды безгә, ни булды?” тигән шиғырҙа Аллаға ылтаныл а ла, был юлы и ә Әжәл тере кеше шәйенә индерелгән.

Әжәлде телгә килтереп, автор унан былай тип әйттерә:

– *инме ни әле был
Иң уңғы бунтовщик?*

Сираттағы строфала ул түбәндәгесә фараз қыла:

*Иң уңғы бунтовщик
Кинәттән тыңғандар.
Ә уның күзҙәрен
Кем генә йомғандыр?*

Өс батырдың уңғы улыштарын йәнле итеп үрәтләү өсөн дүртәр юлдан торған ун алты строфа кәрәк булған. Қалған ун ике строфала улардың бөгөнгө көндәге язмышы һақында уй-фекер йөрөтәлә, Кәнзәфәрҙән әле бул а безгә әйләнеп кайтауына борсолуы белдерә:

*Ә инең исемен
Кайза уң, Кәнзәфәр?*

*Хәтерҙән сығсқан ың,
ин шулай укмы ни?
Хәзрегә быуынға
Кәрәгең юкмы ни?*

Шағирдың әйтергә теләгәнә уңғы строфала бер төйөнгә төйнәлгән:

*Үз халкын курсалап
Гел бергә, гел йәшәр
Юлаев Салауат,
Усаев Кәнзәфәр!*

Уның менән килешмәй булмай. Бөйөк рус халқы үзенең Минин әм Пожарский, Разин әм Болотников, Ермак әм Сусанин кеүек данлыҡлы улдарын онотмай бит, ниңә әле без үзәбезден арзақлыларыбызды белмәмешкә-күрмәмешкә алышырға тейешбез? үз ынғайында шуны ла әйткә килә: Мостай Кәримден “Салауат” тигән трагедия ында, Факи а Туғызбаеваның “Сәләмемде еткер, Аксарлак!” тигән ағышнамә ендә яқтырылған тема Марат Кәримовтың “Батырҙар кайтырҙар”ында көтмәгәнсә яңы боролош әм яңы улыш алған да куйған.

Марат Кәримовтың быуат башындағы ижады һақында үз барғанда, уның мөхәббәт лирика ына ла қағылып китеү языҡ булмаҫ. Сөнки шағир был темаға кат-кат әйләнеп кайта ғына түгел, унан бөтөнләй айырылмай. Шуны билдәләп үтеү зә етә: “Ағизел”дең биш анында донъя күргән алтмыштан артық шиғырдың

ун бишләбе мөхәббәт тема ына арналған. Шигыр яратыусыларзың хәлен әз генә бул а ла еңеләйтеү өсөн, бында уларзы анап та китергә була: “Белә еңме?”, “ағынам”, “Белмәгәнмен...”, “Озата барам әле”, “Үтә, тизәр”, “Кояш язға қараны”, “Ғашиқтар язмышы!”, “Ниагара!”, “Карама ин миңә, карама...”, “Шул етә”, “Исәрлек”, “Яңызлык”, “Ихтимал”, “Ни хәлдәр итәм инде!..”

өйөү тура ында шул тиклем күп язғас, был шигырзарзың авторы донжуанлыкты яклаусы түгел микән, тигәнәрәк шик тыуып куя күрмә ен. Юк, әлбиттә. Ул ис тә ундай затқа окшамаған. Кире енсә, уның өсөн өйөү әм өйөлөү – хайуандар донъя ында азашып йөрөгән елғыуарзар моралә түгел (әгәр уны мораль тип атап бул а әле!), ә уларзан гәйәт өстөн тороусы (хатта сағыштыра алмаслык) хистәр нескәлеге, күнел сафлығы, караштар берлеге, акылдар ярашлығы, зауықтар таплығы.

“Белмәгәнмен” тигән бәләкәй генә шигырзың лирик геройы, мәсәлән, ни өсөн өйгәнә бар ерзә донъяның башқасарак булыуын, қояштың да яқтырак яңуын, эскән ыузарзың да татлырак тойолоуын, ул йылмайғанда тормоштоң уғата ла йөмләнәп китеуен, кара төндөң хатта сыуак көнгә әйләнгәндәй тойолоуын аңларға, өйгәнә атлап узған ерзә гөлдәр шытыуының серенә төшөнөргә тырыша. Ул серзә лирик геройзың қолағына елдәр бышылдай. Сихри көс булып тойолған был серзәң сәбәбе ябай ғына икән: лирик герой өйгәнән бик нык яратқан өсөн ул шулай сихри көскә әйә булып күренгән.

М.Кәримовтың бәгзе шигырзарында қылдан да нескә өйөү хисә әкрәнләп кенә төрән фекергә әйләнәп қуйыусан. Интим тойғоларзы сағылдырған “Белә еңме?” тигән шигырзың лирик геройы, мәсәлән, башта:

*Яңы йылды каршыларға
Сакырам, килә еңме? –*

Тип өндәшә лә унынан:

*Ак бәхәттәр каршыларға
Сакырам, килә еңме, –*

тип тамамлай. “Белә еңме?” кеүек, “ағынам” да – үтә лирик шигыр. Уның ге­ройы, тәһсирләнәп китеп, үзенен тәүге мөхәббәтенә бәйлә хистәре менән уртақлаша, хәтерендә ақланған оскон усақ ымак токанып китерзәй тойола уға.

өйөү әм өйөлөүгә шағир кеше психология ындағы әм уның бөтә булмышындағы ин көслә, ин үзенсәлекле сифат итеп қарай, уны юғары кимәлдә, таза килеш күргә е килә. Ошо йә әттән “Үтә, тизәр” әм “Ниагара!” тигән шигырзар характерлы. “Үтә, тизәр”зең төп идея ы – бары ы ла үтә, ти әләр зә, өйөү тойго оноң, мөхәббәт шауқымының мәнгелек күренеш икәнлеген яклау, был уй-тойғоларзан әм хистәрзән хатта пәйғәмбәрзәрзең дә азат булмағанлығын кире қаккы ыз итеп раслау. “Ниагара!”ла и ә хистәрзең үзенсәлекле бер хәрәкәте үрәтләнгән. Йәшлектә ул Ниагара шарлауығына тиң булған. Тора-бара айыққан, артабан и ә бөтөнләй тынып қалған. Хәзер инде Ниагара лирик геройзың қолағында ғына шаулағандай. Вақыт үткән айын, ул шаулау за тына бара.

Тәү карамақка был ике шигыр ара ында ниндәйзер қаршылык та бар ымак. Шул ук вақытта бында бөтә е лә тәбиғи, тормошсан. Был фекерзе “Шул етә” тигән шигыр за кеүәтләгәндәй. Унда үз йылдар менән ике аралағы өйөү хистәре­нең бер аз үзгәрәуе хакында бара. Башта лирик герой, “Хәзер инде күнелем шта­тында ундай вазифа юк – қысқарзы” ти зә унынан былай тип төзәтеп куя:

*Юк, был түгел инән ыуыныу за,
Беребеззән беребез туйыу за.
Миндә – ин бар хәзер, индә – мин бар,*

Миңә етә шуны тойоу за.

Әлбиттә, юғары хистәрзе юғары зауык менән тасуирлау өсөн юғары осталык кәрәк. “Халык шағиры” тигән дәрәжәле исемде йөрөткән әзиптә был ма ирлык етерлек. Уны өстә тикшерелгән бөтә шиғырзарза ла күрергә була. Ә бына “Карам ин миңә, карама...” тигәнән, мөхәббәт лирика ының өлгө ө, тиер инем. Күләме яғынан ул зур түгел – ни бары ун игез юл. Ләкин лирик геройзың уй-хистәре, әске халәте шул тиклем нескә итеп күр әтелгән – урын ызға кулланылған бер генә үз зә тапмас ың унда. Бәләкәй генә шиғырза лирик геройзың бөтә тормош юлы, уның мөхәббәт күгендә кисергән уй-тойғолары ышандырырлык асып бирелгән.

Марат Кәримовтың тәбиғәтенә хас сифат – шаянлык уның мөхәббәт тема ына арнап язылған шиғырзарында ла үзен иззермәй қалмай. Ләкин ул тупас шаяры түгел, ә үз-үзенән енелсә көлөү, йылмайыу. Әйтәйек, “Ихтимал” тигән шиғырзың лирик геройы, тәймә ез зәңгәр күлдәк кейгән йөш қыззы осратқас, “Ирендәрем ирененә тейеүе бик ихтимал” тип хыялланып ала икән, уның ни гәйебе бар?

Йә и ә “Исәрлек” тигән шиғырға игтибар итәйек. Тәүге йәрененә исәнме-юкмы икәнлеген белергә теләгән лирик герой таң алдынан искән елдәргә мөрәжәғәт иткәс, уларзан шундай яуап ала:

*– Нисек хәтерләй е иттең,
Қайза булдың элгәре?
Биш намазын қалдырмаған
Ул қарсық исэн, тизәр, –
иңә и ә ул – аман қыз,
Әй исәр, исәр! – тизәр.*

Ни айәт, тағы бер шиғыр – был мәкәләлә файзаланыласак уңғы шиғыр. Ул “Ни хәлдәр итәм инде!..” тип атала. Тәзөлөшө, йөкмәккә е йә өтенән “Шул етә” менән “Исәрлек”кә яқын тора. Ғүмере үтеп барған лирик герой, йөш сактарын искә төшөрөп, аптырауға қалғанын белдерә:

*Асыл заттар эргә енән
Тып-тыныс үтәм инде.
Әллә қыззар үзгәргәндәр,
Әллә мин бүтән инде?
Ни хәлдәр итәм инде...*

Барзыр инде, барзыр, ике е лә барзыр: қыззар за үзгәргәндәр, лирик герой за шул қилеш кенә қалмағандыр. Ә бына шағир Марат Кәримов үзе булып, “поэзия короле” булып қалыуын дауам итә. Әгәр алтмышынсы-етмешенсе йылдарза ул шиғырзарын укып клуб түшәмдәрен күтәрерзәй алқыштар яулаған бул а, хәзер и ә “Ағизел” ярзамында (ярай әле, “Ағизел”ебез бар) үз укыусы ын табып, уны тирә-йүнебеззә барған хәл-вақигалар тура ында тәрәндәнерәк уйландырырға тырыша. Ошо йүнәлештә уға яңы уңыштар, яңы асыштар юлдаш бул ын.

Әнғәм ХӘБИРОВ,
филология фәндәре докторы.
Бөрә қала ы.

ШАҒИР ЫЗ МИЛЛӘТ БУЛАМЫ?

XX быуат шиғриәте үзенең шиғриәтлек бурысын үтәне, тип әйтергә базнат итер инем. Милләттең үз юсығы алдындағы бурысын, тимәксемән. Ул Акмулланың варишы Шәйехзада Бабич ижады менән башланып киткәйне. Шәйехзада Бабичты Баязит Бикбай, ниндәйзер кимәлдә Рәшит Ниғмәти, Әбүс әм, әлбиттә, Мостай Кәрим, ә унан уң... Унан уңғы юғары бейеклектәр иңләгән башкорт шиғриәте әм уның талым ыз әм талантлы шағирзары хакында мин бынан алдарак башкорт шиғриәте хакында язған мәкәлләрәм, Башкортостан Языусылар союзының йыйындарында (шиғриәт секция ы рәйесе сифатында) өйләгән докладтарымда билдәләп киткәйнем инде. Был мәкәллә үзем йәш шиғриәт, XXI быуат башындағы шиғриәт майзанын тотосуы ижадсыларзың үз сәнғәте хакында барасак. Дөрөсөрәге, бөтә юсык хакында түгел, минең – өлкән йәштәге шағирзың күзенә салынған әм күңел хаятына эленгән бер нисә шәхес хакында. Шулай итеп...

«Мизгелдәр йондозлоғо»

...Вақыт...Үткән әм бөгөнгө Вақыт... Кешенең ерзәге бурысы әм булмышы. Иман-хаят. Мәңгелек әм мәл. Бакыйлык менән фанилык.

Шиғриәттең даирә е ошондай юғары төшөнсәләргә, донъяуи мөнәсәбәттәргә нигезләнә, тип әйт өң дә була. Дөрөс, әзәби тәнkit, әзәбиөт гилеме шиғриәт хакында өйләгәндә жанрзы тематика күзлөгә менән ба алай. Уны шул тематика юсығы менән квалификациялай, уның ниндәйзер оран, сақырыу, догматика кеүегерәктәрәнә ыңғай ба а бирә әм шағир оҫталығын да нәк ошо телгә алынған өстөнлөктәр аша ба алай. Көнкүрешкә қағылышлы социаль өлкә әм милләт язмышы кеүек сәйәси темалар миллилек күренешә әм талант күр өткесә тип ба алана. Тик бит... Шиғриәттең «төп тема ы» – донъяуи хәлдәр, мәшәкәтлә ығзығы түгел, йәшәйеш, рухиөт, үлем әм йәшөү, әхлак әм әхлак ызлык, изгелек-яуызлык кеүек мәңгелек төшөнсәләргә шағир күнелә аша мөнәсәбәт белдерәү, күнел гармония ына өлгәшеү хыялынан сығып ижад итеү ул. Шиғриәттә донъялык, йәшәйеш канундарының сифатын образлы тел менән тасуир итеү, фәлсәфәлә, хиссиәтлә фекер әйтә белеү – талант әм әләт тип ба алана.

Лилиә Сәғизуллинаның «Мизгелдәр йондозлоғо» тигән шиғырзар йыйынтығы, мәсәлән, «Шиғриәт» тигән шиғыр менән асылып китә әм үзенең шағирлык кредо ын автор ошолар ба алай: «Мәңгелектән мизгелдәрән тойоу өсөн // Хозай мине был донъяға яралткандыр//Мәңгелектән мизгелдәрән йыйыу өсөн// ятка бирмәй, тик үзенә караткандыр».

Хуш... Тимәк, автор шиғриәтте Алла менән бәндә ара ындағы мөнәсәбәт даирә е тип ба алай. Дөрөс, төрки мәзәниәттә, шул исәптән шиғриәттә фекер яңылык түгел. Суфыйсылык шиғриәте был мөнәсәбәттә ярай ы тәрән әм күп яклы итеп

асыкклағайны инде. Шағирә Гүзәл Ситдикова «Башкортостан» гәзитендә донъя күргән Гүмәр Хәйамды тәржемәләгән шиғырзарға баш үзәндә бөйөк шәрәк шағиреының шиғырзарындағы төп-инаныс образдың да нәк Алла ка мөнәсәбәт, мәрәжәғәт, мөхәббәт булыуын иҗбатлағайны. әм был, минеңсә,— Гүмәр Хәйам шиғриәтенә торғаны бер яңы караш. Был мине бик нык уйландырғайны. Билдәле булыуынса, шағир-импровизатор, яугир әм батыр Салауат Юлаевтың шиғырзарының да, Игнатиев язып алған үзмә- үз тәржемә енән күренеүенсә, ана шул суфыйсылык йоғонто о астында булыуы ап-асык күренеп тора.

Дөрөс, Вақыт, үткән әм бөгөнгө Вақыт бер-бере е менән ни сақлы ғына бәйләнештә булма ын, ниндәйзер, йыш кына дәмәлле үзгәрештәргә бирелмәй калмай. Гәрсә кисәге, бөгөнгө, киләсәктең бәйләнеш айырмалыктары ла, фәлсәфәле караштан, үтә шартлы:

Сиктәр — шартлы. Сик — виртуаль диуар.

Ә без и ә — мәңгелек тоток (тоткон, күрә ең).

Бәндә қорған диуарзарға қаран

Мут йылмайып тора шук Вақыт.

Гөмүмән, бакыйлык менән фанилык айырма ы шағирә Лилиә Сәғизуллинаны нык қызықтыра. Кеше, Йы ан, матди есем әм форма-йөкмәтке төшөнсәләрен ул ошололай күзәллай:

Тау итәге:

Вак-вак таштар —

Вақыт таштар...

Уларзы ла вақыт ашар,

Мәңгелеккә

Илтеп ташлар...

Был юлдарза Вақыттың да, Мәңгелектең дә ниндәйзер ағышлы субстанция икәнлеге изелеп кал а ла, булыу, юғалыу, икенсе сифатта бул а ла мәңгелек әйләнешендә калыу әм, тимәк, йәшәү менән үлемдән тәбиғилеге, бәндәнән киләсәктәге урыны ла төсмөрләнә. әм ошо ағышлы өмөттән төп фекерен ябай ғына рифмалаштырылған нотокка ла әйләндерәүселәр бар ул. Әйтәйек, «Куркмайык! Йәшәйек! Йы ан да, без зә мәңгелек!» әм — вәссәләм!

Үкенескә қаршы, хәжикәтте, күзгә төртөлөп торған төшөнсәләрге рифмалаштырып, шуны шиғыр тип аңлаған авторзар за бар шул әле. Улар «Ағизел» журналының туп а ына тузан кундырмай. Әр әзлектәрен, әм өзлектәрен егеп, үзәре ис кенә лә төшөнөрлөк булмаған шиғриәт иленән урын даулай улар. Ярар, ти, «Ағизел» журналы уларға капка ын асты ла, ти. (Сөнки улар хатта Языусылар союзы ағзалығына ла үтеп инеүгә өлгәшкән.) Ә артабан? Технология ын белмәй тороп, иң ябай йорт техника ы — үтекте лә йыйып, қороп қуйып булмағандай, канундарын да төшөнөр, үзләштерер әләтең булмаған көйө нисек бейек үз сәңгәте ижад итергә мөмкин уң? Ә бит шиғриәт — бөтә сәңгәттәрзең дә батша ы! Шиғыр — қомдан арқан ишеу ул. Нисек итепме? Уны ын таланттар үзәре генә белә. Әммә аңлата алмаузары ла ихтимал, сөнки шағирлыктың асылын төшөнә алғандары юк әле. Шиғырзарзың серенә төшөнөп була, ә бына шағирлык...

Хәйер, таланттар за қайсақ бер қатлылыкка төшөп китә ул. Лилиә ханым, мәсәлән, ошондай фекер әйтеп қуя: «Ауыл урамдарын үлән бақа — кешеләрен бақа гәм езлек». Мин, мәсәлән, ауылдың йәп-йәшел сирәмле, үләнә күпереп торған сағында үстем. Без, қыззар, ана шул бәрхәттәй урамдарза қурсақ уйнап ултыра торғайнык. Ауыл фажиғә е «йәнгә тутык инеп гәм езләнеу», урамдарға үлән үсеп ки-

теү генә түгел шул, әм быларын да кисерә белеү зә бер хәл әле, уға шағирәнә мөнәсәбәт белдерәү – икенсе. Ә бит замандың аяу ыз шарттарының (тирмән таштарының) алтындан кәзерле орлоктарзың (баштарзың) кеше язмыштарын ни хәлгә төшөрөүен шағирә ошо рәүешле лә ба алай белә:

*Алтындан кәзерле орлоктар вакланды.
Алтындан кәзерле булмыштар таркалды,
Он итеп тартылды
әм камыр басылды.*

Ә камырзы, билдәле инде, нисек әүлә әң дә була. Илдең, милләттең социаль, сәйәси хәлен, халык фажигә ен шағир ошондай кинәйәләр менән тасуир итергә тейеш тә ул. Туранан бәрәп, анык факттарзан миҫал килтереп языу – публицистарзың, аналитиктарзың эше. Улар, мәсәлә, язмыштың нимә икәнән дә таяныстар, дәлилдәр, иҫбатлаулар, эзлекле анализдар аша аңлатыр ине. Талант ыз шағир язмышына төшкән ынауларзы йәлләткес итеп рифмалаузы шигыр тип тарткылашыр ине. Ә Лилиә и ә ана шул язмыш тигәнде шигриәтле итеп тасуир итә:

*Ер әм Күк:
Бергә булыу за,
Айырылыу за – юк.
Ике арала тирбәлә офок.*

«Офок» нимәнә аңлаталыр (бәлки, балалыр йәки бурыстыр, йә булма а өмөттәр), уны ы мө им түгел, әммә ябай ғына юлдарзағы сер укыусыны битараф калдыра алмай, сөнки ниндәйзер драма, ниндәйзер фатализм изелеп калыу – уйландыра.

«Мизгелдәр йондозлоғо» йыйынтыгының авторы, – гөмүмән, сер асыу, сер юллау менән мауыгыусы шағирә. Эзотерика менән дә ул, күрә ен, хәбәрзар. Китаптагы байтак шигырзар ниндәйзер дәрәжәләге мистикаға тартым уй-фекер, инаныстар даирә ендә лә эзләнә. Әйтәйек, индостанда үз йәмғиәтенә кампусын булдырыусы медитация оҫта ы Раджниш Ошо тәғлимәтенә ярашлы, шағирә «Ағас»ка ошондай йөкмәтке ала: «Ер – терәк, ә Күк – теләк. Тамырланам, калкынам...»

Әйе шул, Ер – әр тереклектен терәге. Күккә лә без теләк, өмөт менән караусанбыз. Күк – юғарылык символы ла. Ағас та бында – ила иәткә ынтылыусы тере организм, ул офоктарзан, калып-кәртәләрзән ашырға ынтыла, шунан шағирә бөтөнләй көтөлмәгән әм мәгәнәле орау куя: «...Әгәр ау ам?» орауға автор хәуеф алғандай. Ә асылда бит, мистик Ошоноң инаныстарына күрә лә, кешелектен тәжрибә енә ярашлы ла, Лилиә Сәғизуллинаның үзенең Ер-Күккә, Вақытка, гөмүмән, хаятка мөнәсәбәтенә күрә лә, мәңгелек бит, шулай за, мизгелдәрзән дөмәлләнә, бакыйлык әйләнеше, алдарак телгә алынған орлок образындағы кеүек, – түнәрәк юл. Шағирә быны якшы белә, ағышлы ығымталар я ай:

*Төргән әсәй, ураған ул назлап
Был донъяға – ап-ак күлдәккә.
Иске-яңы ошо биләүемдә
Мин кайтырмын кабат Ер-Күккә.*

Шулай... Лирик героиняның эзләнәү даирә е булған Мизгел әм Мәңгелек төшөнсә ен бынан да ябай, бынан да тәрән әйтеп бирәү кыйындыр...

Лилиә Сәғизуллина – Шаран районының Тамъян ауылынан икән. Урта мәктәптән уң юғары белем ала, Мәскәүзә аспирантурала укый. Тыуған районында мәктәптә, Стәрлетамак педагогия академия ында укыта. Әле Башкорт дәүләт уни-

верситетының филология факультеты доценты, педагогика фәндәре кандидаты.

Уйсан, фекерле әм хисле шағирә Лилиә ханым. Унан күпте көтөргә хақыбыз бар.

«Йөрәктәге ташыу-кайтыузар»

Художестволы ижадтың, бәхеткә күрә, офоктары киң. Унда, әлбиттә, әр бер өнәри даирәләге кеүек, талаптар, теге йәки был сәнғәт төрө, жанр талап иткән канундар, кағизәләр зә юк түгел. Математик, мәсәлә, мәсәләне формулалар ыз, теоремалар ыз сисә алмай. Шигриәттең үзәрзе рифмалаштырып ритмға алыу ғына түгелләге күптән билдәле. Шигриәттең төп кануны – образлы фекер. Ул фантазия менән ерлеклек, метафоралар, форма, уй-фекер, йөкмәтке, хиссиәттән тукылған сәнғәт. Шағирзың төп киммәте и ә уға ғына хас стиль, уға ғына хас доньяға караш ерлегендә әзәби әсәр ижад итә белеүендә. Дөрөсөн әйтергә көрәк, кешелектен бер-ике проценты тирә е генә үз сәнғәтенә асылын аңлауға әләтле. Математика, физика, музыка, биология .б. төр өлкәләр менән дә кешеләрзең шул саклымы ғына кызык ына. Эйе, зауқына күрә ятлап алған шигыры бар ул әр кемден дә. Халыктың күбе е йыр текстарын шигыр тип кабул итә. Музыкаға алынған юлдар, әлбиттә, кисерештең эмоционаллеген тәрәнәйтә. Әммә йыр менән шигыр – ике е ике төрлө сәнғәт ул. Күп кенә хисле кешеләр ана шул йыр текстарындағы, бигерәк тә бөгөнгә эстрадағағы йыш оракта көнкүреш хәлвакигаларын, туған-тыумасалыкты мактаған, ностальгия кеүегерәк йырзар өсөн язылған шигырзар шигыр була икән тип алдана. «Ағизел» журналының шигриәт бүлегә мөхәррире булып эшләүсә минең өсөн ошондай яңылышыузар – торғаны бер хәсрәт. «Ә минең фәләнсә йырым бар!» – тип бәхәсләшә лә китә бәгзе йыр текстары языу юлында дан яулаған авторзар. Ярай әле, беззә шәп шағирзар етерлек. Шәптәре янында уртасалары ла күп. әм был тәбиғи. Сөнки кешеләрзең төсқиәфәте, холок-фигеле, ақыл шәрифтәре төрлө булған кеүек, талант кимәле лә төрлө була шул. Аксиома.

Был приамбуланың озонға узылыуының да «әтнәкә е» бар ул. Артабан үз шағир Дамир Шәрәфетдинов хакында барасак. Әммә уның «Йөрәктәге ташыу-кайтыузар» тигән шигырзар йыйынтығын укып сыжккас, минең, шулай за, дөрөсөн әйтәйем, асыу кабарзы: «А, тишкәре! ин шундаймы ни! Ә нишләп бүтән кеше булып кылана ың?..» Хәйер, билдәле ки, шағирзарзы көндәлек тормоштағы хәсиәте аша түгел, язғандары буйынса фекер йөрәтә е, уларзың кылыктарына күнә е, шағирзы бүтән үлсәүзәр менән үлсәргә әм ба аларға өйрәнә е бар әле ул безгә. Быны шул ук Дамир Шәрәфетдиновтың шәхсән холконоң бер аз аркырырак булыуынан сығып әйтәм. Нисә йыл инде без уның менән, журнал эшенә егелеүле булыуыбыз сәбәпле, бер коридорза йөзгә-йөз осрашып гүмер итәбез. «Ағизел» журналында шигыр дефициты юк, хатта профицит әле ул. Минең халкыбызға якшы шигырзар укыткым килә. Якшы шағирзарзың әсәрзәрен үзем орап алам. Дамирға ла әйткеләйем: «Мырзам, берәр шәлкем шигыр килтер әле». «Ярар», – ти ул. әм... килтермәй. Мин уға үсегәм. Бер йыл буйы өндәшмәйем, әм, бармакты кәнфит менән бутамай торған сифатыма күрә, йәнә үтенесемде кабатлайым әм йәнә «ярар» үзен ишетәм.

Тишкәре....

Ә шигриәтендәге яклау ызлык, кешелекле тойғолар, окланулы, якты хистәр, нескәлек кайзан уң улай а?.. утлы телле, анык ритмлы, теүәл әм оклангыс рифмалы картиналар оста ы Дамир Шәрәфетдинов, шулай за, таланттар йондозлоғонан ул. Дөрөс, йондозлоктағы планеталарзың үлсәү категория ы бер үк булмай,

әммә улар барыбер физик әм магнит көстәре бер йүнәлешле булғаны, бер-бере - енән айырылғы ызлығы, энергетик халәте арка ында бер бөтөндө, башкорт шигриәте тигән яктылык әм якшылыкты тәьмин итә бит инде.

Дамир Шәрәфетдинов-рәссамдың картина полотнолары пейзажға ла, портретка ла, натюрмортка ла, абстракт экспрессионизмға ла тартым. Әммә рәссамлыктың төп талабы булған төстәр, күләгә әм яктылык гармония ы әм шул контрастлык тәбиғилеге – уның хәсиәтенә тәбиғи ысынбарлығы рәүешендә та-суирға алына:

*Күңлеңдең моң оулығын,
Йөрәгеңдең яр ыузарын,
Ай- ай... нисек танырғалыр:
Улар әле
Ғәмәлдәге
Асылмаған йондоз ымак, –
Серле йомғак.
әр сер – рәссам итә хыялдарзы.*

әм шул Дамир Шәрәфетдинов тәйнәгән, тәбиғәттең маңлай күзебез күрмәгән серен төсмөрләү әләтенә әйә шағир сәскәгә төшкән ысыктағы айзы ла шәйләй, әммә парадокстарзан торған был донъяла шағирзан башкалар за етерлек, сөнки:

*Ысыктағы айзы күргәне юк.
Ғәләмдәге бер таш ярсығынан
Ғәлсәр я ап гәлгә татқанлығын
Кояш та күптән оноткан.
Ул ысыкта үзе теләй нурланырға
әм (ысықты)... юк итә.*

Ошондағы образдарзың тәрәнлеген нисек тетрәнмәй кабул итергә була!? Әйе шул... «Туғай йөзән сихрилеккә» буяған Кояш – Ай – Тәбиғәт мөнәсәбәттәренән асыл асылы бәндәләрзең үз-ара мөнәсәбәтенән айырамы ни? Матурлык бар ерзә – гәм езлек, яктылык бар ерзә көйзәргәс аяу ызлык тулып ята шул ул. Кояш хәтлем дәүмәлдең ысык кына хәтлем, әммә донъяны, гәләмде ыйзырышлы бөтөнлектә юк итеүзән ләззәт кисергәнән без, бәләкәй, әммә уйсан кешеләр, аз кисерзектер шул.

Шигриәттең эзләнеү майзаны – рухиәтлек, күңел донъя ы, әске кисерештәр, милли киммәттәр даирә е. Милли булмаған, космополитик сәнғәттән фәтеүә аз. Бигерәк тә үз сәнғәтендә. Шигырзы тик халкының тел мөмкинлектәренә, рухи киммәттәренә таянып кына ижад итеп була. Йәнә милли менталитет, халкыңды милләт итеп танытыусы йола-ғәзәт кеүек киммәттәр, дөйөм кешелек аңы тыузырған рухи мәзәниәткә тоғролок – шигриәткә куйылған талаптарзың иң тайпылыш ызары ошоларзы, моғайын.

Башкорттоң асыл инаныстарының бере е – тәбиғилек. Ана шуларзы Дамир Шәрәфетдинов образлы, символик ызаттар аша ошта тасуир итә белә. «Өфө гербына караш» шигырында ул шул тәбиғилек хақында былай ти:

*Тәбиғәттең асыл йәне –
ыу ар, ана,
Ут әсенән күк таузарға
Касып бара.
Койроғона аман кала
Баһып бара.*

Тәбиғилек ағышы Дамирзың бөтә шигырзырында ла бар тиерлек. Уның, мәсәләң, «Таңғы сәфәр» шигырындағы лирик мөхит тә – ила и ил ам менән уға-

рылған манзара, ағышлы әм яқты моң менән уғарылған элегия ул. Шағир күнеле болок оузарына дауаны таң хозурынан эзләуен йәшерен серзәш менән осрашкандағы кеүек тасуир итә:

*...Эстән генә боронго йыр узып
Сак беленгән таңға ашығам...*

йәки:

*...Ми ырбанлык алып сабый таңдан,
Эскер езлек алам йы андан...*

— ти ул. әм таң, әлбиттә (шағирзың таң тигәне, бәлки, ил ам йәки мөхәббәт образлыр за әле), уның өмөттәрен ақлай, ми ырбанлык күр әтмәй қалмай:

*...Көнө буйы миндә даръя булып
Ик ез-сик ез йы ан сайкала.*

Дамир Шәрәфетдиновтың лирика ындағы йәнә бер үзенсәлек — уның шиғыр-зарындағы лирик геройзың үзенең дә мәрхәмәтле, ми ырбанлы, нескә әм уйсан шәхес булуында. Ижадында шағир йыш қына халық ырымдарына мәрәжәғәт итә. «Икеләнәү» тигән бер шиғырында, имештер, ялағай-камсы ғашик кешенен күнелен яралай; йондоз атылыу кемдендер гүмерен өзә; кәкүк кешеләргә гүмер вәғәзәләй ул, тип үз уйнатып тора ла автор, укыусыны капма-каршылықлы, хатта пародокслы, шул ук вакытта шиғырға, шағирға ғына хас ығымта-орауға килтереп төкәтә;

*Йондоззоңмо тыйып укталыуын
Сакыра ла кәкүк сакыра?..*

Ни әйтер ең бындай оғталық хақында?.. Ни өсөн бөгән, XXI быуаттың башында, шиғриәткә килеүселәрзең күбе е шиғыр туқыма ы, шиғыр техника ы, шиғриәттәге образлылық тигән яп-ябай қағизәләргә битараф? Тәбиғи төстәрзең үзәра ыйышып йәшәүе, төс қолоритының темпоритмик аңен үзләштермәй тороп рәссам булып булмай за ба а! Йәки математиканы, архитектураны өйрәнмәй тороп мәзәниәт, сәнғәт арайын қороп ултыртырға кем йөрәт ит ен? Ә шиғриәттә, нишләптер, бер сама рифма, ритм әтмәләй белеү — шағирлық, тип инаныусылар бар. Етмә ә, уларға дәғүә белдермә, үз әйтмә! Китәләр тузынып, оло-ғара тауыш күтәреп. Ун ике йыл Башқортостан Языусылар союзының шиғриәт секция ы рәйесе булуыым дәүерендә әм «Ағизел» журналының бүлек мөхәррире сифатында күп, бик күп шиғыр авторзари менән осрашыуым мине күп таланттар әм шул саклы ук әр ез талант ыззар менән осраштырзы. Талант ыззарзың ин йәнде көйзәргән сифаты — белем езлек әм шул аркала шағирлық даны юлындағы уныш ызлықтарың кешенән күреү. Дәрәс, шиғриәт — фантазерзар донъя ы, әм унда кай ы сак акты қара тип тызырайыусылар за була. Былары — кәнсөл нишаналық. Хәйер... Был икенсе тема, шикелле...

Ә Дамир Шәрәфетдинов тәбиғи әләткә лә, шиғыр оғталығына ла әйә. Ул рифма, ритмды ла қоя ла қуя. Шиғыр әсенә әске рифмалар за туқый: «**Инийәр, Инийәр, ин, гүйә, өйгән йәр...**» Йәки: «**ақау кәкүк, кайза йәшлек?**» Йә булма а: «**күк төн булып, ак тәзрәгә қунып...**»

Қай ы сакта шағир алты юллықтар менән яза әм «а-а,б-б,а-а» кеүек үзенсәлекле рифмалар менән эш итә.

Әйе, шиғыр ижад итә әм уларзы еренә еткереп эш итә белә Дамир Шәрәфетдинов. Шиғыр русса «стихи» тип аталып, асылда хис-тойғолар, уй-фекер стихия ын сағылдырған кеүек бул а ла, уны барыбер шағирзар үззәре генә белгән сәнғәти қа-

ғизәләргә буй ондормау мөмкин түгел. Шағирлыҡ аҡынлыҡ та, сәсэнлек тә түгел. Шағирлыҡ – донъя мәзәниәтенә күп шедеврҙар биреп калдырған оҫталар тыузырған критерийҙарға хөрмәт әм үз үзендә әйтә алыу оҫталығына әйәлегендә иҫбатлау даирә е.

Ә Дамир Шәрәфетдиновтың шигриәт иле нескә әм зауыҡлы. Унда:

*Сәсәй-сәсәй шиғри ағыш йөрөй,
Аса-йома йәшле күззәрән,
Әзләп йөрөй, килә лә уң күргә,
Бар тигәстен, көззәң үз йәмен.
Ана, күкте коштар кыйып үтте,—
әр сак улар шулай эшлекле;
Шук сиңерткә бер үк көйөн сиртә,
Сәхнә итеп япрак-бишекте.*

Дамир Шәрәфетдинов – уникаль шәхес. Республикала уҙғарылған күп кенә мәзәни сараларзың сценарийҙары авторы ул. Башкортса ла, русса ла берзәй грамоталы яза белә. Рус телен беззәң күбебез белә. Мин дә ирәкләп русса мөкәләләр язып маташам ул. Ә Дамир Шәрәфетдинов – башкорт шағиры – шиғирҙарзы русса ла яза белә. Заманыбыззың айырылғы ыз атрибутика ы компьютерзы биш бармағы кеүек үзләштерегә өлгәшкән. Кулы балта, ер эштәрәнә ма ир... Тик... ул ошо йәшендә лә гаилә е менән дөйөм ятакта көн күрә. Эшләй-эшләй, тик фатир атып алыу өсөн аҡса еткерә алмай. Уның тиҫтерзәрә, шиғир яза бел әләр зә, Дамир кеүек эшкә егелергә елкәләрә әм әләттәрә самалы булыуға карамәстан, зурзур өйзәрзә көн күрә. Ә Дамир... Бая, алдарак әйткәнәмсә, таланттарға хас үжәтлегә әм баш әйә белмәҫ ғорурлығы арка ында ятакта йәшәй бирә. Ә үзә башын баҫып алған да «Аманат» журналын формалаштыра ла формалаштыра.

Их, Дамир мырзам... ин өргән юлды үткән, а -мәзәлдәр менән ғүмер иткән рухташ апайыңдың ине күргән айын нимә кисереген белмәй ең ин. Үзем дә белдермәйем.

«Ағизел» журналына бер шәлкем шиғир индереп бирсәлә шулай за...

«Күнел томбойоҫо»

Был китапта, тимәк, бойоклок хақында үз барасак. Сөнки халыҡ хәтерә матурлыҡ символы булған, әммә аз ғүмерлә томбойок сәскә енә шундай сифатты таккан инде.

Бойоклок, ағыш... Шиғриәттә ундай кисерештәрзән башка күз алдына килтерегә лә кыйын. Дөрөҫ, ярай ы талантлы кешеләр, башкорт шигриәтенә арка өйәген әм данын тәшкил итеүсә шәхестәрзәң күбә е, 80 – 90-сы йылдарға тиклем урра-оптимизм юсығында кәләм тирбәттә. Әммә араларында намыҫсан Рәми Ғарипов бар ине. Ул, бак аң, 1964 йылда ук “Табыныу” (“1937”) поэма ын язған булған, ә Рауил Бикбаев и ә 1968 йылда «Ностальгия» поэма ын ижад иткән икән. Белмәйем, башкорт шигриәтенә намыҫына әүерелгән был ике инсан бер-бере -енән әҫәрзәрә менән таныш булғандыры, безгә – китап өйөүсә, шиғир яратыуысы, халқына қарата мөкәддәс өйөү менән яныуысы кешеләргә шуны ығына мәғлүм: әҫәрзәрзәң ике е лә киң аудиторияға язылыузарына байтақ вақыттар уҙғас қына килеп етте.

Ә мәктәп дәрәсләктәрә... Улар шигриәттәгә ин бөйөк образ сөгөлдөрсә Нуретдиндың бисә енәң «мыйығыңды турап аш бешер» тигән метафоранан тәрәнерәгә булыу мөмкин түгел, тигән ажиотаж, күз быуыу менән мәшғүл ине.

Ә элитар ысын шигриәттә бөгөн, XXI быуат башында, кем ба алай, кем уға мө-

өр, билдәләмә куйырға базнат итә уң? Юк, быға берәүзен дә теләге юк кеүек. Файса Хәсәйеновты, Рауил Бикбаевты, Рафаэль Азнағоловты, Фәнил Күзбәковты, башкорт шигриәте хақында тоттош китап язып та, уны укыусыларына еткерә алмай бына ике тиҫтә йыл инде зар илаған ошо юлдар авторын иҫәпләмәгәндә...

Дөрөҫ, мәкәләләр, рецензиялар сығып тора ул матбуғатта, әммә... уларзың бус-тауы ысын шигриәтебез шинеләнән ос оз түгелме ни?

Ә бит беззә, шөкөр, марканы тотор ижадсылар етерлек. Уларзың бере е, мәсәлән, ошоллай тип яза:

*Ике нурзың (тейендең) бергә кушылғанын,
Базлағанын, янып алтындай;
Йота язып озак карап торзом,
Сабыязарын уйнатырға сыжкан
Донъялары бөтөн катындай...*

Гөлназ Котоева Дамир Шәрәфетдиновка ла, Йы ан, Мөңгелек, Вақыт төшөн-сәләрен айкаған Лилиә Сәғизуллинаға ла окшамаған. Гөлназ Котоеваның шигриәт даирә е – уның үзенең күңеле әм шул донъялағы шатлык, кыйралыштар, ағыш, бәхеттәр. Әле генә телгә алынған шигыр «Ым ыныу» тип атала. әм, әлбиттә, катын-кызлык корона ингән шағирзың ике тейендең уйнауына окланыуында моң оулык та шәйләнмәй түгел. Бында төпкә йәшерелгән, әске аң кимәлендәге әсәлек тойго он да танымау мөмкин түгел. үз ябай күзгә әм қолақка тәбиғәт манзара ы хақында ғына кеүек.

Тик шигырзың лирик героиня ы, шулай за, серен дә аса биреп куя түгелме?

*Ялт-йолт кына итте күз алдым, –
Бер-бере ен узып уйнағанда
Ике сабый, ике кыян тейен,
Мин өндәшмәй генә түзә алдым...*

Әйтерен бармы, катын-кыззың ишле, кәм тигәндә ярышып уйнарлык ике ба-ла әсә е булғы ы килә шул ул. Был ир-ат (бәлки) бүтәнсәрәк аңлаған Мөңгелек төшөнсә енең катын-кыз хәсиәтендәге Образы. Лозунг та, ялбарыу за юк бында. алкынса ғына, ябай ғына, тын ғына ағышланыу бар.

Гөлназ Котоеваның республика йәштәренең Шәйехзада Бабич исемендәге премия ын яулаған китабы ла сабыр ғына тауышлы «**Күңел томбойого**» тип атала. Китаптың аннотация ында ошондай юлдар за бар: «Тормош мәғәнә ен аңларға тырышып уйланыу-әзләнеүзәрә, ябайлыкта – бөйөклөк, тип туктап калып, тағы ла шул юлда, үз-үзен қабатлап асып, тетрәнеүзәренән, өйөүзән, ағыштан тукылған шағирәнең шигриәтендә күңел бөтөнлөгөнә, камиллыкка ынтылыш бар. Хистән тулышқан томбойого тулқыныр тынғылыкты ул донъяла үз урынын табыуза, асылын юғалтмауза күрә».

Аннотацияла Гөлназға қарата «әзибә» үзен дә кулланғандар, әммә, Изел кисмәй, ил гиззем, тип әйтеу ашығыс булған кеүек, мин шулай за уны әлегә шағирә тип атау яғындамын. Әзибәлек... Ул әле уға киләсәк. Бөгөнгөләй әзәбиәткә тоғро қал а, тимәксемен... Быларзы юккә әйтмәйем. Тәүге осор ихлас әм қанатлы шигриәтенә окланыулы мәкәләләр язған байтақ кыззар унынан, тормош ығы-зығы ына алданыузанмы, мактаузы күтәрә алмау гәләмәтенәнме, әзибә дәрәжә енә етерлек ижад менән күңелемде күтәрмәнә.

Башкорт шигриәтендәге шағирәләр ижады – феноменаль күренеш ул. Ысынлап әйтәм әм ир-егеттәр ижадын кәм етергә теләүзән түгел. Ир-егеттәрзең күңел әм зи ен даирә е катын-кыззықы кеүек түгеллеге бәхәс ез. Ә беззең илебеззә, үке-

нескә каршы, әм ир-ат етәкселеге, ул сығарған канун, кағизәләр шарттарында йәшәүебезгә карамастан, катын-кыз ан яғынан ирзәргә карағанда күберәк. Уларзың рухи талабын ир-ат ижад иткән бейеклектәр генә кәнәгәтләндермәй зә ба а. Катын-кыз шиғыр укығусыға уныңса уйлаған, уныңса ағышланған шиғриәт кәрәк. Ә Гөлназ Котоева ана шул талаптар юсығынан тороп ижад итә. Ысынлап та, катын-кыздың әске донъя ы – үзенә бер хәсиәт ул. Шағирә китабын баһалкалағына исемлә ә лә, уның биттәрәндә яр ыузар, әзләнеүзәр, хатта ки, хаос та, әске сабыр ыз тәкәт тә бар.

«Күңел томбойоға» китабын шағирә монологы тип атарға ла мөмкин. Унда катын-кыз язмышы, уның яр ыузары, хәсрәттәре хақындағы шиғырзар бик күп. Дөрәс, улар, айырым шиғырзар рәүешәндә языл а ла, бер үк тоналлек алынған көйзә лә хәтерләтеп куя. әр хәлдә монолог ғәилә бөтөнләгә, яратылыуға, аңлауға сарсау хақында.

*Яттар,
Яттар...
Минме иңә ятмын?
инме минән алысая барған?
Алысаяған айын ин якын ың,
Бахет кошом минең, йөрәк ярам.
Елдәр аша сәләм ебәрмәнем,
Ялбарманым орап осрашыузар.
Ғазабымды йондозло күк йотор,
Алып китер шаузырлаган ыузар...*

Шағирәнән яратқан темалары булған кеүек, яратқан стиле, яратқан алымдары ла етерлек. Ул, берсә, үзенә кисерештәрән аңлатыр, яқлар терәк әзләгәндәй, күктәргә баға, ерзәң таныш та, ғәзиз дә мөхитенә барып ыйына, кай ы сакта төшөнкөлөккә бирелеп тә куя, әммә Гөлназ Котоева шиғриәтенәң төп идеалы – әхлакилык әм әзәп, тоғролок әм инанғанлык. Катын-кыз психология ының нескәлектәрән шағирә шағирәнә үрәтләү әләтенә әйә. Мостай Кәримдәң ораузарына биргән яуаптарымдың берә ендә халық шағирының катын-кыз шиғриәтенә мөнәсәбәтем хақында орауына ошоләй тип яуап биргәйнем: «Катын-кыз шиғриәте аша ижтимағи тормош үз сәңгәте тип аталған Алтын Тәңкәнәң икенсе яғы менән дә танышыу мөмкинлегенә әйә булды. Ике ярымшар бер бөтөндә тәшкил иткәндәгә кеүек, шиғриәттә лә бөтөнләк, тимәк, камиллык хәсил булды. Ирзәр шиғриәте әм катын-кыз шиғриәтенән хәсил әзәбиәт төрлә-төрлә үзенсәлеккә әйә ике енестең бер-берә е алдына куйған мәнғелек ораузарына яуап биргән кеүек. Катын-кыз менән ир-ат капма-каршылыклы сифатлы ике полюс әм уларзың ғәмәли йөкмәткә е, мөнәсәбәттәр даирә е сәңгәттең тема ы булды, шулай дауам итә».

Ә енестәрзәң бер-берә енә ораузары күп әм улар, әлбиттә, мәнғелек. Шул ук вақытта әр бәндәнәң донъяға, беззә бар иткән Алла ка ла мөрәжәғәт итеүзәрә аз түгел. Гөлназ Котоева ла быларзән азат түгел. Ул – әсә кеше. Әсәләр бала хақына әллә нимәләр әшләргә лә әзәр шул ул. Бындай шиғырзарзы шағирә доға кеүегерәк шыбырлай.

*Йә Хозайым,
иңә ығыныузан
Үзәмә бит рәхәт.
Көзрәтеңә буй онорға кәрәк.*

*Төшөндөрзөн, рәхмәт...
Көзрәтеңә ышанырға кәрәк,
Айырылып Ерзән.
Кешелек тә яралған бит шулай
Хозай белгән серзән.*

Йәки:

*Кулдары кулыма кағылып,
Күззәре иркәләп үткәндәй.
Баламдың үрәте!
Күңелем
Шул нурзан язылып киткәндәй.*

Сабыр күренгән был ижадта эске ялкынды тойомламау за мөмкин түгел. Уның әйтелә е фекере йыш кына кисерештәрен кыстап, әйзәп алып килә. Был тынғы-ызлык динамика барлыкка килтерә, әммә кай ы сакта күп үзлелеккә лә килтереп куйгылай.

*Буш ауыт, буш мискә шикелле
Калганда азашып диңгеззә,
Туламы таш кеүек уйзарың,
өйрәйме тағы ла иң езгә.
Иң езгә, хыяла, тиң езгә,
Ташлаймы кармағын ялмауыз,
Елкәндәр, тик ал ыу елкәндәр
Кабара, калма, тип, калмагыз!*

«Иң езгә» үзен иң езлек тип аңларгамы икән бында? Бул ын да, ти. Ә “ялмауыз” тигәне? Миненсә, шиғыр үзе түгел, шикелле, быны ы... «Шик»те шулай тасуир итә шағирә әм төшөнсәненә катмарлы, капма-каршылыклы тәбигәтен асыумы, үрәтләүме теләгенән, үтә абстракт буяузар куллана. Дөрөс, шиғырдың хәбәр өйләп сығыу түгеллеге хакында алдарак та әйтеп кителгәйне инде. Әммә бөләкәй әм камил әзәби әсәр булуы менән дан тоткан шиғыр тукыма ын улай ук бизәкләп ебөрәү зә әсәр файза ына түгел, миненсә. Ә бына хәрәкәт, хистәр динамика ы өсөн ундай форманың отошло булуы ла ихтимал.

*Дәрт,
Мин уны ялмармын да шулай,
Ялбарыуға алынмасмынмы уң ул?
Канаттарым талым ыз за минең...
Артта кал а, ярымасмы уң ул
Минең йөрәк?*

Гөлназ Котоева — егәрле кеше: «Ағизел» журналының яуаплы сәркәтибе, БДУ-ла укытып та йөрөй. Ынтылышлы йәшәй. XXI быуаттың башкорт шигриәте уның тиствәрәненә йөрәк көсөнә, акылы әм намысына бәйле буласак.

Тәү осор ижады менән шигриәт майзанына атылып килеп ингән кай ы берәүзәр, нишләптер, уңгарак үрелеп тә куя ул. Әллә мактау, премия-фәләндәр, вази-фалары камасау итәме, әллә, былай за мактайзар әле, тип тынысланып куялармы... Ижадтағы үрзәр, уғышта алынған калкыулыктар кеүек, мөңгелек данға күммәй. Бында әр азым — яңы үр. Гөлназ да тукталып калмас ул.

«Еләк тәме»

Шигриәттә мин ата-инәйем кеүек ғәзиз күрәм, яратам, хатта ки, әйтергә яра а, – табынам. Был үзәрзән койолған мөгжизә минең күнелемде тотошлайы менән биләгән әм, кемдең генә якшы шигырын укы ам да, үзем язғандағылай булып, шатлык кисерәм. Дөрөс, үземде профессиональ шағирә генәмен тип атай алмайым. Минең өнәрзәрем етерлек. Журналистлык, редакторлык эштәрәмде лә яратып башкарам, ә бына шигриәт... Ул – аңлап, аңлатып бөтөп булмай торған, әммә әләтләрзең генә кулынан килә торған серле өлкә ул. Хәйер, шигырзы теләгән бер кеше яза ала. Рифма, ритмды үзләштерзең и ә, тезә генә бир. Әммә был оғталык кына шигыр өсөн аз шул.

Шағирзәрзың ин яратқан жанры, әлбиттә, – лирика. Нәк лирика аша ижадсы үзенең эске донъя ын, кисерештәр динамика ын тасуир итеү мөмкинлегенә эйә. Әммә шуны ы ла хак: бер кешенең, ул хатта үзен әзәбиәт өйүселәр алдында шағир тип танытып өлгөр ә лә, эске донъя ындағы уға ғына кәзерле тойғолар аңлайышлы булмауы йәки кызык булмауы ла ихтимал. Шуға ла шағир, ниндәй генә субъектив төшөнсәләр хакында бәйән итмә ен, әзәбиәттең талаптарының бере е – объективлыктан қаса алмай. Сөнки әр бер әсәр әзәбиәтсенең үзе өсөн түгел, укыусылар күнеленә еткереләү өсөн языла.

Лариса Абдуллинаның Башкортостан «Китап» нәшириәте тарафынан «Йәштәр тауышы» рубрика ында донъя күргән китабы «Еләк тәме» тип атала.

Еләк тәме... Кемегеззең тел осонда йә хәтер андығында ақланмай икән ошо нык ғәзиз әм татлы тәмдең истәлеге? Лариса ла уны, үзенең инаныстарына күрә, ин ғәзиз киммәттәрзең бере е тип ба алай.

*Телдәрәмдән йәндәрәмә күс ен
Йәй бүләге – тәме еләктең.
Үрелеп кенә еләк өзәп қаптым...
Кинәнестәр өззә үзәкте.*

Шигыр асылда ила и тәбиғилек әм ихласлыктың кәзере хакында. Кеше гүмерен кескәй сағынан алып озатып йөрөй, йөнде ызлатып йә кинәнестәр истәлеге булып күнел түренә ыйына бындай якты тәбиғилек. Бейеклектәр – ябайлыктан, үрзәр түбәндән башланған кеүек, шигриәттең камил образдары ла ана шул йөнде йылытқан, қай сакта тетрәндергән истәлектәрзән барлыкка килә лә инде. Лариса Абдуллина гүмер тәжрибә е туплаған ақыл эйә е йәшенә етмәгән әле. Шуға ла уның шигырзәрзында ақыл атыу, ноток укыу кеүек нәмәләрзең әсәре лә юк. Ул, интуиция ы кәслә булбузанмы, тәбиғи әләте арка ындамы, ябай ғына әйләнәтирә, ундағы кешелек мөнәсәбәттәренән шигырзәр ижад итә:

*Ишетә еңме күңелемдең сыңын?
Әйе, ишетә, тине ал шәфәк.
Ахыры ы ла, окшаш иңә...
Йәшәй
Сабырлыктан йылы, наз кәсәп.*

Лариса Абдуллина – хиссиәт әм моң оу элегиялар шағирә е. Әйткәнәмсә, шигриәттең бындай лирика ында рәссамдарса картиналар язып та, психологтарса күнел хәрәкәтен тасуир итеп тә, сабийзарса асыштар я ап маташырға ла мөмкин, сөнки жанрзың мөмкинлектәре қиң. Әммә нәк ошо форма ижадсының камиллыкка әм үз сәнғәтендәге оғталыкка өлгәшеү юлындағы ма ирлығын сарлай за ул. Мин үзем публицистик шигриәттә лә, хикәйәләү шигриәтен дә өнәмәйем. Сөнки былар өсөн икенсе жанрзәр бар. Беззә йыш кына «Халкым! Халкым!» (сурытыбырақ әйткәндә, тим) тигәнерәк шигырзәр языусыларзы ғына халықсан ша-

фир, халкыбыз исеменән язгысы шағир тип ба алау осрактары бар. Ә бит халык шағирға үз исеменән өйләү, уға дифирамб йырлау бурысын йөкләтмәй. Шағирзың бурысы ябай әм бөйөк: ул туған халкының теле, уйы, аңы әм күнеле бейеклеген майзанға сығара.

Бында теманың бик үк кысылышы юк. Бында туған тел мөмкинлектәрәнән үз сәнгәте короу талантың булыуы фарыз. Ана, Лариса Абдуллина ла былларзы яткшы аңлай:

*Арала бар сихри якынлык та,
Арала бар серле каршылык,
Әйтелмәгән, тик көтөлгән хистән
Етенсе кат күккә ашырлык.*

Дөрөс, шигриәттәге примитивлыкты ябайлык тип аңартырға маташыусылар за юк түгел ул. Имештер, әр укыусы аңларлык бул ын ул язғаның. “Аңларлык” тигәне менән килешеп бул а ла, примитивлык шигриәткә хас төшөнсә түгел барыбер. Шигриәттә юкка ғына элитар сәнгәт тип әйтмәйзәрзер бит. Әлегә өйрәнсек кенә шигирзәр язгысы бер егет миңә: «Тамара Гәниева кеүек шағирзәрзән элитар шигыр таптырып ултырған редакторзәр булғанда, «Ағизел» журналын укыусы артмаясак», – тигәйне. Мин бының менән килешмәйем. «Ағизел» журналы, камиллык бейеклектәрән яулап алған әм әзәбиәттәге мөмкинлектәребеззәң офоктарын киңәйткән шағирзәрыбыз барында, талаптарын талап ыззәр теләгән юсыкка бормаясак, ә, кире енсә, халкыбыззың менталитетын төшкил иткән зауыклылык критерийзәры ағында торасак әле. Шигриәттә, дөрөс, акыл атыу – тузға язмаған нәмә, шарадалар менән мауығыу за килешкән эш түгел. Ниндәйзәр алтын урталык (уртасалык түгел) – нәк алтын! урталык эзләй шағирзәр, әм тап ошо юл башкорт шигриәтен ба алы тип таныта ла инде. Ошондай талаптарзән сығып ба алағанда, шағирә Лариса Абдуллинаны, яңы быуат шигриәтендәге төп көстәрзәң бере е буласак, тип кыйыу әйтергә мөмкин, сөнки уның карашы яктылыкты ла, ызландырғыс каршылыкты ла, матурлыкты ла күрә белә.

*Был донъялар кемдән генә калмай?
Монарзәры балкыр моңланып.
« әр яз яңы!» тигән үлән йырын,
Бөрөләрзәң моңон тыңланым.*

Йы анда тукталыш юк. Ундағы хәрәкәт, бер кара аң, кеше өсөн фажиғәле. Сөнки уның әле был донъянан китә е бар. Әммә, канундар шулай булғас, ни кыла ың, тыуым бар ерзә – үлем бар, әммә, шағирә әйтмешләй, ерзә бәндәнә күңелен өйкәгән ағыштарынан алып сығыр мөгжизәләр зә етерлек.

*Уландарым өйләй.
Әскер езлек
Албырғата, әммә терелтә.
Мөгжизә ез малме?
Мин уларзы
Мөгжизәләр тиен йөрөтәм.
Саф күңелле бала ышанғанда
Булмас, тимә, берәр мөгжизә.
Тәртиптәр ул календарза ғына,
Хыялдарза булмай кағизә.*

Шағирәнән былай тиергә хақы бар, сөнки ул Алла тарафынан мөңгелеккә көйләнгән беззәң Еребеззәң әм беззәң аңыбызза шулай за фанилык тип

йөрөтөлгән кеше гүмерзәренең үтмеш-китмешлеге трагедия ын барыбер котолго оз фажигә итеп үк ба аламай, сөнки ер өстөндө уның дауамы кала. Шағирзәр и ә быны бигерәк тә нык аңлаусы заттар ул.

*Буранда бер маяк төслө,
Юл сатында
Янған йөрәк кеүек,
Бер катынды
Шәйләп кал аң, алыстарзан...
Укы уйын:
Уға рәхәт — бала ы бар!
Уға —кыйын...*

Йөшлек шигриәте — мөхәббәтле шигриәт ул. Лариса Абдуллинаның да күп шигирзәры нәк шул хакта. Ғалимдар, философтар, мөхәббәт тигән термин әм төшөнсәнә катын-кыз уйлап тапқан фантазия, тип бара. Бәлки, шулайзыр за. Шул тойғонан башка әсә булыу мөмкин түгел бит. Ә әсәлек — катын-кыздың ин мөкәддәс бурысы. «Поэтом можешь не быть...», ә Алла тың бакыйлык идея ына хыянат итеү — языклык. Тик йөш шағирәләрзәң күбе енең ижады ошо теманы культ хәленә еткерәү менән мәшгүл. Лариса ла шулай итә. Бер үк тема әм мотивтарзы йырлай за йырлай. Күбе е үтә шәхсән. Быларзан котолорға кәрәк ул, дөйөмләштерәберәк поэтиклаштырырға өйрәнергә вакыт Ларисаға. Әзәбиәт — үтә етди институт. Шуға ла үтә субъективлык менән мауыгыу бында урын ыз. Йәнә бер кәнәшем: рифмаларға аксыл булыу зарур шағирға. Уйың, фекерен, хистәрән ни саклым ғына шағирәнә булма ын, рифмаларға, ритмға битараф булдыңмы, «тауарың» ебәк күлдәккә күшып бер аяғыңа туфли, икенсе енә сабата кейгән кеүек сатан була ла куя.

«Еләк тәме» китабынан, ысынлап та, ер естәре, еләк естәре килә. Лариса Абдуллинаның уңғы йылдарза «Ағизел» журналында донъя күргән шәлкемдәре лә шағирәнәң быуыны ныгына, буяузары әм образдары базыклана барыуын танытты.

Зур шағирыбыз, үз, фекер, хистәрзән оклангыс мирас калдырған Шәйехзада Бабич исемендәге республикабыз йөштәре премия ы ла уға килешеп торасак.

Яңы быуаттың йөш шағирзәры мин мөкәләлә телгә алған исеңдәр менән генә сикләнемәй. Ай ылыу Ғарифуллина, Римма Ғәлимова, Азамат Юлдашбаев, Рита Фәткуллина, Гөлнәра Хәлфетдинова әм йәнә бик күптәргә төбәлгән беззәң — өлкән языусыларзың да, шигриәт өйөүселәрзәң дә карашы. Шигриәт ез милләт мәзәниәт ез милләт тип ба алана. Ә без үзәбеззә «Урал батыр» эпосын ижад иткән халык тип танытканбыз.

Салауат батыры, Салауат Юлаев исемендәге хоккей команда ы, балы, гүзәл ерыуы, нефте, алтыны бар Башкортостандың әм, әлбиттә, шигриәте бар, ти ендәр беззәң хакта.

Тамара ҒӘНИЕВА.

Кәләмдәштәр төсө

Фәрзәнә
АКБУЛАТОВА

Уткән йыл йәмәятселек Башкортостандың халык язвысы ы Зәйнәб Биишеваның тыууына 100 йыл туғуузы кин билдәләне. Әзибәнәң 1981 йылда донгя күргән дүрт томлык “ айланма асарзәр” е бай ижадын тургы килеш күз алдына килтерергә ярзам итә. Уны тургы алған әр беребез каләм ошаның Алып батырзай эшмәкәрлегенә хайран каласаҡ. Шығыр-поэмалар, хикәйә-повестар, трилогия — бары ы ла беззә башкорт халкының ик өз-сик өз донгя ына алып инеп китә, ниндәй генә язмыштар менән орашмайбыз за ниндәй генә кисефештар эсенә үтпеп инмәйбөз. Әзибә йәшәгән дәүер, уның идеалдары, көрәше генә тасуирланмай был аҡ китапта, без тарих төпкәләнгә юл алабыз, үзөбөз белгән әм белмәгән шәхестәр менән орашабыз. Ниндәй әлмәк, ниндәй ауыр бәләкәй генә катын артмаклаған был хазиналар йөнө!

Уз заманында Зәйнәб Биишеваның күрт асарзәренә етди байтау-анализ я алын. Етерәк тә “Якшыға” трилогия ы халкында ентәкәле тикшерензәр буртыры өйөнсөлө. Катын-кыз ижадын килмдарыбыздың, башкасағаҡ итпеп әйткәндә, ир-егептәрөбөззәң тикшеренә, ба а биренә — зур мәртәбә, ләкин катын-кыззәрзәң ошо оло донгяның ир-егептәр күрпеп етмәгән явын потоп алыры, бөтөнләй икенсә күренештәргә ыттибар биренә ихтимал.

Нимә өсөн тургыма каләм алдым уң? Быны тәгәйен генә әйтәңе лә ауыр. Зәйнәб Биишеваның асарзәрен урғыан кешенәң күңелендә әр сәк ниндәй за бул а фекер тыуасаҡ, сөнки улар — битарафлыктаң сығара торған күңел емештәре. Шик әр беребез эспә урғылған уйзәрзә төркәү өсөн тургы каләм алабызмы уң? Ютпыр, могайын. Мин и ә үзөмдәң кисефештәрәмдә төркәп тургырма бурдым. “Был асарзәр ни өсөн заманса яңыраш алырма тейеш, бының өсөн нимәгә ыттибар итәң мө им, хәзәргә урғыусыға улар нимә е менән киммәт?” шигән ораузарға бер ни кәзәр яуап та буртыр. Хәйер, әр быуын Зәйнәб Биишева ижадына мөрәжәғәт итәсәк әм уны үз заманына ярашты асып, үз заманы күрергә тейешлә темаларына ыттибар бирәсәк. Сөнки ул — мәңге бүскәрмәс һурси хазинабыз.

Я К П Ы Л Ы К

*Мин рухымдың асыл хазина ын,
Илем, иңә биреп калдырзым...*

Төүге баҫкыстар

Йөзйәшәр имәндәр быуаттар тарихына ша ит. Тәбиғәттең астын өҫкә килте- рерзәй дә шөтле ел-дауылға, гәрәәткә бирешмәй улар, сөнки тамырзары менән тыуған еренә береккән булырзар. Тыуған еренән моң, ил ам алып йәшәгән ижад- сы язмышы ла шундай мәғрур имәнде хәтерләтә. “Башкортостандың халык языу- сы ы Зәйнәб Бишева” тигән сакта ла ил-йортобозға, тәбиғәткә бар булмышы менән ныклык, кеүәт өҫтәүсе имән күз алдына килеп баҫа. “Имән” тигән шиғы- рында әзибә йәшәү көсөнөн, рух бөйөклөгөнөн нимәгә барып тоташканын асык күр әтә. Язмыш елдәре аямай талант эйә ен, ләкин тәпәй баҫқан гәзиз ере уға әр сак көс бирә. Эйе, языусы тыуған еренәң фатиха ын алып йәшәне. Ижадының бөйөклөгә атайсалы менән бәйлә. Бына нимә тип яззы Зәйнәб Бишева үзе был турала. “Ғашик кеше мин үз яғыма. Бәлки, шуғалыр, берәй әсәр язырға йыйынам икән, күнәлем менән шунда ук тыуған яғыма кайтып киләм әм, әсәрәмдәге ваки- галар тик шул ерзә генә барған вакиға ымак итеп, минең геройзарым шул ерзә йәшәп китәләр”.

Күгәрсен районы мул ыулы йылғалары, емеш-еләккә бай урмандары, гөл- сәскәле яландары менән дан тота. Уларзың күптәре, ауыз-тел ижады комарткы- лары буларак, күпме дәүер инде халкыбыз күнеленә шифа бирә, йәш быуынды ижадка, ил амға әтәрә. Матурлыкты данлау ғына түгел, ә тыузыра белеүселәр зә йәшәй Күгәрсен яктарында. Илебез был төбәктең данлы ул-кыззары менән хақлы горурулана. Улар ара ынан мәзәниәтебезден, әзәбиәтебезден бер сағыу йон- дозо булып балкыған Зәйнәб Бишева айырым урын биләп тора. Зәйнәб Бише- ва — башкорт катын-кыззарынан беренсе булып шиғыр китаптары сығарған, драма әсәрзәре язған, башкорт трилогия ын ижад иткән кәләм оҫта ы. анап ки- теүе еңел, ә уға тиклем — күпме күрә е, кисерә е тәкдирендә. Тап шулай, язмыш оло доньяға — ижад кинлегенә сығарыр алдынан буласак халык языусы ын күп ынаузарға дусар итә.

Өс йәштә әсә енән тороп калыуы, ун бер йәштә инде бөтөнләй үк езлеге — био- графия ының иң аяныслы биттәре.

Ғәзел, әр нәмәгә үз мөнәсәбәте булған Зәйнәб Бишева тормошка “бай насар, ярлы якшы” тигән ябайлаштырылған төшөнсә аша карамай. Үзенәң ата ын Ырымбурға “Хөсәйениә” мәзрәсә енә укырға ебәргән Ғәни байзы йылылык ме- нән хәтерләй. Әлекке замандарға алдыңғы карашлы байзарзың булуын, етем- дәрзә йыйып укырға ебәрәүзәрен ызык өҫтөнә ала. Хәтирәләрзә әсә енең аға ы Ғәлләм хәзрәт тә бар. “Безең башкорт шулай була торғайны бит. Яз ет ә, бөтә е бер булып урам тазартырға сыға. Ғәйет байрамына атайым алып бара. Унда миңә хәзрәт бабайым йәшәгән өйзә күр әтә. Йәп-йәшел үлән, сәскәләр тулып ултырған урам буйлап мин хәзрәт өйөнә китәм...”

Зирәк кыз бала, ағай-апайзарына эйәрәп, бик иртә хәрәф таний. Башланғыс белемдә Ибраһим мәктәбендә алғандан уң, Акман ауылында дауам итеп, әзерлек курстарын үткәндән уң, Ырымбурға Каруан арайза асылған башкорт педагогия техникумына укырға инә. Тетрәндәргес бала сак биттәрен карап сықкандан уң әзибәнәң Бөйөк Октябрь революция ына мөнәсәбәте аңлашыла. Тап ярлы халык- ты, етемдәрзә белем, мәғариф юлына сығарыузы максат итеп куя бит совет вла- сы. Зәйнәб тигән кыз — ана шуның төүге емештәренәң бер е.

“Әйе, ул, Бөйөк Октябрь революция ығына, безге тормоштоң тынсыу төпкөлөнөн тартып алып, язғы қояш нуры астында гөрлөп сәскә атқан гөл-бакса шикелле көләс, яқты әм иҫ киткес иркен яңы донъяға, бәхет донъя ына сығарып куйзы... Бөтә булған көсөмдә, әләтемде, йөрәк йылымды уға, тик уға ғына ибә итергә тырыштым. Ил өсөн, халык өсөн намыслы хезмәт — минең иң зур бәхетем булды”. Языусы үзенең хәтирәләрендә ата ы нәселенән булған Мирсаяф Бишев тигән революционерзы ла телгә ала. Ул Ленин менән бергә укыған, унынан сәйәси карашы арка ында укыузан кыуыла, ләкин эшмәкәрлеген дауам итә әм 27 йөшендә ағыулап үлтерелә.

Ырымбурза укый башлағас, тормош максаты асыклана бара. Ул сакта йөшәү мөғәнә е илде аякка бақтырыусы, яны тормошто раслаусы булып үсеүзә күрә. “Азатлыкка сығарған илгә саф йөрәктән хезмәт итеү иң зур бәхет булды”. Шуға ла бәхет төшөнсә енә әзибә әр сак урын бүлгән. “Ижадымдың төп нигез ташы — кешелеклелек, азатлык, дөрөслөк, гәзеллек, дуслык, туғанлык мәсьәләләре. Шуларзы яклау, ақлаузы ысын бәхет итеп кабул иттем. “Яктыға” — ана шул максаттың иң асык миҫалы”. Ысынлап та, үзең ысын күнелдән нурлап балкып янмай, уның нескә қылдарын тибрәндәрмәй тороп, укыусы күнелен тулқынландырып булмайзыр ул. “Был тема — иң изге, мөкәддәс тема. Мин был трилогияны язырға кайта-кайта тотоноп, 40 йылға яқын вақытымды бирзем, үз йөрәгем кушқан өсөн.

Әйе, гүмеремдең төп максаты булған был революцион темаға үзебезең башкорт әзәбиәтендә башлап үз әйтеүселәрзең бере е булуыым менән дә, әсәрзәремдең укыусы күнелен коммунистик рухта тәрбиәләүзәге оло хезмәтен күреү, Коммунистар партия ы, Ленин идеялары яқтылығын үз йөрәгем кушқанса укыусыға еткерә алыуыым менән дә бик бәхетлемен...” Зәйнәб Бишеваны үстергән дәүер, уның тиндәштәре қайнаған заман, уларзы тәрбиәләгән мөхит тура ында ошонан да тулырак итеп әйтеү мөмкин дә түгелдер. Идеология үзгәреүе, киммәттәр алмашыныуы был әсәрзең ба а ын иҫ кенә лә кәметмәй. Трилогия — халқыбыздың канлы әм шанлы тарихы. Үткәндәрзән абак алыр өсөн шул заман эсенә инеү мө им. Ә был бары тик китаптың ғына көзрәтенән килә, геройзар менән берлектә қайнап кына үзебез эзләгән ораузарға яуап таба алабыз.

Бына шуға ла 3. Бишева үзен языусы ғына түгел, ә “төзөүсә әм көрөшсә” тип тә атай. Был үззәрзең нықлы нигезе Ырымбурза алына. Йөшлек рухын, яқты хыялдар менән канатланған йөштәрзең үз-ара мөнәсәбәтен артабан ул үзенең китаптарында сағылдырзы.

Октябрь байрамы уңайынан я аған сығышында ул былай ти: “Әйткәндәй, кеше язмышы, бәхет әм бәхет эзлек мәсьәлә е, моғайын, халықтың иң тәрән төпкөлөнән сыққан бала буларактыр, мине лә әр сак нык қызык ындырзы. Кескәй генә етем қыз сакта уқ мин кеше хақында, бәхет әм бәхет эзлек хақында бик йыш уйлай, нисек итеп бәхеткә ирешеү хақында төндәр йокламай баш вата торғайным. Әммә бөтә әйләнәң қысыу-изеү, кәм етеүгә королған, аслык-яланғаслык, кешелек эзлек қымтыған, бар тормошоң тотош бер азаптан торған ул заманда был буш хыял, өмөт итергә лә мөмкин булмаған тылсымлы әкиәт йәки сүллектә сарсап үлергә дусар итергән юлсының күзенә йылға-диңгез булып сағылған мираж кеүек кенә ине...”

Тотош бер дәүер кисергәндән ун оло языусы үзенең үткәндәрен кинерәк планда асты. Был инде бер кешенең язмышын ғына түгел, ә халқының тарихын бәйән итеүе ине, әм уның бәхет әм бәхет эзлеген дә календарзағы бер дата менән генә билдәләмәне. Йылдар үтеү, оло тәжибә туплау яңы бейеклеккә күтәрзе, языусы әм философ Зәйнәб Абдулла қызы халықка йөшәү көсө бирәсәк зур киммәттәр тура ында уйланырға сакырзы.

Каруан арай бер Зәйнәб өсөн генә ил ам сығанағы булмай, әлбиттә. Унын менән бергә укыған Әбүстең тәүге шиғри юлдары Ырымбурза тыуа. Әбүс “Каракай” тигән шиғырында Зәйнәб Бишеваның образын окланғыс юлдар аша тыузыруға өлгәшә. “Түнәрәк ай ана нисек сихри була!..”

Техникумда Фәтих Кәрим, Ибра им Кыпсақ, Фәлим Айзаров, Ибра им Бикчәнтәев кеүек укымышлы ғали заттар белем бирә. Зәйнәб апай, мөгәллимдәрен тәрән хөрмәт менән искә алыу менән бер рәттән, уларзың әр дәрәсен үзе өсөн асылған яңы бер донъяға тиндәштерә. Әлбиттә, иң яратқан дәрәсе әзәбиәт була. Техникумда “Йәш быуын” тигән айлык кулъязма әзәби журнал әм “Укыусы” тигән стена гәзите сығарыла, әзибә хәтирәләрендә үзен әүзем язғандар иҗәбенә индәрмәй. Шулай за тәүге ижад емәштәрен башкаларзыкы менән сағыштырып карарға, тимәк, ниндәйзер ығымта я арға мөмкинлек булған. Тимәк, язғы бөрәләр – беренсе хикәйәләре әм шиғырзари – тулкынландырғыс, бәхәтле мәлдәре Ырымбур менән бәйле. Бәләкәй сактан кырысырак, кеше менән бик аралашып бармаған кыззың ин якын серзәше ул сакта кәләм-дәфтәр булуы ла гәжәп түгел. Зәйнәб апай үзенә язмышындағы ана шул боролошло йылдарзы әске бер йылылык менән искә ала. Алты йыллык институтты биш йылда укып сығыуы үзе мөгжизә түгелме ни?

Зәйнәб апай и ә сынығыу йылдарын шундай ук гәзеллек өсөн көрәшеүселәр исеме менән бәйләнә. Тәүге революционерзарға карата унын фекере үзгәреш эз калды. “Беренсе большевиктар халык өсөн көрәштеләр, уның өсөн кан түкте, йөндәрен бирзе. Улар ил, халык тип, тигезлек урынлаштырырға тип килде. Шул тәрбиә инеп калды безгә. Бына шуға ла торғонлок замандарында ла үз үземдә әйтергә куркманым”. Был – традицияға тоғролок. Ерзә йәшәу шулай дауам итергә, шулай булырға тейеш быуындар бәйләнеше. Сәйәсәт үзгәрә, ләкин юғары идея, рух, гуманизм, әзәп, намыслығы кешелектәң үзе кеүек үк боронго. әр быуын уны яңынан аса, үз казаныштары менән байыта бара.

3. Бишеваның юғарыла әйткән тормош принцибын нығырак аңлар өсөн үз аллы башлаған тормош юлына күз алырға көрәктер. Зәйнәб Абдулла кызы үз теләге менән Баймақ районы Биал ауылына эшкә китә, әммә унын иңендә мөгәллимлек вазифа ығына ятмай – йәш укытыусы колхоз ойоштороуза ла зур ярзам күр әтә. Ул замандарза аталғанса, ағартуы әше лә алып бара, йәғни сәйәси тормош менән кайнап йәшәй. Күп мәсәләләрзе үз аллы хәл итергә тура кил ә лә, ул бер қасан да яуаплылықтан куркмай. Кәрәк сакта тәүәккәл әм сая ла була белә. “Беренсе мәртәбә туу кешеләрен Биал ауылында күрзәм. Әй, зур кәүзәле кешеләр икән. Мөгәллимә килгән, тип күрәргә киләләр, ишектән бөгәләп сак килеп инәләр, баштары түшәмгә тейеп тора. Мин бәләкәс кенә, тегеләргә куркып карап ултырам. Яз еткәс, Темәскә эшкә сакырзылар. Тәнәйзе ебәрмәйбез, тип йыйылыш йыйып, протокол тәзәп йөрөгән булдылар. Яраттылар...” Буласак язусы – халык күнелен тәрән аңлаусы, уға ышаныс, өмөт уты алыусы. Бына ошо ижадсының төп асылы.

Журналистика менән айырылғы ыз бәйләнешен и ә “Пионер” журналы редакция ына эшкә килгәс – 1931 йылдан иҗәпләргә көрәк. Тәүге хикәйә е 30-сы йылда басылғандан уң, байтак кына өзөклөк тә булып тора. Ил өстөнә төшкән ауыр ынау – Бөйөк Ватан уғышы язмыш китабына үз тәзәтмәләрен индәрә. “Мин үземдәң ошо йылда, йәғни 1941 йылдың ноябрәндә, Коммунистар партияы сафына инеүемдә әм бәтә көс менән йәмәгәт эшенә сумып китеүемдә ошо зур ышаныстың өзәмтә е тип карайым”.

Ижадка килеү юлында изелерлек роль уйнаған әзиптәрзәң исемдәрен Зәйнәб Бишева үзенә хәтирәләрендә ихтирам тойго о менән телгә ала. Ырымбурға укырға килгәнсе, әле Ташлы ауылында әзерлек курстарында укып йөрөгән сағында, Зәйнәб

тәү башлап кызыл галстук таккан бер кешене күрә. Ул шағир Батыр Вәлид булып сыға. Өзәбиәттә үз үзен әйтергә ярзам итеүсә икенсе кеше е — Низам Кәрипов.

“Минен матбугатка сығырға кыйбулык итеүемә ин тәү башлап мәрхүм Низам Кәрипов ағай сәбәпсә булды. Бер вакыт, 1941 йылдың язында, мин радиокомитетта әзәби тапшырыулар редакторы булып эшләгән сакта, ул мине Языусылар союзына сақырып алды. Кәрипов ағай ул сакта Языусылар союзының председателе булып эшләй ине”. Н.Кәриповтың фатиха ы менән “Октябрь” журналының май анында буласак языусының тәүге хикәйә е басылып сыға.

Июндә Бөйөк Ватан уғышы башлана. Низам Кәрипов, кулына корал алып, Тыуган илде аklarға китә әм Сталинград янында батырзарса әләк була. Ватан, киләсәк язмыш әм өзәбиәт тип янған бына ошондай оло йөрәкле кешеләр фатиха ын тотоу, уларзың ышанысын аклау, башлаған изге эшен дауам итеү теләге лә Зәйнәб Бишеваны ижад юлына этәргәндер.

“Бәтә е лә фронт өсөн, бәтә е лә еңеү өсөн!” — был лозунг әр совет кеше енән физикәрлек талап итә. “Мин енеүзе нимә менән якынайта алам?” Фронтвик катыны, өс ир бала тәрбиәләгән әсә был ораузы үзенә күп мәртәбәләр биргәндер. Кәләм кылыстан да көсләрәк булған был дә шәтле осорза Зәйнәб Абдулла кызы үзенә артабанғы язмышын хәл итерзәй тәүәккәл үзен әйтә. 1942 йылда донъя күргән “Партизан малайы” тигән китабы ил сақырыуына яуап булып тора.

Иленә ялкынлы патриоты Зәйнәб арай бул хикәйә ендә укыусы балаларзың ололар менән бер рәттән немец илбасарзарына каршы алып барған көрәшен тасуирлай. Дә шәтле йылдарза ул тәүгеләрзән булып балаларзың героик көрәшен үрәтләгән сәсмә әсәр тыузыруға өлгәшә. Без “Партизан малайы” хикәйә ен шул дәүер балаларына куйылған әйкәл тип кабул итергә хаклыбыз. Ул вакытта Зәйнәб Абдулла кызының киләсәк быуынға мәрәжәгәт итеүе ис тә озраклы түгел, уларға ышаныс белдерәүе, күнелдәрәнә канат куйырға теләүе әсәрзә бәтә тулылығында сағылыш таба. Ошо инаныуына языусы бер қасан да хыянат итмәнә. Артабан укыусылар күнелендә мәнәгә тороп калырлык әсәрзәрен ижад итте, әм улар әле лә йәш быуынды тәрбиәләй. Әсә кешенә, талант әйә енен бер көзрәте был. Йөрәгендә ижад уты йөрәтәүсә қыз оло юлга сығарыусы мөгәллимдәрәнә дә өмөтән акланы, башкорт әзәбиәтен яны басқыска күтәрәү өсөн бар тормошон физат итте. Ырымбурза бергә укыған тиҫтерзәре лә кулдарына корал алды. Уларзың қай ы берзәре угыштан иҫән- ау әйләнәп қайтып, кулдарына кәләм аласак, танылған языусылар, шағирзар булып китәсәк. Фронтқа киткән ир-егеттәрзе алмаштырған, 1941 йылда ук Коммунистар партия ы сафына ингән тыл ка арманы Зәйнәб Бишева был вакытта инде матбугат аша халқына үзенә үзен еткерә килә ине әм артабан инде кулынан тылсымлы кәләмен төшөрмәнә.

Нур ибәүсә хәрәфтәр

Без бала сакта укыған китаптарзың йөкмәтке ен әләгә тиклем хәтерләйбез. Хикәйә, әкиәт, шиғыр биргән кинәнес бер қайза ла китмәгән, ул әле лә беззән менән, кисерештәр-тойғолар бүскәрмәйенсә күнеләбеззә аклана. Дәрәс, бәләкәй сакта без ошо шатлыкты тыузырыусыларзың исем-шәрифтәрән белмәй инек, сөнки кулга киләп ингән китаптар үз тормошо менән йәшәй ымак. Шуға ла, кескәйзәр өсөн уны кемдер ижад итә, тигән уй башқа ла инәп сықмай. уңынан, йылдар үткәс кенә, укылған әсәрзәребеззән авторзары барлығын, исем-шәрифтәрән белдек. Хатта күптәрәбез өсөн был асыш ине. Шулай ук был үзенә күрә донъяны, йәмғиәтте, шәхестәрзе танып белеүзән бер сара ы ла ине.

Башкортстандың халық шағиры Рауил Бикбаев “Талант балкышы” тигән мәкәлә ендә ошолдай тип яззы: “Бала сактағы бер қышқы кис аман да хәтеремдә. Ул кистә базлак шәм яқты ында мин “Йәнле хәрәфтәр” тигән кескәй генә китапты бер тынала укып сыққайным. Уның әр битендә ике генә юллык шиғыр ине, әр шиғыр үзенән-үзе ятланып тора ине. Шул ауыр замандарза әллә кемдәрзән

хәстәре менән Ырымбур далаларына барып еткән был кескәй генә китап Зәйнәб апайзың “Йәнле хәрәфтәр”е булган икән. Бөгөн Зәйнәб Бишеваның ижад юлын байкайым да, уның барлык әсәрзәре йәнле хәрәфтәрзән, кайнар кисерештәрзән, үткер фекерзән тукылган тылсымлы бер донъя булып күз алдына баһа”. Был үззәргә әзибәнәң менәрлөгән укыусы ы ла кушыласак. Хәрәфтәрзән тамға ғына түгел, үзенсәлекле йән әйләре икәнән языусы бала сакта ук белгән. Тап кескәйзәргә ошо тереклекте бүләк итеүе оһраҡлы күренеш түгел. Буласак языусы хатта үзенәң қасан укый башлағаның да хәтерләмәй бит. Ул – иҫ белгәндән ике донъя кеше е: тәүге е – ысынбарлык, икенсе е – әкиәт, тылсымлы китап юлдары. “Беззән күз таный, күнел қабул иткәндән уң хәрәфтәр мәнге терегә әйләнә. Улар беззән менән ғүмер буйы қаласак. Хәрәфтәр генә түгел, үз зә мәнҗелек”, – ти языусы.

“Минәң оһаздарым, нигеззә, башқорт халқының ик ез-сик ез бай ауыз-тел әзәбиәте (мин уларзы, образлы итеп әйткәндә, әсә өтә менән күнеләмә ендергән әм уның иң классик төрзәрен яттан белгән кеше) әм рус классик әзәбиәте булды. Мин рус классика ын укып қына қалманым, уларзың бик күптәрен тәржәмә иттем. әм, шуларға әйәрәп, үз халқым телендә, уның рухи байлығы нигезендә, төптә үземсә әсәр тыузырыу – төп хыялым булды”. Хыял ауырлықтарзы енергә ярзам итә. Хыял әм әкиәт – күнел дауа ы ла. Бына нимә тип яза үзенәң хәтирәләрендә Зәйнәб Бишева. “Үзен күрәп белмә әм дә, әсәйемдә табыныу дә-рәжә енә етеп ярата, уны вақыт ыз қорбан булған изге йән тип тә, қар-буран әсендә азашып-илап йөрөгән, үгәй етелгән йәш қилән итеп тә, минәң өсән өзәлгән, берзән-бер саф йөрәклә кеше итеп тә хөрмәтләй инем. Яңғызым ғына булғанда, бышылдап қына уға үз қайғыларымды өйләп йыуанам, уны тере кеүек, әр сак янымда, минәң менән бергә интегеп йөрөгән кеүек тоям, шуға, ахыры, атайымды үгәй әсәйзән уның өсән көнләй зә инем шикеллә мин...”

Туңған, өшөгән йән йылыныу урыны эзләйәсәк. Эзләгәс, мотлак табасак. Уны хатта хыялдан да эзләй е түгел. Был йылылык беззә уратқан кешеләрзә булыр. Аулак өй бала сактың шундай яқты ил ам биреүсе усағы булған. Қыз балалар бергә йыйылышып үз өнәрзәрен күр әткән. Йыр-бейәү, йомак қойоу, уйын – бере е лә қалмаған. Иң қызык, яратқан уйындары – әпәләк. Қыз балалар янында мотлак оло кеше булырға тейеш. Унда гел генә Сафура тигән инәйзе алғандар, был инәй бөтөн әкиәттәрзә әм эпостарзы белгән, күпме өйлә ә лә, тылсым муксайы көмемәгән. Зирәк Зәйнәб әкиәттәр өйләү буйынса әбейзән қала икенсе булған.

Бала ниндәй китаптарзы үз итә? Нимә уның рухи ихтыяжына, эзләгән орау-зарына яуап бирә ала? Был урында языусының әске иземләүе көслә икәнән дә әйтергә көрәк. Зәйнәб апай үзе лә китаптар әсендә үскән, тибез икән, был – хәкикәт. Әйе, бала сағы енел булмай уның. Үткәндәренә “күз ташла ақ”, бала сағының болотло- өрөмлә көндәрен аязытқан мәлдәрзән китап, йәғни үз сәнғәте менән генә бәйлә икәнән күрербез.

“Бузәгет”, “Ләйлә менән Мәжнүн”, “Та ир менән Зә рә”, “Йософ менән Зәләйха”, “Мең дә бер қисә” әм башқа шундай китаптарзы мин үзебеззән өйзә бик кескәйзән укып үстем. Бөйөк татар шағиры Ғабдулла Тукай шиғырзарын, бигерәк тә уның “Исемдә қалғандар” тигән әсәрен илай-илай укый торғайным. Был китаптар өстәүенә ағайым қырк тартмасынан төрлә вак-төйәк китаптар за атып ала ине. Беззә Көрән әм әфтиәк тәфсирзәре лә була торғайны. Миңә ундағы пәйғәмбәр, әулиә, батша әм башқа шундай изге йәндәрзә алдап, азырып йөрөүсе шаян шайтандар, қылайуар ендәр тура ындағы әкиәттәр айырыуса окшай. Был дини әкиәттәр миндә Алланың изге йәндәрзә лә азмай, бозоклок эшләмәй торған итеп яратмауына аптырау уята ине”.

Әйе, нисәмә быуын оло талант әйә е Зәйнәб Бишеваның балалар өсән язылған әсәрзәрендә тәрбиәләнеп үсте. Йәш быуындың алдына “Кем булырға?” тигән орау қилеп басқан сакта тормош юлын айлауза ана шул китап геройзары

ла ярзам итте. Бөгөн язгысы булып танылган кешеләр үззәрен бала сактарында әсир иткән әсәрзәр ара ында мотлак Зәйнәб Абдулла кызы язгандарзы атаясак.

Зәйнәб Бишшева Бөйөк Ватан угышы йылдарында үзен тәржемәсе итеп таныта. Әзәбиәт белгестәре әле лә был әсәрзәрзән башкортса яңгырауын, текстағы лексик, стилистик әм мәгәнәүи үзенсәлектәрзә теүәл еткерә алыуын билдәләй. Башкорт теленәң бөтә нескәлеген беләүе тәржемәгә яңы улыш бирзә. Лев Толстой, Максим Горький, Антон Чехов хикәйәләрен башкорт укыусы ы үзенеке тип кабул итте. Николай Гоголь, Иван Тургенев повестарын кем генә хәтерләмәй икән? Балалар донъя ы Аркадий Гайдарзың “Тимур әм уның команда ы”, Лев Кассилден “Минәң кәзерле малайзарым” тигән китаптары аша байытылды.

Зәйнәб Абдулла кызы донъяга аптырау әм оклануы менән баға. Уның күңелендә әр сак мең-мең орау кайнай. Бер туктау ыз тормош хикмәттәрен, әзәбиәт серен асырга ынтыла. Үзаллылык, тәрән кызык ыныусанлык уга тыумыштан ук бирелгәндер, күрә ен.

Үзенәң “Кәңәш” тигән шиғырында кәләм оқта ы шулай тип яззы:

Оло йөрәкле бул. Батырзарзы

Шө рәт үзе таба донъяла.

Оскон үнгән урынды кәл ала.

Кояш узган юлда нур кала.

Ил инә е, мәш үр язгысы Зәйнәб Абдулла кызы мәңгелек бала сак иленә үзенәң кояшлы күңелен калдырып китте. Таң нурына кулын оноп сабый нисек талпына, уның ижады ла ошондай тормошто раслаусы көскә эйә. Әзәбиәт донъя ына илткән якты юлдың әр сак йәнле, нурлы хәрәфтәрзән башланганын без күптән беләбез.

Асыл сәскәләр

Каруан арайза укыган сактарын искә алып, әзибә шулай тип яза: “Беззән әзәбиәт укытыусы ы Фәлим Айзаров ысын мәгәнә е менән үз эшенәң оқта ы әм патриоты ине.... Башкорт халык ижадын өйрәнәү, уны йыйыу эшенә мөхәббәт тәрбиәләүзә күп хезмәт алды. Бер йылды ул беззән – әзәбиәт өйүселәрзән – бер нисә фольклор китабы әзерләү төркөмө ойшторзо. Мин әкиәттәр йыйынтыгын әзерләүсә төркөмдән етәксә е итеп билдәләнгәйнем...”

Хөрмәтле мәгәллимдәре билдә ез сәбәп менән икенсә эшкә күсерелгәс, был изге эш туктап кала. Ләкин укыусы ының күңелендә ошо ынтылыш үнмәй. Зәйнәб Бишшева эшкәртеүендә 50-се йылдарза донъя күргән “Башкорт халык әкиәттәре” кескәй дуствары өсөн бына шундай бүләк була. Бала хыялланырга тейеш, сөнки ул ғына әкиәт эсендә йәшәй ала, ә быны хыял ыз тормошка ашырып булмай. Сабый әр сак ыңгай персонаж янында, уга бер касан да хыянат итмәй, бергәләп яуызлык менән көрәшәргә өйрәнә. Бында улар тиндәштәре менән иркенләп донъя гизә, ә әкиәт донъя ы бер генә төстә түгел: ысынбарлыктан күпкә сагыуырак. Хыял эсендә бала бәхет төшөнсә ен дә аңларга өйрәнә. Бер китабы ла “Бәхет кызы хакында әкиәт” тип юкка ғына аталмай. Йәнә лә бала оклануырга тейеш, ә был бөтә тулылығында ауыз-тел ижадында сагылыш алган. Тереклеккә йәшәү бүләк итеүсә ил батырзары, ка армандар... Улар менән күзгә-күз тагы ла кайза орасшырга мөмкин? Нәфис үз аша батырлык, матурлык тигән изге төшөнсәләр бала күңеленә тоткарлык ыз барып етә. Бала өмөт аша донъяга бак ын. Уның күңелендә якшылык енәсәгенә, бөгөн инә ауыр икән, иртәгә е көндә уның үтәсәгенә ышаныс йәшәргә тейеш. Бер әкиәтенәң “Ел, ел, арбам!” тигән баш астында басылып сыгыуы ла балага ниндәй хәлдә лә базап, туктап калмаска кушыуы аңлата, бугай. Хәрәкәттә, эзләнеүзә булганда максатына өлгәшәргә мөмкин.

Зәйнәб Бишшева үзенәң тормошон өс дәүәргә бүлә. “Фөмүмән, мин өс дәүәр йәшәнем. Уларзың тәүге е – етемлек, бала әм үсмер сак дәүәре. Ә гүмеремдән ин ауыр мәлдәре – 37-се йылдарзан башланды... әм өсөнсә дәүәр – илләнсе йылдарзан уң”.

1937 йылдар — әр кем күнеленә шом алган осор. Иртәгә е көн өсөн билдә-езлек. Был йылдарза төрлө кеше төрлөсә асыла. Язмыш отош уйынын хәтерләтә. Кем иртәгә кулга алына, кем аклана. Инаныуың да, хезмәтәң дә, гражданлык позицияң да зур роль уйнамай, күп нәмәне осраклылык хәл итә. 41-се йылда инде тоттош илде генә түгел, донъяны хәуеф өрөмө каплай. Бик ауыр ынау. Ләкин тап ошо аяу ыз, кискен дәүерзә әзәм бала ының шәхси яуаплылығы, асык гражданлык позиция ы беренсе урынға сыға. Ул кешенә йәшеренеп яткан, хатта үзе лә белмәгән әске көсөн токандырырға мәжбүр итә. Без быны рухи ка арманлык тип кенә атай алабыз. Башкорт кызы Зәйнәб Бишшева — ана шундай ка армандарзың бере е. Ауыр уғыш йылдары Зәйнәб Бишеваны шәхес булып формалаштыра. Хәзер уның иңендә — өс бала ынан тыш, уғыштан гәрипләненп кайткан ире. Тормош ил өйәр, эш өйәр катынға зурырак бурыстар йөкмәтә, ләкин ул инде ыгылып-бөгөлөп баргандарзан түгел. Бынан ары Зәйнәб Бишшева гаилә енен генә түгел, ә халкының, иленәң терәге буласак. Язысуының башкорт әзәбиәтен байытасак, бизәйәсәк күнел нурының тәүге шәлкеме базлап кабына. Әйе, тап 50-се йылдарзан ун ул башкөллә ижад донъя ына сума, сөнки ак кағызза сағылыш алган рухи балкышты халкы яратып кабул итә. Зәйнәб Бишшева тәржемә иткән әсәрзәр әле лә үз киммәтен ақлай. Мәктәп, матбуғат менән тығыз бәйлелек, балалар өсә е булуы, ижадсыға хас көслә әске иземләү унышлы тәржемә әсәрзәрен айларға ярзам иткәндер. Тәүге урында дуслык идея ы тора. Был балаларзың үз-ара мөнәсәбендә, максат куя белеүзәрендә сағыла. Үзенәң дә балалар өсөн язган хикәйә-повестарына байкау я ағанда дуслык идея ы төп ызык булып үтә. Был юғары тойгоға, ысын дуслыкка килеүе еңел түгел. Балаларзың күнел кисерештәре, хаталары, асыштары ихлас үрәтләнә. “Дуҗ булайык” повесында йәш быуындың тормоштағы урынын, йәшәү асылын әзләү юлдары төрлөсә. Мәктәп үз шарттарын куя, бала-саға, шул шарттарға ярашлы, үзен бер йә әттән күр әтә. Мәктәптән тыш та тормош бар, уның талабы инде икенсерәк, шуға ярашлы, баланың да үз-үзен тоттош, тәртибе башкасарак була башлай. Бала ғына түгел, оло кеше лә бер төрлө генә булып кала алмай. Көткән-көтөлмәгән вакиғалар алдында кеше үзен нисек тоторға тейеш? Нимәгә таянырға, кемде терәк итергә? Ак менән кара, якшылык менән яуызлык, ялған менән хәкикәт әр сак йөнәшә йөрөй. Тимәк, бала ла йыш кына — еңел булмаған айлау алдында. Шундай мәлдәрзәге күнел хәрәкәтен оҗта тотоп ала әзибә. “Дуҗ булайык” повесында без балалар тормошона бөтә тулылығы аша бағабыз. Вакиғалар төрлө урында бар ала, китаптың исемендә сағылған төп идея таркалмай, бер ызык булып бара. Бына шуға ла повесть, үсмерзәр проблемаларына ярашлы, фекер алышыр, бәхәс корор әсәрзәрзән бере е булып кала.

Йәнә лә төп лейтмотивтың бере е — быуындар бәйләнешен күр әтеү. Юлдаштың оло үзен тыңлай әм үз фекерен тәйөнләй белеүе игтибарға лайык. “...был кис мәнге онотолмаслык булып Юлдаштың күнелендә калды. Ул ошо кистә “ ин укый ыңмы, эшләй еңме йәки йырлай ыңмы, көрәшә еңме, ни генә эшлә әң дә, уны бына ошо Хәсән, Сәлмән бабайзар, Хәмит ағайзар шикелле бөтә йәнәң йөрөгән менән бирелеп башкар. Шул сакта ғына ул иненәң үзәң лә, кешегә лә шатлык килтерер. Күнел алмай, яратмай, тырышмай, ярты-йорто башкарылған эштән бер кемгә лә кыуаныс та, файза ла юк” тигән хәкикәтте аңланы әм быны әр вакыт истә тоторға үз-үзенә үз бирзе”.

Зәйнәб Бишшева гүмеренәң азағына саклы төрлө жанрза эшләнә. Сәсмә әсәрзәрендә дәүер шандауы яңғыра а, шигриәтендә үзенәң әске булмышы, тойғолар гөлләмә е сағылыш алды, гүйә, кәләм оҗта ының йөрәк тибеше улкылдап ишетелгәңдәй. “Кәңәш” тигән шигырына ғына игтибар итәйек.

*Оло йөрәк тузальыр иртәрәк,
Туйза түгел — тауза, ярышта;*

*Ғәзеллек әм хаклык өсөн барған
Мәңгелек зур ауыр алышта.*

Әзибәнә хәтерләүселәр уның оло йөрәкле булыуын мотлак телгә аласак. Был йөрәктен хистәр тәрәнлегә шигриәттә сағылмай кайза сағыл ын инде! Ни кәзәр моң, ағыш, ызланыу, туған халкы менән ғорурлык, киләсәккә ышаныс, бер үк вақытта уның киләсәгә өсөн ағайыу, рухландырыу. Якты, саф хистәр менән мөлдөрәмә тулы мөхәббәт лирика ы тура ында айырым әйтмә әк, язык булыр. Был шигырзар күп түгел, ләкин ярыу йөрәкле әзибәнәң кисереш-әрнеүзәрән уларзан тыш тулырак аңлау мөмкин түгел.

*Ниңә күрзем, ниңә яраттым мин,
Ниңә күңелемде яулаңың?
Ниңә инең моң оу күззәрәңдән
Күззәрәмде ала алманым?..*

Нәфис әм яралы йөрәктен тау бөркөтө – бейеклектә. Лирик герой уның осоуын тоткарламай әм үзе лә ошо бейеклек аша ғына ба аланырға хаклы. Автор мөхәббәтте “Йөрәктен асыл сәскә е” тип атай. Ысынлап та был асыл сәскәлә, лирик герой раслауынса, янып-көйгәнме? Бәлки, тәү кат автор менән килешмәскә базнат итәм. өйөү сәскәләренә қыш ыуығы ла, йәйзең көйзөргөс королого ла тәҗсир итмәй. Асыл сәскәләр өйөүзән базлап токанған бит, шуға ла сихри кисерештәр инде нисәмә быуын укыусы күңелен уғара килә. Быны нисек мөгжизә тип атамаҗса мөмкин?

“Мин ғүмерем буйы укыным...”

Зәйнәб Бишшева үзенең хәтирәләрендә бала сакта қырысырақ, аралашып бармаусан булғанын искә ала. Был сифаттар, икенсе яктан карағанда, уның бик ғәзел булыуын, теге йәки был мәсьәләне үз аллы хәл итергә тырышыуын, әске көсөн күр әтә. Ниндәйзер орау килеп тыуа икән, бәләкәй Зәйнәб уға яуап тапмайынса тынысланмай, ауырлықта ла, аслықта ла кеше тигән ғорур исемгә тап төшөрмәй. Зәйнәб Бишшева үзенең бала сақ хәтирәләрендә шулай тип яза: “Етем тормоштон бер әйбәт яғы бар. Ул – ирек. Йәшәргә лә, үлергә лә тулы ирек. Етем кеше бик кескәйзән үзе уйлап, үзе хәл итергә өйрәнә. Уны күрсыған кеше булмаған кеүек, ирек езләп, қыстап, қайғыртып тороусы ла булмай”.

Шәхес булып формалашуызы, әлбиттә, бала сактан тыш күз алдына килтереп булмай. Етемлек урпа ын бик иртә татығанлықтанмы, ул башқаларзың да моңзарын тәрәнерәк аңлай. Ғәзеллек, тура үзлелек менән куша үрелгән иҗ киткес күнел нескәлегә тура ында әйтергә кәрәк. Кем генә унан ярзам алмаған да, кем генә унан йылы үз ишетмәгән.

Тормош ауырлығын бәләкәйзән күреп-кисереп үскән кеше өсөн хезмәт үзе айырыуса тәрән мөгәнәгә әйә. Хезмәт уны аслықтан- ыуықтан котқарған, хезмәт аша доньяға қарашы формалашқан. Ниндәй зә бул а берәй эштең серенә төшөнөү тормош аскысын қулда нығырақ тотоуға бәрәбәр. Ижад тап шундай аскыс булғандыр. Был аскыс әзибәнәң үзе өсөн генә кәрәкмәй ине. Эпик қоласлы әсәрзәрән Зәйнәб Бишшева халқына арнаны. Ләкин, был оло мақсатлы юл қаршылық ыз ғына булған икән, тип уйлау за хата булыр ине. 1981 йылда профессор Роберт Байымовқа язған хатында бына нимә ти ул:

“... мин ул трилогияны язырға уйлағанда әм “Бер ғүмерзең тарихы” тигән исем менән яза башлағанда миңә егерме йәш тә юк ине. Ләкин тормоштон аяу ыз қаршылықтары миңә қулдан қәләмде уғып төшөрәп кенә торзо. Шулай за мин ул әсәрзе языу хақында уйлаузан бер генә минутка ла тукталманым, бер генә минутка ла, яза алмам, тип өмөт өзләнемән. Шулай итеп, уйланыу, әзерләнеү барышы қәмендә 25–30 йылға узылды. Уның қарауы, улар қай ы бер қәзерге күренекле романсыларға әзер сығанақ, тарихи әм тормош материалы, халқыбыздың

бөтә эске донъя ы, рухи байлыгы менән күр әтеп торган хазина булып хезмәт итте. Улай ғына ла түгел, миңең язылган романдарымды ыртгышар йыл үззәрәндә то-топ, күсереп, эске донъя ын үзләштереп, сыгармай йылдар буйы тотолоп ятырға ла бөтә сара ын күреп, якшылыкка яманлык менән кайтарзылар...

Әйе, миңең оло хезмәтте өйрәнгән дә, язған да кеше юк шул әлегә. Киң күләмдә өйрәнүе хақында әйтәм. Килер бер сак: өйрәнерзәр зә, язырзәр за... Әммә мин күрә алмам инде. Картайзым.

Шуны ы үкенесле. Ғүмерзең иң асыл сағы, язузан бигерәк, йәшәү өсөн генә түгел, үзендең ижади тормош менән йәшәргә хаклы әм әләтле икәнлегенде раслау өсөн көрәшкә, әр китап өсөн мең каршылыкка яңгызың каршы тороуға ибә ителде шул. Хәйер, үкенә е юк. Ниндәй көс-кеүәт, дәрәт, дарман булған, бөтә е лә ижад өсөн, хезмәт өсөн түгелде. Алла кабул ит ен”.

“Яктыға” трилогия ына ингән “Кәм етелгәндәр”, “Оло Әйек буйында”, “Емеш” романдары аша безгә башкорт халкының гәжәйеп бер донъя ы асыла, без бер нисә буыңды тоташтырган, шул ук вакытта төрлөсә хәрәкәтләнергә мәжбүр иткән хәл-вакиғалар эсендә кайнайбыз, үз заманының хәкикәтен эзләгән, якты максат тип йән атқан көрәшселәр әм халыкты халык итеп аклаған тарихи боронголок менән орасшабыз. Былар бөтә е лә тормош тип атала. Унда әр кемден үз роле. Йәмгиәттәге қырка боролош мәлендә әзәм бала ы артабан атлау өсөн, ирекле йәки ирек ез рәүештә, ниндәй зә бул а юлды айларға мәжбүр ителә. Ил күләмендәге йәшәү әм үлем өсөн барған көрәш, ахыр килеп, әр бер ғаиләгә йогонто я ай. Октябрь революция ынан уң бер ғаилә ағзаларының ике як ярға сыгарып ташланыуы, ике генә түгел, хатта бер нисә фронтка бүленеүе — ана шул замандың фажиғә, шул замандың үзенсәлеген күрәтәүсе бер тамға ла. Таибә әбейзең улдары — бының асык кәүзәләнеше. әр бере енен — үз хәкикәте, үз инаныуы, шул кә әрле әм яр йулы дүәргә хас үз максатына ынтылыуы. Каршыла якты маяк яктырып, сакырып тор онмо, әллә ни бары күнелдәге ышаныс қына әйзә енме — киләсәккә алып барыр юл бер қасан да тура булмай. Ул боролошло, икәлтәле. Яза басып упкынға тәгәрәгәндәр зә, кирегә боролғандар за юк түгел. Хәкикәтте эзләүселәр, үз заманының идеалдарын раслауы образдар аша Зәйнәб Бишшева кеше психология ын тәрән белеуен күрәтте. Йәнә лә шуны әйтергә көрәк: эпик әсәрзе төрлө темалар буйынса тикшерергә була, был йә әттән ул — әзәбиәтселәр, ғалимдар, фольклорсылар, тарихсылар, психологтар, экологтар өсөн ик ез-сик ез донъя. Шул заман улышының биреләүе сәбәпсе быға.

Башкорт халкының революция алдынан, революция осорондағы көнитмешен, шулай ук унан уңғы вакиғаларзың, ижтимағи-сәйәси мөхиттең эпик планда үрәтләнеүе, төрлө быуын, социаль қатлам психология ын тәрәндән асып күрәтәүе менән “Яктыға” трилогия ы — халык тарихын, рухи донъя ын сағылдырған үзенсәлекле энциклопедия ул. Ғали заттарзы хайран итерлек мәғлүмәтлелек, рухи байлык Зәйнәб апайзың ижади булмышына хас. Серен әзибә ябай ғына аңлата: “Мин ғүмер буйы укыным. Мин ни зә бул а өйрәнмәй, укымай торған көндөрәмде белмәйем. Сөнки язуысы, хатта ул ниндәй генә укыу йортон тамамлама ын, даими укымай, үзенә талапсан булмай, үз өстөндә эшләмәй икән, иң мө име, өзлөк өз халык йөрәгенә мөрәжәғәт итмәй, уның менән бергә янмай-көймәй икән, ул барыбер заман менән тиң баса алмай. Заман талабына торош итерлек әсәр ижад итә алмай. Шуға күрә язуысының иң мө им әм беренсе бурысы — даими укыу әм өйрәнүе”.

Ижад әм шәхес тура ында үз алып барғанда бына ошо шиғри юлдарға күз алмау мөмкин түгел. Кем тура ында, кемгә арналған зи енде арбауы юлдар?

*Залда йыйылыш бара. Трибунаға
Сығып басты өлкән, дәү қатын.
Уның йөзө тыныс, күзе якты,*

*Әйткән әр бер үзе мең алтын.
Йылдар бөгә алмаган туры ынын
Кескәй трибунанан айырып,
Баһсып тора ылыу карағастай
Киңлегендә үскән Уралдың.
Ул йәш сакта матурлыкта бул а,
Хезмәт менән хәзер дан алды.
Уның йыйырсыклы карт йөзөндә
Тотош зур бер гүмер сағыла.
Ә күззәре йәп-йәш. Унда тормош
Бөгөн көслә балкый тағы ла.*

Зур булмаған ошо өзөктө укығандан уң күз алдына ил инә е Зәйнәб Бишшеваның яқты образы килеп баһа. Ә бит ижадсының қайнар йөрәгенән урғылып сыққан был үлем ез юлдар поэма героиня ына арнала: тормош ауырлыктарын кисереп, ил-йортто афәттән аклаусы башкорт қатындарының бере е Гельямал хақында. Ләкин гәжәп итә е лә түгел, ысынбарлыкта әр геройға Зәйнәб Бишшеваның үз рухи кеуә е, үз йөрәгенә ялқыны алынған. Кәләм оқта ы гүмеренән азағына тиклем халқы тура ында қайғыртыузан туктаманы.

Зәйнәб Бишшева, шәхес буларак, үзе лә гүмер буйы кешелекле, кеселекле булып қалды. Күптәр уның ярзамын, күнел йылы ын тойоп йәшәне. Ул бала күнелен үстерә белде, уға үз көсөнә ышанырға ярзам итте. Бөйөк әсәрзәренән нигезендә тыуған еренә булған өйөү әм бала сак хәтирәләре ята. әммәбеззе лә окландырган рухи кеуәт шунан башлана. Якташтары янына қайтқанда ла әзибә тик бер теләк менән яна. Тыуған ергә, тарихка өйөү үнмәскә тейеш, шул сактағына халықтың киләсәге бар. Йәштәрзең йөрәгендә ошо оскондо дәрләтер өсөн үзе лә күпме тырышлык алды. Сапык ауылында булғандан ун ул халқы йөрәгендә дәрт уятыу максатында үткәндәрзе искә алыуы ла, бөгөнгә ө менән сағыштырыуы ла осрақлы түгел. “Был ауылда шундай зур мәзрәсә булды, ситтән килеп студенттар укып ятты. еззән Ибра им Кыпсак тигән языусы сықты. Ул Муса Мортазиндың отрядында комиссар булып йөрөгәйне. Ике қитап сығарзы, тик 37-се йылда утыз өс йәшендә генә үлтерелде. Шул егеттәр үззәре спектаклдәр қуялар ине. Нәсәлегез менән қызык ынығыз, йокламағыз”. Бына шулай өйләште үз халқы менән.

Зәйнәб Бишшева үзе бәләкәй сакта ауыл халқының тауға менеүзәрен, қарға бутқа ына сығыузарын йылылык менән искә ала. “Халык шул хәтлем күнелле йәшәне. Бер әшәке үз әйтеүсе булманы. әләк юғары культуралы халык ине. Уйын-тамаша қоралар. Безгә қумыз тотторалар ине, без, қыз балалар, бәләкәй генә көйө қумыз уйнай торғайнык...”

Тура үзле, доньяға асық қараш менән бакқан қыз бала “Яктыға” трилогиясында Емеш булып қузаллана. “Борон беззен башкорт халқында әйбәт гәзәт булған: үзен хөрмәт иткән, қешемен тигән әр бер кеше үз токомон ете быуынға тиклем белергә бурыслы. Йәғни ата-бабаларының кем, ниндәй кеше булыуын, уларзың исемдәрен, кәсептәрен, гәрәф-гәзәттәрен, доньяға, тормошка қараштары белергә; батырлык, тоғролок, намысылык әм тура үзлелек менән токомға, халыққа эшләгән бәтә яқшылыктарын түкмәй-сәсмәй бәтә быуынға еткерергә; әр йәш быуын, үз токомон бәтә яқшы яктарын ййып, шуға торош итерлек булып үсергә тейеш булған”. “Яктыға” трилогия ының төп максаттарының бере е шуға қайтып қала. Ил инәләре, ир-узамандар ауызынан әйттерә автор тарихи хәкикәтте. Қай ылары укыусы күнеленә әкиәт, қисса рәүешендә лә ендерелә. Халқына әм уның данлы-шанлы үткәненә өйөү рухы, гөрурлык тәрбиәләү серен әсәнән дә нығырақ аңлаған, быны ниндәй формала, ниндәй алым-саралар аша бирергә кәрәклеген унан да нескәрәк тойоусы берәй зат бармы икән?

Башкорт халқының тормошонда Ырымбур зур урын биләгән. Әзибә быны ке-

шеләр язмышы аша ғына түгел, тарихты үзенсәлекле тасуирлау аша ла өлгәшә. Емешкә, йәнә е лә, был вакигаларзы Карасәс инәй еткерә. "... Шулай итеп, бола басылгас, кала төзөлә. Беззең ата-бабалар за, ошо калаға Уралдан бер комарткы кал ын тип, был урында Каруан арай төзөгәндәр. Унын тирә-ягына Уралда үскән әр төр агастан бер төп алып барып, бик зур ағас үстергәндәр. Хатта, баксаның эсенә Уралдан тупрак ташып, Урал еренәң төсөн биреп, таузар, йылгалар эшләгән улар. Тап Урал ыртына окшатып я алған калкыулықтан, хас ысындагы шикелле, Изел, акмар, Яйык йылгалары ағып сыгып ятыр булған. Ер астынан тимер торба узгарып я ағандар, ти, улар йылгаларзы..." Оло талант эйә е Зәйнәб Бишеваның башкортоң үткәнән үрәтләүзе карт инәйгә "тапшырыуы" ораклы түгел. Эйе, оло быуын кеше е аузынан шул заман идеология ы тыйған бик күп нәмәнә әйттерә языусы. Үз халкының патриоты, ил өйрә булған Зәйнәб Бишеваның күнел зирәклегә сағыла бында. Милләттәрзе бөтөрәп, "бер совет берлегә" я ау идеология ы алып барылғанда тарихи дәрәсләктә ошо рәүешле үрәтләү хатта ир-егеттәрзең дә кулынан килмәгәндәр...

Тағы ла Зәйнәб Бишева язған юлдарға игтибар итәйек. Был хатын ул 1977 йылда языусы Әхиәр Хәкимовка яза: "Тыйнак ызлык булып янғыра а янғырар, дәрәсән әйткәндә, мин үз хезмәтемдәң ба а ын якшы беләм. Бер сак, башкорт языусыларын әзәмсә язырга ла, башкорт әзәби телендә өйләшергә лә иң тәүләп өйрәтәүсә Бишева әсәрә булды, тип әйтерзәр әле. Ул шулай за, ләкин мин бының менән кәперенергә йыйынмайым. Сөнки беләм, бындай кылык минә лә, минең халкыма ла хас түгел. Мин әзәбиәттәң эш аты, ә эш аты, үзегез белә егез, баш басып эшләүен генә белә әм, таузай хезмәтендә тузандай гона ы бул а, тукмала. Шуға ул мактау за, яклау за, аклау за өмөт итмәй эшләй бирә әм шул язмышынан кәнәгәт, выжданы саф, күнелә тыныс, үз бурысын намыс менән үтәгән. Ә ундайзәр "үлгәс якшы була" торған хәл дә уға якшы таныш".

Бсыңбарлыкта тормош есән ызланыузар эстә йәшерелгән. Зәйнәб апай бар йуанысын хезмәттә таба. Тоғро дустары — ак кағыз әм кәләм. Укыусыларына тик күнеленәң яктылығы, күнел хазиначары ғына барып етә. Трилогияның исеме лә шуны сағылдыра түгелме? "Яктыға" трилогия ын әзибә: "Ул кеше рухының, уның эске донья ының эволюция ы, яңы йәш быуындың тыууы, күтәреләү, формалашу тарихы", — тип билдәләгәйне.

Эйе, тап ошо трилогияла йәшлеккә дан йырлана, әм йәштәрзең донья ы, ауазы, рухи ынтылышы иҗ киткес бай кисерештәр аша тасуирлана. Был йә әттән "Яктыға" трилогия ын башка әсәрзәр менән сағыштырыу за урын ыз булыр ине. Емеш, Байрас, Шәүрә, Сабир — әр бере е үз заманының тиң ез бизгә булып күзаллана. Ана шулар аша Зәйнәб Бишева халкының киләсәгенә булған үнмәс ышанысын сағылдырзы. Йәшлек қабатланмас монға эйә. "Яктыға" трилогия ының төп үзенсәлектәренәң бере е лә шунда. әр быуын унда үз моңон, йөрәк ауазын табасак.

Әлбиттә, ижад ә елдәренә уның менән йыш аралашырға, кәнәш қорорға, тел, әзәбиәткә қағылышлы күп мәсәләләрзе бергәләп хәл итергә тура килгәндәр. Халык языусы ының шәкерттәре лә байтақ ине. Быға гәжәп итергә ярамай. Сөнки Зәйнәб Бишева әр сак халык язмышын, ил-йорттоң киләсәген кайғыртып, янып йәшәнә. Әзәбиәттәге яңы исемдәргә ул бер қасан да битараф булманы.

"Яктыға" романын укыған сакта күз алдыбызза иҗ киткес тәбиәгәт күренештәре килеп баса. Тыуған ерзе яратыу тигәндә, ул тойго безгә иң элек әзәби китаптар аша үтеп инмәнәме икән? "... Ә бер аззан уларзың алдында Емеш бер қасан да күрмәгән, иҗ киткес гәжәп бер күренеш асылды. Әле генә күзгә төрт әң дә күренгә ез қараңғы әм хәтәр ымак булып киткән дала қапыл мен төрлә нур сәсеп йымылдай, балкый башланы. Әйтер ең, күктең бөтә йондоззары ергә яуып, далаға ибелдә. Әйтер ең, сабан қорән бейә, төн етеу менән тылсымлы арғымакка әйләнәп, Емеште күк донья ына осороп алып менеп китте.

Тора-бара йондоззар ябырылган был серле дала тагы ла кинәйзе, якынайзы, йондоззары зурырак, яктырак була барзы. Емеш менән Иштуган да, төндә “аргы-макка әйләнгән” сабан көрән бейә лә калдыр арба ы менән бергә аман алга, котлог о з рәүештә йондоззар дингезе әсенә йотола барзы...”

Емештәң язмышында хәл иткес роль уйнаясак кала әм уға илткән юлды тагы ла нисек итеп үрәтләргә мөмкин уң? Күз алдына хайран калдырырлык әкиәти донъя килеп баҗа. Ырымбурға юлланыусы кыззың кисереш-күргәндәрен тасуирлаган Зәйнәб Бишева, ысынлап та, үзе тылсым эйә е. Ә бит ошо йондоззар иң әлек ижадсы күнелендә кабынды, әм ул үзе әзәбиәтебездәң иң сагыу йондоззарының бере е булып балкыны.

Тәбиғәт кызга иң зур бүләктә биргән – Емеш тыумыштан ук кызык ыныусанлык сифаты менән айырылып торган. “Сыуакый инәйзең уйнатыпмы, ысынлапмы өйләүенә караганда, тыугас та, якты донъяны күрергә ашкынып, аклык менән генә башты борғолап, тирә-йүндә карай башлаганмын...” Кыз баланың максат куя белеүе, уға ынтылыуы тормошто сик ез яратыуы менән бәйле. Тормош – алга барыу тигән үз, тимәк, уны кабул итергә, уны ныгырак, тәрәнерәк аңларга тырышырға кәрәк. Ошо ынтылыштың бер сағылышы – китапка булган өйөү. “Дәрестән калган бөтә вакыттарыңды китап укып узғарам. Китап – ул минең өсөн төшкә лә инмәгән өр-яңы донъя! Иҗ киткес гүзәл, тылсымлы донъя!..

Ғ. Тукай, Ш. Бабич шиғырзарын кат-кат укып, ятлап бөттөм шикелле инде. Улар минең күнелемә нинәләр айырата якын”.

Зәйнәб Бишеваның иманлы кеше булыуын әйтмәйенсә мөмкин түгел. “Мин Аллаға ышана инем. Дингә мине берәү зә укытманы. Ләкин ниндәйзер бер көс әр вакыт якланы, якшыға өйрәттә. Утта ла яндым, ыуза ла баттым – нимә генә күрмәнем мин...” Алла ы Тәғәлә яклауын, аклауын тойган ижадсы үз бурысын тулы ынса үтәп китергә тырышты. Бөтә ен дә туған халкына физа иттә. Халкы был күнел хазина ын кабул кылды. Әзибәнәң үз үззәре менән әйткәндә, Алла кабул ит ен.

Кояшка йылмайыусы

“– Күрә еңме, Байрас! – ти ул тагы ла яры ыбырак. Үзе, куйы керпектәрен кысып, кояшка йылмайып карай. – Күрә еңме?!

– Нимәнә? – ти ахыр Байрас та, моң оу гына йылмайып. – Әйт, күрермен.

– Кояшты... Даланы... Шыңгырзап яткан ик ез-сик ез юлды...– тип кыуанып тезә Емеш. – Донъяның матурлығын!”

Без был яры уу кисерештәр аша языусының ысын күнел донъя ына бағабыз. Уның менән куша бөтә барлыкты танырға өйрәнәбез. Беззе әр сак көткән, без тыуып, тәүге ауаз биреү менән үзенә кабул иткән, үз матурлығы менән солгаган донъя менән. Без киткәс тә беззе хәтерләйсәк, әр яңы быуынды кыуанып каршы аласак донъяның матурлығын, бөйөклөгөн аңларға ярзам итә әзибә. Тик бездә донъяга мөхәббәтебез уның безгә булган мөхәббәте менән тинләшерлекме? а-уа, ыу, урман-таузәр – саф өйөү сағылышы. Беззе үз косагына алган тәбиғәтебез телгә килеп өйләшкәндәй. Тәбиғәт менән өйләштәреүсә көс бар әзибәлә.

“Йылга бит кайзандыр бер ерзән тагы ла өскә калкып сығасак! Тагы-тагы үзен сакырып торган оло дингезгә барып кушылырға, уның ис югы бер кескәй генә көмөш тамсы ы булып йәшәп калырға, шуның менән йәшәүдәң матурлығын, мәңгелеген тагы ла бер раслап кыуанырға тип қаялар ярып донъяға тыуған бит ул тау йылга ы!

Халык өсөн йәшәп, халык өсөн көрәшәп үлгән батырзәрзың гүмере лә, тап шул тау йылга ы кеүек, тормоштон үзе, халыктың рухы кеүек үлем ез бит ул...” Героиня ының уй-фәкере итеп языл а ла, ысынбарлыкта Зәйнәб Бишева тигән талант эйә енең күнеленән ургылып сыкан мөкәддәс үззәр. Йылдар аша карап бөйөк ижад тура ында әзибәнәң қазаныштарына яңы ба а бирелер. Мин трилогиянан шиғри хистәр балкышына солғанған юлдарзы осраклы гына айламаным.

Әзизбәне, тура үзле, хатта ниндәйзер кимәлдә усал да, тип телгә алыусылар бар. Халык, ил, тел, иман — быллар за Зәйнәб Абдулла кызының йәшәү асылы. Хатта быллар — үз гүмеренән киммәт ба алаған төшөнсәләр. Тәүәкәлләге лә, усаллыгы ла, йомартлыгы ла, йылмайыуы ла, күз йәштәре лә халык өсөн сарыф ителде. Бүтән халык вәкилдәре, китаптарын тәржемәлә укыгандан уң, языусыға окланыу хаттары яззы: “еҙзең геройзарығыз ниндәй ауырлыктар алдында ла баш эймәй. Мин был халыкка гашик булдым”. Үз халкына гашик иттерәүсе тылсым эйә енен саф шишмәләй күнеле геройзарында сағылыш алды. Сабын бер катлылығын, сабын сафлығын без Емештә күрәбез: “Уның карауы, минен хәзер түбәмдә күз сағылдырғыс тылсымлы яктылык, әйләнәмдә күз түгел, уй байкап бөтмәс киң, иркән, оло донъя балкып ята. Күпме теләй ең, шул хәтлем кара. оклан, өйрән, бел. Рухыңды уның ба алап бөткә өз киммәтле йәү әрзәре менән бизә, терелткес нурың менән йәнәндең яра ын дауала, байыт!”

“Яктыға“ трилогия ы күп телдәргә тәржемә ителде, башкорт халкының донъя кимәлендә тоткан урынын, төрлө дәүерзә алып барған азатлык көрәшен, уның менәр йыллыг рухи тамырзарын, идеалдарын совет осоронда ошонан да камилырақ итеп донъя халыктарына еткерәү мөмкин инеме? Зәйнәб Бишеваның эшмәкәргә — бөгөнгә кәләм оҫталары өсөн генә түгел, килер быуындар өсөн дә окланғыс бер үрнәк. Бөйөк әсәнен, бөйөк языусының халкына булған сик еҙ мөхәббәтенә сағылышы ла. “Мин рухымдың асыл хазина ын, илем, инә биреп калдырҙым”. Буштан ғына тыумаған, юктан ғына әйтәлмәгән бит был юлдар.

Үзгән йыл Башкортостандың халык языусы ы, оло талант эйә е, бөйөк шәхес, ил инә е Зәйнәб Бишеваның 100 йыллығын билдәләнек. Бер быуат арауығы. Кеше гүмере өсөн аз түгел, ләкин талант эйә е өсөн вақыт төшөнсә е юк. Тере үз мәңгелек менән үлсәнә. Зәйнәб Бишеваның кәләменән ақ қағызға төшкән ил-амлы якты юлдарзы без мәңгелек бизмәне менән генә ба алай алабыз. Мәш үр ижад эйә енең китаптарын кулга алған әр быуынға Гөлъямал да, Зөлхизә лә, Көн ылыу за, Емеш та, Байрас та, Хаммат та, Иштуған да, Сьуакай, Карасә әм Таибә инәйзәр зә, бөләкәс Салауат менән Азамат та, йөзәрләгән геройзар, персонаждар мәңгелек аша бағасак. Башкортостандың халык языусы ы Зәйнәб Бишеваның күнел яктылығы, рух нуры аша балкыған тормошо, эшмәкәргә, физикәр хезмәте халык мөхәббәте менән генә ба алана.

Ил инә е

Иманлы булыу был быуынға тыумыштан ук бирелгән. Халыкты менәр йылдар дауамында йәшәткән дин, гөрөф-ғәзәт, йолалар улар иҫ белгәндә, формалашканда әле пыран-заран килтерелмәгәйне. Телде, ауыз-тел ижады комарткыларын шулай ук саф әм бөтөн көйөнсә кабул итергә өлгөрзәләр. Гүмеренәң уңғы йылдарында Зәйнәб Бишева был турала үз фекерен асык әйтте: “Бигерәк тә дин юк тигәс, иблискә әйләнеп китеүселәр күбәйзе. Улар әүәле дингә ышанған вақытта Алланан курккандар. Дин ине әхлакка, әзәпкә, гәзеллеккә, ярзамсыл булырға өйрәтә. Мин бала сактан Аллаға иҫ киткес ышана инем. Дин халыкка иблис булмаҫка өйрәтә. Динде алып ташлағас, уғыш та, үлтереш тә китте. Халык эсергә өйрәнде. Алла халык өсөн якшылык ине”.

“Мин Аллаға ышана инем. Дингә мине берәү зә укытманы. Утта ла яндым, ыу за ла баттым — нимә генә күрмәнем мин. Ниндәйзер көс бар. Ул ақлай, якшылыкка өйрәтә...”

Башкортостан радио ы фондында Зәйнәб Бишеваның сығыштары, интервьюлары аклана. Был әңгәмәләр радионың алтын фондын тәшкил итә. Халык, тел, әзәп, әхлак мәсәләләренә бәйлә канатлы фекерзәрен күнелгә ендерергә, язып әлеп куйырға ла була, сөнки улар — иҫкәрмәйәсәк киммәттәр. Был язмалар языусының, ақыл эйә енең күнел донъя ына тәрәнерәк үтеп инеү мөмкинлегә бирә. Тормош әзизбәне философ кимәленә күтәрә, дин кушқанса сабыр булырға ла өйрәтә. Бер сығышында катын-кыззарзың хокуғын киңәйтеү менән бер үк ва-

кытта уны кысыу за барлыгын әйтә.

Без алдарак “Яктыга”ның нәшер ителгәнә тиклем озайлы, катмарлы юл үтеүен язгайнык инде. Трилогия, әлбиттә, язгысының шундай язмышка дусар ителгән берзән-бер әсәре түгел. Бына нимә ти кәләм оҗта ы: “Тылсымлы курай”зы тыйып куйзылар, шул сакта миндә үзенән-үзе бер шигыр тыузы. “Илап тыу ам да мин, йырлап йәшәйем...” Хәйер, артабангы юлдарын дауам итеүзәң кәргә юк, был шигыр укыусыларга якшы таныш. Ул йыр булып та йәшәүен дауам итә. Фәзел эзлектәргә, тетрәнәүзәргә яуап – бары ы ла ижадта. “Кәм етелгән кешенән бер нәмә лә алып булмай, мине берәү зә кәм етә алманы,” – ти ул. Икенсе бер урында: “Ауырлык ыз тормошка сыгып булмай”, – тип куя. Без бының менән оло талант эйә енең язмышын фажиғәле итеп күр әтергә теләмәйбез. Барлык тормош катмарлыктарын үткән, йәне менән дә, тәне менән дә сауза итмәгән, кешелек дәрәжә ен аклаған, рухи, әхлаки бейеклектә калған бөйөк әсәрзәр ижад иткән язгысы – халкының калканы. Уның әйткәндәре кемгәлер окшармы-юкмы, тигәндән түгел, ә йөрәгенән сыкканды, хәкикәттә әйтә ул. “Әлек хәйерсе булган, ти зә язалар халык тура ында. “Хәйерсе” тип хәйер орашкан кешегә генә әйтәләр. Нисек шул хәтлем яуап ыз булырга мөмкин? Ул бер касан да хәйерсе булманы. Иң каты йотлок булган 21-се йылда ла башкорт өндәшмәй барып үлдә. Ул бахыр булманы. Эшлә ә эште белә, йырла а йырлай белә, уғышка бул а – гел алгы сафта”.

үз юк, заманында “совет берлеге”н ныгытыу халыктарзын тарихын үзгәртеп, үткән юлын кәм етеп күр әтеү аша алып барылды. Был оракта урындагы “ағартыусылар” за тырышлык алды. Уларга каршы тороу, дәрәслөк өсөн көрәшеү язгысының язмышына кире йогонто я амай калмаған. Ләкин ул әр сак халкы менән ине. Халык – тарих та, бөгөнгә лә, киләсәк тә. Язгысының ижад, халык язмышы тура ындагы фекерзәре ә әмиәтлә. Ул халкына курсалауы итеп түгел, хатта ки сабий итеп тә караны, сөнки халык бит – бөтә е лә.

“Башкортостандың халык язгысы ы” тигән исем бирелгән матур кисәлә Зәйнәб Бишшева кыска ғына үз әйтте. “Кәзерле иптәштәр, туғандар, якташтар, замандаштар! Бөгөн эзгә карап ултырам да, бөтә тормош юлымды күз алдынан үткәреп, эзгә йөрәгемдә кайнаған мең рәхмәтемдән башка үз таба алмайым. Шул хәтлем озак итеп кыуанышып карап ултыра ыгыз. Язгысы өсөн, гөмүмән, кеше өсөн шунан да зур бәхет бармы икән!..”

Оло ижадсының эшмәкәрлеге тура ында язганда, үз заманым әм замандаштарым фекерен сагылдырам, тип әйтә алмайым, мөгәр үз быуынымдын, корзаштарымдын күпселеге менән караштарыбыз уртаклыгына шигем юк.

Мәш үр язгысы, ил инә е “үтеп китмәнә“, ә алга табан атлап китте. Уның әсәрзәрен килер быуындар үз кулдарына аласак әм бөйөк ижадсының үззәре уларзын да йөрәге аша үтсәк. Кәләм оҗта ы үзе әйткәнсә, “телгә хөрмәт, тарихка горурлык” уятасак. Уның тормош юлы, эшмәкәрлеге, бай ижады күптәр өсөн үрнәк буласак. “Яктыга!” – был үз, уның ижады кеүек үк, киң мөгәнәнә эсенә ала. Башкортостандың халык язгысы ы, ил инә е Зәйнәб Бишеваның йөрәге нурынан тукылған әсәрзәр ана шундай көскә эйә. Үткәндә яза ыңмы, әллә бөгөнгә тура ындамы – бөтә е лә күнелдәге ила и бер оскондан токана, ялкыңга, усакка әйләнә. Кем өсөндөр – ул йондоз, кем өсөндөр кояшка бәрәбәр. Хәйер, быларзың бере ен дә башкорт халкының рухи донья ынан, тормоштан башка күз алдына килтереп булмай. Зәйнәб Бишеваның бейеклеге лә, бөйөклөгә лә халкы менән.

МӘҒРИФӘТ САТКЫЛАРЫ

(Атаклы галим әм әзип Ризаитдин Фәхретдиновтың тыуыуына 150 йыл тулыу уңайынан)

XIX быуат азағы – XX быуат башы башкорт милли үз сәнғәте тарихына зур күтәрелеш, алға китеш осоро булып ингән. Быға тиклем күп быуаттар буйына катнаш-синкретик формала йөшөп килгән язма әзәбиәт был осорза дифференциация кисерә әм айырым, үз аллы төрзәр буларак художестволы проза менән драматургия майзанға сыға, яңы жанр әм жанр формалары ярала әм үсешә башлай. Идея-тематика өлкә ендә лә изелерлек үзгәрештәр була: реалистик үрәтлөү көсәйә, йәмғиәт әм халык тормошондағы көнүзәк проблемаларға игтибар арта, кешенә шәхсиәте, хәстәрзәре әм ынтылыштары алғы планға сығарыла, әсәрзәрзең милли ерлеге нығый әм базыклана төшә. Быларзан тыш, әсәрзәрзә урта быуаттар әзәбиәтенән калған традицион калып әм канундарзың емерелә барыуы, дөйөмлөктән индивидуаллеккә ынтылыш көсәйеүе, стилдәң төрләнәүе, әр авторзың үзенә хас ижад манера ы хасил була башлауы асык күзәтелә.

Әзәбиәттәң яңырыуы, яңы улыш алып үсеп китеүе, әлбиттә, бик күп языгусыларзың эшмәкәрлегенә бәйле. Ике быуат киҗешкән дәүерзә йөшөгән әм ижад иткән әр кәләм эйә е был процестарға үзенсә йөгонтә я аған, үзенсә өлөш индергән. Күренекле галим, йәмғәт әм дин эшмәкәре, журналист әм әзип Риза Фәхретдиновтың (1859 – 1936) да зур өлөшә бар унда. Үзенә әсәрзәре менән ул әзәбиәттә, бигерәк тә әзәп әм әхлак, белем әм тәрбиә мәсьәләләренәң актуалләшеүенә, мәғрифәтсел караштарзың таралыуына әм нығыныуына булышлык итте. Милли прозабыззың ысын мәғәнә ендә әзәби төр буларак формалашыуын әм повесть жанрынын барлыкка килеүе күренештәрен дә унын ижадынан тыш күз алдына килтереүе кыйын.

1899 йылда Казанда Р.Фәхретдиновтың "Сәлимә, йәки Гиффәт" ("Сәлимә, йәки Сафлык") әм 1903 йылда "Әсмә, йәки Гәмәл вә яза" исемле зур күләмле сәсмә әсәрзәре нәшер ителгән. Әзиптәң шундай ук киң полотнолы "Таң йондозо" тигән әсәр язғанлығы ла мәғлүм. Кызғанымска каршы, батша цензура ы, ике тапкыр карап, уны басып сығарырга рөхсәт итмәгән. Кульязма хәлендә калып, әсәр юғалған әм әлегә тиклем табылғаны юк. Шуны ы бер аз йыуаныс бирә: беззең көндәргәсә акланып калған кульязмалары ара ында бер нисә ярым әзәби, ярым публицистик әсәре бар.

Баштан ук шуны әйтергә кәрәк: "Сәлимә" әм "Әсмә" (исемдәрен кыҗкартып алғанбыз) әсәрзәрен автор үз исеме менән түгел, ә Фафил бине Фабулла тигән псевдоним менән сығарған. ис тә юктан түгелдер, моғайын. Ни ти әң дә, ике әсәрзә лә заманы өсөн бик актуаль әм кыйыу мәсьәләләр күтәрелә, йәмғиәт тәртиптәре, илдәге тәрбиә әм укуы-уқытыу система ы каты тәнкит утына төтәлә.

"Сәлимә" повесы – әйткәнәбезсә, Р.Фәхретдиновтың тәүге басма әсәре. Ул инештән, төп өлөштән әм йомғақтан (автор әйтмешләй, "нәтижәнән") тора. Төп өлөшә төрлө күләмле 17 бүлеккә бүленгән, әр бере енен үз атама ы, үзенә генә хас идея йөкмәткә е бар. Төп геройзәр әм төп сюжет ызығы тирә ендә ойшоуп, улар тартмалы композицияны хасил иткәндәр. Был йә әттән "Сәлимә" повесы урта бы-

уаттар көнсығыш әзәбиәтендә популяр булған "Бәхтиәрнамә", "Тутыйнамә" кеүек әсәрзәрзе хәтерләтеп тора. Повестың инеше менән йомғағы ла үзенсәлекле. Инештә автор, укыусыға мәрәжәғәт итеп, әсәренен кыскаса йөкмәтке е әм язылыу сәбәптәре менән таныштырып үтә. Йомғакта и ә төп геройзанының өйләнешеү вакиға ын бәйән итә әм гиффәтлек-сафлык хақындағы уйланыузары менән әсәрен тамамлап куя. Әлбиттә, инеште "пролог" тип әйтергә яра а ла, йомғакты "эпилог" тип атау нигезле булмақ был осракта.

Әсәр бик ябай ғына сюжетка королған: Өфө әргә ендәге Куян ауылында тыуып үскән йәш егет, Казан мәзрәсәләренең бере ендә 10 йыл "гүмер уззыргандан ун", яңғыз башын алып (уның ата ы ла, әсә е лә вафат булғандар) донья гизеп қайтырға қарар итә. Юл ыңғайында тыуған ауылына инеп, ата-әсә е кәберзәрен "зыярат итергә" була. Ләкин пароходта уйламағанда-көтмәгәндә Сәлимә исемле Иран кызын күреп, гашик була әм уның үтенесе буйынса Бакы қала ына тиклем озата бара. Ахырза ике гашик өйләнешеп тә куя...

Хикәйәләу башлыса беренсе заттан – төп геройзаның бере е булған йәш егет исемәнән (уның исем-шәрифен автор күр әтмәй) алып барыла. Тормош күренештәренә, хәл-вақиғаларға прозаик ошо егет күзе менән баға, ул булып хисләнә, уйлана, ба алар бирә. Шул ук вақытта урыны-урыны менән үзе лә үзгә қушылып китә, публицистик әм лирик сигенәүзәр я ай. Бындай осрактарза Р.Фәхрәтдиновтың йыш кына әзиплегенән бигерәк ғалимлығы өстәнлөк алып китә: ул укыусыға өгәт-нәсихәт укый, тарих, йәмғиәт тормошо, иктисад, мәғариф буйынса мәғлүмәттәр бирә башлай. Әсәрзә башқорт, татар, казак, якут әм башқа төрки халықтарзың килеп сығышына, уларзың тарихи узғанына, көнкүрешенә, гөрөф-ғәзәттәренә, социаль-иктисади хәленә қағылышлы байтак қызыклы факттар бирелгән әм былар бары ы ла тиерлек Европа әм Азия китғаларындағы қай ы бер алға киткән халықтар тормошо менән сағыштырып тасуирлана.

Укыусыға мәғлүмәт, абак бирәүзә Р.Фәхрәтдинов төп геройзаның үз-ара әңгәмәләрен, монолог әм диалогтарзы ла унышлы файзалана. Мәсәлән, сәфәр барышындағы бер осрашыузарында Сәлимә туташ егеттән Рәсәйзә йәшәгән төрки халықтар тура ында өйләуән үтенә. Әммә "Казан мәзрәсә ендә беренсе шәкерт булғаны хәлдә" лә бик аз нәмә белгәнә арқа ында егет бер ни зә әйтә алмай. Ахыры сиктә кыз был хакта бер "французса китаптан" табып, үзе укып ишеттәрә.

Шулай итеп, хайә әм бер ни тиклем примитив сюжетлы бул а ла, әсәр гәйәт бай йөкмәткеле. Уны, жанр тәбиғәте буйынса повеска қарай, тип бик хаклы яза Ф.Кунафин¹. Ысынлап та, сюжеты йә әтенән "Сәлимә" озон хикәйәнә (автор "хикәйәт" тип атаған) хәтерләт ә лә, идея-тематика ы, проблематика ы әм композиция ы йә әтенән ул асылда повесть булып тора.

Әсәр баштан-аяқ мәғрифәтселек рухы менән уғарылған. Унда үткәрелгән төп идея – фәкәт төплә белем, өнәрзәр үзләштергәндә әм тейешле тәрбиә алғанда ғына кеше бәхәтле була ала, халықтың тормош кимәле юғары бул ын, киләсәге якты бул ын өсөн тәү сиратта йәштәрзе укытыу, төрлө өнәрзәргә өйрәтеу фарыз. Ошо идеяны асыу өсөн автор төп герой – йәш егет образын оста файзалана.

Егет бөтөнләй үк назан әм булдык ыз кеше түгел. Ауылда башланғыс белем алғандан уң, Казандағы зур мәзрәсәлә укыған. Ләкин ун йыл абак алып, "белгән нәмәләре сик ез, күтәргән китаптары хисап ыз" күрән ә лә, тормошка әзерлек ез-ярак ыз булып сыққан ул. Быны Сәлимә менән беренсе осрашыузарынан ук тоя әм тамам қаушап қала. Сөнки қызған телдәр белеу буйынса ғына түгел, сәнғәт, фән, иктисад хақында фекер йөрөтөу буйынса ла күпкә қалыша. Сәлимәнән күнелен күтәреүзә уның бар белгәнә – Хужа Насретдин мәзәктәрә. Ошо кәмселәктәренән азмы-күпме арыныу өсөн ул, Бакы қала ына килеп еткәс, көндәр буйына китапхананан, укыу йортонан сықмай ята, театрзарға йөрөй.

Сәлимә и ә – Мысырза университет тамамлап, күп телдәр өйрәнгән, донья

¹Кара:Башқорт әзәбиәте тарихы, 6 томда. 2-се том. XIX-XX быуат башы әзәбиәте. – Өфө. 1990. – 285-се бит.

халыктары тарихынан эм мазэниэтенэн бай мэлүмэт туплаган бик инсафлы, киң күнелле эм эзэпле кыз. Ул фэн эм эзэбиэтте генэ түгел, иктисад эм сауза эштэрен дә якшы белэ, хатта ата ы вафат булгандан уң калган "хисап ыз милектэр эм саузаханалар менэн идара итеүзе" лэ үз өстөнэ алган. Гөмүмэн, Сәлимэ киләсәктә абруйлы ил әсә е булырзай идеаль кыз булып күз алдына баса. Повеста авторзың, туранан-тура әйтмә ә лә, башкорт эм татар кыззарын ошо "сафлык эм күркәм холок эйә е" булган героинянан үрнәк алып йәшәргә сақырыуы асык той-ола.

Йәштәрәбез Сәлимә кеүек шәхестәр кимәленә күтәрел ен өсөн мәгариф система ына реформа үткәрәргә, укытыу эм тәрбиә эштэрен мотлак йәзит ысулында ойшторорға кәрәк, ти Р.Фәхретдинов. Уның ошондай фекерзәре лирик геройзың, йәгни егеттең, Хәсән ағай менән әңгәмә ендә эм Сәлимәнең кымыз атыуысы башкорт кызы Фәхриә менән диалогында айырата асык сағылган. Тырыш эм уңган кыз булуына карамастан, Фәхриә бөтөнләй тиерлек назан. Дүрт кыш а-бакка йөрөп тә укырга ла, язырга ла өйрәнә алмаган, сөнки иске ысул менән укыткандар уны. Зәйнәп исемле еңле е и ә, "яны тәртип илә" укыганлыктан, хәрәфтә лә таный, апа ы белмәгән күп нәмәләрзә лә белә.

Әсәрзә милләттең киләсәге булыр йәштәр өсөн сит телдәрзә, бигерәк тә рус телен өйрәнәү, донъя халыктарының мазэни казаныштарын үзләштерәү кәрәклегенә лә басым ы ала. Ошо максатта автор егеттең монологтарын, Сәлимә менән тәүге осрашыузарынан уң булган уйланыузарын урынлы файдалана. Төп геройзарға бәйлә хәл-күренештәрзә үрәтләп, Р.Фәхретдинов шулай ук катын-кыз азатлыгы, тиң хокуклылык, иреккә мөхәббәт эм никах кеүек мәсәләләрзә күтәрә эм уларзың кисектергә ез ыңгай хәл ителәргә тейешлегенә ишаралай.

Хәйер, ошо ук мәсәләләр языуының "Әсмә" повесының да үзәгенә куйылган. Бында Р.Фәхретдинов, беренсе повесындагы төп фекерзәрен дауам иттереп, үзенәң мәгрифәтселек караштарын тагы ла киңерәк асып алган.

"Әсмә" әсәрә тәүге повеска үзенәң идея-тематика ы буйынса ғына түгел, композицион королюшо буйынса ла якын тора. Ул да инеш бүлек менән асыла, эм унда автор үрәтләнәсәк хәл-вакигаларзың башкорт сәхрәләрендә эм башкорттар йәшәгән ауыл-калаларзә барганлыгын искәртә, башкорт халкының күп быуатлык үткәнәң, теленә, гөрөф-ғәзәттәренә эм биләгән территория ына кағылышлы кыскаса мәглүмәттәр биреп үтә. Был мәглүмәттәр уның туған халкының тарихы менән тәрән кызык ынганлыгын эм ярай ы ук якшы белгәнлеген таныта.

Повестың төп өлөшә, "Сәлимә" әсәрәндәге кеүек үк, айырым-айырым бүлектәргә бүлгән эм әр бүлек үзә бер үз аллы әсәрзә хәтерләтеп тора. Әммә бында сюжет бер ызыклы ғына үсмәй, әр бүлектең үз тема ы, сюжеты, геройзары бар. Шул ук вақытта улар төп героиня Әсмәнең язмышына тегә йәки был йә әттән мөнәсәбәтле булып, үз-ара мөғәнәүи бәйләнештә торалар. "Сәлимә бабай" бүлгә генә айырымланыбырак калган. Ил ак акалы кимәлендәге бай эм колоритлы образ итеп бирелгән бул а ла, Әсмәнең картата ының якын дусы булган Сәлимә бабай вакигалар үсешендә бөтөнләй катнашлык итмәй. Кызыклы эм йәнле итеп таныштырыуын таныштыра ла, автор уны тамам "онота". Шунлыктан был бүлек әсәр композиция ында артык бер деталь ымағырак булып кала.

Дөйөм алганда, повестагы геройзар эм персонаждар үзәренәң холок-кылыктары буйынса капма-каршы ике төркөмгә бүлгән. Бер якта – намыслы эм саф күнелле Гәббәс мулла, Гәйшә абыстай, Әсмә, Йософ бабай эм уның әбейе, Гәли хәлфә, Сәлих бай кеүек кешеләр, икенсе якта – яуыз эм астыртын Хикмәт хажы, Муса мөрид, Хәмиҙә карсык, Зәйнүш абыстай ише әзәмдәр. Әсәрзәң сюжеты башлыса ошо ике төркөм ара ындагы каршылыктар-бәрелештәр нигезендә үстәрелә. Мәглүм булуыныса, геройзарзы халык әкиәттәрендәгесә тик ыңгай йәки тик кире итеп тасуирлау мәгрифәтселек проза ы өсөн характерлы күренеш булган. Уны Мәжит Гафури, Закир ази, Афзал Та иров, Зыя Әммәти эм башка кай ы бер языуылар ижадында ла осратырга мөмкин.

Төп героиня Әсмә образына килгәндә, ул күп йә әттән Сәлимәгә окшаған.

Белемле, итәғәтле, уңған кыз. Уны ла автор йәштәргә өлгә кимәленә күтәрәп үрәтләй, әммә, Сәлимәнән айырмалы рәүештә, сама ыз идеаллаштырмай. Әсмәнән тормош баскыстары ла катлаулы әм катмарлы, гүмер юлында әленән-әле кәр-тәләр, упкындар осрап тора. Ләкин ата-әсә енән мираҫ итеп алған гүзәл холок-ғәзәт әм белем уға бәтә ауырлыктарзы ла еңеп сығырға әм тормошта үзенә лайыклы урын табып, бәхәт-сәғәзәткә ирешергә ярзам итә.

Әлбиттә, уның язмышында бәхәтле осраклыктар за зур роль уйнай: үлемесле тиф ауырыуынан, фәхешхананан котолоп калыузары, аяғын ындырып хәстәханала ятқандан ун, бер мәрхәмәтле катындың уны үз бала ы итеп алып қайтыуы, азақ изгелекле Сәлих бай тәрбиәхана ына юлығып, абруйлы мөгәллимә булып танылыуы, шунда ук үзенә күптән үлгән тип аналған ата ын осратыуы, йәшлектә ғашик булған йәрен қабат күреп қауышыуы .б. Әйткәндәй, герой язмышын бәхәтле осрак аша хәл итеү Р.Фәхретдиновтың замандаш-кәләмдәше булған З. а-зизың "Бәхәтле кыз" әм "Йы анша хәзрәт", А.Та ировтың " атылған қыззар" әсәрзәрәндә лә күзәтелә. Башқорт әзәбиәтенә мәғрифәтселек осорон түгеләзән булып өйрәнгән Вафа Әхмәзиев ошо хәкта: "Был осраклықтың тамыры, бер яқлап, халық ижады традицияларына, әкиәттәргә барып тоташ а, икенсе яқтан, ул мәғрифәтселек әзәбиәтенә идея-әстетик үзәнсәлегә менән бәйләнгән дөйөм типологик күренеш"², – тип яззы.

Осраклыктар повестәғи вақиғаларзың тәбиғи ағышын көтөлмәгәнсә бороп, үзгәртеп ебәрәләр әм шул арқала әсәрзә урыны-урыны менән новелла жанрына хас ызаттар айырым-асық төс ала башлайзар. Әстәуенә, Р.Фәхретдинов геройзарының тормошон үтә мажаралы, хикмәтле итеп үрәтләргә ынтыла, хатта қай ыларының исемдәрен алмаштырып, язмыштарын бутап бәтә. Ғалимдарзың билдәләуенсә, быллар бары ы ла халық әкиәттәренә әм урта быуат көнсығыш язма әзәбиәтенә (атап әйткәндә, дастан, хикәйт, хикмәттәрзәң) йоғонто онан килә.

Шуны ы ла диккәтте тарта: әсәрзә геройзар "ыңғай"ға әм "кире"гә бүленеп бирелә лә, улар ара ындағи қаршылык, кәрәш азағына тиклем еткерелеп хәл ителмәй. Хатта ул юк дәрәжә ендә. Әйтәйек, беренсе бүлектәрзә Ғәббәс мулла менән Хикмәт хәжи ара ында қаршылықтар тығандай була. Хикмәт Ғәббәскә астыртын рәүештә яуызлықтар қыла, ялған яла яға. Ләкин, ошо мәкер әм нахакка қаршы кәрәшә е урынға, Ғәббәс мулла хәж сәфәрәнә сығып китә, өзөмтәлә тәбиғи тәйөнләнгән конфликт сиселмәй қала. Бала сағында үзенә күп миҳнәт күрәткән Хәмизә менән Зәйнүште осратып, Әсмә лә яуап ыз қала, хатта "хәлдәрәнә мәрхәмәт итеп, йәштәрен ағызып", уларзы қызғанып куя.

Бында Р.Фәхретдиновтың "яуызлыкка көс менән қаршы тормау" принцибын яқлағанлығы асық сағылыш тапқан. Ни сәс әң – шуны уры ың, изгелек эшлә әң, ул инә изгелек булып кире қайта, ә яуызлык қылыусылар қасан да бул а яза ын алмай қалмай, тигән идея узғарып, автор бары ын да язмыш хөкөмәнә тапшыра. Был йә өттән ул атаклы рус әзибе Лев Толстой қараштарына яқын тора.

"Сәлимә" әсәрәнән айырмалы рәүештә, был повеста реалистик үрәтләү ярай ы ук зур урын тота. Геройзар әм персонаждар хыял-кисерештәр, уй-теләктәр донья ында ғына йәшәмәй, үззәрән уратып алған ысынбарлык, ижтимағи мөхит менән тығыз бәйләнәштә хәрәкәт итә. Ғөмүмән, бында тормош сағыштырмаса қиңерәк әм анығырақ ынланьш алған. Шулай за "Әсмә" әсәрәндә лә автор герой-персонаждарзың әхлаки йөзән, характерын тулырақ асыу мақсатында йыш қына, объектив хикәйәләүзә өзөп, лирик әм публицистик сигенәүзәргә бирелеп китә, укыусыға нимәнелер аңлата, төшөндөрә, ығымталар я ай, өгөт-нәсихәт бирә.

Хикәйәләү стиләндәге бындай күренәштәрзәң әзәбиәткә беренсе сиратта тәрбиә сара ы итеп қараузан хәсил булғанлығы шик тыузырмай. Объектив хикәйәләү менән автор үззәрәнәң йыш аралашып килеуә әм уңғыларында укыусыға өгөт-нәсихәт өстәнлөк итеуә ХХ быуат башында ижад ителгән күпселек

² Әхмәзиев В. Башқорт мәғрифәтселек реализмы проза ының стиль үзәнсәлектәрә // Башқорт әзәбиәтенә метод әм стиль мәсәләләрә. – Өфә, 1982. – 53-сә бит.

хикәйәгә әм повеска хас.

Хикәйәләү стиле хакында үз кузгаткас, тағы шуны ла билдәләп үтке килә: диалогтарзы биргәндә Р.Фәхрәтдинов йыш кына драма әсәрзәренә тәғәйен алымды куллана. Йәғни әр телмәрзә уның эйә енең исем-шәрифә әм ике нөктә менән аса. Ул ғына ла түгел, урыны-урыны менән пьесаларзағыса ремаркалар за куллана. Сәлих бай менән Әсмәнең әсәр азағындағы үз-ара әңгәмә е – шундайзарзан. Тәү карамакка сәйер тойол а ла, художестволы проза менән драматургияның, синкретиклык дәүерен үткәрәп, айырым-айырым әзәби төрзәр булып формалаша башлаган осоро өсөн тәбиғи күренеш ул.

Р.Фәхрәтдиновтың был ике повесы ла үз осоро әзәбиәтенә, бигерәк тә прозаға, зур йоғонто я ап, байтак башланғыстарға нигез алды. Уларзың йоғонто о идея-тематика өлкә ендә лә, йөкмәткелә лә, образдар система ында ла асык күзәтелә. Быны хаклы рәүештә үзенең мәкәлә ендә Вафа Әхмәзиев та билдәләп үтә. Икенсе повесындағы "гәмәл вә яза" концепция ы, мәсәлән Р.Фәхрәтдиновтан А.Та ировка күсә, тип яза ул. А. Та ировтың " атылган кыззар"ында ла, "Мазлумалар" повесында ла яуыздар үз яза ын үззәрә табалар. Мәғлүм булыуынса, етем кыззарзы, калаҗағы туғандарығызға алып барабыз, тип алдатып алып китеүзәр, калаға барғас, азғын карсыктар ярзамында фәхешханаға озатыу кеүек дөйөм урындар уңырақ А. Та ировтың шул ук " атылган кыззар", М. Фафуризың "Аслык йыл, йәки атлык кыз" әсәрзәрендә осрай.

Языусының тәүге повесындағы Сәлимә образы азак Ғ.Рафикизың "Рауза" хикәйә ендәге төп героиняла зур окшашлык тап а, икенсе повесындағы Ғәли хәлфә менән Бикбулат хәзрәт образдары үз сираттарында бөтә холок-кылыктары менән тиерлек З. азизың "Йы анша хәзрәт" повесындағы Хәсән мулла менән Йы анша хәзрәт образдарына күскән. Бындай күсәгилешлек хатта геройзарзың исемдәрендә лә сағыла. Мәсәлән, "Әсмә" әсәрәндәге Ғәббәс менән Ғәйшә образдары есемдәре менән генә түгел, исемдәре менән дә З. азизың "Бәхәтлә кыз" хикәйә ендә урын алғандар. Улар за, повестағы геройзар кеүек үк, әзәп-әхлак йә әтенән юғары торған өлгөлә ир менән катын рәүешендә үрәтләнәләр. Повестың төп героиня ы Әсмәнең Зәйнәп исемәндә кыйыр ытылып-кәм етеләп йөрөгән хәлдәре теге йәки был кимәлдә А.Та ировтың "Мазлумалар", М. Фафуризың "Үгәй балалар" менән "Зәйнәп сабыр иткәйне..." тигән әсәрзәрендә кабатлана. Әстәүенә, уларзағы кыйыр ытылган кыззар за Зәйнәп исемлә.

Күренеүенсә, "Әсмә" повесы Р.Фәхрәтдиновтан уң әзәбиәт майзанына сыккан языусыларға төрлөсә тәҗсир иткән. Берәүзәрә үз ижадында ундағы бер башланғысты үстәр ә, икенселәрә икенсе башланғысты дауам иткән.

Әйтергә кәрәк, прозаиктың "Сәлимә" повесы ла заманында тәрән кызык ыныу уятып, Казан, Ырымбур, Өфө тарафтарында зур яңғыраш алған. Күпселек укыусы, айырата йәштәр, уны шатланып-хушланып кабул итә, искелек яклы хәлфәләр, мөзәристәр әм дин ә елдәре нәфрәтләнәп кире каккан әм тәнкитлөгән. Хатта ки вакыты-вакыты менән яр ыулы бәхәстәр зә булып узған. Р.Фәхрәтдиновтың әлегә көндә Рәсәй Фәндәр академия ы Өфө фәнни үзәге архивында ақланған "Казан шә әрендә зияфат мәжлесә" тигән бәләкәй генә язма ы шулар тәҗсирәндә доньяға килгән булырға тейеш.

ис ниндәй аңлатма-искәрмә ез кағызға теркәлгән был язмала Казанда ойошторолған бер аш мәжлесә әм ундағы әңгәмә тасуир ителә. Көрһән-Кәримдән бер аят укып, алдарына йәп куйылған ризыктан ауыз итә башлагас та, үззәрен калаңның иң абруйлы вә мөгтәбәр заттарынан анаған Нәзир бай, Сәйәр әфәнде әм Сәләймән, Якуп, Вәлит, Билал, Мостафа, Нух исемлә хәзрәттәр, бере ен-бере е уззырып, яны ғына басылып сыккан "Сәлимә" китабын әм уның авторын үгергә тотоналар. Йәнә е, ул китап – ямандарзың да яманар, ә авторы – күрәләтә ялғанлаусы бер ахмак. Әсәр баштан-аяк буш үззәрән тукылған. Уны язған "бәдбәхәт" ислам канундарын, сөнни мосолмандарзың йолаларын, йә үзенең назанлығынан белмәй, йә, белгән хәлдә лә, оят ыз рәүештә инкар итә. Артабан бындай зарарлы китап нәшер ителәргә тейеш түгел, кисектермәстән берәй сара ын күрәргә кәрәк.

"Хөрмәтле ғалимдар"зың ошондай "хәсрәтле-хәстәрле" әңгәмә е кульязмала бик етди әм тыныс тонда бәйән ителә. Әйтер ең дә, үз Р.Фәхрәтдиновтың үз китабы әм үзе тура ында бармай. Ләкин зирәк укыусыга авторзың тел төбөн аңлауы кыйын түгел. Бында әр яңылыкка каршы төшөп, халыктың анын томаларга, мәзәни үсешен тоткарларга ынтылған айырым байзарга әм муллаларга әсе ирония ята. Үзәрәненәң үк телмәрзәре аша языусы уларзың асылын күр әтә, социаль йөзөн фашиәтә.

Әсәрзән төзөлөшә әм жанр тәбиғәтә лә үзенсәлеклә. Ул бер шаршаулы бөләкәй пьеса рәүешендә язылған әм ниндәйзәр кимәлдә скетч әм интермедияларзы хәтерләтеп тора. Башта автор картина бирә, йәғни әңгәмә барасақ урынды әм кайы бер шарттарзы үрәтләй. Артабан геройзарынын әр бере енә үз биреп, урыны-урыны менән ремаркалар за кулланып ебәрә.

Р.Фәхрәтдиновтың архивтагы үрзә аталған икенсе бер кульязма ы и ә тотошлайы менән тиерлек монологка королған. "Ка арман катын" тип исемләнгән был әсәрзә индостандың көнсыгышындагы Серендиб (Сиядан) тигән утрауза яңгыз катындар ойошторған йыйын хақында хәбәр ителә әм бер катындың унда өйләгән "нотого" бирелә. Ул, ире вафат булғас, ике улын яңгыз тәрбиәләп үстереп, сит илдәрзәгә данлыклы университеттарга ебәрәп укытыуы әм туған халкы, ватаны өсөн йәнен физика кылырзай шәхестәр дәрәжә енә еткерәүе тура ында өйләй. Улдары Шәүкәтгәли менән Мөхәмәтгәли индостандың бойондорок озлого хақына ут-бузар үтергә, бөтә ауырлыктарга түзәргә әзәрзәр, уларзың был әшендә әсәләре төп терәк әм таяныс булып тора. Инглиз хөкүмәтә күпме генә әзәрлеклә ә лә, зиндандарга яп ала, егеттәрзән рухын ындыра алмай, сөнки улар айлаған юлдарының изгә әм берзән-бер дәрәс юл икәнлегенә ныклы ышаналар. Улдарына бәйле ошо хәл-вакиғалар менән таныштырып, ка арман йөрәклә катын барлык әсәләрзә лә гибрәт алырға әм, донъялыкта үзәрәненәң ролен якшы аңлап, балаларына тейешлә тәрбиә бирергә сакыра.

Бүтән әсәрзәрәндәгә кеүек үк, Р.Фәхрәтдиновтың был кульязма ында ла хәл-вакиғаларзың мәлә, вақыты конкрет даталар аша күр әтелә бара. Ундагы иң уңгы дата – 1912 йыл. Ошоно иҗәпкә алып, әсәр 1913-1914 йылдарза язылған булырға тейеш, тигән ығымта я арға мөмкин. Билдәлә булыуынса, был йылдарза индостанда милли-азатлык хәрәкәтә бик киҗкен төс ала, илден төрлә төбәктәрәндә колонизаторзарга каршы канлы сыгыштар булып үтә. "Ка арман катын" әсәрәненәң язылыу сәбәбә лә, ихтимал, шул вакиғаларга бәйлелер. Үзаллылык өсөн көрөшкә күтәрелгән индостан халыктарына теләктәшлеген языусы ошо рәүешлә кинәйәләп еткерергә теләгәндәр.

Кульязманы әзиптең тәрбиә хақында әлгәрерәк язған хезмәттәрәненәң дауамы, үстерелешә итеп тә карарға була. Бында әсәлектән тормоштагы миссия ына, ә әмиәтенә баһым я ала, йәш быуынды тәрбиәләүзә әсәләрзән хәл иткес роле күр әтелә. Алыс индостан вакиғаларына арналған бул ала, әсәрзән барлык әсәләргә, шул иҗәптән башкорт әм татар катын-кыззарына, кағылышлы икәнлеген тоймау мөмкин түгел.

Үрзә карап үтелгән "Казан шәәрәндә зияфат мәҗлесә", "Ка арман катын" исемлә кульязмалар авторзың әзләнеүсән иҗадсы икәнлеген таныталар әм уның мәрифәтселек караштарын тагы ла тәрәнерәк аңларға ярзам итәләр.

Шулай итеп, Р.Фәхрәтдинов, күп яклы фәнни, педагогик, журналистлык әм дини эштәрәненәң тыш, әзәби иҗад өлкә ендә лә ярай ы ук уңышлы эшләп, осор проза ының йөзөн билдәләрзәй кызыклы әсәрзәр язып калдырзы. Уның иҗады башкорт языусылары өсөн үзе бер оло мәктәп булды әм милли үз сәнғәтенәң үсешенә изелерлек йоғонто я аны.

Миңлегәли НӘЗӘРҒОЛОВ,
филология фәндәрә кандидаты.

САҢКЫНЫ БӨРКӨТ БУЛЫП...

(Әмир Чаныштың тыуыуына 100 йыл)

Әмир Чаныш (Әмир Изрис улы Чанышев) 1909 йылдың 15 ғинуарында Силәбе өлкәсенең Бредин районы Павловск ауылында шахтер ғаиләсенең өсөн туған. Сабый сағынан ук етем қала, Орск қалаында балалар йортона тәрбиәләнә, уңғарак Өфөлә В.И.Ленин исемендәге башкорт интернат-мәктәбендә укый. 1928 –1932 йылдарза Башкорт дәүләт педагогия институтының филология факультетында белем ала. 1932– 1935 йылдарза Милли культура ғилмитикшеренә институтында ғилми хезмәткәр, директор урын-бағары булып әшләй. 1935–1939 йылдарза Мәскәүзә СССР Фәндәр академияының Тел ғилеме институтында аспирантура ла укый, педагогия институтында кафедра мәдире вазифаын башқара. 1942 йылда фронтка китә, артиллерияла рядовой алдат буларак яу юлдары үтә. Курск өсөн каты уғыштарза, Польшаны, Чехословакияны, Венгрияны, Германияны азат итеүзә катнаша. II дәрәжә Ватан уғышы ордены, хәрби мизалдар менән наградлана. 1945–1954 йылдарза Башкорт дәүләт педагогия институтында филология факультеты деканы, кафедра мәдире, Бөрә педагогия институтында доцент булып әшләй. 1948 йылда филология фәндәре буйынса кандидатлык диссертацияын уңышлы яқлай. 1955–1957 йылдарза Төркмәнстандың Чарджоу педагогия институтында рус теле әм дәйөм тел ғилеме кафедраы мәдире була.

1957 йылдан алып озақ йылдар, хаклы ялға киткәнсе, Башкорт дәүләт университетының башкорт әзәбиәте кафедраында доцент булып әшләй. Был йылдарза ла ул фән менән актив шөгәлләнә. “Башкирско-русские литературно-фольклорные взаимосвязи” тигән зур темаға докторлык диссертацияы ызып йөрәй, айырым бүлектәрән ғилми йыйынтықтарза бастырып сығара. Вузда “Әзәбиәт ғилеменә инеш” курсынан лекциялар укый. Тәү башлап “СССР халықтары әзәбиәттәре тарихы” курсын башлап ебәрә.

Әмир Чаныш башкорт әзәбиәте буйынса урта мәктәп, юғары укыу йорттары өсөн байтак дәреслектәр языуға ла күп көс ала.

Әмир Чаныш ижад әшенә утызынсы йылдарза килә. Йөш әзиптең тәүге әсәрзәрәнә фольклор мотивтарына киң таяныу, күтәрәнке романтик стиль ызаттары хас. Күләмлерәк әсәрзәрәнәң берәе булған “Тау хикәйәләре” циклы Кавказ халықтарының гөрөф-ғәзәттәрән, ундағы гүзәл тәбиғәт картиналарын бик сағыу үрәтләй. Языу-сының был яқтарзы үзә күрәп белеүе, тау халқы менән аралашыуы, гөрөф-ғәзәттәре менән яқындан танышыуы күп йә әттән ижади уңыштың нигезән билдәләшә. Циклға караусы “Таузар әм уйзар”, “Шағир йәшлөгә”, “Мецвери”, “Карт чабан хикәйәе”, “Мәргән”, “Онотолмас осрашыу” әсәрзәрә легендаларға нигезләнгән. Тарихи-революцион темаға арналған “Икәүзәң тарихы” әсәрә хикәйәткә тартым. Был әсәрзәрзә бергә туплаусы булып тау халықтарына хас ызаттарзы үзәндә берләштергән йөзйәшәр карт Мецвери тора. Ул бәтә легендаларзың терә ша иты булып сығыш я ай, был тарихтарзы ул таулыларға юғары патетик телмәр менән, канатлы романтикаға сорнап хикәйәләп бирә. Ысынбарлык әм хыял, реаль тормош әм фантазия бил хикәйәләрзә үреләп-аралашып килә. Хикәйәткә тартымлык, романтик стиль, героик рух, пафос-

лылык “Тау хикәйәләре” циклын оригиналь янғырашлы итә, Әмир Чанышты бик үзенсәлекле хикәйәсе итеп таныта. Был йылдарза әзиптән “Юлда” (1930), “Әптүк” (1935), “Кавказ хикәйәләре” (1940) исемле китаптары бер-бер артлы донъя күрә тора.

Утызынсы йылдарза Әмир Чаныш әзәби тәнкит мәкәләләре менән дә матбуғатта йыш сығыш я ай. Ижад методына кағылышлы кызыу бәхәстәрзә катнашкан йәш әзип “Октябрь” журналында (1933 йыл, №1) “Социалистик реализм әм әзәби тәнкит” мәкәлә ен бастыра. Ш.Шә әр, Ә.Аблай (Ә.Вәли) менән берлектә “Әзәбиәттә өйрәнәү мәсьәләләре” (1933) тигән йыйынтык төзөп сығара. Унда Ф.Әнгельстың, В.И. Лениндың әзәбиәткә әм сәнғәткә қарата булған нигез принциптары пропагандалана. “Плеханов эстетика ы меньшевиклығы тура ында” (1933) брошюра ында әзәбиәт әм сәнғәттең философик нигеззәрен, эстетик асылын асыу максаты қуйыла, Плехановтың эстетик қараштарындағы қай ы бер урындар Ә.Чаныш тарафынан тәнкит ителә. Мәскәүзә “Литературный критик” журналында басылған (1935 йыл, №7) “Башқоростан шағирзары” мәкәлә ендә Ә.Чаныш Бөтә Союз укыусы ын башқорт әзәбиәтенен поэтик жанрзары менән таныштырыузы максат итеп қуя. “Беззә боролош бармы?” (“Октябрь”, 1930 йыл, №3) мәкәлә е шигри жанрзар үсешә менән бәйлә мө им идея-эстетик проблемалар күтәрәүе менән ә әмиәтлә була.

уғыш осоронда ижад иткән хикәйәләрендә Әмир Чаныш утызынсы йылдарза үзәнә уныш қилтергән романтик стиль алымдарын қиң қуллана, легендаларға хас хикәйәләүзә үз итә. “Сынбулатовтар” (1943) хикәйә ендә Қызрас Сынбулатов оло қа арманлык күр әтеп әләк булған улы Саматтың яқты истәлеген мөңгеләштерергә, ейәндәрәнә унан өлгә алып йәшәргә өндәй, арзақлы нәсәлдәң арзақлы улын әр сак қорурланып искә алырға, онотмасқа васыят итә. Әсәрзә Саматтың батырлығы хакындағы хат та, Қызрас қарттың балаларына булған васыят-телмәре лә патетик тонда, пафослы янғырашлы, романтик юғары рух менән уғарып бирелгән: “Ошо бул ын мөңгә йәшәр батырға Сынбулатовтар токомо қуйған әйкәл, әм ер йәзәндә батырлық, ир-егетлек йәшәгәнсә, беззәң токомда иң уңғы кешә қалғансы ултыр ын ул әйкәл”.

“Дала йыры” (1943) хикәйә ендә ис қиткес қаты алышта ауыр яраланған башқорт егетә Абдуллиндың тыуған халқының йырын тетрәндергес итеп қөйләүе, яқты донъя менән хушлашыуы, үлем алдынан тыуған ере, илә, фәзиздәрә менән шул мон арқылы бәхилләшәүе қуйы эмоциональ-экспрессив буяузарза үрәтләнә, яугирзың қөслә рухы ынландырыла. Ошо фонда бер үзә генә исән қалған артиллерист Нетчевоның бер орудие менән фашистарзың ябырылып қилгән тиствәлөгән танкыларына қаршы сая қөрәшәүе, тин ез батырлығы тасуирлана. “Мөхәббәт” (1943) хикәйә ендә Шакир менән Мәрийәдәң гәрәсәтлә қан қойош, үлем, ут-ялқын әсендә яралған мөхәббәт-тәрәнән үлемдән дә қөслә булыуы рақлана. Ғүмере индә бына-бына өзәлдә тигәндә, өйгән қызын қурқыу белмәс Шакир ут астынан алып сығып өлгөрә. Яу ялқынында яралған оло өйөү хисенәң бөйөк қөсә “Фиалка” (1945) хикәйә ендә лә рақлана. Қайнар мөхәббәтә хакына алдат шинелә кейеп, дә шәтлә яу юлдарын қисеүсә батыр қыззың күнел матурлығы, тойғолар гүзәлләгә, өйгәнәнә тоғролого яралы алдаттар өсән шифа, дауа ымақ. Был қыззы бары ы ла яратып, үз күрәп, сәскә исемә менән Фиалка тип йөрәтә.

Ә. Чаныштың уғыш осоронда ижад иткән күп кенә хикәйәләрендә тыуған ергә өйөү Ватанға бирелгәнлек тема ы менән тығыз бәйләнәшәтә яқтыртылды. Тыуған ерзән күнелдәрзә арбар гүзәлләгә, байлығы, күркәм төбигәтә лә, уғышсыларға қөс-қеүәт, дәрәт-дарман биреүсә, уларзы ақлаусы, айбарлы рух биреүсә, батырлықтарға әйзәүсә лә булыуы, тыуған тупрактың үлемдән курсалаусы ла икәнләгә “Тыуған тупрак”, “Ала қарға” хикәйәләрендә бик сағыу үрәтләнә. алдаттарзың тыуған ергә бирелгәнлектәрә, тыуған тупракка булған фәзиз тойғолары үлемеслә әжүм картиналарында, гәрәсәтлә яу эпизодтарында асып алына. әр алыштан уң яралылар, әләк булыусылар урынын яны яугирзар ала, командирзар алмашына. Әммә уларзың бөтә ен дә бер изгә тойғо берләштерә, яугирзарзың бары ының да “қан тамырзарында тыуған тупрак тибешә” ишетелә.

уғыштан уңғы йылдарза ла Ә. Чаныш ижад әшен вуздағы укыту-тәрбиә, филми-тикшеренәү әштәрә менән бергә алып барырға тырыша. Айырыуса 70–80-сә йылдарза

языусының ижади эшмәкәрлеге емешле була. 1971 йылда “Таузар, үзәндәр”, 1978 йылда “Әрем сәскәе”, 1983 йылда “Күңел түрөндө”, 1986 йылда “Бер йотом ыу” тигән хикәйәләр, повестар йыйынтыктары доңъя күрә. Бөйөк Ватан уғышы тема ына арналған, совет яугирзарының батырлыктарын хикәйәләгән “Күк күкрәтеп, ер тетрәтеп” (1982) китабына ингән повестары әм хикәйәләре, “Саңк-саңк итә Ирәндек бөркөтө” (1978) романы авторға зур уңыш килтерә.

Ә. Чаныш “Саңк-саңк итә Ирәндек бөркөтө” романында ла ижадының башлангыс осоронда ук яратып кулланған фольклор материалдарына киң таяна. Хәрби операцияларга, хәл иткес өжүмдәрзә уныш қазаныу, еңеүгә өлгәшәү бер генә кешенең героизмынан тормай, ә бик күп кешеләрзән бөтөн физик әм акыл көсөн эшкә егеү, рухи-әхлаки сызамлык, көсөргәнешле эшмәкәрлектөрән бер максатка йүнәлтеү өзөмтә ендә тыуа, тигән қарашта торған языусы романда халықты төп герой итеп күр өтергә ынтыла. Был халықтың ауыз-тел ижады өлгөлөрән әсәр туқыма ына күпләп индереүзә лә күренә. Халықтың тиң ез батырлыктарға барыуынын, совет кеше енен патриотизмынын, Ватанына булған өйөү көсөнөң бөтмәс-төкәнмәслегенен уның тыуған тупрағына ереккәнлегенән, тыуған ил алдында үзенең оло бурысын аңлауынан килеүен автор ызык өстөнә ала.

Романдың документаль нигезен Салауат Юлаев исемендге артиллерия полкының ка арман яу юлы тәшкил итә. Был полкта языусының үзенең дә хезмәт итеүе әсәрзәге хәл-көңкүрәштәрзән, факттарзың ысынбарлыктағыса реаль көүзәләнешен тәмин иткән. Үзөккә Қызрас Ирғәлин гаилә енең уғыш йылдарындағы язмышын сағылдырыу куйыла.

Үз гүмерен қорбан итеү хақына Қызрас Ирғәлин үзе хезмәт иткән отделениены котқара. Уның улы Мота ар Ирғәлин үз индәрөндә иҫ киткес ауыр ынаузарзы күтәрә, тиң ез батырлыктар қыла. уғыштың иң фажиғәле тәүге көндәрөндә фашистарға қаршы айбарлы алышқан, ушын юғалтып әсирлеккә эләккәс тә рухын ындырмаған, нығышмал көрәшкән, әсирлек хурлығын партизан отрядында батыр уғышып йыуған чехословактар менән ингә-иң терәп дошманға қаршы өжүмдәргә барғанда дуслық, туғанлык хистәрөнең көсөн-кеүәтен татыған, дөрлөп янған танк әсенән шыуышып сығырға үзөндә көс тапқан бә леүән ул. Мота ар Ирғәлин боронго эпос батырзарына хас мө абәт ызаттарза, легендаларза данланған ка армандарға тиңләштереп үрөтлөнә. Тотош көүзә ең ут-ялқын сорнаған батырзың йәне тере қал а ла, ул ақылынан яза. уғыштың тантаналы еңеү мәлдәре менән бергә трагик яктарын да, бини ая юғалтыузарға дусар итеүен дә, қырыс, мәрхәмәт ез ысынбарлык булыуын да асып ала языусы был ка арман яугир язмышында.

Ирғәлиндарзың йәшерәк быуын вәкиле булған тағы ла бере е – романдың төп героий Азаматка поляк ауылы Лопата эргә ендә уғыш йылдарының иң фажиғәле сәғәттәрән кисерергә тура килә. Языусы был кот оскос дә шөтле алыш мәлендә героийның әр қылығын, эш-хәрәкәтен, уй-кисерешен тәфсирле үрөтләй бара, шартлар сиккә еткән физик әм рухи көсөргәнешлектен динамика ын тәрән психологик картина рәүешендә күз алдына бақтыра. Азамат Ирғәлинға был уғыш мәлендә күр өткән ка арманлығы өсөн Советар Союзы Героийы тигән мақтаулы исем бирелә.

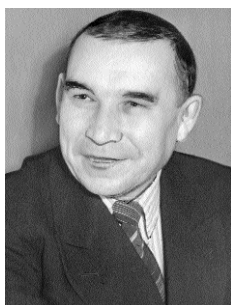
Әсәрзә шулай ук замполит Мигуновтың, яугирзар Айсыуак әм Айбулаттың .б. көслә рухлы, батыр уғышсылар булыуы, тыуған ил азатлығы өсөн үлемдәргә барыузары сағыу картиналарза яқтыртыла. Гөмүмән, роман фактарға, персонаждарға, вакиғаларға ифрат бай, документаль нигез бик көслә.

Биш тиҫтә йыл дауамындағы актив ижади әм филми эшмәкәрлеге менән оло әзип, әзәбиәт белгесе, галим, юғары белемле укытыусылар, филологтар әзерләүсе вуз укытыусы ы, ауыр уғыш юлдары үткән яугир Әмир Изрис улы Чанышев башқорт әзәбиәте әм мәзәниәте, фәне, мәғарифы тарихында изелерлек эз қалдырзы.

Гөлфирә ГӘРӘЕВА,
БДУ доценты.

ӘСӘРЗӘРЕ – ТЕРЕ ШИШМӘЛӘР

(Баязит Бикбайдың тыуыуына 100 йыл)

Баязит Бикбай – башкорт әзәбиәтен, опера сәнгәтен талантлы шигри, прозаик, драматургик әсәрзәре менән байыткан күренекле языусыларыбыздың бере е. Үзе окланып, яратып язған Ерек шишмә е кеүек әсәрзәре лә – төрлө быуын укыусыларының рухын байытқан, матур әсәрзәргә бу ағанда буынын кандырған тере шишмәләр ул.

Баязит Бикбай (Баязит Ғаяз улы Бикбаев) 1909 йылдың 10 гинуарында хәзерге Көйөргәзе районы Калта ауылында тыуған. Языусы белемле, укыу-язуға бары ла оқта булған, күнелдәрәндә халықтың бай рухи хазиналарын йөрөткән ғәилә мөхитәндә тәрбиәләнә. Баязит Бикбай “Тере шишмәләр”

автобиографик повесында ата ы Ғаяз Бикбаев хақында “Атайым волость писары әм бер үк вакытта ауыл йәштәрәнән бер нисә кешене русса укытыу менән дә шөгәлләнә ине” тип яза. Әсә е Хәбибъямал да русса әм башкортса укыу-язуға ма ир була. Баязит, ата ы Империалистик уғышка киткәс, олата ы әм өләсә е кулында тәрбиәләнә. Олата ы уға алты йәшендә рус әлифба ын өйрәтә башлай. “Телгә бай, төрлө әкиәттәрзә, халык мәкәлдәрән бик күп белгән, әр әйткән мәкәлен, аңлашыл ын йәки хәтерзә нык қал ын типтер инде, берәй вақиға менән бәйләп қуя торған” олата ы Шәрәфи әм өләсә е ылуқай, халык йырзарын башқаруға, әкиәттәр өйләүгә, тапқыр үззәргә оқта әсә е Баязиттың “хыялын байытыуға зур ярзам иткәндәр”, әзәби зауык тәрбиәләүзә зур роль уйнағандыр.

Ун йәшендә Баязит Яны Мораптал мәктәбенә укырға йөрәй башлай. Ташлы профессиональ мәктәбендә укый, комсомол сафына алына. 1923 йылда Ырымбурза Башкорт халык мәғариф институтында укый.

1928 йылда Ырымбурзан Өфөгә күсә, педтехникум тамамай. Тап ошо йылдар – уның әзәбиәткә килеу осоро. Өфөлә Б.Бикбай “Белем” (хәзерге “Башкортостан укытыусы ы”), “Сәсән” журналдары, “Совет Башкортостаны” гәзите редакцияларында эшләй.

Утызынсы йылдарза башкорт ауылдарында барған күмәк хужалықтар ойшоңто-роу вақиғаларында языусылар туранан-тура қатнаша. А.Карнай, Ғ.Сәләм .б. бик күп әзиптәр ымақ ук, Б.Бикбай за 1930-1931 йылдарза Гуймазы яқтарында “Ленин юлы” гәзитәндә эшләй, колхоздар ойшоңто-роуза қатнашып йөрәй.

уғыш осоронда Р.Нигмәти, С.Ағиш кеүек языусылар менән бергә тылда ижад итә. Языусылар союзын етәкләй. Әзәбиәттәге қазаныштары Хезмәт Қызыл Байрақ әм “Почет Билдә е” ордендары менән билдәләнә. Языусыға “Башкорт АССР-ның атқазған сәнгәт әшмәкәре” тигән исем бирелә.

1968 йылдың 2 сентябрәндә Б.Бикбайдың йөрәге тибеүзән туктай.

Б.Бикбайға утызынсы йылдар ижады танылыу алып килә.

Күренекле “Урман артында”, “Ер” поэмалары, “Кояшлы көн” повесы, “Карлугас” драма ы авторзың талант кеүә ен, языгусы буларак формалашып өлгөрөүен билдәләй.

Баязит Бикбайзың шигриәтенә байкау я ап, шундай ығымталарға килергә мөмкин: автор үзенә ижад кәләмен төрлө жанрзарза ынап карай әм уңышлы аткарып сыға. Уның шигриәтендә кыска дүрт юллыктарзы, публицистик, саф лирик, фәлсәфәүи, сатирик шигырзарзы ла, шигри мөрәжәғәт, ода, йыр, баллада, элегия, поэмаларзың төрлө типтарын осратырга мөмкин.

Башланғыс ижадындағы шигырзары заман пафосы менән ауаздаш агитацион-риторик характерза. “Үлтерелгән комсомолка”, “Мәстүрәгә йыр”, “Вон сходтан”, “Шулай, мулла” шигырзарының исемдәренән үк күренәүенсә, авторзың был осор шигырзары лозунгылык, кәтгилек ызаттары менән айырылып тора.

Утызынсы йылдарза язылған “Бик якшы”, “Кайын” шигырзарында ук автор образлылыкка зур игтибар бирә. Ике шигырза ла кайын ағасына зур мәғәнә алып, художестволы образ кимәленә күтәрә. Тәүге шигырза карт кайын иске тормош менән ассоциациялана, кайын картайғандай, иске тормош та артка сигенә, автор шигырға колхозсыларзың етеш йәшәүе менән бергә мәзәниәткә ынтылыу кәрәклегә идея ын ала. Икенсе шигырза “кайын-кайгы” традицион мотивы поэтик яңғыраш ала. 1936-1937 йылдарза язылған “Без иркә үсмәнек”, “Күл”, “Сирень”, “Озатыу”, “Кәкүк” шигырзары менән уның ижадына патриотик мотивтар килеп инә.

Б.Бикбай был осорза “Урман артында” (1933), “Гармунсы” (1934), “Йәшә, тормош!” (1936), “Ер” (1936) поэмаларын ижад итте. “Урман артында” поэма ы был осор әзәбиәте өсөн тематик әм поэтик табыш булды. Социалистик королош ал да гөл итеп үрәтләнергә тейеш, тип талап ителгән, вульгар социологизм идеялары хахимлык иткән бер мәлдә, Б.Бикбай колхоз мөлкәтен карауылларға китеп барған комсомолец Йомағолдоң кулактар кулынан трагик үлтерелеүендә яны тормош төзөүен енел генә азымдар менән бармауын, тормоштоң күпкә катмарлы булыуын ынландырзы. Образлылык тыузырыу йә әтенән дә автор кыскалыкта төрән мәғәнәлек алымы менән эш итә. Йәш Йомағолға ташланған кулактарзы төнгө ай якты ында күренеп калған шәүләләр аша бирәү шомлолокто тағы ла төрәнәйтә. Шулай итеп, поэмала шағир яны тормош төзөүен трагик яктарын бирзе.

“Гармунсы” поэма ында автор хезмәттең кеше тәрбиәләүзәгә ролен яктырта. Ялкау Ғәлекәев бик озақ хата юлда йөрөй, калаға агрономлыкка укырга ебәргән ерзән касып кайта, ситкә сыгып китеп эшләп карай, әммә ялкаулығын еңә алмай. Шулар аркала өйгәнә Суфияны юғалта яза, уңынан тура юлға баһа – ударник, алдыңғы колхозсы булып китә.

“Ер” поэма ында шағир башкорт халкының быуаттар буйына килгән үзәк проблема ын – ер мәсьәлә ен сағылдырзы. Әсәр – жанры яғынан героик поэма. Үзәктә башкорт халкының ер өсөн, үз бойондорок озлоғо өсөн героик көрәшен үрәтләү тора. Башкорт халкының үткән быуаттарзан килгән ер өсөн көрәшенә совет осоронда ла яңынан кабынуын күр әтә автор. Был көрәш юлы – халыктың аяныслы, фажиғәле язмышы ла, героик образын асыуы ла. Автор поэманың тәүге бүлектәрәндә батшаның күп йылдарға узылған колониаль сәйәсәтен, халыктың Салауат Юлаев етәкселегендә үз милли азатлығы өсөн, ере өсөн көрәшен сағылдыра. Поэманың уңғы өлөштәрәндә совет төзөлөшә, халыктың шат тормошо, колхоздарға ойшоу мәлендә дә ургала торған проблема – ер мәсьәлә е булыуын үрәтләй. Халыктың бәхәтле тормошона, ергә ябай крәстиәндең хужа булыуына оклануы, шатлануы тойғолары сағыла.

Утызынсы йылдар азағында бик күп языгусылар баллада жанрына мөрәжәғәт итте. Ғ.Сәләм, Б.Бикбай ижады аша әзәбиәтебеззә был жанр тамам нығынды.

Ғ.Сәләм “Кызыл букет”, “Самурай әм уның хужа ы”, “Сеньор әм балалы катын”, Б.Бикбай “Пограничник әм уның әсә е” .б. балладаларын яздылар. Баллада жанры менән әзәбиәтебездә патриотик тема ла нығынды. Б.Бикбай баллада жанрында эшләүен уғыш осоронда ла дауам итә. “Тура караусы кеше” баллада ы совет кешеләренә патриотик ызаттарын, ынмақ рухын ынландырды. Илде ақлау тема ы Б.Бикбайдың уғыш осоронда язылған күпселек лирик, сатирик шиғырларында үстерелде.

“Тыуған илем өсөн!”, “Әшкә!”, “Үлем фашизмға!”, “Коралға, иптәштәр!” әсәрзәре уғыш осорондағы шиғри өлгөләрзәң күптәрәнә хас булғанса шиғри мәрәжәғәт бул а, “Башкорт атлылары”, “Йыр” әсәрзәре йыр поэтика ын үз итте, “ Дан инә, Мәскәү, дан!”, “Урал” шиғырларының ода ызаттары был осор күтәрәнкә рух атмосфера ын тыузыруға булышылық итте. “Фрицтың кресы”, “Кара козғон” сатирик шиғырларында халықтың тыныс тормошон бозоп басып ингән фашистардың сатирик образы бирелде, улар кара козғон менән сағыштырылды. Совет ерзәрән басып алып, түшенә тәрә қазарға хыялланған фрицтың үле көүзә е өстөнә куйыласак тәрә қылған қылықтарына сатира булып яңғырай.

Б.Бикбайдың уғыштан уңғы шиғриәтенә заманының үзәк мәсәләләре хас булды. Язуан енеп қайтқан алдат образы уғыш тамамланғандағы түгә мәлдәрзәге шиғриәтенәң үзәк геройы буларак үрәтленде. Ул алдат қул қаушырып өйзә ултырға яратмай, тыныс хезмәтте ағынған. “Басыуза”, “ алдат қайтқанда” шиғырларында иген сәсеп, бесән сабырға ашқынып қайтып қилгән, қайтыу менән трактор рычагы артына ултырған алдаттар образы бирелә.

уғыштан уң ижад ителгән бер шәлкем шиғырлары “Юшатыр буйында” исеме менән циклға берләште. Циклға ингән шиғырларзә үзәк темалар – тыуған йорт, ил, дуслық, тыныс хезмәт. “Дуслық әйкәле”, “Рус теле” шиғырларында рус әм башкорт халықтары ара ындағы татыулыққа, фронтта тыуған дуслықтың нықлығына дан йырлана. Циклды асып ебәргән инеш шиғырза бер Юшатыр буйы матурлығы аша Тыуған ил образы бирелә, “Туй” шиғырында шул оло йорттоң хезмәт кешеләре, улардың дәртле тормоштары сағылыш тапқан.

Б.Бикбайдың уғыштан уңғы йылдар лирика ына фәлсәфәлек хас. “ андуғастан бәхәтле кош юктыр”, “ Туған тел”, “Яңы осрашыузар”, “Табын йыры”, “Минен язым”, “Зур көн”, “Ғорур кеше йыры” шиғырларында тыуған ергә, телгә мөхәббәт тема ы фәлсәфәүи планда асыла. Шағирдың саф мөхәббәт тойғолары ғына йырланған лирик шиғырлары ла тормош, кешенәң ерзә йәшәуенәң мәғәнә е кеүек уйланыузарға барып тоташа. “Язам да язам”, “Тағы каты сирләгәндә”, “Аңлау қыйын инде иңә мине”, “Бер вақытта ла уң түгел” шиғырлары шундайзарзан.

Б.Бикбайдың драматургия ы ла жанр төрлөлөгә менән айырылып тора: “Карлуғас”(1936) кеүек тормош-көнкүреш характерындағы ы, “Салауат” (1940), “Кам түрә” (1957), кеүек героик драмалар, “Козаса” музыкаль комедия ы, “Шәүрә” кеүек трагедия, “Бер ата балалары”, “Ватан сақыра” кеүек социаль-әхлаки характерзағылары ла бар.

“Карлуғас” драма ының конфликт нигезенә Салауат восстание ы алдынан булған тарихи-ижтимағи шарттар алынған. Әсәрзәң башында ук автор укыусыны шул социаль-ижтимағи атмосфераға алып инә. Мәсәләң, ақланда йырлай-йырлай еләк йыйып йөрөгән қыздар хақында лирик тасуирзар көтмәгәндә социаль яңғыраш ала. Ошо ерзәр рус баярларына атылғанлықтан, қыздарзы ақландан қыуып ебәрәп, халықты был тау-урмандарға йөрөүзә тыйып қуялар. Урындағы Якуп старшина кеүектәрзәң Садовский баярға ер атыуларына, тау-урмандар таланыуына, социаль изеуғә қаршы халықта риза ызлық тыуа башлауын, халықтың бунтарлық хәрәкәтенә күтәрелергә әзер булуын сағылдыра автор. Көн ылыу, Кормой, Шатморат, Карлуғас кеүек геройларзә актив көрәшкә сыққан халық образы

дөйөмлөштерелә. Социаль-ижтимағи көрәш көн күреш планында ла тулыландырыла. Карлуғастың Якуп старшинаға кейүгә биреләү күренешендә катын-кызырзың элекке хокук ыз язьмышы ла, үзенә бойондорок озлого өсөн героик көрәше лә үрәтләнә. Йомғахлап әйкәндә, Б.Бикбайзың “Карлуғас” драма ы утызынсы йылдарза милли драматургияны яңы баскыска күтәргән юғары художестволы әсәр булды.

Б.Бикбайзың “Салауат” әсәрәндәге вакиғаларзы “Карлуғас” драма ында башланған күренештәрзәң дауамы тип әйтергә мөмкин. “Карлуғас” әсәрә халык аранында “Салауат яуы башланған” тигән үззәр таралыуы менән тамамлана. Бында Шатморат етәкселегендә күтәрәлгән халықтың Салауат яуына кушылып китеүенә шик юк. Шулай итеп, “Салауат” драма ында ла автор азатлык тема ын дауам итте. Үзәктә легендар герой Салауат образы тор а ла, драманы уның биография ы хақында әсәр тип түгел, ә халык драма ы итеп қарарға көрәк. Драманың үзәгендә Сураман, Моталлап, Сәлимә, Наза, Тимербикә, Мөғлифә, Зарифа, Архип, баш күтәргән казактар, каторжандар, завод қрәстиәндәрә, халықтың актив көрәш юлы, бунтарь характеры үрәтләнә. Автор Салауаттың қуркыу белмәс, тәүәккәл, дошмандарына нәфрәтле булыуын әм шул ук вакытта үзенә егеттәрән көрәшкә йыр, оран менән дәрәтләнәдәрәүсе шағир-импровизатор ызаттарың асып бирә. Халықтың Салауат етәкселегендә көс булып ойшоуп, Колой Балтасов, Солтан әм Бохайыр, Твердышев кеүек башқорт әм рус феодалдарына қаршы героик көрәше сағылыш таба. Юлай старшина Азналин образына ла автор зур ғына урын бирә. Әбей батшаның ми ырбанлығына тәүзә ышанып йөрөгән Юлай уңынан улының дәрәс юлда йөрәуән аңлай, үзә лә Салауатқа ярзам итә. Драма ихтилалдың еңеләуе менән тамамлана, ләкин халықтың еңеүгә ышанысы, оптимистик рухы үнмәуе, Салауат кеүек батырзарың онотмауы сағыла.

1957 йылда язылған “Ка ым түрә” драма ының нигезендә лә тарихта зур әз қалдырған документаль факттар ята. Әсәрзә 1812 йылғы Ватан уғышы үрәтләнә. Был драма ын автор башқорт егеттәрәнен Ватанды ақлаузағы қыйыулығың, батырлығың, Ка ым түрә кеүек сардарзарзың ақыллы етәкселеген күр әтеүгә арнаған. Төп вакиғаларза қатнашқан Ка ымдың, Байык сәсәндең, Ақбегеттен, Асылбикәнәң асыл сифаттары Қолтүбә, Ша и кеүектәрзәң вәхшилегенә, қара әслеләгенә қаршы қуйылған. Языусы Байык сәсән образына ла зур ғына урын биргән, шуға күрә уның характеры ярай ы ук асық күз алдына баса. Ул Ка ымдың яқын кәнәшсе е, ярзамсы ы, Ка ым урынына алдаттарзы көрәшкә етәкләүсе қурайы, моңо менән яуға әйзәүсе лә, уның қурайы иң яуаплы мәлдәрзә көрәшкә рухландырыусы ла, алдаттар тыуған яқтарың ағынғанда моңдары менән күңәлдәрән дауалаусы ла буларак үрәтләнә.

Авторзың вакиғаларзың социаль ә әмиәтен бирәу менән бергә әхлаки яқтарың да үрәтләуе – әсәрзәң унышлы яғы. Қолтүбәнәң көнсәлләк, мәкерлелек кеүек психологик ызаттары тулы ғына асыла.

Шулай итеп, “Ка ым түрә” драма ы шулай ук башқорт халқының героик образың асып бирзә, героик язьмышының тағы ла бер эпизоды булды.

“Салауат” әм “Ка ым түрә” драмалары заманында идеологик қартәләргә лә ораны. Башқортостан языусыларының 1946 йылдың 26 октябрәндә үткәрәлгән қинәйтәлгән ултырышы Б.Бикбайзың алда әйтәп үтәлгән драмаларың, М.Буранғоловтың “Изеүкәй менән Моразым”, “Башқорт туйы”, “Ашқазар” әсәрзәрән тарихи факттарзы бозоуза, милләтселектә гәйәпләп сыға. Авторзар был әсәрзәрән бер нәсә тапқыр қабаттан әшләргә мәжбүр була.

Б.Бикбай уғыш осоронда заман проблемаларың яқтыртқан сәхнә әсәрзәрә лә ижад итте. “Ватан сақыра” (1941), “Бер ата балалары” (1944) халықтың социаль-

әхлаки йөзөн асыуға арналды.

уғыштан уңғы драматургия ы ла жанрзар төрлөлөгө, опера сәхнә е өсөн әсәрзәре менән билдәләнә. 1959 йылда язылған “Козаса” музыкаль комедия ында алтмыш йәшлек қарт Яппарзың элекке йолалар буйынса йәш комсомолка Назага – козаса ына өйләнергә уйлап көлкөгә қалыуында искелекте кире қағыу, яңы тормоштоң тантана итеуе күр әтелә.

Б.Бикбай “Шәүрә” әсәрәндә тарихи темаға қабат әйләнәп қайта. Пугачев яуы бастырылғандан уңғы вақиғаларзы үрәтләй.

Б.Бикбайзың сәхнә әсәрзәренә бик күп композиторзар мөрәжәғәт итә. “Шәүрә”, “Салауат”, “Козаса” әсәрзәрен З.Исмәғилев менән берлектә ижад итә. Р.Мортазиндың “Азат”, Х.Әхмәтовтың “Замандаштар” операларына либретто яза.

Б.Бикбайзың укыусылар яратып укыған “Аксәскә”(1961), “Тере шишмәләр”(1965) повестары, “Акселән ташқанда” романы, очерктары, хикәйәләре бар. Прозала ла ул туктау ыз эзләнеүсе, төрлө жанрзарза эшләргә ынтылыусы языусы буларак билдәле. Сәсмә әсәрзәр языуға ла Б.Бикбай утызынсы йылдарза қилә. Уның 1933 йылда язылған “Кояшлы көн” повесында башқорт халқы язмышын-да зур ә әмиәтле әм қатмарлы булған коллективлаштырыу вақиғалары асыла.

Б.Бикбай үзенең очерктарында яу әм хезмәт батырзарының физакәрлеген дан-ланы. “Самолет алған Хәбирйән”, “Өс геройзы тәрбиәләгән колхоз” әсәрзәрендә автор совет халқына хас героик ызаттарзы, кешеләрзең үззәренең шәхси мән-фәғәттәренән дәйөм мәнфәғәттәрзе өстөн куйыузарын үрәтләй. “ауала асылған қыйыулық” (1943) очеркы күп тапқырзар ауаға күтәреләп, дошман самолеттарын қыйратқан, күкрәген өс орден бизәгән Бөйөк Ватан уғышы батыры, летчик, өлкән лейтенант Фидай Чурмантаев хақында. “Ике дуҫ”та (1947) автор ауыр фронт юлын үтеп, қаты яралар алып, тыуған яктарына әйләнәп қайтқан Көйөргәзе районы Якут ауылының данлығкы комбайнерзары Рамазан Юлбарисов әм Карам Рахманқолов хақында айырым бер йылылық, оклану менән бәйән итә.

Б.Бикбай хикәйәләре тематик йә әттән күп төрлө. Хикәйәләренең төп геройзары – хезмәтте яратқан ауыл кешеләре, йәштәр, комсомолецтар. 1929 йылда язылған “Кемгә булыр?” хикәйә ендә языусы ижтимағи максаттарын шәхси язмышынан өстөн куйған Ғәрихә образы аша заманы өсөн актуаль булған қатын-қыз язмышы тема ын аса. “Энтузиаст” (1935) әсәрәндә алдынгы ат қараусы Вәғиз, “Мал өйөүселәр”зә (1934) үз эштәренә яуаплы қараған мал қараусылар Батыр менән Рафаил хақында үз бара. “Дуҫым өйөндә”, “Яй ыз Ямализың қаты қайғыы” хикәйәләрендә Б.Бикбай ялқаулықты, назанлықты тәнқитләне.

уғыш тамамланғас, Б.Бикбай үзен зурырак жанрзарза ынап қарай. “Акселән ташқанда” шул осорзарза ижад ителгән, көн тема ына арналған романдар ара ында үз урынын тапты. Романда вақиғалар қысқа ғына вақыт әсендә бара – көз башланып, яз тамамлана. Автор ошо қысқа ғына вақыт арауығында Акселән йылға ы буйында урынлашқан Қайынлы ауылының, “Көрәш” колхозы халқының рухи үсеуен, активлашыуын, шул осор ауылдарзың йөзә үзгәреуен күр әтә.

Роман күп планлы. Колхоздарза барған көрәш қатмарлылығын қиң яқтыртырға ынтыла автор. Әсәрзең төп геройы Тимер Ян аров ауылына қайтып қилә. Август айы, қызыу урақ мәле булыуға қарамастан, бағыуза халық күренмәй, төш яқынлашып қилә, колхозсылар эшкә сығырға ашықмайзар, урылған ашлықтын аламы өйөлмәгән, йөз гектарға яқын ашлық урылмай ята. Романдың конфликты Тимер Ян аров, Ғариф Ирәтөбәков, Якуп Мырзағолов кеуек активистар әм колхоз дилбегә ен үз қулдарында тотоп, хақимлықтарын бирергә теләмәгән Гәрәй Шакманов, Сақай Солтановтар ара ындағы көрәшкә нигезләнә. Тимергә халықты инертлықтан арындырырға, эргә енен яқшы атқа ултырып, йылға аша сыққанда

бу сәсрәтеп үтеп киткән Гәрәй Шакмановтар хахимлығын бөтөрөргә, колхозды яңынан уятырға кәрәк.

Булат Өмөтбаев, Фәхри образдарында урта хәлле крәстиәндәр мәсьәләе күтәрелә. Булат әм Фәхри кеүектәргә әле Гәрәй Шакмановтарзың йоғонто о зурырак, автор улар психология ындағы икеләнеүзе колхоз файза ына ындырыузың еңел түгеллеген үрәтләй. Булат Өмөтбаев колхозға эшкә сығыуға карағанда Гәрәй Шакмановта өмәлә йөрөүзе хуп күрә, Фәхри байзарға ярам акланып, ялагайланып, уларға якын булырға тырыша.

Шулай итеп, роман көн тема ына арналған уңышлы эпик полотно булды, утызынсы йылдарза ижад ителгән романдар менән сағыштырғанда, языусы әсәрзә бер планлылыгктан кин үрәтлөгүгә иреште.

Б.Бикбай 1961 йылда “Аксәскә” исемле повесын яза. Быға тиклем тормошто күберәген синфи күзлектән сығып үрәтлөгән әсәрзәрзән айырмалы, повесть заман проблемаларын әхлаки-философик планда биреүе менән уныш қазана. Повесть Нәғимә, Ғәлиә йөзөндә асылған кешенәң рухи-әхлаки юғарылығына Әхмүш, Мәймүнәләр эш-кылығындағы түбәнлек қаршы қуйыла. Автор “халық дошманы” қызы тип нарықланған Нәғимәнәң дә әм ауыр минуттарза ғәилә ен ташлап киткән, Нәғимә менән Аксәскәнән баш тартқан Әхмүштең дә шәхес қульты қорбандары булыуын үрәтләй. Ошо ауыр ынау осоро уларзың ике ен ике юлдан алып киткән. Нәғимә, эшенән бушатылыуына, төрлә қәртәләргә осрауына қарамастан, кешелек юғарылығын, рухи қөсөн ақлап қала алған. Аксәскәнә матур күнелле, намыслы итеп тәрбиәләгән. Хәзер Аксәскә – юғары белемле инженер. Ә Әхмүш үз йүнен қайғыртып, Нәғимә менән бергә йәшәүзән баш тарт ала, тормошта үзен кеше буларак рақлауға қөс өз, тормош төпкөлөнә тәғәрәгән.

Шулай итеп, Б.Бикбай “Аксәскә” повесында тарихтың фажиғәле биттәрән асып ала.

Авторзың “Тере шишмәләр” повесы уның ижадына бер йомғак кеүек. Әсәр автобиографик характерза. Унда автор үзе гүмере буйы окланған кешеләрзәң образдарынан, бала сак, йәшлек хәтирәләренән колоритлы картина яза. Уның был повесында олата ы Шәрәфи, Базлығ бабай, Колокас қарт кеүек окланғыс кешеләр образдары күп. Улар қакында йә шаяртып, йә хикәйт форма ында бәйән итеү әсәр телен халықтың үз өйләү стиленә яқынайта. Кешеләр ара ында тәрәнәйгән татыулық, дуслық кеүек ызаттар йырлана әсәрзә.

Б.Бикбай тәнкит мәкәләләре, рецензиялар менән дә матбуғатта сығыш я ай. Уларза языусы башқорт, татар, рус, төрөк әзәбиәте, қәләмдәштәре, башқорт музыка сәнғәте қакында фекерзәре менән уртақлаша.

Балалар өсөн хикәйәләрендә, әкиәттәрәндә языусы (“Алтын тамсы”, “Серле тәйөнсөк”, “Бәлә”, “Әсә рәхмәте” .б.) хезмәтте яратыу, изгелек әм яуызлық көрәше, батырлық әм қурқаклық .б. мәсьәләләрзә яқтыртты, туранан-тура өгөт-нәсихәткә бирелмәйенсә, әкиәт жанры аша балаларза матур сифаттарзы тәрбиәләү юлдарын өйләнә.

Шулай итеп, Б.Бикбайзың дүрт тиствәгә якын йыл әсендәгә ижад мирасы башқорт әзәбиәтенәң зур қазаныштары булды.

Рәмзиә МОСТАФИНА,
БДУ доценты.

БАШКОРҖЛ, КУРАЙ ӘМ ЙОҖА

Башкортостандың халык шағиры Мостай Кәрим үзенең «Сәғәт ярым гүмер» исемле хәтирәһендә («Башкортостан» гәзите, №241, 2005 йыл) 1965 йылда Төркиәләге сәйәхәте ваҡытында Зәки Вәлиди Туған менән осрашыуын һүрәтләй. Был кысқа ғына аралашуың ахырында халкыбыздың бөйөк улы шағирға: «Курай моңо язылған грамофон пластинкаһы ебәрә алмашығыҙмы?» – тигән үтенеһен еткерә.

Сит-ят тарафтарза ярты быуатка яҡын гүмер йәшәргә мәжбүр ителгән кешенән Тыуған илен һағыныу хистәрен басыу өсөн ниндәй кимәлдә курай моңона зар-интизар булыуын фараз итергә генә қала безгә... Ләкин ошо миһалдан һәм уға окшаш биһсап хәл-вақиғаларзан шуны беләбез: «Урал», «башкорт», «курай» төшөнсәләре бер-берәһенән айырылғыһыз. Курай – ысын мәғәнәһендә башкорт өсөн тыуған ер, тәбиғәт бүләге, Урал тауҙарын йәнтәйәк иткән ата-бабаларыбыздың руһи миһасы. Курай үләненең тик ошо ерзе генә үз итеүе – үзе бер мәғжизә булһа, көзгә һалкындарзан һулыған үләндәр араһында ғорур басып торған кыу һабакты кыркып алып, көпшәһе аша тын өрәп, тәбиғәттең үзе кеүек мәңгелек моң яралтыу – икенсе мәғжизә. Өсөнсө мәғжизә – сал тарихыбыз дауамында бер ниндәй зә Ваҡыт һәм Ара һынауҙарының айыра алмауы башкортмоңдо курайынан!

Был тәбиғи үсемлектен кабатланмаһ тажында саталары күпмә, шуныңса асылманған серзәрен, мөмкинлектәрен һаклай әле. Курай үләненең тейешлеһен һайлап, кыркып алыу, тишектәрен дәрәс итеп уя белеү, улар аша моң койоу алымдарын оһталар өйрәнсектәренә быуындан-быуыңға тапшыра килгән. Уның тураһында әкиәттәр, риүәйәттәр телдән-телгә күһеп, безҙен көндәргә килеп еткән. Иырсылар һәм сәһәндәр курайзы данлап йырзар, кобайырзар ижад иткән. Ғалимдар уны ботаника, этнография, тарих, сәңгәт күзлегенән тәрән өйрәнәп, ғилми хезмәттәр, укыу әһбаптары язған. Ваҡытлы матбуғат биттәрендә лә курай тураһында әленән-әле кызыклы һәм фәһемлә мәғлүмәттәр басылып тороуы халықтың руһи миһасыбызға ихтиһамының һәм игтиһарының көмемәуен күрһәтә. Борон-борондан һабан- туйзарында, төрлө йыйындарза ал бирмәгән иң оһта курайсылар һисек итеп дан яулаһа, бөгөнгө көндә лә ошо йола тергеһелеп, республика кимәлендә йылдан-йыл үткәрелә килеүе, яңы исемдәр асылыуы – шатлыклы күрөнеш. Ул ғына ла түгел, курай моңо бөгөн бөтөн Ер шарын урап сығып килә. Урай, сөнки уның моңо бер ниндәй зә калыптарға һыймай, бер күңелдән икенсе енә тоткарлыҡһыз үтеп инә.

Шулай итеп, курай – башкорт халкының иң боронго дәүерзәрзән килеп еткән моң қоралы ғына түгел, ә уны «Урал батыр» эпосы менән бер кимәлдә донья мәҙәниәтенә танытқан руһи юлдашы ла. Без зә ошо хезмәтеһеҙ менән был актуаль темаға үзеһеҙең өлшөбөззә кертергә булдык, йәғни «курай» һүзенең үзәнә тукталып, һүз яһалышын тикшереү, тамырзаш һүззәре менән бергә уның лексик мәғәнәһенә төшөнөү мақсатын куйзык алдыбызға.

XX быуаттың 90-сы йылдар аҙағында башкорт теленә дәүләт статусы бирелгәһ, безҙең алдыбызға уның қулланыу даирәһен киңәйтеү бұрысы килеп басты. «Әле үзеһеҙең туған телеһеҙе тулығынса белеп файзаланмайбыз, уның сикһеҙ бай һүзлек запасы һандык төбөндә ятқан һазинаны хәтерләтә. Алтын-көмөш йәки

асылташ хандык төбөндө быуаттар буйы ятһа ла, тутыкмай за, искермәй зә. Кулланылмаған тел байлығы иһә, киммәтле булыуы менән хазиһаға окшаһа ла, икенсе бер үзенсәлеге менән унан нык айырыла. андыкта ятқан алтын-көмөш озақ йылдар буйына үзенен төп сифаттарын юғалтмаһа, киммәтен һаклаһа, ижтимағи тормошта, көндәлек һәйләштә киң кулланыу тапмаған тел үсешә, камиллаша һәм байый алмай, киреһенсә, ярлылана, катып кала, уның кулланылыш даирәһе тарая. Бындай телдең, әгәр уға артабан үсәү, байытыу өсөн шарттар булдырылмаһа һәм дәүләт яклауына алынмаһа, акрынлап бөтөүгә табан юл алыуы, үзенен төп ролен – кешеләрҙең аңлашыу коралы булыу ролен юғалтыуы ихтимал», – тип язып сыҡты был турала БР Хөкүмәте карамағындағы Терминология комиссияһы ағзаһы Абдулла Исмәғилев («Башкортостан» гәзите, №171, 2006 йыл).

уңғы йылдарҙа республикабыҙдың төрлө райондарында алып барылған археологик эзләнеүҙәр нигезендә Көнъяк Уралда бик боронғо дәүерҙәрҙә һинд-герман телдәр ғәиләһенә караған иран-арий кәбиләләре йәшәүе иҫбат ителде. Был кәбиләләрҙең йәшәү рәүешә, йолалары һәм ғөрөф-ғәзәттәренәң үтәләше, боронғо индостанда дини-фәлсәфәүи ихтыяждарға хеҙмәт итеүсә әзәби тел – санскрит теленен башкорт теле менән уртаҡлыҡтары булыуы тураһында фәнни мәғлүмәттәр көн битенә сыҡты. Бигерәк тә үзенен ғилми хеҙмәттәре менән тарихсы-ғалим Салауат Ғәлләмов ошо өлкәгә кире ҡаҡкыһыҙ дәлилдәр менән асыҡлыҡ индерҙе. Уның китаптары йәмғиәттәң төрлө катламдары араһында зур кызыкһыныу тыуыуы һәм өйрөнөлә.

Донъя мәҙәниәте, диндәр тарихынан билдәле булыуынса, индостанға Куру тип йөрөтөлгән төньяк континенттан күскән арийҙар үзҙәренен **йога** тигән тәғлимәтен дә алып килгән. Кояшқа, утқа табыныуы был кәбиләләр араһынан **сактар ырыуы** ла унда юғары мәҙәниәтле үз дәүләтен булдыра. Ошо ырыуың халкын бик яратып хәстәрләгән һәм үстергән, улар тарафынан үзе лә зур ихтирам яулаған Шуддходана батшаның ғәиләһендә тыумыштан иҫ китмәле һәләттәргә эйә булған Сиддхартха Гаутама үсә. Ул арий ата-бабаларының дине – юғары кимәлдә катмарлы булған **йога тәғлимәтен** урындағы кәбиләләр, күп катлам кешеләренә аңлайышлы булһын өсөн пали теленә тәржемә итә. Атаһының сикһез күп матди байлыҡтарынан, батшалыҡ итеүшәң, фани донъяның башка шатлыҡтарынан баш тартып, рухи байлыҡка өлгәшәүҙе генә маҡсат итеп куя ул. Ошоноң менән Сиддхартха Гаутама яңы донъяуи дин – буддизмға нигез һала. Ә арийҙарың теле, индостан ярымутрауының үзендәге кәбиләләр тарафынан Сактар дәүләте кыйратылыу сәбәпле, яйлап был тарафтарҙа онотола, латин менән бергә үле телдәр иҫәбенә керә.

Әгәр Уралдан күсеп китеүсә веды арийҙарының буддизм диненә нигез һалыуы йога тәғлимәте кеүек белемдәре булған икән, уның ярысыҡтары әле бында, уларҙың кан туғандары башкорттарҙа, һакланмаған микән ни? Улай булғас, андыкта ятқан алтын-көмөш, озақ йылдар буйына үзенен төп сифаттарын юғалтмай, киммәтен һаклаған кеүек, тел төбөндә низәр ятҡанын тикшереп ҡарайык.

Башкорт теленен һүзлегендә ошондай аңлатма бирелә: **йога** (рус/ санскрит) – үзүеңде рухи, психик һәм физик яктан тотта белеү ысулдары, юлдары тураһында боронғо һиндтарҙа таралған дини-философик тәғлимәт. Билдәле булыуынса, йогтарҙың төп мақсаты – йәшәү нигезе, шарты булған йән, энергия кеүәтен уятып, бер нөктәгә туплап, коймостан (копчик) алып (ете рухи үзәк – ҫакраларҙы тазартыу юлы аша) баш түбәһенә – мейегә тиклем күтәрәү һәм йыһан энергияһына тоташтырып байытыу, шул энергия иҫәбенә рухынды күтәрәңке тоту. Безҙең телебезҙә «йоғоу», «йогонто», «йогонос» кеүек тамырҙаш һүзәрҙең бер мәғәнәһе лә ошоға тап килеп тора: «аңға һенәү», «күнелгә ятыу», «файзалы булып, үзләшеү», «тәҫирле булыу» һ.б.

Йоганың төп мақсаты – кешенен рухи кимәлен, аңын үстәрәү булһа, йөкмәткәһе – бөтә кылған эштәрен өсөн Йыһан алдында **карма законы** буйынса яуап тотоп, хөкөм ителеүендә белергә өйрәтәү. Ябайлаштырып әйткәндә: «Ниндәй сәбәп кылғанһың, шуның һөҙөмтәһен күрерһең». Тереклек донъяһында көн күрәүселәрҙән бер генә йән эйәһе лә был канундан азат түгел. Башкорт халкының

ауыз-тел ижадынан бик күп әйтемдәр һәм мәкәлдәрҙең мәғәнәүи яктан ошо канунға тап килеүе игтибарға лайыҡ: «Ни сәһнәң — шуны урырһын», «Алтылағы — алтмышта», «Арпа сәсеп, бойзай үсмәҫ», «Орлогона күрә — емеше», «Ел исмәй, япрак һелкенмәй», «Утһыз төтөн булмай», «Ишәк мактанып, толпар булмаҫ», «Дугаңа карап кыңғырау так», «Далаһына күрә — куйы, заманына күрә — туйы», «Бақырзы күпме ағартһаң да, көмөш булмаҫ», «Канға һенгәнде йуып та, юнып та бөтөрөп булмай», «Кешегә сокор казыма — үзең төшөрһөң» һ.б.

Үз телебезҙегә «кармак», «кармау» һүзәрәненең дөк кемдәндәр билдәлә бер сәбәптән, усал ниәттән кылған кылығы өсөн кире йскынмаҫлыҡ булып элгеп, язаға тарыу орағы менән бәйлә: мәсәлә, балыҡ, азыкка ымһынып, кармакка элгә. Шулай булғас, ошо ябай миҫалдар аша ата-бабаларыбыздың исламғаса дини-фәлсәфәүи белемдәре, этик нормалары тураһында күзаллауы бер зә катмарлыҡ тыузырмай: ул — йога тәғлимәте булып сыға!

Тимәк, башкорт әзәби теленең кулланыу даирәһен кинәйтеү, уны сәхнә теле, матбуғат, көнкүреш һөйләше генә булып калыуҙан һаҡлап алып калып, уға йән өрөү, тулы кеүәтенә эшкә кушыу зарураты тыуғанда, төрлө сәбәптәр аркаһында кулланылыштан сығкан һүзәрҙең тәү мәғәнәләрен киренән тергеҙеү — отошло алым. Был өлкәлә Салауат Ғәлләмов башлаған санскрит-башкорт һүзлеген төзөү — тарих һандығының төбөндә һаҡланған ынйы-мәрийәндәрәбезҙе, йәғни һүз байлығыбызды кулланылышка сығарып, телебезҙе байытыу сараһы ул.

Көнйәк Уралдан 3-4 мең йылдар элгәре күсеп киткән һинд-иран теллә арийҙарҙың ырыу башында тәүбабалары Куруу батша торған. (**Кuru**: 1) древний царь, основоположник рода Куру — героев «Махабхараты»; 2) род Куру, потомки Куру, кауравы). Салауат Ғәлләмов үзенең хезмәттәрәнде Куруу арийҙарының күсеп киткән бер өлөшөнөн боронғо Месопотамия ерзәрәнде Курдистан илен барлыкка килтергән, ә бөгөнгө көндәрҙә Төркия, Сирия, Иран, Иракта бүленеп калған курдтар икәнлеген дә раҫлай. Уларҙың тәүтөйгә Уралда калып, әлегәсә шул ерзә көн иткән төркөмөн **баш курт** (т — күплек ялғауы) тип атау — **башкорт** этнонимының килеп сығышын аңлатыуға дәрәсләккә тап килә. Ә улары иһә көнсығыштан, Урта Азия, Алтай тарафтарынан күсеп килгән төрки кәбиләләр кысымында калып, боронго туған иран-арий теленән алыҫлашкан. Бына кайҙан килә ул «Айырылғанды — айыу ашар, бүленгәнде — бүре буыр» тигән мәкәл!

Әммә ләкин, йога тәғлимәте өйрәткәнсә, донъяла бер нәмә лә эҙһез юғалмай. Туған телебезҙә «**кур**» тамырлы һүзәрҙең бик күп һаҡланыуы — ошоға миҫал:

Башкорт теленең һүзлегендә «**кур**» һүзә түбәндөгесә аңлатыла: 1) Кымыз, бал, катык, камыр әсеткәһе; 2) Башланғыс, нигез булған мал-мөлкәт, мая // Кур акса. Кур мал.

Тимәк, был осракта «**кур**» — «башлап ебәрәүсә», «током башлауы», «нигез һалыуы», «барлыкка килтерәүсә», «күбәйеүгә, таралыуға сәбәп булдырыуы» тигән мәғәнәлә кулланыла. Был һүзәң мәғәнәһе йога тәғлимәтендәгә **сәбәп** — **эземтә** бәйләнәшенә ишаралай (**Санскрит: кагуа** — работа, обязанность, намерение, цель, результат; **кагуа-кагана** — особая причина, причина-следствие; **кагу** — поэт, певец, ремесленник, мастер, профессионал; **каг** — 1) делать, совершить, изготавливать, обработать, применять; башкортса «эшләп карау», «тәмләп карау» һ.б. ошондай һүзбәйләнәштәрзә күренә; 2) сыпать, высыпать, бросать; сағыштыр: башкортса «кар» (снег) һүзәнен мәғәнәһенә тап килә; **kratu** — сила, мощь, способность, разум, желание, стремление. Безҙең телдә «**карыуы кайтқан**», «**карыу китеү**», «**көрә китеү**» кеүек төшөнсәләр бар. Тимәк, кәр — кар — кур — бер һүзәң төрлө формалары).

Кураз /фарсы/ — 1. Этәс. 2. Ирзәрҙең енси ағзаһы. **Курак** — курға калдырылған током айғыры. (Миҫал: «Безҙең аймакты ғына алайык: өйрөмбикәләр бер курактарына терәлеп калды, Якшыбикә менән Мәрғүбәнәң атлығсалары буш». М. Ямалетдин, «Куласа».)

Курлы — мал-мөлкәтле, бай; бәрәкәтле, үрсемле. Был тамырҙаш һүзәр зә ошо ук мәғәнәгә эйә.

Ә хәзер «**кур**» һүзенең икенсе аңлатмаһына тукталайык: **Кур** – ниндәйзер эш-хәлдән калған эзәтмә; шаукуым. (“Кыйшык ук аткан менән тура китмәс, күнелдән яман һүзәң куры китмәс”. Акмулла.)

Курган – бейек итеп өйөлгән боронго кәбер. Кешенең гүмере азағына еткәс, уның физик тәне йәненән айырылып, ер менән катыша. Боронго арийзар кешене был тормош өсөн кәрәк булған бөтә матди байлығы менән бергә күмеүгә лә зур әһәмиәт биргән: тән – вақытлыса, йән – мәңгелек. Йогала бер сәбәптән ниндәй эзәтмәгә илтте – киләһе хәл-вақиғаға икенсе сәбәп тыузыра, һәм был өзәлмәс сылбыр Сансара тигән матди донъя куласаһын барлыкка килтерә. Безең халыкта был турала: «Донъя – куласа, әйләнә лә бер баса» тигән әйтем бар.

Курпы – сабылған ерзә янынан үскән йомшак үлән йәки йөш иген.

Курсак – үсеш осороноң бер мәлендә ашамай, кузғалмай көпкә төрөнөп яткан бөжәк, йәғни үсештән яралыу этабы, башы. (**Санскрит: кигса** – связка, пучок, охапка, вязанка; **кигсака** – шётка, кисть.) Балаға бөләкәй кеше киәфәтәндәге уйынсык курсакты бер тотам йүкә һалабашын төйөнгә бөйләп, суклап эшләп биргәндәр бит.

Был миһалдарзан күреүбездә, «**кур**» – күзгә күрәнмәгән, ләкин уның барлығына нескә кимәлдәге эске тойомлау аша ышанырлык ниндәйзер бер **тәүәлемент** тип атап була. Уның булыу-булмауын иһәпкә алып, артабанғы тамырзаш һүзәрзә мөгәнәһе буйынса капма-каршы ике төркөмгә бүлеп була:

I. **Курсалау, курсыу** – хәстәрлек тойгоһо менән тел-тештән, хәүеф-хәтәрзән көртәләү, аяу, яклау. **Курғау** – яузан, бөлә-казанан һаклау. **Курғауыл** – яуға, һөжүмгә каршы куйылған һак, нығытма. Был һүзәрзән мөгәнәһенән аңлашылыуына, «**кур**» – ыңғай сифатка эйә булған «**кот**» төшөнсәһенә тап килә.

II. **Куркыу** – йән өсөн шомға төшөү, шөрләү тойгоһо кисерәү; билдәлә бер шартка түзмәй бирешәү, сигенәү. **Куркыныс** – күнелгә шом, куркыу хисе һалған; кешене ауыр кисерештәргә, кыйын, хәүефле шартка куйған хәүеф-хәтәр. Сағыштырайык: (**санскрит: кигура** – плохого вида, некрасивый.) был оһракта «**курһыз**» булыу – котһоз, яклауһыз калыуға тиң.

Был миһалдарзан аңлашылыуына, «**кур**» – йәндең тереклек итеүенә булышылык итеүсә һәм тик нескә кимәлдә тойолоусы бер көс, тәндә йөшәү сығанағы булған **йылылык** менән тәһмин итеүсә **көүәт** тип аңлап була. Ошо күзлектән сығып караһан, «**кур**» һүзенең иһкесә «**куз**» йәки «**кызыу, утлы күмер**» мөгәнәһенән киләһе һүзәрзә күрәргә мөһкин:

Курау – қояшта үтә нык кибәү, короу;

Курылыу – кибеп корошоу;

Курыу – корола йәки майға кызырыу;

Бөйән районындағы **Курыузы** тауының атамаһы легенда буйынса түбәндәгесә аңлатыла: дошманы Каракөлөмбәт тарафынан үлтерелгән Кыпсак ырыуы батыры Бабсак бөйзәң катыны ауырындағы балаһы менән уның кулында қала. Ошо бала тыуып, үсеп, буй еткергәндән һуң дөрөслөктә белгәс, атаһы тип йөрөгән дошманы Каракөлөмбәттән үс алыузы тау башына мендереп, тереләй утта **курыу** аша башқара.

Курзак – утта курылған ит;

Курғы – бойзай, борсак һ.б. шуның һымак нәмәнә кызыра торған йөһпәк қазан;

Сығышы менән Бөйән районының Брәтәк ауылынан Бикмәтова Гөлсирәнән язып алынған халык йырында ошоға окшаш тамырлы һауыт-һаба иһемен атаған һүз зә игтибарзы үзәнә тарта:

Самауырзар қайнап, сәйзәр бешә

Ақ курнисәләрзәң эсендә.

Ғүмерзәрәм үтә, йөрәгем яна

Тар күкрәккәйзәрәм эсендә.

Курмас – бөтәүләй ашау өсөн кызырылған бойзай. Боронго дин йолаһы буйынса, 21 мартта, көн менән төн тигезләшкән вақытта, Науруз байрамында әзерләнә

торған төп ризык. «Бойзай уңһа – аш булыр, уңмаһа – таш аш булыр», – тип теләктәр теләгән утка һәм қояшка табынуысы ата-бабаларыбыз. Был йола **орлок культуы** менән бәйлә, сөнки бойзай (журмас) – буласак уңыштың башы. Халкыбыздың боронғо замандарза ук иген үстәреү менән шөгәлләнәүен түбәндәге һүзәрзән окшашлығынан да күреп була: **«sasya»** (санскрит) – **посев**, всход, урожай зерна, злаков; башқортса шулай ук һакланған: **«сәсеү»**.

Қурғаш – утта тиз иреүән, еңел сүкелә торған металл. Тарихтан билдәлә булыуына, арийзар – металл эшләү серзәрен тәүгеләрзән аскан халык.

Қурай – сатыр сәскәлә үләнден кибеп, қороған һабағынан, көпшәһенән эшләнгән уйын қоралы.

Үрзә һанап үткән «кур» тамырлы һүзәрзән барыһының да қояшка, утка қағылышы нәмәләрзән атамәһи булыуы – уларзың башқорттарзың боронғо диненә бәйлә терминдар икәнлегенә дәлил. Шулай итеп, арийзарзың тәүбаһаһи **Қурыу батһанан** таралған **қурыу** кәбиләләренән Көнъяк Уралда, баш йортта, йән тәһәгендә қалып, бөгәнгәсә шунда йәшәгән өләшә – **баш құрт**, йәғни **башқорт** булып сыға. Шул ук вақытта башқорттоң милли музыка қоралы, Башқортостан Республикаһының дәүләт символдары булған Гербында һәм Флагында сағылыш тапқан қурайыбыздың исеме лә – халықтың үзатамаһи менән тамырзаш һәм мәғәнәләш булып сыға!

Қурай тураһында рүйәйтгән белеүебезсә, был үсемлектән **қыуарған** йәки **қояшта қураған** көпшәһендә ел өрөүзән барлыкка килгән моңға яқын назлы тауышын окшатып, беренсе башлап ишеткән егет қырқып ала. Тәү башлап қолакка яғымлы был тәбиғи ауаз ата-әсәһен, тыуған ерен һағыныу хистәренән тулышқан күнелдә бушатыу хезмәтен үтәй. Ул моң күнелдә ярала, тының менән буш көпшәләге һауаның көсә менән яңғырап, тирә-йүнгә тарала. Беренсе қарашка был илаһи моң яралыу шул тиклем ябай тойола – тәбиғи үлән көпшәһен қырқып ал да уйна! Ләкин бәйәкләк – ябайлыктың үзәндә, тизәр. Қурай – күнелдәге мондо көсәйтеп, тышка сығарыуза ярзамсы қорал ғынамы әллә? Қурай тауышы – әске мондоң тышқы ауазы, эземтәһе бит. Юк, әлбиттә! Былай бүлеп қарау – илаһи мондоң бөтөнләгән бүгеләүгә тин булыр ине, уларзы бер-берәһенә былай айырыу мөмкин түгел. Тап йоғалағы кеүек: Юғары Андың, Йыһан энергияһының медитация вақытында Кешә аңына тоташыуы. Медитация – фани донъя тәҫсирәнән билдәлә бер вақытка ваз кисеп, онотолоп, әске күнел донъяһына игтибарыңды йүнәлтәү. Был хәлгә күзәрзә йомоп, аяктарзы салып, кәүзәнә туры тотоп ултырған килеш керәләр. Боронғо қурайсыларзы ла бит тәҫсирләнеп, ошо рәүештә ултырып уйнаусы итеп һүрәтләйзәр. Тәҫсирләнеү, онотолоу, тышқы донъяның ығы-зығыларынан күпмелер вақытка арыңдыра алыу максатына тап килгәнгә күрә, қурай уйнау йә булмаһа уның моңон тыңлау – үзә медитация бит ул. Шуға күрә қурай моңо милләт, йәш айырмаһына қарамай, бөтә кешеләргә лә берзәй тәҫсир итә. Ә ул мондо қурай аша тыузыра алыу әләте тик башқортқа ғына хас булыуы аңлашыла ки: тәбиғи үләнән моң қоралы я аузы Алла ы Тәғәлә тик уға тәғәйен иткән. Йога өйрәткәнсә, кем ниндәй сәбәп қылған – өзөмтә ен тик үзә кисерер.

Шулай итеп, ошо рәүешлә без, «башқорт» этнонимы менән уның тоғро юлдашы, милли ғорурлығы – қурайзың атамәһи бер тамырзан икәнән иҫбатланык, тип әйтә алабыз. Уралды йәнтәйәк иткән башқорт барза – қурай булыр, қурай булһа – башқорт йәшәр! Бар дәүәрзәр дауамында Йыһан моңо, Йыһан аңы менән рухиәтебеззә тоташтырып, кәйләп гороусы Қурайыбызға һәм қурайсыларыбызға дан!

Хәзәр Көнъяк Уралды тәйәк иткән арий теллә қуру кәбилә еңә рухи мираҫы – йога тәғлимәте нигезендә барлыкка килгән буддизм диненән нигезендә ятыуысы тәрән мәғәнәлә концепция – **кармаға** ентәкләберәк тукталайык. Шул ук вақытта йога һәм буддизмдың терминдарын башқорт теленән һүз байлығынан эзләүзә дауам итәйәк.

Карма түбәндәге қанундарзы үз әсенә ала:

1. Йән **сансарала** (алты өләштән торған матди донъя тәғәрмәсе) күп тапқырзар, бер туктауһыз аңынан-яны рәүештә тыуа килә (реинкарнация); был тыуымдарзың тәртибе карма аша хәл ителә;

2. Ниндәй генә эш-хәл кылһан да, һөзөмтәһе тик үзенә кире әйләнәп кайта;

3. Карманды юкка сығарыуға, унан ирекле булыуға тик изге гәмәлдәр кылыу нигезендәге эволюция юлы менән килергә мөмкин. Был осракта йән Юғары Аң тыуырған донъяла Камил, Ысын, тулы Азатлык, Бәхет һәм Шатлыкка өлгәшә.

Шулай итеп, карма законынан азат булыуы үзмаксат итеп куйған йога тәғлимәте һәм уның нигезендә барлыкка килгән буддизм йәнде фани донъяның б каттан торған куласаһынан, йәғни **сансаранан** ыскынырға әзерләй. Санскрит телендә **сансага** – 1) странствующий, 2) движение. (Игтибар итегез: һүзәң беренсе өлөшә «**сан**» – башкорт телендә «**ысын**» һүзе менән тамырзаш, ә «**сар**» – әйләндереп балта, бысак үткерләй торған түңәрәк кайракташ. «Сарлау» – каты, тупаҫ әйбәрзәрзә үткерләү, кырлау, шымартыу, ялтыратыу, тазартыу.) Үз гонаһтары, кылған хаталары өсөн ысынбарлыкта йәки сансарала кат-кат тыуып, уның ғазаптары, миһнәттәре аша үтеп тәүбәгә килгән йән тазарына, тормош тәжрибәһенән арынып, үзенә тәүбульмишына – азатлыкка, бөйөклөккә ынтыла.

Түңәрәктән үз радиусы ярзамында алты өлөшкә бүленеүе, һыу парзарының тунған сакта алты саталы кар бөртөктәренә әйләнәүе, бал кортоноң төзөк алты мөйөшлө ояларзан торған кәрәз койоуы – ысынбарлықтың, йәғни сансараның моделә түгелме ул? Ни өсөн башкорт халкының ете һанын изгеләштәреүен тойомларға була был миҫалдарзан: «Донья – куласа, әйләнә лә бер баҫа» тәртибенә буйһонған фани донъяның сыйһырлы ирекһезлегенән, йәғни алты катлы сансаранан ыскынып, Күктән етене катына, Яктылык, Азатлык, Камиллык донъяһы – Юғары Аңға тоташыуы күз уңында тотоу был. Аҫалы балаҫтарза, таҫтамалдарза, шаршаузарза кулланылған алты мөйөшлө төзөк бизәктәр зә – фани донъяның моделә ул. Шуға күрә лә улар быуындан-быуынға үзгәртәүһез күсерелә, тапшырыла килгән.

Ә хәзәр йога тәғлимәтенәң төп асылы булған чакраларзың санскрит атамаларын башкорт теленәң һүз казнаһынан юллап карайык:

1. **Муладхара** – (санскрит: **mula** – корень, основание, происхождение, наследственное имущество; башкорт телендә «байлык-муллык» төшөнсәһенә тап килә; **hari** – жёлтый; башкорт телендә «һары» – төҫ; **hara** – берущий, лишаяющий, уничтожающий, разрушающий; башкорт телендә «һарыу кайнау» мәғәнәһенә тап килә) – йән әйәләренәң һөйәктәрен, ит-мускулдарын, кимерсәк, тарамыштарын барлыкка килтерәүсә, арка һөлдәһенәң төбә – коймоҫта урынлашқан көс-кеүәт үзәге. Тәбиғәтте барлыкка килтерәүзә катнашқан 5 тәүэлементтың беренсәһе – Ер элементына тап килә. Йән әйәләре үлгәс, тәнден ошо өлөштәре киренән тупракка (прах), балсыгкка әүерелә. Был чакра физик тәндең үсәшә, сәләмәтлегә өсөн яуаплы. Еҫ һизәү һәләтә лә уның менән бәйлә. Кешенәң аңы ошо чакрала ғына тупланһа, ул физик яктан көслә, баһадир киәфәткә әйә була. Дошманын ботарлап ташлау – уға бер ни түгел. «Асыузан һарыуы кайнай» тигән төшөнсә улар.

Аңы муладхара кимәлендә булғандарзың унан өҫтәгә чакралары ябык була, һәм, әлбиттә, өҫтәгеләрзәң тормошо, уларзың һәләтенә хас хәл-торош был кимәл кешәһе өсөн түгел.

2. **Свадистана** – (санскрит: **svadisthana** – вкусный, сладкий, милый; **sva** – «һыу», **vadi** – «вода», **sthan** – тупланыу урыны, урынлашыу ере: гөлөстан, Башкортостан һ.б., **syanda** – течения, стекание, капание, сок; **asyandista** – течы, **stan** (һинд-иран) – аҫтан, аҫ як.) Икенсә тәүэлемент – һыу элементы менән бәйлә: һөйзәк кыуығы, бөйөрзәр, түллек ағзаларының эшмәкәрлегендә, кан, шайык, төкөрөк, сперма, лайла кеүек шыйыгсаларзы барлыкка килтерәүзә катнашыуы кеүәт үзәге. Тәм тойоу һәләтен дә ул тәмин итә. Енси яктан өлгөрөү осоронда аң ошо чакрала туплана, капма-каршы енескә тартылыу, кызыкһыныу тойгоһо уның менән бәйлә. Аракы, һыра кеүек эсемлектәрзә кулланыу был тойгоһарзы күзгыта, енси теләктәрзә көсәйтә. Был кимәлдә мауыгыу көс-хәлендә түбән максаттарза сарыф итеүгә килтерә, шәхси яктан үсәүзә туктата. Йәшәү рәүешендә үзгәртәү, интеллект кимәлендә күтәрәү өсөн свадистана тәҫиренән арынып, сексуаль энергиянды киләһе чакраға – манипураға йүнәлтәүгә иршәргә кәрәк.

3. **Манипура** – (санскрит: **мап** – знать, думать, считать, полагать, рассматривать; **мапас** – дух, душа, ум, разум, замысел, желание, намерение; **мапу** – мудрый, родоначальник рода человеческого, человек; **мапу жа** – потомок Ману, человек; **баху мапа** – высокое мнение, глубокое уважение к кому-либо. Сағыштыр: Баһуман – башкорттарға киң таралған исем; **pura** – крепость, башкортса: **бура** – бүрәнә королма, кәлгә.)

Башкорт телендә **ман-мән** ялгаулы һүзәрҙән мөгәнәһе кешенең ниндәйҙер сифатка эйә булыуын күрһәтә: каһарман, узаман, эзәрмән, үсәрмән, көйәрмән, төркмән, сәйәсмән, шаман, басурман, алабарман, байман. Сит телдән килеп кәргән «супермен» һүҙе лә ошондай ук һүз яһалыш тәртибенә буйһонған.

Был ялгау топонимдарға ла йыш осрай: Нуриман, Сытырман, Карлыман.

Аңды манипура кимәленә тиклем күтәрә алыу һәләте йән эйәләре араһында тик кешегә генә бирелгән.

Манипура – тәндең йылылығын тәьмин итеүсе **ут** элементы менән бәйле. Кабул ителгән азыҡты эшкәртүсе **үт** кыуығы, ашказан, эсәктәр эшмәкәрлеген көйләүсе, матдәләр алмашыныу процесын яйлаусы кеүәт үзгә ул. Көс-кеүәте, аңы манипура кимәлендә тулланыуға өлгәшкәндәр – фән-ғилем өлкәләрендә уңыш яулаусылар. Төстәрҙе айырыу, таныу за – манипураның катнашлығында. Күзлек кейеүселәр кемдәр араһында күберәк? Күрәү һәләтенәң кәмеүе – был чакраның зарланлыуы, артык көсөргәнеш кисерәүҙән көйһөзләнәүенән. Был кимәлдә тик ашау-әсәү, матди байлык туплау кеүек фани донъяның алдаткыс мөшәккәттәре менән артык мауығып китеп, манипураның кире йөгөнтөһо астында калыусылар – рухи яктан артабан үсәүҙән тукталыусылар.

4. **Анахата** (санскрит: **ап** – дышать, **апа** – дыхание, **hatta** – рынок, базар; «хата» (рус) – йорт, ихата; **апах** – привязывать; «Ана күңеле – балала, баланыкы – дала-ла», «Ана һөтә менән кермәһә, тана һөтә менән кермәс» тигән мөкәлдәрҙән «ана» – баланы фани донъяға тыузырыусы, «кендеген ергә бәйләүсе» «әсә» мөгәнәһендә уның боронғорак варианты булып килеп сыға.) – **һауа**, **ел** элементынан тороусы кеүәт үзгә. Күкрәк тәңгәлендә урынлашканлыктан, һулыш ағзалары (үпкә, йөрәк, кан тамырҙары) өсөн яуаплы. Бармак остары менән кағылыу, тире аша һизеү һәләте анахата ярҙамында бирелә. Һауа, тын – еңел элемент, «енеллек» һүҙенән синонимы «анһат» һүҙе бына кайҙан килеп сыжкан! Аңы, энергияһы анахата кимәлендәгеләр кисергән мөхәббәт, яратыу, һөйөү хисенә юғарылык, бөйөклөк, изгелек хас. Дөйөм кешелек, Тәбиғәт, Йыһан алдында яуаплылык тойғоһо үсәшкән уларға. Тик кемгәлер йә нимәгәлер қарата мөнәсәбәттә үтә эсенеү, ниндәйҙер идеяға үтә бәйләнәү – был кимәлдән өскө чакраларға юлды яба, сөнки көс-кәр ошо максаттарға ярашлы түгелә. Йән теге донъяға киткәндә ошо чакра аша сыжһа, кайтанан кеше булып тыуыу мөмкинселегенә эйә була, тизәр.

5. **Вишудда** – бишенсе элемент: «бушлык». (Санскрит: **vish** –пространство, башкортса **буш**, **бушлык**; **vicuddhi** – полное очищение (рел.), чистота, святость, совершенное знание, удаление сомнений; **vasu** – 1) добрый, благосклонный, 2) добро, клад, богатство; **vasuda** – ниспосылающий богатства; **vasu-dha** – 1) содержащий сокровища, щедрый, 2) земля, страна, государство; **vasu-dhara** – держащий землю, царь – **«батша»(!)**; **yacoda** – приносящий славу, прославленность, известность.)

Физик тәндең буш, кыуыш ағзалары (ауыз, танау, колак кыуышлыктары) ярҙамында тауыш-өн сығарыу, һөйләү, ишетәү һәләттәре вишудда менән бәйле. Уның кеүәте ярҙамында власть яулауға («батша» булыу!) йә булмаһа тыумыштан матур тауышың ярҙамында киң танылған йырсы, тәбиғәттән бирелгән ишетәү һәләтең нигезендә бөйөк композитор, телмәр оҫталығың ярҙамында абруйлы сәйәсмән булыуға өлгәшергә мөмкин. Ләкин «бөйөклөктән», «донъяға хужа булыузың» төмән тойоп, уны тик кире сифатта үз максатында ғына файҙаланыу – кешене шәхес буларак емереләүгә, кирегә төгәрәүгә килтерә. «Түрә булһаң, сабатаңды түргә элмә»,

– тизәр был осракта. Тимәк, был һәләттәр кешелеккә, халыкка юғары максаттан сығып хезмәт итеүгә, уның рухи кимәлен күтәреүгә булышлык итеү өсөн бирелә.

6. **Аджня** – (**санскрит: ајапа** – 1) одинокий, 2) бесплодный; **ајапапа** – понимание, осознание; башкорт телендә «**аң**» һүзәнә тура килә.) Был чакраның урынлашкан урыны – ике каш араһы, гипофиз өлкәһе. Аңын, көс-күәтән был тәңгәлгә күтәрәп, туплай алғандар өлөшөнә сикһез мөмкинлектәр асыла; ғәзәттән тыш һәләттәре менән башкаларҙы хайран итер әүлиәләр – ошо кимәл шәхестәре. Улар кешенән уйын ара йыраҡлығына карамай укый, «өсөнсө күз» ярҙамында бөтә йәнле һәм йәнһез нәмәләргә, кешеләргә үтәнән-үтә күрә, үткәнде һәм киләсәкте асыктан-асык күзаллай. Дауалау һәләтенә эйә булалар. Ғүмерзәренән озонлогон үз теләктәре менән үззәрә хәл итәләр. Был чакраға тап килгән табиғи элемент юк. Шуга күрә фәкәт ошо кимәлдә аң ысын азатлыҡка өлгәшә, йәғни сансара куласаһынан, карма законынан ирекле ундай бөйөк кешеләр. Юғары Аң менән тоташып, күктән етенсе катына һәм унан да юғарыраҡ донъяларға күтәреләү лайыҡ бындай йөндәргә.

7. **Сахасра** – (**санскрит: sahasra** – 1) тысяча, 2) большое количество; **sahasra** – тысячеголовый; **sahasrakara** – солнце, тысячелучистый; **saha** – сильный; «**сохатый**» (рус.) – 1) имеющий развилину, раздвоение; 2) рогатый, с ветвистыми рогами; 3) лось; башкорт телендә «**сата**» – бер төптән сыккан йәки барыһы бер тиң булған тармак; «**сатыр**» – 1) сәскәһе һабак осонан нур һымак төрлө якка таралып үскән ойошма сәскәлә үсемлектәр ғаиләһе атамаһы; 2) ағастың қояштан ышыҡ яһап торған ботак, япрактары; сатқы – оскон, ут, яқтылык, нур; **sata** (санскрит) – коса, грива, множество, стая, рой; башкорт телендә «сәс саталаныу», «сәсте саталы итеп үреү» тигән һүзбәйләнештәр бар; **sattva** (санскрит) – свет, луч; башкортса «ут, утын **сатырзап** яна» тип әйтәбез бит).

Был чакра баш түбәһендә урынлашкан. Йога тәғлимәте өйрәткәнсә, аңын, көс-күәтән ошонда туплауға өлгәшкәндәр – пәйғәмбәрзәр кимәлендәге ер кешеләре – кешелекте иманһыҙлыҡтың иң түбән дәрәжәһенә етеп, юкка сығыу кимәленә еткән осрактарҙа котқару, түбәгә килтерәү өсөн был донъяға үз теләктәре менән тыуалар. Улар ярҙамында донъяуи диндәр барлыҡка килгән. Сахасра аша кеше аңы Юғары Аңға тоташа: был – йоганың иң бейек баһқысы. Йөнен ошо чакра аша сығара алыусылар Нирванаға өлгәшә. (Санскрит: **nirvana** – 1.1) исчезнувший; 2) умерший; 3) прекратившийся; 2.1) исчезновение; 2) конец, прекращение; 3) нирвана (спасение от перерождений); 4) удовлетворение, убогатворение; 5) блаженство, вечный покой.) Йога тәғлимәте һәм буддизм дине буйынса, **нирвана** – тик яқтылык, нурзан ғына яралған бушлык, Юғары мәғлүмәт донъяһы. Шулай итеп, бында ла ике ят һүз тамырҙаш килеп сыға.

Ә хәҙер сахасра чакраһының символын башкорт халқының борондан табынған культ әйберзәрәндә, гөрөф-ғәзәттәрәндә эзләп карайыҡ. Шуларҙың береһе – **курай культы**. Табиғи курай сәскәһенә сатыр сәскәләләр ғаиләһенә карауы һәр кемебезгә мәғлүм. Яқтылык нурҙарын бар ғәләмгә һипкән мең саталы қояштың үзе менән окшаш был үсемлектән сәскәһе. Қояш яқтылығын, йылылығын тойоп, яз башында ерзән шытып сығып, буй еткереп, орлоктарын қойоуҙан һуң қураған көпшәһе аша моң қойорлоқ булып өлгөрөп етә. Қырқып ал да уйна! Башкорт халқында **курай культы болан культы** менән бик боронғо замандарҙан килеүенән сәбәбе төсмөрләнә бирә кеүек. Йога тәғлимәтенә табыныусылар уның иң юғары кимәле – сахасра чакраһына иғтибарын йүнәлтәп, шунда туплар өсөн қуланған шартлы билдә – баш түбәһе өстөндә ике қулдың бармактарын тарбайтып, болан мөгәзөнә окшаш мудра қулланыуы менән сағыштырып аңлатып була быны. «Урал батыр» эпосында йыландар батшаһы Кәһкәһенәң улы Зәрқум, иң сибәр, иң қыйыу кешегә әүерелер өсөн, болан йотоп маташа. «Ни өсөн кеше булырға теләгән йыланға фәкәт боланды йоторға кәрәк булған? Күрәһен, әүәл халықта, кеше киәфәтенә инә алған болан был һәләтен башка хайуандарға ла тапшыра ала, тигән

хөрәфәт йәшәгән», – тип яззы был турала И.Илембәтова («Йәшлек», № 35, 2006 йыл). Умыртка бағанаһы әсендәге ак йылан рәүешендәге арка мейеһе буйлап түбәләге баш мейеһенә, сахасрараға, тиклем энергиянды күтәреү аша аң кимәлендә үстәреү, йәндең юғарырак донъяларға артылырға тырышыуына барәбәр был миҫал. Сәнки юғарылыҡка өлгәшәү мөмкинлегә тик ошо юл аша башқарыла – был йога тәғлимәте! **Сатыр** сәскәлә курайзы һәм **саталы** мөгәзлә боланды изгеләштәреү – йоғалағы сахасрара культы ул. Саткыға, йәғни яқтылыҡка, утка, нур донъяһы – нирванаға табыныуҙың сағылышы.

Курайзың көпшәлә уйын коралы булыуы ла осраҡлы түгел. Көпшә – коймостағы йоко хәлендәге **кундалини** энергияһын уятып, умыртка бағанаһы буйлап күтәреләүен, йәғни түбән кимәл энергияны уның юғары, һескә формаһына әүереләүен сағылдырған модель. Курай көпшәһә әсендә энергия (кеүәт) тауыш формаһында өргән тын аша моң яралта.

Хәзәр курайза тауыш сығаруы барышына күзәтеү яһайыҡ. Иң аҫқы тишектән, иң түбән тауышты сығарғанда унан өстәге башка тишек уйымдарының барыһы ла бармактар ярҙамында ябыулы хәлдә була. Ә сираттағы юғарырак тауышты сығарғанда, курай көпшәһенә өргән тын шул уйымдан сыҡһын өсөн, унан өскөләре капланһа ла, түбәнерәк урынлашқан тишектәрҙә каплауҙың кәрәге юк. Шулай итеп, иң юғары тауышты сығарғанда көпшәләгә бөтә тишектәр зә асыҡ була, ә ауыҙдан өргән һауа тик өскө тишек аша тауыш сығара. Йоғалағы чакралар теорияһының ап-асыҡ қабатланышы! Аңлатып үтәйек: уй-теләктәре муладхарала тупланған аны менән бәйлә ихтияждарын үтәүгә қоролған кеше өсөн бүтән чакралар кимәлендәгә талаптарҙы үтәү мөмкин түгел. Шулай уҡ аң кимәлә күтәрелгән һайын, түбән инстинкттар кимәлендәгә теләктәр һүрелә, уларҙы кәнәғәтләндерәү мохтажлығы кәмеүҙән, хатта юкка сығыуҙан, энергия сарыф ителәүҙән туктай һәм юғарырак максаттарға ярашлы чакраларға йүнәлтелә. Был юл – кешенә үсешен, эволюцияһын тәьмин итеүсә берҙән-бер юл! Шулай итеп, курайзын төзөлөшө, моң сығаруы тәртибе – башқорттоң иң боронғо руһи ихтияждарын үтәүгә хезмәт иткән уйын коралы ул. Шуға күрә меңйыллыҡтар дауамында курайза уйнау оҫталығына, көйзәр башқаруы тәртибенә талаптар көслә. Ябайлығы менән бөйөк курайыбыз – бер үзгәреш кисермәйсә, боронғолоғобоззо иҫбатлаусы, бөгөнгөбөзгә ялғаусы руһи мирасыбыз, ғорурлығыбыз.

Рәшизә ФИЗЗӘТУЛЛИНА,
юғары категориялы укытыусы,
Башқортостандың мәғариф алдыңғыһы .
Стәрлетамак калаһы.

Кулланылған әзәбиәт:

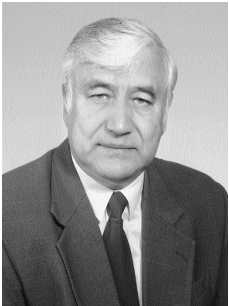
1. Ақманов И.Ф. Башқортостан тарихы. Борондарзан XIX быуат аҙағына тиклем. 8-се сыныф өсөн дәреслек. – Өфө: Китап, 2003. – 240 бит.
2. Бишев А.Г., Ишмөхәмәтов З.К. һ.б. Башқорт теленәң һүзлегә. – 2 томлыҡ. – М., Русский язык, 1993. 1-се том. – 861 бит.
3. Галлямов С.А. Санскритско-русский словарь. – М. СПб., 2003. – 308 с.
4. Кочергина В.А. Санскритско-русский словарь. – М: 1996. – 895 с.
5. Новиков М.П. Атеистический словарь. – М: Политиздат, 1985. – 512 с.
6. Шәжур Р. Сыңрау торналар иле. Өфө: Китап, 1996. – 416 бит.

Редакциянан: Р. Х. Физзәтуллинаның был мәкәләһе гипотеза, фараз формаһында баһыла. Сәнки халықтың алдағы мәзәниәте тураһында әзәрләнеүҙәр тик башланып қына тора. Был тәңгәлдә фараздарҙы тағы ла тулыраҡ иҫбатлаусы дәлилдәр булыр, тип ышанабыз.

КӨРӘШКӘ КОРОЛҒАН ТОРМОШ

(*Куренекле педагог Ильяс Вәлиевка 60 йәш*)

Шундай бер көнсығыш риүәйәте бар. Солтан төш күрә: имеш, уның тештәре бер-бер артлы койолоп бөткән. Уяңғас, ул төш юраусыны сакыртып ала ла төшөн өйләп бирә. Тыңлап бөткәс, төш юраусы зур борсолоу менән былай ти:

– Эй-й, ханым-солтаным, мин инә кайғылы хәбәр еткергә тейешмен: ин үзендең ин яқын туғандарыңды бер-бер артлы югалтасак ың.

Асыуы килгән солтан төш юраусыны зинданға ябырға бойора ла икенсе төш юраусыны сакырта:

– Ханым-солтаным, – ти теге е, солтандың төшөн тыңлап бөткәс, – ин бөтә туған-тыумасаларыңдан да озағырак йөшөр ен.

Солтан шатлана, төш юраусыны йомарт бүләкләй. арай хезмәтселәре аптырай: – ин солтанға зинданға ташланған төш юраусының үззәрен генә кабатланың бит. Ни өсөн солтан уны төрмәгә алды, ә ине бүләкләне?

Төш юраусы хәйләкәр йылмая:

– Бөтә е лә күрәзәлектә әйтә белеүзән.

Халкыбыздың бөйөк улы, Башкортостандың халык шағиры Мостай Кәрим ижады хакында ла байтак үззәр әйтелде, мәкәлә, филми трактат, монографиялар язылды, диссертациялар якланды. Тик уның шәхси тормошо, эске донья ы, уй-кисерештәре, фекер-хыялдары, шатлык-кайғылары, гөмүмән, “Кем ул Мостай Кәрим?” тигән орауға анык әм тулы яуап эзләүселәр табылманы тиерлек.

әм капыл педагогия фәндәре докторы, Халык-ара педагогия, Рәсәй Педагогия әм социаль фәндәр академия ының тулы хокуклы ағза ы, профессор Ильяс Вәлиев, күптәрзе аптыратып, хатта көнләштереп, 2002–2008 йылдарза бер-бер артлы “Башкирская этнопедагогическая культура и Мустай Карим”, “Педагогика Мустая Карима”, “Мустай Карим: воин, поэт, гражданин”, “Мустай Карим – явление мировой культуры” (I, II том) “Религия в мировоззрении и творчестве Мустая Карима”, “Нравственные уроки Мустая Карима” тигән китаптарын бастырып сығыра. Алты йылда әр бере е 10-дан 60 басма табакка тиклем игез китап!

– Әлегә тиклем, – тигәйне шул уңайзан Мостай Кәрим Ильяс Иштуған улы менән бер ултырып өйләшкәнәндә, – әсәрзәрәм тура ында ғына язып килделәр, күккә сөйөп мактаньлар, ололанылар. Тик үзем, шәхси тормошом, ошо әсәрзәрзән нисек тыуыуы, уй-хыялдарым тура ында язуысы ғына булманы. ин – беренсе. Минең Салауат кала ының педколледжында укыткан еңлем Сәлисә лә “Башкирская этнопедагогическая культура и Мустай Карим” тигән китабыңа карата: “Был инең турала язылған ин яқшы әсәр”, – тигәйне. Педагог бит – уға нисек ышанмай ың?”

Ильяс Вәлиевтың “Нравственные уроки Мустая Карима” тигән китабының кулъязма ын укығас, Мостай Кәрим уйынлы-ысынлы былай тигәйне: “Был ки-

Катыны Светлана Георгиевна менән.

тап басылып сык а, әсәрзәремде укымастар инде, сөнки бөтә Мостай Кәрим ошонда. Бигерәк төпсөнә ең, ныкыш ын, әр ез ең”.

Халык шагирының Ильяс турында афоризмға торошло тағы ла бер үзенә игтибар итәйек. “Ильяс! – тип язғайны ул 2004 йылдың 14 ноябрәндә бүләк иткән “Озон юл” тигән шиғырзар йыйынтыгында. – ин минең тоғро юлдашым, мин узған озон юлды ин дә байкап үттең. Азашманың, алдашманың. Афарин!”

Әйе, Мостай Кәрим – үзе бер кин, серле әм төп өз донъя, ижады ла тулы ыулы ташкын даръя. Уның хакында күпме яз аң да аз ымак. Уның таузарзан да бейек бөйөклөгө алдында күптәр кинәйә ез үз әйтә алмай тукталып, базап қала. Тик педагог Ильяс Вәлиев қына ошо сикте үтеп сықты әм заманыбыздың, халқыбыздың арзақлы улының шәхесенә тәүләп тулы анализ я аны. Таланттар тура ында тик таланттар ғына ошоллай яза алалыр ул. Профессор Ильяс Вәлиев – нәк ошондай талант әйә е, ти әм, ис тә яңылышмам кеүек. Уның Мостай Кәримгә арналған монографиялары, мәкәләләре әм китаптары – бының кире қаккы ыз дәлилдәре.

Башқортостан Языусылар берлеге идара ы рәйесе, Башқортостандың халык шагиры Рауил Бикбаев И. Вәлиевтың “Мостай Кәрим педагогика ы” китабына язған “Мостай Кәрим мәктәбе” тигән баш үзәндә бына нимә ти: “Мостай Кәримдә әсәрзәре энә енән ебенә тиклем ентекле өйрәнелгән. Уның ижады тура ында Өфөлә лә, Мәскәүзә лә, башқа қалаларза ла йөззәрсә мәкәләләр язылған, китаптар сығарылған, уның исеме донъя энциклопедияларына индерелгән. Ләкин был тәрән йөкмәтке бөйөк ижад донъя ының да әлегә тиклем өйрәнелмәгән киммәтле бер яғы бар. Ул – Мостай Кәрим мәктәбе. Уның педагогика ы. Уның ижадын тикшерәүселәр ниңәлер ошо яққа тейешле игтибар бирмәгән. Ни әйәт, мө им мәсәләгә арналған махсус хезмәт барлыкқа қилде. езең алда Ильяс Вәлиевтың “Мостай Кәрим педагогика ы” – оло абруйлы халык шагирының ижад донъя ы хакындағы хезмәт. Шуға ла ул гүмергә онотолмас сәйәхәткә әйләнә. Ошо сәйәхәттән ин ақылға байығып, рухың менән яқтырып, гүзәл тәбсәраттар менән қайта ың”.

Вәлиевтарзың Свердлов урамындағы фатиры түрәндә Мостай Кәримдә ике фото үрәте тора. Уның бере е артына шағир үз қулдары менән: “Ильясу Валееву – великому труженику”, – тип язған. Ғалимдың хезмәттәре Мостай Кәрим менән генә сикләнмәй. Уларға “Религия: страницы истории”, “Национальное и общечеловеческое: историко-педагогический аспект”, “Природа. Общество. Человечество”, “Воспитание на символах”, “Великие и знаменитые: парадоксы детства”, “Российская деревня XX столетия”, “Алкоголь в России: история и современность”, “Народный поэт из Кугарчи (О творчестве Александра Филиппова)”, “Духовная власть земли” китаптарын да қуш аң, барлығы 18-гә тула. Ә бөтә хезмәттәре 1990 йылда нәшер ителгән “Воспитать патриота” китабынан бөгөнгәсә илләгә яқын ғилми китаптары, монографиялары, укыу әсбаптары, методик күр әтмәләре әм программалары донъя күрә.

Тағы ла бер авторзың язмаларына игтибар итәйек. Ул – үткән быуаттың 80–90-сы йылдарында “Советская Россия” гәзитенә Башқортостан буйынса үз хәбәрсе е Мәргән Мырзабәков. Бына нимә тип яза ул 2008 йылда Зәйнәб Бишева исемдәгә “Китап” нәшриәтендә донъя күргән “Башқортостан буйынса үз хәбәрсе” тигән китабында:

“Бында шуны билдәләү мө им: Мостай Кәримдән өйләү оҫталығы уның языу-сылык талантына бәйләнгән. Ул телмәрендә лә, әзәби ижадында ла Укытыусы, Тәрбиәсе булды. Телә ә кай ы мәктәптә, студенттар аудитория ында халык шагырының тын ғына, акрын, уйланыусан телмәренән әр үзен йотоп ултырзылар. Ул йәштәрзә акыллы кәнәшсе буларак әсир итте. Шуға күрә ижад оҫта ының ошо яктарын өйрәнәүгә Өфөнән педагогия фәндәре докторы И. Вәлиевтың бер нисә хезмәт арнауы ис тә оҫраклы түгел. Ул Мостай Кәрим педагогика ы, уның әсәрзәрендә тәрбиәгә кағылышлы башкорт халык милли традициялары тура ында бер нисә монография бастырып сыгарзы”.

Әле Ильяс “Гуманизм Мустая Карима” тигән әсәрә өстөндә эшләй. 18 йыл эсендә Ильяс Вәлиевтың Мәскәү, Ханты-Мансийск, Кострома, Чебоксар, Майкоп, Сургут, Умань, Ровно (Украина) калаларында әм, әлбиттә, Өфөлә донъя күргән йөззәрсә мөкәләләрен дә иҫкә алак, был кеше әллә тәүлегенә 24 сәғәт эшләймә икән, тип куя ың. Безгә Александр Пушкин, Оноре де Бальзак, Ги де Мопассандарзың ижади әләте якшы таныш. Улар тиҫтәләрсә томдарзан торған әсәрзәр ижад иткән, сөнки улар әзәби хезмәттән башка бер кайза ла эшләмәгән. Пушкин менән Лев Толстой, бай катламдан буларак, кейем, ашау-әсеүзә мохтажлык кисермәгән. Ильяс Вәлиев и ә бала сағынан ук нұжа күрәп йәшәгән. Әлегә бейеклеккә күтәреләүзә уға бер кем дә ярзам итмәгән, власть даирәләрендә дүҫише, туған-тыумаса ы, коза-козағый булмаған. Әле лә юк. Бөтә ен дә үз елкә ендә күтәргән, бөтә ен дә үзенән хәләл көсә, акылы, таланты менән тапкан.

Ә бит тормош кояшы гел генә нур ибеп, йылмайып торманы Ильяска. 1949 йылдың 25 гинуарында Мәсетле районының Тайыш ауылында донъяға килеп, ул бала сағын Оло Бйык йылға ы буйында үткәрә. Ата ы Иштуған – ябай колхозсы, әсә е Вәсилә 21 йәшендә генә, Ильяс тыуғас ук, гүр эйә е була. Үгәй әсә кулында аслы-туклы көн күр ә лә, Ильяс бик шук, теремек әм телә ә кемгә баш бирмәс малай булып үсә, ауыл малайзарының атаманына әйләнә. Колхоз бакса ына төшөп кыяр урла ындармы, кишер, шалкан йолк ондармы – уларзы куш. Кыштарын и ә текә генә Карағолтауға менә лә, тиҫтерзәре ауыз асып куркып торған арала, Ильяс ике туған Фәрит аға ы өтмәләп биргән кайын саңғыла, таяктарын култык астына кыҫтырып, түбәнгә елдерә. Биткә кар бураны бәр ә лә, көслә ел күззәрзә астырма а ла, куйыңға эре-эре кар киҫәктәре тул а ла, ул түзә, тештәрен кысып осоуын ғына белә. Йығылып, көрт эсенә сумған, саңғыларын шартлатып ындырған сактары ла була малайзың, ләкин ул яңыларын кейеп ала ла йәнә тауға менеп китә. Кем белә, бәлки, уңынан тормош каршылыктары менән көрәшкәндә ана шул Карағолтауы юлындагы эреле-ваклы көртәләрзә емереү булышлык иткәндер.

Бер вақыт Ильяс аға ының бәләкәй калибрлы винтовка ын, бер кап патрондарын сәлдерә лә малайзарзы Бйык арьяғына алып сыға. Тәүзә ағас төп ә е өстөнә куйылған шешәгә атышалар. Ул ялкытқас, йылға ярында усақ яғалар за калған патрондарзы утка ташлап, үззәре усақ аша икерешә башлайзар. Ут еңел гильзаларзы ситкә осора, ә ауырырак курғаш пуля ут эсендә кала. Ильяс быны якшы белә әм усақ аша тәүләп үзә икереп сыға. Уның артынан – башкалар. Куркыныс уйын, әлбиттә. Ни әйт әң дә, пуля бит, уның кай ы яктан килеп казалырын да белмәй калыр ын.

Икенсе көндә Ильясты мәктәп директоры сақыртып ала, каты шелтә сәпәп сығара.

– Бындай тәртип менән мәктәптә лә, ауылда ла көн күр өтмәйәсәктәр хәзер, – ти уға әсә е яғынан ике туған аға ы, КПСС-тың Мәсетле район комитетында инструктор булып эшләгән Сәғит Ба ауетдинов. – Язгы имтихандарыңды тапшыр за, 1-се интернат-мәктәпкә алып китәм.

Өфө кала ының 1-се интернат-мәктәбендә укыған йылдар емешле була. Буласак ғалимдың ниндәйзәр ызаттары, бәлки, шунда ла формалаша башлагандыр. 7-8-се кластарза укығанда ул гәзиттәрзән эзләп табып, дүләттәр әм хөкүмәттәр башлыктарының исемдәрен махсус дәфтәргә язып ала, ятлай әм

тәрбиәсе е Ф. Гирфанова ярзамында викториналар ойштора.

Ильяс Вәлиевтың тағы ла бер шөгөлө тура ында. Ул СССР халык артистка ы Гөлли Мөбәрәкова етәкселек иткән драма түңнәрәгенә йөрөй. Башкортостан телевидение ы аша тура эфирза тапшырылған ике спектаклдә катнашыу Ильяс өсөн онотолмаслыг булып хәтерзә кала.

Өс йыл Красноуольскийза кара эштә тир түгә Ильяс. Тәүзә – коммуналь предприятиялар комбинатында йөксө, уңынан мебель цехында – ултыргыс, өс-тәлдәр йыйыусы. Беләктәрәнә көс куна башлай, Сәғит аға ы әйтмешләй, “акылға ла ултыра”. Үзең тапқан мал тәмләрәк тә, кәзерлерәк тә икән. “Ильястың кулдыры оҫта ул, тип өйләйзәр мебелселәр йөш эшсе тура ында”, – тип яззы райондың “Йондоз” гәзите уның тура ында. Тәүзәрәк еңел булманы. Иптәштәрәнән өйрәнәп, үзе лә шымарып алды әм хәзер сменаға 30 ултыргыс урынына 150 – 170-те йыя. Күптән түгел партия йыйылышында бер тауыштан КПСС ағзальғына кандидат итеп алынды. 1968 йыл әм тулы биш йыллык пландарын вақытынан алда үтүә өсөн ярышта йөш коммунист әр сак алда килә”.

Укыуын да онотмай Ильяс, өс йылда киске эшсе йәштәр мәктәбен тамамлай. Ә йөшлек романтика ы уны яңы юлдарға, билдә ез яктарға сакыра. Күп уйлап тормай ул, тотә ла Қазақстан далаларына сығып китә. Әйткәндөй, Каспий дингезе ярындағы Шевченко кала ында Марат аға ы инженер-нефтсе булып эшләй. Шуға күз төртөп бара Ильяс, әм уны Мангышлак энергетика заводына слесарь итеп эшкә алалар.

– Атай-әсәйзән бер үзем тороп кал ам да, ике туған ағайзарымдың йылы карашын, таяныслы терәк булыуын тойоп йөшәнем, – тип хәтерләй Ильяс Иштуған улы. – Улар булма а, бөлки, юлдан язып та куйылыр ине. Қазақстанда, Марат ағайымдың ике бүлмәле фатырында биш кеше йөшәнек. Күңелең киң бул а, өйөң дә зурәя икән ул. Кеше ара ында йөрөрлөк кейемем дә юклығын күрәп, Марат ағайым менән Роза еңгәм ақлык касса ындағы уңғы аксаларына плаш алып бирзеләр. Түбәм күккә тейә яззы, уларзың изгелеген әле лә онотмайым. Үкенескә каршы, ике ағайым да якты донъяла юк инде. Ауыр тупрактары еңел бул ын.

Бер йылдан Ильяс Гурьев кала ында педагогия институтының тарих факультетына имтихан тотоп, студент булып китә. Тынғы белмәс, зирәк егетте бер йылдан институттың комсомол комитеты секретары урынбаҫары итеп айлайзар. Йәйге хезмәт семестры осоронда егет институттың “Энтузиаст-71” төзөлөш отрядын етәкләй. Бер аззан ул ситтән тороп укыу бүлегенә күсә лә Гурьевтан йөз сакрымдағы Доссор каласығындағы мәктәпкә тарих укытыусы ы булып китә. Институтты ул вақытынан алда “кызыл диплом”ға тамамлай. Йылдар үткән айын “тынғы ыз йөрәк” тыныслангандай за ымак. Ләкин тура үзлелеге, кырыслығы, тормош гәзел езлектәрәнә, ике йөзлөлөккә, мәкергә каршы аяу ыз көрәше Өфөгә кайтқас калкып сығасак әле.

Ә әлегә ул бер эштән икенсе енә күсә. Гурьев өлкә е Магат районының “Белем” йәмғиәтендә яуаплы секретарь, КПСС район комитеты инструкторы, сәйәси-ағартыу кабинеты мәдире вазифаларын башкара. Ильястың матбуғат менән аралаша, гәзиттәргә языша башлауы ла нәк шул йылдарға тура килә. “Студенттар бурыс билдәләне” тигән төүге ус ая ындай ғына мөкәлә е 1971 йылдың 15 майында Гурьев өлкә енен “Прикаспийская коммуна” гәзитендә бәсылып сыға. Магат районының “Мунайшы” (“Нефтсе”) гәзитенә лә йыш язышып тора Ильяс. Бер сак уны “Прикаспийская коммуна” гәзите редакция ына сакыралар за гәзиттен штаттан тыш үз хәбәрсе е танытма ын тотторалар. Кем белә, бөлки, язышыу, аналитик фекерләү, оперативлык кеүә е лә шул сакта асылып, уны гүмер буйы озата килгәндәр.

– Бөгөн дә, – ти ул, йөшлек йылдарын хәтерәнә төшөрөп, – көнөнә ун-ун биш бит яза алма ам, кәнәғәтлек тоймайым.

“Сит ерзә солтан булғансы, үз илендә олтан бул” ти халык мөкәлә. Ильяс теп-теүәл ун йыл ят ерзәрзә йөрөп еләгәйне инде. Башкарған вазифалары абруйлы,

эш хакы арыу ғына булуға карамастан, егет Башкортостанға кайтты ла китте. Тәүзә Сәғит аға ыянына, Өфө кала Советы башкарма комитетына, уғылды. Аға ыаркылы 41-се урта мәктәптә директорзың укыу-тәрбиә эше буйынса урынбасары булып урынлашты.

Ярты йылда Ильяс үзен әүзем, тырыш әм ныкыш итеп күр әтергә өлгөрә. Шуға ла 1979–1980 укыу йылында уны урта мәктәп директоры вазифа ына үрләтәләр. Хәйер, мәктәптең әлегә

Мостай Кәрим менән.

исеме генә бар, төзөлөп ята. Әммә яңы директорзың хәстәрлеге арка ында уны ярты йылда алып бөтәләр әм уны тәүләп тамамлаусыларзың иңбашына “5-се урта мәктәпте тамамлаусы – 1980” тип язылған ал тасма тағыла. Был башланғыс Өфө әм республика мәктәптәрәндә киң яклау таба, ил буйынса тарала. Өс йыл да үтмәй, Ильяс Вәлиевты КПСС өлкә комитетының фән әм укыу йорттары бүлегенә инструктор итеп алалар. Партия эшенә күнеле ятмай Ильястың, ике йылдан бүлек мөдире Ө. Азнабаевка мөрәжәғәт итә.

– Әхмәр Мөхәмәтдинович, – ти ул туранан-тура. – Окшамай миңә был эш. Үзенә етмәгән акылды кешегә өйрәтеп йөрөгәнсе, төптән егелеп үземә эшләргә ине. Мәктәпкә ебәрегез.

Быға тиклем Башкорт дөүләт университетының башкорт әм дөйөм тел ғилеме кафедра ы мөдире булып эшләгән ғалим Ильястың хәлен аңлай.

– Эш табырбыз, – ти ул, бер аз уйланып ултырғас. – Килә е азнала өйләшербез.

Бер азнанан уны мөдир йылмайып каршы алды.

– Эш табылды бит, малай, – ти ул, кулдарын ыуғылап. – Тик үзенсәлекле, баш бирмәс, ауалы коллектив йыйылған унда. Өфөлә генә түгел, Башкортостанда өлгөлә мәктәп, элита тип анайзар үззәрен. Тәүге көндән үк власть күр әтмә әң, артык исәпләшеп тормастар, елкәнә менеп ултырырзар.

– Мәктәптең исемен әйтәп өйләшәйек, Әхмәр Мөхәмәтдинович. – Ильяс түзмәй, йылмая биреп, мөдирзәң үзен бүлдәрә.

– Уны ын әйтмәнемме ни? ине Өфөләгә 1-се интернат-мәктәпкә директор итеп тәғәйенләргә уй бар, – ти бүлек мөдире. – Мәғариф министрлығы каршы түгел. Өстә лә, – ул кабинетының түшәменә төртөп күр әтә, – ризалар.

“Шулай итеп, 1984 йылдың башында мине 1-се башкорт интернат-мәктәбе директоры итеп куйзылар, – тип язасак уңынан Ильяс Вәлиев “Записки на полях” (Өфө, “Башкортостан” нәшриәте, 1994) тигән китабында. – Ул мәктәптә мин 1963 – 1965 йылдарза укып киткәйнем инде, ә унан алдарак ике туған ағайым Марат Ба ауетдинов тамамлап сықкайны”.

Был укыу йорто Бөйөк Ватан уғышы йылдарында башлыса фронтовик әм уғыш инвалидтарының балаларын йә етем балаларзы укытыу әм тәрбиәләү максатында ойошторол а ла, уңынан акрынлап ябай интернат-мәктәп кимәленә төшә. Уға ғәилә тәрбиә е күрмәгән, юлдан яза башлаған балалар за килеп тула. Мәктәптең элекке абруйы, даны йылдан-йыл кәмей, етмә ә укытыусылар бер-бере е йәки директор естөнән языузан бушамай, балалар тәртип боза, дәрәс калдыра, өлгәшмәүселәр исеMLEгә арта.

1984 йылдың 5 гинуарында яңы директор коллектив менән таныша, укыу корпусын, дөйөм ятакты, ашхананы карап сыға. Күренеш кот оскос: ватык тәзрәләр, яланғас әм бысрақ стеналар, кыйшайған парта, өстәл, ултырғыстар, асық туа-

леттар, ярак ыз йылылык әм ыу үткәргес система ы. “Был нигез ез раслау түгел, – ти Ильяс Вәлиев уңынан “Штрихи на полях” китабында, – был – факт”.

Республика етәкселәре күз терәп торған, әр зур әм бәләкәй кәңәшмәләргә ауыз туттырып мақталған “өлгөлә” мәктәп бына ниндәй көнгә төшкән! Калала түгел, ауыл ерзәрәндә лә бындай мәктәптәр бармак менән генә анарлык. Нишләргә? Әллә бөтә енә лә кул елтәп, ыскынырғамы? Күп бул а бер шелтә сәпәрзәр. Уның карауы, күңел тыныс, намыс саф булыр. Намыс саф булыр?! Тукта! Юк, намыс саф булмаҫ шул, Ильяс! Булдык ыз, йүн ез, бешмәгән, ялкау тип күзенә карап әйтәсәктәр.

Бер азна буйы Вәлиев мәктәптәгә эш режимын өйрәнә, укытуысылар, тәрбиәселәр менән таныша, каникулдан кайтқан укытуысылар менән аралаша. Әлегә укыу-укытыу әм тәрбиә эшен тамырынан үзгәртмәйсә, белем ез белем биреүселәрзән котолмайынса, бер-бере енең өстөнән юғары ойшмаларға ошак ташыуысыларзы қыумайынса мәктәптә көрсөктән сығарыу мөмкин түгел, тигән ығымта я ай ул. Тәүгә педсовет ултырышында ук яны директор укытуысыларзың бере е исеменә килгән аксаны үзләштергән яңьялсы ике тәрбиәсенә, тактаға язған миҫалдарын 5-се класс укытуысылары ла тәзәтеп ултырған рус теле укытыуысы ын эштән сығарыу мәсьәлә ен кабырға ы менән куйғас, күптәр иҫәңгерәп қала.

– Миңә, минән бигерәк республикаға өлгә булырзай мәктәпкә бур, гауғасы тәрбиәселәр, назан укытыуысылар кәрәкмәй! – ти Ильяс Вәлиев, педсоветтағы әр укытыуысыға тура карап. – Әгәр бындай хәлдәргә кәртә куйма ақ, ундайзарзың елкәбәзгә менеп ултырғанын измәй зә қалырбыз.

– Артык бөгә егез түгелме, Ильяс Иштуғанович? – ти өлкән укытыуысыларзан берәу. – ыңыуы бар. Әстөгөззән ялыузар китәсәк.

– Миңә ул турала шигем юк, – ти Ильяс. – Килер алдынан Киров райкомында: “Унда барған бөтә директорзарзың да баштарың ашанылар”, – тип киҫәткәйнеләр. Мин бары ына ла түзәрмен, намысым таза, уйзарым пак икән – миңә бысрак йокмаҫ. Бөйөк шағирыбыз Акмулла әйткән бит әле:

*Якшыны үккән илә аты китмәҫ,
Яман үзәң күңелдән даты китмәҫ.
Саф алтынды нәжескә (бысракка) буяу шлә,
Нәжес китәр, алтындың заты китмәҫ.*

Көндөлөк ығы-зығы, мәктәп мәшәкәттәре менән Ильяс өс укыу йылының артта қалуың измәнә лә. Тәүлегенә 10–12 сәғәт эшләу, мәктәпте өр-яңынан ремонтлау, укыу корпусы, спорт комплексы, теплица, республикала түгеләрзән булып укытыуысылар өсөн торлак алдырыу менән шөгөлләнде. Бер үк вакытта укыу-укытыу процесын камиллаштырыу, укыу предметтарын тәрән өйрәнәу өсөн “Информатика әм иҫәп-хисап техника ы” предметы индерзе, мәктәптәң үз иҫәп-хисап үзәген асты. Башкорт дәүләт университеты, авиация, педагогия, медицина, нефть институттары, СССР Фәндәр академия ының Башкортостан филиалы менән тығыз бәйләнеш урынлаштырзы. Уларзағы укытыуысылар әм ғалимдар мәктәпкә килеп үз тармактары буйынса тәрән белем бирә, лекциялар укый, ғәмәли дәрәстәр үткәрә башланы. Былар бөтә е лә әкиәттәгә “суртан әмере” буйынса башқарылмай, әлбиттә, әм директорзан бик күп тырышлык талап итә. Уға хуш күңелләлек, битарафлык, төркөмләнәп қаршы тороу кеүек насар күренештәрзе, иҫкереп бөткән методик алымдарзы киҫкен рәуештә емерергә кәрәк була.

Коллектив тәқдиме менән Рәми Ғарипов, Рәшит Ниғмәти, мәктәп тарихы, Башкортостан этнография ы музейзаны, Мостай Кәрим кабинеты ишектәрән аса әм уға халық шағиры снаряд ярсығы тишкән комсомол билетын бүләк итә, башкорт рәссамдары ижадының галерея ы булдырыла. Нәк Ильяс Иштуған улының тырышлығы, ныкышмалылығы арка ында бөтә мебель алмаштырыла, укыу кабинеттарын йы азлау өсөн стеналарға я алған шкафтәр (стенка) алына, улар зауык менән йы азландырыла. Йылылык, ыу менән тәьмин итеү система ы,

сантехника корамалдары, мәктәп койма ы ла яныртыла, хужалык корпусына нигез алына, география буйынса класс-майзансыгы, хәрби әм ДАИ каласыгы төзөлә. Ашаган белмәй, тураган белә тигәндәй, йоко оз төндәр, тынғы ыз көндәр үткәрергә, предприятие, учреждение, ойошмаларзың туп а ын тапарға, оранырга, хатта инәлергә тура килә.

Каты куллы директорға ялыузар, шикәйттәр менән генә тештәре үтмәгәс, ошаксылар ярзамға вакытлы матбуғатты сакыра.

Хәйерсегә ел каршы тигәндәй, тиззән “сәбәп” тә килеп сыға. 1990 йылдың 12 февралендә ошо мәктәптә 50-се йылдарза тамамлап сыккан шағир Рәми Ғариповка музей асылып, унда Башкортостан халык мәғарифы министры Рифғәт Гарданов та сығыш я ай. Ул интернат-мәктәптән Бөтә Союз социалистик ярышында еңеп сығыуы әм Еңеүсе дипломы, аксалата премия менән бүләкләнеүе тура ында хәбәр итә.

Күп тә үтмәй, мәктәптә кишкен хәл була. Башкорт дәүләт университетынан бер нисә тапкыр кыуылған “мәңгелек студент”, мәктәптән комсомол комитеты секретары Ришат Зарипов, бер кемдән орап тормайынса, өс класс укыусыларын кинотеатрга ике сериялы киске кинофильмға алып китә. Улар интернатка төнгө 12-лә генә әйләнәп кайта. Зариповтың элек тә хезмәт тәртибен тупас бозоуын иҫпкә алып, директор уға үз теләге менән эштән китеү тура ында ғариза язырға куша. Ялыусылар төркөмө, әйтер ең, шуны ғына көткән, юғары ойошмаларға директор өстөнән ялыу артынан ялыу осора, ә йөкмәтке е “Йөшлек” әм “Ленинец” гәзиттәрәндә донья күрә. Ташка басылған, тимәк, дөрөс, халык уға ышана. Республика йәмәғәтсәлегә лә ялған хәбәргә, сабий бала ымак ышанып, котко агитация ына кушыла.

Ярты йылға узылған эзәрлекләү арка ында Ильяс Вәлиев дауаханаға эләгә, уның урынбасары Фәндизә За ироваға БР Мәғариф министрлығынан шелтә бирелә. Яңьялылар, ғаугасылар алдында хатта мәғариф министры Рифғәт Гарданов та каушап кала. Ул Ильяс Вәлиев өстөнән ниндәй ялыу килә ө лә хуплай, ниндәй карар сығарыл а, шуға кул куя. Каршы кил ө, йыуан таяктың бер башы үзенә лә төшсәген якшы аңлай.

Тик “Башкортостан пионеры” гәзите хәбәрсе е Диана Килдина ғына гәзел сығыш я ай. “Әлбиттә,— тип яза ул “Нисек йөшәй ең, интернат?” тигән мәкәләендә,— Ильяс Иштуғановичты ыңғай яктан ғына ба алап булмайзыр. Әммә уның тынғы ызыгы, мәктәп эштәрәнә битараф булмауы минә генә түгел, башкаларға ла окшай. Ысынлап та, эшләргә теләге, энергия ы ике-өс директорға етерлек”. Шул ук вакытта 9 майза республика матбуғатында 16 мәкәлә басылып сыккан. (Беззән мәглүмәт буйынса тик 1990 йылда ғына 25 мәкәлә басылған. Башкортостан телевидение ында — 10, Башкортостан радио ында өс тапшырыу ойошторолған. — **Р.Х.**) Нимә был: интернат тормошона таяк тығыумы, әллә, ысынлап та, эштәр хөртмә? Дөрөсөн әйткәндә, күптәрзән кысылышы изелә.

өзөмтәлә И. Вәлиев 1991 йылдың 18 февралендә ғариза язып мәктәптән китә әм 124-се урта мәктәпкә директор итеп тәғәйенләнә.

“Директорзы әм 1-се интернат-мәктәптән белгестәрән “тар-мар” иткәндән уң хәзер унда “демократия” хөкөм өрә,— тип өсә көлөү менән яззы 1973 йылда ошо мәктәптә тамамлаған журналист Зәйтүнә Ханова “Йөшлек” гәзитендә донья күргән “Ә юлды бергәләп табырбыз” тигән мәкәлә ендә. — Эшкә вакытында килеп, директор үзенән сыкмаған белгестәр бармак менән генә анарлык хәзер.

Әгәр тәрбиәселәрзән бере е юғары класс укыусылары менән йоклап йөрөгәнә өсөн эштән кыуылыуын, дәрестәрзә быға тиклем укытыусы өнәрәнәң нимә икәнән дә белмәгән кешеләр алып барганын иҫкә ал ақ, мәктәптән бөгөнгө кимәлән күз алдына килтерелә ауыр түгел. Ошо гимназиянан (И. Вәлиев киткәс мәктәпкә “гимназия” исеме бирелә. — **Р.Х.**) беззә укыткан оло абруйлы Рәзинә Хәсәнова, Дамира Баймиева, Әлмирә Гәрәвалар за китергә мәжбүр булды, әм улар бөгөн урыс мәктәптәрәндә уңышлы укытып йөрөй. Ошондай көслә белгестәрзән дә ко-

лак каккас, үзебез ултырган ботакка балта сапмайбызмы, тип аптырап та куя ын. Касан без үз-ара көрөшөүзөн, низаглашыузан туктарбыз икән?”

Әммә Ильяс Вәлиев югалып кала, бәлтерәп төшә торгандарзан түгел. Өстөнә күпме генә бысрак өймә ендәр, гәйбәттәр, эзәрлекләүзәр уға сәм, рухи көс кенә өстәй. Хәзер катып калған методик алымдар менән эшлөүсә, әр яңылыктан Антон Чеховтын Беликовы ымак курккан әм искелек калдыктарына теше-тырнагы менән йәбешеп яткан укытыусыларзың әм улар курайына бейегән кай ы бер журналистарзың “албастыларға унар ойштороузарына” карамастан, 1-се башкорт республика урта интернат-мәктәбендә 1984–1991 йылдарза бына нимәләр эшләнә:

– СССР-за беренселәрзән булып математиканы 7-се кластан алып тәрән өйрөнәү башлана;

– сыгарылыш әм юғары укыу йорттарына инеү имтихандары берләштерелә;

– Башкорт дәүләт университетына кабул ителгән укыусыларға стипендия түләнә;

– 4 – 8-се класс укыусылары өсөн математика буйынса ситтән тороп укыу республика мәктәбе асыла;

– республикала беренсе булып зачет тәртибе булдырылып, РСФСР Мәғариф министрлығында хуплана;

– электрон исәп-хисап техника ын үзләштерәү буйынса информатика дәресе индерелә;

– Рәми Ғарипов исемендәге премия булдырыла;

– Эстонияның Палдиски кала ында Салауат Юлаевка әйкәл (бюст) куйыла;

– мәзәни-спорт комплексы асыла;

– телевизион үзәк эшләй башлай;

– Рәшит Нигмәти, Рәми Ғарипов, мәктәп тарихы, Башкортостан этнография-ы музейзары асыла.

Мостай Кәрим кабинеты тура ында алда әйткәйнек инде. Ошондай уныштары өсөн интернат-мәктәп Башкорт АССР-ы Юғары Советы Президиумы, СССР Мәғариф министрлығы, ВЛКСМ Үзәк Комитетының Мактау грамоталары, Бөйөк Октябрзән 70 йыллығына арналған Бөтә Союз ярышында хәрби-патриотик смотр-конкурста еңеп сыкканы өсөн Башкорт АССР-ы Министрзәр Советының Кызыл байрагы, дөйөм белем бирәү мәктәптәрәненң Бөтә Союз ярышында еңеп сыкканы өсөн СССР Мәғариф министрлығының I дәрәжә дипломы менән бүләкләнә. 1988 әм 1989 йылдарза СССР Халык хужалыгы казаныштары күргәзмә ендә катнашып, мәктәп көмөш әм бронза мизалдар яулай.

Көрәштә сыныккан, рухи яктан байып, тормош тәжибә е туплаган Ильяс Иштуған улы 124-се мәктәпкә килеүенәң тәүге көндәрәненән үк унған әм егәрле педагогик коллектив туплай, 1-се интернат-мәктәптәң укытыусыларының кай ы берзәрә лә килеп ыйына уға. Бында ла үзен кәтги әм талапсан, шул ук вақытта хәстәрлекле етәксә итеп таныта, төркөмсөлөккә юл куймай.

“Укыусылар өсөн мәктәп директоры – оклангыс өлгө, – тип яззы Ғ.Мөгәллина “Башкортостан укытыусы ы” журналында сыккан “Абруйлы педагог-ғалим” тигән мөкәлә ендә. – Иртәнге сәғәт игеззән Ильяс Иштуған улы әр баланы ишек төбөнән үк асык йөз менән каршылай. Уның күтәрәнке кәйефе укыусы, укытыусыларға ла күсә. Мәктәптә укыусыларзың үзидара ы эшләп килә, кластар ара ында ярыш ойшторолған. Енеүселәр туристик путевкалар менән бүләкләнә, “Йәшел саукалык” санаторийында ял итә. Мәктәп етенсе йыл ғына эшлөүенә карамастан, бөтә кластар зауык менән йы азландырылған, күргәзмә материалдар менән байытылған. Реконструкциянан уң йәнә дүрт укыу класы, тегеү цехы, спорт залы асылды, әм бөтә был башлангыстарзың башында директор үзе бара. Үз мәктәбендә генә түгел, районда әм калала, хатта республика мәктәптәрәндә киң билдәле педагог Ильяс Иштуған улы бер үк вақытта ғилми эш менән дә

шөгөлләнә. Ул – педагогия фәндәре кандидаты, 180-дән ашыу фәнни китаптар, монографиялар, мәкәләләр авторы. Уның “Воспитать патриота”, “Зигзаги советской школы”, “Воспитание памяти” тигән хезмәттәре зур ихтыяж менән файҙалана”.

“Ул быға тиклем бер кем дә үтмәгән укмакты айлай: яфа сигеп, каланың бер осонан икенсе енә йөрөп укырға мәжбүр булған Өфө шоссе ы урамында йәшәүсе балалар өсөн мәктәп асырға ниәтләнә, – тип яза Миңзифа Илтенбаева “Башкортостан” гәзитенең 1999 йылдың 27 апрелендә сыгккан “Директорыбыз шәп” тигән мәкәлә ендә. – Яңы укыу йорто асыу енел түгел, арыу-талыу, ал-ял белмәй тир түккәндәр генә булдыра ала уны. Ә Ильяс Иштуған улы тәүге көртә осрау менән бөгөлөп төшә торгандарзан түгел. Башта кала хакимиәте етәксе е Михаил Зайцев ярзамы менән буласак мәктәп бина ын юллап ала, шунан ең ызғанып коллектив туплауға тотона. Бәхеткә күрә, үзенә теләктәшлек күрәткән интернат мөгәллимдәре лә яңы урынға килергә теләк белдерә. Ярай ы ук тәжрибә туплаган юғары белемле укытыусылар йыйыла, психолог, социаль педагог, логопед кеүек ирәк осрай торған белгестәрзе табуға ла өлгәшелә. Бөгөн 340 балаға иҫәпләнгән, математиканы тәрән өйрәнәүгә йүнәлеш алған 124-се мәктәптә 700 бала укый. Кластар тыңкыслап тултырылған, шарттары ла самалы ти егезме? ис тә улай түгел. Кластарза уртаса 25-әр укыусы, әр кластың лаборатория ы, видеозалы, сәй эсеп ял итеү бүлмә е бар. Яңы мәктәптә укытыу кимәленең юғары булуы, тәртип мәсьәлә енең якшы куйылыуы тура ында ишетеп, ата-әсәләр балаларын шунда укырға бирергә тырыша, хатта Черниковканан, Сипайловонан да ағылалар...

...Етез хәрәкәтле, алсак йөзлө, ихлас күңелле, сал сәсле директор әле, ик ез-сик ез мәшәкәттәрәнән тыш, докторлык диссертация ы якларға әзерләнә. Оло педагогик талант эйә е Ильяс Вәлиев тағы әллә күпме яңылыктары, эзләнәүзәре, асыштары менән шак катырыр әле беззе!”

Мәктәп директоры – фән докторы! Бындай күренеш әлегә тиклем Башкортостанда бөтөнләй юк ине, ә СССР-за дүртү генә. Кандидатлык дипломын алыузың икенсе йылында ук ул Рәсәй Педагогика әм социаль фәндәр академия ының тулы хокуклы ағза ы итеп айлана. Дустары ла, дошмандары ла аптырай: нисек инде ул кандидат қына башы менән академик дәрәжә енә барып еткән? Берәй “йөнтәс” кулы барзыр Мәскәүзә йә академия халкын нык қына “ыйлагандыр”.

Әйе, бар ине шул, тик “йөнтәс” түгел, ә Ильяс Вәлиевтың үз кулдары ине, үз ақылы, үз тырышлығы әм, үрзә қабатланыуынса, үз ныкышмалылығы, тик үзенең генә хәләл көсө. Қазақстанда йәшәгәндә үк Ильястың район әм өлкә гәзиттәре менән хезмәттәшлек итеүе тура ында әйткәйнек. Кем белә, бәлки, артабанғы тормош юлын журналистика менән дә бәйләп ебәрер ине, әммә Башкортостанға қайтқас был шөгөләнән дүрт йылға тукталып тора. Тик 1982 йылда ғына матбуғат менән бәйләнеш булдыра, ләкин язғандарының тематика ы үзгәрә: педагогика әм тарих, йәш быуынды патриотик рухта тәрбиәләү. Кандидатлык диссертация ының тема ы ла – педагогика: “Самоуправление учащихся как средство эффективности патриотического воспитания”. 1999 йылда Мәскәүзә якланған “Этнопедагогические основы патриотического воспитания школьников” докторлык диссертация ы ла ошо рухта. “Куйылған проблеманың актуаллеге, – тип яза унда Вәлиев бөгөнгө социаль-иктисади шарттарзан сығып, – укыусыларза патриотик тәрбиәне фәнни яктан тәмин итеү йәмғиәт ихтыяждарынан сығып билдәләнә. Сөнки уңғы йылдарзағы патриотизм төшөнкөлө, курқыныс күренешкә әйләнә. Илдең үткәнәнә кире қарашта тәрбиәләнгән тулы бер быуын үсеп сықты. Улар өсөн “патриот” үзе реакционлык әм иҫкелек төшөнсәләренә әйләнә. Патриотизм мәсәлә е бөгөн бик қискен тора, шуға ла уның теоретик әм гәмәли куйылышы педагогика фәне өсөн зур ә әмиәткә эйә. Был мәсьәләнең педагогик, тарихи-философик планда әлегә тиклем қин яқтыртылыуына қарамастан, укыусыларға патриотик тәрбиә биреү мәсьәлә е бөгөн дә көн үзәгенән төшмәгән.

Патриотизм төшөнсә е юғала, кире күренештәр көсәйә барған заманда был айырыуса мө им.

Иәш быуынға патриотик тәрбиә биреү өлкә енен ин зур мәзәни катлам — халык тормошо, гөрөф-ғәзәттәре төшөп қалды. Үз халқыңдың мәзәни комартқыларын хөрмәт итеү — кешенең эске мәзәнилегенең бер генә сағылышы ул, әм патриотизм халықтың юғары әхлаки киммәттәренә тоғролоғонда үзен иззерә лә инде. Ул быуаттар төпкөлөндәге милли аң сығанактарына барып тоташа. Беззең максат — этнопедагогика қағизәләре нигезендә патриотик тәрбиәнең өзөптәле юлдарын табу.

Илебәзгәге уңғы үзгәрештәр мәктәптә тарих фәнен өйрәнәүгә кире йоғонто я — амай калманы, әлбиттә, әм етди проблемалар тыузырзы. Улар ара ынан тарихи вақиғаларзы әм күренештәрзе аңлатыуза объектив караштарзың әм йүнәлештәрзең юғалып калыуы, мәктәптә тарихты өйрәнәүзең максаттарын әм бурыстарын аңламау, курс йөкмәтке енен тоторок озлоғо, дәреслектәрзең түбән йөкмәткелелеге, уңғы йылдарзағы яны күренештәрзең аңлайыш ызығы ла патриотик тәрбиәнең насарайыуын асык күр әтте. Шуға ла мәктәптәрзә тарих фәнен укытыу мактанырлык түгел, укыусылар тарихи вақиғаларға ышанмай. Нәфис әзәбиәт менән қарарға өйрәтеүзе үз есенә алырға тейеш. Тик шул сакта ғына балаларыбыз Ватанына, тыуған еренә, уның язмышына вайым ыз манқорт булып түгел, ә ысын патриот булып үсәсәк”.

Был көрсөктән сығыу юлдары бармы әм улар ниндәй йүнәлештә барырға тейеш? Беренсенән, йәштәрзе патриотик тәрбиәләүзең дәүләт программа ын эшләргә көрәк. Ул барлык звеноларзы — ғайлә, мәктәп, юғары укыу йорто, хезмәт коллективтарын үз есенә алырға, йәштәрзә Рәсәй Конституция ына, закондарға хөрмәт уятырға, дәүләттә ақлау тойғо он үстерергә, хәрби хезмәткә ыңғай караш булдырырға, укыусыларзы илден мәзәни иммәттәренә, тарихына, армияға хөрмәт менән қарарға өйрәтеүзе үз есенә алырға тейеш. Тик шул сакта ғына балаларыбыз Ватанына, тыуған еренә, уның язмышына вайым ыз манқорт булып түгел, ә ысын патриот булып үсәсәк”.

Ильяс Вәлиевтың биография ынан юлдар: “1991 — 2000 йылдарза Өфөләге 124-се урта мәктәп директоры, 2000 — 2004 йылдарза Башқортостан дәүләт аграр университетының әзерлек бүлөгә проректоры — юғары укыу йортонә инеүгә әзерлек буйынса лицей директоры, 2005 йылдан Өфә дәүләт иктисад әм сервис институтының (хәзер академия) педагогика әм психология кафедрә ы мөдире булып эшләй”.

Был мизалдың бер яғы ғына. Уның эске яғына Ильяс педагог та, әзәбиәтсе лә, журналист та, тарихсы ла, философ та, эколог та, геральдика, ауыл хужалығы, мәзәниәт белгесе, ойоштороусы-тәжрибәсе лә булып баҫа.

“Ни өсөн ауыл мәктәптәрен тамамлаусылар юғары укыу йорттарына ирәк инә? Уларзы ла кала мәктәптәренән айырылмаған программа буйынса укыталар бит. — Был орау Ильясты тәүге йыл ғына борсомай, тынғылык бирмәй. — Бәлки, укытыу насарзыр? Йә и ә мәзәни әм белем үзәктәренән алыс ауыл йәштәре кала мөхитендә юғалып калалыр әм мәктәп биргән белемдәрен дә күр әтә алмайзыр? Ә бит төптәнерәк уйлағанда, республиканың бөгөнгә етәкселәренән алып языгусылар, сәнғәт эшмәкәрзәре, сәнәғәт, төзөлөш тармактарының күбе ендә етәксе урындарза шул ук ауыл егәттәре әм қыззары ултыра. уңғы йылдарза ғына улар бер аз көмәй төштө. Ни өсөн? Әллә юғары власть даирәләренең ауыл хужалығына игтибары көмәүе шаукымымы? Өрлөктәй ауыл егәттәре Себергә эш эзләп китә, шунда төпләнеп, бала-саға ын манқорт итеп үстерә...”

Қапыл Ильястың башына қыйыу фекер килде. Әгәр берәй юғары укыу йорто менән өйләшеп, унда 9-сы класты тамамлаған ауыл балаларын, юғары укыу йортонә инергә әзерләү өсөн тәжрибә рәүешендә махсус мәктәп йәки лицеймы асканда? Башқортостан дәүләт аграр университеты бының ин қулайлы ы булыр. Тәжрибә үзен ақла а, уны башқа юғары укыу йорттарына ла таратырға мөмкин.

Ошо уйзарын ул университет ректоры Владимир Недорезков менән уртаклашты. Ректор за ауыл улы бит, карышманы, әм 2002 йылдың 21 мартында университет эргә ендә лицей ойшторолдо. Уға тәүге 23 укыусы имтихан тапшырыу юлы менән кабул ителде.

Башланғыс “яза ыз” калмай, тигән мәғәнәле әйтем бар. Лицей директоры, бер үк вакытта университеттың әзерлек бүлеге проректоры итеп Ильяс Вәлиев тәғәйенләне. Көн уҙ ын, сабата туз ын, тип эшләмәй Ильяс, 23 укыусы ының 22-е аграр университеттың төрлө факультеттарына укырға инә. Лицейзың абруйы, укыусылар аны арта. Тик Ильяс Вәлиевтың Өфө дәүләт иктисад әм сервис академия ына эшкә килеүе менән лицейзағы укыу қапыл тукталып кала. Сөнки Ильяс Иштуған улы ымак инициативалы, эш өсөн янып-көйөп йөрөгән кыйыу әм булдыклы ғалим-тәжрибәселәрзе бөгөн көндөз сыра яндырып эзлә әң дә табып булмай.

Киң билдәле урыс сатиригы Козьма Прутков: “Сиге булмағанды коса алмаҫ ың”, – ти ә лә, без Ильяс Вәлиевтың хезмәт юлына, бөтә китаптарына тукталып тормай, тик икәү енә генә күз йүгертмәксебез. Академик И.Вәлиевтың киң карашлы ғалим, ақыл әйә е, кыйыу тәжрибәсе икәнлеген раҫлау өсөн генә. Китаптарзың тәүге е “Символдар менән тәрбиәләү” 2004 йылда, икенсе е “XX йөз йылыкта Рәсәй ауылы” 2006 йылда донъя күргән. Тәү карашка был ике китаптың педагогикаға бер ниндәй катнашлығы юк ымак, әм үзе белмәгән өлкәгә Ильяс нисек барып керзе икән, тип уйлап та куя ың. Бар икән шул. Әле боронғо кытай философы Конфуций: “Донъя менән үз әм закон түгел, ә билдәләр әм символдар идара итә”, – тип әйтеп калдырған. Уға таянып, И. Вәлиев та тәүзән үк символдарзың ижтимағи тормошта әм йәмғиәттә мө им роль уйнауын ызык өс-төнә ала.

Артабан шул фекерен үстерә барып, уларзың ыңғай әм кире яктарын анык мисалдар менән нығыта. Ә символ үзе нимәнә аңлата уң? Боронғо грек теленән алынған был үз “бергәләп ташларға” мәғәнә ен бирә. Тәүзә ул предметтың бер өлөшөн генә аңлаткан. Әйтәйек, уртаға киҫелгән балдактың ярты ы – бер кешегә, икенсе е икенсе енә бирелә. Байтак вакыт үткәс, улар осраша әм үзәренен кемлектәрен белдерәү өсөн ошо балдактың өлөштәрен күр әтә. Тимәк, ин дошман түгел, үз кеше. Әйтер ең, гректар менән безең ата-бабалар өйләшеп куйған. Юлда ике башкорт осраш а:

- -а-ай, узаман, ағасың нимә? – тип орар булғандар.
- Тирәк.
- Кошоң?
- Кыйғыр.
- Ораның?
- андал.
- Тамғаң?
- Ярым ай.
- Тимәк, ин Әйле башкорто?
- Нәк үзе, якташ.
- Әйзә, үт, юлың уң бул ын!

уңынан был тамғаларзы мал-тыуарға ла өтөп баҫкандар, солөк ағастарына уйғандар, сабынлык, көтөүлектәрзе, хатта зыяраттағы нәсел урындарын билдәләгәндәр. Шулай итеп, ырыу королошондағы тамғалар үзенең сығышы, билдәләүсе әм берләштерәүсе көсө менән бөгөнгә дәүләт гербтарын хәтерләтә, символдарзың ата-бабалары ролен үтәй.

Ильяс Вәлиев символдарзың ниндәйзәр үрәт, абстракт төшөнсә түгеллеген раҫлай. Символдар рухи мәзәниәттә лә, сәйәсәттә лә, ижтимағи мөнәсәбәттәрзә лә зур мәғәнәгә әйә. Идеологик көрәштә уның тәҫсире айырыуса зур. Ярты быуаттан ашыу инде АКШ иммәттәренең башка илдәргә, донъя халыктары мәзәниәтенә

көслө басымы бара. Көнбайыштың рухи иммэттәре Рәсәйгә лә килеп керзе әм ул йылдан-йыл кинәйә, көсәйә. Ете ят символдар, традициялар, идеялар көсләп тагыла, быуаттар буйы акланып килгән гөрөф-ғәзәттәрзең нигеззәрен емерә. Нәк символдар, билдәләр әм эмблемалар көндәлек тормошобозға, теләк әм қылықтарыбызға, ихтыяждарыбызға нык тәҗсир я ай, улар халык хәтеренен дә, айырым шәхестен дә мө им өлөшөн тәшкил итә. Күнегелгән ыңғай символдар кешелә өмөт, көс, ышаныс тыузыра, киреләре и ә рухты ындыра, ышанысты юғалта. Уларға қаршы, ти И. Вәлиев, без үзебеззең дәүләт, этник, дини, мәзәни символдарзы куйырға тейешбез.

Китапта үз өс төрлө флаг-триколорзың барлықка килеүе әм Рәсәйзең дәүләт флагы итеп қабул ителеүе хакында ла бара. Хәзерге Рәсәй хакимдарының белдеге менән генә дәүләт символына әүерелгән ак-зәңгәр-қызыл байракты Петр I заманында сауза флоты әләме итеп файзаланғандар. Уны хатта батша Николай II Рәсәйзең дәүләт флагы итеп расламаған. Рәсәй дәүләтенен рәсми флагы итеп Романовтар нәселенен қара- ары-ак төстәге триколоры алына. Сауза флоты әләменен дәүләт флагы итеп расланыуы ис тә аңлашылмай, ул кире тойғолар ғына уята. Сөнки, И. Вәлиев раслауынса, ак-зәңгәр-қызыл әләм астында Рәсәй дәүләтенә йыш қына дошмандар башып инер булған. Әйткәндәй, ак-зәңгәр-қызыл флаг Власов армия ының да байрагы итеп алынған. Боронго урыс кенәздәренен флагтары әм вымпелдары, кире енсә, қызыл төстә була. Қызыл төс урыста матурлықты, батырлықты, сәләмәтлекте аңлатқан. Ул – йәшәү, дошмандарға қаршы көрәш билдә е. “Урыс халқының дәүләтселек символы булып борон-борондан қызыл флаг иәлләнгән, – ти артабан автор. – Қызыл әләм астында ул үз дәүләтселеген төзөгән, кинәйткән, нығытқан, ақлаған. Халык та, сиркәү зә, дәүләт үзе лә қызыл флаг менән берләштерелгән... Бөйөк Енеүебеззең байрагы ла – қызыл флаг”. Енеү флагын еңелеү, тар-мар ителеү әм, шуны ы гәжәп, илебеззең, халқыбыззың хас дошманы, фашистар ялсы ы Власовтың флагына алмаштырғыу үзе үк рухи киммәттәребеззең аяк астына алып тапалыуын аңлатмаймы икән!?”

Ильяс Вәлиев герб, гимн, әйкәлдәр, дәүләт наградалары, айырым шәхес-символдар, күренештәр, дин, дата символдары тура ында ла мауықтырғыс әм ышаныслы итеп өйләй. Сөнки улар бәтә е лә – символдар әм йәш быуынды патриотик тәрбиәләүзә мө им урын тотә.

Хәзер Ильяс Вәлиевтың, ауыл хужалыгы белгесе сүрәтендә, “XX йөз йыллықта Рәсәй ауылы” тигән китабына игтибар итәйек. Гәжәп бит, ауыл хужалыгына қағылышлы бер ниндәй зә белеме булмаған педагог қапыл ауыл хужалыгы белгесе булып кит ен әле. Автор үткән 100 йылда Рәсәй ауыл хужалыгының үсешен бәйән итә, уның ыңғай әм кире күренештәренә туктала.

Беренсе урыс инкилабы ер мәсәлә ен көн үзәгенә куя. Унда әшселәр менән бер қатарзан ер ез крәстиәндәр зә әүзем қатнаша әм алпауыт имениеларын қыйрата, яндыра. Был илдә аграр реформа үткөрәү мәсәлә ен күтәрә. 1906 йылдың 8 майында Дәүләт дума ы аграр мәсәләне тәүләп көн тәртибенә индерә, әм ер буйынса қызыу бәхәстәргә юл асыла. Ултырыштарзың бере ендә Министрлар Советы рәйесе Петр Столыпин да үз ала әм ерзе дәүләт қарамағына алыуға қырка қаршы сыға. Унынса, ерзе алпауыттарзан тартып алып, крәстиәндәргә таратып биреү – зур хата буласак. Хөкүмәт быға юл куймаясак. Тиззән бәтә Рәсәйзе дар ағастары – “Столыпин галстуктары” ялмап ала. Автор кире қакқы ыз миәсалдар менән Столыпин реформа ының халык өсөн зарарлы икәнлеген раслай.

Рәсәй ауыл хужалыгының артабан нисек үзгәреуен И. Вәлиев “Совет власының тәүге йылдарында аграр сәйәсәт”, “И. В. Сталин дәүерендә совет ауылы”, “Н. С. Хрушев вақытында совет дәүләтенен аграр сәйәсәте”, “Л. И. Брежнев осоронда совет ауылы”, “Б. Н. Ельцин әм В. В. Путин вақытында дәүләттен аграр сәйәсәте” тигән бүлектәрзә сағыу әм анык миәсалдар менән үрәтләй. Китап ундағы мәсәләләрзе төрлө яктан төплә дәлилләүе менән игтибарзы үзенә тарта. Ул ауыл

хужалығын социалистик үзгәртеп короузы кире ба алаузарға каршы сыға.

Бөгөнгө ауыл хужалыгының көрсөккә терәлеуен автор Столыпин аграр реформа ының кабатланыуы тип атай әм “беззең көндөрзә капиталистик нигеззә яңы алпауыт барлыкка килә башлауын” искәртә.

“Рәсәйзә, тип йомғаклай ул үзен, аграр реформалар кәрәк, ләкин улар емереү түгел, ә ижади үстереү рәүешендә булырға, ауыр иктисади хәлгә төшкән икенсе илдәр халкын талап байырға яраткан сит ил байзары файза ына түгел, ә үз йәмғиәтебез мәнфәгәтенә хезмәт итергә бурыслы”.

Рәсәй ауыл хужалыгының 100 йыллык икәлтәле юлына ғәзел байкау я ап, Ильяс Вәлиев ауыл хужалығы тарихын артабан үстереүгә зур өлөш индерзе. Уның был хезмәте атаклы селекционер Терентий Мальцев мизалы менән ба аланыуы ис тә ғәжәп түгел.

Озайлы әм катмарлы ижад юлында Ильяс Вәлиев наградаларзы байтак ала. Тәүге е – ГДР-зың “Халык мәғарифы өлкә ендәге уныштары өсөн” билдә е уға 1984 йылда ук тапшырыла. Артабан ул бер-бер артлы РСФСР-зың халык мәғарифы отличнигы, СССР-зың мәғариф отличнигы, Рәсәй Федерация ының дөйөм белем биреүзең почетлы хезмәткәре билдәләре, ВЛКСМ Үзәк Комитетының Мактау грамота ы, К.Д. Ушинский, Муса Йәлил, Т.С. Мальцев мизалдары, “Мостай Кәрим – сәйәси-мәзәни донъя тура ында”ғы Рәсәй гуманитар-ғилми фонды гранты менән бүләкләнә. Уға Степан Злобин исемендәге, академик Г.Н. Волков исемендәге тармак премиялары, “Башкортостан Республика ының атказанған укытыусы ы” исеме бирелә.

Миңә қал а, Ильяс Вәлиев Мостай Кәрим ижадына арналған хезмәттәре өсөн Салауат Юлаев исемендәге премияға ла күптән лайык. Халык-ара педагогия, Рәсәй Педагогия әм социаль Фәндәр академия ының тулы хоуклы ағза ына ни өсөн Башкортостан фәндәр академия ында урын табылманы икән?

Ильяс Вәлиев – катмарлы, каршылыклы шәхес. Берәүзәр уның хезмәттәренә ыңғай ба а бир ә, икенселәр усал, артык кәтғи, ма айыусан кеше тип атаузан да тартынмай. Ысынлап та кем уң ул Ильяс Вәлиев?

– Директор кәтғи, анык, талапсан булырға тейеш, – тигәйне ул бер сак, туранан-тура ошо ораузы биргәс. – Әммә бәғзе берәүзәргә миңең ошондай холком ук булып қазала. әр үземдән хата, кәмселек эзләйзәр, арттан йозрок төйнәп қалалар. Дошмандар кәрәк ул. Улар булма а, эшең дә бармақ ине. Кемдең эше юк, шуның дошманы ла юк. Ләкин миңә асык дошмандар мәкерләренә қарағанда якынырак. Рыя дустан тура үзле дошман артык. Асыктан-асык көрәш әң, ин үзен дә кемлегенде аңлай башлай ың. Дошмандар, әлбиттә, аулығынды ла қакшата, ләкин тормош көрәшкә королған бит, унан қотолоу мөмкин түгел.

Мәскәү өлкә енең Н. Крупская исемендәге Дәүләт педагогия институтының кафедра мөдире, педагогия фәндәре докторы, профессор, Рәсәй Мәғариф академия ының тулы хоуклы ағза ы Василий Журавлев 1990 йылда ук Ильяска бүләк иткән “Педагогика в системе наук о человеке” тигән қитабына “Башкирскому Макаренко Ильясу Иштугановичу на память” тип язғайны. Тормоштоң әсе енсөсө өн үз елкә ендә татып үскән, Башкортостанда мөктәп реформа ын тәүгеләрзән булып башлаған, Мостай Кәрим ижадын бөтөнләй икенсе яктан тикшереп, төплә анализ я аған Ильяс Иштуған улы ысынлап та бындай сағыштырыуға лайык бит!

Ризван ХАЖИЕВ.

ЙЫЛДАР АША ТАПТЫ РУХЫ ТЫНҒЫЛЫК

*Йәш сағым, алтын сағым,
Ялкын сағым бул ын физа
Халкым алдында минең
Биргән таза антым өсөн...*

Башкорт әм татар шигриәтендә фажиғәле язмышлы исемдәр аз түгел, әммә бер ен дә Шәйехзада Бабич язмышы менән сағыштырып булмай. Тыгуыуына йөз зә ун өс йыл үткән. Шағир гүмеренең әр мизгеле хәсрәт-көйөнөс әм ағыштарзан ғына туқылғандай тойола. Тойола, сөнки бөтә ижады, кире енсә, романтика, яқтылыкка ынтылыу, гөзеллек тантана итәсәгенә ышаныу менән уғарылған.

Шағирзы бик озак, интектереп, тынғы белмәс есеменә әр күзәнәгенән қанын тамсылап тигәндәй ағызып язалағандар, ахыры ы. Был үлем ифрат ауыр булғандыр, әмәлгә қалғандай, ижадына қарата ла шундай ук рәхим езлек күр әтелгән. Төрлө дәуәрзәрзә өс тапқыр ақланған исеменә өс тапқыр қара яғылып, онотоуға дусар ителгән тағын берәй шағир бармы икән?

Риүәйтгәрзәге Феникстай, йәнә әм йәнә яралған, шағир, йәмәгәт әм дәүләт эшмәкәре, журналист, алдыңғы идеялар йөрөтөүсә әм күренекле шәхес Әхмәтзәки Вәлидизәң көрәштәше буларак йәнә үзә тура ында өйләргә мәжбүр иткән.

“Шәйехзада Бабичты халық бик яратты. Ул татар әм башкорт телдәрәндә бик матур шигырзәр яззы. Уның әсәрзәрәндә 1917 йыда башланған инқилап осоро әм беззәң азатлык хәрәкәте асық сағылыш тапты. Бабичтың башланып та, язылып бөтмәгән әсәрзәре бар ине...

Зәки Вәлиди Туған”.

2007 йылдың көзәнән бирле Йылайырзә Шәйехзада Бабич кәүзә енең қалдыктары табылыу тура ында имеш-мимеш хәбәрзәр ишетелә башланы. Райондың “Йылайыр уттары” гәзитәндә эшләгән қәләмдәштәрәмә шылытыратырға ашықтым. Тапқандар, әммә был – бәхәслә мәсьәлә әм асық қына бер ни зә әйтеү мөмкин түгел. Табылған өйәктәрзә тикшерәү өсөн вақыт кәрәк.

Декабрь азақтарында Дүртөйлә районы Әсән ауыл Советы муниципаль биләмә е башлығы Тимерхан Нәбиев расланы: табылған өйәктәрзәң ысынлап та бөйөк яқташыбыззықы булыуы тура ында хәбәр алынған.

Шағир тура ында биографик очерктан:

“Шәйехзада Мәхәмәтзақир улы Бабич Өфә губерна ының Бөрә өйәзә (хәзәрге Дүртөйлә районы – Х.Н.) Әсән ауылында 1895 йылдың 2 гинуарында мулла гәилә ендә тыуған. Башланғыс белемде тыуған ауылындағы мәзрәсәлә, ата ында, алған. Бик әлтәле булған, бала сактан ук матур әзәбиәт менән мауыққан. Ф.Тукай әм М.Ғафури шигырзәрын укыған”.

Туған ауылында бик аз йәшәй Шәйехзада. Ун биш йәшенән қазак далаларын гизеп, кешеләргә мәғрифәт нуры өләшә. Шул рәуешлә икенсә бер башкорт мәғрифәтсә е Ақмулланың батырлығын қабатлай. Балаларзы укырға-язырға өйрәтеү менән бер рәттән, үзә лә қазак ақындарынан күп нәмәгә өйрәнә, туғандаш халық-

тың мәзәниәте менән таныша. Бәлки, нәк бына шул йылдарҙа халкына тоғро булырға ант иткәндәр э. Мәңгелеккә.

*Ап-аҡ алтын йырҙарымды
Йырламайым данлыҡ өсөн:
Йырлайым алтын шлем өсөн,
Үз туған халкым өсөн.*

Ул быуын иртә олоғая, йәшлектәре кыскалығын өлгөрөш осоро аҡлай. Яр ыулы дәүер, ялҡынлы гүмер. Ихтимал, көндәре йылдарға торғандыр. Бабичтың гүмере – гүйә, пуля осошо, кылыс сыңы. Әсән Прометейы күңелендә яралған шиғырҙар без белмәгән тарихкаса дәүер ағастарының ысмалаларылай катып калған. Катып калған әм йылдар катламына арылған. Кеше кулдары тыузырған ел-дауылдар уларҙы халыҡ хәтерә утрауҙарына килтереп сығарған, әммә оҙакка түгел, сөнки тағы ла юкка сығарған. Йәнә хәтерзәрҙе калкытқан, тик был юлы элеккәнән шактай аз кешеләрҙән хәтерендә. әм ана шулай кабатланып торған.

Әсән мулла ы Мөхәмәтзакир ихата ында үзенең донъяға килеүе тура ында хәбәр иткән сабый ауазы, бәлки, ваҡыт ыз булғандыр? Кем белә, бәлки, ул тарих ынылышындағы хәл-вакиғалар илсе е – оран алыусы булғандыр. Хәйер, хәзәр фараз итеп тора ы бармы ни? Шағирзың тынғы белмәс күнеле тыныслыкта ғына ижад итә алды микән әле? Ел-дауылдар өсөн тыуған йән бит ул? Тынғы ызлығы менән башкаларҙы ла үзенә әсир иткән кешеләр була. Бына кайза ул ут-ялҡын өйөрмә е, фекерзәр тулқыны, идеялар фонтаны!

Бәлки, ут әсенә инергә кәрәкмәгәндәр? Тыныс кына көтөргә лә, кай ы берәүзәр кеүек, унан ғына таушы бирергә кәрәк булғандыр? Ә безҙең милли әзәбиәт (киңерәк итеп алғанда, барлыҡ мәзәниәт) ис отолмас, кире енсә, Урал гәү әрзәренең яңы төстәре менән тулыланыр ине. Был йә әтгән менләгән орауҙар бирергә була, ләкин яуабы ғына бер, уны безҙең классигыбыз – дәүеребез намысы әйтте:

“Бабич кеүек шағирҙар бер қасан да көрәштән ситләшмәнә әм башкалар арка ына ышықланманы. Гүмер, ижад, үлем – бере е икенсе енән айырылғы ыз. Ысын шағирҙы шулай кабул итәбез.

Моста́й Кәрим”.

Шәйехзада Бабич – үз дәүеренең күренеше әм асылы. Ул шунда, үз осоронда, тулы ынса әм бар булмышы менән!

Шағир тура ында биографик очерктан:

“1911 йылдың көзөндә, Өфөгә кайтқас, Бабич “Ғәлиә” мәзрәсә енә укырға инә. Ошонда укығанда әзәбиәт менән мауыға, әзәбиәт әм музыка түңдәрәктәрәндә шөгәлләнә, язғандары “Парлак” әзәби кульязма журналда донъя күрә.

1916 йылда “Ғәлиә” мәзрәсә ен тамамлағас, Бабич Троицкиза мөгәллимлек итә. “Акмулла” журналында үзенең беренсе сатирик әм юмористик шиғырҙарын баҫтыра”.

Тормош тәжрибә е туплай якташыбыз, кәләмен шымарта әм танылыу за яулай, күрә ен. Әзәби даирәләрҙә уның менән исәпләшә башлайҙар. Ата ы мәзрәсә-ендәге беренсе мөгәллиме Хаммат Ғайсин дәрестәренең ярзамы тейә. Күс-төнәйзән йырақ түгел Дүсәнбай ауылынан казак Мортаза йортонда ақындар менән аралашыуҙар за эз ез генә үтмәгәндәр.

Үзенән өлкәнерәк Мәжит Ғафури әм Ғәлимйән Ибра имов, йәштәше Сәйфи Кудаш менән осраша. Бабичтың кыйыулығы етерлек була. Ғабдулла Тукай иҫән сақта ук бөйөк татар шағирына бағышлап шиғыр яза, үзенең остазының ижадына ба а бирә:

*ис тә уфтанма, күңел ез
Булды, тип, гүмерем башы,
Алда гүмереңдең мөзәййән,
Аллы-гәллә ахыры бар.*

Күнел түрзәрен нурландырырлык шиғыр юлдарын ашкынып, ис көсәнмәйенсә, уйнап тигәндәй яза ул. Ана шулай уға танылыу килә, кәләмдәш дуҫтар таба.

Сәйфи Кудаш менән бик дуслаша. Шуны ы асык билдәле: 1917 йылдың июнендә ул вақытта Өфө губерна ы Өфө кантонының Келәш ауылында кунакта була. Ике халык шағиры: Сәйфи Кудаш әм Мостай Кәримде, халык артистка ы Фәризе Кудашеваны биргән ауыл ул. Данлыклы якташыбыздың гүмере кыска булма а, был дуслык артабан да дауам итер ине. Шағирзың еңле е Фәсәхәт апай за ана шул хакта өйләне.

Бабичтың ижади мирасын, тормош юлын өйрәнүгә зур өлөш индергән тарих-сылар, язусылар, йәмәгәт эшмәкәрзәре, тыуған якты өйрәнүселәр, гөмүмән, шул углы йылдарзың ша иттарынан тиштәләрсә исемдәрзе телгә алырга мөмкин. Улар тарихи гәзеллекте тергезеү өсөн Ш.Бабич хакындагы мәғлүмәттәрзе бөртөкләп йыйған. Ана шулай шағир образын күз алдына бастыргандар, уның шәхси тормошонан айырым факттарзы тергезеүгә ирешкәндөр.

Мәғлүмәттәрзе йыйыусыларзың бары ы ла хөрмәткә лайык бул а ла, бере е айы-рыуса ололап телгә алырлык. Был – Фәсәхәт Мөхәмәтзакир кызы Бабичева. Ул ағаның исемен мәңгеләштереп кенә қалманы, бәлки, уның биография ындагы “ак тап”тарзы ла асыкланы. Иҫбатланы, документтар әм ша иттар эзләне, тапты, етәкселәрзең ишеген аз қакманы, байтак кешеләрзе юллап таба алды. Бына шулай үз үзәндә нык тороусанлык, тәүәккәллек уға, бәлки, аға ынан күскәндөр зә.

Фәсәхәт Бабичеваның тормошо еңел булмай. Туғыз йәшендә үк ез етем қала. Әсәндән Мишкә районына күскән ата ы менән әсә е 1922 йылда бер-бер артлы аслыктан вафат булғас, әле бер, әле икенсе кешелә ыйыныр урын эзләй. Аға ының якты исемен қайтарыузы бик йәшләй тормошоноң мақсаты итеп қуя. 20-се йылдарза Бабичтың көрәштәштәрен әм туғандарын эзәрлекләүзең сираттагы тулқыны башланғас, Фәсәхәт Урта Азияға сығып китергә мәжбүр була, Пермь өлкә ендә йәшәй. Урындагы тыуған якты өйрәнүселәр уны эзләп табалар, ә 1982 йылда Әсәнгә шағирзың мемориаль такта ын асыу тантана ына сақыралар. Ә ике йылдан ул КПСС райкомының беренсе секретары Рәзил Мусин үтенесе буйынса тыуған ауылына бөтөнләйгә күсеп қайта.

Йыш қына редакцияға қилеп, оло сабырлык менән озак итеп өйләшеп ултырыр ине. Вафатына қәзәр бер нисә азна элек өс сәгәтләп мөхәррир бүлмә ендә ултырып китте. Хәтере бик якшы ине, бөйөк Бабич тура ында өйләне лә өйләне. Хәтирәләр язылған зәңгәр тышлы дәфтәр алып қилгәнән, бергәләп шуны қарағаныбыз иштә. Язмаларын бастырыу тура ындагы тәқдимде алай шатланып қабул итте, әммә дәфтәрен қалдырманы, еренә еткерә ем бар әле, тип аңлатты. Уның вафатынан уң дәфтәр, қызғанысқа қаршы, юкка сықты. Ул көндәлек алып бара ине, уларзың бер өлөшө генә тыуған якты өйрәнүсә Фә им Изрисовта ақлана.

Шул көндәрзә редакцияға гәзит укыусыбыз шылтыратты әм үзәндә Фәсәхәт Мөхәмәтзакир кызының кулъязмалары барлығын әйтте, уларзы беззең хәбәрсегә күр әтергә вәгәзә итте.

“ез, дүртөйләләр, бәхетле халык: Шәйехзада Бабичығыз бар...”

Мостай Кәрим”.

1995 йылда Әсән ауылында Шәйехзада Бабичтың йөз йыллығы уңайынан әйкәл асылды. Әйткәндәй, был – зур булмаған гәзәти генә ын. Скульптор Мәүлетбай Хәлилов ақланып қалған бер нисә рәсем буйынса якташыбыздың образын ынландырзы. унырақ Ш.Бабич әм Н.Нәжми иштәлеген мәңгеләштерегә индергән өлөшө өсөн ул Назар Нәжми исемендәге район премия ына лайык булды. Шул осорза шағирзың йорт-музейы төзөлөп, унда байтак материал тупланды. Шағирзың қитаптары, замандаштарының иштәлектәре, шул йылдарзагы көңкүреш қарәк-ярақтары урын алды.

Қызғанысқа қаршы, шағирзың үз әйбәрзәре ақланмаған тиерлек. Бабичтарзың өйө торған урынды көтмәгәндә юлын үзгәрткән буй онмас Кеүәш тулқындары юйзырған. Идеологиялағы қисқен ынылыштар ғына түгел, хатта тәбиғәт тә бөйөк якташыбыззы йәберләгән кеүек тойола.

Нәк 1995 йылдан Әсән ауылында Бабич укыузары ла тергезелде. Шағирзар, язусылар әм публицистар, Мәккәләй күреп, Шәйехзаданың тыуған ауылына

килә. Легендаға әүерелгән кешенең ғүмер сәхифәләрен барлайзар, уның шиғыр-зары, замандаштарыбыз әсәрҙәре янғырай. “Тергезелде” тип ис тә яңылыш айтмәнем. Бындай укыулар 20-се йылдарға ук үткөрөлгән булған (был хакта миңә күренекле шағир, публицист Ғәзим Шафиков өйләгәйне). Улары властар күрәтмә е буйынса бөтөрөлгән.

Ә инде Бабицтың тыуыуына 100 йыл тулыу айканлы шағир кәүзә ен үз куйынына алған Йылайыр ерендә әйкәл асылды. Был 13 ғинуарға булды. Тантаналы ла, шул ук вакытта хәсрәтле лә митингыла Республика Хөкүмәте ағзалары, күренекле әзиптәр, журналистар, шағирҙың яқташтары, туғандары катнашты.

Йылайыр районы хакимиәте башлығы Юнер Вәлиев әлеге ғинуар көнөндә түбәндәгеләрҙе бәйән итте:

– әйкәл басыла, Пиза башня ылай янтая башланы. Шуга ла узған көззә нигезен нығытырға булдык. Әммә экскаватор сүмесенен кәберлеккә тура килеүе хакында хәбәр ителәр. Эште туктатып, Өфө белгестәрәнә хәбәр иттем. Улар кәберлекте тикшерәүгә ең ызғанып тотондо. өйәктәрҙең бер нисә кешенекә булыуын айттеләр. Ә бере енең баш өйәге, аяк-кул өйәктәрәнә башка өлдәләзән бик нык айырылыуы асықланды.

Қабат ерләү алдынан (2008 йылдың ғинуарында) без Юнер Вәлиев, Дүртөйлө районы хакимиәте башлығы Рауил Дәүләтов менән бергәләп антрополог, медицина фәндәре кандидаты Ринат Йосопов менән өйләштек.

– Был эште ювелир йәки саперҙыкы менән генә сағыштырырға мөмкин, – тине ул. – акланып қалған тештәре буйынса йәшен билдәләнек. Улар 24–25 йәштәге кешенекә булыуы ихтимал. Ә бына был урында (ғалим баш өйәген кулына алды–**Х.Н.**) өйәк үтәләй тишелгән. Пулянан йә и ә осло өйбер менән уғыузан. Тағын шундай бер урын бар – быны ы каты өйбер менән бәрелгән эз (ихтимал, наған йәки кылыс абы менәндер). Ә бына бында (баш өйәгенә ул яғындағы йөйзәрҙе күрәтә–**Х.Н.**) кылыс эззәре. Башка өйәктәре лә ынған. Мәрхүмде нисек ғазаплаузарын күзалларға була. Бер үз менән айткәндә, вәхшизәр...

Дөрөс, был билдәләр буйынса ғына, табылған өйәктәр шағирҙыкы, тип раслап булманы. Кулга төшкән материалды әр яклап ентәкә өйрәндәк. Биохимик анализдар үткәрелде. Эш бының менән генә лә бөтмәне әле...

өйәктәрҙе Мәскәүгә, бөтә донъяға билдәле Герасимов исемендәге лабораторияға, ебәрзек. Баш мейе өйәктәрән билдәле технология буйынса эшкәрткәндән уң ис китмәле өзөмтә алынды: йәш Бабиц портретына бик окшаш! Ул ғынамы әле: Мәскәү ғалимдары, был өйәктәр... ижади интеллигенция вәкиленекә булыуы ихтимал, тип тә фараз итте. Быны ына тамам таң қалдык. Ә бит уларҙың бере е лә кемдең өйәктәрән ебәрәүебеззә белмәне. Улары Бабиц тура ында ишеткәндәре лә юк... Бына бит ул фән! Үлтерелгән батша ғәилә е өйәктәрәнә ошонда тикшереләүе ис тә остраклы түгел.

Үләм... ташам... Тормайым, ашам күккә...

Үкенмәйем инде үл әм дә.

Бабицты бик озақ, йылдар дауаында үлтерзеләр. Халык хәтерәнән дә юйып ташларға маташтылар. Барып сықманы! Язмыш ихтыяры менән халык намысына әүерелә е шәхәскә кемдең кулы күтәрелде?

Беренсе тапқыр шағир хакында синифташым, Әсән егете Эдуард Хәмзиндан ишеттем. Уны бик йыш телгә ала торғайны. Әзәбиәт түнәрәгендә укытыусылар менән бергәләп Бабиц ижадын өйрәнәүзәре, уның ақ гвардиясылар кулынан әләк булыуы тура ында өйләй ине. Ихтимал, ул йылдарға башқаса өйләргә ярамағандыр. Ерзә туғанлык әм тигезлек урынлаштырыусы кешеләр башка берәүзән ғүмерәнә кул уза аламы уң?

Әнғәм Атнабаевтың “Шоңқар” драма ында ла шул ук версияны күрәбез. Төп герой – шағирҙы актәр яуыздарса үлтерә, артабан ат койроғона тағып, өйрәтеп йөрөтә. Пьесала Шәйехзада телгә алынмай бит, тиер егез. Әммә образдың уның үрнәгенән “күсереләү”нә ис бер шик юк. Ана шул рәүешле хәкикәттән йырақ

торған караш барлыкка килде, сөнки дәүерзең идеологик канундарына яраклашырга кәрәк ине.

Шағирзың ауылдаштарына рәхмәт — якташтарына булган ышанысына хыянат итмәнеләр. Башкорт дәүләт педагогия университетының кафедра мөдире Ганс Хәкимов шағирзың тормош юлы тура ындағы мәғлүмәттәрзе укыусыларына даими еткереп торзо. СССР Журналистар берлеге ағза ы Фәнүз Фатихов мәктәп музейы өсөн материалдарзы бөртөкләп тигәндәй йыйзы. Шәйехзада тура ында сәғәттәр буйына өйләй ала ине ул. Нәк бына Фәнүз Хәниф улы, шағирзы кызылармеецтар вәхшизәрә үлтергән, тип асыктан-асык белдерзе. Әллә төшөнөп бөтмәйенсә, әллә билгеле булмаған башка сәбәптәр арка ында.

Бабич тура ында бары ы ла бышылдап кына өйләгән йылдарза ижады буйынса кандидатлык диссертация ы якларға базнат иткән Гәлимйән Гилмановты телгә алмау гона булып. Ул ғына түгел, шул осорза Татарстан Языусылар берлеге рәйесе урынбасары, әлеге Татарстан Хөкүмәтендә шактай юғары вазифа биләүсе якташыбыз Шәйехзада Бабичтың шигырзар йыйынтыгын зур тираж (8700 дана) менән бастырып сығарзы. Әйткәндәй, Бабич әсәрзәренәң иң уңғы басма ын.

Юк, Бабич яңғыз булманы, уны тыуган тәйәгендә онотманылар. Йылайырза ла иштән сығарманылар. Журналист Ильяс Такалов бер нисә тапкыр Әсәндә булып, бай тәһсәраттар туплап китте. Артабан уй-фәкерзәре гәзит биттәрәндә донья күрзе. Уның сығыштары кыйыу за, кай ы сак бәхәслә лә булды. уңғы осрашыуыбызза Ильяс архивында байтак материал тупланыуы, уларзы Әсәндәге Бабич музейына тапшырырга теләүе тура ында әйтте. Хәзәргә уларзы тәртипкә алыу менән мәшгүл.

“Гүмеренең уңғы көндәрен Бабич беззең яктарза үткәрә әм, 1919 йылдың шул болгансык көндәре қорбанына әүерелеп, ошонда кала, — тип яззы Мотал Рәмөв 1990 йылда Йылайырзың “Коммунизм өсөн” гәзитендә. — 30-сы йылдарға кәзәр Ш.Бабич әм башка күптәр ерләнгән урын бары ына ла якшы билдәле. Методик курстар тыңлаусылары кәберлектә тәртипкә килтереп, рәшәткәләп куйған. 1924 йылғы фоторәсем дә ана шул хакта хәбәр итә.

Кызганыска қаршы, кәберлек ақрынлап онотла әм артабан юкка сыға. Бабичтың исеме тулы ынса ақланғанға кәзәр уның тура ындағы мәғлүмәттәрзә “ақ тап” тарзың күпләге лә, өстәүенә, кай ы бер иптәштәрзең, төрлө имеш-мимештәрзә нигезләнен, Бабич иштәлеген тергезеүгә қаршы тороуы ла шуға булышлык иткәндер”.

Автор ақлык күр әтә. “Урындағы кай ы бер иптәштәр” тиеүе — кемде күз алдында тотә? изелеп тора: ул кемден қаршы булыуын белә, әммә әйтергә ашықмай. Тимәк, “урындағы кай ы бер иптәштәр” — власть әйәләре. Йәмәгәтселек фәкере тызуыруға кысылырылык, ул ғына ла түгел, хатта сәйәси әм социал процесларға йогонто я арлык власка әйә булған кешеләр. “Төрлө имеш-мимештәр” тип нимә күз уңында тотәла? Фөмүмән, әйтеп еткерелмәгән нәмәләр күп.

Буйға еткәс тә юғалттым мин

Қояшымды кинәт,

Тик был көндәрзә түбәмдә тапка сумған ай йөрөй.

Ә хәзер күңәлем миңең боззай туңып, таштай ката,

Сөнки йөрәгән ерзәрем тик қап-қара Турғай ере.

Бабичка қара яғыу өсөн ниндәй генә хөсөт уйлап табылмаған. Ақ гвардиясы, диненән ваз кисеүсе, хыянатсы, йәш Совет дәүләтен бүлгеләүсе Әхмәтзәки Вәлидиң көрәштәше, ғорур, буй онмаусан, ижады менән баш-баштақлыкка өндәүсе әм, ни әйәт... көсләүсе. Урыс кызын көсләүсе. Әйткәндәй, быны ы сағыштырма са уңғырағы. Уны Шәйехзада бына-бына республикабыз әм әзәбиәтебез тарихында үзенәң законлы әм лайықлы урынына қайтыр ымак тойолғанда тактылар. Бер генә өсөн, әм ул үтеү менән, Бабич үзенәң бөйөклөгөнә күтәрелер, артабан инде бер кем дә уның исеменә қара яға алмас, тип торғанда.

90-сы йылдар башында язмыш мине Мәскәүзә күренекле шағир әм публицист

Ғәзим Шафиков менән озраштырзы. Ул вақытта әзип, Башкортостанда йәшәгән бер шағир әзиә Дәүләтшинаның романын урлаган, тип иҫбатлау идея ы менән яна ине. Әйткәндәй, ул быны иҫбатланы ла. Факт әхлаки төшөнсәләрзән сыгып әм яктарзын үз-ара килешеүе арка ында ғына был хакта халыгкка мөғлүм ителмәй калды. Әш судта ла бер нисә тапкыр каралды, уға тиклем язуысыларзың стилистика ын, композиция ын, тел- үрәтләү сараларын өйрәнгән төрлө комиссия ултырыштарында тикшерелде.

Шул вақытта ук Ғәзим Шафиков, Бабичтың бер касан да бер кемде лә көслә-мөғәнлеген иҫбатлясакмын, тип кат-кат кабатлаузан ис туктаманы.

Ул үзәндә торзо. Дәүләт именлеге комитеты архивтарында бындай хәлдәң булу-булмауы документтарза күр әтелергә тейеш, тине. Ике йылдан Ғәзим Шафиков ул документтарзы доньяға сығарзы. Уйзырмаларзың нисек барлыкка килеүенә үзебез күреп ышандык. 1919 йылда был урыс кызына ни бары... өс йәш, ә өсә енен кызына бер кемдәң дә қағылмауы тура ында әйткәне асықланды.

1993 йылдың июлендә Ғәзим Шафиков режиссер, Рәсәй Федерация ының атқазанған артисы Олег Ханов әм Йәш тамашасы театры артистары менән берлектә Әсән ауылы мәзәниәт йорто сәхнә ендә “Заклание” пьеса ын күр әттә. Был әсәрзә үз аллегория рәүешендә беззәң Бабич тура ында бара. Сценарист әм куйуысы ике е лә ул вақытта бер тауыштан тиерлек: “Без езгә үзегеззәң Бабичты алып килдек...” – тип белдергәйне.

Ғ.Шафиков, Шәйехзада шигыр язуыза тиңе булмаған оҫта, ирәк оҫрай торған йәмәғәт эшмәкәре, Әхмәтзәки Вәлидизәң тоғро көрәштәше генә түгел, тип өйләне. Бабич – унан да мәртәбәлерәк. әр нәмәлә лә әләтле булған ул. Спектаклдәрзә катнашқан, мандолинала татар әм башкорт көйзәрен зур оҫталык менән башкарған. Ышана ығызмы, хатта мандолина кылдарын ... аяк бармактары менән дә сиртә торған булған.

– Озақ йылдар, Шәйехзада Бабичты ат койроғона тағып, юл буйлап өйрәткәндәр, тигән хәбәр йөрөнә, – тине Ғәзим ағай. – Әммә мин быны раслаусы бер генә ша итты ла тапманым.

Кай ы берәүзәр, Шәйехзада Бабич әм уның иптәштәрә ақ гвардиясылар кейендә булып, был кызылдарзын асуын кабартқан, тип өйләне. Әммә факттар уларзың кышкы пальтола булуы хақында өйләй.

*Ишеткәндәй булам әллә кайзан
Ырыс, бәхет, өмөт йырзарын;
Өмөт кайнап, ташып күкрәгемдән,
Көтәм тиззән ақ көн тыуғанын.*

Дүртөйлә халкына легендар якташыбыз тормошоноң кай ы бер яктары бөтөнләй билдәлә түгел. Йылайырза и ә шактай күп материал тупланған. Ильяс Такалов миңә түбәндөгеләрзә өйләне:

– Тук анынсыл йылда үзебеззә “Бабич кәбере кайза?” тигән мөкәлә бастырып сығарзык. Ул халыкта зур кызык ыныу уятты. Редакцияға хаттар килә башланы. Шағирзы белгән, уның менән аралашқан кешеләрзәң адрестарын бирзәләр, ерләгән урынын хәтерләүселәр зә табылды.

Әнгәмәсебеззә бүлдәрәп, кыскаса өҫтәмә бирәйек. Был урынды “кәберлек” тип әйтерлек тә түгел, әллә сокор, әллә йырын булған. Имгәтеләп, тамам кызғаныс хәлгә килтерелгән кәүзәләрзә шунда ташлап, арлы-бирле күмгәндәр.

– Берәүзәр, кәберлек Юлдыбай–Йылайыр юлының уң яғында урынлашқан, тип расла а, икенселәрә бөтөнләй капма-каршы якты күр әтә, – тип өйләне коллегам. – Ярай әле, 1924 йылғы фоторәсем ақланған. Ша иттарзын күпселегә лә фотоаппарат объективына эләккән урынды күр әттә.

Ша иттарзың бере е Р.Ишкилдин хәтирәләренән:

“1919 йылдың язы ине. Мин әм Зәйнулла Батыров Йылайыр дауахана ында ятабыз. Бер көндә хәрби кейемдәгә кешеләр килдә лә беззә ревком штабына алып китте. Унда ике йөзгә якын кешене зур азбарға яптылар. Шәйехзаданы йәнә шунда оҫрат-

тым. “Ниндәйзер аңлашылмаусанлык арка ында ғына беззе бында тоталар. Бик борсолма, халде асыжларзар за тиззэн ебэрэрзэр,” — тине ул миңә.

27 мартта бер нисә кешиене Ырымбурға озаттылар. Унан ай ярым үткәс кенә кайттым. Бабичты әм башка бик күптәрзе без киткәндең икенсе көнөндә үлтерүзәре тура ында ишеттем. Кәберзә алтмышлап кеше ерләнгән...

Кәберлекте якшы хәтерләйем. Ул байтак вақыттар кәртәләп алынған килеш торзо. Элек ауыл ситендә ине. Төзөлөш алып барылғанлыктан, хәзер кәбер уртала калды. Курган бик зур ине...”

С.Тактаев: “12 йәштә инем. 1919 йылдың март азақтарында беззең Искужаға өс кеше килде. Улар беззә тукталды әм ике-өс сәгәтләп тороп, сәй эсеп китте. Бере е кара куртка кейгән, ә ике е хәрби формала ине. уңынан ғына белдек: гражданский кейемдәге е Шәйехзада Бабич булган. Ул беззә ниндәйзер шиғырзар за калдырзы...”

К.Рәхмәтуллина: “Ирем Мәжим Рәхмәтуллин Шәйехзада Бабичты якшы белә ине. Улар бер ни кәзәр вақыт Темәстә бергә эшләгән. Ә Бабич үлтерелгәс, Мәжим шаширзы искә алып, йыш кына кәберенә бара торғайны...”

“Мәжим ағай Юлдыбай балалар йортоноң директоры булып эшләгәндә мин уның шоферы инем, — тип хәтерләй Рамазан Сабанчин. — Йылайырға килгән айын ул ошо курган янында тукталырга куша ине. Якын ғына барып баһа ла бер нисә минут тын тора. Ә уңынан, был — күренекле шағир Шәйехзада Бабичтың кәбере, тип өйләне. “Улар унда күптәр, кустым да, инең кәрзәшең дә, башка бик күптәр зә шунда ята. Рамазан, бер қасан да ошонда тукталмай узма. Уларзы искә алыу өсөн бер нисә минут вақытыңды қызғанма,” — ти ине. Шуға ла был урын мәңгегә хәтергә еңеп калды”.

..Укытыусылар кәберлеккә койма тотқайны, — тип хәтерләй шул вақиғаларзың ша иты булған берәү. — Әммә бер нисә көндән койма юкка сықты, ә кәберлек өстөнә кемдер тиреҫ килтереп түкте...”

*Дәртле, кайнар йырзарымды
Йырламайым дәртәм өсөн;
Йырлайым тик мәңге шат,
Дәртле, көләс халқым өсөн...*

Граждандар уғышы. Идея өсөн генә уғыш булығы икеле. Назан халық үз дәүеренәң хәл-вақиғаларын аңлап бөтөрә алмаған, әлбиттә. Туған — туғанға, улы ата ына қаршы күтөрелгән. Шәхси сәбәптәр, тар қарашлыларға ғына хас әскерлек, үсләшеу кеүек күренештәр зә үз йөгөнтә он алғандыр. Башка төрлө сәбәптәр зә булығы ихтимал.

Урындағы Йылайыр гәзите лә заманында был турала язып сыққан. Мәсәлән, күн заводында эшләгән Ибра им Исәкәев түбәндәгеләрзе бәйән иткән:

“...1919 йылдың мартында Йылайырза хәл қисқенләште... золот көсәйзе. алдаттарзың ситтән қилгән эшселәрзе эзләүе, тотолғандарзың күбе ен атыузары тураында хәбәр таралды. Иртән беззең заводқа бер төркәм алдаттар қилде. “Арағызза башка милләт кешеләре бармы?” — тип оранылар. Минең башқорт икәнлегемде бел әләр зә, эшселәр бер тауыштан: “Беззә ундайзар юк”, — тип яуап бирзе. Әммә икенсе көндә тағын бер алдат пәйзә булды. Бары ы менән дә қызык ынды: әр кемдең исемен әм фамилия ын орап сықты. Иптәштәрәмдең қәңәше буйынса үземде, Яков Исәковмын, тинем. Заводта күптән эшләгәнлектән, урысса таза өйләшә инем. Өстәуенә, төҫ-қиәфәтем дә урысмы, башқортмо икәнлекте айырырлық түгел. алдат ышанғандырмы, юкмы, әммә қабат сакыртманы. Кистән иптәштәрәм мине Мамыкин байзың йортонда йәшерзеләр. Икенсе көндә иртән байзың улы: “Қисә ауылға қилеүсе юл сатында шағир Бабичты, қылыс менән сапқылап, ат койроғона такқан қилеш урамдан өйрәтеп узғандар,” — тип өйләне. уңынан, башқалар менән бергә Бабич та ауыл ситендә ерләнгән, тип ишеттем”.

Ерле халық актәрзан да, қызылдарзан да қурққан. 1917 йылдың көзөндә Бабичты Башқорт өлкә шура ының секретары итеп қуялар. Бихисап өндүзәрзе ижад итеүсе авторзарзың бере е була ул.

Тәүге өндөүзә: “Без актар за, кызылдар за түгел, без – башкорттар!” – тип әйтелә. Кызғаныска каршы, хәрәкәттең ике ағымға бүленеүе үз дәүләтселеге өсөн берсә актар, берсә кызылдар яғында көрәшәргә мәжбүр булған башкорт халкының фажиғә ен көүзәләндәрә.

Милли автономия тура ында кызылдар менән килешеүгә өлгәшкәндән ун Вәлиди гәскәрзәре улар яғына күсә, Бабицка бер төркөм аддаттар менән хөкүмәттең архивын Темәстән Кызыл Мәсеткә (хәзәрге Морак ауылы – Х.Н.) күсерәү бурысы йөкмәтелә. Ана шул күсенгәндә фажиғәгә тарый за инде Бабиц менән иптәштәрә...

Без бөгөн илебеззең тарихы тура ында дөрөсөн өйләргә тейешбез. Ыңғай әм кире яктары менән. Актар хәрәкәтендәге етәкселәр әм хәрби эшмәкәрзәрзән өйәктәрән Рәсәйгә кайтарыу – нормаль күренеш. Бөгөн Шәйехзада Бабиц иштәлеген хөрмәтләү зә шул ук.

*Иламайым мин көндәрәм
ырзак, ыуык, алкын өсөн:
Илайым тик ярлы, мөскен,
Кызғаныс халкым өсөн.*

1911 йылда ук Бабиц, “Ғәлиә” мәзрәсә ендә белем алыусы шәкерт буларак, бик күп әзиптәр менән аралаша. Мәжит Ғафури, Ғәлимийән Ибра имов, Хәбибулла Ғәбитов, Сәйфи Кудаш, Зыя Өммәти әм Ғизетдин Исәнбирзин – милләтебеззең йөзөк кашы әм горурлығына әүерелгән языусылар әм шағирзәр. Улар бергәләп кульязма журналдар сығарған, әзәби кисәләр ойошторған. Ихтимал, Башкорт иленең киләсәге тура ында кызып-кызып бәхәсләшкәндәрзәр зә. Суверенлык әм ысын дәүләтселек алыу идея ы шул вақытта ук тыуғандыр, сөнки шәкерттәр ара-ындағы хөр фекерлелекте инкар итеп булмай. “Ғәлиә” мәзрәсә ен Царское Село лицейына тиндәргә мөмкин. Фәкәт татар-башкорттокона.

Ғизетдин Исәнбирзинға айырыуса тукталгы килә. Ул хәзәрге Кушаренко, Дүртөйлә, Борай әм Бөрә райондары ауылдарында мәғрифәтселек менән шөгөлләнгән, татар теле әм әзәбиәтенән белем биргән. XX быуат баштарында башкорт әм татар шигриәтендә билдәлә эз калдырган. Унан тыш, А.Пушкин әм А.Кольцов әсәрзәрән тәржемә итеүсә буларак та тарихка ингән.

– Иортта Бабиц искә алынмаған көн дә булмағандыр, моғайын, – тип хәтерләй Ғизетдиндең ейәнә Рәмил хәзрәт Исәнбирзин. – “Бабиц”ты ул сақта фамилия тип уйламаным да, рус революционерылыр, тигән фекерзә инем. “Бабиц” “Ильич” кеүек аңғырай бит. “Егеттәрзең асылы ине ул Шәйехзада Бабиц!” – тип окланып өйләй торғайны олатайым. Был үззәр хәтеремә ныклы енеп калған...

Шағир, мәғрифәтсә Ғизетдин Исәнбирзинды халыкта “Акмулла” тип йөрөткәндәр. Ул “Почет Билдә е” ордены менән бүләкләнгән, директор булып эшләгән, абруйлы әм хөрмәтлә кешеләрзән булған. Пенсияға сыккас, Шәйехзада Бабиц әм Мәжит Ғафури тура ында хәтирәләр язырға ниәтләп, Өфөлә материалдар йыйған. Без был хакта Вафа Әхмәдиев әм Рәйеф Әмировтың бынан кырк йыл сама ы элек язған очергынан укып белдек. Ғ.Исәнбирзин нигез ез онотолған, тип исәпләй улар. Шиғырзәр, тәржемә әсәрзәре басылмай тиерлек. Ә бит бер нисә быуын уларзы укып үскән. Ғ.Исәнбирзин – татарса язған киң билдәлә башкорт шағирзәрының бере е. Шуны ы кыуаныслы: Рәмил хәзрәт тә шиғырзәр яза. Улар район гәзитиндә бер нисә тапкыр донъя күрзе.

Ғизетдиндең кусты ы Әхкәм дә – әзәбиәтебеззә эз калдырган кеше. Укытыусы булып эшләгән ул. Үзе исән сақта ике хикәйәләр йыйынтыгы донъя күргән. Языусы Әкрәм Вәли уны үзенең остазы тип исәпләгән. Ә.Исәнбирзин золот тирмәнә эләккән, төрмәлә ултырған. Көс-егәрлелеге ташып торған мәлендә донъя куйған. Бабиц менән дә юлдары киәшкән булыуы ихтимал, сөнки Әхкәм дә “Ғәлиә” мәзрәсә ендә якынса шул йылдарза укыған.

*Сәскә төслә йырзәрымды
Йырламайым заукым өсөн;*

*Йырлайым тик сәскәләй
Кыззарға бай халкым өсөн.*

Шәйехзаданың ата ы Мөхәмәтзакирзың гаилә е менән хәзерге Мишкә районы Кыйгазытамак ауылына нисек барып сығыуы бик озақ серле йомғак булды. Картайған көнөндө алыс ерзәргә күсеп китергә нисек тәүәккәлләне икән? Мулла гаилә е Әсәндә лә етеш тормошта йөшөгән бит. Даны бөгөнгө көндәргә кәзәр килеп еткән бакса, ундырышлы ер, оқта хужалык итеү — былар бик үк мул тормошта булма а ла, якшы йөшәргә форсат биргән.

Кай ы берүзәр и ә бары ын да илде сорнап алған дин езлеккә яп ара. Руханизәрзы эзәрлекләүзәр ысынлап та булған. Мәсәлән, Көйәзбаш ауылының бик итәгәтле мулла ы Хәбибийән Йомаевтын, әле қасан ғына үзенә илтифат, хөрмәт күр өткән ауылдаштарының тупаслығын әм мәсхәрәле көлөүзәрән күтәрә алмайынса, урактан кайтышлай урағы менән үзен үзе уйыуы ла билдәле. Был урынды әле лә “Хәбиб соқоро” тип йөрөтәләр. Быны ы уңырақ булған хәл әле ул. Ә 1921 йылда и ә дин көслә, диндән ваз кисеүселәр булмаған тиерлек. Халык Аллаға хезмәт итеүселәргә хөрмәт күр өткән, уларға хужалык эштәрәндә ярзамлашқан. Әгәр зә шул осорза дин тотузы ақлап қалған бул алар, йәмғиәттән әхлаки қанундары ла қакшамақ ине.

Ә серзә Фәсәхәт апай асты. Ул гаиләнен шул осорзағы тормошо тура ында бер нисә язма қалдырған. Музейзың ул вақыттағы директоры Фәнүз Фатиховқа тапшырылған дәфтәрзәрәнен берә ендә Шәйхзаданың ата ы, әсә е әм еңделәрәнен миҳнәттәрә тәфсилләп бәйән ителгән. Қызғанысқа қаршы, ниндәйзәр сәбәптәр арқа ында дәфтәр музейза юк.

Был язмалар Иванай ауылында йөшөгән Фатихаға, БАССР-зың 50 йыллығы исемәндәгә колхоз рәйесе, исеме билдәле Хәниф Вәлиевтын әсә енә, мөрәжәгәт хаты итеп язылған. Уларзы заманында Башқортостан Языуылар берлеге ағза ы, редакциябыззың сәнгәт бүлеге мәдирә Илдус Тимерханов матбугатқа әзерләп бастырайны. Гәмүмән, Фәсәхәт Бабичеваның язмалары бик күп факттар, исемдәр әм вақиғаларзы үз әсенә алыуы менән игтибарзы үзенә йәлеп итә. Был уның әлекке мемуар язмаларына айырыуса хас.

“Фатиха апай! — тип мөрәжәгәт итә автор. — иңә быларзың бары ы тура ында ла языу қәрәктерме, юктырмы — белмәйем. Шулай за язам, сөнки ин Шәйехзаданы әйбәт белә ең”. Тимәк, тағы ла бер кеше шағир менән таныш булып сыға. Бәлки, ул да хәтирәләрән қалдырғандыр?

...1921 йылғы аслык. Әсәнгә Мөхәмәтзакирзың улы Мөхәмәтқәрим килә. Ул ата ын Әсәндән Қыйгазытамак ауылына күсеп китергә өгөтләй. Тәүәккәл, әйткән үзәндә тора торған эшлекле ир йортто, хужалык қәрәк-ярактарын алыусыны ла бик тиз таба. Ата ының гаилә е тура ында хәстәрлек күрәргә вәгәзә бирә. Ауылдаштары, хатта күрше ауылдарзан аз ғына таныш булыуылар за Мөхәмәтзакирзы күсенмәскә өгөтләй. Әммә 74 йәшлек мулла улының үзенә күнә. Шәйехзаданың үлеменән уң ата ы бик бирешә, тормоштан йәм тапмай, ихтыяр көсә лә қалмай, хәйерселектә көн күрә. Улы баштарак бер аз ярзам да күр өтә, әммә күп тә үтмәй, ашатқан икмәге менән битәрләй, ата ын язмыш қосағына ташлай.

Мөхәмәтзакир, Шәйехзада исән бул а, бындай хурлыққа ис кенә лә юл қуймақ ине, тип уйлана. Яз ет ә, Әсәнемә қайтыр инем, тип хыял йөрөтә. Әммә ниәте тормошка ашмай, тәүзә — қатыны, бер нисә көн үтеүгә Мөхәмәтзакир үзе донья қуя. Уның қәбере асықланған, рәшәткәләп алынған, қараулы, тизәр. Қыйгазытамакта ла Шәйехзада Бабичтын әм уның ата-әсә ененә яқты истәлеге алдында хөрмәт менән баш әйәләр...

*Йәш сағым, алтын сағым,
Ялқын сағым бул ын физа
Халкым алдында минең
Биргән таза антым өсөн.*

Шағирзы кемдәр язалауы билдә ез. Тарих уларзы үз хәтерәнә уйып қалдырма-

ған. Кылыс күтәрергә базнат иткән аяу ыз палачты ла иҫендә калдырмаған ул. Хатта уны ни өсөн үлтереүзәрен белмәйбез. Ни өсөн йәнен кыйғандар уң унын?

Әммә Шәйехзада Бабич үзе тура ында иҫкә төшөрөп тора, шиғырҙарында йәшәй. Фәсәхәт апай хәтерләүзәренән шуны беләбез: эскәмйәлә ултырып бышылдап кына нимәлер тырышып-тырышып кабатлаған малай янынан үтеп барғанда:

*Башкортостан – гөлбостан,
Былбылстан, нурбостан,
Шунда тыуған, шунда үскән
Башкорт тигән арыҫлан, –*

тигән йөрөгөнә үтә лә якын үзәр ишетә.

– Нимә укый ың, сабыйым? – тип тулкынланып орай Фәсәхәт апай.

– Шиғыр ятлайым. Бабич шиғырын. Укытыусы кушты. Мәктәптә әзәби кисә буласак. Шуға әзерләнем...

Әйе, шағирҙы хәтерзәрзән юйзыра алманылар.

“Башкортостан – гөлбостан” тип көйләне, доға укығандай, өләсәйзәребез, хатта был юлдарзын кем тарафынан язылыуын да белмәйенсә. Халык үзенә әүерелде улар.

Дүртөйлә әм Әсән урамдарына уның исеме бирелде, Әсәндә ыны куйылды, урта мәктәп тә Шәйехзада Бабич исемен йөрөтә. Музейы асылды.

Шағирҙы Йылайыр ерендә лә онотмайзар. Яңы әйкәл асыу – уның дәлиле. Уның авторы – күренекле скульптор Хәйзәр Ғарипов. Мандолина ын асқан, язаланғандан телгеләнгән шағир кәүзә е, йылдар аша үтеп, юғарыға ынтыла. Ысын шағирҙарға ғына хас булғанса, йөзөндә – ғорурлыҡ, яктылыҡ, үнмәс ихтыяр көсө, буй онмас рух, күззәрәндә – ялкын саткылары. Ә ирендәре, гүйә:

*Башкортостан – йәмбостан,
Ил амстан, шағирстан,
Шунда тыуған, шунда үскән
Башкорт намлы арыҫлан!*

– тип бышылдай.

1995 йылда башкорт халкының данлыҡлы улы, мәғрифәтсе шағир Шәйехзада Бабичтың тыуыуына 100 йыл тулыу хөрмәтенә Хөкүмәт тарафынан әзәбиәт, сәнғәт әм архитектура өлкә ендә Шәйехзада Бабич исемендәге республика дәүләт премиялары булдырылды. Шунан бирле әләтле ижади йәштәрзәң кырттан күберәк вәкиле уның лауреаттарына әүерелде. Языусылар Фәрзәнә Акбулатова, Рәйес Түләк, опера йырсы ы Зө рә Байбурина беренселәрзән булып ошо хөрмәткә лайыҡ булды. Лауреаттар арында Вәхит Хызыров әм Земфира Рамазанова, рәссам Сулпан Билалова (әйткәндәй, заманында ул Дүртөйлөнөң 5-се мәктәбендә эшләгән) әм үзенә ижады менән Бабич нигез алған традицияларҙы дауам итеүсә башка бик күптәрзәң исемдәре бар.

Кысқа ы, күнелдәрзә Бабич тура ында иҫтәлек йәшәй икән, тимәк, ул үзе лә йәшәй.

Хәмит НӘБИЕВ,
журналист.
Дүртөйлә районы.

ТАРИХ БИРГӘН АБАК

(Башкортостан Китап палата ы ойшторолоуға 80 йыл)

Рәсәйзе тетрәткән кишкен боролоштар осоронда – 1917 йылдың 27 апрелендә (хәзергесә 10 майында) Эске эштәр министрлығына караған Матбуғат буйынса баш идаралыкты бөтөрөү буйынса Вақытлы хөкүмәттең карары кабул ителә. Карарзың 3-сө бүлегендә Китап палата ы булдырыу тура ында үз бара. Уға Рәсәйзе рус телендә сыккан барлык матбуғат басмаларын фәнни рәүештә өзлөк өз теркәү эше йөкмәтелә. Дәүләт учреждениеларын, шулай ук дәүләт китап аклағыстарын илдә донъя күргән басма әсәрзәр менән тәьмин итеү бурысы ла Палатаның елкә енә төшә. Рәсәй

Башкортостан Китап палата ы хезмәткәрзәре.

Китап палата ының язмышы ошо тарихи карарға бәйле.

Башкортостанда Китап палата ы ойштороу мәсьәлә е 1928 йылдың 19 декабрендә БАССР Халык Комиссариаты коллегия ында карала. Шунда ук уның тура ында положение ла раçлана. Директор итеп Мөбәрәкйән Вәсфи улы Әмиров тәғәйенләнә. Йәш етәк-сенәң мәкәлә е "Яңылык" журналының 1929 йылғы 3-4-се аңдарында басыла.

"Бынан ике генә тиштә йыл элек жандарм, доносчик түрәләр дә шәте астында кан калтырап торған башкорт иленә бөйөк Октябрзәң сик ез күп иректәр, хокуктар өстөнә өстәп биргән бүләктәренең бере е, ис шик ез, Башкортостан үзәгендәге Башкорт дәүләт китапхана-палата ы аңалырға тейеш. ... Бөйөк Октябрь революция ы миллион башкорт халкының үткән тарих биттәрен күз алдарына бер юлы асып алғас, тарихтың ысынлап та ауыр фажигәле икәнә күренде. Шунуң өсөн Башкортостанда йәшәгән башкорт әм татарзәр алдына Октябрь куйған оло ижтимағи бурыстарзы аткарыр өсөн шул фажигәле тарихтарзы өйрәнергә, сәбәптәрен аңларға; бай әзәбиәттәр урынында яткан зур бушлыктарзың хикмәттәрен тикшерергә әм шул үндерелгән әзәбиәттәрзә бергә мең өләш итеп терелтергә, киңәйтергә тейешле булып сыкты.

Бына шул халыктың әзәбиәттәрен барлау, шуларзы өйрәнәү кәрәклегә мәсьәлә е Башкортостан үзәгендә оло бер әзәбиәт хазина ы барлыкка килтерергә те-

йешле итте. Был оло әм академический мәсьәлә, аслык, эске уғыш кеүек бөлгөнлөктәр менән бер вақытта килеп сык а ла, сызамлы күңел, кырка ниәт менән башланған бер нәмә фәкәт алға барыу әм киңәйеүендә дауам итте. Бөгөн инде дәүләт китапхана ы үзенең биш йыллык эш гүмерен уззырып, алтынсы йылға сыкканда, китап, гәзит, журнал биреп эш итә торған китапхана ғына түгел, бәлки, бөтә башкорт әм шәрәк әзәбиәтен эсенә алып, шулар өстөндә филми тикшеренеүзәр алып бара торған китап палата ы булып етеште", – тип яза ул (17-се бит).

Ул осорзән уң күпме ыузар акты, күпме елдәр иҫте, илебез күпме үзгәрештәр кисерзе. Әммә Китап палата ы үзенең бурыстарына тоғро калды. Уға үз гүмерендә бер нисә йыл Республика үзәк китапхана ына кушылып, бүлек кенә булып йәшәп алырға ла тура килде. Шул мәлдәрзә лә Палатаның баһма әсәрзәрзән торған айырым фонды булды, ул библиографик үзәк буларак та үзенең әәмиәтен юғалтманы. 1934 йылдан Китап палата ына үзаллылык әйләнәп кайтты.

Бөйөк Ватан уғышы йылдарында ике кешелек кенә штаты булған Китап палата ы БАССР-ға эвакуацияланған учреждениелар әм предприятияларзы, шул иҫәптән УССР Фәндәр академия ын, Маркс, Энгельс, Ленин институтын, фәнни-тикшеренеү институттарын библиографик әм баһма материалдар менән тәьмин итеүзе дауам итте. Украина Китап палата ын кунаксыл Палатабыз үз бина ына индереп, үзе Республика китапхана ының бәләкәй генә бүлмә енә күсенде. Төлкөгә йортон биреп отолған әкиәттәге куян ымак, Башкортостан Китап палата ына уғыштан уң үз бина ына кире кайтырға насип булманы. Телә ә кайза күсенеп йөрөп, киммәтле фондтың байтағы юкка сыкты. Касандыр Палата хезмәткәрзәре саналарзә өйрәп, күтәрәп йә арбаға тейәп мир буйлап йыйып алған, күз кара ындай ақланған китаптар, журналдар, гәзиттәр башка мәзәниәт учреждениеларына таратып бирелде...

Әлеге вақытта Китап палата ының үзенең иркен, матур ике катлы бина ы бар. 2008 йылдың 1 гинуарына уның баһма фонды 1 900 439 дана иҫәпләнде, шуларзың 72 277 дана ын китап әм брошюралар тәшкил итә. 2007 йылда бында 28 293 баһма документ теркәлгән әм ақлауға тапшырылған. Матбуғат архивы фондтарында рус, башкорт, татар, сыуаш, мари, удмурт, төрөк телдәрәндәге баһмалар ақлана. Бындағы ноталы әсәрзәр, үрәтле баһмалар, афишалар, лозунғылар, айлау кампаниялары материалдары, сақырыу билеттары ла тарихыбыззы сағылдырыуы менән кызыклы әм әәмиәтле.

Китап палата ы Башкортостан Республика ында сыккан матбуғат тура ында иҫәп алып барған берзән-бер статистик үзәк булып тора. Архив-белешмә секторы тарафынан әзерләнгән белешмәләргә карағанда, 2007 йылда, алдағы йыл менән сағыштырғанда, баһмаларзың исемдәре, тираждары, күләмдәре байтакка кәмегән. Былтыр ижтимағи фәндәр буйынса 509, медицина, техника фәндәре буйынса 365 китап донъя күргән. Нәфис әзәбиәт әм әзәбиәт филеме буйынса китаптар – 209 бөртөк. Балалар әзәбиәтенә иғтибар көсәйеүе беленә. Улар күпләп баһыла әм тираждары ла арткандан-арта бара.

"Китап", "Башкортостан", "Башкортостан энциклопедия ы", Өфө полиграфкомбинаты, "Филем", "Слово" нәшриәттәре баһтырған китаптарзың күбе е зауык менән бизәлгән: матур, төслө тышлыкта. Брошюралар, авторефераттар, филми хезмәттәр .б., гәзәттә, фәнни учреждениеларзә, БР Фәндәр академия ында, вуздарзә бәләкәй тираж менән, кесерәк күләмдә сыға.

Үткән йылда республика гәзиттәренең йыллык тиражы 14,0 процентка, район гәзиттәренең 5,5 процентка түбәнәйгән. Ә реклама-мәғлүмәткә королған кала әм ведомство гәзиттәренең аны ла, тиражы ла юғары. Журналдарзың тиражы ла тауарҙарзы мактаған аллы-гөллө яңы реклама баһмалары иһә-бенә күбәйеп киткән.

Анык, теүәл статистик иһәп алып барыу өсөн Рәсәй Федерация ының әм Башкортостан Республика ының "Документтарзың мотлак экземплярҙары" Законы ярҙам итә. Нәшриәттәр, редакциялар тарафынан мө им закондың тейешенсә үтәләше Китап палата ының архив фондын тулыландырыу өсөн дә кәрәк. Сектор мәдире З. Ғ. Сафиуллина, баш белгес С.А. Ғәлиева әм 1-се категориялы белгес К.З. Хәмитова был өлкәлә озак йылдар намыһлы хезмәт итә, улар катмарлы эштең нескәлектәренә күптән төшөнгән.

Кабул ителгән документтарзы дәүләт библиографик эшкәртеү өҙөмтә е булып квартал айын сығарылған "Башкортостан Республика ының матбуғат йыльязма ы" тора. Уны филми-библиография әм нәшер секторы әзерләй. Был яуаплы эштәрзе сектор мәдире Г.Ә. Шакирова, баш белгестәр Р.Ф. Абдуллина, Ф.Д. Шәйхелисламова, әйзәүсе белгес А.М. Рәхмәтуллина күңел биреп башкара. Китап палата ы директоры А.А. Уракаева әйтеүенсә, үз эшенә мөкиббән киткән юғары квалификациялы коллектив нәшриәттәргә, редакцияларға даими рәүештә консультациялы бирә, төрлө китапхана әм библиография хезмәттәренә методик ярҙам күр әтә. Палата йылына сама менән 300 кешене хезмәтләндерә, телдән әм язма белешмә бирә.

"Традицияларзы емермәйенсә, шуларға нигезләнеп яңылыкка ла ынтылабыз. Китап палата ын қасандыр күп миһнәттәр менән аякка баһтырған хезмәттәштә-ребез алдында яуаплылык тоябыз.

Беззең төп бурыһыбыз – дәүләт библиография ын артабан да үстәреү, Башкортостан Республика ының, уның төрлө милләтле халыктарының тарихын сағылдырған киммәтле фондтарзы аклау, бының өсөн Палатаның материал-техник база ын нығытыу.

уңғы вақытта без Рәсәй Китап палата ы ярҙамында китап баһмаларын электрон теркәү буйынса программалы-технологик комплексты үзләштерәбез. Ул нәшер ителгән баһмаларзың мәжбүри экземплярҙарын эшкәртеү әм дәүләт библиография ының библиография банкын булдырыу өсөн кәрәк.

Беззең алда торған икенсе мәһәлә – БР халыктары телдәрен аклау, өйрәнеү әм үстәреү буйынса Дәүләт программа ына яраһлы, башкорт телендәге художестволы әм ижтимағи-сәйәси баһмаларҙан электрон китапхана булдырып, Интернет селтәренә урынлаһтырыу.

Замананан артта калып булмай, әр дәүерзең үз талаптары. Шуға күрә әлеге мәлдә Электрон архив ойошторолдо. Унда республика матбуғат баһмаларының электрон варианттары аклана. Тимәк республика баһмаларын киләсәктә компьютер аша ла укый аласақтар", – ти Айгөл Уракаева.

Палаталағы баһмалар каталог әм картотекаларҙа сағылыһ таба. Алфавит буйынса, хронологик тәртиптә (1917 йылдан) әм системаға алынған (1925 йылдан) каталог әм картотекалар буйынса Башкортостан әм Салауат Юлаев тураындағы әзәбиәттә, XIX – XX быуатта сыкқан ирәк осрай торған китаптарзы табырға була. "Филоненко фонды", "Кульязма фонды", "Ғәрәп хәрәфтәре менән 1907–1931 йылдарҙа башкорт әм татар телдәрендә сыкқан ирәк осрай торған китаптар фонды" – быллар бары ы ла илебеззең мәҙәниәтен, фәнен, тарихын өйрәнергә ярҙам итә.

Матбуғат архивында 1912–1928 йылдарҙа донъя күргән "Шура", "Сәсән", "абан" журналдарының тулы комплекты акланған. Китап палата ы эше тура ында материал әзерләгән сакта миңә матбуғатыбыз тарихы менән яқындан танышыу бәхете эләкте. Бигерәк тә әлеге мәлдә яратып укыған "Ағизел" журналының юл башы – уны йылғаға әүерелдергән шишмәләр кызык ындырҙы.

Быуаттар буйына йәшәп килгән башкорт әзәбиәтенең тәүге басма ы булып 1923 йылдың март айынан гәрәп хәрәфтәре менән сыға башлаган "Яңы юл" журналы тора. "Берләшегез, бөтөн донъя эшселәре!" девизы астында басылған тәүге сәйәси-ғилми, әзәби-ижтимағи айлык журнал үзенең алдына зур бурыстар куя.

Тәүге ан Х. Ғәбиттең "Ярҙы башкортка" исемле "башкорттарҙың боронғо кобайырына тәклид" менән асыла.

*Ярҙы башкорт, кузғалсы,
Ғилемгә бер күз алсы.
Назандыктан котолоп,
Белем "тыу"ын кулға алсы.
Кулға алсы, ау, кулға алсы.*

*... Байкап кара ер йөзөн,
Аңда тормоштоң юлын.
"Укы, халкым!.. Күзеңде ас!.."
Минең әйткән бай үзем.
Бай үзем, ау, бай үзем.*

Әзәби тел формалашып өлгөрмәү сәбәплелер инде, журналдың тәүге аңдарында татар телендә язылған материалдар өстөнлөк итә. Ауыл хужалығы, сәнғәт, мәзәниәт үсешенә кағылышлы мәсьәләләр күп кузғатыла.

Журнал дүрт бүлектән тора: Ғөмүми бүлек. Тарихи бүлек. Ғилми әм фәнни бүлек. Әзәбиәт бүлеге. уңғы бүлектә "халык әзәбиәтенән кыскаса үрнәктәр"гә лә урын бирелә.

Шул ук йылдағы "Яңы юл"дың 4-се аны атаклы халык шағиры Мәжит Ғафуриҙың "әзәбиәт юлындағы егерме йыллык хезмәтенә арналған юбилейына бағышлана". Дауыт Юлтый шағирҙы үзенең шиғырында "Урал андуғасы" тип атай.

Мәжит ағаның (уны шулай ололағандар) әсәрҙәренә басмала урын мул эләккән. Унан тыш Ғәйнан Хәйриҙең шиғыры, Б. Кәримовтың "Кышкы ас буранда" исемле аяныслы аслык йылын хәтергә төшөргән әсәрә басылған. Сәйфи Ҡудаш та әүзем язышкан. Фольклор үрнәктәре был анда ла зур урын алған. Озон йыр, кыска йыр, такмак, такмаза, амакка миһалдар бирелгән.

Булат Ишемғол мөхәррирлеге менән сыққан "Яңылык" тың 1928 йылғы андарында әүзем рәүештә яңы башкорт әлифба ына күсергә өндәйзәр. Журналда латин әм гәрәп хәрәфтәре яраш куйылып өйрәтелә. Басмала рәсемдәр, фотолар күбәйә. Дауыт Юлтый, Сәйфи Ҡудаш, Төхфәт Йәнәби, И. Сәфәр, Хәбибулла Ғәбитов, Батыр Вәлидов, Ғәйнан Хәйри, Ғ. Амантай, М. Тажи, С. Ағиш шиғырҙары, Али Карнай хикәйәләре йыш осрай.

3-сө анда кунакка йөрөүең зарары тура ында иҫкәртелә. "Иҫкенән калған кунакка йөрөү йола ы ике төрлө: бере е – зур туйҙарҙа катышыу, эске әзерләү. Эсер өсөн расхуттар тотола, эсеу арка ында уғыш әм үлешәзәр була...

Журналдың 5-6-сы андарында, 11-се биттә "Көндәр көзгө ө" рубрика ында беззең Китап палата ы тура ында үз бара. "Күптән түгел Башкортостан китапхана ының биш йыллык хөрмәтенә байрам үткәрелде. Бынан уң дәүләт китапхана ы библиография мәркәзе әм китап палата ына әйләндереләсәк. Дәүләт китапхана ы ошо көндәрзә икенсе йортка күсеү алдында тора, унда күсеү менән айырым кабинеттар ойшторолорға уйлана. Дәүләт китапхана ы үзенең эшенә бик күп ғилми байлыктар тупла а ла, библиография тәртибенә алынмау, айырым кабинеттар булмау арка ында ундағы материалдарзан кәрәкле рәүештә файзаланып булмай ине. уңғы үзгәрештәр был материалдарзан файзаланыуға киң юл асасак", – тиелә унда.

1929 йылда журналда Ғайса Йосопов, Баязит Бикбай, Янрус, Зәйни Баян, Ш. Гәрәйшина, Рәшит Ниғмәти, Б. Фәйзи, Ф. Татлыбай, С. Әхмүш, Ва ап Әхмәзи шиғырзари күренештерә. Шул йылдарза эсперанто теле менән мауығыу күзгә салына.

... "Сәсән" журналы битләрен эшсе әм Kräстиән йәшләренең, укыусыларзың, нәфис әзәбиәткә әүәскәрзең кәләмдәренә киң итеп асып, кулынан килгән хәтлем уларға үсергә ярзам итәсәк. "Сәсән" үзенә язырға сакырған иптәштәргә генә түгел, сакырылмаған, бигерәк тә урындарзан языуы иптәштәргә лә киң мөмкинлектәр бирәсәк", – тип асыла яңы журналдың 1927 йылда донъя күргән тәүге аны. Башкортостан Мәғариф комиссариаты нәшере аналған был басма айына бер тапкыр сыккан әзәби-художество журналы була. Бүлектәрзә, әзәби әсәрзәрзән тыш, "иске памятниктар әм археология", фән әм техника яңылыктары, театр-музыка, әзәби әсәрзәргә тәнкит әм библиография мәсьәләләре лә яктыртыла. Башваткыстар бирелә. Башкорт әзәби язма ына, әзәби теленә нигез алған, башкорт нәфис әзәбиәтен көслә пропагандалаған был мө им басманы әлеге "Ағизел" журналының юлбашсы ы тип атарға ла мөмкин булыр ине. "Яңы юл", "Яңылык" журналдарының да көслә "Ағизел"де хасил иткән шишмә булып иҫәпләнергә хақы барзыр.

"Сәсән"дә лә "Яңылык"тағы авторзәр кабатлана. Фотолар, иллюстрациялар бик күп. К. Изелғужаның хикәйә е бирелә, Хәбир Әбдрәшитовтың "Салауат" әсәре "Ищериковтан үзенсәләп алынды" тип билдәләнә. Имай Насыризың "Тереләй кәберзә" хикәйә е 2-се анда бақыла.

7-8-се андарза Китап палата ының тәүге директоры М. Әмировтың "Әзәбиәт казна ы" исемле мәкәлә е донъя күрә. Йәш етәксе барлык китапханалар өсөн дә уртақ булған проблемаларзы күтәрәп сыға. "... Укыузың иң көслә айзари булған ноябрь, декабрь, ғинуар, февраль айзариңда укыуы китапханаға кереп ун минут та ултыра алмау сәбәпле, китапхананың бөтөнләй укыуы ыз калыуы мөмкин. Китапханалар етерлек бүлмә, урын, йылыға әйә булған вақытта китап укыуы менән китапхана ара ында йәнле бәйләнеш күренер ине", – ти ул. Халыктың рухи үсеше өсөн борсоллоп, яңы шәхес тәрбиәләүзә китапханаларзың роле зур икәнлеген иҫбат итергә тырышқан автор башкорт басмаларында бынан ары ла йыш қына сығыш я ай.

1928 йылдың 1-2-се андарында Дауыт Юлтый "Сәсән"дең бер йыллығы" тигән мәкәлә ендә йыллык эшкә йомғақ я ай. "Башкорт нәфис әзәбиәте яңы тыуа. Шуға карамастан, уның үсешендә гәжәп бер йылдам темп күрәбез... Журналдың 12 номерында барлығы 54 кеше катнашқан. Шуларзың эсенән қарт языусылар – 26, йәш языусылар – 28... 54 языуының татарзың қарт әм йәш языуыларынан 24 кешенең мәкәлә, хикәйә әм шиғырзари бақылған. Башкорт

Фонд йәштәрзә айырыуса кызык ыныу тыузыра.

*тип тарткылай,
Белмәйем,
Әллә алла, әллә иблис алдалай?!*

Шул осор тура ында асык, аңлайышлы итеп әйтеп биргән бит бөйөк шағир! Уны баһсып сығарырға редакцияның нисек йөрәге еткәндер? Имай Насыри "Шәйехзада Бабич" исемле мәкәлә ендә: "Бабичты Байрон, Физулилар рәтенә куялар. Быға без каршы түгел, ләкин, улар менән сағыштырғанда, уны үзенә камиллығы менән түгел, ә шуларға табан үсә торған итеп тиңләштерергә кәрәк. Бабич – ул каса ының төбөнә хәтлем эскән шағир түгел, ә ауыз итеп кенә калған шағир. Бабичка ана шундай хак куйырға, шул куйылыштан сығып уны тикшерергә кәрәк, юғи ә ул хата буласак.

Бабич зур токтар менән коралланған энергия, әзәбиәтебеззә окшашы булмаған сатирик, тел шымартыусы мастер ине. Ләкин уға үзәндә булған байлыкты тейешле хәтлем файзаланырға имкан булманы. Уларзың күбе ен ул үзе менән бергә алып китте", – ти. Әсенәү катыш үкенес менән язылған мәкәләлә Бабичтың милләте хақында ла үз кузғатыла. "... уның татар телендә языуын алалар за шуға карап уның милләтен дә билдәләйзәр. Был, әлбиттә, бөтөнләй үк дөрөс булып бөтмәйәсәк. Башкортостанда торған башкорттарзың ярты ы татарса өйләшәләр зә бит, уның менән уларзы башкортлоктан ызып ташлап булмай. Улар бөтә тормошонда башкорт халкы менән бәйләнгәндәр. Территория, хужалык формалары бер. Бабичтың да тыуған ғаилә е башкорт, йырлаган халкы башкорт, йәшәгән ере Урал-Изел булуы, язғандарының күбе е шул халык тормошон шәүләләндерәүе, уның теленә карап "татар" тиергә бер зә урын калдырмай. Унан уң, уның уңғы язғандары бөтөнләй башкорт телендә әм башкорт милләтенә көрәш көндәренән алып язылған.

Бабич, башкорт ғаилә енән сығып, башкорттар ара ында үсеп, башкорт халкының моң-зарын йырлаган әм шул милләттең хәрәкәтенә катнашып, шул илдә үлгән башкорт шағиры ине, тибез (3-4-се биттәр) ".

1930 йылда "Сәсэн" менән "Яңылык" берләшеп, "Октябрь" исеме астында сыға башлай. Уның яуаплы мэхәррире итеп Дауыт Юлтый тәғәйенләнә. Был журналда сәйәси мәсьәләләр өстөнлөк итә. "Кешеләрзә өр-яңынан эшләү биш-

әм татар халыктары үззәренәң тормош образы әм телдәренәң яқынлығы менән элек-электән бер-бере енең культура ы үсәүенә ярзам итеш әләр, әле лә был ызат бар әм киләсәктә лә булырға тейеш" тигән фекерен дә укыусыға еткерә.

Журналдың 1929 йылдағы 5-6-сы аңдары Ш. Бабичтың "Кем өсөн?" шиғыры менән асыла.

*Күктә алла, ерзә иблис, мин – малай!
Бере е "дин" тип, бере е "мин"*

йыллығы – культура революция ының ана шул нигеззәрзә көндән-көн еңеүгә барыуы беззән сәнғәт, әзәбиәт фронтындағы идеология сереклектәрен, аумақайланыузарзы, яңы буржуасылык, милләтселек идеяларын, улға бөгөлөүзе йөм үриәт областарының территория сиктәренә карамайынса марксизм тәнките крепосынан тотоузы, ошо матур әзәбиәттә пролетариат идеология ы өсөн көрәштә языуы пролетар, коммунист көстәрзе йыйыузы, йәш пролетариат кадры үстереүзе талап итә” тип билдәләй яңы баҫма үзенең бурыстарын.

Был баҫмала ла Бабичтың ижад юлын өйрәнеүселәргә зур урын бирелә. Шағирзың үлеуенә 11 йыл тулыу уңайы менән Бабич кисә ендә Сәйфи Кудаш тарафынан я алған доклад баҫыла (№3, 69–77-се, №4, 64–74-се биттәр).

Кызык өсөн 1937–1939 йылдарзағы баҫмаларға күз алам. 1937 йылғы "Октябрь" журналында Ф.Дәүләтшин тәржемә ендә Степан Злобиндың "Салауат Юлай улы" тигән романынан "ун алтынсы бүлкәт" баҫыла. Т.Йәнәби, Дәүләтшина, С.Кудаш, Ф.Фүмәр, Х.Кәрим, Й.Гәрәй, С.Кулибай, М. Хәй .б. бик әүземләшә. Языуылар армия ының нығыныуы, оҫтарыуы, камиллаша барыуы тойола.

1938 йылда журналдың беренсе аны партияны данлауға корола. Урыҫ әзиптәренең тәржемәләре күп урын ала. Йософ Гәрәй менән Қазақстан халык шағиры Джамбул НКВД-ның егерме йыллығына карата нарком Н. И. Ежовка кайнар хистәрен еткерә.

*Нәфрәт тотә белмәй икән кеше –
өйә белмәй, тине зур шағир.
Троцкистарзан тазарғанға донъя
Кайнар өйөлә гүзәл тыуған ил,*

– ти Й. Гәрәй (45-се бит).

Мин был мәкәләмдә, бәлки, темадан ситләшеберәк тә киткәнмендер. Ләкин тарих безгә абак бирә икән, уға колак алырға кәрәк, тип уйлайым. Донъялар ил, тыныс бул ын. Талантлы языуыларыбыз кара эсле, көнсәл кешеләрзең қорбаны булып, Ш.Бабичыбыз кеүек, йылдар үткәс кенә әйләнәп кайтма ын. Тереләрзең кәзерен беләйек. Китап палата ында ғибрәтле, фә емле китап-журналдар юкка ғына ақланмай. Улар исем өсөн генә теркәлмәй. Улар менән без вақыты-вақыты менән танышып, тормош өсөн абак, ғибрәт алырға тейешбез. Матбуғат архивының төп бурысы ла, бәлки, шулдыр.

**Тәнзилә ДӘҮЛӘТБИРЗИНА,
директор урынбаҫары.**

ЕЛӘК ЙЫЙҒАНДА

(Булат Рафиков тура ында иштәлек)

Без Булат менән Башкорт дәүләт университетына бер үк йылды укырга индек, бер факультетта белем алдык, тик төркөмдәр генә айырым ине. Уның менән беренсе курста ук якындан танышып, аралашып китеүзең сәбәбе стена гәзитте булды. Икебез зә курстың редколлегия ына айланғанбыз. Ул заманда факультетта башкортса-татарса берлектә сыккан берзән-бер милли гәзит ине ул. Булат минән ике йәшкә олорак, педагогия училище ын тамамлап килгән, тормош тәжрибә елә күберәк. Мин инде төпкөл ауылдан урта мәктәпте яңы ғына бөтөрөп килгәйнем, шуға ла уның менән аралашыу минең өсөн файзалы булды. Булат шул сакта ук шиғыр яза ине, беренсе курста ук уның язмалары республика гәзит-журналдарында басыла башланы. Ә инде үзебеззең стена гәзитендә ул әйзәүсе, лидер булып китте.

Университеттың уңғы курсында укығанда Булат минең менән бер төркөмдә укыған ауылдашым Лена Хәйруллинаға өйләнеп, беззең ауыл кейәүе булып китте. Ул катынының тыуған ауылы Иктисадты, уның тәбиғәтен ярата ине, унда йыш кайтып йөрөнә. “Ленинсы” гәзитендә хәбәрсе, шулай ук “Ағизел” журналының баш мөхәррире булып эшлэгән сактарында ошо ауыл кешеләре, тирә-як тәбиғәте тура ында шиғырзар, очерктар яззы. Миәссәрә апай тура ындағы шиғыры, “Дим” колхозының йәшелсә-емеш бакса ына нигез алған Рафаэль Хәйруллин хакындағы очерегы әле лә хәтеремдә.

Был ябай булмаған атамаға, бөләкәй генә ауылдың тарихына ла тукталып үтәйем. Иктисад ауылына 1929 йылда күрше Миәкә районының зур Мәнәүзетмак ауылынан бер төркөм энтузиастар айырылып сыға ла, кооператив ойоштороп, төп ауылдан дүрт сакрымда, бик матур тәбиғәт мөйөшөндә, ана шул Иктисад ауылына нигез ала. Был яңы тормош төзөргә ынтылған крәстиәндәр ара ында Ленаның ата ы Әксән дә була. Кызғаныска каршы, Әксән ағай Бөйөк Ватан уғышында үлеп кала.

... ик әненсе йылдар. Йәйзең бик матур бер көнөндә, ауылға Лена менән Булаттың отпускыға кайтыуы тура ында ишетеп, улар янына ашыктым. Кистән озақ кына әңгәмәләшеп ултырзык, ә иртәгә иртән еләк йыйырға барырға килештек. Иртән иртүк қояш бер аз күтәреләүгә, ауылдан ике-өс сакрым ғына булған еләклеккә киттек. Ул йәйзе еләк бик уңайны. Үзебез еләк йыябыз, үзебез бер туктау ыз әңгәмәләшәбез. үз күберәк тарих, әзәбиәт, тәбиғәт тура ында. Шуну ында әйтәйем: Булат бик оқта әңгәмәсе, уның менән төрлө темаларға бик озақ өйләшәргә мөмкин ине. Бәхәсләшкән сактар за булды.

Был көндә үз күберәк тәбиғәт атамалары тура ында барзы. Булатты был тирәләге топонимика кызык ындырзы. Ни гәжәп: нилектән ында бер үк исем менән дүрт тәбиғәт объекты атала икән: Сүршәм йылға ы, Сүршәм күле, Сүршәм

әрәмә е әм Сүршәм туғайы. Атаманың башы, моғайын, йылғалалыр. Ул Әлшәй, Бишбүләк әм Миәкә райондары сиге тирә ендә ер куйынынан сыға ла, сылттыр-сылттыр ағып, Димгә ашыға. Тик унда барып етмәй, бер күлгә коя. Шуғалыр инде күлгә лә Сүршәм исеме бирелгән. Уның тирә ендәге емеш кыуактарына бик бай әрәмә лә шул исемде йөрәтә. Күл менән әрәмә тирә ендәге шактай зур туғай за шул ук исемдә.

Рус әзәбиәте классигы С.Т.Аксаковтың балык тотоу, унарсылык тура ындағы язмаларынан сығып фараз ит әк, ул тәбиғәт йырсы ы ғына булғандыр, тигән фекергә килдек. Уның Надеждино ауылындағы утары бынан әллә ни йырак түгел. Был яктарза тағы ла бер билдәлә рус языусы ы А.П.Чехов та булған. XX быуат башында, ул кымыз менән дауаланып ял иткән Андреевка санаторийы бынан ун-ун ике сакрымда ғына. Уның был як тәбиғәтенә окланып язған хаттары ошо тирәләргә қағыла, буғай, тигән дөйөм фекер тыузы.

Булатта тағы ла бер тәбиғәт комарткы ы кызык ыныу уятты. Бынан йырак түгел урында бер бик зур таш ята. Шул тирәне лә ошо таш исеме менән йөрәтәләр: "Ун тәңкәлек таш янындағы урманда", "Ун тәңкәлек таш янында туктап, ял иттек". Мин үзем белгәндәрзе өйләп бирзем. Әлекке заманда Мәнәүэзтамактың бер байы ошо ташты үзенә алып кайтырға кешеләр яллап, ун тәңкә түләрәгә вәғәзә иткән. Ун тәңкә ул заманда зур акса булған: был хакка ат йәки ыйыр атып алып булған. Ләкин ялланған кешеләр нисек кенә тырыш а ла, был ташты алып кайта алмаған. Ул юлда ауған урында ятып кал а ла, исеме мәңгеләштерелгән.

Шулай өйләшә-өйләшә еләк йыйып, төш ауғанын да измәй калғанбыз. Әммә шактай оло силәктәрәбез хуш есле, кып-кызыл еләк менән тулғайны. Без икебез зә еләк йыйырға әүәс икәнбез, етезәрәк куллы катындарзан әллә ни калышма-нык. Булат үзенең бәләкәйзән үк еләк йыйырға яратыуын әйтте, төрлө кызык хәлдәр тура ында өйләп кәлдәрәргә лә өлгөргә. Гөмүмән, ул бик аралашыусан кеше ине. Инде күренекле языусы, әзәби журнал мөхәррире, абруйлы премиялар лауреаты бул а ла, үзен башкалар менән бик ябай тотто. Миненсә, ул картайғанда ла тәбиғәте менән шул әлекке ауыл малайы булып қалды.

Булат Рафиковтың вафатына ла байтак вакыт үтеп бара. Әммә ул китаптары, кешеләргә қалдырған яқты хәтирәләре менән аман да йәшәй кеүек. Минә қал а, ана шул бергәләп еләк йыйған көндө бер зә онотмайым.

Хажид ӘХМӘТҮЙӘНОВ,
Рәсәй әм Башқортостан Журналистар союзы ағза ы.

"ТӘМӘКЕСЕ БЕР ҚАСАН ДА "КАРТАЙМАЙ..."

Был хәл 1947 йылдың 15 октябрь тирәләрендә булды. Ай ярым инде республикабыздың данлыклы 9-сы мәктәп-интернатының игезенсе класында укып йөрөйөм. Урыс теле, математика фәндәренә теш үтмәй, бик ауыр бирелә. Аша яғы ла накыс, асықтыра: көнөнә 500 грамм сейле-бешле икмәк, өт өз шәкәрле сәй бирелә. Кара сукно гимнастерканы ясы брезент қайыш менән қысып быуабыз за төркөм-төркөм булып, Зенцов урамындағы 49-сы йортқа укырға йөрөйбөз.

Бер көн без йәшәгән интернатта (Социалистик урамы, 7-се йорт), "безгә языусылар килә икән", тигән хәбәр таралды. Минең быға тиклем тере языусыларзы

күргәнем юк ине. Улар өсәү килде: Фариф Гүмәр, Кадир Даян әм Сәғит Агиш. Тәүге икәү енең сығышы иҗемдә юк. Ә бына С. Агиштың фә емле, гибрәтле, сагыу үззәрен якшы хәтерләйем.

Кыска буйлы, кара сәсле, кара кашлы әм кара костюм кейгән 40 йәштәрзәге ағай ине ул. Кисәне алып барыусы әзәбиәт укытыусы ы Мәрийәм апай Гималовна уға үз биргәс, языусы трибуна артына сыгып басты ла безгә озак кына карап торзо. Күззәренән йылылык, бөтә төҗ-киәфәтенән ғорурлык бөркөй.

– Бөтә Өфөлә берзән-бер башкорт мәктәбендә белем ала ығыз – ез бәхетле. Киләсәк еззәң кулда. ез тырышып укырға, төплә белем алырға бурислы. уғышта миллионлап кеше кырылды, республикала милли кадрзәр етешмәй. Өмөт еззә, иң мө име: үзегеззә тәртипле тотогоз. Тәртип – уныштың нигезе. Бына еззән урамға ингәс, уң як ситтеге акациялар ара ында тактанан эшләнгән бәзрәфегез бар икән. Кадир менән озак кына карап торзоқ, түбә енән төтөн сыға. Хафаға калдык: янғын-фәлән сыға мәллә, тибез. Бәзрәф әсендә малайзәр тәмәке көйрәтә, имеш.

Тәмәке тартыузың файза ы ла бар уның, еззәң күбегез был хакта белмәйзәр зә әле, – тип дауам итте языусы. – Бына нимә, кустылар! Кем дә кем озак йылдар тәмәке тарта, ул бер қасан да қартаймай, әр сак йәш була. Уны бер қасан да эт тешләмәй, тәмәкесенәң өйөнә бур за төшмәй. Бына нисек, кустылар!

Бына инә, мә-ә! Әсәйем дә, укытыусылар за әр вақыт тәмәкенең зарары тураында өйләй. Быға тиклем тәмәкенең файза ын белмәй инем. Бер-беребезгә карашабыз. Ә ул озак кына беззә күзәтте лә:

– Ни өсөн қартаймай, сөнки ул йәшләй үлә. Ни өсөн уны эт тешләмәй, сөнки уның қулында әр сак таяк була. Эт таяқтан қурқа. Ни өсөн уның өйөнә бур төшмәй, сөнки ул төн буйы йокламай, йүткереп сыға. Бурзәр, был өйзә йокламайзәр икән, тип кире китә.

Бына ошондай абак бирзә юморист әм сатирик языусы Сәғит ағай Агиш. Алтмыш йылдан ашыу вақыт үткән, ә ул – аман иҗемдә.

унынан ул азый Такташтың "Мокамай" әсәрен тасуири укып (ятлап алған) күр өтте. Артистар за улай укый алмай: күпме хис-тойго, урынлы логик бақым, ауыз асып тынланык. Сәғит ағай әсәрзәренең язылыу тарихын өйләп торманы, ләкин без уның бөтә әсәрзәрен дә укып сықтык.

уңғы йылдарза социологик күзәтеүзәр шуны күр өтә: мәктәптә укыған малайзәрзың ярты ы, ә қыззәрзың өстән бер өлөшә сама ы тәмәке тарта, имеш. Мәктәп укыусыларының 40 проценты тәмәке тартыу менән мауыға булып сыға. Уларға укытыусыларзы ла қуш аң?

40-сы йылдар азағында класта бер-ике малай тәмәке тарта торғайны, ә хәзәр... наркомандарзы әм мәктәпкә қызмаса булып қилгән хезмәткәрзәрзә (хатта укыусыларзы) қуш ақ, хайран қалырлык күренеш күз алдына бақа. Мәктәптәргә қырка реформа үткөрәргә вақыт еткән: тәүге урынға тәрбиә, ә икенсе енә белем биреу сығырға тейеш, тип уйлайым.

Мөхәммәт РӘШИТОВ,
пенсиякер-укытыусы.
Архангель районы.

Халык-ара Акмулла көндөрө

Республикала Мифтахетдин Акмулла көндөрөнә арналған күркәм саралар үтте. 2006 йылда Башкорт дәүләт педагогия университетына Мифтахетдин Акмулла исеме бирелде, шул ук йылда унын мәғрифәтселек эшмәкәрлегенә арналған Акмулла укызары үткәрелде. 2007 йылдан башлап БР Президенты М. Рәхимов указы менән Башкортостанда халык-ара М. Акмулла көндөрә илан ителгәйне.

“Мәзәниәттә әм белем биреүзә мәғрифәтселәрҙең гуманистик мирасы” халык-ара фәнни-ғәмәли конференцияла БР Хөкүмәте Премьер-министры урынбасары, мәзәниәт әм милли сәйәсәт министры Илдус Илешев, БР Дәүләт Йыйылышы – Королтай Рәйесе урынбасары Рафаил Зиннуров, республика мәғариф министры Зиннәт Аллаяров әм башкалар катнашты.

Укыуза зур уныштарға өлгәшкән студенттарзан бер төркөм Хөкүмәт Премьер-министры урынбасары кулынан М. Акмулла стипендиаты танымта ы алды.

Пленар, секция ултырыштарында Башкортостан, Рәсәй төбәктәре, индостан, Қазақстан, Үзбәкстан, Тажикстан, Әзербайжан ғалимдары әм педагогтары докладтар менән сығыш я аны.

Акмулланың йәнтөйәге – Тук анбай ауылында М. Акмулла исемендәге премияны языусы, йәмәғәт эшмәкәре Түләк Гирфановка Миәкә районы хакимиәте башлығы Зәйнулла Насиров тапшырзы. Истәлекле сараларза БР мәзәниәт әм милли сәйәсәт министры урынбасары Камила Дәүләтова, М. Акмулла исемендәге БДПУ ректоры, БР Дәүләт Йыйылышы – Королтай депутаты Раил Әсәзуллин, ошо университеттың профессоры Әхмәт Сөләймәнов, Бөтә донъя башкорттары королтайы башкарма комитеты рәйесе урынбасары Илнур Әйүпов, БР

Әзәбиәт музейы директоры Гәлдәр Моратова, Республика Халык ижады үзәге директоры Байрас Ишбирзин, Акмулла премия ы лауреаттары – Башкортостандың халык артисы Йәмил Әбделмәнов, сәсәниә әм ғалимә Розалия Солтангәрәева, журналист, драматург Сәрүәр Сурина, думбырасы Гүзәл Үмәрғалина, шағирәләр Фәрзәнә Гөбәйзуллина, Зәрә Котлогиллина катнашты.

Мәжит Ғафуризың Өфөләге мемориаль йорт-музейында “Башкорт әм казак әзәбиәттәрәндә бөйөк шағир образы” тигән темаға “түнәрәк өстәл” ойшторолдо. Унда Қазақстандың С.Баишев исемендәге Актүбә университетынан профессор Назия Жанпейесова, доцент Динә Кинитаева, дизайнер-уқытыусы Кайрат Ногаев; Башкортостандан академик Ғайса Хөсәйенов, профессорзар Рәшит Шәкүр, Әхмәт Дәүләтқолов, Зәйтүнә Шәрипова; фән кандидаттары Әхәт Вилданов, Розалия Баязитова, Гәлнур Нәбиуллина, Гәлназ Котоева, Миндәғәли Нәзәрғолов, языусылар Ринат Камал, Фәнис Янышев, Магнитогорск дәүләт университетынан профессор Лариса Недосекина, Мордва дәүләт университеты профессоры Александр Бупнаев әм башкалар катнашты.

Языусылар, ғалимдар милли әзәбиәткә, башкорт лингвистика ына нигез алыусы бөйөк шағир-мәғрифәтсе тормошона әм ижадына байкау я аны, төрки телле халыктар әзәбиәтендәге ролен билдәләне, уның образын сағылдырған әсәрзәр тура ында фекер алышты. Мифтахетдин Акмулла исемендәге республика дәүләт премия ын булдыруу әм Акмулла энциклопедия ын сығару мәсәләләрен күтәрәп сықты.

Осрашыуза катнашыусыларза үзенсәлекле күргәзмә кызык ыныу уятты.

– Бында куйылған экспонаттар бөйөк шағирзың тормош әм ижад юлына икенсе юсыкта қарарға ярзам итә, ни өсөн

тигәндә, бында бығаса билдәле булмаған байтак яны материалдар куйылған, — тине музей хезмәткәре Светлана Низаметдинова. — Бөйөк шағирға бағышланған «Мәңгелек шигриәт» күргәзмәе апрель айына тиклем эшләйсәк.

Әбйәлил районында күренекле сәсән Шафик Әминев-Тамъянның тыуыуына 150 йыл тулыу киң билдәләнде. Район хакимиәте кабул иткән қарарға ярашлы, башқорт халқының сәсәндәк традицияларын үстәргән Шафик Әминев-Тамъянның шәжәрә ен төзөү, уның ижади мирасынан қитап бастырып сығарыу, Яңауыл ауылындағы зыяратын кәртәләү, Асқар әм Әбделғәзе ауылдарындағы берәй урамға уның исемән биреү, мәктәптәрзә сәсән ижадына, биография ына арналған иншаларға конкурс үткәрәү әм сәсәндәң ижадына арнап фәнни-ғәмәли конференция узғарыу — саралардың бары ыла тармошқа ашырылды.

Әбйәлил районының Амангилде ауылында үткән фәнни-ғәмәли конференцияла Башқортостандың халық шағиры, БР Дәүләт Йыйылышы — Королтай депутаты Рауил Бикбаев, Башқортостандың халық языусы ы, академик Ғайса Хәсәйенов, филология фәндәрә докторы Әхмәт Сәләймәнов, билдәле шағир Әсхәл Әхмәт-Хужа, "Ағизел" журналының яуаплы сәркәтибе, филология фәндәрә кандидаты Гәлназ Котоева қатнашты. Амангилде, Үтәгән, Әбделғәзе ауылдары қатынкызғарының қул эштерәнән күзән яуын алырзай күргәзмә ойшторолғайны, милли кейемдәге апайзар аш-бузарынан ауыз иттерзә, қымыз-бузалары менән ыйланы.

Конференцияла оло ғалимыбыз Ғайса Хәсәйенов сәсән ижадын халыққа қайтаруға үзәнәң дә өлөшә зур булыуы тураында өйләнә. 1974 йылда языусы Әхтәм Ихсан ғалимға Шафик сәсәндәң ғәрәп хәрәфтәрә менән язылған бер күсермә дәфтәрән бирә. Ғ. Хәсәйенов 1998 йылда "Ватандаш" журналында сәсән тураында мәкәлә бастыра. Әхмәт Сәләймәнов Шафик мулла шигырзарындағы ер мәсәлә енәң, халқын мәғрифәткә эйә булырға сакырыуының бөгән дә актуаль булыуын билдәләнә.

Шафик Тамъянның ейәндәрә, бүләрә өсән был сара тотош шәжәрә байрамы төсән алды. Уның икенсе қатынынан туған қызы Нәфисәнәң сығышы әр

кемде тулқынландырзы. Ата ы вафат булып киткәндә уға ни бары өс кенә йәш була. Шафик Әминевтың ейәнә Шамил Әминев йыйылыусыларзы олата ының шәжәрә е менән таныштырзы. Иң оло әм иң кесе Әминевты билдәләп, уларға исәтәлекле бүләктәр тапшырзылар. Шафик мулланың бүлә е Салауат Әминев олата ына арнап язған шигырын укыны. Шафик Әминев-Тамъянның "Оскон" нәшриәт-комплексында басылып, ошо исәтәлекле кәндә ырыуаштарына таратылған шигырзәр тупланма ын әзәрләүгә ләул тос өлөш индергән. Был қитапта сәсәндәң барлығы 41 шигыры урын алған.

Халық языусы ы Зәйнәб Бишеваның тыуыуына 101 йыл тулыуға арнап зур әзәби кисә узғарылды. Унда профессор Роберт Байымов инеш үз әйтте, сакырылған қунақтар: З.Бишева исемәндәге "Китап" нәшриәт директоры Зәфәр Тимербулатов, БР Языусылар союзы идары рәйсәе урынбасары, шағир Риф Тойғонов, С.Юлаев исемәндәге дәүләт премия ы лауреаттары Кәзим Аралбай менән Ирек Кинйәбулатов сығыш я аны.

Актер, режиссер, драматург, СССР-дың әм БАСССР-дың халық артисы Арыслан Мөбәрәковтың тыуыуына 100 йыл тулыуға арналған хәтер кисә е М.Ғафури исемәндәге Башқорт академия драма театрында ағышлы әм тантаналы уззы.

Ленинды башқортса өйләштергән, Салауатты горур ындандырған, Шекспирдың Отелло ын, Пушкиндың Борис Годуновын исә китмәле уйнаған бөйөк шәхестәң варистары юбилей кисә ендә, гүйә, театр биография ын, ил язмышын сағылдырзы, уйландырзы әм окландырзы. Сценарий авторы — С. Сурина, алып барыусылар — Х. Үтәшев менән Ә. Абдрахманов.

Стәрлетамақ қала ында «Туған тел, язма әзәбиәт әм мәзәниәт кенә» сиктәрәндә республика форумы үтте. Башқортостандың төрлә район-қалаларынан қилгән укыусылар әм укытыусылар тел әм мәзәниәт менән бәйле мәсәләләрзә ыңғай хәл итеү юлдарын барланы. Ете секция эшләнә: төрлә проблемаларға арналыуына қарамастан, максаттары бер ине — туған телебеззә, мәзәниәтебеззә ақлау, артабан үстәрәү .б. Йыйын

тәҗрибә, фекер уртаклашыу, аралашыу йә әтенән дә ә әмиәтле булды.

Үткән йылдың 20–22 декабрәндә Төркиәнәң Анкара кала ында төрки телле әзәбиәт журналдарының II конгресы үттә. Евразия языусылар берлеге менән "Кәрзәш кәләмдәр" журналы туплаған был мәртәбәле йыйында "Ағизел" журналының яуаплы сәркәтибе Гөлназ Котова катнашып, конгресты асыу тантана ында тәбрикләү үзе менән, пленар ултырышта башкорт басма ы тура ында төрөк телендә сығыш аны.

Былыр үткәрәлгән конгреста иглан ителгән бәйге өзәмтәле булды: башкорт телле языусылар ара ында үткәрәлгән конкурста Гәлсирә Гайсарова-Гиззәтулина енеүсе тип танылғайны, уның хикәйә е төрөк теленә тәржемә ителде әм икенсе этапта IV урын менән билдәләнде. "Кәрзәш кәләмдәр" журналында үткән йылда Мәүлит Ямәлетдиндың шигри шәлкеме, Ай ылыу Йәгәфәрованың хикәйә е басылып сығыуы ла ижади бәйләнештәрзәң өзәмтәле булуы тура ында өйләй.

Салауат Юлаев исемәндәгә дәүләт премия ы лауреаты Рәшит Солтангәрәевтың арабызған китеүенә – туғызынсы йыл... Мәш үр әзиптәң истәлеген мәңгеләштәреү, хикәйә жанрында яны исемдәр асыу максатында "Йәшлек" гәзитә БР Языусылар союзы әм Көйөргәзә районы хакимиәте менән берлектә Рәшит Солтангәрәев исемәндәгә әзәби конкурс иглан иткәйне. Ике йыл дауамында барған ижад бәйге ендә йөззәрә авторзарын – бығаса басылмаған әсәрзәре кабул ителде. Ошо вақыт әсендә барлығы 53 хикәйә донъя күрзә, уларға тема төрлөлөгә, телстиль базықлығы хас.

Хаят Йосопова ("Зәлкәғизә юлы"), Азамат Юлдашбаев ("Зәк Зәкирийән"), Илдар Исламов ("Бүрә хәкикәте"), Кәрим Кара ("Кызар кейә кызыл күлдәк"), Рузидә Үтәшева ("Мүклек"), Рәмилә Торомтаева ("Өмәт саткы ы"), Изрис Ноғоманов ("Акылы акыл ыззар") Рәшит Солтангәрәев исемәндәгә конкурс лауреаттары тип табылды – әммә енә лә шә рәтнамә бирелде. Бынан тыш, Рузидә Үтәшева "Ағизел" журналының махсус

призына лайық булды. 3-сә урынды Мәнир Кунафин ("Картайған қояш астында") менән Хәйзәр Тапаков ("Мә өр") бүләште. 2-сә урынды алыусы әм ноутбук хужа ы тип Мәзинә Йәгәфәрова ("Зилә-Зиләйлүк") табылды. Хикәйә конкурсының 1-сә дәрәжә дипломын и ә Мәзәрис Багаев ("Ете төш") алды, уға мең доллар премияны "Йәшлек" тең баш мөхәррире А. Дәүләтбәков тапшырзы.

«Бельские просторы» журналы үзенән ун йыллык юбилейын билдәленә. Йылызьяма ының йәшлегенә карамастан, басманың киң йәмәғәтселек, күп милләт укыусылары ара ында абруйы үсә. Башкортостан Президентының мәғлүмәт сәйәсәте буйынса дәүләт советнигы Гәлдәр Камалова, Башкортостан Хөкүмәтенә мәғлүмәт сәйәсәте әм киң мәғлүмәт саралары менән әш буйынса бүлек мәдире Азамат Гәлин, Башкортостан Хөкүмәте карамағындағы Матбуғат, нәшриәт әм полиграфия әштәре буйынса идаралық начальнигы урынбасары Артур Изелбаев, Мәзәниәт әм милли сәйәсәт министрлығының бүлек етәксә е Шәфкәт Тутаев редакция хезмәтзәрәңә Президентыбыз Мортаза Рәхимовтың тәбрик үзен укып ишеттерзә, Мактау қағыззары тапшырзы, байрамдары менән котланы.

Узған йылдың декабрәндә "Ағизел" журналының баш мөхәррире Әмир Әминев, хезмәткәрзәрә Сабир Шәрипов әм Харис Сәғитов Хәйбулла районына сәфәр кылды. Әзиптәрзә район хакимиәтендә, Акъяр өнәрселек училище ында, Мәмбәт, Байғускар мәзәниәт йорттарында, Иләс мәктәбендә йылы каршыланылар. Қайза ла әзәбиәт, матбуғат мәсьәләләре уртаға алынды, кисәләр барышына урындағы үзешмәкәр әм башлап языусылар кушылды.

... Журналға "Альтернатив подписка-2009" кампания ын ойоштороу буйынса "Ағизел" редакция ынан Рәмиль Йәнбәк менән Сабир Шәрипов Балакатай, Қыйғы, Мәсетле, Дыуан, Салауат райондарына барзы. Бер нисә мәзәниәт әм укыу йортонда әзәби-музыкаль осрашыузар узғарылды, шигырзәр әм хикәйәләр укылды, иң мөиме, байтак кеше "Ағизел" журналына язылды.

2009 йылғы юбилярҙар

ГИНУАР

Марсель Сәлимов	3 гинуар	60 йәш
Кәүсәриә Шафикова	3 гинуар	60 йәш
Ризаитдин Фәхретдинов	4 гинуар	150 йыл
Әмир Чаныш	15 гинуар	100 йыл
Ғәли Ибраһимов	16 гинуар	90 йыл
Баязит Бикбай	19 гинуар	100 йыл

ФЕВРАЛЬ

Зөфәр Вәлит	1 февраль	60 йәш
Муса Сиражи	1 февраль	70 йәш
Рәшит Ниғмәти	9 февраль	100 йыл
Камил Фазлы	15 февраль	60 йәш
Нурислам Шәйхулов	16 февраль	80 йыл

МАРТ

Әлфиә Әсәзуллина	2 март	50 йәш
Салауат Галин	3 март	75 йәш
Мөхәмәт Илбаев	13 март	70 йәш
Әхмәт Сөләймәнов	15 март	70 йәш
Василий Перчаткин	28 март	90 йәш

АПРЕЛЬ

Вил Ғүмәров	2 апрель	60 йыл
Ғәлим Хисамов	25 апрель	60 йәш

МАЙ

Мөслим Марат	10 май	100 йыл
Георгий Кацерик	12 май	75 йәш
Рәмзилә Хисаметдинова	28 май	60 йыл

ИЮНЬ

Фәрит Хәсәнов	7 июнь	50 йәш
---------------	--------	--------

АВГУСТ

Булат Рафиков	4 август	75 йыл
Марис Нәзиров	4 август	60 йәш
Әхиәр Хәким	23 август	80 йыл
Леонид Лушников	26 август	80 йәш

СЕНТЯБРЬ

Рәшит Заһидуллин	3 сентябрь	70 йәш
Риф Мифтахов	17 сентябрь	70 йәш
Ризван Хажиев	30 сентябрь	70 йәш

ОКТАБРЬ

Ғәзим Шафиков	1 октябрь	70 йәш
Рәйес Түләк	14 октябрь	50 йыл
Хәкимйән Зарипов	18 октябрь	80 йәш
Фәрит Суфияров	20 октябрь	70 йәш
Мостай Кәрим	20 октябрь	90 йыл
Самат Ғәбизуллин	30 октябрь	70 йыл

ДЕКАБРЬ

Фәнил Әсәнов	30 декабрь	80 йыл
--------------	------------	--------

Сабир Кинйәкәй	90 йыл
Бәзрүш Мокамай	100 йыл
Баязит Дим	100 йыл